

B I B L I O T H E C A
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
T E V B N E R I A N A

MARCVS ANTONINVS

EDIDIT

H. SCHENKL

EDITIO MAIOR

L I P S I A E
IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI

B. H. BLACKWELL LTD.
BOOKSELLERS
48 to 51 BROAD STREET
OXFORD

Gilbert Norwood

Sept. 1. 1942.

MARKOT ANTΩNINOT
ATTOKPATOPOΣ
TΩN EIS EATTON
BIBΛIA IB

MARCI ANTONINI
IMPERATORIS
IN SEMET IPSVM
LIBRI XII

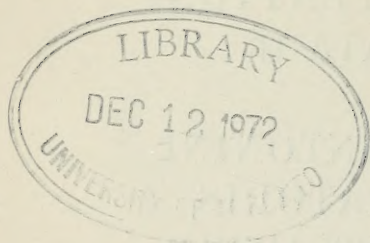
RECOGNOVIT

HENRICVS SCHENKL

EDITIO MAIOR

LIPSIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXIII

PA
3939
A2
1913

PRAEFATIO

Commentariorum libros XII a Marco non uno tenore literis mandatos esse sed lentiore progressu succrevisse cum totius operis indole tum librorum I et II subscriptionibus edocemur, e quibus apparet hunc conscriptum esse Carnunti, ubi intra annos 171 et 173 imperator commorabatur, illum dum in Quadorum finibus bellum gerit, quod aptius ad annum 174 quam ad initia belli Marcomannici referes. accedit quod Marcum Pii imaginem VI 30 adumbratam post ea quae uberius de eodem loco I 16 disputat scripsisse minime probabile est. quibus perpensis non sine veritatis specie conicias librum in codicibus primo loco positum post reliquos conscriptum esse. praeterea VIII 37 ante annum 169, quo anno Verus obiit, scribi non potuisse patet, immo aliquanto post scriptum esse veri simile videtur. reliqua incerta et ambigua; velut ne hoc quidem diiudicari potest, nomine uxoris I 17¹⁸ commemorato vivane Faustina an mortua designetur¹⁾.

Neque magis certum est, utrum Marcus ipse commentarios foras dedisse putandus sit nec ne. de qua re omnis dubitatio exempta esset, si *dialogistae* nomen, quo Avidius Cassius imperatorem significare solitus esse traditur (cf. p. XXXIX), ad hos libros spectare constaret. at cum vocabuli istius vis latius pateat, ut in eo studium quoque philosophiae, cui per totam fere vitam Marcus se dedit, intellegi possit — ut taceam de dialogis, quos puerum se scripsisse ipse testatur I 67 —, iam fatendum est nihil probari narratiuncula lepida et per se satis fide digna. re vera autem fuisse, qui Marcum dum viveret commentarios edidisse opi-

1) cf. quae de his exposui *Wiener Studien* XXXIV 82 sqq.

narentur, fabula illa — nam fabula certe est — evincitur et in Cassii vita et apud Sex. Aurelium Victorem narrata (cf. p. XXXIX); qui scriptores, etsi uterque suo more rem exornat, tamen in eo consentiunt, quod ambo referunt Marcum, antequam ad bellum Marcomannicum proficisceretur, amicis et philosophis flagitantibus, ne tantos studiorum fructus in summum discrimen ac periculum vocaret, quippe qui perituri fuissent cum ipso, si quid fatale provenisset, quasi testamento doctrinae obsignato obsecutum esse. inepta sane haec sint; tamen ab iis quae per auctores fide digniores traduntur ea minime abhorre demonstratur Dionis loco quodam (cf. p. s. i.) et vocabulis quibus utitur Vulcaci personatus *ordine paraeneseos hoc est praeceptionum*, quae mirum in modum quadrant in *παραγγελμάτων* vocem a Themistio (cf. p. s. i.) adhibitam. neque defuerunt, qui operis titulum istum alio modo accipiendum esse putarent commentariorum libros praecepta quidem esse ipsi quoque rati, sed ea ad Commodum filium data; cuius rei nos certiores facit testis satis recens nec tamen spernendus Nicephorus Xanthopulus saeculi XIII ineuntis scriptor (cf. p. s. i.). atque hos in errorem inductos esse in promptu est et frequentissimo secundae personae usu, qui in commentariorum libris II—XII observatur, et eius modi testimoniis qualia leguntur et alibi et in vita Marci (27, 9): *dein ad conficiendum bellum conversus in administratione eius belli obit labentibus iam filii moribus ab instituto suo*. quo facilius adducor, ut bellum Marcomannicum a Vulcacio et Victore commemoratum non prius sed alterum illud anni 178 accipiendum esse mihi persuadeam, ut credibile sit saeculo fere quarto communem istam opinionem fuisse virorum doctorum de commentariis a Marco hoc tempore editis, etiamsi non eadem sentirent de operis ratione et consilio. multo rectius de hac re iudicaverunt qui ei inscripserunt *Τὰ εἰς ἑαυτόν*; quem titulum, quamquam ante Arethae tempora non apparet, tamen antiquitus traditum fuisse verisimile est, praesertim cum quodammodo concinat cum iis quae apud Suidam e scriptore quodam biographo excerpta leguntur: *ἔγραψε τὴν*

ιδίου βίου ἀγωγήν (cf. p. XXXVIII), quibus verbis totius operis non primi tantum libri indoles denotari videtur.

Ex iis quae modo exposuimus hoc saltem colligitur usque ad saeculi quinti initium Marci libros in hominum manibus fuisse; neque est cur miremur aut negemus ex ipso opere quaedam ad usus suos convertisse qui per ista tempora Caesarum vitis conscribendis colligendisve operam dederunt¹⁾. postea vero neglegi coepti sunt commentarii et per aliquot saecula oblivione obruti iacuisse videntur, donec Arethas, antequam archiepiscopus Caesareensis factus est (i. e. ante annum 907), in exemplum incidit vetustate corruptum et paene dilapsum, ut thesauri pretiosissimi condus invidus magis quam promus esse videretur; quod se pro viribus refecisse ipse testatur in epistula ad Demetrium Heracleensem data (cf. p. XXXIX). hanc qui primus edidit Adolfus Sonny statim perspexit ex isto Arethae exemplari tamquam e communi fonte omnes Antonini libros manuscriptos qui postea exarati sunt emanasse; quod inventum praeclarum ut neglegerent aut repudiarent quomodo a se impetraverint qui nuper Marcum ediderunt, haud intellego, praesertim cum studiorum ab Aretha in Marcum collatorum satis luculenta testimonia afferant scholia in Dionem Prusaeum, Lucianum, Epictetum, Marcum ipsum²⁾.

1) cf. *Wiener Stud.* XXXIV 94 sqq.

2) scholion in codice Bodleiano ad Epicteti diss. I 1725 adscriptum οἷμαι διὰ τὰ ἄνωθεν ῥεύσαντα artissimo necessitudinis vinculo coniunctum est cum Arethae scholio ad Dion. Prus. XXXII 15, ubi Antonini verba II 31 πάντα ἐκείθεν ῥεῖ sic immutata adferuntur: πάντα ἄνωθεν ῥεῖ. certum igitur est scholion Epicteteum ab Aretha profectum esse. deinde cum scholiasta vetus codicis D verbis ἀντικρὺς ἐπικτητίζει ad M. Anton. II 1 adscriptis Epictetum se nosse testetur, quid quaeso verisimilius quam haec quoque scholia Arethae esse? id quod iam Sonny suspicatus est. [dum praefatio prela exercet ecce adfertur disputatiuncula bonae frugis plena a Paulo Maas conscripta (*Hermes* XLVIII p. 295 sqq.), qua epigramma illud (A. P. XV 23) in Vaticano codice post ultima Marci verba exaratum (cf. p. 159) in Anthologiae codice Palatino quoque (quod me fugerat) extare a scriba J additum atque ex hoc ipso codice

Inde ab Arethae temporibus commentariorum libri saepius descripti atque excerpti sunt: saeculo X iis usus est Suidas, XII Ioannes Tzetzes, XIII fere qui florilegium classis X condidit; deinde saeculo XIV codices A et D exarati sunt, XV libri, qui excerpta classis C continent; denique XVI fere ineunte paucae illae sententiae quae in codice M exstant, e libro quodam descripta sunt simillimo eius, e quo editio princeps fluxit.

De fundamentis, quibus in Marci verbis recensendis innitimur, disputaturis nobis initium capiendum est ab editione principe 'Tiguri apud Andream Gesnerum F. M. D. LIX' impressa, in qua haec insunt:

(p. 1—15) titulus totius voluminis, Xylandri praefatio ad Georgium a Stetten iuniorem patricium Augustanum missa, 'Heidelbergae Calendis Octobribus Anno salutis 1558' data, in qua inter alia haec (p. 3) leguntur:

Cum opusculum hoc M. Antonini imperatoris Romani — — — instinctu Corradi Gesneri — — — de Graeco Latinum fecissem &c.,

deinde testimonia de Marco e Suida et Sex. Aurelio Victore excerpta;

(p. 1—200) versio latina M. Antonini, quam excipiunt 'Guilel. Xylandri Augustani in Marci Antonini de vita sua libros Annotationes' (in paginis XXV non numeratis impressae);

(p. 1—32) Marini Proclus 'innominato quodam interprete'¹⁾ cum 'scholiis'; in p. 2 haec inveniuntur:

Typographus lectori. Cum in eodem codice manuscripto M. Antonini libris, Marini Proclus quoque contineretur: mihi quoque conjungere visum est &c.;

Salmasio innotuisse demonstravit versusque illos iam ante aetatem Byzantinam confectos ab ipso Aretha in Anthologiam illatos esse probabiliter coniecit. quod praeterea suspicatus est vir doctus carmen iam primae Marci editioni adfixum fuisse et a Simocatta imitando expressum esse potius quam ex isto pendere, equidem, etsi valde haec arrident, ἐπέχειν malim.]

1) cf. infra p. VIII adn. 3.

(p. 1—13) 'ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΒΙΒΛΙΑ ΙΒ. Tiguri apud Andream Gesnerum F.', deinde praefatio graece scripta Conradi Gesneri Ἀντωνίῳ Βερτῆρῳ Βειλίγγης δεσπότῃ inscripta, Ἐκ τῆς τῶν Τιγουρινῶν πόλεως — — — ἔτει σωτηρίας, α φ ν θ φεβρουαρίου μηνὸς μεσοῦντος data, in qua (p. 10) haec scribit Gesner:

τούτου (scil. Antonini) τὰ βιβλία παρὰ καλοῦ κάγαθοῦ ἀνδρὸς Μιχαήλου Τοξίτου, ποιητοῦ εὐφρεσιτάτου (ἐκ τῆς Οἰωνος Εἰνερίχου τοῦ Παλατίνου ἄρχοντος λαμπροτάτου βιβλιοθήκης) λαβὼν, διὰ τῆς ἡμετέρας ἐπιμελείας ἀμωσγέπως, νῦν πρῶτον ἐντυπωθέντα &c.;

(p. 1—181) M. Antonini et Marini verba graeca.

Iterum Xylander Antoninum edidit Basileae 1568 (per Thomam Guarinum) omisso Marino, additis Antonini Liberalis, Phlegontis Tralliani, Apollonii, Antigoni Carystii opusculis, qui in praefatione ad Albertum a Stetten Georgii v. c. f. missa, 'Heidelbergae a. d. V. Kal. Sextil. Anno repraesentati Seruatoris M. D. LXVIII' data haec scribit (p. 3 sq.)

Quae mea lucubratio (de proecdosi M. Antonini verba facit) cū — — — foedè esset incuria operarum typographicarum deprauata, itaque planè edita, ut pro non edita censerì optimo iure posset, iam pridem cogitaram de remedio ei malo faciendo. — — — Cum enim ex eodem omnia haec opuscula penu sint deprompta; (nam Antonini exemplum quo usus sum, de Palatini Electoris Illustrissimi inclytae memoriae Othonis Henrici bibliothecae libro fuisse transsumtum, Gesnerus — — — affirmavit.) idemque iis interpres, tametsi diversis temporibus, contigerit — — — Ad Antoninum quod attinet, — — — emendavi Praefationem, Graeca Latinaque auctoris verba annotationesque: neque à mendis modò repurgavi, sed et non nulla loca translationis meae recognita correxi, Annotationumque auxi &c.

Inde efficitur Conradum Gesnerum, postquam a Michaeli Toxita exemplum manuscriptum quo Marci commentarii et Marini Proclus continebantur accepit¹⁾, illos Xylandro transmississe eumque rogavisse, ut versionem latinam conficeret; deinde a Xylandro ineunte Octobri anni 1558 Heidelbergae, quo paulo ante Basilea transmigraverat²⁾, versionem annotationes praefationem una cum exemplo Graeco Turicum ad Conradum Gesnerum remissa esse, qui omnia haec cum Marini verbis graecis et versione latina addita praefatione graece scripta per Andream patruelem³⁾ typis describenda curavit. quo tamen officio Gesneri satis neglegenter functi sunt. etenim non solum ex emendationibus, quas Xylander in annotationibus diserte indicaverat aut in versione tacite expresserat, permultas neglexerunt, sed etiam plurimis mendis typographicis verba graeca inquinari passi sunt, ut non sine causa Xylander in praefatione editionis Basileensis de his querelas tulisse videatur. quod vero ibidem se graeca scriptoris verba 'a mendis repurgasse' gloriatur, plus promississe quam praestitisse putandus est, utpote qui in Graecis XXXVI

1) quod fortasse contigit mense Aprili anni 1556, quo tempore Toxita in Italiam profecturus Turici commorabatur, aut post eius reditum; cf. C. Schmidt, *Michael Schütz genannt Toxites. Leben eines Humanisten und Arztes aus dem 16. Jahrhundert. Straßburg 1888*, p. 59 adn. 49.

2) cf. *Allgemeine Deutsche Biographie* XLIV, p. 584.

3) cf. quae Iacobus Morelli in Marini vita Procli ab I. F. Boissonade editae p. IX sq. tradit: 'testatur Conr. Gesnerus in epistola ann. 1562 ad Guillelmum Turnerum de libris a se editis, Tiguri impressa ann. 1586 cum vita Gesneri auctore Iosia Simlero, se Antonini et Marini libros Andreae patrueli anno 1558 excudendos dedisse una cum translationibus latinis, in Antonini quidem libros Guil. Xylandri, in Marini vero Proclum, amici cuiusdam nostri, iuvenis pereruditi, qui prae modestia nomen suum exprimi noluit.' Simleri librum non vidi; in Iohannis Hanhart libro *Conrad Geßner (Winterthur 1824)* nihil quod huc spectet inveni; nisi fortasse quis verba haec quae in epistola ad Henricum Bullinger anno 1558 data inveniuntur 'warum lässtest Du denn das Bücherschreiben nicht beiseite?, möchte mir jemand einwenden' (p. 140) e Marco (II 22 ἀφες τὰ βιβλία· μηκέτι σπῶ) petita esse censeat.

locis minutias plerumque correxerit, XXXXIV autem menda maximam partem gravissima, quae operis Turicensibus deberi e versione latina apparet, non sustulerit; quae tollere certe non neglexisset, si etiamtunc copia ei fuisset libri manuscripti quod in versione conficienda adhibuerat inspicendi. adde huc, quod in supplementis quibus in editione Basileensi annotationes auxit nusquam codicis mentionem iniecit. manifestum igitur est aut codicem istum iam antequam Xylander Heidelbergam venit ex Othonis Henrici bibliotheca ablatum fuisse — quod parum verisimile est, cum nullum sit indicium talem librum umquam Heidelbergae exstitisse — aut errasse Conradum Gesnerum. cuius erroris causa satis perspicua est; nam cum Marini exemplar a Toxita Gesnero traditum e codice olim Palatino nunc Romae in bibliotheca Vaticana adservato¹⁾ descriptum esse certissimum sit, facile fieri potuit, ut Gesner ea, quae de huius apographi origine adnotata invenerat, ad Marcum quoque eodem volumine comprehensum pertinere opinaretur. itaque iam corrui communis opinio diu propagata Xylandrū Marci commentarios edidisse e codice Palatino nunc deperdito vel latitante²⁾ et concedendum est nos prorsus ignorare, ubi terrarum Toxita in librum pretiosissimum inciderit; quin nè hoc quidem exploratum habemus, utrum Xylander et Gesner ipso codice a Toxita invento an apographo eius usi sint. sic perincommode vel potius cum summo rei criticae tractandae detrimento accidit, quod in codicis illius deperditi scripturis adferendis haudquaquam licet editionis a Gesnero curatae verba graeca (T) tamquam testem locupletem producere, sed ubique Xylandri versione (Xyl.) diligenter in comparisonem vocata inquirendum est, utrum quae T exhibet pro genuinis exempli graeci scripturis an pro operarum erroribus habenda sint. atque utinam

1) est cod. Pal. Gr. 404 (fol. 73—101), descriptus in Henrici Stevensoni sen. catalogo (Romae 1886) p. 263.

2) cf. quae de his exposui *Berliner Philologische Wochenschrift* 1910 col. 485sq., ubi commemoravi errorem veterem detectum esse a Theodoro Kaas discipulo.

Xylandro aliquanto saepius quam factum est in annotationibus codicis scripturas aperte planeque indicare collibitum esset! at sic quoque non sine fructu eius testimoniis uteris (quae nota 'Tox.' indicavi); velut satis memorabile est duobus locis (II 171 III 24) in margine exempli Toxitani varias lectiones cum aliis quibusdam libris manuscriptis conspirantes adnotatas fuisse. editionem vero Basileensem in recensendis Antonini verbis nullius pretii esse non est quod uberius demonstrem.

Cum Toxitae codice artissimo cognationis vinculo coniunctus fuit liber ille, e quo desumpta sunt excerpta codicis pugillaris Monacensis Gr. 323 (M), antea in collegio societatis Iesu Ebersbergensi adservati, quod monasterium olim a monachis S. Benedicti conditum anno fere 1595 societatis patribus traditum est. codex inter alia varii generis excerpta frustula quaedam continet Maximi Tyrii Alcinoique (qui scriptores in codicibus A et D quoque Antoninum comitantur) et deinde fol. 19—20^v et 9, quod folium bibliopegae errore loco suo motum esse facile cognoscitur, Marci paucas sententias¹⁾, quae adeo concinunt cum T, ut ex editione Turicensi descripta esse videri possent, nisi obstarent et codicis aetas et versio latina adscripta ab illa Xylandri quam maxime discrepans et IV 8 particula οὐ, quae in T abest, servata. praeterea sane notatu dignum est II 171, quo loco in Toxitae codice inter verba scriptoris *ῥομβός*, in margine *ῥεμβός* scriptum fuisse Xylander testatur, in M quoque *ῥεμβός* margini adscriptum inveniri, cum in ipsis verbis sane quidem itidem *ῥεμβός*, non *ῥομβός* legatur, quem errorem amanuensi in litteratura graeca non satis exercitato facile condonabimus. codicem primus adhibuit Stich, denuo contulit Leopold; ego utor simulacro photographico.

1) rursus eadem leguntur fol. 88^v—90^v ab alio quodam scriba exarata; quae e foliis iam indicatis descripta esse vel eo evincitur, quod quae in his sic exarata sunt *βίον αὐτοῦ* | *χείρω οὐ ποιεῖ οὐδὲ βλάπτει* | *οὔτε ἔξοθεν οὔτε ἐνδοθεν ἦν* | *ἀγκασται* illic hunc in modum turbata et mutilata sunt *βίον αὐτοῦ οὔτε ἔξοθεν οὔτε βλάπτει ἀγκασται*.

Ex altero quodam archetypi ab Aretha resarti apographo libri A et D fluxerunt. quorum ille est codex Vaticanus Gr. 1950 saec. XIV (A) in usum Caroli Schenkl a Rudolfo Schoell accurate descriptus¹⁾; in quo post nonnulla Xenophontis opera a duobus librariis in fol. 1—279 exarata a tertio quodam amanuensi scripta exstant haec:

fol. 280—340^v Xenophontis commentarii,

„ 341—392^v M. Antonini libri,

„ 392^v—399 Enchiridii Epicteti paraphrasis Christiana,

„ 401—404^v rhetorica quaedam et *Ἐπικούρου προσφώνησις* ab Hermanno Usener *Wiener Studien* X 176 sqq. edita; deinde in chartis olim seorsum graecis litteris notatis a quarto quodam amanuensi, si Schoellio fides habenda, ab eodem, ut mihi visum est codicem iterum iterumque exami-
nanti²⁾,

fol. 408—518^v Maximi Tyrri dissertationes,

„ 518^v—541^v Alcinoi de Platonis dogmatis liber, quam excipit a quinto (sive quarto) librario scriptus

fol. 542—545^v Aristotelis de animalium incessu libellus. codex bibliothecae sanctae sedis anno 1683 testamento legatus est a Stephano Gradi Ragusano abbate et eiusdem bibliothecae custode. primum adhibitus est a Francisco Barberino cardinali celeberrimae bibliothecae Barberinianae conditore, qui in versione italica a. 1675 emissa lectiones eius quasdam evulgavit; deinde integra collatione, quae anno 1770 Assemano intercedente facta est³⁾, usi sunt I. P. de Ioly in versione hoc ipso anno emissa inque editione anno 1774 impressa et I. M. Schultz in editione priore; postea excussus est ab Ioanne Stich anno 1879, a me ipso

1) cf. *Xenophontische Studien* III, p. 72 sq. (= *Sitzungsber. der philos.-histor. Classe der kais. Akad. der Wissensch.* LXXXIII, 172 sq.).

2) cf. *Maximi Tyrri Philosophumena* edidit H. Hobein p. XL.

3) non ab ipso Assemano, sed 'da due persone versate nell' *idioma Greco*', id quod apparet ex epistula a Schultzio in ed. prioris praef. p. XXXII sqq. iterata.

anno 1906. denique totius libri simulacrum arte photographica ipsis chartis exceptum nactus est I. L. Leopold, quo adminiculo usus haud pauca, de quibus Stich non recte rettulerat, correxit. cuius inspiciendi facultatem virum doctum mihi non concessisse sane aegre fero. locos quosdam, de quibus scrupulus mihi residebat¹⁾, a me rogati benigne examinaverunt I. Mesk collega et G. Mercati vir reverendissimus; quorum testimonio edoctus sum me in nonnullis errasse, pleraque recte enotasse²⁾.

Eodem fere tempore quo codex A exarata sunt excerpta illa (D), quae in codicis Darmstadtini 2773 Parisiis anno 1783 a Bastio empti fol. 348^v—358^v leguntur.³⁾ primus Antonini excerpta respexit F. Creuzer in editione libelli Plotiniani qui inscribitur de pulchritudine Heidelbergae a. 1814 foras data (p. 190), unde petita sunt, quae I. M. Schultz in editione Tauchnitziana ad IV 8 al. de Creuzeri codice protulit; deinde ea excusserunt Werfer (in actis philologorum Monacensium III 2 p. 4178 sq.), Stich, Leopold. ipse simulacro photographico utor, cuius virtute effectum est, ut satis multis locis, quae huc usque de codicis scripturis tradita sunt, corrigere et supplere possem. codex post fol. 358 aliquot foliorum iacturam passus est, qua ultima excerptorum Antoninianorum pars absumpta est una cum iis, ad quae

1) cf. quae exposui in censura editionis Oxoniensis (*Berliner philologische Wochenschrift* 1910 p. 487) quaeque oblocutus est Leopold (ib. p. 893).

2) velut ὦ δὲ illud ad II 24 teste Stichio in margine adpositum, quod Leopold in photographis suis non invenit, in codice luce clarius legitur. itidem quin V 311 in voce γυναικί littera α in litura scripta sit, dubium non est. ceterum quod vir doctus addit 'man versteht übrigens kaum, woraus es (α) korrigiert sein sollte, da ξ ausgeschlossen erscheint', ratio non convenit; certe librarium vocabulum istud, quod solum numero singulari inter pluralia positum est, imprudenter immutasse non mirum est, cum talis inconsiderantiae sescenta exempla in libris manuscriptis inveniantur.

3) diligentissime et copiosissime codicem descripserunt L. Voltz et W. Croenert *Centralblatt für Bibliothekswesen* XIV p. 537 sqq.

legentes delegantur adnotatiuncula in ultimo fol. 161^r adscripta¹⁾).

Classis C excerpta primus I. A. Cramer anno 1839 in *Anecdotorum Graecorum Parisinorum* vol. I p. 173—180 edidit codice Parisino Suppl. Gr. 319 et Oxoniensi Bodleiano Canonic. Gr. 69 mutilato usus. de quibus rettuli in *Erano Vindobonensi* 1895 (p. 163 sqq.) nescius et Crameri copiis iam ante me usos esse Augustum Nauck (cf. p. XXXVII) Eduardumque Zeller (*Die Philosophie der Griechen* ed. tert. II 2 p. 862 adn. 4) et in multo pluribus libris haec excerpta exstare²⁾, qui enumerati sunt p. XXXIII. in Parisini et Oxoniensis scripturis adferendis adhibui Crameri collationes a Leopoldo emendatas; Laurentiani³⁾ et Oxoniensis Collegii Novi simulacra photographica penes me sunt; reliquos libros ipse contuli. hos codices omnes saec. XV exaratos e communi quodam archetypo descriptos esse manifestum est, florilegii quod vocatur Stobaei Trincavellianae classis exemplo, in cuius calce adposita erant excerpta quaedam, quae nuper denuo edidit Augustus Boehler⁴⁾, deinde Marci epitome, denique breve frustulum *Περὶ Γνώρων*. De ratione quae inter hos codices intercedit, Boehler fusius disputavit, qui recte Parisinum P (a nobis Cπ signatum) a reliquis longius recedere perspexit; at quod hunc librum et reliquos tamquam aequo Marte inter se pugnare contendit, viro docto non assentior; certe in Marco quae Parisinus solus exhibet errores futilissimi et mera menda sunt (cf. II 13₁ IV 3₁₁ 5 16 18). praeterea Cβνπ ter inter se concinentesprehenduntur (III 4₃ IV 3₉ 14), singulis locis Cβν, Cπγ, Cαλ (III 13₂), Cπν (II 14₄). reliquae scripturae quae sive singulis sive pluribus classis

1) cf. dissertationis a Voltzio et Croenertio conscriptae p. 551.

2) cf. quae exposuit Otto Hense *Rhein. Mus.* XXXIX p. 359 sqq.

3) in Laurentiani margine ad IV 3 haec adscripta sunt: *Φίλωνος. τόπος τῶν κατὰ γῆν ἱερότερος σοφοῦ διανοίας οὐδεὶς ἔστιν· ὃν τρόπον ἀστέρεαι ἀρεταὶ περιπολοῦσιν* (fragm. II 661 Mang.).

4) *Sophistae anonymi protreptici fragmenta illustrata instaurata*. Lips. 1903; cuius libelli benigne me commonefecit U. de Wilamowitz-Moellendorf, exemplar suppeditavit B. Keil.

C libris peculiares sunt, quippe quae nihil habeant momenti, consulto omisi, praeter perpaucas quasdam, de quibus postea dicendum erit (cf. p. XVII).

Reliquum est, ut de classis X excerptis agamus, quae in usum exercitationum grammaticarum selecta atque in ludis scholisque frequenter adhibita esse evincitur et interpretamentis uberrimis adpositis¹⁾ et permagno exemplarium inde a saec. XIV²⁾ descriptorum (quae p. XXXIII sq. recensui) numero; unde ipsum florilegium saec. fere XIII conditum esse conicias. atque eiusmodi librum se oculis vidisse iam Lilius Gyraldus testatur, qui in *Historia poetarum* anno 1545 edita haec posuit: *Eius* (scil. M. Antonini) *certe librum graece scriptum legi: cuius titulus Μάγκρον Ἀντωνίνων ἐκ τῶν κατ' ἑαυτὸν, quo variam illius et multiplicem sapientiam*³⁾ *facile colligere possumus.* deinde codicis Monacensis 529 (B) apographo a Davide Hoeschel confecto uti licuit M. Casaubono; lectionis varietas e quinque codicibus Vaticanis et e Parisino Regio 2649 (p₄) enotata praesto fuit Petro de Ioly et Schultzio, qui ipse Guelferbytanum et quattuor Laurentianos addidit. hos codices omnes Stich iterum et insuper Barberinum et duos Marcianos primus excussit; denique Leopold quinque libros Parisinos antea prorsus neglectos adhibuit codice p₄ denuo collato. ego Vaticanos et Parisinos repetitis curis tractavi; praeterea Athoi, quem reliquis adiunxi, et Parisini p₅ simulacris photographiceis uti potui et Ioannis Stich schedas a viro docto humanissime mihi transmissas non sine fructu compilavi.

In satis multis classis X libris cum Antonino consociata sunt epigrammata e Maximi Planudis quae vocatur sylloge minore excerpta, in paucioribus Philostrati Imagines, rarius etiam Moschopuli tractatus, Epicteti Enchiridion, Catonis Disticha a Planude conversa, Agapetus, Philostrati Heroicus.

1) cf. p. 160 sq.

2) quae de codicibus quibusdam saec. XIII exaratis tradidit Stich, probari non possunt.

3) haec quin ad Aeliani fragmenta eclogis Antoninianis intermixta spectent, dubium non est.

inprimis vero observatu dignum est in omnibus libris praeter By (i. e. l_2 l_3 p_4) p_1 Antonini fragmentis interspersas esse narratiunculas ex Aeliani *Περὶ ζώων* libris petitas 25 (e I 18, e III 5, e II et V singulas) nullo fere ordine collocatas (cf. tabula p. XXXV posita) scriptoris nomine nusquam (si excipias v_4 et v_5) notato; quo artificio quid perficere voluerit is, cui mira illa permixtio debetur, obscurum est. eius rei specie deceptus M. A. Bandini fragmenta ista Aelianeae Antonini esse ratus in catalogo bibliothecae Laurentianae¹⁾ quasi thesaurum inventum venditavit, cuius errorem lepide Lessing noster refutavit.²⁾ ipsae vero Antonini eclogae, in quibus deligendis libros I II III prorsus neglectos esse satis memorabile est, ita disposita sunt, ut agmen ducant tria libri VII capita inversa serie collocata, deinceps inde a IV 49 capita iusto ordine sese excipiant, nisi quod VIII 56 XI 19 34 35 XII 2 non suis locis inserta sunt³⁾. in solo libro B prior illa florilegii pars aucta est quinque eclogis ita positis, ut eae quoque inversam librorum seriem sequantur, in posteriore vero ipsae illae eclogae, quibus librorum ordo turbatur (praeter VIII 56), omissae et rursus aliae additae sunt ordine servato. quod si quis quaesiverit, utrum florilegii exemplum genuinum atque quasi nativum putandum sit, illudne plenius, quale B exhibet, et Aeliani fragmentis nondum oneratum, quod praebent By⁴⁾, an istud reliquis libris servatum, haud promptam responsionem esse fateor; quoniam utraque sententia habet, quo commendetur. neque de florilegii auctore, ut ex animi sententia dicam, quicquam constat. nam quod a Maximo Planude id compositum esse contendit Stich (praef. p. X sq.), argumentis haud satis firmis innisus esse

1) Cod. Gr. vol. II p. 256.

2) *Vermeintliche Avéndonata des Antoninus in der herzoglichen Bibliothek in Florenz*, ed. Lachm. IX p. 140 sqq.

3) de ordine eclogarum in codicibus generis z et v_5 l_1 p_5 m_1 immutato aut turbato quaestionem instituere operae pretium non est.

4) in p_1 , quippe qui a ceteris libris, in quibus Aeliani fragmenta leguntur, nequaquam differat, ea consulte omissa esse adparet.

videtur vir doctus; inscriptioni autem illi, quae in solo codice l_1 reperitur (cf. p. XXXV), cave nimium tribuas, quippe quae non integro florilegio praemissa sit, sed quattuor ultimis eclogis tantummodo, quas in isto codice casu quodam a ceteris seiunctas atque ante epigrammata collocatas esse patet¹⁾.

Descriptis codicibus cum iam in eo sit, ut quanti aestimandi quaque ratione in Antonini verbis recensendis adhibendi sint quaeri oporteat²⁾, primo quaedam de iis quae excerptorum libris propria sunt exponenda esse videntur. atque in Marci verbis, qualia in D tradita sunt, hominis haud indocti quidem sed parum religiosi licentiam grassatam esse quaevis fere pagina clamat. ut omittam paraphrases frequentissimas aliaque, quae in breviatore et Christiano (cf. II 33) boni consulimus, nonnulla consulto omisit, quae corrupta (ut I 169 II 22) aut obscuriora (ut IV 363) ei videbantur; quae addidit, ab ipso ficta aut e glossis (ut VI 164) orta esse in aperto est. saepius mendosas archetypi scripturas suo ut aiunt Marte sanare conatus est (cf. II 512 61 124 171 III 12 IV 501 al.; incertum eum haesisse putes IV 463); subinde locos prorsus sanos turbavit (I 1625 IV 31 VI 167); est ubi inscientiam simul et temeritatem prodat, velut VI 103. at idem nonnumquam speciosa commentus est, ut vel editori Lipsiensi imposuerit; neque mirum est eum bis terve (ut I 76 II 24 174) rectam emendandi viam ingressum esse. omnino, ne longus sim, vitia quibus D laborat perraro talia sunt, qualia scribarum oscitantiae deberi so-

1) adde quod in Parisino p_5 , in quo idem eclogarum ordo invenitur, vetustiore et fide digniore quam l_1 , inscriptio illa non apparet.

2) quaestionem difficillimam a me hoc loco summatim et selectis tantummodo exemplis adlatis non pleno testimoniorum apparatu congesto tractatam esse (quod alibi me exsecuturum esse polliceor), vix est quod pluribus excusem.

lent (quamquam ne eiusmodi quidem exempla in D desiderantur; cf. I 75 IV 311 V 313 al.). verum vel maxime memorabile est omnia quae exposuimus etiam in scripturas quasdam cadere a librario ipso postea illatas (ut III 62 IV 191 V 31 IX 4) et quibusdam locis ab eodem quae in codice adulterata legebantur rursus sublata inque eorum loco vulgatas scripturas restitutas esse (ut II 512 VII 59). ex quo haud inepte suspiceris codicis D florilegium ab uno eodemque homine et conditum et exaratum et retractatum esse. neque alio modo explicari posse videtur quod in sententia II 33, quae in D et suo loco posita et in fol. 354^r repetita legitur, illic τοῖς θεοῖς, hic τῷ θεῷ scriptum est. quod interdum in D corrigendo Marci ipsius manus feliciter restituta esse videtur (I 91 II 161 III 41 VI 165), id certe correctoris ingenio tribuere minime dubitabimus; nec tamen desunt loci, quibus indicari videatur in emendando libro codicem quendam libri T similem adhibitum esse (cf. II 174 III 13 43 4 IV 36 VII 602).

Eadem fere de classis C excerptis dici possunt. in quibus non solum, ut in eius modi collectaneis fieri solet, ὄτι saepius praefigitur, sed etiam nonnulla ad libidinem immutata (I 155 1618 III 52) et breviata (IV 202) sunt. praeterea quibusdam locis Marci verba elegantiora (IV 32) aut magis perspicua (III 44) aut magis aequalia (II 131) reddere conatus est is qui florilegium condidit; semel in ridiculum errorem incidit Gaium et Caesarem duos homines esse ratus (III 33). bis tamen (II 21 III 44) satis scite se expedit eadem commentus, in quae postea Reiske et Menagius inciderunt. neque silentio praetereundum paucis quidem locis inter singulos classis C libros et reliquos Marci codices (ATD) necessitudinem quandam intercedere videri: cf. II 101 III 43 4 IV 202 et (quod in adnotatione critica adferre debebam) IV 32 ἔχει ATD et Cπ pr.: ἔχοι Cπ corr. et C rell., quae exempla omnia casui tribuere vix ausim.

Qui florilegium classis X composuit, circumlocutionibus minus indulsit, at proclivior fuit ad ordinem verborum immutandum (V 83 13 VII 663 VIII 345 X 322 352 XII 144).

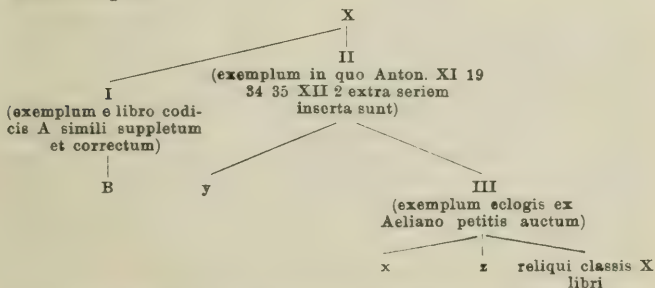
Idem nonnulla in brevius contraxit (ut VI 13₁ X 32₂), interdum Christianae fidei praeceptis (V 8₁₂) consuluit aut pudori (X 28₂, ubi in verbis ἐπὶ τοῦ κλισιδίου nescio quid obscaeni odoratus esse videtur). deinde scripturae varietatem, quam Stich composuit progr. Bipont. 1881 p. 24 sqq., vel obiter perlustranti facile apparebit a reliquis libris codicum quaedam genera segreganda esse (quod iam Stich observaverat) a me siglis x y z notata, de quibus hoc loco fusius disputare nolo, quoniam haud magni momenti sunt ad fata libri Antoniniani enarranda, nullius ad verba scriptoris recensenda. at e contrario eo nomine summa auctoritas est codicis Monacensis B a Stichio l. c. p. 22 nimis contemptim dimissi, qui re vera peculiarem locum inter ceteros classis X libros obtinet. hic liber etsi multa vitiosa habet, quae errori tribuenda sunt (ut VII 22₂ 62₂¹) IX 40₂), multaque, quae consulto immutata esse quivis perspiciet, ut VI 35₂ (tenes hominem Christianum) V 8₁₃ VIII 57₃ X 34₁ 35₄ XI 16₁ (qui locus propter paraphrasin memorabilis est), tamen magnopere falleretur, qui B nihil nisi exemplar classis X et socordia et libidine corruptum esse putaret. quod evincitur plurimis locis quibus B solum modo cum AT congruentem deprehendimus (cf. IV 49₅ VI 18₃ VIII 56₁ IX 15₆ 42₈ X 32₂ al.), modo cum A contra TX facientem (V 8₁₂²) VI 13₁ VIII 17₂ IX 42₄ 12). semel (VII 63₁) B et D inter se consentientes medium quendam locum inter AT et X capere videntur. ex quibus cogitur B descriptum esse ex exemplari classis X ad normam codicis cuiusdam Vaticani A simillimi correcto et suppleto. nam in iis quoque capitibus quae in libris ATB tantummodo exstant, B ad A proprius accedere multis exemplis comprobari potest; velut in sanis scripturis congruunt IV 33₁ VI 44₄ VII 64₁ XI 16₂ s, in corruptis IV 33₃ VI 33₃ 35₁. addo in his quoque capitibus in B non solum haud pauca vitiata legi (ut IV 33₁ s VIII 21₃ XI 16₂), sed etiam quaedam

1) de his duobus locis cf. adnotationis supplementum.

2) ubi pro 'AX scribere debebam AB_v p₂.

temere novata esse videri (ut VI 44₅ XI 16₁ 18₁), ita ut quae duobus locis (VI 33₁ 2) emendatiora exhibet solus B num antiquitus tradita censenda sint, dubitare licet, praesertim cum editor Lugdunensis et Gataker in eadem inciderint.

Similia vero atque in B inque generibus x y z in singulis quoque classis X libris, etiamsi rarius, observantur; inter quae quamvis permulta sint ita comparata, ut grammatici cuiuslibet ingenio tribui possint, tamen nonnumquam integros et meliores libros praesto fuisse iis qui exemplaria classis X tractaverunt negare non licet. cuius rei certissimum indicium est, quod X 32 ultima verba in omnibus classis X libris omissa in solo p₄ margini adscripta sunt. talia cum facta sint saeculo XV, fieri potuisse saeculis XIV vel XIII quis est qui neget? videsne, quam lubrica et difficilis sit disceptationis ratio, quoniam constat grammaticos aetatis Byzantinae enchiridia illa scholastica quam plurimis exemplaribus inter se collatis rescribere et corrigere numquam destitisse? attamen si quis omnia, quae adhuc de classis X memoria disserui, quasi sub uno aspectu posita reputaverit, fortasse id saltem concedet non sine veritatis specie factorum, quae florilegio classis X obtigerunt, seriem tali fere stemmate illustrari posse:

sane aliae quoque explicandi rationes excogitari possunt, at vix ulla, quae simplicior probabiliorve sit. utcumque ista sunt, non adduci possum, ut florilegium classis X a

Planude compositum esse putem, quoniam eius aetate, vergente scilicet saeculo XIII, iam diversa classis X genera existisse verisimile est.

Iam de ratione, quae inter singulos libros vel librorum genera intercedit, disserendum est.

Atque codices A et D artissimae cognationis vinculo inter se coniunctos esse vel ex eo intellegitur, quod inter Marci excerpta, quae D exhibet, fol. 354 gnomologii illius Epicurei ab Usenero editi sententiae 24 et 33 interspersae sunt; accedit, quod Maximi Tyrii quoque et Alcinoi Platonici excerpta in D exstant¹⁾, quae omnia cum Antonino in A coniuncta sunt (cf. p. XI), quodque in utroque codice commentariorum libri inscriptione carent. neque refragatur lectionum varietas, cum hac quoque ex parte codicum tanta sit affinitas, ut vel obiter adnotationem criticam percurrentes fugere non possit. quid? quod H. I. Polak²⁾ eo processit, ut D ex ipso A descriptum esse contenderet; cui merito adversati sunt Stich³⁾ et Leopold⁴⁾, neuter tamen ita, ut quaestio soluta esse videatur. nam certe neque meris paraphrasibus, quales in D inveniuntur VII 63 70 (quos locos solos attulit Leopold), quicquam comprobatur neque iis, quae in D sive peculiarem in modum corrupta sive ita emendata aut immutata leguntur, ut quemlibet in eadem incidere potuisse pateat (velut II 174 ὧς pro corrupta codicum reliquorum scriptura εἰς non solum in D restitutum est, sed etiam a Xylandro in editione Basileensi). quin ne iis quidem locis, quibus D discrepante libro A cum aliis libris (inprimis T) consentit, tamquam firmis argumentis uti licet (quippe quae aliunde invecta esse credibile fiat iis quae supra p. XVI sq. exposuimus respectis), nisi reperiri possunt, quae plus momenti adferant ad controversiam disceptandam. atque talia inprimis sunt scholia vetera in solo libro D ser-

1) cf. index commentationis a Voltzio et Croenerto conscriptae.

2) *Hermes* XXI 349 sqq.

3) *Blätter f. d. bayr. Gymnasialwesen* 1902 p. 516 sqq.

4) ed. Ox. p. V.

vata (cf. p. V), et loci nonnulli, quibus D medium quiddam inter A et T tenere videtur, ut II 8 13, VII 63¹⁾, VIII 50 3 51 2²⁾. quod vero Stich³⁾ Polakio adsentitur 'paululum referre hanc quaestionem ad textum Antonini constituendum', iusto plus virum doctum concessisse putem; immo quandoquidem constat D ex eodem fonte atque A, non ex ipso A fluxisse, plurimi hoc aestimandum esse patet, quoniam non solum de communis archetypi memoria amborum codicum consensu certiores fimus sed etiam iis quae alterutri propria sunt diligenter examinatis efficitur, ut, ubicunque D deficit, de codicis A lectionibus aliquanto confidentius iudicium ferre possimus. atque in D permulta ad arbitrium administrata esse iam supra p. XVI sq. demonstratum est; quae in solo A leguntur vitiosa T et D congruentibus, maximam partem menda sunt tritissima modo leviora (ut III 4 3 V 28 1 IX 30 1), modo graviora (ut II 5 1 III 1 1 3 V 1 6 VII 62 2 al.), satis raro verba tradita consulto immutata sunt (ut I 16 13 21 II 17 4 IV 4 1). dittographiae quae vocatur vestigia in A apparent VII 55 1 (ubi quin olim τοῦ ὅλου scriptum fuerit non dubito); hinc verisimile fit aliis quoque locis in communi codicum A et D archetypo varias scripturas adpositas fuisse, velut I 9 6 (A = Suid., D = T) III 2 4 VIII 36 1 54 2. verum solus A servavit V 1 2 VII 60 2 (τοιούτων), nescio an III 4 1 (ubi ἡγεμονικοῦ sine articulo positum scriptoris usu defenditur); emendatior lectio sub levi corruptela latitare videtur IX 29 6 et fortasse VI 10 5 (an κα<τα>θαροῶ? collato Polybii loco III 86 s).

Classis C excerpta aliquanto propius accedere ad T (M) quam ad A (D) iamdudum a me⁴⁾ observatum est; simulque singulis qui huc spectant locis examinatis facile cognoscas,

1) hoc loco cum B congruens.

2) inprimis notatu dignum, quod VII 59 D (σκόπει) quod ad litteras attinet ex A (σκέπει), quod ad sententiam, e T (βλέπει) pendere videtur.

3) praef. ed. alt. p. XIX.

4) *Eran. Vindobon.* p. 165 sq.

quae in A (D) corrupta leguntur, plerumque (praeter III 44) negligentiae librarium tribuenda esse, quae in TC probari non possunt, grammaticorum commenta esse (ut II 14 24 133 144 IV 33 al.). in iis, quae solus T praebet, nonnumquam eius virtus elucet (velut II 33 III 101 131 IV 17), plura exempla inveniuntur, quibus classi C cum A (D) congruente evincitur in ipso T, postquam e communi archetypo derivatus est, haud pauca depravata aut coniecturis vexata esse (ut I 1618 II 143 172 III 14 IV 39 203 et — qui locus praeter ceteros memorabilis est, quoniam M quoque ceteroquin libri T simillimus ei adversatur — IV 8). veteris discrepantiae vestigia tenes II 24 33 133 143 III 43 5 14. — e contrario in capitibus illis, quae in libris ATX servata sunt, scripturis discrepantibus ponderatis non numeratis perspicies et classem X cum A longe artiore necessitudinis vinculo coniunctam esse quam cum T, qui interdum ab AX quam maxime differt (cf. V 812 VII 661 VIII 172 IX 13 429 XI 192 34 al.), et quae modo de codicibus A et T aestimandis diximus hic quoque valere. neque desunt loci, quorum salus in sola classi X posita sit, velut V 812 VI 133 IX 16 X 343 XI 213 (ambigua res est V 82 181). denique haud paucis locis verba scriptoris iam antiquitus graviter turbata et variis remediis temptata esse codicum ATX scripturis mirum quantum inter se discrepantibus manifestum fit; cf. V 82 VI 402 VII 222 X 353 XII 21 al. — de codicis B indole cum iam supra (p. XVIII) disseruerim, non habeo quod addam, nisi B et T conspirantibus in A solo bonas scripturas servatas esse VI 351 VII 641 XI 161.

Superest igitur ut inquiratur, quae ratio intercedat inter A (X) et T, in quibus solis longe maxima totius operis pars, amplius dodrans, legitur. atque primum quidem notissima res est in A (D) saepissime peccatum esse singulis vel pluribus vocabulis omissis; quae vitia omnia communi codicum A et D archetypo tribuenda esse necessario demonstratur eo, quod e tot lacunis ne una quidem in D expleta est, cum in A solo, ubi et A et D praesto sunt, eiusmodi

erroris exempla paucissima inveniantur¹⁾, in D solo multo plura. atque hos defectus maximam partem ortos esse oculis librariorum aut propter homoioteleuta ad similes litteras aberrantibus²⁾ aut integris versibus omissis ad vicina delatibentibus (velut V 12₂ VIII 53₂ X 1₃ XI 6₅ sq. 20₆) manifestum est, ad quod frequenter conveniunt numeri litterarum omissarum (29, 30, 31, 32, 34, 35, 40, 41, 66, 94), quem versuum modulum etiam Hieroclis chartae papyraceae alii-que codices scripti vetusti exhibent. sunt tamen nonnulli loci iacturam passi, in quibus excusatio ista locum non habet quibusque comprobari videtur exemplar e quo A descriptum est nonnusquam lectu difficile fuisse (velut VI 26₂ IX 10₃ 29₇ XII 5₆). in T eiusmodi lacunae etsi non prorsus desunt, tamen multo rarius inveniuntur (I 16₁₈ III 11₄ IV 20₃ V 1₂ XI 12). at ut in his certe T integrior atque fide dignior sit quam A, tamen aliis locis iisque plurimis interpolationis signa prae se fert luculentissima. veluti persaepe in eo articulus perperam aut additus est (ut I 16₁₅ 21 III 5₃ 16₂ VI 50₁ VIII 1₆ X 26₃ XII 22₁) aut deletus (ut I 14₃ 15₄ 8 III 6₄ IV 3₅ 30 IX 1₁₀ 9₂) itemque aliquoties particula καί abundans (IV 46₄ καί γὰρ καί) vel ad exemplum latinae vocis *etiam* posita (VI 23₁ XI 18₈ XII 4₂ 13) omissa est; quam qui delevit breviloquentiae studiosus fuisse videtur, sicut elegantiae is qui V 1₄ μέντοι illud repetitum sustulit. idem quae in exemplo, quod emendare animum induxerat, leviter corrupta vel paulo obscuriora offendit, aut delevit (ut VII 2₂

1) praeter articulum bis omissum (III 1₃ V 1₆) et verba illa II 11₃ omissa quidem, sed ab ipso librario in margine addita, ne unum quidem.

2) quod vitii genus tam frequens est ut exempla adferre supersedeam. est ubi eundem locum bis vitiatum esse iure suspiceris, velut VIII 40₂, ubi in altero exemplo pronomen αὐτός (p. 102, 4; λόγ[ος αὐτ]ός), in altero verba ἀλλ' . . . λόγος omissa esse veri simile est; II 17₁, ubi repetita verba ἡ δὲ ansam prae-buerunt maioris defectus, σιγμῇ aliam ob causam excidisse videtur. VII 30 adverbium νῦν quod et sententia postulare videtur et verborum εἰς τὰ, quae in A desunt, iactura, restitui.

VIII 13 X 113) aut temere immutavit (ut I 16 25 17 5 II 42 III 74 IV 361 XI 187 XII 243). atque haec quae modo dixi non ita accepta velim, ac si Vaticanum librum interpolationibus omnino vacare contenderim; immo in isto quoque libidinis vestigia certa observantur (cf. praeter ea, quae iam p. XXI indicavi, II 8 III 131 VI 131 VII 9 20 VIII 191 20 452 X 42 364 XII 12), sed pauciora et minus apta quae fucata integritatis specie fallant legentes. quod vero in A (D) multo plures loci, ut de scribarum erroribus tritissimis taceam, mendis ineptis ridiculisque¹⁾ inquinati sunt quam in T, certe non multum codicum illorum auctoritati detrahit; talia enim in permultis libris manuscriptis bonae notae inveniri notum est neque incredibile est eiusmodi peccata in Toxitae quoque exemplo exstitisse, sed a Toxita aut a Gesnero aut a Xylandro, qui deinceps librum istum tractaverunt, tacite correcti aut saltem temptati esse; velut illud ἀρθρίδιον, quod in T legitur IV 39, medicum quendam graecae linguae peritum redolere videtur.

Denique utriusque partis, et A (D) et T, testimonio confirmantur, quae iam antea de communis archetypi condicione dixi. ac primum quidem istum librum damna quaedam accepisse, qualia situ incultu negligentia effici solent, docemur locis duobus, quibus a codicis A librario spatia vacua relictas sunt (I 1630 VIII 523); deinde IX 35, ubi cum συμπεφυρμένη poscat sententia, in T ἐμπεφυρμένη, in A πεφυρμένη legitur; denique VIII 513, qui locus sane gravissimus est, quippe quem variis modis mutilatum exhibeant A D et T. huc accedunt loci alii satis multi, quorum condicione, etsi signa tam manifesta desunt, tamen certo evincitur omnes Antonini libros e lacunoso quodam exemplo derivatos esse. quos locos in censura editionis Stichianae alterius²⁾ cum sexagenorum aut bis vel ter sexagenorum ver-

1) qualia sunt, ut pauca quaedam exempla adferam, βάπτε: βλάπτε; θρήνους: θρόνους; σωματίον: σωματικοῦ; ἀρχθῆς: ἀρχῆς; μετ' οἰήσεως: μετὰ ποιήσεως; ἃ πολὺς: ἄπλοῦς; ἧ διεσκεδάσθησαν: ἧδὲ σκεδάσθεισαν.

2) *Berliner Philologische Wochenschrift* 1905 p. 105.

suum intervallis inde a p. 3 v. 23 usque ad 30, 3 ed. Stich. inter se distare animadvertissem, Leopold¹⁾ 'prudenti consilio hic substituisse' me dixit Socratica dissimulatione laudi admixta. cui respondeo ex iis quae observavisse mihi videbar, siquidem recte observata sunt, minime concludi debere per totum Antonini opus eiusmodi damna aequalibus intervallis identidem adpersa exspectanda esse. nonne prima potissimum codicum folia tali detrimento obnoxia esse consentaneum est? ceterum vir doctissimus ipse egregium adminiculum opinioni a me prolatae attulit, cum acutissime perspexit in voce illa monstruosa *ἐνχαριεντιζέσθαι* I 15 10 tradita, qui locus LXII versibus abest a I 9 6, lacunae vestigia subesse; quam coniecturam commentationis supra indicatae p. 66 prolata in iniuria ipse in editione adornanda sprevit. — alterum vitiorum genus inde ortum esse videtur, quod in archetypo quodam Antonini non solum glossae (cf. I 16 17 II 12 4 XII 3 1) sed etiam variae lectiones atque coniecturae²⁾ adscriptae fuisse putandae sunt. neque dubito quin haec documenta sint curae a viro quodam docto in exemplo corrupto reconcinnando positae, qui dum iterum iterumque ad exemplum istud excutiendum revertitur, non solum quae rectius sed etiam quae plenius legere sibi visus est, in margine et inter versus adnotavit³⁾. hinc vero factum esse videtur, ut plus uno loco integra Antonini verba diversis codicum scripturis non inter se collatis sed quasi in unum confusis recuperanda sint. quod iam is qui codicis D excerpta composuit perspexit (cf. IX 2 4 3 2); eadem ratione usi locos corruptos nonnullos feliciter sanaverunt Gataker (VII 15), Schultz (I 17 1 V 1 4 7), Coraes (VI 38 2), Löff

1) *Mnemosynes* vol. XXXV pag. 65 adn. 2.

2) Ambiguum est, utri generi adscribendum sit *ἐταίρα* illud VII 34 2 quod ex *ἐτέρα ἐτέραν* vel simili quadam adnotatione in margine adposita ortum esse certissimum est. cf. quae adnotavi ad V 18 1.

3) nescio an huc referenda sint exempla praepositionum in verbis compositis omissarum frequentissima (cf. III 10 1 VII 3 2 19 1 IX 3 7 XI 2 1 al.).

et Stich (V 34¹), Leopold (VIII 51³), Radermacher (III 7³); et fortasse Wilamowitzio obtemperare debebam V 1² vocabulis *ποιεῖν* et *πεῖσιν* coniunctis novam scripturam *ποίησιν* efficianti. quos viros secutus ipse II 14⁵ III 11¹ IV 48⁴ V 1¹ 4⁶ 4 X 9² 17 similem in modum pristinam scripturam restituere conatus sum, alia quae minus certa esse videbantur in annotatione critica commemoravi¹⁾. haec vero descriptio a nobis proposita tantopere concinit cum iis quae de libri a se detecti condicione narrat Arethas (cf. p. XXXIX), ut iam nulla dubitatio sit, quin exemplum illud ab Aretha restitutum atque emendatum pro communi fonte omnium Antonini librorum habendum sit. nec tamen cuncta, quae nunc in Antonini libris vitiosa leguntur aut impedimenta difficultatesque inferunt in re critica tractanda, Arethae libro Arethaeve ipsi culpaе danda esse, immo, quae sunt codicum discrepantiae et similitudines, posterioribus quoque temporibus exempla inter se collata et retractata esse manifestum est. quae cum ita sint, spem iusti stemmatis constituendi abiciendam esse apparet.

De Suidae testimoniis quod adhuc verba non fecimus, eo excusetur, quod tam diversam indolem prae se ferunt, ut e diversis fontibus a Suida desumpta esse pateat; unde verisimile fit inter ea esse quaedam, quae auctoribus Aretha antiquioribus debeantur. etenim non solum, in scriptoris nomine adferendo variis modis utitur (cf. p. XXXVIII), sed etiam verba modo fideliter exscripta praebet (I 6² 7⁴ 7 10² 12 II 12³ 13 14¹ IX 3³ XI 18¹⁰), modo *παρὰφραστικῶς* immutata aut breviata (I 6¹ 3 7⁶ 9 16¹⁰ 20 II 13² 2) III 5² 4 V 8³ 28¹ IX 3⁵ — cuius loci duas paraphrases diversissimas servavit — 22); bis (I 4 IV 3³) additis verbis *παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ* vocabula tantum ponit. adde quod

1) aliud exemplum lepidissimum nunc demum inveni. etenim cum X 31¹ *σευήρον* scriptum sit, I 14¹ autem, ubi *Ούήρον* poscitur, in T *σεουήρον* insolita forma, in A D *σεουνήρον* appareat, nonne tantum non certum est in communi archetypo *οὐ* *σευήρον* exaratum fuisse?

2) cf. Addenda p. XL.

I 10₂ bis a Suida non sine lectionis varietate adfertur quodque sententiola Antonini, quae II 13₂ legitur, et ad verbum exscripta et interpolata apud eum exstat, ita tamen, ut utrobique singulari $\Theta\epsilon\sigma\tilde{\upsilon}$ pro $\Theta\epsilon\tilde{\omega}\nu$ posito homo Christianae fidei addictus agnoscatur. de necessitate qua Suidae testimonia cum singulis Antonini libris coniuncta sint (ad A propius accedere videntur I 9₆ 10₂ II 12₄ 13₁ V 8₃, ad T I 12 II 12₃, ad AT V 8₃, ad D II 13₁, ad C II 13₁ III 5₂), in praesens tempus sententiam ferre supersedeo, donec plena et accurata codicum, quibus Suidae lexicon traditum est, notitia suppetat. denique haud raro apud Suidam inveniri mera lemmata quae vocantur nullis interpretamentis additis, quae ad Antoninum spectare videntur, nonnullosque locos, quibus testimonia ex illo excerpta excidisse verisimile est, iam M. Casaubonus observavit; quae in indice verborum asteriscis praefixis indicavi.

Singulas sententias chrias disputatiunculas, e quibus Antonini libri II—XII contexti sunt, primique libri particulas iam in exemplo ab Aretha restituto disiunctas fuisse et praeterea frequenter eas capitum divisiones, quas in Toxitae libro recte notatas invenerat atque in versione latina expresserat Xylander, in T Turicensium incuria obscuratas esse laterculo quem p. 161 sqq. composui comprobatur.

De operis inscriptione cf. quae exposita sunt p. IV et XXXVIIsq.

Iam de editionibus quod in usum satis sit quam brevissime dicendum.

In altera editione (Basileensi) a. 1568, quam sine codicis ope curavit (cf. p. VIIIsqq.), Xylander in verbis graecis nonnulla secundum versionem prioris editionis correxit, pauca quaedam novavit, velut V 5₅ VII 51₁ 66₂ XI 13₄ XII 24₁ et VII 44 45, ubi locos Platonicos ad exemplum quoddam vulgaris notae refinxit. ceterum editoris officio satis neglegenter functus est, quippe qui ne aperta quidem versionis latinae vitia, quae e Turicensi editionis verbis graecis corrigere poterat, sustulerit (ut IV 48₃) et quae

in novae editionis graecis immutaverat interdum in versione intacta reliquerit (ut VII 57 VIII 34₅ XI 39 al.). deinde a. 1590 Lazarus Zetzner bibliopola Argentinensis exempla editionis Basileensis quae nondum divendita erant empta prima tantum plagula denuo typis descripta tamquam novam editionem emisit, cuius artificium fraudulentum adhuc bibliothecariorum oculos lynceos fugisse iure mireris. editionem principem Lugduni Gallorum a. Franciscus de la Bottiere typographus repetivit paucis tantum in graecis verbis novatis sed capitibus peculiarem in modum discriptis ab eodem, nisi fallor, viro docto cuius annotationes satis raptim confectae in extremo libro additae sunt. a. 1643 Londini commentarii editi sunt a Merico Casaubono, qui cum iam versione anglica a. 1634 emissa specimen dedisset operae scriptoris lectioni tributae, in editione multo plura praestitit graecis verbis haud raro feliciter emendatis, Xylandri versione passim correctae, notis satis amplis additis. apographum codicis B ab Hoeschelio curatum haud multum ei profuit, ex quo ne supplementum quidem illud V 8₁₂ lucratus est. in capitibus dividendis nonnumquam rem acu tetigit, saepius peccavit coniunctis quae seiungenda erant. novem annis post (1652) Cantabrigiae prodiit editio Thomae Gatakeri, cuius exemplar manuscriptum, cum iam a. 1642 per complures annos prelo paratum iacuisset, tale quale tunc erat a. 1651 ab auctore amicis permissum esse ex iis quae Casaubonus et Gataker in praefationibus narrant apparet. hinc vero intellegitur, quomodo factum sit, ut Gataker non solum nusquam editionis a Casaubono curatae mentionem iniceret, sed etiam coniecturas quasdam, in quas utrumque incidisse prorsus credibile est, sibi soli vindicaret utque, cum ipse in libro typis describendo non interesset, haud pauca in editionem irreperent, quae aut ab ipso auctore non satis expolita aut ab operis male administrata esse videntur. Gatakeri editionem, etsi longe maxima eius laus est in commentario uberrimo et omni eruditionis genere abundanti, multum praeterea profuisse coniecturis ipsius aliorumque virorum doctorum prolatis, capitibus eum in modum discriptis,

qui etiam nunc (paucissimis exceptis) observatur, nova versione confecta, indicibus additis omnes consentiunt. repetita est Londini a. 1697 et 1707 a Georgio Stanhope, 1697 Traiecti ad Rhenum ab Hermanno Witsio. Editio Oxoniensis a. 1680, quae tota e Casauboniana pendet, nullius momenti est, altera Oxoniensis a. 1704 a viro docto quodam, qui praefationi nomen litteris R. I.¹⁾ notatum subscripsit, curata — repetita Lipsiae a. 1729 apud Samuel. Benjamin. Walther²⁾, Glasgoviae a. 1744 et 1751, denique Lipsiae a. 1775 (sumtu E. B. Schwickerti), in cuius calce leguntur coniecturae S. F. Nathanielis Mori nomen non professi — aliquanto maioris, eo praesertim nomine, quod ex ista originem ducunt scripturae quaedam, quae tamquam 'vulgatae' usque ad hunc diem in editionibus adferuntur. nova subsidia in verbis Antonini recensendis primus adhibuit Io. Petrus de Joly in versione Gallica a. 1770 edita³⁾ et in editione Parisiis a. 1774 emissa, qui tamen copiis, quae ei praesto erant, scilicet scripturis e Vaticano A et e quibusdam classis X codicibus enotatis (cf. p. XI et XIV) recte uti nescivit. neque multo felicius res cessit Schultzio in editione priore (Slesvici a. 1802 emissa) adornanda, qui etiamsi fuit vir proposito sanctissimus et in colligendis atque adferendis

1) Intelligendus est R. Ives vel Ivies, si Bywateri testimonio a Crossleio adlato fides habenda est, sin Edwardi Harwood (*A View of the various Editions of the Greek and Roman Classics*. Lond. 1790) a Lowndes (*The Bibliographer's Manual* Lond. 1890 I) commemorato Nicol. (!) Ibbetson.

2) cui praefixae sunt introductio ad philosophiam Stoicam ab Ioan. Francisco Budde et Antonini vita a Christophoro Wolle conscriptae.

3) *Pensées de l'Empereur M. A. Antonin, ou leçons de vertu, que ce Prince philosophe se faisoit à lui même. nouvelle traduction du grec distribuée en chapitres suivant les matières avec des notes, et des variantes.* e cuius libri censura relationibus Gottingensibus a. 1771 inserta elucet virum nobilem consilium illud absurdum, quo deceptus in editione Antonini sententias novo ordine digestas 35 capitibus composuit, iam a. 1742 in versione Dacierii repetita exsecutum esse; indidem cognoscere licet iam 1770 ab eo adhibitos esse Vaticanum A et Parisinum 2649.

librorum testimoniis diligentissimus¹⁾, tamen et in aestimandis et in emendandis codicum scripturis haud raro mirum in modum titubavit. at optime de Antonino meritis est Ad. Coraes, quippe qui, ut erat sermonis Graeci peritissimus et ingenii feracissimus, multa secundum artis praecepta feliciter emendaverit pluraque emendaturus fuerit, nisi saepius nodos rumpere quam solvere maluisset; cuius vestigia secutus Schultz in altera editione a. 1821 Lipsiae (apud C. Tauchnitz) recensionem instituit Antonini etsi non omnibus numeris absolutam saltem laude dignam, quam Fr. Duebner in editione Didotiana a. 1840 iteravit, paucis quibusdam ipso Schultzio suadente correctis. singularis est conditio editionis, quam Capel Lofft N. Eboraci a. 1863 (at Londini impressa est), sub nomine C. L. Porcher emisit; qui cum sibi persuasisset, adeo corruptos esse Marci libros, ut 'in aliis scriptoribus tres quaterve mutationes forsitan nimiae, mille in Marco Ant. parum' sint, tamquam fluctu coniecturarum verba scriptoris obruit, inter quas ut sunt plurimae fuitiles frivolae nimis audaces²⁾, ita nonnullae sagacissimae et felicissimae³⁾. nostra denique aetate utilissimae operae in Marci libris recensendis et emendandis consumptae documenta dederunt Io. Stich in editione Lipsiensi a. 1882 emissa, a. 1902 partim refecta et suppleta et I. H. Leopold in editione Oxoniensi 1908 curata, quorum uterque codicibus sive primum sive denuo excussis in re critica tractanda sano sobrioque iudicio usus, praeterea ille indice verborum confecto, hic adnotatione critica ad legentium usum accommodata suppletaque et distinguendi ratione emendata studia Antoniniana enixe adiuverunt. neque merita laude fraudandi, qui recentioribus temporibus Marci opus in patrium

1) idem Reiskii (cuius schedas denuo inspexi) et Menagii adversaria primus edidit.

2) accedit, quod virum doctum illum in recensendo Marco vetusta quadam editione usum esse eo evincitur, quod vel supplementa quibus inde ab editione a de Ioly curata ex A et X verba scriptoris aucta sunt, prorsus ignorat.

3) libro rarissimo ut per otium uti possem, effectum est singulari Geraldii Rendall v. cl. comitate.

sermonem verterunt, inprimis A. Couart et P. Fournier, G. Rendall, I. Jackson, quique partes tantum eius ediderunt, ut H. Crossley et U. de Wilamowitz-Moellendorf. praeterea multos alios viros doctos in Antonini verbis emendandis et explicandis honeste et non sine successu elaborasse ex adnotatione critica eiusque supplemento adhibitis qui p. XXXVII sq. leguntur laterculis facile cognosces.

Mihi ipsi inprimis propositum erat, ut fundamenta textus quem vocant constituendi iacerem satis firma. itaque non solum libros manuscriptos, quantum potui, denuo contuli sive ipsos adgressus sive photographis usus, sed etiam editiones, cum animadvertissem de eis vel post egregias Schultzii curas nimis saepe falsa tradi, quam diligentissime excussi. satis ampla sic materia congesta quidquid alicuius momenti esse videbatur in adnotationem verbis scriptoris subiectam recepi, reliqua supplemento reservavi¹). neque ab re visum est peculiari laterculo composito indicare unde singulorum capitum divisiones repetendae sint. ipsa capita cum persaepe eius ambitus esse viderem, qui vocabula sententiasve adferentibus indicantibus quaerentibus summum adferat taedium, in sectiones breviores divisi. deinde novum verborum indicem eumque pleniorum condidi, in quo digerendo quod non in solis numeris adponendis me continui, sed etiam locutiones et vocabula copulata respexi, in reprehensionem me incursum non esse confido. denique in verbis graecis constituendis id potissimum egi, ut ubi librorum testimonia concinunt ab iis non recederem nisi propter causas gravissimas, ubi discrepant ea quae aut res ipsa aut sermonis usus suadere videbantur eligerem, omnino autem remediis uterer quam lenissimis. in his me omne punctum tulisse hercle neutiquam opinor, praesertim cum animo contemplor, quae totiens expertos esse vidi eos, qui ante me Marco manus admoverunt. quos omnes (si exceperis Xylan-

1) quod semel bisve in supplemento repetita leguntur, quae in adnotatione quoque inveniuntur, eo explicatur, quod illo iam typis descripto adnotationis retractandae facultas mihi oblata est.

dros Casaubonos Gatakeros, quibus obvium magis et illaboratum munus obvenit menda leviora expurgandi, quique propius ad illos accedunt, Reiskium et Coraem) sive ratione sive scientia sive cogitatione adiutos multa opera impensa vix id assecutos esse constat, ut unum alterumve locum emendarent aut emendatione non egere comprobarent, saepiusque posteris quaerenda quam inventa reliquisse. hoc vero cum tot viris doctrina et ingenii acumine pollentibus obtigerit, inque iis vel Nauckio criticorum principi, iam si idem mihi obtigisse iudicaverint, penes quos iudicium est, operae pretium me fecisse sciam. inprimis hoc valet in codice A adhibendo, cuius lectiones nonnumquam levioribus corruptelis quasi robigine adpersas vindicare conati sunt qui Antonino operam suam navaverunt iam inde a Petro de Ioly. quorum labori, etsi satis saepe in errores delapsi sunt, eventum non defuisse facile intellet qui editionum seriem percucurrerit. ipse editor Batavus, quamquam in editione Oxoniensi adornanda multo cautio rem se prae-buit quam in commentationibus Mnemosynae insertis, tamen haud pauca codicis A ope feliciter restituit. horum virorum doctorum exemplum ego quoque sequi non dubitavi haud immemor veteris proverbii ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί et aureae illius sententiolae ab Epicteto traditae οὐκ ἔστιν αἰσχρὰ ἡ πείρα.

Restat, ut grato animo eorum mentionem faciam, qui in hoc opere perficiendo me adiuverunt, inter quos ut par est primo loco pono redemptorem honestissimum et morarum patientissimum; praeterea mihi nominandi sunt praefecti bibliothecarum Vindobonensis, Monacensis, Darmstadtinae, Hauniensis, Vaticanae, Laurentianae, Venetae, Parisinae, Oxoniensis Bodleianae et Collegii Novi, P. Fournier, P. Hoffmann, B. Keil, A. I. Kronenberg, I. Mercati, I. Mesk, L. Radermacher, G. Rendall, I. Stich, U. de Wilamowitz-Moellendorf.

Scribebam Graecii a. d. VIII Kal. April. a. 1913.

Henricus Schenkl.

CONSPECTVS NOTARVM

A. Libri manuscripti.

- A Codex Vaticanus 1950 saec. XIV fol. 341—392^v. continet omnia praeter libb. I. II. subscriptiones et VIII 61.
- T Verba Graeca Antonini, qualia in editione principe (Tiguri apud Andream Gesnerum F. 1559) impressa leguntur ex exemplo manuscripto, quod a Michaeli Toxita Conrado Gesnero Turicensi, a Gesnero Guilelmo Xylandro commodatum fuit, vulgo Palatino codice vocato.
- Tox. Lectiones exempli Toxitani a Xylandro in notis commemoratae.
- Xyl. Xylandri versio latina Turicensis.
- M Excerpta codicis Monacensis 323 saec. XVI fol. 19^r—20^v et fol. 9^r, inde fol. 88^v—90^v repetita. cont. II 101, 3, 131, 166, 171, 4, 5; III 11, 161; IV 34, 43, 5, 62, 8, 9, 101, 461; VII 501.
- D Excerpta codicis Darmstadtini 2773 saec. XIV fol. 348^v—358^v mutilata (des. in IX 311). cont. I 7—1626 (praeter 159 168 17), II, III 1—6, IV 2—4, 7, 8, 19—21, 35, 36, 43, 46, 47, 501—3, V 1—6, 9, 10, 14, 281—3, 31, 33; VI 1—12, 152—19, 21, 22, VII 28, 29, 55, 59—61, 63, 70, 71, 74, VIII 8—10, 12, 36, 50, 51, 54, 55, IX 2—7, 21—25, 29—311.
- C Excerpta, quae exstant in codicibus
C α Vaticano 955
C β Vaticano 954
C λ Laurentiano LVIII 11
C γ Veneto S. Marci App. Cl. IV 29
C π Parisino Suppl. Gr. 319
C ν Oxoniensi Collegii Novi 270
C ω Oxoniensi Bodl. Canoniciano 69 mutilato (des. in II 111). cont. I 87, 155, 1618; II 1—3, 9, 10, 111—3, 121, 13, 141—4, 171—4; III 11 (III 11, II 171—4 C ν), 3, 43—6; IV 31—3, 7—11, 4, 5, 14—18, 20; III 52, 4, 10, 13, 14.
- X Excerpta quae exstant in codicibus
B Monacensi 529 saec. XIV fol. 134—143 mutilato (des. in XI 182 ἀλλήλων).

- x { v_3 Vaticano 98 saec. XV
 v_4 Vaticano 100 saec. XIV
 v_5 Vaticano 926 saec. XV
- y { l_2 Laurentiano LIX 17 saec. XV
 l_3 Laurentiano LXXIV 13 saec. XV
 p_4 Parisino 2649 saec. XV
- z { v_2 Vaticano 20 saec. XV
 m_1 Veneto S. Marci App. Cl. XI 1 saec. XV
- a Athoo *Μονῆς Ἰβήρων* 189 saec. XIV mutilato (des. in Ael. 1, 52)
- v_1 Vaticano 953 saec. XIV mutilato (des. in Ael. 1, 9)
- l_1 Laurentiano LV 7 saec. XV
- l_4 Laurentiano LIX 44 saec. XIV (inc. a VII 7)
- m_2 Veneto S. Marci App. Cl. XI 15 saec. XIV
- p_1 Parisino 1000 saec. XIV
- p_2 Parisino 1698 saec. XIV mutilato (des. in IX 406 ὄψει)
- p_5 Parisino Suppl. Gr. 1164 saec. XIV
- p_6 Parisino Coisliniano 341 saec. XV¹⁾ mutilato (des. in XI 213 *δοκοῦντων*)
- g Guelferbytano Gudiano 77 saec. XIV.

Eadem excerpta in epitomen coacta exhibent

- b Barberinus II 99 saec. XV (in quo inveniuntur VII 22 18 IV 49 VI 31 X 32 35 XI 34 XII 4 14)
- et p_3 Parisinus 2075 saec. XV, cuius singularis est conditio; etenim in fol. 394 adnotationem praebet ad locum quendam symboli expositionis ab Johanne Eugenio conscriptae hanc: *χαρίεν δ' ὅτι οὐδὲ τοῖς τῶν ἔξω σοφῶν ἡθικοῖς τοῦτο ἢ παρημέληται ἢ ἐν ἐλαχίστου λόγου τέτακται μοίρα. παραγγέλλει γὰρ εἰς τις ἐξ αὐτῶν ὁ Ἐπίκτητος* (sequitur XI 9), post quae ab alia manu addita sunt: *καὶ μάρκος ἀντωνῖνος ὁ καῖσαρ* (sequ. VII 22). *Μάρκον ἀντωνῖνου ἐν τῶν καθ' αὐτὸν* (sequuntur Ael. 1, 22; Anton. VII 18; Ael. 1, 25; Ant. VII 7 IV 49; Ael. 2, 29; Ant. V 8 18 26 VI 31).

Quae Antonini et Aeliani eclogae (harum numeros uncis inclusi) quoque ordine dispositae in libris legantur, laterculo adposito indicare studui.

1) Quae in Omontii catalogo commemoratur Callinici subscriptio a. 1318 adscripta, ad eam tantum codicis partem spectat, qua Isidorus Pelusiota continetur. In fol. 390^b haec adnotata sunt a manu satis recenti: *αὕτη εἰ βήβλος ὑπάρχει τῆς μονῆς τοῦ κώνσταντ^{os} (?) καὶ ὁ(στις?) ἀποξενώσι αὐ(τὴν?) ἐχέτο τὰς ἀράς. τὸν τ? νεόφυτος ἱερομόναχος.*

B	y	z	v_5	x et X rel. ¹⁾
VII 23	—	—	—	—
—	—	—	VIII 57, 56	—
VII 22, 18, 7		VII 22 (1, 22)	VII 18 (1, 25, 28)	VII 7
VI 35, 43, 44 IV 33	—	—	—	—
IV 49		IV 49 (5, 22; 2, 29; 1, 17 ²⁾ , 34 ³⁾ , 3, 52, 49)		
V 8		—	V 8	
VIII 34		—	—	—
V 18, 26		—	(4, 25) V 18, 26 (4, 50)	
VI 13, 31			(4, 49) VI 13, 31	
VI 33	—	—	—	—
VI 39, 40			(4, 57, 60) VI 39, 40 (1, 1)	
—	—	VIII 57, 56 (1, 9) IX 42 X 28, 29, 32, 34, 35 XI 34, 35	—	—
VII 53, 62, 63			VII 53, 62, 63 (1, 2)	
VII 64	—	—	—	—
—	—	V 8 (4, 25) V 18, 26 (4, 50)	—	—
		VII 66 ³⁾ , 70, 71	VIII 15, 17	
VIII 21	—	—	—	—
VIII 34	—	(1, 4) VIII 34	VIII 34 (1, 4, 7, 13)	(1, 4) VIII 34
—	—	VIII 48, 54		
—	—	(1, 7, 8, 13)	—	(1, 7, 8, 13)
VIII 57, 56		—	(1, 9)	VIII 57, 56 (1, 9)
IX 1, 40		(1, 10, 11) IX 1, 40	(1, 10) IX 1 (1, 11)	IX 40
—	XI 19		XI 19 (1, 16)	
IX 42 X 28, 29, 32, 34, 35		—	IX 42 X 28, 29, 32, 34, 35	
—	XI 34, 35 XII 2	XII 2	XI 34, 35 XII 2	
		XI 9		
XI 16, 17, 18	—	—	—	—
—		XI 21 XII 4, 14, 15, 34 ⁴⁾		

1) in p₁ (ut in By) non apparent Aeliani fragmenta; praeterea in reliquis codd. unum alterumve Aeliani fragmentum desideratur.

2) ultimum verbum αὐθις et 3) ὡς Ὁμηρος λέγει neglexit excerptor.

3) om. in p_1 .

4) XII 4, 14, 15, 34 in l_1 p₆ ante Anthologiae carmina collocantur inscriptione hac in l_1 praemissa: γνῶμαι καὶ ἐπιγράμματα ἀπὸ τῶν ἔξω σοφῶν ἐκ τῶν συλλεγόντων παρὰ μακαρίτου κυρίου μαξίμου τοῦ πλανοῦδη; in m_1 et suo loco et iterum ante Anthologiae carmina leguntur.

In veterum scriptorum testimoniis adferendis his editionibus usus sum:

Arethae archiepiscopi ad Dionem Chrysostomum scholia ed. Ath. Sonny in libro cui inscr. 'Ad Dionem Chrysostomum Analecta' Kioviae 1896 pp. 95—130.

Scholia in Lucianum ed. H. Rabe, Lips. 1906.

Suidae Lexicon rec. God. Bernhardt, Halis Sax. 1843—53.

Io. Tzetzae Var. Hist. Chiliades recogn. Th. Kiessling, Lips. 1827.

Io. Zonarae Lexicon ed. J. A. H. Tittmann, Lips. 1808.

pr., corr. sic notavi, quae in libris manuscriptis primo exarata postea correctae sunt.

Librorum manuscriptorum notas in margine adpositas, quibus excerptorum confinia indicantur, aut ad lineolas inductas aut ad gravissimam quamque distinguendi notam spectare scias.

B. Editiones (praeter principem).

- Bas. Xylandri secunda Basileae 1568.
 Lugd. Lugduni Gall. 1626, in cuius calce additae sunt adn. Lugd. animadversiones viri cuiusdam docti.
 Cas. Merici Casauboni Londinii 1643.
 Gat. Thomae Gataker Cantabrigiae 1652, repetita a Tho. Stanhopio Londinii 1697, 1707.
 Oxon. Oxonii 1704 (cum notis R. I.).
 De Joly Ioan. Petri De Joly Parisiis 1774.
 Mor(us) Lipsiensis ann. 1775, cui notae criticae Nathanielis Mori additae sunt.
 Sch(ultz) Io. Matthiae Schultz Slesvici 1802.
 Cor. Adamantii Corais *Παράργων Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης* vol. IV. Parisiis 1816.
 Sch(ultz) II Io. Matthiae Schultz Lipsiae 1821.
 Lofft C. L. Porcher (sub quo nomine latet Capel Lofft) N. Eboraci 1863.
 Stich Ioannis Stich Lipsiae 1882, it. rec. 1903.
 Leop(old) I. H. Leopold Oxonii (1908).

Quartum librum ed. Hastings Crossley Londinii 1882, selectas partes Udalr. de Wilamowitz-Moellendorf in sylloge, cui inscribitur 'Griechisches Lesebuch' II, pp. 308—320 Berol. 1902.

C. Versiones.

Germanicae: Ios. Guilelmi Reche, Francof. ad Moen. 1797.

Gallicae: Alexis Pierron 3. ed. Parisiis 1878.

Augusti Couat, quam in publicum emisit Paulus

Fournier Burdigalae 1904.

A.-P. Lemerrier, Parisiis 1910.

Anglicae: Merici Casauboni Londinii 1634

Gerald H. Rendall ed. alt. Londinii 1898.

Ioannis Jackson Oxonii 1906.

D. Virorum doctorum coniecturae.

Boot Arnoldi Boot coniecturae a Gatakero commemoratae.

Is. Casaub. Isaaci Casauboni notae in Scriptores Historiae Augustae.

Hoffmann P. H. Hoffmann, Notes Critiques sur Marc-Aurèle, Revue de l'Instruction publique en Belgique, vol. 47, 11—23.

Iun(ius) Patricii Iunii notae a Gatakero commemoratae.

Kron(enberg) A. J. Kronenberg, Ad Marcum Antoninum Class. Review XIX, 301—303; Class. Quarterly III, 110; accedunt quaedam coniecturae, quas Leopold in editione commemoravit.

Leop(old)^m J. H. Leopold Ad Marci Antonini commentarios Mnemos. XXXI, 341—364; Ad M. Antonini lib. IX c. 42 ibid. XXXIII, 159—156; Ad Marcum Antoninum ibid. XXXV, 63—82.

Menag. Aegidii Menagii adversaria ad M. Antoninum, quae exstant in Cod. Paris. Suppl. Gr. 1..., a Schultzio in editione priore foras data.

Nauck Augustus Nauck in 'kritische Bemerkungen IV', Bulletin de l'acad. impériale des sciences de St. Petersburg IX, 404 sq. (= Mélanges Gréco-Romains II 743—745) et 'De M. Antonini commentariis' ibid. XXVIII, 196—210.

Polak H. J. Polak, In M. Antonini commentarios analecta, Hermes XXI, 321—356, et (Pol.²) In M. Antonini commentarios observata quaedam, in Sylloge data ad S. Contum Lugd. Bat. 1893, 87—94.

Radermacher observationes quas per litteras mecum communicavit Ludovicus Radermacher.

R(eiske) Io. Jacobi Reiskii Adversaria, quae in bibliotheca Regia Hauniensi adservantur, a Schultzio in edit. priore foras data.

Rend(all) Gerhard H. Rendall, On the text of M. Aurelius Antoninus, Journal of Philology XXIII, 116—160.

Rich(ards) Herbert Richards, Notes on Marcus Aurelius, Class. Review XIX, 18—21.

Salm. Claudii Salmasii notae criticae a Gatakero commemoratae. praeterea v. d. locos quosdam in notis ad Scriptores Historiae Augustae tractavit.

- Scaph. Παναγ. Σκαφιδιώτης, Κριτικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν εἰς ἑαυτὸν 12 βιβλίων Μάρκου Ἀντωνίνου; ἐν Ἀθήναις 1881.
- Schmidt Karl Fr W. Schmidt, Textkritische Bemerkungen zu Marc Aurel, Hermes XLII, 595—607.
- Stich Ioh. Stich, In Marci Antonini commentarios, Rhein. Mus. XXXVI, 175—177.
- Upton Epicteti quae supersunt Dissertationes ab Arriano collectae rec. Ioannes Upton, vol. II. Londinii 1791.

Reliquae virorum doctorum coniecturae ubi publici iuris factae sint, in adnotationis supplemento editioni maiori addito indicatur.

INSCRIPTIONES. TESTIMONIA

Inscriptiones operis in libris manuscriptis et apud veteres scriptores hae inveniuntur:

T ante singulos libros Μάρκου Ἀντωνίνου αὐτοκράτορος τῶν εἰς ἑαυτὸν βιβλία (α');

in fronte Μάρκου Ἀντωνίνου αὐτοκράτορος καὶ φιλοσόφου (verba καὶ φιλοσόφου in praef. versionis latinae se ipsum addidisse testatur Xylander). τῶν εἰς ἑαυτὸν βιβλία ιβ'.

M ante II 10 μαρκ αντωνινου αὐτοκρ⁷⁸ β' τῶν εἰς ἑαυτον, deinde ante libri III excerpta Γ, ante IV Δ.

Scholia in Lucianum ad VIII 37 Μᾶρκος ὁ καῖσαρ ἐν τοῖς εἰς ἑαυτὸν Ἡθικοῖς; ad VIII 25 Μᾶρκος ἐν τοῖς Ἡθικοῖς.

X Μάρκου Ἀντωνίνου (καῖσαρος Ἀνγούστου add. v₅) ἐκ τῶν καθ' αὐτόν (ἑαυτόν γb); I₄ inscriptione caret, in B legitur Ἐπικτήτου ἐγχειρίδιον δεύτερον.

A ante I. XII μάρκου αὐτοκράτορος.

Scholia in Dionem Chrysost. ad II 3 καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Μάρκου; ad IV 3 κατὰ τὸν αὐτοκράτορα Μάρκον.

Io. Tzetzes ad VI 13 ὁ Μάρκος αὐτοκράτωρ.

C Ἐκ τῶν Μάρκου.

D ante I. II τοῦ αὐτοῦ μάρκου; deinde ante VIII 46 (post excerptum Plotinianum inter Antoniniana insertum) μαρ^x.

praeterea fol. 161^r scriptum est: ζήτηι τὸ ἐξῆς ὀπισθε εἰς τὸ τέλος τοῦ μάρκου τοῦ αντωνινου μετὰ τὸ περὶ εἰδώλου τοῦ μοσχοπούλου καὶ τὸ περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων (cf. p. XII).

Suidas ad II 14 ἐκ τῆς Μάρκου Ἀντωνίνου συγγραφῆς; ad I 4 παρὰ Μάρκου Ἀντωνίνου (item IV 3); ad III 52 Μάρκος Ἀντωνινός φησιν; ad I 6 Μάρκος ὁ φιλόσοφος βασιλεύς; ad III 54 Μάρκος. praeterea in v. Μάρκος I: οὗτος ἔγραψε τοῦ ἰδίου βίου ἀγωγὴν (διαγωγὴν dett.) ἐν βιβλίοις ιβ'.

Praeterea huc spectare videntur hi loci:

Themistius or. VI 81 οὐδέν σοι προσδεῖ τῶν Μάρκον παραγγελημάτων.

Vulcacii Gallicani Avidius Cassus 3, 5 sqq.: nec defuerunt, qui illum Catilinam vocarent, cum et ipse se ita gauderet appellari addens, futurum se Sergium, si dialogistam occidisset, Antoninum hoc nomine significans, qui tantum enituit in philosophia, ut iturus ad bellum Marcomannicum timentibus cunctis, ne quid fatale proveniret, rogatus sit non adulatione sed serio, ut praecepta philosophiae ederet. nec ille timuit, sed per ordinem paraeneseos (-on *Casaub.*) [hoc est praeceptionum] per triduum disputavit.

S. Aurelius Victor Lib. de Caes. 16, 9 sq.: tantumque Marco sapientiae lenitudinis innocentiae ac litterarum fuisse, ut is Marcomannos cum filio Commodo, quem Caesarem suffecerat, petiturus philosophorum turba obtestantium circumfunderetur, ne expeditioni aut pugnae se prius committeret, quam sectarum ardua ac perocculata explanavisset. Ita incerta belli in eius † salute doctrinae studiis metuebantur. cf. Dio Cass. LXXI 3, 4 = Zon. XII 2 ὥστε καίπερ ἐν τηλικούτοις πολέμοις ὦν μηδὲν ἔξω τοῦ προσήκοντος μήτ' ἐκ κολλακείας εἰπεῖν μήτ' ἐκ φόβου ποιεῖν.

Arethas Patrensis in epistula ad Demetrium metropolitam Heracleae (ante a. 907) data haec scripsit (ed. A. Sonny in Philol. 54, 182 sqq.): Μάρκον τοῦ αὐτοκράτορος τὸ μεγαλωφελέστατον βιβλίον παλαιὸν μὲν καὶ πρὸ τοῦ ἔχων, οὐ μὴν ὅτι καὶ παντάπασι διερρηχὸς καὶ τοῦ χρησίμου ἑαυτοῦ τοῖς (αὐδὶ χρῆσθαι, ἀπολαύειν) βουλομένοις βασκῆναντος, ὁμῶς ἐπεὶ τὸ νῦν ἐξεγένετό μοι ἐκείθεν ἀντιγράψαι καὶ νεαρὸν αὐτίς τοῖς μεθ' ἡμᾶς παραπέμψαι, διττὸν δὲ τοῦτο κεντῆσθαι ἑτέρου μηδὲ καθ' ἐν ἔχοντος χρῆσθαι, φθονεράς ἔργον καλῶς ὑπολαμβάνων ψυχῆς καὶ πονηροῦ ἥθους ἐν τοῦτοις ἐπιδείκνυσθαι τὸ γλίσχρον οὐδ' ἥρτινα σκαιότητος καταλείποντος ὑπερβολήν, ὧν κοινὴν ἅπασι προῦθηκε τὴν ἀπόλυσιν αὐτῇ τε πρώτῳ ἢ πρώτῃ τῶν ἀγαθῶν αἰτία θεός καὶ ὅσοι μετ' ἐκείνην τὸ παρ' ἐκείνης τοῖς ἄλλοις ἐκλάμποντες φῶς (ἢ τί ποτ' ἔδει καὶ γράφειν καὶ βίβλοις ἐναποτιθέναι τὸν θησαυρόν;). τοῦτο μὲν οὖν τοιοῦτον ὑπολαμβάνων τῆς προτέρας ἐμοὶ κτήσεως κληρονόμον δίκαιον ὥρτην τὴν πανίερον ὡμῶν καταστῆσαι ἀγιοσύνην, ὥς ἂν ἦ σοι τοῦτο καὶ φιλίας καὶ τρόπου καὶ τοῦ αὐτεπαγγέλτου μνημόσυνον τοῦ ἡμετέρου, προσθεῖναι δ' ὅτι καὶ ζῆλος, εἴπερ ἄρα καὶ τοῖς μεγίστοις ἀπὸ τῶν φανλοτάτων περιγίγνεται κέρδος.

Nicephorus Callistus Xanthopulus in Hist. Eccl. III 31 (Patr. Gr. Mign. CXLV, 960): πλήν γε εἰδέναι χρεῶν, ὥς ὁ Μάρκος Ἀντωνῖνος οὗτος καὶ βιβλίον παιδείας τῷ παιδί Μάρκῳ συντάττει πάσης κοσμικῆς ἐμπειρίας καὶ παιδείας μεστόν.

CORRIGENDA ET ADDENDA

in scriptoris verbis: III 11 (21, 12) l. *πραγμάτων καὶ* | IV 495 (45, 24) l. *ἴδια* | VI 141 (64, 14) *ἀγέλας.*] l. *ἀγέλας.* | 232 (68, 3) l. *τό, πόσω* | 471 (74, 16, 17) dele commata post *ἀνθρώπους* et *ἐθνῶν* | VII 341 (83, 21) l. *τάς* | VIII 452 (103, 9) l. *ψυχῇ* | IX 112 (113, 5) l. *κωλύων* | 351 (117, 23) l. *ἔτερα* | X 18 (129, 3) dele comma post *ἐφιστάντα.* — in testimoniis I 63 (2, 4) 3] l. 4 | 77 (3, 3) 4] l. 3 | II 132 (18, 5) l.: Suid. (II) *εἰκαῖον: θεραπεία τοῦ ἐν ἐκάστῳ ἡμῶν δαίμονος τοῦτον καθαρὸν . . . γινόμενα* | IX 35 (110, 15) 16] l. 15. — in adnotatione I 1629 (9, 16) l. *ὡς ἂν* T | 175 (10, 8) ante *τύφον* adde 8 | II 51 (14, 15) (*σαντῶ*) P] l. T | 162 (19, 20) adde: *φύσει* fort. D corr. | IV 32 (32, 4) adde: *ἔχει* ATD et C π pr.: *ἔχοι* C π corr. et C rell. | V 11 (47, 1) l. *ἐν* AD | 812 (51, 20) AX] l. AB v₂ p₂ | 152 (65, 6) *τούτων*] l. *τούτῶν* | 169 (66, 13) l. *τῶ* (*τῶν* A et D pr.) . . . | VIII 412 (102, 8) l. 8 *φυνικῆς* A X 365 (159, 9) idem carmen legitur in Anth. Pal. XV 23 (unde Salmasius exscripsit; cf. P. Maas *Hermes* XLVIII 295sqg.) additis verbis *δακτυλικὰ τετράμετρα βραχυνκατάληκτα* (v. 2 *ἀναπτύσων*, 3 *ἐνδυνέως*, 3 *ἐσομένων* P; *τε* A, om. P, *τ'* Maas, 4 *τε* <*λέγων*> Maas). — in supplem. adnot. add.: I 1625 (9, 6, 7) *τοῖς τοιούτοις, καὶ ἀνθρώπου* Xylander in adn. | I 74 (10, 9) *καὶ* alt. om. Oxon. | 11 (11, 4) *οἰόσπερ* Sch. | II 24 (13, 11) *ὑπεκδύεσθαι* Xylanderum legisse coni. Gat. | 33 (14, 3) *ἀλλ'* C nonn. | 41 (14, 5) *ἀναβάλλεις* adn. Lugd. | 101 (15, 23) *συγκρίκει* T (corr. Bas.) | 3 (16, 8, 9) *τὸν* Menag. | 146 (19, 10, 11) (*ὅπερ*) . . . *καὶ μόνον, καὶ ὃ μὴ ἔχει τις, τοῦτο οὐκ ἀποβάλλοι* Reche (?) sec. Sch. | III 26 (22, 21) *τοῖς ἐαυτοῖς* 'pro τοῖς αὐτοῖς' (!) Cas. | IV 16 (36, 3) *αὐτοῖς*] *αὐτοῖς* C v | 361 (42, 5) <*ὅτι*> πάντα τα γινόμενα κατὰ μεταβολὴν γίνεταί Sch. | V 812 (51, 17) *ὃν συνετάττετο* B (ut vid. | VII 31 (77, 21) *δεξαμένως* Bas | VII 161 (804) *οὐχ* T | VIII 142 (96, 7—9) *εἰ . . . ἔχει*] *Nam opiniones de uoluptate . . . uita* Xyl. (*vita* * Bas.) | 561 (106, 17) *διάφορον* fort. B | 671 (91, 5) <*σε*> Menag. quoque, idem *συγκράματι*.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ

Α

1. Παρὰ τοῦ πάππου Οὐήρου τὸ καλόηθες καὶ ἀόρ- AT
γητον.

2. Παρὰ τῆς δόξης καὶ μνήμης τῆς περὶ τοῦ γεννή-
σαντος τὸ αἰδῆμον καὶ ἀρρενικόν.

3. Παρὰ τῆς μητρὸς τὸ θεοσεβὲς καὶ μεταδοτικὸν καὶ
ἀφεκτικὸν οὐ μόνον τοῦ κακοποιεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπὶ
ἐννοίας γίνεσθαι τοιαύτης· ²ἔτι δὲ τὸ λιτὸν κατὰ τὴν
δίαιταν καὶ πόρρω τῆς πλουσιακῆς διαγωγῆς.

4. Παρὰ τοῦ προπάππου τὸ μὴ εἰς δημοσίας διατρι-
βὰς φοιτῆσαι· ²καὶ τὸ ἀγαθοῖς διδασκάλοις κατ' οἶκον
χρησασθαι· ³καὶ τὸ γινῶναι, ὅτι εἰς τὰ τοιαῦτα δεῖ ἐκτε-
νῶς ἀναλίσκειν.

5. Παρὰ τοῦ τροφέως τὸ μῆτε Πρασιανὸς μῆτε Βενε-
τιανὸς μῆτε Παλμουλάριος ἢ Σκουτάριος γενέσθαι· ²καὶ
τὸ φερέπονον καὶ ὀλιγοδέες καὶ αὐτουργικόν· ³καὶ τὸ
ἀπολύπραγμον· ⁴καὶ τὸ δυσπρόδεκτον διαβολῆς.

17 Suid. Πρασιανός: ὅτι Πρ. λέγεται καὶ Βε. καὶ Πα. καὶ
Σκ. παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ. id. Βενετιανός: ὄνομα κύριον et
Παλμουλάριος: ὁ. κ.

1 de inser. cf. quae post conspectum siglorum adnotata sunt.

10 ἀφεκτικὸν Lofft, Scaph., Stich. (in abstinendo Xyl.):
ἐφεκτικὸν T, ἀφετικὸν A. 19—20 καὶ τὸ αὐτουργικὸν καὶ

ἀπολύπραγμον A; fortasse τὸ illud vacillans delendum.

20 δυσπρόδεκτον T (admittere Xyl.).

AT 6. Παρὰ Διογνήτου τὸ ἀκενόσπουδον· ²καὶ τὸ ἀπιστητικὸν τοῖς ὑπὸ τῶν τερατενομένων καὶ γοήτων περὶ ἐπωδῶν καὶ περὶ δαιμόνων ἀποπομπῆς καὶ τῶν τοιούτων λεγομένοις· ³καὶ τὸ μὴ ὀρτυγοτροφεῖν μηδὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπτοῆσθαι· ⁴καὶ τὸ ἀνέχεσθαι παρρησίας· ⁵καὶ τὸ οἰκειωθῆναι φιλοσοφίᾳ· ⁶καὶ τὸ ἀκοῦσαι πρῶτον μὲν Βακχείου, εἴτα Τανδάσιδος καὶ Μαρκιανοῦ· ⁷καὶ τὸ γράψαι διαλόγους ἐν παιδί· ⁸καὶ τὸ σκίμποδος καὶ δορᾶς ἐπιθυμῆσαι καὶ ὅσα τοιαῦτα τῆς Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς ἐχόμενα. 10

ATD 7. Παρὰ Ῥουστίκου τὸ λαβεῖν φαντασίαν τοῦ χρήξειν διορθώσεως καὶ θεραπείας τοῦ ἥθους· ²καὶ τὸ μὴ ἐκτραπῆναι εἰς ξῆλον σοφιστικὸν μηδ' ἐ<[ς]> τὸ συγγράφειν περὶ τῶν θεωρημάτων ἢ προτρεπτικὰ λογάρια διαλέγεσθαι ἢ φαντασιοπλήκτως τὸν ἀσκητικὸν ἢ τὸν εὐεργε- 15 τικὸν ἄνδρα ἐπιδεικνυσθαι· ³καὶ τὸ ἀποστῆναι ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς καὶ ἀστειολογίας· ⁴καὶ τὸ μὴ ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν μηδὲ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν· ⁵καὶ τὸ τὰ ἐπιστόλια ἀφελῶς γράφειν, οἷον τὸ ὑπ' αὐτοῦ τούτου ἀπὸ Σινοέσσης τῇ μητρὶ μου γραφέν· ⁶καὶ τὸ πρὸς 20 τοὺς χαλεπήναντας καὶ πλημμελήσαντας εὐανακλήτως

1 Suid. ἀκενόσπουδον: παρὰ Διογνήτου ξμαθον τὸ ἀκ. . . . ἀπιστητικόν, φησὶ Μάρκος ὁ φιλόσοφος βασιλεύς. 2 Suid.

τερατεία: τοῖς . . . ἀποπομπῆς. 3 Suid. ὀρτυγοκόπος: μηδὲ

ὀρτυγοκοπεῖν . . . ἐπτοῆσθαι. 11 παρὰ Ῥουστίκῳ] Ὅτι Ῥού-

στικός <μὲν postea add.> Μάρκον πεπαίδευκε τὸ κτλ. D.

17 Suid. στολίον: μὴ . . . περιπατεῖν. 18 Suid. ἀφέλεια: (καὶ)

τὰ ἐπ. ἀφ. γράφειν. 20 Suid. εὐανακλήτως: καὶ πρὸς τοὺς . . .

θέλωσιν.

3 ante δαιμόνων om. περὶ Suid. 4 καὶ τὸ μὴ] μηδὲ Suid.

ὀρτυγοκοπεῖν Suid. 7 Βακχείου T. 11 φαντασίαν λαχεῖν D.

13 supplevi (μηδ' ἐ<πὶ> Polak): μηδὲ τὸ AD, μηδὲ τοῦ T.

17 στολίῳ Suid.: στολῇ. 18—20 μηδὲ . . . ποιεῖν et οἷον

. . . γραφέν om. D. 19 τὸ om. A. 20 <ἔχειν> καὶ (om.

διακείσθαι) Suid.

καὶ εὐδιαλλάκτως, ἐπειδὴν τάχιστα αὐτοὶ ἐπανελθεῖν ^{ATD}
 ἐθελήσωσι, διακείσθαι· ¹καὶ τὸ ἀκριβῶς ἀναγινώσκειν
 καὶ μὴ ἀρκείσθαι περικοποῦντα ὁλοσχερῶς μηδὲ τοῖς
 περιλαλοῦσι ταχέως συγκατατίθεσθαι· ⁸καὶ τὸ ἐντυχεῖν
⁵τοῖς Ἐπικτητέοις ὑπομνήμασιν, ὧν οἴκοθεν μετέδωκεν.

8. Παρὰ Ἀπολλωνίου τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀναμφιλόγως
 ἀκύβευτον· ²καὶ πρὸς μηδὲν ἄλλο ἀποβλέπειν μηδὲ ἐπ’
 ὀλίγον ἢ πρὸς τὸν λόγον· ³καὶ τὸ αἰεὶ ὅμοιον, ἐν ἀλγη-
 δόσιν ὀξείαις, ἐν ἀποβολῇ τέκνου, ἐν μακραῖς νόσοις·
¹⁰⁴καὶ τὸ ἐπὶ παραδείγματος ζῶντος ἰδεῖν ἐναργῶς, ὅτι
 δύναται ὁ αὐτὸς σφοδρότατος εἶναι καὶ ἀνειμένος· ⁵καὶ
 τὸ ἐν ταῖς ἐξηγήσεσι μὴ δυσχεραντικόν· ⁶καὶ τὸ ἰδεῖν
 ἄνθρωπον σαφῶς ἐλάχιστον τῶν ἑαυτοῦ καλῶν ἡγού-
 μενον τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὴν ἐντρέχειαν τὴν περὶ τὸ
¹⁵παραδιδόναι τὰ θεωρήματα· ⁷καὶ τὸ μαθεῖν, πῶς δεῖ ^{ATDC}
 λαμβάνειν τὰς δοκούσας χάριτας παρὰ φίλων μῆτε ἐξηγ-
 τώμενον διὰ ταῦτα μῆτε ἀναισθήτως παραπέμποντα.

9. Παρὰ Σέξτου τὸ εὐμενές· ²καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ^{ATD}
 οἴκου τοῦ πατρονομουμένου· ³καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ κατὰ
²⁰φύσιν ζῆν· ⁴καὶ τὸ σεμνὸν ἀπλάστως· ⁵καὶ τὸ στοχαστι-
 κὸν τῶν φίλων κηδεμονικῶς· ⁶καὶ τὸ ἀνεκτικὸν τῶν

4 Suid. περιλαλοῦσιν: τοῖς περιλ. μὴ ταχ. συγκ. 6 Παρὰ
 Ἀπολλωνίου] ὁ δ’ ἀπολλώνιος D. 15 καὶ τὸ] Ὅτι χρὴ C.
 18 παρὰ Σέξτου] ὁ δὲ σέξτος D. Suid. ἀπαθέστατα: εὐμενὴ
 δεῖ εἶναι καὶ (21) ἀνεκτικὸν . . . ἀποφητί.

1 εὐδιαλλάκτως D, Xylander: εὐδιαλέκτως AT, εὐαναδιδάκτως
 Suid. τάχιστα om. Suid. 2 θέλωσι Suid. ἀκριβῶς . . . ὁλο-
 σχερῶς om. D. 3 μηδὲ] μὴ D et Suid. 6 ἀναμφιλόγως T.
 7 καὶ <τὸ> πρὸς Lofft. 14 τὴν alt. om. AD. 18 Σέξ-
 του T, σέξτος D corr.: ξέστου A, Ξεστου Tox. (sec. Xyl.;
 Ξεστοῦ in Bas.), ξέστος D pr. καὶ τὸ . . . πατρονομουμένου om.
 D. 20 <καὶ> ἀπλάστως A (cf. p. 3, 9), <καὶ> ἀπλάστον D.

ΑΤΔ ἰδιωτῶν καὶ τὸ ἀθεώρητον οἰομένων· ⁷καὶ τὸ πρὸς πάν-
 τας εὐάρμοστον, ὥστε κολακείας μὲν πάσης προσηνεστέ-
 ραν εἶναι τὴν ὁμιλίαν αὐτοῦ, αἰδεσιμώτατον δὲ αὐτοῖς
 ἐκείνοις παρ' αὐτὸν ἐκείνον τὸν καιρὸν εἶναι· ⁸καὶ τὸ
 καταληπτικῶς καὶ ὁδῶ ἔξευρετικόν τε καὶ τακτικὸν τῶν 5
 εἰς βλὸν ἀναγκαίων δογμάτων· ⁹καὶ τὸ μηδὲ ἔμφασιν
 ποτε ὀργῆς ἢ ἄλλου τινὸς πάθους παρασχεῖν, ἀλλὰ ἅμα
 μὲν ἀπαθέστατον εἶναι, ἅμα δὲ φιλοστοργότατον· ¹⁰καὶ
 τὸ εὐφημον καὶ τὸ ἀψοφητί· ¹¹καὶ τὸ πολυμαθὲς ἀνεπι-
 φάντως.

10

10. Παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ γραμματικοῦ τὸ ἀνεπί-
 πληκτον· ²καὶ τὸ μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν
 βάρβαρον ἢ σόλοικόν τι ἢ ἀπηχὲς προενεγκαμένων, ἀλλ'
 ἐπιδεξίως αὐτὸ μόνον ἐκείνο, ὃ ἔδει εἰρησθαι, προφέ-
 ρεσθαι ἐν τρόπῳ ἀποκρίσεως ἢ συνεπιμαρτυρήσεως ἢ 15
 συνδιαλήψεως περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, οὐχὶ περὶ τοῦ
 ῥήματος, ἢ δι' ἐτέρας τινὸς τοιαύτης ἐμμελοῦς παρυ-
 πομνήσεως.

11. Παρὰ Φρόντωνος τὸ ἐπιστῆσαι, οἷα ἢ τυραννικὴ
 βασικανία καὶ ποικιλία καὶ ὑπόκρισις, καὶ ὅτι ὥς ἐπίπαν 20

11 Παρὰ Ἀλ. τοῦ γρ.] ὁ δὲ γραμματικὸς Ἀλέξανδρος D.

12 Suid. ἀπηχὲς (I) et ἐπιλαμβάνεσθαι (II): μὴ . . . προενεγκα-
 μένων. 19 παρὰ φρόντωνος <μεμάθηκε> D.

1 τὸ om. Suid. οἰομένων A, Suid.: τῶν οἰομένων T, τῶν
 ἰωμένων D; τῶν ἀθεωρήτως οἰομένων Gat., τῶν ἀθεώρητόν τι
 οἰομ. Toup. καὶ τὸ om. Suid. 2 μὲν om. Suid. 3 αὐτοῦ
 . . . (6) δογμάτων καὶ τὸ] προσηνῇ καὶ αἰδέσιμον πᾶσι Suid.
 5 καταληπτικὸν D. 7 ἢ . . . πάθους om. Suid. ἀλλὰ . . .
 εὐφημον] εὐστοργότατον καὶ εὐφημότατον Suid. 8 ἀπεχθέστα-
 τον T (corr. Bas.; affectibus vacuus Xyl.). 9 καὶ τὸ ante ἀψ.
 AD (cf. p. 2, 20): καὶ τοῦτο T; om. Suid. et Xyl. del. Scaph.

13 σόλοικον (τι s. l.) A; σόλοικον ἢ ἀπηχὲς τι Suid. II.
 14 ἐκείνω ὦ A. 20 ὥς ἐπίπαν om. D.

οἱ καλούμενοι οὗτοι παρ' ἡμῖν εὐπατρίδαι ἀστοργότεροί ΑΤD
πως εἰδί.

12. Παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πλατωνικοῦ τὸ μὴ πολ-
λάκις μὴδὲ χωρὶς ἀνάγκης λέγειν πρὸς τινα ἢ ἐν ἐπι-
5 στολῇ γράφειν, ὅτι ἄσχυλός εἰμι, μὴδὲ διὰ τούτου τοῦ
τρόπου συνεχῶς παραιτεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς πρὸς τοὺς
συμβιοῦντας σχέσεις καθήκοντα, προβαλλόμενον τὰ περι-
εστῶτα πράγματα.

13. Παρὰ Κατούλου τὸ μὴ ὀλιγώρως ἔχειν φίλου αἰ-
10 τιωμένου τι, κἂν τύχῃ ἀλόγως αἰτιώμενος, ἀλλὰ πειρᾶ-
σθαι καὶ ἀποκαθιστάναι ἐπὶ τὸ σύνηθες· ²καὶ τὸ περὶ
τῶν διδασκάλων ἐκθύμως εὖφημον, οἷα τὰ περὶ Δομε-
τίου καὶ Ἀθηνοδότου ἀπομνημονευόμενα· ³καὶ τὸ περὶ
τὰ τέκνα ἀληθινῶς ἀγαπητικόν.

14. Παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Σεουήρου τὸ φιλοῖκειον
καὶ φιλάληθες καὶ φιλοδίκαιον· ²καὶ τὸ δι' αὐτὸν γνῶναι
Θρασέαν, Ἐλβίδιον, Κάτωνα, Δίωνα, Βροῦτον καὶ φαν-
τασίαν λαβεῖν πολιτείας ἰσονόμου κατ' ἰσότητα καὶ
ἰσηγορίαν διοικουμένης καὶ βασιλείας τιμώσης πάντων
20 μάλιστα τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀρχομένων· ³καὶ ἔτι παρὰ
τοῦ αὐτοῦ τὸ ὁμαλὲς καὶ ὁμότονον ἐν τῇ τιμῇ τῆς φιλο-
σοφίας· ⁴καὶ τὸ εὐποιητικὸν καὶ τὸ εὐμετάδοτον ἐκτενῶς·

3 Suid. ἄσχυλος: μὴ . . . πράγματα.

5 τούτου τοῦ AD: τοιούτου T, Suid. 7 προβαλλόμενον A.
11 καὶ pr. om. Xyl., del. Reiske (idem <πραῦνεν> καὶ coni.).
τὸ alt. s. l. D. 12 ἐκθύμως (κ corr.) A. Δομετίου scripsi:
δομητίου; Domitio Xyl., Δομιτίου Gat. 15 μου s. l. A, αὐ-
τοῦ D. τοῦ ἀδελφοῦ μου del. Moshemius, τοῦ φίλου μου coni.
Gat. σεουήρου AD; Οὐήρου Scaliger, Salm., Baronius.
16 αὐτῶν A; αὐτοῦ Stich. 17 Θρασέαν . . . Βροῦτον] τοὺς
περὶ κάτωνα καὶ δίωνα καὶ βροῦτον D. 20—21 παρ' αὐτοῦ T
(eundem Xyl.). 21 ὁμαλὲς (quod dissuaserat Cas.) Cor.: ἀμελὲς.

ΑΤΔ ⁵καὶ τὸ εὖελπι καὶ τὸ πιστευτικὸν περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν
φίλων φιλεῖσθαι· ⁶καὶ τὸ ἀνεπίκρυπτον πρὸς τοὺς κατα-
γνώσεως ὑπ' αὐτοῦ τυγχάνοντας· ⁷καὶ τὸ μὴ δεῖσθαι
στοχασμοῦ τοὺς φίλους αὐτοῦ περὶ τοῦ τί θέλει ἢ τί οὐ
θέλει, ἀλλὰ δῆλον εἶναι.

5

15. Παρὰ Μαξίμου τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ καὶ κατὰ μηδὲν
περίφορον εἶναι· ²καὶ τὸ εὐθυμον ἐν τε ταῖς ἄλλαις
περιστάσεσι καὶ ἐν ταῖς νόσοις· ³καὶ τὸ εὐκρατον τοῦ
ἥθους καὶ μελίχον καὶ γεραρόν· ⁴καὶ τὸ οὐ σχετλίως
ΑΤΔC κατεργαστικὸν τῶν προκειμένων· ⁵καὶ τὸ πάντας αὐτῷ 10
πιστεύειν, περὶ ὧν λέγοι, ὅτι οὕτως φρονεῖ, καὶ περὶ
ΑΤΔ ὧν πράττει, ὅτι ἀκάκως πράττει· ⁶καὶ τὸ ἀθαύμαστον
καὶ ἀνέκπληκτον καὶ μηδαμοῦ ἐπειγόμενον ἢ ὀκνοῦν ἢ
ἀμηχανοῦν ἢ κατηφὲς ἢ προσσεσηρὸς ἢ πάλιν θυμούμε-
νον ἢ ὑφορώμενον· ⁷καὶ τὸ εὐεργετικὸν καὶ τὸ συγγνω- 15
μονικὸν καὶ τὸ ἀψευδές· ⁸καὶ τὸ ἀδιαστρόφον μᾶλλον ἢ
ΑΤ διορθουμένου φαντασίαν παρέχειν· ⁹καὶ ὅτι οὔτε φήθη
ἂν ποτέ τις ὑπερορᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ οὔτε ὑπέμεινεν ἂν
ΑΤΔ κρείττονα αὐτοῦ αὐτὸν ὑπολαβεῖν· ¹⁰καὶ τὸ εὐχαρι ἐν
τ ἴζεσθαι.

20

16. Παρὰ τοῦ πατρὸς τὸ ἡμερον καὶ μενετικὸν ἀσα-
λεύτως ἐπὶ τῶν ἐξητασμένως κριθέντων· ²καὶ τὸ ἀκενό-

10 καὶ τὸ] Ὅτι δεῖ τοιοῦτον ἑαυτὸν παρέχειν ὥστε C.

4—5 ἢ τί οὐ θέλει om. AD. 6 Παρὰ] Παράκλησις T.
9 μελίχιον T. τὸ om. T. 10 πάντως AD. 11 λέγει CD.
12 πράττει CD, πράττη T. ἀκάκως Reiske: οὐ κακῶς.
13 μηδαμῇ D ἐπιγινόμενον AD. 14 προσσεσηρὸς D pr., Gat.:
προσεσηρὸς A corr. TD corr., προσηρὸς A pr. παλιενθυμούμενον
A (litteris *li* in lineola subducta notatis) D. 16 τὸ alt. om. T.
17—18 ἀθήθειάν ποτε A. 18 ὑπομείνειεν ἂν A. 19 lacu-
nam notavi (εὐχαρι ἐν ταῖς ὁμιλίαις Leop^m). 22 τῶν] τὸ T
(corr. Bas.; in *uis quae* Xyl.).

δοξον περὶ τὰς δοκούσας τιμὰς· ³καὶ τὸ φιλόπονον καὶ ^{ATD}
 ἐνδελεχές· ⁴καὶ τὸ ἀκουστικὸν τῶν ἔχόντων τι κοινωφε-
 λές εἰσφέρειν· ⁵καὶ τὸ ἀπαρাত্রέπτως † εἰς τὸ κατ' ἀξίαν
 ἀπονεμητικὸν ἐκάστω· ⁶καὶ τὸ ἔμπειρον, ποῦ μὲν χρεῖα
⁵ἐντάσεως, ποῦ δὲ ἀνέσεως· ⁷καὶ τὸ παῦσαι τὰ περὶ τοὺς
 ἔρωτας τῶν μεираκίων· ⁸καὶ ἡ κοινονοημοσύνη καὶ τὸ ^{AT}
 ἐφείσθαι τοῖς φίλοις μήτε συνδειπνεῖν αὐτῷ πάντως
 μήτε συναποδημεῖν ἐπ' ἀνάγκης, αἰεὶ δὲ ὅμοιον αὐτὸν κα-
 ταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν διὰ χρεῖας τινὰς ἀπολειφθέν-
¹⁰των· ⁹καὶ τὸ ζητητικὸν ἀκριβῶς ἐν τοῖς συμβουλίαις ^{ATD}
 καὶ ἐπίμονον, ἀλλ' οὐ τὸ † προαπέστη τῆς ἐρεῦνης, ἀρ-
 κεσθεὶς ταῖς προχείροις φαντασίαις· ¹⁰καὶ τὸ διατηρητι-
 κὸν τῶν φίλων καὶ μηδαμοῦ ἀψίκορον μηδὲ ἐπιμανές·
¹¹καὶ τὸ αὐτάρκες ἐν παντὶ καὶ τὸ φαιδρόν· ¹²καὶ τὸ
¹⁵πόρρωθεν προνοητικὸν καὶ τῶν ἐλαχίστων προδιοικητι-
 κὸν ἀτραγῶδως· ¹³καὶ τὸ τὰς ἐπιβοήσεις καὶ πᾶσαν κο-
 λακείαν ἐπ' αὐτοῦ σταλῆναι· ¹⁴καὶ τὸ φυλακτικὸν αἰεὶ
 τῶν ἀναγκαίων τῇ ἀρχῇ καὶ ταμιευτικὸν τῆς χορηγίας
 καὶ ὑπομενετικὸν τῆς ἐπὶ τῶν τοιούτων τινῶν καταιτι-
²⁰άσεως· ¹⁵καὶ τὸ μήτε περὶ θεοὺς δεισιδαιμον μήτε περὶ
 ἀνθρώπους δημοκοπικὸν ἢ ἀρεσκευτικὸν ἢ ὀχλοχαρές,
 ἀλλὰ νῆφον ἐν πᾶσι καὶ βέβαιον καὶ μηδαμοῦ ἀπειρό-
 καλον μηδὲ καινοτόμον· ¹⁶καὶ τὸ τοῖς εἰς εὐμάρειαν βίου

13 Suid. ἀψίκορον: συντηρητικὸν δεῖ εἶναι πρὸς τοὺς φίλους
 καὶ μηδαμοῦ ἀψ.

3 εἰς τὸ] τοῦ Reiske; malim αἰεὶ τοῦ. 5 ἐνστάσεως AD.
 11 ἀλλ' . . . φαντασίαις om. D. οὐ <μόνον> τὸ Tox.; μόνον τὸ
 del. Xylander. ἀλλ' οὐ τὸ· προαπέστη Bas.; καὶ ὅτι οὐ πρ.
 Gat.; <ἴν' (ὦν Rendall) ἄν> ἄλλος τις πρ. Lofft. 17 ἐπ'
 TD: ὑπ' A, Morus. συσταλῆναι Xylander. τὸ om AD.
 19 <τὸ> ἐπιμενετικὸν D. 20 <τοὺς> θεοὺς T. δεισιδαῖμον:
 corr. Leop.

ΑΤD φέρουσί τι, ὧν ἡ τύχη δαψίλειαν παρέχει, χρηστικὸν
 ἀτύφως ἅμα καὶ ἀπροφασίστως, ὥστε παρόντων μὲν
 ΑΤ ἀνεπιτηδεύτως ἅπτεσθαι, ἀπόντων δὲ μὴ δεῖσθαι· ¹⁷ καὶ
 τὸ μὴδὲ ἂν τινα εἰπεῖν μήτε ὅτι σοφιστῆς μήτε ὅτι οὐερ-
 νάκλος μήτε ὅτι σχολαστικός, ἀλλ' ὅτι ἀνὴρ πέπειρος, ⁵
 τέλειος, ἀκολάκευτος, προεστιάναι δυνάμενος καὶ τῶν
 ΑΤD C ἐαυτοῦ καὶ ἄλλων· ¹⁸ πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὸ τιμητικὸν
 τῶν ἀληθῶς φιλοσοφούντων, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐκ ἔξονει-
 ΑΤD διστικὸν οὐδὲ μὴν εὐπαράγωγον ὑπ' αὐτῶν· ¹⁹ ἔτι δὲ τὸ
 εὐόμιλον καὶ εὐχαρι οὐ κατακόρως· ²⁰ καὶ τὸ τοῦ ἰδίου ¹⁰
 σώματος ἐπιμελητικὸν ἐμμέτρως οὔτε ὥς ἂν τις φιλόζωος
 οὔτε πρὸς καλλωπισμὸν οὔτε μὴν ὀλιγώρως, ἀλλ' ὥστε
 διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς ὀλίγιστα ἱατρικῆς χρήζειν
 ἢ φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐκτός· ²¹ μάλιστα δὲ τὸ
 παραχωρητικὸν ἀβασκάνως τοῖς δύνανμιν τινα κεκτημέ- ¹⁵
 νοις, οἷον τὴν φραστικὴν ἢ τὴν ἐξ ἱστορίας νόμων ἢ
 ἐθῶν ἢ ἄλλων τινῶν πραγμάτων, καὶ συσπουδαστικὸν
 αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστοι κατὰ τὰ ἴδια προτερήματα εὐδοκι-
 μῶσι· πάντα δὲ κατὰ τὰ πάτρια πράσσωσιν οὐδ' αὐτὸ τοῦ-
 το ἐπιτηδεύων φαίνεσθαι, τὸ τὰ πάτρια φυλάσσειν· ²⁰
²² ἔτι δὲ τὸ μὴ εὐμετακίνητον καὶ ῥιπταστικόν, ἀλλὰ καὶ
 τόποις καὶ πράγμασι τοῖς αὐτοῖς ἐνδιατριπτικόν· ²³ καὶ

7 πρὸς . . . (9) αὐτῶν] Ὅτι δεῖ τιμᾶν τοὺς ὡς ἀληθῶς φιλο-
 σόφους, τοὺς δὲ ἄλλους μὴ ἔξονειδίζειν μὴδὲ παράγεσθαι ὑπ'
 αὐτῶν C. 10 Suid. προσοχή: τοῦ ἰδ. σ. ἐπιμελητικῶς δεῖ ἔχειν
 ἐμμέτρως . . . ἐκτός.

1 παρέχει δαψίλειαν T. παρείχε Cas. 4 μὴδὲ AD: μήτε T.
 <οἰκογενῆς> οὐερνάκλος T. 7 δὲ καὶ om. D. 8 <ὥς>
 ἀληθῶς C. 9 οὐδὲ . . . αὐτῶν om. T. 13 ἱατρικῶν T.
 14 ἢ om. Suid. ἐπιθεμάτων Suid.: ἐπιθημάτων. <ἐντός καὶ>
 ἐκτός Suid. 16 ἢ <τῶν> τὴν T; ἢ τὴν τῶν Cas., Gat.
 18 ἕκαστος? 19 πράσσειν et ἐπιτηδεύειν D. 20 τὸ] καὶ A.

τὸ μετὰ τοὺς παροξυσμοὺς τῆς κεφαλαλγίας νεαρόν ἐν- ATD
 θὺς καὶ ἀκμαῖον πρὸς τὰ συνήθη ἔργα· ²⁴καὶ τὸ μὴ
 εἶναι αὐτῷ πολλὰ τὰ ἀπόρρητα, ἀλλ' ὀλίγιστα καὶ σπα-
 νιώτατα καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῶν κοινῶν μόνων· ²⁵καὶ τὸ
 5 ἔμφρον καὶ μεμετροημένον ἐν τε θεωριῶν ἐπιτελέσει
 καὶ ἔργων κατασκευαῖς καὶ διανομαῖς καὶ τοῖς τοι-
 οῦτοις, <ᾧ> ἀνθρώπου πρὸς αὐτὸ τὸ δέον πραχθῆ-
 ναι δεδορκότες, οὐ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσιν
 εὐδοξίαν. ²⁶οὐκ [ἐν] ἁπλῶς λούσσης, οὐχὶ φιλοικοδόμος,
 10 οὐ περὶ τὰς ἐδωδὰς ἐπινοητής, οὐ περὶ ἐσθῆτων ὑφᾶς
 καὶ χροᾶς, οὐ περὶ σωματίων ὥρας. ²⁷ἢ ἀπὸ Λωρρίου AT
 στολὴ ἀνάγουσα ἀπὸ τῆς κάτω ἐπαύλεως καὶ τῶν ἐν
 Λανουβρίῳ τὰ πολλὰ· ²⁸τῷ τελώνῃ ἐν Τούσκλοις παραι-
 τουμένῳ ὡς ἐχρήσατο καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος. ²⁹οὐ-
 15 δὲν ἀπηνὲς οὐδὲ μὴν ἀδυσώπητον οὐδὲ λάβρον οὐδὲ
 ὥστ' ἂν τινα εἰπεῖν ποτε 'ἕως ἰδρωτός', ἀλλὰ πάντα διει-
 λημμένα λελογίσθαι ὡς ἐπὶ σχολῆς, ἀταράχως, τεταγμέ-
 νως, ἐρρωμένως, συμφῶνως ἑαυτοῖς. ³⁰ἐφαρμόσειε δ' ἂν
 αὐτῷ τὸ περὶ τοῦ Σωκράτους μνημονευόμενον, ὅτι καὶ
 20 ἀπέχεσθαι καὶ ἀπολαύειν ἐδύνατο τούτων, ὧν πολλοὶ
 πρὸς τε τὰς ἀποχὰς ἀσθενῶς καὶ πρὸς τὰς ἀπολαύσεις
 ἐνδοτικῶς ἔχουσι. ³¹τὸ δὲ ἰσχύειν καὶ ἐγκαρτερεῖν καὶ
 ἐννήφειν ἑκατέρῳ ἀνδρός ἐστὶν ἄρτιον καὶ ἀήττητον
 ψυχὴν ἔχοντος, οἷον ἐν τῇ νόσῳ τῇ Μαξίμου.

1 νεαρόν D. 4 ὑπὸ D. μόνον T. 5 μεμελετημένον D.
 6 καὶ διανομαῖς om. D. 7 <ᾧ> (fort. <οἷα>) ἀνθρώπου
 scripsi: ἀνθρώποις; <ὅ ἐστιν> ἀνθρώπου Menagius, Morus.
 <δὲ> τὸ T. 8 δεδορκός D. 9 ἐν del. Lugd., Salm.; ἦν
 Rendall. ἁπλῶς T. ἐν ἁπλῶς Gat. 14 τρόπος T: πόπος A pr.,
 τόπος A corr. Tox. 16 ὡς T. ἕως ἰδρωτός T: οὐ μ
 (cum spatio vacuo 5 vel 6 litterarum) A. 17 τεταραγμένως A.
 <οἱ> πολλοὶ Schultz II. 22 ἔτι καρτερεῖν: om. Gat. 23 ἀν-
 δρός . . . ἔχοντος om. A.

ΑΤ 17. Παρὰ τῶν θεῶν τὸ ἀγαθὸν πάππους, ἀγαθοὺς
 γονέας, ἀγαθὴν ἀδελφὴν, ἀγαθοὺς διδασκάλους, ἀγαθοὺς
 οἰκείους, συγγενεῖς, φίλους, σχεδὸν ἅπαντας ἔχειν· ²καὶ
 ὅτι περὶ οὐδένα αὐτῶν προέπεσον πλημμελῆσαι τι καί-
 τοι διάθεσιν ἔχων τοιαύτην, ἀφ' ἧς, εἰ ἔτυχε, καὶ ἐπραξά ⁵
 τι τοιοῦτον· τῶν θεῶν δὲ εὐποιῖα τὸ μηδεμίαν συνδρομὴν
 πραγμάτων γενέσθαι, ἣτις ἐμελλέ με ἐλέγξειν· ³καὶ τὸ
 μὴ ἐπὶ πλέον τραφῆναι παρὰ τῇ παλλακῇ τοῦ πάππου·
⁴καὶ τὸ τὴν ὥραν διασῶσαι καὶ τὸ μὴ πρὸ ὥρας ἀνδρω-
 θῆναι, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐπιλαβεῖν τοῦ χρόνου· ⁵τὸ ἄρχοντι ¹⁰
 καὶ πατρὶ ὑποταχθῆναι, ὅς ἐμελλε πάντα τὸν τύφον
 ἀφαιρήσειν μου καὶ εἰς ἔννοιαν ἄξειν τοῦ ὅτι δυνατὸν
 ἔστιν ἐν αὐτῇ βιοῦντα μήτε δορυφορήσειν χορῆζειν μήτε
 ἐσθήτων σημειωδῶν μήτε λαμπάδων καὶ ἀνδριάντων
 τοιῶνδ' ἐν τινῶν καὶ τοῦ ὁμοίου κόμπου, ἀλλ' ἔξεστιν ἐγ- ¹⁵
 γυτάτω ἰδιώτου συστέλλειν ἑαυτὸν καὶ μὴ διὰ τοῦτο
 ταπεινότερον ἢ ῥαθυμότερον ἔχειν πρὸς τὰ ὑπὲρ τῶν
 κοινῶν ἡγεμονικῶς πραχθῆναι δέοντα· ⁶τὸ ἀδελφοῦ τοι-
 ούτου τυχεῖν δυναμένου μὲν διὰ ἡθους ἐπεγεῖραί με
 πρὸς ἐπιμέλειαν ἑμαυτοῦ, ἅμα δὲ καὶ τιμῇ καὶ στοργῇ ²⁰
 εὐφραίνοντός με· ⁷τὸ παιδία μοι ἀφυῆ μὴ γενέσθαι
 μηδὲ κατὰ τὸ σωματίον διάστροφ· ⁸τὸ μὴ ἐπὶ πλέον με
 προκόψαι ἐν ῥητορικῇ καὶ ποιητικῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπι-
 τηδεύμασιν, ἐν οἷς ἴσως ἂν κατεσχέθην, εἰ ἡσθόμην
 ἑμαυτὸν εὐόδως προϊόντα· ⁹τὸ φθᾶσαι τοὺς τροφείας ἐν ²⁵
 ἀξιώματι καταστῆσαι, οὗ δὲ ἐδόκουν μοι ἐπιθυμεῖν, καὶ

³ ἅπαντα ἔχειν A, ἅπαντα σχεῖν T: em. Schultz. ⁶ τοι-
 οῦτο T. ⁷ ἡμελλέ A. ⁸ μὴ πλέον ἐπιτραφῆναι T; fort. μὴ
 ἐπὶ πλέον ἔτι τρ. τύφον: corr. Stich. ¹² ἔξειν A. ¹⁵ τοι-
 ῶνδ' ἐν τινῶν del. Morus. ¹⁶ μὴ A: νῇ (δία) T. ²² μὴ A,
 Bas. (neque Xyl.): μὲν T. ²³ ἐν <τῇ> A. ²⁴ μετεσχέθην A.

μὴ ἀναβαλέσθαι ἐλπίδι τοῦ με, ἐπεὶ νέοι ἔτι ἦσαν, ὥστε- AT
 ρον αὐτὸ πράξειν· ¹⁰ τὸ γινῶναι Ἀπολλώνιον, Ρούστικον,
 Μάξιμον· ¹¹ τὸ φαντασθῆναι περὶ τοῦ κατὰ φύσιν βίου
 ἐναργῶς καὶ πολλάκις, οἷός τις ἐστίν· ὥστε, ὅσον ἐπὶ
 5 τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς ἐκείθεν διαδόσεσι καὶ συλλήψεσι καὶ
 ἐπι<π>νοίας, μηδὲν κωλύειν ἤδη κατὰ φύσιν ζῆν με,
 ἀπολείπεσθαι δ' ἔτι τούτου παρὰ τὴν ἐμὴν αἰτίαν καὶ
 παρὰ τὸ μὴ διατηρεῖν τὰς ἐκ τῶν θεῶν ὑπομνήσεις καὶ
 μονονουχὶ διδασκαλίας· ¹² τὸ ἀντισχεῖν μοι τὸ σῶμα ἐπὶ
 10 τοσοῦτον ἐν τοιούτῳ βίῳ· ¹³ τὸ μήτε Βενεδίκτης ἄψασθαι
 μήτε Θεοδότου, ἀλλὰ καὶ ὕστερον ἐν ἐρωτικοῖς πάθεσι
 γενόμενον ὑγιᾶναι· ¹⁴ τὸ χαλεπήναντα πολλάκις Ρουστί-
 κῳ μηδὲν πλεόν πράξαι, ἐφ' ᾧ ἂν μετέγνων· ¹⁵ τὸ μέλ-
 λουσάν νέαν τελευτᾶν τὴν τεκοῦσαν ὁμῶς οἰκῆσαι μετ'
 15 ἐμοῦ τὰ τελευταῖα ἔτη· ¹⁶ τὸ ὁσάκις ἐβουλήθην ἐπικου-
 ρῆσαι τινι πενομένῳ ἢ εἰς ἄλλο τι χρήζοντι, μηδέποτε
 ἀκοῦσαί με, ὅτι οὐκ ἔστι μοι χρήματα, ὅθεν γένηται·
¹⁷ καὶ τὸ αὐτῷ ἐμοὶ χρεῖαν ὁμοίαν, ὥς παρ' ἐτέρου μετα-
 λαβεῖν, μὴ συμπεσεῖν· ¹⁸ τὸ τὴν γυναικα τοιαύτην εἶναι,
 20 οὕτως μὲν πειθῆνιον, οὕτως δὲ φιλόστοργον, οὕτως δὲ
 ἀφελῆ· ¹⁹ τὸ ἐπιτηδεύων τροφῶν εἰς τὰ παιδία εὐπορῆσαι·
²⁰ τὸ δι' ὄνειράτων βοηθήματα δοθῆναι ἄλλα τε καὶ ὥς
 μὴ πτύειν αἷμα καὶ μὴ ἰλιγγιᾶν· ²¹ καὶ † τούτου ἐν Και-
 ῆτι ὥσπερ χρήσῃ· ²² † ὅπως τε ἐπεθύμησα φιλοσοφίας, μὴ
 25 ἐμπεσεῖν εἰς τινα σοφιστὴν μηδὲ ἀποκαθίσαι ἐπὶ τοὺς †

1 ἀντιλαβέσθαι A. με Cas.: μὴ. 4 τίς s. l. A. 6 ἐπι-
 νοίαις: em. Cas. 7 <ῆ> ἀπολείπεσθαι T. δ' ἔτι scripsi (δὲ
 ἔτι Schultz): δέ τι <ἐπὶ> A, ἔτι T; δέ τι ἔτι Polak, δέ τι
 Radermacher; an δέ γ' ἔτι? 17 με extra lin. add. A.
 23—24 τὸ τοῦ ἐν K. ὥσπερ χρήσῃ Lofft. 24 ὅπως T, οὐ-
 τως A. 25—p. 12, 1 ἐπὶ τοῦ (vel τὸ, ut iam Menag.) συγ-
 γράφειν Reiske; malim ἐπὶ τοῦ γράφους.

AT συγγραφείς ἢ συλλογισμοὺς ἀναλύειν ἢ περὶ τὰ μετεωρολογικὰ καταγίνεσθαι· ²³πάντα γὰρ ταῦτα θεῶν βοηθῶν καὶ τύχης δεῖται.

Τὰ ἐν Κουάδοις πρὸς τῷ Γρανούα. α'.

〈ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ
Β〉

5

ATDC 1. Ἐωθεν προλέγειν ἑαυτῷ· συντεύξομαι περιέρῳ, ἀχαρίστῳ, ὑβριστῇ, δολερῷ, βασκάνῳ, ἀκοινωνήτῳ· ²πάντα ταῦτα συμβέβηκεν ἐκείνοις παρὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν. ³ἐγὼ δὲ τεθεωρηκὼς τὴν φύσιν τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι καλὸν καὶ τοῦ κακοῦ ὅτι αἰσχρὸν καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ ἀμαρτάνοντος φύσιν ὅτι μοι συγγενῆς οὐχὶ αἵματος ἢ σπέρματος τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ νοῦ καὶ θείας ¹⁵ἀπομοίρας μέτοχος, οὔτε βλαβῆναι ὑπὸ τινος αὐτῶν δύναμαι· αἰσχρῷ γὰρ με οὐδεὶς περιβαλεῖ· οὔτε ὀργλῆσθαι τῷ συγγενεῖ δύναμαι οὔτε ἀπέχθεσθαι αὐτῷ. ⁴γεγόναιμεν γὰρ πρὸς συνεργίαν, ὥς πόδες, ὥς χεῖρες, ὥς βλέφαρα, ὥς οἱ στοῖχοι τῶν ἄνω καὶ κάτω ὁδόντων. ⁵τὸ οὖν ἀντιπράσσειν ἀλλήλοις παρὰ φύσιν· ἀντιπρακτικὸν δὲ τὸ ἀγανακτεῖν καὶ ἀποστρέφεσθαι.

9 Ἐωθέν <φησι> προὔλεγεν C.

4 subscriptionem habet T; in A spatium duorum vel trium versuum, in D τοῦ αὐτ' μάρκου; lib. I hic fin. Gat.; cf. quae adn. ad p. 14, 5. 9 ἐντεύξομαι C. 16 ἀπορροίας P. Corssen.

17 περιβάλλει TC (coniciet Xyl.) 18 ἀπέχεσθαι A.
20 <τῶν> κάτω TC. 22 ἀποτρέπεσθαι C.

2. Ὁ τί ποτε τοῦτό εἰμι, σαρκία ἐστὶ καὶ πνευμάτιον ATDC
καὶ τὸ ἡγεμονικόν. ² ἄφες τὰ βιβλία· μηκέτι σπῶ· οὐ
δέδοται. ἀλλ' ὥς ἤδη ἀποθνήσκων τῶν μὲν σαρκίων
καταφρόνησον· λύθρος καὶ ὀστάρια καὶ κροκύφαντος, ἐκ
5 νεύρων, φλεβίων, ἀρτηριῶν πλεγμάτων. ³ θάεσαι δὲ καὶ
τὸ πνεῦμα, ὁποῖόν τί ἐστίν· ἄνεμος, οὐδὲ ἀεὶ τὸ αὐτό,
ἀλλὰ πάσης ὥρας ἐξεμούμενον καὶ πάλιν ῥοφούμενον.
⁴ τρίτον οὖν ἐστὶ τὸ ἡγεμονικόν. ὠδὶ ἐπινοήθητι· γέρον
εἰ· μηκέτι τοῦτο ἐάσης δουλεῦσαι, μηκέτι καθ' ὁρμὴν
10 ἀκοινωνήτον νευροσπαστηθῆναι, μηκέτι τὸ εἰμαρμένον
ἢ παρὸν δυσχερεῖναι ἢ μέλλον ἀποδύρεσθαι.

3. Τὰ τῶν θεῶν προνοίας μεστὰ, τὰ τῆς τύχης οὐκ
ἄνευ φύσεως ἢ συγκλώσεως καὶ ἐπιπλοκῆς τῶν προνοία
διοικουμένων· πάντα ἐκεῖθεν ῥεῖ. ² πρόσεστι δὲ τὸ ἀναγ-
15 καῖον καὶ τὸ τῷ ὅλῳ κόσμῳ συμφέρον, οὗ μέρος εἰ.
παντὶ δὲ φύσεως μέρει ἀγαθόν, ὃ φέρει ἢ τοῦ ὅλου
φύσις καὶ ὃ ἐκείνης ἐστὶ σωστικόν· σῶζουσιν δὲ κόσμον,
ὥσπερ αἱ τῶν στοιχείων, οὕτως καὶ αἱ τῶν συγκρομάτων

¶ 14 schol. ad Dionis. Chrys. or. XXXII, 15 σύμφωναν τοῦτο
τῷ τοῦ ἀντοκράτορος Μάρκου 'πάντα ἄνωθεν ῥεῖ' σοφῶς εἰρη-
κότος.

1 τοῦτο <ὁ> C, Reiske. 2 ἄφες . . . ἀλλ' Stichio, ἄφες . . .
ἀποθνήσκων Leopoldo aliunde invecta esse videntur. 2—3 οὐ
δέδοται, ἀλλ' T: non datum est (enim licet Bas.). Quin Xyl.; om. D.

4 λίθος καὶ ὀστάρια C. κροκύφαντον T. 5 νέβρων AC.
8 ὠδὶ Wilam.: ὧ (ὦ) δὴ A (in marg. γρ' καὶ ὧ δὲ) DC, ὦ δε
T. ἐπινοήθητι D: ἀπονοήθητι ATC. 9 τούτῳ C. 10 νευ-
ροσπαστηθῆναι T (corr. Bas.): νευροσπασθῆναι DC (def. Schmidt),
νευροσπασθῆναι A. 11 ἀποδύρεσθαι Rendall (ὑποδύρεσθαι
Lofft): ἀποδύεσθαι AD, ὑποδύεσθαι T, ἀναδύεσθαι C.
14 ἄνωθεν schol. Dion. fort. προσέτι. 15 συμφέρον T: συμ-
φέρειν ADC.

ΑΤΔC μεταβολαί. ³ταῦτά σοι ἀρκεῖτω εἰ δόγματά ἐστι· τὴν δὲ τῶν βιβλίων δίψαν ῥίψον, ἵνα μὴ γογγύζων ἀποθάνῃς, ἀλλὰ ἵλεως ἀληθῶς καὶ ἀπὸ καρδίας εὐχάριστος τοῖς θεοῖς.

ΑΤD 4. Μέμνησο, ἐκ πόσου ταῦτα ἀναβάλλη καὶ ὀποσάκεις 5 προθεσμίας λαβὼν παρὰ τῶν θεῶν οὐ χρᾶ αὐταῖς. ²δεῖ δὲ ἤδη ποτὲ αἰσθῆσθαι, τίνος κόσμου μέρος εἶ καὶ τίνος διοικοῦντος τὸν κόσμον ἀπόρροια ὑπέστης καὶ ὅτι ὅρος ἐστὶ σοι περιγεγραμμένος τοῦ χρόνου, ᾧ ἂν εἰς τὸ ἀπαιθριάσαι μὴ χρήσῃ, οἰγήσεται καὶ οἰχήσῃ καὶ αὐθις οὐκ 10 ἐξέσται.

5. Πάσης ὥρας φρόντιζε στιβαρῶς ὡς Ῥωμαῖος καὶ ἄρσῃ τὸ ἐν χερσὶ μετὰ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀπλάστου σεμνότητος καὶ φιλοστοργίας καὶ ἐλευθερίας καὶ δικαιοτήτος πράσσειν καὶ σχολὴν ἑαυτῷ ἀπὸ πασῶν τῶν ἄλ- 15 λων φαντασιῶν πορίζειν. ²ποριεῖς δέ, ἂν ὡς ἐσχάτην τοῦ βίου ἐκάστην προᾶξιν ἐνεργῇς ἀπηλλαγμένος ὢν πάσης εἰκαιότητος καὶ ἐμπαθοῦς ἀποστροφῆς ἀπὸ τοῦ αἰροῦντος λόγου καὶ ὑποκρίσεως καὶ φιλαυτίας καὶ δυσ- αρεστίσεως πρὸς τὰ συμμεμοιραμένα. ³ὁρᾷς, πῶς ὀλίγα 20

1 ἀρκεῖτω . . . (4) θεοῖς D iterantur fol. 354^r inter VIII 55 et IV 47 (Db).

1 ἀεὶ δόγματα ἔστω TC; καὶ δόγματα ἔστω Rich. 3—4 τῷ θεῷ Db. 5 init. et inser. l. II in T; in A versus spat. ἀναβάλλῃ A, Bas. ὀποσάκεις Bas.: ὑποσάκεις T; ὅτι ποσάκεις AD. 6 προθεσμίαν T. χρῆ D corr. 8 ὅτι om. AD. 9 ἐστὶ Gat.: ἔστι T, ἔσται AD (*finem futurum* Xyl.) 9—10 ἀπαιθριάσαι μὴ Gat. (*si non impenderis* Bas.): μὴ ἀπαιθριάσαι. 10 καὶ om. AD. οἰγήσῃ <οὐ> Stich. 11 ἐξέσται AD: ἤξεται T. 12 ῥωμαῖός D pr. 13 τῆς om. D. 14 δικαιοτήτος T: διὰ σκαιότητος A, μὴ διὰ σκαιότητος D. 15 σχολὴν A. ἑαυτῷ D: ἑαυτῶν A, σαντῷ P. 17 προνοῆς D (ἐνεργ s. l.). ἀπηλλαγμένῃν: correxi (ἀπηλλαγμένος Polak). 18 εἰσκαιότητος A, σκαιότητος D. 19 λόγου om. D.

ἐστίν, ὧν κρατήσας τις δύναται εὕρουν καὶ θεουδῇ ATD
βιώσαι βίον· καὶ γὰρ οἱ θεοὶ πλέον οὐδὲν ἀπαιτήσουσι
παρὰ τοῦ ταῦτα φυλάσσοντος.

6. Ὑβριζε, ὕβριζε ἑαυτήν, ὦ ψυχὴ· τοῦ δὲ τιμῆσαι
5 σεαυτήν οὐκέτι καιρὸν ἔξεις· οὐ ὅτι γὰρ ὁ βίος ἐκάστω.
2 οὗτος δὲ σοι σχεδὸν διήνυσται μὴ αἰδουμένη σεαυτήν,
ἀλλ' ἐν ταῖς ἄλλων ψυχαῖς τιθεμένη τὴν σὴν εὐμοιρίαν.

7. Περισπᾶ τί σε τὰ ἔξωθεν ἐμπλπτουντα; καὶ σχολὴν
πάρεχε σεαυτῷ τοῦ προσμανθάνειν ἀγαθόν τι καὶ παῦ-
10 σαι ῥεμβόμενος. 2 ἤδη δὲ καὶ τὴν ἑτέραν περιφορὰν φυ-
λακτέον· ληροῦσι γὰρ καὶ διὰ πράξεων οἱ κεκμηκότες
τῷ βίῳ καὶ μὴ ἔχοντες σκοπόν, ἐφ' ὃν πᾶσαν ὁρμὴν καὶ
καθάπαξ φαντασίαν ἀπευθύνουσιν.

8. Παρὰ μὲν τὸ μὴ ἐφιστάνειν, τί ἐν τῇ ἄλλου ψυχῇ
15 γίνεται, οὐ ῥαδίως τις ὥφθη κακοδαιμονῶν· τοὺς δὲ
τοῖς τῆς ἰδίας ψυχῆς κινήμασι μὴ παρακολουθοῦντας
ἀνάγκη κακοδαιμονεῖν.

9. Τούτων ἀεὶ δεῖ μεμνηθῆσαι, τίς ἢ τῶν ὅλων φύσις ATDC
καὶ τίς ἢ ἐμὴ καὶ πῶς αὕτη πρὸς ἐκείνην ἔχουσα καὶ
20 ὁποῖόν τι μέρος ὁποίου τοῦ ὅλου οὔσα καὶ ὅτι οὐδεὶς ὁ
κωλύων τὰ ἀκόλουθα τῇ φύσει, ἥς μέρος εἶ, πράσσειν
τε ἀεὶ καὶ λέγειν.

10. Φιλοσόφως ὁ Θεόφραστος ἐν τῇ συγκρίσει τῶν ATDCM

18 <Ὅτι> τούτων et 23 <Ὅτι> φιλ. C. 23 Theophr. fr. 77 W.

1 εὕρουν AD. 4 αὐτήν T. 5 οὐ A: εὖ T, βραχὺς D;
ῥεῖ Lofft, Polak, εἰς Boot; malim οὐχ <ικανός> vel βίος <ικα-
νός>. 8 sign. interrog. ponit D, Cas. καὶ om. D. 10
ἐτέρων D. 13 ἀπευθυνούσιν (-σι A; in D comp.): corr. Gat.
14 ἐφεσθηκέναι (om. μὴ) AD. 16 τοῖς om. A, τῆς
om. D. 17 κακοδαιμονῶν AD. 20 ὁποίου T: ὁποῖον AD.
22 τε] σε Cor. 23 φιλοσόφως ATDM pr., C π corr.:
φιλοσόφους C, φιλόσοφος M corr.

ATCD(M) ἁμαρτημάτων, ¹ ὥς ἂν τις κοινότερον τὰ τοιαῦτα συγκρίνειε, φησὶ βαρύτερα εἶναι τὰ κατ' ἐπιθυμίαν πλημμελοῦμενα τῶν κατὰ θυμόν. ² ὁ γὰρ θυμούμενος μετὰ τινος λύπης καὶ λεληθυίας συστολῆς φαίνεται τὸν λόγον ἀποστρεφόμενος· ὁ δὲ κατ' ἐπιθυμίαν ἁμαρτάνων ὑφ' ⁵ ἡδονῆς ἡττώμενος ἀκολαστότερός πως φαίνεται καὶ θυ-
ATDCM λύτερος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις. ³ ὁρῶν οὖν καὶ φιλοσόφου ἀξίως ἔφη μείζονος ἐγκλήματος ἔχεσθαι τὸ μεθ' ἡδονῆς
ATDC ἁμαρτανόμενον ἢ περὶ τὸ μετὰ λύπης· ὅλως τε ὁ μὲν προηδικημένῳ μᾶλλον ἔοικε καὶ διὰ λύπης ἠναγκασμένῳ ¹⁰ θυμωθῆναι· ὁ δὲ αὐτόθεν πρὸς τὸ ἀδικεῖν ὥρμηται, φερόμενος ἐπὶ τὸ πρᾶξαι τι κατ' ἐπιθυμίαν.

11. Ὡς ἡδὴ δυνατοῦ ὄντος ἐξιέναι τοῦ βίου, οὕτως ἕκαστα ποιεῖν καὶ λέγειν καὶ διανοεῖσθαι. ² τὸ δὲ ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν, εἰ μὲν θεοὶ εἰσὶν, οὐδὲν δεινόν· ¹⁵ κακῷ γὰρ σε οὐκ ἂν περιβάλοιεν· εἰ δὲ ἦτοι οὐκ εἰσὶν ἢ οὐ μέλει αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπείων, τί μοι ζῆν ἐν κόσμῳ κενῷ θεῶν ἢ προνοίας κενῷ; ³ ἀλλὰ καὶ εἰσὶ καὶ μέλει αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπείων καὶ τοῖς μὲν κατ' ἀλήθειαν κακοῖς ἵνα μὴ περιπλήτῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐπ' αὐτῷ τὸ πᾶν ²⁰
ATD ἔθεντο· τῶν δὲ λοιπῶν εἴ τι κακὸν ἦν, καὶ τοῦτο ἂν προείδοντο, ἵνα ἐπὶ παντὶ ἢ τὸ μὴ περιπλήττειν αὐτῷ.
⁴ ὁ δὲ χεῖρω μὴ ποιεῖ ἄνθρωπον, πῶς ἂν τοῦτο βίον ἀνθρώπου χεῖρω ποιήσειεν; ⁵ οὔτε δὲ κατ' ἄγνοιαν οὔτε εἰδυῖα μὲν, μὴ δυναμένη δὲ προφυλάξασθαι ἢ διορθώ- ²⁵

7 οὖν om. M. φιλοσόφου Polak: φιλοσόφως AD, φιλοσοφίας TCM. 9 τὸ om. C. 10 λύπην T. 12 τῷ D. πρᾶξαι τι <να> T. 14 καὶ λέγειν om. T (et dicenda Xyl.). δὲ] μὲν C. 16 οὐκ om. A pr. ἢ δὲ εἴ τι T (sin autem vel Xyl.). 17 τί . . . (19) ἀνθρωπείων in marg. A, om. C. 21 κακῶν εἴ τι λοιπὸν AD.

22 προείδοντο Nauck, Scaph.: προίδοντο AT, προίδοιντο D. ἐπὶ παντὶ ἢ Cor.: ἐπὶ πάντῃ. αὐτὸ A. 23 ποιῇ A.

σασθαι ταῦτα ἢ τῶν ὅλων φύσις παρεῖδεν ἄν, οὐτ' ἄν ATD
 τηλικοῦτον ἡμαρτεν ἦτοι παρ' ἀδυναμίαν ἢ παρ' ἀτε-
 χνίαν, ἵνα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ἐπίσης τοῖς τε ἀγαθοῖς
 ἀνθρώποις καὶ τοῖς κακοῖς πεφυρμένως συμβαίῃ. ⁶Θά-
⁵νατος δέ γε καὶ ζωή, δόξα καὶ ἀδοξία, πόνος καὶ ἡδονή,
 πλοῦτος καὶ πενία, πάντα ταῦτα ἐπίσης συμβαίνει ἀν-
 θρώπων τοῖς τε ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς οὔτε καλὰ ὄντα
 οὔτε αἰσχροῦ. οὐτ' ἄρ' ἀγαθὰ οὔτε κακὰ ἐστι.

12. Πῶς πάντα ταχέως ἐναφανίζεται, τῷ μὲν κόσμῳ ATDC
¹⁰ αὐτὰ τὰ σώματα, τῷ δὲ αἰῶνι αἱ μνημαὶ αὐτῶν, οἷά ἐστι
 τὰ αἰσθητὰ πάντα καὶ μάλιστα τὰ ἡδονῇ δελεάζοντα ἢ
 τῷ πόνῳ φοβοῦντα ἢ τῷ τύφῳ διαβεβοημένα, πῶς εὐ-
 τελῇ καὶ εὐκαταφρόνητα καὶ ῥυπαρὰ καὶ εὐφθαρτα καὶ
 νεκρά, νοεράς δυνάμεως ἐφιστάναι. ²τί εἰσιν οὔτοι, ὧν ATD
¹⁵ αἱ ὑπολήψεις καὶ αἱ φωναὶ τὴν εὐδοξίαν ³τί ἐστι
 τὸ ἀποθανεῖν καὶ ὅτι, ἐάν τις αὐτὸ μόνον ἴδῃ καὶ τῷ
 μερισμῷ τῆς ἐννοίας διαλύσῃ τὰ ἐμφανταζόμενα αὐτῷ,
 οὐκέτι ἄλλο τι ὑπολήπεται αὐτὸ εἶναι ἢ φύσεως ἔργον.
 φύσεως δὲ ἔργον εἴ τις φοβεῖται, παιδίον ἐστίν· τοῦτο
²⁰ μέντοι οὐ μόνον φύσεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ συμφέ-
 ρον αὐτῇ. ⁴πῶς ἄπτεται θεοῦ ἄνθρωπος καὶ κατὰ τί
 ἐαυτοῦ μέρος καὶ ὅταν πῶς ἔχῃ [διακέηται] τὸ τοῦ ἀν-
 θρώπου τοῦτο μόνιον.

16 Suid. ἀποθανεῖν: ἐάν τις . . . (22) μέρος.

2 παρὰ δύνανιν AD. 5 γε om. D. 10 αἱ om. AD.
 11 πάντα om. C. 14 εἰσιν] ἐστίν A. 15 lacunam not. Xyl.;
 παρέχουσι suppl. Gat. 16 ἴδῃ AD, Reiske: εἰδῇ T, Suid.
 17 ἐμφανιζόμενα AD. 19 ἔργον <ἐστίν> Suid. 20 μόνον
 om. D. ἐστίν om. D. 21 <τοῦ> θεοῦ D. 22 αὐτοῦ T.
 πῶς ἔχῃ διακέηται T, τίς ἔχῃ διακαίηται A, ἔχῃ D (qui postea
 μόνιον διάκειται οὐδέν): διακέηται delevi, ἔχῃ del. Schultz;
 ποσαχῇ διακέηται Radermacher. 23 τοῦτο om. AD.

ATDCM 13. Οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ ἐκπεριερχο-
 ATDC μένου | καὶ τὰ ἐνεργθε γὰρ, φησί, ἐρευνῶντος καὶ τὰ ἐν
 ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ τεκμάρσεως ζητοῦντος, μὴ
 αἰσθομένου δέ, ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ ἑνδον ἑαυτοῦ
 δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. ²Θεραπεία ⁵
 δὲ αὐτοῦ καθαρὸν πάθους διατηρεῖν καὶ εἰκαιότητος
 καὶ δυσαρρεστήσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων
 γινόμενα. ³τὰ μὲν γὰρ ἐκ θεῶν αἰδέσιμα διὰ τὴν ἀρε-
 τήν, τὰ δὲ ἐξ ἀνθρώπων φίλα διὰ συγγένειαν, ἔστι δὲ
 ὅτε καὶ τρόπον τινὰ ἐλεεινὰ δι' ἄγνοιαν ἀγαθῶν καὶ ¹⁰
 κακῶν· οὐκ ἐλάττων ἢ πῆρωσις αὕτη τῆς στερισκούσης
 τοῦ διακρίνειν λευκὰ καὶ μέλανα.

14. Κὰν τρισχίλια ἔτη βιώσεσθαι μέλλης καὶ τοσαν-
 τάκισ μύρια, ὅμως μέμνησο, ὅτι οὐδεὶς ἄλλον ἀποβάλλει
 βίον ἢ τοῦτον, ὃν ζῇ, οὐδὲ ἄλλον ζῇ ἢ ὃν ἀποβάλλει. ¹⁵
²εἰς ταῦτον οὖν καθίσταται τὸ μήκιστον τῷ βραχυτάτῳ.
³τὸ γὰρ παρὸν πᾶσιν ἴσον καὶ τὸ ἀπολλύμενον οὐκ ἴδιον

1 <Ὅτι> οὐδὲν C. Suid. (I) δαιμων: οὐδὲν . . . (12) μέλανα.

2 Plato Theaet. 173 E (Pindari fragm. 292 B). 5 Suid. (II) εἰκαῖον: θεραπεία . . . γινόμενα. 13 Suid. ἀκέραιον: ἐκ τῆς Μάρκου Ἀντωνίνου συγγραφῆς· κὰν . . . (p. 19, 3) ἀφέλοιτο.

1 ἐμπεριερχομένου C (ἐμπεριεχομένου C π.), περιερχομένου D, Suid. 2 τὰ ἐνεργθε scripsi: τέ νεργθε A, τὰ νέργθε D, Suid., τὰ νέργθεν TC. γῆς Suid. 3 πλησίον A. τεκμάρσεων A corr. D, Suid. 4 αἰσθανομένου C et (om. δέ) Suid. 7—8 τὴν . . . γινομένην Suid. II cod. V. 7 θεοῦ Suid. I, II. 8 θεοῦ Suid.

αἰδέσιμα . . . ἐξ] καὶ Suid. δι' ἀρετὴν TC. 9 ἐξ ἀνθρώπων] ἐξῶν A. φίλα A (ι corr.), φίλια Suid. 10 ἐλεεινὰ om. Suid.

11 οὐκ om. Suid. πῆρωσις TC: πόρωσις A (ut vid.) D pr., πάρωσις fort. A, Suid. cod. A, πώρωσις Suid. codd. ceteri, D corr. 12 τοῦ διακρίνειν TC: τὸ διακρίνειν AD, om. Suid.

<τὰ> λευκὰ TC. μέλαινα T et fort. A pr. 14 οὐδεὶς s. l. D.

15 οὐδὲ] ἢ Suid. ἢ (ἢ om. cod. A) ὃν <ἄν> ἀποβάλλη Suid. ἀποβάλλει C, Suid. cod. A. 16 ταῦτον ADC, Suid.: τοῦτο T, ταὐτὸ Bas. (idem Xyl.). 17 ἴσον: corr. Cor. <εἰ> καὶ T. ἴδιον scripsi: ἴσον (ἴσον AD). οὖν ἴσον Gat.

καὶ τὸ ἀποβαλλόμενον οὕτως ἀκαριαῖον ἀναφαίνεται. ^{ATDC}
⁴οὔτε γὰρ τὸ παρωχηχὸς οὔτε τὸ μέλλον ἀποβάλλοι ἄν
 τις. ὃ γὰρ οὐκ ἔχει, πῶς ἂν τοῦτό τις αὐτοῦ ἀφέλοιτο;
⁵τούτων οὖν τῶν δύο αἰεὶ δεῖ μεμνησθαι· ἐνὸς μὲν, ὅτι ^{ATD}
⁵πάντα ἐξ αἰδίου ὁμοειδῆ καὶ ἀνακνυκλούμενα καὶ οὐδὲν
 διαφέρει, πότερον ἐν ἑκατὸν ἔτεσιν ἢ ἐν διακοσίοις ἢ
 ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ τὰ αὐτά τις ὕψεται· ἑτέρου δέ, ὅτι
 καὶ ὁ πολυχρονιώτατος καὶ ὁ τάχιστα τεθνηξόμενος τὸ
 ἴσον ἀποβάλλει. ⁶τὸ γὰρ παρόν ἐστὶ μόνον, οὗ στερ-
¹⁰σκεσθαι μέλλει, εἴπερ γε ἔχει καὶ τοῦτο μόνον, καὶ ὃ μὴ
 ἔχει τις, οὐκ ἀποβάλλει.

15. Ὅτι πᾶν ὑπόληψις. δῆλα μὲν γὰρ τὰ πρὸς τὸν ^{AT}
 Κυνικὸν Μόνιμον λεγόμενα· δῆλον δὲ καὶ τὸ χρησίμου
 τοῦ λεγομένου, εἴαν τις αὐτοῦ τὸ νόστιμον μέχρι τοῦ
¹⁵ἀληθοῦς δέχεται.

16. Ὑβρίζει ἑαυτὴν ἢ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν μάλιστα ^{ATD}
 μὲν, ὅταν ἀπόστιμα καὶ οἶον φῦμα τοῦ κόσμου, ὅσον
 ἐφ' ἑαυτῇ, γένηται. ²τὸ γὰρ δυσχεραίνειν τινὶ τῶν γι-
 νομένων ἀπόστισις ἐστὶ τῆς φύσεως, ἥς ἐν μέρει <αί>
²⁰ἐκάστου τῶν λοιπῶν φύσεις περιέχονται. ³ἔπειτα δέ,
 ὅταν ἀνθρωπὸν τινα ἀποστραφῇ ἢ καὶ ἐναντία φέρεται
 ὥς βλάψουσα, οἰαί εἶσιν αἱ τῶν ὀργιζομένων. ⁴τρίτον
 ὑβρίζει ἑαυτήν, ὅταν ἡσῶται ἡδονῆς ἢ πόνου. ⁵τέταρ-
 τον, ὅταν ὑποκρίνηται καὶ ἐπιπλάστως καὶ ἀναλήθως τι

12 Menandri fragm. 249 Kock.

1 ἀκέραιον AD, Suid. in lemm. 2 malim οὐτ' ἄρα. ἀπο-
 βάλλοι D et C α β γ λ. 3 ἂν τις τοῦτο TC. 4 αἰεὶ δεῖ
 scripsi: ἂν AD, δεῖ T. 5—6 μηδὲν διαφέρειν AD. 10 ὅπερ
 T (quando Xyl.). 12 πάνθ' Lofft. 13 fort. Μόνιμον. 18 ἑαν-
 τῇ D corr.: ἐαυτῷ ATD pr. 19 fort. ἡ. suppl. Cor.
 20 ἑκάστα D corr. 21 ἀνθρωπον s. l. D.

- ATD ποιῇ ἢ λέγῃ. ⁶πέμπτον, ὅταν προᾶξιν τινα ἑαυτῆς καὶ ὁρμὴν ἐπ' οὐδένα σκοπὸν ἀφίῃ, ἀλλὰ εἰκῇ καὶ ἀπαρακο-
λουθῆτως ὅτιοῦν ἐνεργῇ, θεὸν καὶ τὰ μικρότατα κατὰ
ATDM τὴν ἐπὶ τὸ τέλος ἀναφορὰν γίνεσθαι· τέλος δὲ λογικῶν
ζώων τὸ ἔπεσθαι τῷ τῆς πόλεως καὶ πολιτείας τῆς πρε- 5
σβυτάτης λόγῳ καὶ θεσμῷ.
- ATDCM 17. Τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ὁ μὲν χρόνος στιγμῇ, ἡ δὲ
οὐσία ῥέουσα, ἡ δὲ αἰσθησις ἀμυδρά, ἡ δὲ ὅλου τοῦ
σώματος σύγκρισις εὐσηπτος, ἡ δὲ ψυχὴ ῥόμβος, ἡ δὲ
ATDC τύχη δυστέκμαρτον, ἡ δὲ φήμη ἄκριτον· ²συνελόντι δὲ 10
εἰπεῖν, πάντα τὰ μὲν τοῦ σώματος ποταμός, τὰ δὲ τῆς
ψυχῆς ὄνειρος καὶ τυφός, ὁ δὲ βίος πόλεμος καὶ ξένου
ἐπιδημία, ἡ δὲ ὑστεροφημία λήθη. ³τί οὖν τὸ παραπέμ-
ψαι δυνάμενον; ἐν καὶ μόνον φιλοσοφία. ⁴τοῦτο δὲ ἐν
τῷ τηρεῖν τὸν ἔνδον δαίμονα ἀνύβριστον καὶ ἀσινῇ, 15
ἡδονῶν καὶ πόνων κρείσσονα, μηδὲν εἰκῇ ποιοῦντα μηδὲ
διεψευσμένως καὶ μεθ' ὑποκρίσεως, ἀνενδεῇ τοῦ ἄλλον
- ATD ποιῆσαι τι ἢ μὴ ποιῆσαι· ἔτι δὲ τὰ συμβαλόντα καὶ
ἀπονεμόμενα δεχόμενον ὥς ἐκείθεν ποθεν ἐρχόμενα,
ATDM ὅθεν αὐτὸς ἦλθεν· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸν θάνατον ἵλεω τῇ 20
γνώμῃ περιμένοντα ὥς οὐδὲν ἄλλο ἢ λύσειν τῶν στοι-
χείων, ἐξ ὧν ἕκαστον ζῶον συγκρίνεται. ⁵εἰ δὲ αὐτοῖς
τοῖς στοιχείοις μηδὲν δεινὸν ἐν τῷ ἕκαστον διηνεκῶς
εἰς ἕτερον μεταβάλλειν, διὰ τί ὑπὶδεται τις τὴν πάντων

7 <Ὅτι> τοῦ C.

1 ἢ <τι> AD. 2 ἀφίῃ T, ἀφῇ D. 7 χρόνος <βραχύς>
D. στιγμῇ... ἀμυδρά om. AD. 9 ῥόμβος Gat.: ῥομβός Tox.;
ῥεμβός ADCM, Tox. marg. (sec. Xyl.), Bas. 10 τύχη] ψυχὴ A.
13 ἡ ὑστεροφημία δὲ T. 17 ἄλλο D. 18 ἔτι] ὅτι A.
21 ὥς D, Bas. (quippe Xyl.): εἰς ATM. ἡ λύσειν] ἡ λύσις A et
(ἡ corr.) D (in cuius marg. ἐστὶ). 23 οὐδὲν D.

μεταβολὴν καὶ διάλυσιν; κατὰ φύσιν γὰρ· οὐδὲν δὲ ΑΤΔΜ
κακὸν κατὰ φύσιν.

Τὰ ἐν Καρνούντῳ.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ

Γ

1. Οὐχὶ τοῦτο μόνον δεῖ λογίζεσθαι, ὅτι καθ' ἐκά- ΑΤΔΜ
στην ἡμέραν ἀπαναλίσκεται ὁ βίος καὶ μέρος ἔλαττον
10 αὐτοῦ καταλείπεται, ἀλλὰ καὶ κεῖνο λογιστέον, ὅτι, εἰ ἐπὶ
πλέον βιώῃ τις, ἐκεῖνό γε ἄδηλον, εἰ ἐξαρκέσει ὁμοία
αὐτῇς ἡ διάνοια πρὸς τὴν σύνεσιν τῶν πραγμάτων καὶ ΑΤΔΜ
τῆς θεωρίας τῆς συντεινούσης εἰς τὴν ἐμπειρίαν τῶν τε
θείων καὶ τῶν ἀνθρωπείων. ²ἂν γὰρ παραληρεῖν ἄρ- ΑΤΔ
15 ξηται, τὸ μὲν διαπνεῖσθαι καὶ τρέφεσθαι καὶ φαντάζε-
σθαι καὶ ὁρμᾶν καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα οὐκ ἐνδεήσει· τὸ
δ' ἐαυτῷ χρῆσθαι καὶ τοὺς τοῦ καθήκοντος ἀριθμοὺς
ἀκριβοῦν καὶ τὰ προφανόμενα διαρθροῦν καὶ περὶ αὐ-
τοῦ τοῦ, εἰ ἤδη ἐξακτέον αὐτόν, ἐφιστάνειν καὶ ὅσα τοι-
20 αῦτα λογισμοῦ συγγεγυμνασμένου πάννυ χρήζει, προ-
αποσβέννυται. ³χρὴ οὖν ἐπείγεσθαι οὐ μόνον τῷ ἐγγυ-
τέρῳ τοῦ θανάτου ἐκάστοτε γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ
τὴν ἐννόησιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν παρακολούθησιν
προαπολήγειν.

3 subscriptio in T: om. cett. (in A spatium duorum ver-
sum). 11 εὐδελον D pr. ἐξαρκέσει A. 14 ἀνθρωπίνων M.
15 διπνεῖσθαι A, δειπνεῖσθαι D. 17 δ' ἐαυτῷ scripsi: δὲ
ἐαυτῷ T, δὲ αὐτῷ A, δὲ αὐτῷ D. 20 χρῆζει D. 22 καὶ
om. AD m 1 (add. m 2). τὸ om. A.

ΑΤΔ 2. Χρὴ καὶ τὰ τοιαῦτα παραφυλάσσειν, ὅτι καὶ τὰ
 ἐπιγινόμενα τοῖς φύσει γινομένοις ἔχει τι εὐχαρι καὶ
 ἐπαγωγόν. ²οἷον ἄρτου ὀπτωμένου παραρρήγνυται τινα
 μέρος καὶ ταῦτα οὖν τὰ διέχοντα οὕτως καὶ τρόπον τινὰ
 παρὰ τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἀρτοποιίας ἔχοντα ἐπιπρέπει ⁵
 πως καὶ προθυμίαν πρὸς τὴν τροφήν ἰδίως ἀνακινεῖ.
³πάλιν τε τὰ σῦκα, ὁπότε ὠραιότατά ἐστι, κέχηνεν. ⁴καὶ
 ἐν ταῖς δρυπεπέσιν ἐλαίαις αὐτὸ τὸ ἐγγὺς τῇ σήψει
 ἰδιὸν τι κάλλος τῷ καρπῷ προστίθησιν. ⁵καὶ οἱ στάχυνες
 κάτω νεύοντες καὶ τὸ τοῦ λέοντος ἐπισκύνιον καὶ ὁ τῶν ¹⁰
 σῶν ἐκ τοῦ στόματος ῥέων ἀφρὸς καὶ πολλὰ ἕτερα κατ'
 ἰδίαν εἴ τις σκοποίῃ, πόρρω ὄντα τοῦ εὐειδοῦς ὅμως
 διὰ τὸ τοῖς φύσει γινομένοις ἐπακολουθεῖν συνεπικοσμεῖ
 καὶ ψυχαγωγεῖ, ὥστε εἴ τις ἔχει πάθος καὶ ἔννοιαν βα-
 θυτέραν πρὸς τὰ ἐν τῷ ὄλῳ γινόμενα, σχεδὸν οὐδὲν οὐχὶ ¹⁵
 δόξει αὐτῷ καὶ τῶν κατ' ἐπακολούθησιν συμβαινόντων
 ἡδέως πως ἰδίᾳ συνίστασθαι. ⁶οὗτος δὲ καὶ θηρίων
 ἀληθῆ χάσματα οὐχ ἥσσον ἡδέως ὕπεται ἢ ὅσα γραφεῖς
 καὶ πλάσται μιμούμενοι δεικνύουσιν· καὶ γραὸς καὶ γέ-
 ροντος ἀκμήν τινα καὶ ὥραν καὶ τὸ ἐν παισὶν ἐπαφρό- ²⁰
 διτον τοῖς ἑαυτοῦ σώφροσιν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν δυνήσεται·
 καὶ πολλὰ τοιαῦτα οὐ παντὶ πιθανά, μόνῳ δὲ τῷ πρὸς
 τὴν φύσιν καὶ τὰ ταύτης ἔργα γνησίως ὠκειωμένῳ προσ-
 πεσεῖται.

³ ἄρτι D pr. ⁵ ἐπιπρέπει A (ει corr.). ⁸ δρυπεπέσι
 Xyl. in adn., Bas.: δρυπέπεσιν A, δρυπέπισι Tox. δρυπετέσι
 (quod in T legitur) in marg. adnotato, δρυπετέσιν D. ⁹ καὶ
 οἱ στάχυνες AD: οἱ στάχυνες δὲ T. ¹⁴ ἔχοι T. ¹⁷ ἰδίᾳ
 συνίστασθαι Lofft: διασυνίστασθαι AT, συνδιανίστασθαι D.
 οὕτως T. ²² πιθανά] δυνατά D pr. ²³ προπεσεῖται:
 em. Cas., Gat.

3. Ἰπποκράτης πολλὰς νόσους ἰασάμενος αὐτὸς νοσή- ATDC
 σας ἀπέθανεν. ²οἱ Χαλδαῖοι πολλῶν θανάτους προηγό-
 ρευσαν, εἴτα καὶ αὐτοὺς τὸ πεπρωμένον κατέλαβεν.
³Ἀλέξανδρος καὶ Πομπήιος καὶ Γάιος Καῖσαρ ὅλας πό-
 5 λεις ἄρδην τοσαντάκις ἀνελόντες καὶ ἐν παρατάξει πολ-
 λὰς μυριάδας ἰπέων καὶ πεζῶν κατακόψαντες καὶ αὐτοὶ
 ποτε ἐξῆλθον τοῦ βίου. ⁴Ἡράκλειτος περὶ τῆς τοῦ
 κόσμου ἐκπυρώσεως τοσαῦτα φυσιολογήσας ὕδατος τὰ
 ἐντὸς πληρωθεὶς βολβίτῳ κατακεχρισμένος ἀπέθανεν.
 10 ⁵Δημόκριτον δὲ οἱ φθεῖρες, Σωκράτην δὲ ἄλλοι φθεῖρες
 ἀπέκτειναν. ⁶τί ταῦτα; ἐνέβης, ἔπλευσας, κατήχθης· ἔκ-
 βηθι. εἰ μὲν ἐφ' ἕτερον βίον, οὐδὲν θεῶν κενὸν οὐδὲ
 ἐκεῖ· εἰ δὲ ἐν ἀναισθησίᾳ, παύσῃ πόνων καὶ ἡδονῶν
 ἀνεχόμενος καὶ λατρεύων τοσούτῳ χείρονι τῷ ἀγγείῳ † η
 15 περὶεστι τὸ ὑπηρετοῦν· τὸ μὲν γὰρ νοῦς καὶ δαίμων, τὸ
 δὲ γῆ καὶ λύθρος.

4. Μὴ κατατρίψῃς τὸ ὑπολειπόμενον τοῦ βίου μέρος ATD
 ἐν ταῖς περὶ ἐτέρων φαντάσιαις, ὁπότεν μὴ τὴν ἀναφο-
 ρὰν ἐπὶ τι κοινωφελὲς ποιῇ (ἦτοι γὰρ ἄλλου ἔργου
 20 στέρῃ), τουτέστι φανταζόμενος, τί ὁ δεῖνα πράσσει καὶ
 τίνας ἔνεκεν καὶ τί λέγει καὶ τί ἐνθυμεῖται καὶ τί τεχνά-
 ζεται καὶ ὅσα τοιαῦτα ποιεῖ ἀπορρέμβεσθαι τῆς τοῦ

1 <Ὅτι> ἰπποκράτης C. 10 Democritum hic et Pherecydem Antoninum 'memoria lapsus' confudisse iam Xyl. perspexit in Bas. adn.; cf. Diels Fragm. der Vorsokr. ² 356.

1 αὐτὸς om. T (ipse Xyl.) C. 4 καῖσαρ AD, <καὶ> καῖ-
 σαρ C. 14 ἢ (ἢ Bas.) περὶεστι TC, ἢ (corr. ἢ) περὶεστι A,
 ἢ πέρ ἐστι D, ἢπερ ἐστὶ Reiske; latet gravior corruptela (ex-
 spectes ἢ ᾧ περιέκειτο ὑπηρετοῦν). 17 ὑπολειπόμενον D corr.:
 ὑπολιπόμενον ATD pr. 19—20 ἦτοι . . . στέρῃ om. D, ut
 parenthesin uncis inclusit Leop.; at vix sanus locus. 22 ποιεῖ
 om. AD. τοῦ om. A.

ΑΤD ιδίου ἡγεμονικοῦ παρατηρήσεως. ²χρὴ μὲν οὖν καὶ τὸ
 εἰκῇ καὶ μάτην ἐν τῷ εἰρημῷ τῶν φαντασιῶν περιίστα-
 ΑΤDC σθαι, πολὺν δὲ μάλιστα τὸ περιεργον καὶ κακότηδες· ³καὶ
 ἐθιστέον ἑαυτὸν μόνον φαντάζεσθαι, περὶ ὧν εἰ τις ἄφρων
 ἐπανέροιτο 'τί νῦν διανοῇ;', μετὰ παρορησίας παραχρῆμα 5
 ἂν ἀποκρίναιτο, ὅτι τὸ καὶ τό, ὡς ἐξαυτῆς εὐθύς δηλα
 εἶναι, ὅτι πάντα ἀπλᾶ καὶ εὐμενῇ καὶ ζώου κοινωνικοῦ
 καὶ ἀμελοῦντος ἡδονικῶν ἢ καθάπαξ ἀπολαυστικῶν φαν-
 τασμάτων ἢ φιλονεικίας τινὸς ἢ βασκανίας καὶ ὑποψίας
 ἢ ἄλλον τινός, ἐφ' ᾧ ἂν ἐρυθριάσειας ἐξηγούμενος, ὅτι 10
 ἐν νῷ αὐτὸ εἶχες. ⁴ὁ γὰρ τοι ἀνὴρ ὁ τοιοῦτος οὐκ ἔτι
 ὑπεριθιέμενος τὸ ὡς ἐν ἀρίστοις ἤδη εἶναι ἱερεὺς τις
 καὶ ὑπουργὸς θεῶν χρώμενος καὶ τῷ ἔνδον ἰδρυμένῳ
 αὐτοῦ, ὃ παρέχεται τὸν ἀνθρωπον ἄχραντον ἡδονῶν,
 ἄτρωτον ὑπὸ παντὸς πόνου, πάσης ὕβρεως ἀνέπαφον, 15
 πάσης ἀναίσθητον πονηρίας, ἀθλητὴν ἀθλου τοῦ με-
 γίστου, τοῦ ὑπὸ μηδενὸς πάθους καταβληθῆναι, δικαιο-
 σύνη βεβαμμένον εἰς βάθος, ἀσπαζόμενον μὲν ἐξ ὅλης
 τῆς ψυχῆς τὰ συμβαίνοντα καὶ ἀπονεμόμενα πάντα, μὴ
 πολλάκις δὲ μηδὲ χωρὶς μεγάλης καὶ κοινωφελοῦς ἀνάγ- 20
 κης φανταζόμενον, τί ποτε ἄλλος λέγει ἢ πράσσει ἢ
 διανοεῖται. ⁵μόνον γὰρ τὰ ἑαυτοῦ πρὸς ἐνέργειαν † ἐξεῖ

1 καὶ om. C. 5 τί νῦν διανοῇ om. D pr. 6 ἐξαυτῆς
 scripsi: ἐξ αὐτῆς D pr., ἐξ αὐτῶς A, ἐξ αὐτῶν TD corr.
 8 εἰ καθάπαξ AD. 10 ἢ ἄλλον . . . ἐξηγούμενος om. C βνπ.
 ἐρυθριάσαι C α. 11 νῷ TDC: ᾧ A et C π. ὁ alt. om. D.
 12 ὡς om. C, del. Menag. τίς <ἐστὶ> D. 13 καὶ] δαι-
 μονίῳ Lofft (malim δαίμονι), κυρίῳ Kronenberg; an κυριεύοντι?
 14 αὐτοῦ T: αὐτῷ AC, αὐτῷ D. 17 τοῦ T: τῷ AD, τὸ C.
 18 βεβλαμμένον AD et C π. πάθος AD. 19 τῆς om. C.
 ὑπονεμόμενον C. 21 φανταζόμενον AD pr. ἢ <τί> C.
 22 μόνον γὰρ εἶναι ἑαυτοῦ C. ἐξεῖ ADC: ἔχει T; exspectes
 ἐξεγείρει vel ἐξάγει.

καὶ τὰ ἐαυτῷ ἐκ τῶν ὅλων συγκλωθόμενα διηνεκῶς ἐν- ATDC
νοεῖ κάκεινα μὲν καλὰ παρέχεται, ταῦτα δὲ ἀγαθὰ εἶναι
πέπεισται. ⁶ ἢ γὰρ ἐκάστῳ νεμομένη μοῖρα συνεμφέρεται
τε καὶ συνεμφέρει. ⁷ μέμνηται δὲ καὶ ὅτι συγγενὲς πᾶν ATD
⁵ τὸ λογικὸν καὶ ὅτι κήδεσθαι μὲν πάντων ἀνθρώπων
κατὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν ἐστίν, δόξης δὲ οὐχὶ τῆς
παρὰ πάντων ἀνθεκτέον, ἀλλὰ τῶν ὁμολογουμένως τῇ
φύσει βιούντων μόνων. ⁸ οἱ δὲ μὴ οὕτως βιοῦντες ὅποιοί
τινες οἴκοι τε καὶ ἔξω τῆς οἰκίας καὶ νύκτωρ καὶ μεθ'
¹⁰ ἡμέραν, οἴοι μεθ' οἷων φύρονται, μεμνημένος διατελεῖ.
⁹ οὐ τοίνυν οὐδὲ τὸν παρὰ τῶν τοιούτων ἔπαινον ἐν
λόγῳ τίθεται, οἷγε οὐδὲ αὐτοὶ ἐαυτοῖς ἀρέσκονται.

5. Μῆτε ἀκούσιος ἐνέργει μῆτε ἀκοινῶνητος μῆτε
ἀνεξέταστος μῆτε ἀνθελκόμενος· μῆτε κομψεία τὴν διὰ-
¹⁵ νοιάν σου καλλωπιζέτω· μῆτε πολυρρήμων μῆτε πολυ-
πράγμων ἔσο. ² ἔτι δὲ ὁ ἐν σοὶ θεὸς ἔστω προστάτης
ζώου ἄρρενος καὶ πρεσβύτου καὶ πολιτικοῦ καὶ Ῥωμαίου
καὶ ἄρχοντος ἀνατεταχότος ἐαυτόν, οἷος ἂν εἴη τις ATDC
περιμένων τὸ ἀνακλητικὸν ἐκ τοῦ βίου εὐλύτος, μῆτε
²⁰ ὄρκου δεόμενος μῆτε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος. ³ ἐν δὲ ATD
τὸ παιδρὸν καὶ τὸ ἀπροσδεὲς ἔξωθεν ὑπηρεσίας καὶ τὸ
ἀπροσδεὲς ἡσυχίας, ἣν ἄλλοι παρέχουσιν. ⁴ ὀρθὸν οὖν ATDC
εἶναι χρή, οὐχὶ ὀρθούμενον.

18 <Τοιοῦτος ἔσο> οἷος C. 19 Suid. ἀνακλητικόν: καὶ
Μάρκος Ἀντωνίνος φησιν· ἔσο ἀναμένων . . . μάρτυρος (idem in
v. εὐλύτος). 22—23 Suid. ὀρθός: Μάρκος· ὀρθὸν δεῖ εἶναι
καὶ μὴ ὀρθούμενον.

3 πεπεισθαι AD. ἦ] εἰ A. 4 τε] τι D. 8 μόνον T.

⁷ 10 οἴοι, in marg. γὰρ D. ⁷ 11 τῶν om. AD. 12 τίθενται
D, in quo οἷγε . . . ἀρέσκονται om. 19 παραμένων C, ἀνα-
μένων Suid. εὐλύτος <ῶν> Zon. 20 ἐν T: ἐν AD; ἔτι Morus.
21 φαινόμενον AD. <τῆς> ἔξωθεν T.

ΑΤΔ 6. Εἰ μὲν κρείττον εὐρίσκεις ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ
 δικαιοσύνης, ἀληθείας, σωφροσύνης, ἀνδρείας καὶ καθ-
 ἀπαξ τοῦ ἀρκεῖσθαι ἑαυτῇ τὴν διάνοιάν σου, ἐν οἷς
 κατὰ τὸν λόγον τὸν ὀρθὸν πράσσοντά σε παρέχεται, καὶ
 [ἐν] τῇ εἰμαρμένῃ ἐν τοῖς ἀπροαιρέτως ἀπονεμομένοις· 5
 εἰ τούτου, φημί, κρείσσόν τι ὀρᾷς, ἐπ' ἐκεῖνο ἐξ ὅλης
 τῆς ψυχῆς τραπόμενος τοῦ ἀρίστου εὐρίσκομένου ἀπό-
 λαυε. ²εἰ δὲ μηδὲν κρείττον φαίνεται αὐτοῦ τοῦ ἐνι-
 δρυμένου ἐν σοὶ δαίμονος τὰς τε ἰδίας ὁρμὰς ὑποτετα-
 χότος ἑαυτῷ καὶ τὰς φαντασίας ἐξετάζοντος καὶ τῶν 10
 αἰσθητικῶν πείσεων, ὡς ὁ Σωκράτης ἔλεγεν, ἑαυτὸν
 ἀφειλκνύκωτος καὶ τοῖς θεοῖς ὑποτεταχότος ἑαυτὸν καὶ
 τῶν ἀνθρώπων προκηδομένου· ³εἰ τούτου πάντα τὰ ἄλλα
 μικρότερα καὶ εὐτελέστερα εὐρίσκεις, μηδενὶ χώραν δί-
 δου ἐτέρῳ, πρὸς ὃ ῥέψας ἅπαξ καὶ ἀποκλίνας οὐκ ἔτι 15
 ἀπερισπάστως τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο τὸ ἰδιον, τὸ σὸν προτι-
 μάς δυνήσῃ· ⁴ἀντικαθῆσθαι γὰρ τῷ λογικῷ καὶ πολιτι-
 κῷ ἀγαθῷ οὐ θέμις οὐδ' ὅτιοῦν ἑτερογενές, οἷον τὸν
 παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον ἢ ἀρχὰς ἢ πλοῦτον ἢ ἀπο-
 λαύσεις ἡδονῶν. ⁵πάντα ταῦτα, κὰν πρὸς ὀλίγον ἑναρ- 20
 μόξιν δόξῃ, κατεκράτησεν ἄφνω καὶ παρήνεγκεν. ⁶σὺ
 δέ, φημί, ἀπλῶς καὶ ἐλευθέρως ἐλοῦ τὸ κρείττον καὶ
 τούτου ἀντέχου· κρείττον δὲ τὸ συμφέρον. ⁷εἰ μὲν τὸ
 ὡς λογικῷ, τοῦτο τήρει· εἰ δὲ τὸ ὡς ζῳῷ, ἀπόφηναι καὶ

11 Plato Tim. 61D.

- 2 ἀνδρείας TD corr. 3 ἑαυτὴν A, αὐτὴν D. ἐν om.
 AD. 5 ἐν del. Gat. 6 τοῦτο A, τούτων D. κρείττον τι
 Cor. 10 ἐξετάζοντας A. <τῆς> τῶν D corr. 11 πείσεως
 AD. 16 <καὶ> τὸ σὸν T; fortasse corruptela latet.
 17 ποιητικῶ: em. Gat. 19 τῶν om. T. 22 ἐλευθερίως T.
 24 ἀπόφηνε AD.

ἀτύφως φύλασσε τὴν κρίσιν· μόνον ὅπως ἀσφαλῶς τὴν ΑΤΔ
ἐξέτασιν ποιήσῃ.

7. Μὴ τιμήσης ποτὲ ὡς συμφέρον σεαυτοῦ, ὃ ἀναγκά- ΑΤ
σει σέ ποτε τὴν πίστιν παραβῆναι, τὴν αἰδῶ ἐγκαταλι-
5 πεῖν, μισῆσαί τινα, ὑποπτεῦσαι, καταράσασθαι, ὑποκρί-
νασθαι, ἐπιθυμῆσαί τινος τοίχων καὶ παραπετασμάτων
δεομένον. ²ὁ γὰρ τὸν ἑαυτοῦ νοῦν καὶ δαίμονα καὶ τὰ
ὄργια τῆς τούτου ἀρετῆς προελόμενος τραγωδίαν οὐ
ποιεῖ, οὐ στενάζει, οὐκ ἐρημίας, οὐ πολυπληθείας δεήσε-
10 ται· τὸ μέγιστον, ζήσῃ μῆτε διώκων μῆτε φεύγων. ³πό-
τερον δὲ ἐπὶ πλεόν διάστημα χρόνου τῷ σώματι περι-
εχομένη τῇ ψυχῇ ἢ ἐπ' ἔλασσον χρήσεται, οὐδ' ὅπωςτιοῦν
αὐτῷ μέλει. ⁴κὰν γὰρ ἤδη ἀπαλλάσσεσθαι δέῃ, οὕτως
εὐλύτως ἄπεισιν ὡς ἄλλο τι τῶν αἰδημόνως καὶ κοσμίως
15 ἐνεργεῖσθαι δυναμένων ἐνεργησείων, τοῦτο μόνον παρ'
ὅλον τὸν βίον εὐλαβούμενος τὸ τὴν διάνοιαν ἐν τινι
ἀνοικείῳ νοεροῦ πολιτικοῦ ζῶου τροπῇ γενέσθαι.

8. Οὐδὲν ἂν ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ κεκολασμένου καὶ
ἐκκεκαθαρμένου πυῶδες οὐδὲ μὴν μεμολυσμένον οὐδὲ
20 ὕπουλον εὖροις. ²οὐδὲ ἀσυντελῆ τὸν βίον αὐτοῦ ἢ πε-
πρωμένη καταλαμβάνει, ὡς ἂν τις εἴποι τὸν τραγωδὸν
πρὸ τοῦ τελέσαι καὶ διαδραματίσαι ἀπαλλάσσεσθαι. ³ἔτι
δὲ οὐδὲν δοῦλον οὐδὲ κομπὸν οὐδὲ προσδεδεμένον οὐδὲ
ἀπεσχισμένον οὐδὲ ὑπεύθυνον οὐδὲ ἐμφωλεῦον.

25 9. Τὴν ὑποληπτικὴν δύναμιν σέβει· ἐν ταύτῃ τὸ πᾶν,
ἵνα ὑπόληψις τῷ ἡγεμονικῷ σου μηκέτι ἐγγένηται ἀνα-

1 φύλασσαι A corr.; in D compend. 8 προελόμενος A.
9 πολυπληθείας A. 11—12 περιεχομένην τὴν ψυχὴν A. 12 ὅτι-
οῦν T. 15 ἐνεργησείων Radermacher: ἐνεργήσῃ A, ἐνεργή-
σεων T; ἐνεργήσεων Cas. (ut si . . . conferat Xyl.) 17 ἀνοι-
κείω A: τῶν οἰκείων T. νοεροῦ <καὶ> Stich. 24 ἀπεσχισμένον
A. 25 σέβει A (β corr.): σέβον T. 26 ἀνακλόουθον T.

ΑΤ κόλουθος τῇ φύσει καὶ τῇ τοῦ λογικοῦ ζώου κατασκευῇ.
 2 αὕτη δὲ ἐπαγγέλλεται ἀπροπτωσίαν καὶ τὴν πρὸς ἀν-
 θρώπους οἰκείωσιν καὶ τὴν τοῖς θεοῖς ἀκολουθίαν.

10. Πάντα οὖν ὁρίσας ταῦτα μόνα τὰ ὀλίγα σύνεχε
 ΑΤC καὶ ἔτι συμμνημόνευε, ὅτι μόνον ζῇ ἕκαστος τὸ παρὸν 5
 τοῦτο τὸ ἀκαριαῖον· τὰ δ' ἄλλα ἢ βεβίωται ἢ ἐν ἀδή-
 λῳ. 2 μικρὸν μὲν οὖν ὃ ζῇ ἕκαστος, μικρὸν δὲ τὸ τῆς γῆς
 ΑΤ γωνίδιον, ὅπου ζῇ· μικρὸν δὲ καὶ ἡ μηκίστη ὑστερο-
 φημία καὶ αὕτη δὲ κατὰ διαδοχὴν ἀνθρωπαρίων τάχιστα
 τεθνηξομένων καὶ οὐκ εἰδόντων οὐδ' ἑαυτούς, οὔτιγε 10
 τὸν πρόπαλαι τεθνηκότα.

11. Τοῖς δὲ εἰρημένοις παραστήμασιν ἐν ἔτι προσ-
 ἔστω, τὸ ὄρον ἢ ὑπογραφὴν αἰεὶ ποιεῖσθαι τοῦ ὑποπίπτον-
 τος φανταστοῦ, ὥστε αὐτό, ὁποῖόν ἐστι κατ' οὐσίαν, γυ-
 μνὸν ὅλον δι' ὅλων διηρημένως βλέπειν καὶ τὸ ἴδιον 15
 ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐκείνων, ἐξ ὧν
 συνεκρίθη καὶ εἰς ἃ ἀναλυθήσεται, λέγειν παρ' ἑαυτῷ.
 2 οὐδὲν γὰρ οὕτως μεγαλοφροσύνης ποιητικόν, ὥς τὸ ἐλέγ-
 χειν ὁδῶ καὶ ἀληθείᾳ ἕκαστον τῶν <ἐν> τῷ βίῳ ὑποπιπτόν-
 των δύνασθαι καὶ τὸ αἰεὶ οὕτως εἰς αὐτὰ ὁρᾶν, ὥστε 20
 συνεπιβάλλειν, ὁποῖον τινὶ τῷ κόσμῳ ὁποῖαν τινὰ τοῦτο
 χρεῖαν παρεχόμενον τίνα μὲν ἔχει ἀξίαν ὥς πρὸς τὸ ὅλον,
 τίνα δὲ ὥς πρὸς τὸν ἄνθρωπον πόλιν ὄντα πόλεως τῆς
 ἀνωτάτης, ἧς αἱ λοιπαὶ πόλεις ὥσπερ οἰκίαι εἰσὶν· 3 τί
 ἐστὶ καὶ ἐκ τίνων συγκρίνεται καὶ πόσον χρόνον πέφυκε 25
 παραμένειν τοῦτο τὸ τὴν φαντασίαν μοι νῦν ποιοῦν καὶ

2 ἀπροπτωσίαν A. 4 μόνον T. 5 μνημόνευε AC.
 7 μικρὸν μὲν A (ι corr.). 9 αὐτῇ T. 10 οὔτε γε: em. Cor.;
 οὐδέ γε Reiske. 12 παραιτήμασιν A. 16 ἑαυτοῦ A. αὐτῶν
 ἐκείνων scripsi: αὐτῶν A, ἐκείνων T. 19 supplēvi. 24 οἰ-
 κεῖαι A; malim ὥς περιουκίαι. 25 συγκέκριται T.

τίνος ἀρετῆς πρὸς αὐτὸ χρεία, οἷον ἡμερότητας, ἀνδρείας, ^{AT}
 ἀληθείας, πίστεως, ἀφελείας, αὐταρκειας, τῶν λοιπῶν.
⁴διὸ δεῖ ἐφ' ἐκάστου λέγειν· τοῦτο μὲν παρὰ θεοῦ ἦκει,
 τοῦτο δὲ κατ' αὐτὴν τὴν σύλληξιν καὶ τὴν συμμηρομέ-
 5 νην σύγκλωσιν καὶ τὴν τοιαύτην σύντευξιν τε καὶ τύ-
 χην, τοῦτο δὲ παρὰ τοῦ συμφύλου καὶ συγγενοῦς καὶ
 κοινωνοῦ, ἀγνοοῦντος μέντοι, ὅτι αὐτῷ κατὰ φύσιν ἐστίν.
⁵ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἀγνοῶ· διὰ τοῦτο χρῶμαι αὐτῷ κατὰ τὸν
 τῆς κοινωνίας φυσικὸν νόμον εὖνως καὶ δικαίως· ἅμα
 10 μέντοι τοῦ κατ' ἀξίαν ἐν τοῖς μέσοις συστοχάζομαι.

12. Ἐὰν τὸ παρὸν ἐνεργῆς ἐπόμενος τῷ ὀρθῷ λόγῳ
 ἐσπουδασμένως, ἐρωσμένως, εὐμενῶς καὶ μηδὲν παρ-
 εμπορευόμενος, ἀλλὰ τὸν ἑαυτοῦ δαίμονα καθαρὸν ἐστῶ-
 τα τηρῆς, ὥς εἰ καὶ ἤδη ἀποδοῦναι δεοί· ἐὰν τοῦτο συν-
 15 ἀπτης μηδὲν περιμένων μηδὲ φεύγων, ἀλλὰ τῇ παρού-
 σῃ κατὰ φύσιν ἐνεργείᾳ καὶ τῇ, ὧν λέγεις καὶ φθέγγῃ,
 † ἡρωϊκῇ ἀληθείᾳ ἀρκούμενος, εὐζωήσεις. ²ἔστι δὲ οὐ-
 δεὶς ὁ τοῦτο κωλύσαι δυνάμενος.

13. Ὡςπερ οἱ ἱατροὶ αἰεὶ τὰ ὄργανα καὶ σιδήρια πρό- ^{ATC}
 20 χεῖρα ἔχουσι πρὸς τὰ αἰφνίδια τῶν θεραπευμάτων, οὕτω
 τὰ δόγματα σὺ ἔτοιμα ἔχε πρὸς τὸ τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώ-
 πινα εἰδέναι καὶ πᾶν καὶ τὸ μικρότατον οὕτω ποιεῖν,
 ὥς τῆς ἀμφοτέρων πρὸς ἄλληλα συνδέσεως μεμνημένον.
²οὔτε γὰρ ἀνθρώπινόν τι ἄνευ τῆς ἐπὶ τὰ θεῖα συνανα-
 25 φορᾶς εὖ πράξεις οὔτ' ἔμπαλιν.

3 διόδι A (sed i alt. corr.).

4 κατ' αὐτὴν A: κατὰ T.

7 ὅτι <τὶ> T.

11 K²an A.

12 μηδὲν παρεμπορευόμενος

Iunius: μηδὲν παρεμπόρευμα T, μηδένπερ ἐμπόρευμα A; μηδὲν

παρεμπορεύση Cas. (-εὐή Gat.).

13 <ἄλλο>, ἀλλὰ Lofft.

14 τηρεῖς A. ὥσει A. ἤδη T: εἰ A.

16 λέγης A (η corr.).

17 εὐροικῇ Rendall; an κυρωτικῇ?

20 πρὸ A.

21 πρὸς

om. AC.

22 σμικρότατον A.

24 συναμφορᾶς C βν συν-

εμφορᾶς C γ(?)π.

ATC 14. Μηκέτι πλανῶ· οὔτε γὰρ τὰ ὑπομνημάτιά σου μέλλεις ἀναγινώσκειν οὔτε τὰς τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων καὶ Ἑλλήνων πράξεις καὶ τὰς ἐκ τῶν συγγραμμάτων ἐκλογάς, ἃς εἰς τὸ γῆρας ἑαυτῷ ἀπειτίθεσο· σπεῦδε οὖν εἰς σθένος καὶ τὰς κενὰς ἐλπίδας ἀφείς σαυτῷ βοήθει, 5 εἰ τί σοι μέλει σεαυτοῦ, ἕως ἔξῃστιν.

AT 15. Οὐκ ἴσασι, πόσα σημαίνει τὸ κλέπτειν, τὸ σπείρειν, τὸ ὠνεῖσθαι, τὸ ἡσυχάζειν, τὸ ὁρᾶν τὰ πρακτέα, ὃ οὐκ ὀφθαλμοῖς γίνεται, ἀλλ' ἑτέρα τινὶ ὕψει.

ATM 16. Σῶμα, ψυχὴ, νοῦς· σώματος αἰσθήσεις, ψυχῆς ὁρ- 10

AT μαί, νοῦ δόγματα. ²τὸ μὲν τυποῦσθαι φανταστικῶς καὶ τῶν βοσκοημάτων, τὸ δὲ νευροσπαστεῖσθαι ὁρμητικῶς καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἀνδρογύνων καὶ Φαλάριδος καὶ Νέρωνος· τὸ δὲ νοῦν ἡγεμόνα ἔχειν ἐπὶ τὰ φαινόμενα καθήκοντα καὶ τῶν θεοῦς μὴ νομιζόντων καὶ τῶν τὴν 15 πατρίδα ἐγκαταλειπόντων καὶ τῶν ποιούντων, ἐπειδὴν κλείσωσι τὰς θύρας. ³εἰ οὖν τὰ λοιπὰ κοινὰ ἔστι πρὸς τὰ εἰρημένα, λοιπὸν τὸ ἰδίον ἔστι τοῦ ἀγαθοῦ φιλεῖν μὲν καὶ ἀσπάζεσθαι τὰ συμβαίνοντα καὶ συγκλω- 20 θόμενα αὐτῷ· τὸν δὲ ἔνδον ἐν τῷ στήθει ἰδρυμένον δαί- μονα μὴ φύρειν μηδὲ θορυβεῖν ὅχλῳ φαντασιῶν, ἀλλὰ ἵλεων διατηρεῖν, κοσμίως ἐπόμενον θεῷ, μήτε φθεγγόμενόν τι παρὰ τὰ ἀληθῆ μήτε ἐνεργοῦντα παρὰ τὰ δίκαια. ⁴εἰ δὲ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ πάντες ἄνθρωποι, ὅτι

1 πλανῶν A. ὑπομνήματά C. 4 ἑαυτῷ scripsi: σαυτῷ T. σεαυτῷ C, αὐτῷ A. 5 εἰς σθένος scripsi (ἢ σθένεις Radermacher): εἰ θέλεις AC, εἰς θέλος Tox., ἐς τέλος T, εἰς τέλος Xylander in adn. 6 σαυτοῦ A. ὡς T (dum Xyl.). 9 ὀφθαλμὸς A. 12 νευροσπαστεῖσθαι A. 14 <τὸν> νοῦν T. 16 ἐγκαταλειπόντων A. lacunam not. Xyl. (in vers. qui nihil non turpe perpetrante); ὅτιοῦν suppl. Gat., πάντα ann. Lugd., πᾶν ὅτιοῦν Cor., πᾶν Wilamowitz; fort. τί οὐ. 20 ἰδρυόμενον A. 22 <ὡς> θεῷ T. 23 περι bis A.

ἀπλῶς καὶ αἰδημόνως καὶ εὐθύμως βιοῖ, οὔτε χαλεπαί- AT
νει τινὲ τούτων οὔτε παρατρέπεται τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγού-
σης ἐπὶ τὸ τέλος τοῦ βίου, ἐφ' ὃ δεῖ ἐλθεῖν καθαρόν,
ἡσύχιον, εὐλύτον, ἀβιάστως τῇ ἐαυτοῦ μοίρᾳ συννηρομοσ-
5 μένον.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ

Δ

10 1. Τὸ ἔνδον κυριεῦον, ὅταν κατὰ φύσιν ἔχῃ, οὕτως
ἔσθηκε πρὸς τὰ συμβαλνόντα, ὥστε αἰὲ πρὸς τὸ δυνατὸν
διδόμενον μετατίθεσθαι ῥαδίως. ² ὕλην γὰρ ἀποτεταγ-
μένην οὐδεμίαν φιλεῖ, ἀλλὰ ὁρμᾷ μὲν πρὸς τὰ <προ>η-
γούμενα μεθ' ὑπεξαίρεσσεως, τὸ δὲ ἀντεισαγόμενον ὕλην
15 ἐαυτῷ ποιεῖ, ὥσπερ τὸ πῦρ, ὅταν ἐπικρατῇ τῶν ἐπεμ-
πιπτόντων, ὅφ' ὧν ἂν μικρός τις λύχνος ἐσβέσθῃ· τὸ δὲ
λαμπρὸν πῦρ τάχιστα ἐξωκείωσεν ἐαυτῷ τὰ ἐπιφοροῦ-
μενα καὶ κατηνάλωσεν καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκείνων ἐπὶ μεῖζον
ἤρθη.

20 2. Μηδὲν ἐνέργημα εἰκῇ μηδὲ ἄλλως ἢ κατὰ θεώρη- ATD
μα συμπληρωτικὸν τῆς τέχνης ἐνεργεῖσθω.

3. Ἀναχωρήσεις αὐτοῖς ζητοῦσιν, ἀγροικίας καὶ αἰγι- ATDC
αλοῦς καὶ ὄρη· εἰώθας δὲ καὶ σὺ τὰ τοιαῦτα μάλιστα

22 <Ὅτι> ἀναχωρήσεις C.

3 ἐφ' ὧ A. 4 μηρία A. 6 nullum intervallum in A.
11 fort. δυνατὸν delendum. δυνατὸν <καὶ> T. 13 suppl.
Gat. (proposita Xyl.). 16—17 δὲ λαμπρὸν T: διαλαμπρὸν A.
22 αὐτοῖς C nonn.: αὐτοῖς ATC rell., τινὲς D. 23 εἰώθας
. . . ποθεῖν om. D.

ATDC ποθεῖν. ²ὅλον δὲ τοῦτο ἰδιωτικώτατόν ἐστιν ἐξὸν ἧς
 ἂν ὥρας ἐθελήσῃς εἰς ἑαυτὸν ἀναχωρεῖν· οὐδαμοῦ γὰρ
 οὔτε ἡσυχιώτερον οὔτε ἀπραγμονέστερον ἄνθρωπος ἀνα-
 χωρεῖ ἢ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, μάλιστα' ὅστις ἔχει ἔνδον
 τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐγκύψας ἐν πάσῃ εὐμαρείᾳ εὐθύς γίνεται 5
 τὴν δὲ εὐμάρειαν οὐδὲν ἄλλο λέγω ἢ εὐκοσμίαν. ³συν-
 εχῶς οὖν δίδου σεαυτῷ ταύτην τὴν ἀναχώρησιν καὶ ἀνα-
 νέου σεαυτόν· βραχέα δὲ ἔστω καὶ στοιχειώδη, ἃ εὐθύς
 ἀπαντήσαντα ἀρκέσει εἰς τὸ πᾶσαν αὐλήν ἀποκλείσαι
 καὶ ἀποπέμψαι σε μὴ δυσχεραίνοντα ἐκείνοις, ἐφ' ἃ 10
 ATD ἐπανέρχῃ. ⁴τίνι γὰρ δυσχεραίνεις; τῇ τῶν ἀνθρώπων
 ATDM κακίᾳ; ἀναλογισάμενος τὸ κρίμα, ὅτι ¹τὰ λογικὰ ζῶα
 ATD ἀλλήλων ἔνεκεν γέγονεν ¹ καὶ ὅτι τὸ ἀνέχεσθαι μέρος
 τῆς δικαιοσύνης καὶ ὅτι ἄκοντες ἁμαρτάνουσι καὶ πόσοι
 ἤδη διεχθρεύσαντες, ὑποπιεύσαντες, μισήσαντες, δια- 15
 δορατισθέντες ἐκτέτανται, τετέφρωνται, παύου ποτέ.
⁵ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκ τῶν ὅλων ἀπονεμομένοις δυσχεραίνεις;
 ἀνανεωσάμενος τὸ διεξευγμένον τὸ ἦτοι πρόνοια ἢ ἄτο-
 μοι', καὶ ἐξ ὅσων ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ κόσμος ὥσανει πόλις.
⁶ἀλλὰ τὰ σωματικά σου ἄψεται ἔτι; ἐννοήσας, ὅτι οὐκ 20
 ἐπιμίγνυται λείως ἢ τραχέως κινουμένῳ πνεύματι ἢ διὰ
 νοια, ἐπειδὴν ἅπαξ ἑαυτὴν ἀπολάβῃ καὶ γνωρίσῃ τὴν

2 Schol. ad Dionis. Chrys. or. XX, 8 οὐδαμοῦ γὰρ οὔτε ἡσυχώτερον κατὰ τὸν αὐτοκράτορα Μάρκον οὔτε . . . ψυχὴν.

6 Suid. εὐμάρεια: λέγεται καὶ ἡ εὐκοσμία παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ.

1 ἐξὸν . . . (2) ἑαυτὸν] σύ δ' εἰς ἑαυτὸν D pr., σὺ δεῖ σεαυτὸν D corr.

3 ἡσυχιώτερον schol. Dion. ἄνθρωπος] τις schol. Dion.

4—5 ὅτ' ἔχοι ἔνδον τοιαῦτά τις C. 7 ἀνανέου AD.

8 <πρὸς> σεαυτὸν D pr. 9 αὐλήν Lofft: αὐτήν. ἀποκλύσαι TC.

16 ἐκτέταντες A, ἀποκταθέντες D. 17 καὶ om. D.

18 τὸ alt. om. T. 19 καὶ] ἢ T. 20 ἄψεται; ἔτι codd.: corr. Cas.; ἄψεταιί τι Jackson.

21 ἐπιμίγνυται τελείως A, ἐπιμίγνυται * * λείως D; an τῷ λείως? 22 ἀπολάβῃ ἑαυτὴν D pr.

ἰδίαν ἐξουσίαν, καὶ λοιπὸν ὅσα περὶ πόνου καὶ ἡδονῆς ATD
 ἀκήκοας καὶ συγκατέθου. ⁷ ἄλλὰ τὸ δοξάριόν σε περι- ATDC
 σπάσει; ἀπιδὼν εἰς τὸ τάχος τῆς πάντων λήθης καὶ τὸ
 χάος τοῦ ἐφ' ἑκάτερα ἀπέλρου αἰῶνος καὶ τὸ κενὸν τῆς
⁵ ἀπηγήσεως καὶ τὸ εὐμετάβολον καὶ ἄκριτον τῶν εὐφη-
 μεῖν δοκούντων καὶ τὸ στενὸν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ περι-
 γράφεται. ⁸ ὅλη τε γὰρ ἡ γῆ στιγμή καὶ ταύτης πόστον
 γωνίδιον ἢ κατοίκησις αὕτη; καὶ ἐνταῦθα πόσοι καὶ οἰοί-
 τινες οἱ ἐπαινέσόμενοι; ⁹ λοιπὸν οὖν μέμνησο τῆς ὑπο-
¹⁰ χωρήσεως τῆς εἰς τοῦτο τὸ ἀργίδιον ἐαυτοῦ καὶ πρὸ
 παντὸς μὴ σπῶ μηδὲ κατεντείνου, ἀλλὰ ἐλεύθερος ἔσο
 καὶ ὅρα τὰ πράγματα ὡς ἀνὴρ, ὡς ἄνθρωπος, ὡς πολί-
 τής, ὡς θνητὸν ζῶον. ¹⁰ ἐν δὲ τοῖς προχειροτάτοις, εἰς ἃ
 ἐγκύψεις, ταῦτα ἔστω τὰ δύο. Ἐν μὲν, ὅτι τὰ πράγματα
¹⁵ οὐχ ἄπτεται τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἔξω ἔσθηκεν ἀτρεμοῦντα,
 αἱ δὲ ὀχλήσεις ἐκ μόνης τῆς ἔνδον ὑπολήψεως. ¹¹ ἕτερον
 δέ, ὅτι πάντα ταῦτα, ὅσα ὀρεῖς, ὅσον οὐδέπω μεταβάλλει
 καὶ οὐκ ἔτι ἔσται· καὶ ὅσων ἤδη μεταβολαῖς αὐτὸς παρα-
 τετύχηκας, συνεχῶς διανοοῦ. ὁ κόσμος ἀλλοίωσις· ὁ βίος
²⁰ ὑπόληψις.

4. Εἰ τὸ νοερὸν ἡμῖν κοινόν, καὶ ὁ λόγος, καθ' ὃν
 λογικοὶ ἔσμεν, κοινός· εἰ τοῦτο, καὶ ὁ προστακτικὸς τῶν
 ποιητέων ἢ μὴ λόγος κοινός· εἰ τοῦτο, καὶ ὁ νόμος κοι-

19 Democratis sentent. 85 (Diels Fragm. der Vors.² 406): 'Ο
 κόσμος . . . ὑπόληψις.

2 σε s. l. A. 5 εὐφημεῖν Gat.: ἐφ' ἡμῖν (in A ἡ corr.).
⁷ καὶ ταύτης om. AD. πόστον TC. 10 ἐς T. ἀργίδιον T.
 11 κατεκτείνου C βνπ., κατατείνου D corr. 18 ὅσων T:
 ὅσον (ὅσον <οὐκ> CXπ.) ADC. 19 διανοοῦ] δι' ἀκοήν C.
 ὁ κόσμος ἀλλοίωσις in marg. add. D. 21 εἰς A. 23 ποιητῶν
 ADC. ἡμίλογος AD.

- ATDC νός· εἰ τοῦτο, πολῖται· ἐσμὲν· εἰ τοῦτο, πολιτεύματός
 τινος μετέχομεν· εἰ τοῦτο, ὁ κόσμος ὥσανεὶ πόλις ἐστὶ.
²τίνος γὰρ ἄλλου φήσκει τις τὸ τῶν ἀνθρώπων πᾶν γέ-
 νος κοινοῦ πολιτεύματος μετέχειν; ἐκεῖθεν δέ, ἐκ τῆς κοι-
 νῆς ταύτης πόλεως, καὶ αὐτὸ τὸ νοερὸν καὶ λογικὸν καὶ 5
 ATDCM νομικὸν ἡμῖν· ἢ πόθεν; ³ὥσπερ γὰρ τὸ γεῶδές μοι ἀπὸ
 τινος γῆς ἀπομεμερίσται καὶ τὸ ὑγρὸν ἀφ' ἑτέρου στοι-
 χείου καὶ τὸ πνευματικὸν ἀπὸ πνοῆς τινος καὶ τὸ θερμὸν
 καὶ πυρῶδες ἐκ τινος ἰδίας πηγῆς (οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ
 μηδενὸς ἔρχεται, ὥσπερ μὴδ' εἰς τὸ οὐκ ὄν ἀπέρχεται), 10
 οὕτω δὴ καὶ τὸ νοερὸν ἥκει ποθέν.
- ATCM 5. Ὁ θάνατος τοιοῦτος, οἷον γένεσις, φύσεως μυστή-
 ριον, σύγκρισις ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων εἰς
 AT ταῦτά, ὅλως δὲ οὐκ ἐφ' ᾧ ἂν τις αἰσχυρθεῖν· οὐ γὰρ
 παρὰ τὸ ἐξῆς τῷ νοερῷ ζῶντι οὐδὲ παρὰ τὸν λόγον τῆς 15
 παρασκευῆς.
6. Ταῦτα οὕτως ὑπὸ τῶν τοιούτων πέφυκε γίνεσθαι
 ἐξ ἀνάγκης· ὁ δὲ τοῦτο μὴ θέλων θέλει τὴν σκῆην ὁπὸν
 ATM μὴ ἔχειν. ²ὅλως δ' ἐκείνου μέμνησο, ὅτι ἐντὸς ὀλιγίστου
 χρόνου καὶ σὺ καὶ οὗτος τεθνήξεσθε, μετὰ βραχὺ δὲ 20
 οὐδὲ ὄνομα ὑμῶν ὑπολειφθήσεται.
- ATD 7. Ἄρον τὴν ὑπόληψιν, ἦρται τὸ βέβλαμμαι. ἄρον
 τὸ βέβλαμμαι, ἦρται ἢ βλάβη.

2 πολίταις τι AD. 3 φήσκει τις TC: φύσιν τίς AD. 8 πνοῆς
 scripsi: πηγῆς TC, τηγῆς M, γῆς AD. 9 οὐδὲν γὰρ TCM:
 οὐδὲν A, καὶ οὐδὲν D. 10 μηδενὸς] μὴ ὄντος Nauck. μὴδ'
 οὐδὲ C π. (sed. postea corr.). οὐδ' εἰς τὸ μὴ ὄν Nauck.
 12 τοιοῦτον C. φύσεως μυστηρίῳ M (sed εως et ω corr.).
 13 αὐτῶν om. C π. lacunam not. Gat., qui suppl. καὶ
 διάλυσιν, Rendall λύσις. 14 ταῦτα AM. 15 τῶν λόγων
 A pr. 17 γενέσθαι A. 18 ὁ δὲ] οὐδὲ A. 19 ἐκεί-
 νου Cor.: ἐκείνω A, ἐκείνος M pr., ἐκείνο TM corr. 21 οὐ-
 δὲν M.

8. Ὁ χεῖρω αὐτὸν ἑαυτοῦ ἄνθρωπον οὐ ποιεῖ, τοῦτο ATDM
οὐδὲ τὸν βλὼν αὐτοῦ χεῖρω οὐ ποιεῖ οὐδὲ βλάπτει οὔτε
ἔξωθεν οὔτε ἔνδοθεν.

9. Ἠνάγκασται ἡ τοῦ συμφέροντος φύσις τοῦτο ποιεῖν. ATM

5 10. Ὅτι πᾶν τὸ συμβαῖνον δικαίως συμβαίνει· ὅ, ἐὰν
ἀκριβῶς παραφυλάσσης, εὐρήσεις· οὐ λέγω μόνον κατὰ AT
τὸ ἐξῆς, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὸ δίκαιον καὶ ὡς ἂν ὑπὸ τινος
ἀπονέμεντος τὸ κατ' ἀξίαν. ²παραφύλασσε οὖν, ὡς ἤρξω
καί, ὅ τι ἂν ποιῇς, σὺν τούτῳ ποίει, σὺν τῷ ἀγαθὸς
10 εἶναι, καθ' ὃ νενόηται ἰδίως ὁ ἀγαθός. ³τοῦτο ἐπὶ πάσης
ἐνεργείας σφῶζε.

11. Μὴ τοιαῦτα ὑπολάμβανε, οἷα ὁ ὑβριζὼν κρίνει ἢ
οἷά σε κρίνειν βούλεται, ἀλλὰ ἴδε αὐτά, ὅποια κατ' ἀλή-
θειάν ἐστι.

12. Δύο ταύτας ἐτοιμότητας ἔχειν ἀεὶ δεῖ· τὴν μὲν
πρὸς τὸ πρᾶξαι μόνον, ὅπερ ἂν ὁ τῆς βασιλικῆς καὶ νο-
μοθετικῆς λόγος ὑποβάλλῃ ἐπ' ὠφελείᾳ ἀνθρώπων, τὴν
δὲ πρὸς τὸ μεταθέσθαι, ἐὰν ἄρα τις παρῇ διορθῶν καὶ
μετάγων ἀπὸ τινος οἰήσεως. ²τὴν μέντοι μεταγωγὴν ἀεὶ
20 ἀπὸ τινος πιθανότητος ὡς δικαίου ἢ κοινωφελοῦς γίνε-
σθαι καὶ τὰ † παραπαίονα τοιαῦτα μόνον εἶναι δεῖ, οὐχ
ὅτι ἡδὺ ἢ ἔνδοξον ἐφάνη.

13. Λόγον ἔχεις; ἔχω. τί οὖν οὐ χρᾶ; τούτου γὰρ τὸ
ἑαυτοῦ ποιοῦντος τί ἄλλο θέλεις;

25 14. Ἐνυπέστης ὡς μέρος. ἐναφανισθήσῃ τῷ γεννῇ- ATC
σαντι· μᾶλλον δὲ ἀναληφθήσῃ εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν
σπερματικὸν κατὰ μεταβολήν.

1 τοῦτο . . . (2) ποιεῖ om. D. 2 οὐ om. T. 4 ταῦτα A;
fort. <ἀεὶ> ταῦτά. 9 τῷ A: τὸ T. 12 κρίνειν T (sentit Xyl.).

13 ὅποιαν A. 15 ἔχει A. 21 παραπαίονα A (λ in marg.):
παραπλήσια T; fort. παραστήσονται. 23 τοῦτο A. 25 ἀν-
υπέστης et ἀναφανισθήσῃ A. 26 τὸν alt.] τὸ C βνπ.

ATC 15. Πολλὰ λιβανωτοῦ βωλάρια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βωμοῦ·
τὸ μὲν προκατέπεσεν, τὸ δ' ὕστερον, διαφέρει δ' οὐδέν.

16. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν θεὸς αὐτοῖς δόξεις, οἷς νῦν
θηρόιον καὶ πίθηκος, ἐὰν ἀνακάμψῃς ἐπὶ τὰ δόγματα καὶ
τὸν σεβασμὸν τοῦ λόγου.

5

17. Μὴ ὥς μύρια μέλλων ἔτη ζῇν. τὸ χρεὼν ἐπήρτη-
ται· ἕως ζῆς, ἕως ἔξεστιν, ἀγαθὸς γενοῦ.

18. Ὅσῃν εὐσκολίαν κερδαίνει ὁ μὴ βλέπων, τί ὁ πλη-
σίον εἶπεν ἢ ἐπράξεν ἢ διενεόθη, ἀλλὰ μόνον τί αὐτὸς
ποιεῖ, ἵνα αὐτὸ τοῦτο δίκαιον ἦ καὶ ὅσιον ἢ κατὰ τὸν 10
ἀγαθόν. μὴ μέλαν ἦθος περιβλέπεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῆς
γραμμῆς τρέχειν ὀρθόν, μὴ διεσπασμένον.

ATD 19. Ὁ περὶ τὴν ὑστεροφημίαν ἐπτοημένος οὐ φαντά-
ζεται, ὅτι ἕκαστος τῶν μεμνημένων αὐτοῦ τάχιστα καὶ
αὐτὸς ἀποθανεῖται, εἴτα πάλιν ὁ ἐκείνον διαδεξάμενος, 15
μέχρι καὶ πᾶσα ἡ μνήμη ἀποσβῇ δι' ἀπτομένων καὶ σβει-
νυμένων προιοῦσα. ²ὑπόθου δ', ὅτι καὶ ἀθάνατοι μὲν
οἱ μεμνησόμενοι, ἀθάνατος δ' ἡ μνήμη· τί οὖν τοῦτο
πρὸς σέ; καὶ οὐ λέγω, ὅτι οὐδὲν πρὸς τὸν τεθνηκότα·
ἀλλὰ πρὸς τὸν ζῶντα τί ὁ ἔπαινος; ³πλὴν ἄρα δι' οἰκο- 20
νομίαν τινὰ τὰ πάρες γὰρ νῦν ἀκαίρως τὴν φυσικὴν δό-
σιν ἄλλον τινὸς ἐχομένην λόγον λοιπόν.

ATDC 20. Πᾶν τὸ καὶ ὁπωσοῦν καλὸν ἐξ ἑαυτοῦ καλὸν ἐστὶ
καὶ ἐφ' ἑαυτὸ καταλήγει οὐκ ἔχον μέρος ἑαυτοῦ τὸν

3 δόξεις TC plerique: δόξης A, om. Cp. 6 χρέος AC.

8 ἀσκολίαν: corr. Gat. (*quantum oculi* Xyl.). 10—11 κατὰ
τὸν ἀγαθόν (ὁ corr.) A; κατὰ πᾶν ἀγαθόν Schmidt; fort. καθά-
παν ἀγαθόν; κατὰ τὸν Ἀγάθωνα Xyl. 11 μὴ . . . (12) ὀρθόν
om. A. ἦθος <μὴ> C (<καὶ> Cp.). 15 πάλιν <καὶ αὐ-
τὸς> T; πάλιν <καὶ> Nauck. διαδεξόμενος D corr. 16 διὰ
ἐπτοημένων: corr. Pierron (διὰ ἀπτ.); ἐξαπτομένων Crossley.

19 οὐ AD: οὐδὲν T (in quo οὐδὲν om.). 21 locus desperatus.

22 ἐχόμενον T (corr. Xyl.). 24 ἑαυτὸ ADC: ἑαυτῷ T.

ἐπαινον. οὐ τοίνυν χεῖρον ἢ κρεῖττον γίνεται τὸ ἐπαι- ATDC
νούμενον. ² τοῦτό φημι καὶ ἐπὶ τῶν κοινότερον καλῶν
λεγομένων, οἷον ἐπὶ τῶν ὑλικῶν καὶ ἐπὶ τῶν τεχνικῶν
κατασκευασμάτων· τό γε δὴ ὄντως καλὸν τίνας χρεῖαν
5 ἔχει; οὐ μᾶλλον ἢ νόμος, οὐ μᾶλλον ἢ ἀλήθεια, οὐ μᾶλ-
λον ἢ εὐνοια, ἢ αἰδώς. ³ τί τούτων διὰ τὸ ἐπαινεῖσθαι
καλὸν ἔστιν ἢ ψεγόμενον φθείρεται; σμαράγδιον γὰρ
ἐαυτοῦ χεῖρον γίνεται, ἐὰν μὴ ἐπαινῇται; τί δὲ χρυσός,
ἐλέφας, πορφύρα, λύρα, μαχαίριον, ἀνθύλλιον, δενδρύ-
10 φριον;

21. Εἰ διαμένουσιν αἱ ψυχαί, πῶς αὐτάς ἐξ αἰδίου ATD
χωρεῖ ὁ ἀήρ; ² πῶς δὲ ἡ γῆ χωρεῖ τὰ τῶν ἐκ τοσοῦτου
αἰῶνος θάπτομένων σώματα; ὥσπερ γὰρ ἐνθάδε ἡ τού-
των παρ' ὀλίγην τινὰ ἐπιδιαμονὴν μεταβολὴ καὶ διά-
15 λυσις χώραν ἄλλοις νεκροῖς ποιεῖ, οὕτως αἱ εἰς τὸν ἄερα
μεθιστάμεναι ψυχαὶ ἐπὶ ποσὸν συμμείνασαι μεταβάλ-
λουσι καὶ χέονται καὶ ἐξάπτονται εἰς τὸν τῶν ὅλων σπερ-
ματικὸν λόγον ἀναλαμβάνόμεναι καὶ τοῦτον τὸν τρόπον
χώραν ταῖς προσσυνοικιζομέναις παρέχουσι. τοῦτο δ' ἂν
20 τις ἀποκρίναιτο ἐφ' ὑποθέσει τοῦ τὰς ψυχὰς διαμένειν.
³ χρὴ δὲ μὴ μόνον ἐνθυμεῖσθαι τὸ πλῆθος τῶν θάπτο-
μένων οὕτωςι σώματων, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἐκάστης ἡμέ-

11 Io. Tzetzes Chil. VII 804 (καὶ τὴν ψυχὴν) φθείρεσθαι καὶ
μὴ μένειν δὲ τοιοντοτρόπως λέγων· Εἰ παραμένουσι ψυχαὶ ἡγουν
εἰσεῖν ἀφθάρτως, Πῶς ἐξ αἰῶνος ὁ ἀήρ τὰύτας χωρεῖν ἰσχύει;
(cf. quae adn. ad VI 13).

1 οὐ τοίνυν scripsi: οὔτε γοῦν ATC: οὕτω γοῦν D.
2 καλὸν ACγ, καλῶς Cπ. 4 τό γε δὴ AD; τὸ δὲ δὴ TC;
τὸ γὰρ δὴ Kronenberg. τινὸς T. 5—6 νόμος . . . αἰδώς]
νόμος, ἀλήθεια, εὐνοια, αἰδώς C. 9 λύρα om. T. 11 παρα-
μένουσι Tzetzes. 14 παρ' ὀλίγην τινὰ scripsi: πρὸς ἡντινα.
19 ταῖς προσσυνοικιζομέναις Gat.: ταῖς προσσυνοικιζομέναις T,
πρὸς ταῖς συνοικιζομέναις AD. 22 τὸ om. D.

ΑΤΔ ρας ἐσθιομένων ζώων ὑφ' ἡμῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ζώων.
 ὅσος γὰρ ἀριθμὸς καταναλίσκεται καὶ οὕτως πῶς θά-
 πτεται ἐν τοῖς τῶν τρεφομένων σώμασι· καὶ ὅμως δέχε-
 ται ἡ χώρα αὐτὰ διὰ τὰς ἐξαιματώσεις, διὰ τὰς εἰς τὸ
 ἀερῶδες ἢ πυρῶδες ἀλλοιώσεις.

5

⁵ Τίς ἐπὶ τούτου ἡ ἱστορία τῆς ἀληθείας; διαίρεσις εἰς
 τὸ ὑλικὸν καὶ εἰς τὸ αἰτιῶδες.

ΑΤ 22. Μὴ ἀπορρέμβεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ πάσης ὁρμῆς τὸ δι-
 καιον ἀποδιδόναι καὶ ἐπὶ πάσης φαντασίας σῶζειν τὸ
 καταληπτικόν.

10

23. Πᾶν μοι συναρμόζει, ὃ σοὶ εὐάρμοστόν ἐστιν, ὃ
 κόσμῳ· οὐδέν μοι πρόωρον οὐδὲ ὕψιμον τὸ σοὶ εὐκαιρον.
² πᾶν μοι καρπός, ὃ φέρουσιν αἱ σαλ ὥραι, ὃ φύσις· ἐκ
 σοῦ πάντα, ἐν σοὶ πάντα, εἰς σὲ πάντα. ³ ἐκείνος μὲν
 φησι '(<ὦ>) πόλι φίλη Κέκροπος'· σὺ δὲ οὐκ ἐρεῖς 'ὦ πόλι
 φίλη Διός';

24. Ὀλίγα προῆσσε', φησὶν, 'εἰ μέλλεις εὐθυμήσειν'.
 μῆποτε ἄμεινον τὰναγκαῖα πράσσειν καὶ ὅσα ὁ τοῦ φύσει
 πολιτικοῦ ζῴου λόγος αἰρεῖ καὶ ὡς αἰρεῖ; ² τοῦτο γὰρ
 οὐ μόνην τὴν ἀπὸ τοῦ καλῶς πράσσειν εὐθυμίαν φέρει, ²⁰
 ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ὀλίγα πράσσειν. ³ τὰ πλεῖστα γάρ,
 ὧν λέγομεν καὶ πράσσομεν, οὐκ ἀναγκαῖα ὄντα ἐάν τις
 περιέλῃ, εὐσκολώτερος καὶ ἀταρακτότερος ἐσται. ⁴ ὅθεν
 δεῖ καὶ παρ' ἑκάστα ἐαυτὸν ὑπομιμνήσκειν· μὴ τι τοῦτο
 οὐ τῶν ἀναγκαίων; ⁵ δεῖ δὲ οὐ μόνον πράξεις τὰς μὴ ²⁵

15 Aristoph. fragm. 110 Kock.
 (Diels Fragm. d. Vors.² 386).

17 cf. Democriti fr. 3

4 αὐτὰ Gat.: αὐτῇ. 8 ὁρμῆς . . . (9) πάσης om. A. 9—10
 τὸν καταληπτικὸν A. 12 ὕψιον A. 15 suppl. Gat.
 17 προῆσσε T: πρίν σε A 20 μόνον T. εὐθυμίαν . . . (21) πράσ-
 σειν om. A. 24 δεῖ T: δὴ A. 25 οὐ A: μὴ T.

ἀναγκαίως περιαιρεῖν, ἀλλὰ καὶ φαντασίας· οὕτως γὰρ ΑΤ
οὐδὲ πράξεις παρέλκουσαι ἐπακολουθήσουσιν.

25. Πείρασον, πῶς σοι χωρεῖ καὶ ὁ τοῦ ἀγαθοῦ ἀν-
θρώπου βίος τοῦ ἀρεσκομένου μὲν τοῖς ἐκ τῶν ὅλων
ἀπονεμομένοις, ἀρκουμένου δὲ τῇ ἰδίᾳ πράξει δικαίᾳ
καὶ διαθέσει εὐμενεῖ.

26. Ἐώρακας ἐκεῖνα; ἴδε καὶ ταῦτα. ²σεαυτὸν μὴ τά-
ρασσε· ἄπλωσον σεαυτόν. ³ἀμαρτάνει τις; ἐαυτῷ ἀμαρ-
τάνει. ⁴συμβέβηκέ σοί τι; καλῶς· ἐκ τῶν ὅλων ἀπ' ἀρχῆς
10 σοι συγκαθήμερτο καὶ συνεκλώθετο πᾶν τὸ συμβαῖνον.
⁵τὸ δ' ὅλον, βραχὺς ὁ βίος· κερδαντέον τὸ παρὸν σὺν εὐ-
λογιστίᾳ καὶ δίκῃ. ⁶νῆφε ἀνειμένος.

27. Ἦτοι κόσμος διατεταγμένος ἢ κυκεῶν συμπεφο-
ρημένος μὲν, † ἀλλὰ κόσμος. ²ἢ ἐν σοὶ μὲν τις κόσμος
15 ὑφίστασθαι δύναται, ἐν δὲ τῷ παντὶ ἀκοσμία, καὶ ταῦτα
οὕτως πάντων διακεκριμένων καὶ διακεχυμένων καὶ συμ-
παθῶν;

28. Μέλαν ἦθος, θῆλυ ἦθος, περὶσκελὲς ἦθος, θη-
ριῶδες, βοσκηματῶδες, παιδαριῶδες, βλακικόν, κίβδηλον,
20 βωμολόχον, καπηλικόν, τυραννικόν.

29. Εἰ ξένος κόσμου ὁ μὴ γνωρίζων τὰ ἐν αὐτῷ ὄντα,
οὐχ ἦττον ξένος καὶ ὁ μὴ γνωρίζων τὰ γινόμενα. ²φυ-
γὰς ὁ φεύγων τὸν πολιτικὸν λόγον· τυφλὸς ὁ καταμύων
τῷ νοερῷ ὄμματι· πτωχὸς ὁ ἐνδεὴς ἐτέρου καὶ μὴ πάντα
25 ἔχων παρ' ἑαυτοῦ τὰ εἰς τὸν βίον χρήσιμα. ³ἀπόστημα

2 ἐνακολουθήσουσιν Α. 9 σοί τι καλῶς; codd.: corr. Cas.

10 σοι συγκαθήμερτο T (corr. Cas.): ὦ συγκαθήμαρτον Α.

11 κερδάντες Α. 12 ἀνειμέρως Α; ἀνειμένως Schultz.

13 συμπεφυρμένος Schultz. 13—14 συμπεφυρμένος. ἀλλὰ μὴν
κόσμος· ἢ Rendall; συμπεφορ. μὲν, ἀλλὰ κόσμῳ Reiske; fort.
συμπεφορ. μὲν, ἀλλ' οὐ κόσμος. 21 ἐν αὐτῷ T: ἐαυτῷ Α.

22 σφαγὰς Α. 24 <ὁ> ἐτέρου Α. 25 τὰ om. Α.

ΑΤ κόσμου ὁ ἀφιστάμενος καὶ χωρίζων ἑαυτὸν τοῦ τῆς κοινῆς φύσεως λόγου διὰ τοῦ δυσαρρεστῆν τοῖς συμβαίνουσιν· ἐκείνη γὰρ φέρει τοῦτο, ἢ καὶ σὲ ἤνεγκεν· ἀπόσχιμα πόλεως ὁ τὴν ἰδίαν ψυχὴν τῆς τῶν λογικῶν ἀποσχίζων, μιᾶς οὔσης.

5

30. Ὁ μὲν χωρὶς χιτῶνος φιλοσοφεῖ, ὁ δὲ χωρὶς βιβλίου. ἄλλος οὗτος ἡμίγυμνος ἄρτους οὐκ ἔχω, φησὶ, 'καὶ ἐμμένω τῷ λόγῳ'. ἐγὼ δὲ 'τροφὰς τὰς ἐκ τῶν μαθημάτων οὐκ ἔχω καὶ ἐμμένω'.

31. Τὸ τεχνίον, ὃ ἔμαθες, φίλει, τούτῳ προσανα- 10 πάου· τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ βίου διέξελθε ὡς θεοῖς μὲν ἐπιτετροφῶς τὰ σεαυτοῦ πάντα ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἀνθρώπων δὲ μηδενὸς μήτε τύραννον μήτε δοῦλον ἑαυτὸν καθιστάς.

32. Ἐπινόησον λόγου χάριν τοὺς ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ 15 καιροῦς, ὅψει ταῦτα πάντα· γαμοῦντας, παιδοτροφοῦντας, νοσοῦντας, ἀποθνήσκοντας, πολεμοῦντας, ἐορτάζοντας, ἐμπορευομένους, γεωργοῦντας, κολακεύοντας, ἀνθαδιζομένους, ὑποπτεύοντας, ἐπιβουλεύοντας, ἀποθανεῖν 20 τινας εὐχομένους, γογγύζοντας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν, ἐρῶντας, θησαυρίζοντας, ὑπατείας, βασιλείας ἐπιθυμοῦντας. οὐκοῦν ἐκεῖνος μὲν ὁ τούτων βίος οὐκ ἔτι οὐδαμοῦ. ²πάλιν ἐπὶ τοὺς καιροὺς τοὺς Τραιανοῦ μετάβηθι· πάλιν τὰ αὐτὰ πάντα· τέθνηκε καὶ ἐκεῖνος ὁ βίος. ³ὁμοίως καὶ τὰς ἄλλας ἐπιγραφὰς χρόνων καὶ ὅλων ἐθνῶν ἐπιθεώρει 25 καὶ βλέπε, πόσοι κατενταθέντες μετὰ μικρὸν ἔπεσον καὶ ἀνελύθησαν εἰς τὰ στοιχεῖα. ⁴μάλιστα δὲ ἀναπολητέον

7 οὗτος Gat., Menag.: οὕτως. 8 τῶν om. T. 10 ὃν A. τοῦτο A. 13 <μηδέν> μηδενὸς A. σεαντὸν A. 15 <σοῦ> λόγον A. 16 ταῦτά Gat. 22 ἐκεῖνους et τούτου A. 23 τοῦ τραιανοῦ A. 24 αὐτὰ πάντα T: ἑαυτοῦ πάθη A.

ἐκείνους, οὓς αὐτὸς ἔγνωσ κενὰ σπωμένους, ἀφέντας ^{AT}
 ποιεῖν τὸ κατὰ τὴν ἰδίαν κατασκευὴν καὶ τούτου ἀπρὶξ
 ἔχεσθαι καὶ τούτῳ ἀρκεῖσθαι. ⁵ ἀναγκαῖον δὲ ὧδε τὸ
 μεμνησθαι, ὅτι καὶ ἡ ἐπιστροφή καθ' ἐκάστην προᾶξιν
⁵ ἰδίαν ἀξίαν ἔχει καὶ συμμετρίαν· οὕτως γὰρ οὐκ ἀπο-
 δυσπετήσεις, ἐὰν μὴ ἐπὶ πλέον, ἢ προσῆκε, περὶ τὰ
 ἐλάσσω καταγλῆνη.

33. Αἱ πάλαι συνήθεις λέξεις νῦν γλωσσήματα· οὕτως ^{ATB}
 οὖν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πάλαι πολυμνητῶν νῦν τρώ-
¹⁰ πον τινὰ γλωσσήματά ἐστιν, Κάμιλλος, Καίσιων, Οὐόλε-
 σος, † Λεονάτος, κατ' ὀλίγον δὲ καὶ Σκιπίων καὶ Κά-
 των, εἶτα καὶ Αὔγουστος, εἶτα καὶ Ἀδριανὸς καὶ Ἀντω-
 νῖνος. ἐξίτηλα γὰρ πάντα καὶ μυθώδη ταχὺ γίνεται·
 ταχὺ δὲ καὶ παντελὴς λήθη κατέχωσεν. ² καὶ ταῦτα λέγω
¹⁵ ἐπὶ τῶν θαυμαστῶς πως λαμψάντων. οἱ γὰρ λοιποὶ ἅμα
 τῷ ἐκπνεῦσαι ἄιστοι, ἄπυστοι. τί δὲ καὶ ἔστιν ὅλως τὸ
 ἀέλμνηστον; ὅλον κενόν. ³ τί οὖν ἐστι, περὶ ὃ δεῖ σπου-
 δὴν εἰσφέρεισθαι; ἐν τούτῳ, διάνοια δικαία καὶ πράξεις
 κοινωνικαὶ καὶ λόγος, οἷος μηδέποτε διαψεύσασθαι, καὶ
²⁰ διάθεσις ἀσπαζομένη πᾶν τὸ συμβαῖνον, ὥς ἀναγκαῖον,
 ὥς γνώριμον, ὥς ἀπ' ἀρχῆς τοιαύτης καὶ πηγῆς ῥέον.

16 Hom. Od. α 242.

3 τούτῳ T: τοῦτο A. 8 γλωσσήματα νῦν T, νῦν γλωσσή-
 ματά <ἐστιν> B. 10 Καίσιων om. B. οὐολόγεσος B.
 11 λεονάτος B; Λέντατος Wyse, Rendall; Λένατος (Lanatus)
 Bücheler. 12 καὶ ante Αὔγ., Ἀδρ., Ἀντ. om. B. 13 γίνον-
 ται B. 15 ἐπὶ] περὶ B. 16 αἵστοι A. ἄποιστοι A, om. B.
 ὅλως] αὐτὸ B. 17 ἐστι <τοῦτο> B. δὴ A et fort. B pr.
 19 λόγοι, οἷς B. μηδέποτε scripsi: μήποτε T, μήτε A, μηδὲ (vel
 μηδὲν) B. διαψεύδεσθαι B (malim διεψεύσθαι). 21 πηγῆς
 TB: τῆς γῆς A.

AT 34. Ἐκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθοῖ συνεπιδίδου παρέχων
συννηῆσαι, οἷστισί ποτε πράγμασι βούλεται.

ATD 35. Πᾶν ἐφήμερον, καὶ τὸ μνημονεῦον καὶ τὸ μνημο-
νευόμενον.

36. Θεώρει διηνεκῶς πάντα κατὰ μεταβολὴν γινόμενα 5
καὶ ἐθλίζον ἐννοεῖν, ὅτι οὐδὲν οὕτως φιλεῖ ἢ τῶν ὅλων
φύσις, ὥς τὸ τὰ ὄντα μεταβάλλειν καὶ ποιεῖν νέα ὅμοια.
²σπέρμα γὰρ τρόπον τινὰ πᾶν τὸ ὄν τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐσο-
μένου. ³σὺ δὲ μόνα σπέρματα φαντάξῃ τὰ εἰς γῆν ἢ
μήτρην καταβαλλόμενα· τοῦτο δὲ λίαν ἰδιωτικόν. 10

AT 37. Ἦδη τεθνήξῃ καὶ οὐπω οὔτε ἀπλοῦς οὔτε ἀτάρα-
χος οὔτε ἀνύποπτος τοῦ βλαβῆναι ἂν ἔξωθεν οὔτε ἵλεως
πρὸς πάντας οὔτε τὸ φρονεῖν ἐν μόνῳ τῷ δικαιοπραγεῖν
τιθέμενος.

38. Τὰ ἡγεμονικὰ αὐτῶν διάβλεπε καὶ τοὺς φρονι- 15
μους, οἷα μὲν φεύγουσιν, οἷα δὲ διώκουσιν.

39. Ἐν ἄλλοτρίῳ ἡγεμονικῷ κακὸν σὸν οὐχ ὑφίσταται
οὐδὲ μὴν ἐν τινι τροπῇ καὶ ἑτεροιώσει τοῦ περιέχοντος.
²ποῦ οὖν; ὅπου τὸ περὶ κακῶν ὑπολαμβάνον σοί ἐστιν.
τοῦτο οὖν μὴ ὑπολαμβάνέτω καὶ πάντα εὖ ἔχει. ³κἂν 20
τὸ ἐγγυτάτω αὐτοῦ, τὸ σωματίον, τέμνηται, καλεῖται,
διαπύσκηται, σήπηται, ὅμως τὸ ὑπολαμβάνον περὶ τού-
των μόριον ἡσυχάζετω· τουτέστι, κρινέτω μήτε κακὸν τι
εἶναι μήτε ἀγαθόν, ὃ ἐπίσης δύναται κακῷ ἀνδρὶ καὶ
ἀγαθῷ συμβαίνειν. ⁴ὃ γὰρ <καὶ τῷ παρὰ φύσιν> καὶ τῷ 25

1 κλωθῶ A. 5 post διηνεκῶς punctum pos. T, sustulit
Xyl. γινόμενα <γίνεται> T; an γινόμενα <, ὥς> γίνεται, ?

9 φαντάξει T. 10 τοῦτο . . . ἰδιωτικόν om. D. 11 ἀπλῶς A.

13 τὸ δικ. A. 17 σὸν] ὃ ὄν A. 18 μὴν Gat.: μὲν.
21 τῷ ἐγγυτάτω A. τὸ σωματίον T (corpus Xyl.). 23 του-
τέστι Gat.: τοιοῦτόν ἐστι. 25 <καὶ . . . φύσιν> hic inserui,
ante βιοῦντι Cas.

κατὰ φύσιν βιοῦντι ἐπίσης συμβαίνει, τοῦτο οὔτε κατὰ AT
φύσιν ἐστὶν οὔτε παρὰ φύσιν.

40. Ὡς ἐν ζῶον τὸν κόσμον μίαν οὐσίαν καὶ ψυχὴν
μίαν ἐπέχον συνεχῶς ἐπινοεῖν, καὶ πῶς εἰς αἰσθησιν
5 μίαν τὴν τούτου πάντα ἀναδίδονται, καὶ πῶς ὁρμῇ μιᾷ
πάντα πράσσει, καὶ πῶς πάντα πάντων τῶν γινομένων
συναίτια, καὶ οἷα τις ἡ σύννησις καὶ συμμήρουσις.

41. Ψυχάριον εἶ, βαστάζον νεκρόν, ὡς Ἐπίκτητος
ἔλεγεν.

10 42. Τοῖς ἐν μεταβολῇ γινομένοις οὐδέν ἐστι κακόν·
ὥς οὐδὲ ἀγαθὸν ἐκ μεταβολῆς ὑφισταμένοις.

43. Ποταμός τις ἐκ τῶν γινομένων καὶ ῥεῦμα βίαιον ATD
ὁ αἰών· ἅμα τε γὰρ ὥφθη ἕκαστον καὶ παρενήνεκται καὶ
ἄλλο παραφέρεται, τὸ δὲ ἐνεχθήσεται.

15 44. Πᾶν τὸ συμβαῖνον οὕτως σύνηθες καὶ γνώριμον, AT
ὥς τὸ ῥόδον ἐν τῷ ἔαρι καὶ ὁ πάρος ἐν τῷ θέρει· τοιοῦ-
τον γὰρ καὶ νόσος καὶ θάνατος καὶ βλασφημία καὶ ἐπι-
βουλή καὶ ὅσα τοὺς μωροὺς εὐφραίνει ἢ λυπεῖ.

45. Τὰ ἐξῆς ἀεὶ τοῖς προηγησαμένοις οἰκείως ἐπιγίνε-
20 ται· οὐ γὰρ οἶον καταρίθμησίς τις ἐστὶν ἀπηρτημένως
καὶ μόνον τὸ κατηναγκασμένον ἔχουσα, ἀλλὰ συνάφεια
εὐλογος· καὶ ὥσπερ συντέτακται συνηρμοσμένως τὰ ὄντα,
οὕτως τὰ γινόμενα οὐ διαδοχὴν ψιλήν, ἀλλὰ θαυμαστὴν
τινα οἰκειότητα ἐμφαίνει.

25 46. Αἰεὶ τοῦ Ἡρακλειτείου μεμνησθαι, ὅτι γῆς θάνα- ATDM

8 fragm. XXVI Sch.
fragm. 17).

25 Heracliti fragm. 76 (Diels; cf.

1 οὔτε τοῦτο T. 10 Οὐδέν ἐστι κακὸν τοῖς ἐν μετ. γινο-
μένοις T (Xyl. in versione cum A consentit). 12 τις ἐκ] τίς
ἐστὶ Nauck. 16 ἀέρι A. 20 ἀπηρτημένων Gat. 22 καὶ
del. Schultz II. 23 οὐ . . . τινα om. A.

ATDM τος ὕδωρ γενέσθαι καὶ ὕδατος θάνατος ἀέρα γενέσθαι
 ATD καὶ ἀέρος πῦρ καὶ ἔμπαλιν. ²μεμνησθαι δὲ καὶ τοῦ ἐπι-
 λανθανομένου, ἧ ἡ ὁδὸς ἄγει· ³καὶ ὅτι, ᾧ μάλιστα διη-
 νεκῶς ὁμιλοῦσι, λόγῳ τῷ τὰ ὅλα διοικοῦντι, τούτῳ δια-
 φέρονται, καὶ οἷς καθ' ἡμέραν ἐγκυροῦσι, ταῦτα αὐτοῖς ⁵
 ξένα φαίνεται· ⁴καὶ ὅτι οὐ δεῖ ὥσπερ καθεύδοντας ποιεῖν
 καὶ λέγειν· καὶ γὰρ καὶ τότε δοκοῦμεν ποιεῖν καὶ λέγειν·
⁵καὶ ὅτι οὐδ' ὡς παῖδας τοκεῶνων, τοῦτ' ἔστι 'κατὰ ψι-
 λόν', 'καθότι παρελήφαμεν'.

47. Ὡς περ εἴ τις σοι θεῶν εἶπεν, ὅτι αὔριον τεθνήξῃ ¹⁰
 ἢ πάντως γε εἰς τρίτην, οὐκ ἔτ' ἂν παρὰ μέγα ἐποιοῦ
 τὸ εἰς τρίτην μᾶλλον ἢ αὔριον, εἴ γε μὴ ἐσχάτως ἀγεν-
 νῆς εἴ (πόσον γὰρ ἔστι τὸ μεταξύ;), οὕτως καὶ τὸ εἰς
 πολλοστὸν ἔτος μᾶλλον ἢ αὔριον μηδὲν μέγα εἶναι
 νόμιζε. 15

AT 48. Ἐννοεῖν συνεχῶς, πόσοι μὲν ἰατροὶ ἀποτεθνήκασι,
 πολλάκις τὰς ὁφρὺς ὑπὲρ τῶν ἀρρώστων συσπᾶσαντες·
 πόσοι δὲ μαθηματικοί, ἄλλων θανάτους ὥς τι μέγα
 προειπόντες· πόσοι δὲ φιλόσοφοι, περὶ θανάτου ἢ ἀθα-
 νασίας μυρία διατεινόμενοι· πόσοι δὲ ἀριστεῖς, πολλοὺς ²⁰
 ἀποκτείναντες· πόσοι δὲ τύραννοι ἐξουσίᾳ ψυχῶν μετὰ
 δεινοῦ φρονήματος ὥς ἀθάνατοι κεχρημένοι· πόσαι δὲ
 πόλεις ὅλαι, ἵν' οὕτως εἶπω, τεθνήκασιν, Ἑλλήκη καὶ
 Πομπήιοι καὶ Ἡρακλᾶνον καὶ ἄλλαι ἀναρίθμητοι. ²ἐπιθι
 δὲ καί, ὅσους οἶδας, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ· ὁ μὲν τοῦτον κη- ²⁵

2—9 Heracliti fragm. 71—74 Diels.

3 ἧ] οἱ D. 5 ἀκυροῦσαν A, in D spat. vac. 7 καὶ
 (ante τότε) om. T. 8 οὐδ' ὡς scripsi: οὐ δεῖ; οὐ δεῖ <ὡς>
 Cas. τοκέων ὦν: em. Rendall. 11 γε om. T. 13 εἰς τὸ D.
 23 ἐλίκοι A. 24 ἡρακλάνον A, ηρακλάνον T ('H Bas.):
 corr. Leop.

δεύσας εἶτα ἐξετάσθη, ὁ δὲ ἐκείνον· πάντα δὲ ἐν βραχεῖ. ^{AT}
³τὸ γὰρ ὅλον, κατιδεῖν αἰὲ τὰ ἀνθρώπινα ὡς ἐφήμερα
καὶ εὐτελῆ καὶ ἐχθρὰ μὲν μυξάριον, αὖριον δὲ τάριχος
ἢ τέφρα. ⁴τὸ ἀκαριαῖον οὖν τοῦτο τοῦ χρόνου κατὰ
⁵φύσιν διελθεῖν καὶ ἴλεων καταλῦσαι, ὥς ἂν εἰ ἡ ἐλαία
πέπειρος γενομένη ἐπιπτεν εὐφημοῦσα τὴν ἐνεγκοῦσαν
καὶ χάριν εἰδυῖα τῷ φύσαντι δένδρῳ.

49. Ὅμοιον εἶναι τῇ ἄκρᾳ, ἣ διηνεκῶς τὰ κύματα
προσρήσεται· ἡ δὲ ἔσθηκε καὶ περὶ αὐτὴν κοιμίζεται τὰ
¹⁰φλεγμύναντα τοῦ ὕδατος.

²Ἀτυχὴς ἐγώ, ὅτι τοῦτό μοι συνέβη· οὐμενοῦν· ἀλλ' ^{ATX}
'εὐτυχὴς ἐγώ, ὅτι, τούτου μοι συμβεβηκότος ἄλνυπος δια-
τελῶ οὔτε ὑπὸ παρόντος θρανόμενος οὔτε ἐπὶ φόβου-
μενος'. ³συμβῆναι μὲν γὰρ τὸ τοιοῦτον παντὶ ἐδύνατο,
¹⁵ἄλνυπος δὲ οὐ πᾶς ἐπὶ τούτῳ ἂν διετέλεσεν. διὰ τί οὖν
ἐκείνο μᾶλλον ἀτύχημα ἢ τοῦτο εὐτύχημα; ⁴λέγεις δὲ
ὅλως ἀτύχημα ἀνθρώπου, ὃ οὐκ ἔστιν ἀπότευγμα τῆς
φύσεως τοῦ ἀνθρώπου; ἀπότευγμα δὲ τῆς φύσεως τοῦ
ἀνθρώπου εἶναι δοκεῖ σοι, ὃ μὴ παρὰ τὸ βούλημα τῆς
²⁰φύσεως αὐτοῦ ἐστι; ⁵τί οὖν; τὸ βούλημα μεμάρθηκας· μή
τι οὖν τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο κωλύει σε δίκαιον εἶναι,
μεγαλόψυχον, σώφρονα, ἔμφορον, ἀπρόπτωτον, ἀδιά-
ψευστον, αἰδήμονα, ἐλεύθερον, τᾶλλα, ὧν συμπαρόντων
ἢ φύσις ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἀπέχει τὰ ἴδια; ⁶μέμνησο λοι- ^{AT}
²⁵πὸν ἐπὶ παντὸς τοῦ εἰς λύπην σε προαγομένου τούτῳ

1—3 πάντα . . . εὐτελῆ in vers. negl. Xyl. 2 ὅλα: corr.
Cas.; τοίγαρ ὅλα Lofft; an τοιγαροῦν? 4 τούτου A. 5 εἰ
ἢ scripsi: εἰ T, ἢ A. 7 δένδρῳ del. Wilam. 13 ὑπὸ
<τοῦ> X. οὔτε T: οὐ τὸ A; οὔτε τὸ X. 14 τοιοῦτον Ax p₄:
-to TX rell. 15 πᾶς ἐπὶ τούτῳ οὐκ ἂν γ. 19 εἶναι σοι
δοκεῖ T p₄. 21 κωλύει x (poterit Xyl.). 22 ἀπρόπτωτον
A, om. X. ἀψευδῆ et (23) ἐλευθέριον X. 23 τὰ ἄλλα A. ὧν
X: ἃ AT. παρόντων X. 24 ἢ τοῦ ATB: τοῦ X. ἐπέχει A.

ΑΤ χρῆσθαι τῷ δόγματι· οὐχ ὅτι τοῦτο ἀτύχημα, ἀλλὰ τὸ φέρειν αὐτὸ γενναίως εὐτύχημα.

ΑΤΔ 50. Ἰδιωτικὸν μὲν, ὅμως δὲ ἀνυστικὸν βοήθημα ¹ πρὸς θανάτου καταφρόνησιν ἢ ἀναπόλησιν τῶν γλίσχρως ἐνδιατριψάντων τῷ ζῆν. ² τί οὖν αὐτοῖς πλέον ἢ τοῖς ⁵ ἀώροις; ³ πάντως ποτε κεῖνται Καδικιανός, Φάβιος, Ἰουλιανός, Λέπιδος, ἢ εἴ τις τοιοῦτος, οἱ πολλοὺς ἐξή-

ΑΤ νεγκαν, εἴτα ἐξηνέχθησαν· ὅλον μικρόν ἐστι τὸ διάστημα καὶ τοῦτο δι' ὅσων καὶ μεθ' οἷων ἐξαντλούμενον καὶ ἐν οἷῳ σωματίῳ· ⁴ μὴ οὖν ὡς πρᾶγμα. ⁵ βλέπε γὰρ ὀπίσω ¹⁰ τὸ ἀχανὲς τοῦ αἰῶνος καὶ τὸ πρόσω ἄλλο ἄπειρον. ⁶ ἐν δὴ τούτῳ τί διαφέρει ὁ τριήμερος τοῦ τριγερεηνίου;

51. Ἐπὶ τὴν σύντομον αἰὲς τρέχει· σύντομος δὲ ἡ κατὰ φύσιν· ὥστε κατὰ τὸ ὑγιέστατον πᾶν λέγειν καὶ πράσσειν. ² ἀπαλλάσσει γὰρ ἡ τοιαύτη πρόθεσις κόπων καὶ ¹⁵ στραγγείας καὶ πάσης οἰκονομίας καὶ κομψείας.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ

Ε

20

ΑΤΔ 1. Ὅρθρου ὅταν δυσόκνως ἐξεγέλῃ, πρόχειρον ἔστω, ὅτι ἐπὶ ἀνθρώπου ἔργον ἐγείρομαι· ἔτι οὖν δυσκολαίνω, εἰ πορεύομαι ἐπὶ τὸ ποιεῖν, ὧν ἔνεκεν γέγονα καὶ ὧν χάριν προῆγμαι εἰς τὸν κόσμον; ἢ ἐπὶ τοῦτο κατεσκεύ-

1 δόγματι T: πράγματι A. 3 ἀνυστικὸν T. πρὸς] Ὅρος AD. καταφρόνησις ἢ ἀν. D. 8 ὅλον T: ὅλλον A. μικρόν Bas.: μικρόν AT. 9 ὅσων] οἷων Richards. 13 τρέχει A. 16 στρατείας: em. Schweighäuser. 17 unius versus intervallum in A. 23 ἐν^χ D.

ασμαι, ἵνα κατακείμενος ἐν τοῖς στρωματίοις ἑμαυτὸν ΑΤD
 θάλω; ² ἄλλὰ τοῦτο ἡδίων.' πρὸς τὸ ἡδεσθαι οὖν γέ-
 γονας; ὅλως δὲ σὺ πρὸς πείσιν ἢ πρὸς ἐνέργειαν; οὐ
 βλέπεις τὰ φυτάρια, τὰ στρουθάρια, τοὺς μύρμηκας,
 5 τοὺς ἀράχνας, τὰς μελίσσας τὸ ἴδιον ποιούσας, τὸ καθ'
 αὐτὰς συγκροτούσας κόσμον; ³ ἔπειτα σὺ οὐ θέλεις τὰ
 ἀνθρωπικὰ ποιεῖν; οὐ τρέχεις ἐπὶ τὸ κατὰ τὴν σὴν φύ-
 σιν; ⁴ ἄλλὰ δεῖ καὶ ἀναπαύεσθαι.' δεῖ· φημὶ κἀγώ·
 ἔδωκε μέντοι καὶ τούτου μέτρα ἢ φύσις, ἔδωκε μέντοι
 10 καὶ τοῦ ἐσθίειν καὶ πίνειν καὶ ὅμως σὺ ὑπὲρ τὰ μέτρα,
 ὑπὲρ τὰ ἀρκοῦντα οὐ προχωρεῖς; ἐν δὲ ταῖς πράξεσιν
 οὐκ ἔτι, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ δυνατοῦ'. ⁵ οὐ γὰρ φιλεῖς σεαυ-
 τόν· ἐπεὶ τοι καὶ τὴν φύσιν ἅν σου καὶ τὸ βούλημα ταύ-
 της ἐφίλεις. ⁶ ἄλλοι γὰρ τὰς τέχνας ἑαυτῶν φιλοῦντες
 15 συγκατατήκονται τοῖς κατ' αὐτὰς ἔργοις ἄλλοι τοι καὶ
 ἄσιτοι· σὺ τὴν φύσιν τὴν σεαυτοῦ ἔλασσον τιμᾶς ἢ ὁ
 τορευτὴς τὴν τορευτικὴν ἢ ὁ ὀρχηστὴς τὴν ὀρχηστικὴν
 ἢ ὁ φιλάργυρος τὸ ἀργύριον ἢ ὁ κενόδοξος τὸ δοξάριον;
⁷ καὶ οὗτοι, ὅταν προσπαθῶσιν, οὔτε φαγεῖν οὔτε κοιμη-
 20 θῆναι θέλουσι μᾶλλον ἢ ταῦτα συνάξειν, πρὸς ᾧ δια-
 φέρονται· σοὶ δὲ αἱ κοινωνικαὶ πράξεις εὐτελέστεραι
 φαίνονται καὶ ἡσσοнос σπουδῆς ἄξια;

1 ἐν τοῖς scripsi: ἐν A, τοῖς T (in lecto Xyl.). 3 σὺ
 Schmidt, Fournier: οὐ. πείσιν AD: ποιεῖν T; <τὸ> ποιεῖν
 Cor., ποιήσιν Wilam. ἢ TD: ἢ A; οὐ Upton. 5 τὸ ἴδιον
 ποιούσας om. T. τὸ A: τὸν TD. 6 συγκοσμούσας T. ἔπειτα
 om. T. 8 δεῖ· φημὶ κἀγώ scripsi: φημὶ κἀγώ AD, δεῖ T.
 9 μέντοι pr. om. T. 11 οὐ om. T; sign. interrog. pos. Schultz.
 ἐν δὲ ταῖς πράξεσιν Schultz: οὐδὲ ταῖς πράξεσιν AD, ἐν
 ταῖς πράξεσιν δὲ T; τί δ' ἐν ταῖς πράξεσιν; Fournier. 12 ἑαυ-
 τὸν A. 14 γε scripsi: τε T, δὲ AD; ἀλλ' οἷ γε Cor. <τὰς>
 ἑαυτῶν Fournier. 17 τορευτὴς τὴν τορευτικὴν T. ὁ om. A.
 19 προσπαθῶσιν T. 20 πρὸς ᾧ διαφέρονται Schultz: προσ-
 διαφέρονται AD, πρὸς ᾧ φέρονται T. 21 σοὶ . . . φαίνονται
 om. AD. 22 ἄξια D.

ΑΤΙΔ 2. Ὡς εὐκόλον ἀπώσασθαι καὶ ἀπαλεῖψαι πᾶσαν φαν-
τασίαν τὴν ὀχληράν ἢ ἀνοίκειον καὶ εὐθύς ἐν πάσῃ γα-
λήνῃ εἶναι.

3. Ἄξιον ἑαυτὸν κρῖνε παντὸς λόγου καὶ ἔργου τοῦ
κατὰ φύσιν· καὶ μὴ σε περισπάτω ἢ ἐπακολουθοῦσά 5
τινων μέμψις ἢ λόγος, ἀλλὰ, εἰ καλὸν πεπραχθαι ἢ εἰ-
ρησθαι, μὴ σεαυτὸν ἀπαξίουν. ²ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἰδίου
ἡγεμονικὸν ἔχουσι καὶ ἰδίᾳ ὁρμῇ χρῶνται· ἃ σὺ μὴ περι-
βλέπεις, ἀλλ' εὐθεῖαν πέραινε ἀκολουθῶν τῇ φύσει τῇ
ἰδίᾳ καὶ τῇ κοινῇ· μία δὲ ἀμφοτέρων τουτωνὶ ὁδός. 10

4. Πορεύομαι διὰ τῶν κατὰ φύσιν, μέχρι πεσῶν ἀνα-
παύσομαι, ἐναποπνεύσας μὲν τούτῳ, ἐξ οὗ καθ' ἡμέραν
ἀναπνέω, πεσῶν δὲ ἐπὶ τοῦτο, ἐξ οὗ καὶ τὸ σπερμάτιον
ὁ πατήρ μου συνέλεξε καὶ τὸ αἱμάτιον ἢ μήτηρ καὶ τὸ
γαλάκτιον ἢ τροφός· ἐξ οὗ καθ' ἡμέραν τοσούτοις ἔτεσι 15
βόσκομαι καὶ ἀρδεύομαι, ὃ φέρει με πατοῦντα καὶ εἰς
τοσαῦτα ἀποχρώμενον ἑαυτῷ.

5. Δριμύτητά σου οὐκ ἔχουσι θαυμάσαι. ἔστω· ἀλλὰ
ἕτερα πολλά, ἐφ' ὧν οὐκ ἔχεις εἰπεῖν 'οὐ γὰρ πέφυκα'.
²ἐκεῖνα οὖν παρέχου, ἅπερ ὅλα ἐστὶν ἐπὶ σοί, τὸ ἀκίβδη- 20
λον, τὸ σεμνόν, τὸ φερέπονον, τὸ ἀφιλήδονον, τὸ ἀμεμ-
ψίμοιρον, τὸ ὀλιγοδέες, τὸ εὐμενές, τὸ ἐλεύθερον, τὸ
ἀπέρισσον, τὸ ἀφλύαρον, τὸ μεγαλεῖον. ³οὐκ αἰσθάνη,
πόσα ἤδη παρέχεσθαι δυνάμενος, ἐφ' ὧν οὐδεμία σοι

2 τὴν del Cor.; fortasse gravius mendum latet; exspectes
ὡς ὕλην vel tale quid. 4 κρῖνε Stich: κρίνε T, κρίναι AD.

5 παρειπάτω: corr. Cor. ἢ] εἰ D corr. ἐπακολουθήσει AD.

6 ἢ ψόγος Iun., ἔλογος Lofft. 10 τούτων ἢ: em. Radermacher;
ἢ del. Cor. 11 διὰ τῆς Cor.; malim διαζῶν vel διάγων.

12 τοῦτο AD. 13 τούτῳ T. 17 αὐτῷ Cor. 20 ἐπὶ] ἐν T.

21 τὸ φερέπονον om. AD. 23 ἀμεγαλεῖον Rendall. αἰ-
σθάνει T. 24 οὐδεμία σοι scripsi: οὐδὲ μίας AD pr., οὐδε-
μῆς D corr., οὐδεμία T.

ἀφυΐας καὶ ἀνεπιτηδειότητος πρόφασις, ὅμως ἔτι κάτω ATD
 μένεις ἐκὼν, ⁴ ἢ καὶ γογγύζειν καὶ γλισχροῦεσθαι καὶ
 κολακεύειν καὶ τὸ σωματίον κατατιτῶσθαι καὶ ἀρεσκεύ-
 εσθαι καὶ περπερεύεσθαι καὶ τοσαῦτα ῥιπτάζεσθαι τῇ
⁵ ψυχῇ διὰ τὸ ἀφυῶς κατεσκευάσθαι ἀναγκάξῃ; ⁵ οὐ, μὰ
 τοὺς θεοὺς· ἀλλὰ τούτων μὲν πάλαι ἀπηλλάχθαι ἐδύνα-
 σο, μόνον δέ, εἰ ἄρα, ὡς βραδύτερος καὶ δυσπαρακολου-
 θητότερος καταγινώσκεσθαι· καὶ τοῦτο δὲ ἀσκητέον μὴ
 παρενθυμούμένῳ μηδὲ ἐμφιληδοῦντι τῇ νωθεΐᾳ.

¹⁰ 6. Ὁ μὲν τίς ἐστίν, ὅταν τι δεξιὸν περὶ τινα πράξῃ,
 πρόχειρος καὶ λογίσασθαι αὐτῷ τὴν χάριν. ² ὁ δὲ πρὸς
 μὲν τοῦτο οὐ πρόχειρος, ἄλλως μέντοι παρ' ἑαυτῷ ὡς
 περὶ χρεώστου διανοεῖται καὶ οἶδεν, ὃ πεποίηκεν. ³ ὁ
 δέ τις τρόπον τινὰ οὐδὲ οἶδεν, ὃ πεποίηκεν, ἀλλὰ
¹⁵ ὁμοίως ἐστίν ἀμπέλῳ βότρυν ἐνεγκούσῃ καὶ μηδὲν ἄλλο
 προσεπιζητούσῃ μετὰ τὸ ἅπαξ τὸν ἰδιον καρπὸν ἐννηνο-
 χέναι, ὡς ἵππος δραμῶν, κύων ἰχνεύσας, μέλισσα μέλι
 ποιήσασα. ⁴ ἄνθρωπος δ' εὖ ποιήσας οὐκ ἐπισπᾶται . . .
 ἐπιβοᾶται, ἀλλὰ μεταβαίνει ἐφ' ἕτερον, ὡς ἄμπελος ἐπὶ
²⁰ τὸ πάλιν ἐν τῇ ὥρᾳ τὸν βότρυν ἐνεργεῖν. ⁵ ἐν τούτοις
 οὖν δεῖ εἶναι τοῖς τρόπον τινὰ ἀπαρακολουθήτως αὐτὸ
 ποιοῦσι; ⁶ ναί· ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο παρακολουθεῖν· ἰδιον γάρ,
 φησί, τοῦ κοινωνικοῦ τὸ αἰσθάνεσθαι, ὅτι κοινωνικῶς
 ἐνεργεῖ, καὶ νῆ Δία βούλεσθαι καὶ τὸν κοινωνὸν αἰσθέ-
²⁵ σθαι.' ⁷ ἀληθὲς μὲν ἐστίν, ὃ λέγεις, τὸ δὲ νῦν λεγόμε-

2 γογγίζειν AD. 3 ἀρέσκεσθαι T. 4 περιπερεύεσθαι
 AD pr., περιπορεύεσθαι Lugd. 5 κατασκευᾶσθαι AD pr.
 ἀναγκάξει A pr. 8 an τούτῳ? 9 ἐμφιληδοῦντι Bas.
 νοθεΐα T. 10 ἐστίν del. Wilam. 11—12 πρὸς τοῦτο μὲν T.
 12 ἀλλ' ὡς AD. 17 ὡς om. T. 18—19 ἐπισπᾶται . . .
 ἐπιβοᾶται scripsi (ὅτε vel οὐδ' supplendum ratus): ἐπισπᾶται
 AD, ἐπιβοᾶται T. 19 <εἰ> ἐφ' A; fort. ἔτι ἐφ' vel ἀεὶ ἐφ'.
 22 τοῦτο <δεῖ> T. 24 τὸν T: τοῦ AD; fort. τούτου τὸν.

ΑΤD νον παρεκδέχῃ· διὰ τοῦτο ἔσῃ εἷς ἐκείνων, ὃν πρότερον ἐπεμνήσθην· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι λογικῇ τινι πιθανότητι παράγονται. ⁸ ἔὰν δὲ θελήσῃς συνεῖναι, τί ποτέ ἐστι τὸ λεγόμενον, μὴ φοβοῦ, μὴ παρὰ τοῦτο παραλίπῃς τι ἔργον κοινωνικόν.

ΑΤ 7. Εὐχὴ Ἀθηναίων· ὕσον, ὕσον, ὦ φέλλε Ζεῦ, κατὰ τῆς ἀρούρας τῆς Ἀθηναίων καὶ τῶν πεδίων. ² ἦτοι οὐ δεῖ εὐχεσθαι ἢ οὕτως, ἀπλῶς καὶ ἐλευθέρως.

ΑΤX 8. Ὅποῖόν τι ἐστὶ τὸ λεγόμενον ὅτι 'συνέταξεν ὁ Ἀσκληπιὸς τούτῳ ἰππασίαν ἢ ψυχρολουσίαν ἢ ἀνυπο- 10 δησίαν', τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ 'συνέταξεν τούτῳ ἢ τῶν ὅλων φύσις νόσον ἢ πῆρωσιν ἢ ἀποβολὴν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων'. ² καὶ γὰρ ἐκεῖ τὸ 'συνέταξε' τοιοῦτόν τι σημαίνει· 'ἔταξε τούτῳ τοῦτο ὡς κατάλληλον εἰς ὑγίειαν'. καὶ ἐνταῦθα τὸ συμβαίνειν ἐκάστῳ τέτακται πῶς αὐτῷ 15 κατάλληλον εἰς τὴν εἰμαρμένην. ³ οὕτως γὰρ καὶ συμβαίνειν αὐτὰ ἡμῖν λέγομεν, ὡς καὶ τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσιν ἢ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι συναρμόζοντας ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ συνθέσει. ⁴ ὅλως γὰρ ἁρμονία ἐστὶ μία καὶ ὥσπερ ἐκ 20

16 Suid. συμβαίνοντα: τὸ συμβαίνειν λέγομεν ὡς . . . (20) θέσει.

1 παρεκδέχῃ ΑD. διὰ τὸ (τὸ D) οὕτω ΑD. 4 μὴ pr. om. ΑD. τί T: τὸ ΑD. 7 τοῦ πεδίου Wilam.; τῶν πολέμιων Lofft; fort. Ἀθηναίων. καὶ περὶ τῶν ἰδίων ἦτοι. 9 τί om. TX. 10 ἢ ἀνυποδησίαν . . . (12) ἀποβολὴν om. y. 11 καὶ τὸ om. z. τούτων Α. 13 τοιοῦτό τι X fere omnes. 14 τούτῳ τοῦτο X: τοῦτο πρὸς τοῦτο T (fort. τούτῳ ὁ θεὸς τοῦτο), τοῦτο Α. εἰς ΑΤ: πρὸς X. 15 πῶς (vel πῶς) αὐτῷ X: πῶς πρὸς αὐτὸ ΑΤ. 16 εἰς ΑΤ: πρὸς X. 17 ἡμῖν om. X. καὶ om. Suid. p₄. 18 ἐν pr. om. X. ἢ . . . πυραμίσι om. X. ἢ] καὶ Suid. ἐν alt om. T. 18—19 οἱ τεχνῖται συμβαίνειν X. 19 συναρμόζοντες X, συναρμόζειν Suid. 20 θέσει Suid.

πάντων τῶν σωμάτων ὁ κόσμος τοιοῦτον ὥμα συμπλη- ATX
 ροῦται, οὕτως ἐκ πάντων τῶν αἰτίων ἡ εἰμαρμένη τοι-
 αὔτη αἰτία συμπληροῦται. ⁵νοοῦσι δέ, ὃ λέγω, καὶ οἱ AT
 τέλεον ἰδιῶται· φασὶ γὰρ 'τοῦτο ἔφερεν αὐτῷ'. ⁶οὐκ-
⁵ οὖν τοῦτο τούτῳ ἔφερετο καὶ τοῦτο τούτῳ συνετάττετο.
⁷δεχόμεθα οὖν αὐτὰ ὡς ἐκεῖνα, <ᾧ> ὁ Ἀσκληπιὸς συν- ATX
 τάττει. ⁸πολλὰ γοῦν καὶ ἐν ἐκείνοις ἐστὶ τραχέα, ἀλλὰ
 ἀσπαζόμεθα τῇ ἐλπίδι τῆς ὑγείας ⁹τοιοῦτόν τί σοι δο-
 κείτω ἄνυσις καὶ συντέλεια τῶν τῇ κοινῇ φύσει δοκούν-
¹⁰των, οἷον ἡ σὴ ὑγεία. ¹⁰καὶ οὕτως ἀσπάζου πᾶν τὸ
 γινόμενον, κἂν ἀπηνέστερον δοκῇ, διὰ τὸ ἐκεῖσε ἄγειν,
 ἐπὶ τὴν τοῦ κόσμου ὑγίαν καὶ τὴν τοῦ Διὸς εὐοδίαν
 καὶ εὐπραγίαν ¹¹οὐ γὰρ ἂν τούτῳ τι ἔφερεν, εἰ μὴ τῷ
 ὅλῳ συνέφερεν· οὐδὲ γὰρ ἡ τυχοῦσα φύσις φέρει τι, ὃ
¹⁵μὴ τῷ διοικουμένῳ ὑπ' αὐτῆς κατάλληλόν ἐστι. ¹²οὐκ-
 οὖν κατὰ δύο λόγους στέργειν χρὴ τὸ συμβαῖνόν σοι·
 καθ' ἓνα μὲν, ὅτι σοὶ ἐγίνετο καὶ σοὶ συνετάττετο καὶ
 πρὸς σέ πως εἶχεν ἄνωθεν ἐκ τῶν πρεσβυτάτων αἰτίων
 συγκλωθόμενον· καθ' ἕτερον δέ, ὅτι τῷ τὸ ὅλον διοι-
²⁰κοῦντι τῆς εὐοδίας καὶ τῆς συντελείας καὶ νῆ Δία τῆς
 συμμονῆς αὐτῆς καὶ τὸ ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον ἦκον αἰτίον
 ἐστι. ¹³πηροῦται γὰρ τὸ ὁλόκληρον, ἐὰν καὶ ὀτιοῦν δια-
 κόψῃς τῆς συναφείας καὶ συνεχείας ὥσπερ τῶν μορίων,

1 ὁ om. B (ut vid.). τοιοῦτο X plerique. 2 αἰτίων T.
 4 γὰρ] γοῦν A. 5 τοῦτο τούτῳ (ante συνετάττετο) T: τοῦτω
 A pr., τούτω A corr. 6 δεχόμεθα A. suppl. Gat. (illa quae
 Xyl.). 7 καὶ om. B. ἐστὶ ATB: om. X. 8 ὑγείας γ.
 τί ATm₂: <οὖν> τί X, <τοίνυν> τί l₃. 9 ἀνύσεις A. 11 <τὸ>
 ἀπηνέστατον X. ἐκεῖ T. 13 τούτῳ τι scripsi: τοῦτό τι AT,
 τοῦτό τι X (τοιοῦτό τι z). 14 τυχοῦσα om. AX. 18 αἰ-
 τίων om. A. 19 τῷ τὸ ὅλον ATB: τῷ ὅλον l₂l₃, τὸ ὅλον X
 rell. 20 τῆς ante εὐοδίας om. AX. <τε> καὶ συντελείας X
 pler. νῆ Δία om. X. 21 καὶ τὸ . . . ἦκον om. AT.
 22 πηροῦται] τελειοῦται B. 23 συνεχείας καὶ συναφείας X.

ΑΤΧ οὕτω δὲ καὶ τῶν αἰτίων· διακόπτεις δέ, ὅσον ἐπὶ σοί,
ὅταν δυσαρρεστῆς, καὶ τρόπον τινὰ ἀναιρεῖς.

ΑΤΔ 9. Μὴ σικχαίνειν μηδὲ ἀπαυδᾶν μηδὲ ἀποδυσπετεῖν,
εἰ μὴ καταπυκνοῦται σοι τὸ ἀπὸ δογμάτων ὀρθῶν ἕκαστα

ΑΤ πράσσειν, ἀλλὰ ἐκκρουσθέντα πάλιν ἐπανιέναι ¹ καὶ 5
ἀσμενίζειν, εἰ σοὶ τὰ πλείω ἀνθρωπικώτερα, καὶ φιλεῖν
τοῦτο, ἐφ' ὃ ἐπανέρχῃ, καὶ μὴ ὥς πρὸς παιδαγωγὸν τὴν

ΑΤΔ φιλοσοφίαν ἐπανιέναι, ἀλλ' ὥς οἱ ὀφθαλμιῶνες πρὸς
τὸ σπογγάριον καὶ τὸ ῥόν, ὥς ἄλλος πρὸς κατάπλασμα,
ὥς πρὸς καταιόνησιν. ²οὕτως γὰρ οὐδὲν ἐπιδείξει τὸ 10
πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ, ἀλλὰ προσαναπαύσῃ αὐτῷ. ³μέ-
μνησο δέ, ὅτι φιλοσοφία μόνα θέλει, ἢ ἡ φύσις σου
θέλει, σὺ δὲ ἄλλο ἠθέλες οὐ κατὰ φύσιν. ⁴τί γὰρ τού-
των προσηνέστερον; ἢ γὰρ ἡδονὴ οὐχὶ διὰ τοῦτο σφάλ-
λει; ἀλλὰ θέασαι, εἰ προσηνέστερον μεγαλοψυχία, ἔλευ- 15
θερία, ἀπλότης, εὐγνωμοσύνη, ὁσιότης. ⁵αὐτῆς γὰρ φρο-
νήσεως τί προσηνέστερον, ὅταν τὸ ἄπειστον καὶ εὗρουν
ἐν πᾶσι τῆς παρακολουθητικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς δυνά-
μεως ἐνθυμηθῇς;

10. Τὰ μὲν πράγματα ἐν τοιαύτῃ τρόπον τινὰ ἐγκα- 20
λύψει ἐστίν, ὥστε φιλοσόφοις οὐκ ὀλίγοις οὐδὲ τοῖς τυ-
χοῦσιν ἔδοξε παντάπασιν ἀκατάληπτα εἶναι, πλὴν αὐτοῖς
γε τοῖς Στωικοῖς δυσκατάληπτα δοκεῖ. ²καὶ πᾶσα ἡ ἡμε-
τέρα συγκατάθεσις μεταπτώτῃ· ποῦ γὰρ ὁ ἀμετάπτωτος;
³μέτιθι τοίνυν ἐπ' αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα ὥς ὀλιγοχρόνια 25

1 δὴ γ₁. αἰτίων A (causarum Xyl.). ὅσον ATB: ὅσον <τὸ>
X. 2 ἀναιρεῖς z et X nonn.: ἀναιρεῖς ATBX rell. 4 εἰ
om D. 6 εἰ σοὶ Reiske: εἰς. 10 κατανόησιν AD. οὐδὲν
malim οὐδέ γε. ἐπιδείξει T. 12 μόνα T: μόνον <ᾧ> AD. &
T: γὰρ AD. 13 σὺ T: οὐ AD. 14 τοῦτο AD, Lugd.: τοῦς T
(hoc pacto Xyl.); fort. τοῦτό σε. 15 εἰ <οὐ> Reiske.
20 ἐγκαταλήψει D. 22 ἔδοξε <ῆ> T. εὐκατάληπτα D. 23 γε
om. AD. 24 μεταπτώτῃ: corr. Leop. 25 ὀλιγόχρονα: corr. Cas.

καὶ εὐτελῇ καὶ δυνάμενα ἐν κτήσει κιναίδου ἢ πόρνης ^{ATD}
 ἢ ληστοῦ εἶναι. ⁴μετὰ τοῦτο ἔπιθι ἐπὶ τὰ τῶν συμβιούν-
 των ἦθη, ὧν μόλις ἐστὶ καὶ τοῦ χαριεσιτάτου ἀνασχέσθαι,
 ἵνα μὴ λέγω, ὅτι καὶ ἑαυτὸν τις μόλις ὑπομένει. ⁵ἐν
⁵ τοιούτῳ οὖν ζῳῳ καὶ ῥύπῳ καὶ τοσαύτῃ ῥύσει τῆς τε
 οὐσίας καὶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς κινήσεως καὶ τῶν κινου-
 μένων τί ποτ' ἐστὶ τὸ ἐκτιμηθῆναι ἢ τὸ ὅλως σπουδα-
 σθῆναι δυνάμενον, οὐδ' ἐπινοῶ. ⁶τοῦναντίον γὰρ δεῖ
 παραμυθούμενον ἑαυτὸν περιμένειν τὴν φυσικὴν λύσιν
¹⁰ καὶ μὴ ἀσχάλλειν τῇ διατριβῇ, ἀλλὰ τούτοις μόνοις
 προσαναπαύεσθαι· ἐνὶ μὲν τῷ, ὅτι οὐδὲν συμβήσεται
 μοι, ὃ οὐχὶ κατὰ τὴν τῶν ὅλων φύσιν ἐστίν· ἑτέρῳ δέ,
 ὅτι ἔξεστί μοι μηδὲν πράσσειν παρὰ τὸν ἐμὸν θεὸν καὶ
 δαίμονα. ⁷οὐδεὶς γὰρ ὁ ἀναγκάσων τοῦτον παραβῆναι.
¹⁵ 11. Πρὸς τί ποτε ἄρα νῦν χρῶμαι τῇ ἑμαυτοῦ ψυχῇ; ^{AT}
 παρ' ἕκαστα τοῦτο ἐπανερωτᾶν ἑαυτὸν καὶ ἐξετάζειν, τί
 μοί ἐστι νῦν ἐν τούτῳ τῷ μορίῳ, ὃ δὴ ἡγεμονικὸν κα-
 λοῦσι, καὶ τίνος ἄρα νῦν ἔχω ψυχὴν· μήτι παιδίου; μήτι
 μειρακίου; μήτι γυναικαρίου; μήτι τυράννου; μήτι κτή-
²⁰ νους; μήτι θηρίου;

12. Ὅποιά τινά ἐστι τὰ τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα ἀγαθά,
 κἂν ἐντεῦθεν λάβοις. ²εἰ γὰρ τις ἐπινοήσειεν ὑπάρχοντά
 τινα ὡς ἀληθῶς ἀγαθά, οἷον φρόνησιν, σωφροσύνην,
 δικαιοσύνην, ἀνδρείαν, οὐκ ἂν ταῦτα προεπινοήσας ἔτι
²⁵ ἀκοῦσαι δυνηθεῖν τὸ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· <οὐ> γὰρ ἐφαρ-

25 Menandri fragm. 530, 9 sq. Koek (Phasm. 42 ed. Körte).

4 τις om. AD. 5 οὖν om. D. ῥήσει T (fluxu Xyl.).
 8 δὴ D. 9 ἑαυτῷ D. 10 ἀσχάλλειν D, ἀσχαλεῖν A. 11 προσ-
 αναπαύεσθαι D. 16 ἕκαστον T. 22 κἂν Cor.: καὶ.
 24 ἀνδρείαν . . . προεπινοήσας om. A. ἀνδρείαν T: corr. Gat.
 25 τὸ Morus: τί. τῷ ἀγαθῷ: em. Nauck. <οὐ> suppl. Morus.

ΑΤ μόσει. τὰ δέ γε τοῖς πολλοῖς φαινόμενα ἀγαθὰ προεπι-
 νοήσας τις ἐξακούσεται καὶ ῥαδίως δέξεται ὡς οἰκείως
 ἐπιλεγόμενον τὸ ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ εἰρημένον. ³οὕτως
 καὶ οἱ πολλοὶ φαντάζονται τὴν διαφοράν. οὐ γὰρ ἂν
 τοῦτο μὲν οὖν προσέκοπτε καὶ ἀπηξιοῦτο, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ ⁵
 πλούτου καὶ τῶν πρὸς τρυφὴν ἢ δόξαν εὐκληρημάτων
 παρεδεχόμεθα ὡς ἱκνουμένως καὶ ἀστελως εἰρημένον.
⁴πρόιθι οὖν καὶ ἐρώτα, εἰ τιμητέον καὶ ἀγαθὰ ὑπο-
 ληπτέον τὰ τοιαῦτα, ὧν προεπινοηθέντων οἰκείως ἂν
 ἐπιφέροιτο τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας ¹⁰
 οὐκ ἔχειν, ὅποι χέσῃ.

13. Ἐξ αἰτιώδους καὶ ὑλικοῦ συνέστηκα· οὐδέτερον
 δὲ τούτων εἰς τὸ μὴ ὄν φθαρήσεται, ὥσπερ οὐδὲ ἐκ τοῦ
 μὴ ὄντος ὑπέστη. ²οὐκοῦν καταταχθήσεται πᾶν μέρος
 ἐμὸν κατὰ μεταβολὴν εἰς μέρος τι τοῦ κόσμου καὶ πάλιν ¹⁵
 ἐκεῖνο εἰς ἕτερον μέρος τι τοῦ κόσμου μεταβαλεῖ καὶ
 ἤδη εἰς ἄπειρον. ³κατὰ τοιαύτην δὲ μεταβολὴν κἀγὼ
 ὑπέστην καὶ οἱ ἐμὲ γεννήσαντες καὶ ἐπανιώντι εἰς ἄλλο
 ἄπειρον. ⁴οὐδὲν γὰρ κωλύει οὕτως φάναι, κἂν κατὰ
 περιόδους πεπερασμένας ὁ κόσμος διοικῇται. 20

ΑΤΔ 14. Ὁ λόγος καὶ ἡ λογικὴ τέχνη δυνάμεις εἰσὶν ἑαυ-
 ταῖς ἀρκούμεναι καὶ τοῖς καθ' ἑαυτὰς ἔργοις. ²ὀρμῶν-
 ται μὲν οὖν ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀρχῆς· ὁδεύουσιν δὲ εἰς τὸ
 προκείμενον τέλος, καθὼ κατορθώσεις αἱ τοιαῦται πράξεις
 ὀνομάζονται τὴν ὀρθότητα τῆς ὁδοῦ σημαίνουσαι. 25

ΑΤ 15. Οὐδὲν τούτων τηρητέον ἀνθρώπῳ, ἢ ἀνθρώπῳ,

10 cf. Menandri fragm. 491 Kock.

2 οἰκείῳ Α. 5 οὖν Lofft: οὐ. 16 τι om. T. 20 πε-
 πειραμένως Α. 21 Λόγος D, ὄγος Α. 22 καθ' αὐτὰς D,
 καθ' αὐτὰ Α. 26 δητέον T. ἀνθρώπῳ, ἢ Gat.: ἀνθρώπου
 ἢ T, om. Α.

καθὸ ἄνθρωπός ἐστιν, οὐκ ἐπιβάλλει. ²οὐκ ἔστιν ἀπαι- AT
 τήματα ἀνθρώπου οὐδὲ ἐπαγγέλλεται αὐτὰ ἢ τοῦ ἀν-
 θρώπου φύσις οὐδὲ τελειότητές εἰσι τῆς τοῦ ἀνθρώπου
 φύσεως. ³οὐ τοίνυν οὐδὲ τὸ τέλος ἐν αὐτοῖς ἐστι τῷ
⁵ἀνθρώπῳ κείμενον οὐδέ γε τὸ συμπληρωτικὸν τοῦ τέ-
 λους, τὸ ἀγαθόν. ⁴ἔτι εἴ τι τούτων ἦν ἐπιβάλλον τῷ
 ἀνθρώπῳ, οὐκ ἂν τὸ ὑπερφρονεῖν αὐτῶν καὶ κατεξαν-
 στασθαι ἐπιβάλλον ἦν οὐδὲ ἐπαινετός ἦν ὁ ἀπροσδεῖ
 τούτων ἑαυτὸν παρεχόμενος οὐδ' ἂν ὁ ἐλαττωτικὸς ἑαυ-
¹⁰τοῦ ἐν τινι τούτων ἀγαθὸς ἦν, εἴπερ ταῦτα ἀγαθὰ ἦν.
⁵νῦν δ' ὅσῳ περ πλείω τις ἀφαιρῶν ἑαυτοῦ τούτων ἢ
 τοιούτων ἑτέρων ἢ καὶ ἀφαιρούμενός τινα τούτων ἀνέχε-
 ται, τοσῷδε μᾶλλον ἀγαθός ἐστιν.

16. Οἷα ἂν πολλάκις φαντασθῆς, τοιαύτη σοι ἔσται
¹⁵ἡ διάνοια· βάπτεται γὰρ ὑπὸ τῶν φαντασιῶν ἢ ψυχῇ.
²βάπτε οὖν αὐτὴν τῇ συνεχείᾳ τῶν τοιούτων φαντασιῶν,
 οἷον ὅτι, ὅπου ζῆν ἐστιν, ἐκεῖ καὶ εὖ ζῆν· ἐν αὐλῇ δὲ
 ζῆν ἐστιν· ἔστιν ἄρα καὶ εὖ ζῆν ἐν αὐλῇ. ³καὶ πάλιν ὅτι
 οὐ περ ἔνεκεν ἑκάστου κατεσκεύασται πρὸς ὃ τε κατ-
²⁰εσκεύασται, πρὸς τοῦτο φέρεται· πρὸς ὃ φέρεται δέ, ἐν
 τούτῳ τὸ τέλος αὐτοῦ· ὅπου δὲ τὸ τέλος, ἐκεῖ καὶ τὸ
 συμφέρον καὶ τὸ ἀγαθὸν ἑκάστου· τὸ ἄρα ἀγαθὸν τοῦ
 λογικοῦ ζώου κοινωνία. ⁴ὅτι γὰρ πρὸς κοινωνίαν γε-
 γόναμεν, πάλαι δέδεικται. ⁵ἢ οὐκ ἦν ἐναργές, ὅτι τὰ
²⁵χείρω τῶν κρείττωνων ἔνεκεν, τὰ δὲ κρείττω ἀλλήλων;

1 <καὶ> καθὸ A. 4 αὐταῖς A. 5 οὐδέ γε A: οὐδὲ T.
 10 εἴπερ T: ὑπέρ A. 11 θ' A. 11—12 ἢ τοιούτων . . .
 τούτων om. A. 12 ἀφαιρούμενός τινα scripsi (ἀφαιρούμενός
 τι Cas., Gat., Menag.): ἀφαιρούμενά τι T. ἀνέχεται: corr. Cor.
 15 βλέπεται A. 16 βλέπτε A. 17 ἐν αὐλῇ . . . (18)
 εὖ ζῆν om. A. 19 ὃ τε scripsi: ὃ δὲ T, πρὸς . . . κατεσκευ-
 ασται om. A. 20 τοῦτο <δὲ> A. 22 τὰγαθὸν T.

AT κρείττω δὲ τῶν μὲν ἀψύχων τὰ ἔμψυχα, τῶν δὲ ἔμψυχων τὰ λογικά.

17. Τὸ τὰ ἀδύνατα διώκειν μανικόν· ἀδύνατον δὲ τὸ τοὺς φαύλους μὴ τοιαῦτά τινα ποιεῖν.

ATX 18. Οὐδὲν οὐδενὶ συμβαίνει, ὃ οὐχὶ πέφυκε φέρειν. 5
 ἄλλω τὰ αὐτὰ συμβαίνει καὶ ἦτοι ἀγνοῶν, ὅτι συμβέβηκεν, ἢ ἐπιδεικνύμενος μεγαλοφροσύνην εὐσταθεῖ καὶ ἀκάκωτος μένει. 3 δεινὸν οὖν ἄγνοιαν καὶ ἀρέσκειαν ἰσχυροτέρας εἶναι φρονήσεως.

AT 19. Τὰ πράγματα αὐτὰ οὐδ' ὁπωστιοῦν ψυχῆς ἄπτε- 10
 ται οὐδὲ ἔχει εἴσοδον πρὸς ψυχὴν οὐδὲ τρέψαι οὐδὲ κινῆσαι ψυχὴν δύναται· τρέπει δὲ καὶ κινεῖ αὐτὴ ἑαυτὴν μόνη καὶ οἷον ἂν κριμάτων καταξιώσῃ ἑαυτήν, τοιαῦτα ἑαυτῇ ποιεῖ τὰ προσυφεστῶτα.

20. Καθ' ἕτερον μὲν λόγον ἡμῖν ἐστὶν οἰκειότατον 15
 ἄνθρωπος, καθ' ὅσον εὖ ποιητέον αὐτοὺς καὶ ἀνεκτέον· καθ' ὅσον δὲ ἐνδύστανται τινες εἰς τὰ οἰκεῖα ἔργα, ἐν τῶν ἀδιαφόρων μοι γίνεται ὁ ἄνθρωπος οὐχ ἡσσαν ἢ ἥλιος ἢ ἄνεμος ἢ θηρίον. 2 ὑπὸ τούτων δὲ ἐνέργεια μὲν τις ἐμποδισθελὴ ἔν, ὁρμῆς δὲ καὶ διαθέσεως οὐ γίνεται 20
 ἐμπόδια διὰ τὴν ὑπεξάλρεσιν καὶ τὴν περιτροπὴν. 3 περιτρέπει γὰρ καὶ μεθίστησι πᾶν τὸ τῆς ἐνεργείας κώλυμα ἢ διάνοια εἰς τὸ προηγούμενον καὶ πρὸ ἔργου γίνεται τὸ τοῦ ἔργου τούτου ἐφεκτικόν καὶ πρὸ ὁδοῦ τὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐνστατικόν.

25

5 συμβαίνειν A corr. οὐχὶ <ἐκείνο> AT (in archetypo inanon adscriptum fuisse videtur). φέρειν <αὐτῷ> AT. 6 ἄλλα A.

ταῦτά BX nonn. γ, ταὐτὸ zp₁, ταῦτα xp₂ p₄. fortasse ἄλλω ἄλλα τοιαῦτα. ἦτοι] εἰ τι B. 7 ἦ] εἰ A. 9 ἰσχυροτέρας ATB: ἰσχυροτέραν X. 10 ὅπως ὁτιοῦν A. 11 οὐδὲ <δύναται> τρ. A.

13 καταξιώσειεν αὐτήν A. 14 προσεφεστῶτα A. 16 ἀνεκτέον Xylander: ἀνακτέον. 18 ἢ om. A. 23 τὸν A.

21. Τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τὸ κράτιστον τίμα· ἔστι δὲ AT
 τοῦτο τὸ πᾶσι χρώμενον καὶ πάντα διέπον. ²ὁμοίως δὲ
 καὶ τῶν ἐν σοὶ τὸ κράτιστον τίμα· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ
 ἐκείνῳ ὁμογενές. ³καὶ γὰρ ἐπὶ σοῦ τὸ τοῖς ἄλλοις χρώ-
 5 μενον τοῦτό ἐστι καὶ ὁ σὸς βίος ὑπὸ τούτου διοικεῖται.

22. Ὁ τῇ πόλει οὐκ ἔστι βλαβερόν, οὐδὲ τὸν πολίτην
 βλάπτει. ²ἐπὶ πάσης τῆς τοῦ βεβλάφθαι φαντασίας τοῦ-
 τον ἔπαγε τὸν κανόνα· εἰ ἡ πόλις ὑπὸ τούτου μὴ βλάπτε-
 ται, οὐδὲ ἐγὼ βέβλαμμαι. Ἐἰ δὲ ἡ πόλις βλάπτεται, οὐκ
 10 ὀρμιστέον τῷ βλάπτοντι τὴν πόλιν; τί τὸ παρορῶμενον;

23. Πολλάκις ἐνθυμοῦ τὸ τάχος τῆς παραφορᾶς καὶ
 ὑπεξαγωγῆς τῶν ὄντων τε καὶ γινομένων. ²ἢ τε γὰρ οὐ-
 σία οἶον ποταμὸς ἐν διηνεκεῖ ῥύσει καὶ αἱ ἐνέργειαι ἐν
 συνεχέσι μεταβολαῖς καὶ τὰ αἴτια ἐν μυρίαῖς τροπαῖς
 15 καὶ σχεδὸν οὐδὲν ἐστὼς † καὶ τὸ πάρεγγυς τὸ δὲ ἄπειρον
 τοῦ τε παρωχηκότος καὶ μέλλοντος ἀχανές, ᾧ πάντα
 ἐναφανίζεται. ³πῶς οὖν οὐ μωρὸς ὁ ἐν τούτοις φνσώ-
 μενος ἢ σπώμενος ἢ σχετλιαῶν ὥς ἐν τινι χρόνῳ καὶ
 ἐπὶ μακρὸν ἐνοχλήσαντι;

20 24. Μέμνησο τῆς μὲν συμπάσης οὐσίας, ἧς ὀλίγιστον
 μετέχεις, καὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος, οὗ βραχὺ καὶ ἀκα-
 ριαῖόν σοι διάστημα ἀφώρισται, καὶ τῆς εἰμαρμένης, ἧς
 πόστον εἴ μέρος;

25. Ἄλλος ἀμαρτάνει τι εἰς ἐμέ; ὅψεται· ἰδίαν ἔχει
 25 διάθεσιν, ἰδίαν ἐνέργειαν. ²ἐγὼ νῦν ἔχω, ὃ με θέλει

7 τῆς om. A. 7—8 τοῦτο ἔπαγε A. 8 τούτου T: τοῦ A.
 10 post πόλιν signum interr. posui. 13 αἱ om. A. 15 παρ-
 εγγύς: corr. Cor. καὶ τὸ πάρεγγυς κτλ.] vix sana haec; ex-
 spectes καὶ ἔτι πάρεγγυς τό τε ἄπειρον τοῦ παρωχηκότος καὶ
 <τὸ τοῦ> (sic iam Morus) μέλλοντος ἀχανές. 16 τοῦ πεπαρ-
 ωχηκότος A. 19 μικρὸν T. 20 μὲν om. T. οὐσίας om. A.
 24 ἀμαρτάνει; τί A (idem coni. Gat.). 25 ὁ μὲν A.

ΑΤ νῦν ἔχειν ἢ κοινὴ φύσις, καὶ πράσσω, ὅ με νῦν πράσσειν θέλει ἢ ἐμὴ φύσις.

ΑΤΧ 26. Τὸ ἡγεμονικὸν καὶ κυριεῦον τῆς ψυχῆς σου μέρος ἄτρεπτον ἔστω ὑπὸ τῆς ἐν τῇ σαρκὶ λείας ἢ τραχείας κινήσεως καὶ μὴ συγκρινέσθω, ἀλλὰ περιγραφέτω αὐτὸ 5 καὶ περιοριζέτω τὰς πείσεις ἐκείνας ἐν τοῖς μορίοις. ²ὅταν δὲ ἀναδιδῶνται κατὰ τὴν † ἑτέραν συμπάθειαν εἰς τὴν διάνοιαν ὥς ἐν σώματι ἡνωμένῳ, τότε πρὸς μὲν τὴν αἰσθησιν φυσικὴν οὖσαν οὐ πειρατέον ἀντιβαλνεν, τὴν δὲ ὑπόληψιν τὴν ὥς περὶ ἀγαθοῦ ἢ κακοῦ μὴ προσ- 10 τιθέτω τὸ ἡγεμονικὸν ἐξ ἑαυτοῦ.

ΑΤ 27. Συζῆν θεοῖς. συζῆ δὲ θεοῖς ὁ συνεχῶς δεικνὺς αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀρεσκομένην μὲν τοῖς ἀπονε- μένοις, ποιοῦσαν δέ, ὅσα βούλεται ὁ δαίμων, ὃν ἐκάστω προστάτην καὶ ἡγεμόνα ὁ Ζεὺς ἔδωκεν ἀπόσπασμα ἑαν- 15 τοῦ. ²οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ἐκάστου νοῦς καὶ λόγος.

ΑΤΔ 28. Τῷ γράσωμι μῆτι ὀργίξῃ; μῆτι τῷ ὀξοστόμῳ ὀρ- γίξῃ; τί σοι ποιήσει; τοιοῦτον στόμα ἔχει, τοιαύτας μάλας ἔχει, ἀνάγκη τοιαύτην ἀποφορὰν ἀπὸ τοιούτων γίνεσθαι. ²ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος λόγον ἔχει, φησί, 'καὶ 20 δύναται συννοεῖν ἐφιστάνων, τί πλημμελεῖ'. ³εὖ σοι γένοιτο· τοιγαροῦν καὶ σὺ λόγον ἔχεις· κίνησον λογικῇ διαθέσει λογικὴν διάθεσιν, δείξον, ὑπόμνησον. εἰ γὰρ ἐπαίει, θεραπεύσεις καὶ οὐ χρεῖα ὀργῆς.

ΑΤ ⁴Οὔτε τραγωδὸς οὔτε πόρνη.

25

17 Suid. γράσος: τῷ γε. μὴ ὀργίξου.

1 ὁ μὲν A. 4 τῇ om. X plerique. 5 αὐτὸ Gat.: αὐτὸ codd. (αὐτὸς B). 7 fort. ἑτέρων <ἑτέροις>; cf. Hierocl. IV 11 ed. Arnim. 11 αὐτοῦ Tz. 12 Συζῆς A corr. δὲ om. A. 17 θράσωμι Tox. μὴ ὀργίξου Suid. 18 ἔχειν AD. 19 ἔχειν D. ἀνάγκην A. 20 φησί T: φύσει AD. 21 πλημ- μελοῖ A corr., D corr. 22 λόγος A. 24 χρεῖαν A.

29. Ὡς ἐξελθὼν ζῆν διανοῇ, οὕτως ἐνταῦθα ζῆν ἔξ- AT
 εστιν. ἐὰν δὲ μὴ ἐπιτρέπωσι, τότε καὶ τοῦ ζῆν ἔξιθι,
 οὕτως μέντοι, ὥς μηδὲν κακὸν πάσχων. ²καπνὸς καὶ
 ἀπέρχομαι· τί αὐτὸ πρᾶγμα δοκεῖς; μέχρι δέ με τοιοῦ-
 5 τον οὐδὲν ἐξάγει, μένω ἐλεύθερος καὶ οὐδεὶς με κωλύσει
 ποιεῖν, ἃ θέλω· θέλω δὲ κατὰ φύσιν τοῦ λογικοῦ καὶ
 κοινωνικοῦ ζώου.

30. Ὁ τοῦ ὅλου νοῦς κοινωνικός. πεποίηκε γοῦν τὰ
 χεῖρω τῶν κρείττωνων ἔνεκεν καὶ τὰ κρείττω ἀλλήλοις
 10 συνήρμωσεν. ²ὁρᾷς, πῶς ὑπέταξε, συνέταξε καὶ τὸ κατ'
 ἄξιαν ἀπένειμεν ἐκάστοις καὶ τὰ κρατιστεύοντα εἰς ὁμό-
 νοιαν ἀλλήλων συνήγαγεν.

31. Πῶς προσενήνεξαι μέχρι νῦν θεοῖς, γονεῦσιν, ATD
 ἀδελφοῖς, γυναικί, τέκνοις, διδασκάλοις, τροφεῦσι, φί-
 15 λοις, οἰκέλοις, οἰκέταις, εἰ πρὸς πάντας σοι μέχρι νῦν
 ἔστι τὸ

μήτε τινὰ ρέξαι ἐξαίσιον, μήτε <τι> εἰπεῖν;

²ἀναμιμνήσκου δὲ καὶ δι' οἷων διελήλυθας καὶ οἷα ἤρ-
 κεσας ὑπομείναι. ³καὶ ὅτι πλήρης ἤδη σοι ἡ ἱστορία τοῦ
 20 βίου καὶ τελευτᾷ ἡ λειτουργία καὶ πόσα ὥπται καλὰ καὶ
 πόσων μὲν ἡδονῶν καὶ πόνων ὑπερείδες, πόσα δὲ ἐνδοξα
 παρείδες, εἰς ὅσους δὲ ἀγνώμονας εὐγνώμων ἐγένου.

32. Διὰ τί συγγέουσιν ἄτεχνοι καὶ ἀμαθεῖς ψυχὰι AT
 ἔντεχνον καὶ ἐπιστήμονα; ²τίς οὖν ψυχὴ ἔντεχνος καὶ

17 Hom. Od. δ 690.

3 καπνὸς καὶ A: καὶ καπνός ἐστιν T. 4 τοιοῦτο A pr.
 11 ἀναπένειμεν A pr., ἐναπ. A corr. 14 γυναικί A (κ in
 ras.). 15 εἰ] ἡ. Stich. πάντα A. μέχρι νῦν vix sanum; an
 κενριμένον? 17 suppl. Cor. 19 ἡ om. T. 20 τελευτᾷ
 scripsi: τελευταία AD, τελέα T; τελεία Lugd. 21 πόσα
 (22) παρείδες om. D. 22 εὐγνώμων A, Xylander: ἀγνώμων
 Tox. 23 σύγχεωσιν A.

AT ἐπιστήμων; ἢ εἰδυῖα ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ τὸν δι' ὅλης
τῆς οὐσίας διήκοντα λόγον καὶ διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος
κατὰ περιόδους τεταγμένως οἰκονομοῦντα τὸ πᾶν.

ATD 33. Ὅσον οὐδέπω σποδὸς ἢ σκελετὸς καὶ ἦτοι ὄνομα
ἢ οὐδὲ ὄνομα· τὸ δὲ ὄνομα ψόφος καὶ ἀπήχημα. ²τὰ δὲ ⁵
ἐν τῷ βίῳ πολυτίμητα κενὰ καὶ σαπρὰ καὶ μικρὰ καὶ
κυνῖδια διαδακνόμενα καὶ παιδία φιλόνηκα, γελῶντα,
εἴτα εὐθὺς κλαίοντα. ³πίστις δὲ καὶ αἰδὼς καὶ δίκη καὶ
ἀλήθεια

πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. 10

⁴τί οὖν ἔτι τὸ ἐνταῦθα κατέχον, εἶγε τὰ μὲν αἰσθητὰ
εὐμεταβλήτα καὶ οὐχ ἑστῶτα, τὰ δὲ αἰσθητήρια ἀμυδρὰ

AT καὶ εὐπαρατύπωτα, αὐτὸ δὲ τὸ ψυχάριον ἀναθυμιάσις
ἀφ' αἵματος, τὸ δὲ εὐδοκίμειν παρὰ τοιούτοις κενόν; ⁵τί
οὖν; περιμενεῖς ἴλεως τὴν εἴτε σβέσιν εἴτε μετᾶστασιν. 15

ATD ⁶ἕως δὲ ἐκείνης ὁ καιρὸς ἐφίσταται, τί ἀρκεῖ; τί δ' ἄλλο
ἢ θεοὺς μὲν σέβειν καὶ εὐφημεῖν, ἀνθρώπους δὲ εὖ
ποιεῖν καὶ ἀνέχεσθαι αὐτῶν καὶ ἀπέχεσθαι· ὅσα δὲ ἐν-
τὸς ὅρων τοῦ κραδίου καὶ τοῦ πνευματίου, ταῦτα με-
μνησθαι μήτε σὰ ὄντα μήτε ἐπὶ σοί. 20

AT 34. Δύνασαι ἀεὶ εὐροεῖν, εἶγε καὶ εὐοδεῖν, εἶγε καὶ
ὁδοῦ ὑπολαμβάνειν καὶ πράσσειν. ²δύο ταῦτα κοινὰ τῇ
τε τοῦ θεοῦ καὶ τῇ τοῦ ἀνθρώπου καὶ παντὸς λογικοῦ

10 Hesiod. op. et d. 197.

13 Io. Tzetzēs Chil. VII 803

Καὶ τὴν ψυχὴν δὲ ὁ αὐτὸς θυητόψυχος ὑπάρχων Ἀναθυμιάσιν
φῆσιν αἵματος πεφυκέναι (cf. quae adn. ad. VI 13).

1 δι' ὅλης A: δι' τῆς T (per universum Xyl.); διὰ τῆς Cas.

3 τεταγμένα A.

7 διαδακνόμενα AD pr. φιλόνηκα

Wilam. 15 περιμένεις: corr. Wilam. 16—17 τί δὲ ἄλλο ἀρκεῖ
ἕως ὁ καιρὸς τῆς μεταστάσεως ἐφίσταται, ἢ θεοὺς D. 18 ἐν-
τὸς T. 19 ὅρων AT: om. D (ὅρων in marg.). 21 εὐοδεῖν
Lofft, Stich: εὐδεῖν A, ὁδεῖν T (rectae viae insistere Xyl.).

ζήρουν λογικῇ ψυχῇ· τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι ὑπ' ἄλλου καὶ AT
τὸ ἐν τῇ δικαιοκῇ διαθέσει καὶ πράξει ἔχειν τὸ ἀγαθὸν
καὶ ἐνταῦθα τὴν ὄρεξιν ἀπολήγειν.

35. Εἰ μήτε κακία ἐστὶ τοῦτο ἐμὴ μήτε ἐνέργεια κατὰ
5 κακίαν ἐμὴν μήτε τὸ κοινὸν βλάπτεται, τί ὑπὲρ αὐτοῦ
διαφέρομαι, τίς δὲ βλάβη τοῦ κοινοῦ;

36. Μὴ ὁλοσχερῶς τῇ φαντασίᾳ συναρπάζεσθαι, ἀλλὰ
βοηθεῖν μὲν κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἀξίαν, καὶ εἰς τὰ
μέσα ἐλαττώνεται, μὴ μέντοι βλάβην αὐτὸ φαντάζεσθαι·
10 κακὸν γὰρ ἔθος. ²ἀλλ' ὥς ὁ γέρον ἀπελθὼν τὸν τοῦ
θρεπτοῦ ῥόμβον ἀπῆτει μεμνημένος, ὅτι ῥόμβος, οὕτως
οὖν καὶ ὧδε. ³ἐπεὶ τοι γίνῃ † καλῶν ἐπὶ τῶν ἐμβόλων.
ἄνθρωπε, ἐπελάθου, τί ταῦτα ἦν; 'ναί· ἀλλὰ τούτοις
περισπούδαστα'. διὰ τοῦτ' οὖν καὶ σὺ μωρὸς γένη;

15 ⁴Ἐγενόμην ποτὲ ὅπουδήποτε καταλειφθεὶς εὐμοιρος
ἄνθρωπος· τὸ δὲ εὐμοιρος, ἀγαθὴν μοῖραν σεαυτῷ ἀπο-
νεύμας· ἀγαθαὶ δὲ μοῖραι ἀγαθαὶ τροπαὶ ψυχῆς, ἀγαθαὶ
ὁρμαί, ἀγαθαὶ πράξεις.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ

Ε

1. Ἡ τῶν ὅλων οὐσία εὐπειθῆς καὶ εὐτρεπής· ὁ δὲ AT D
ταύτην διοικῶν λόγος οὐδεμίαν ἐν ἑαυτῷ αἰτίαν ἔχει
25 τοῦ κακοποιεῖν· κακίαν γὰρ οὐκ ἔχει οὐδέ τι κακῶς ποιεῖ

1 λογικῇ scripti: λογικοῦ A, om. T. 2 δικαιοκῇ T: καικῇ
A. 12 οὖν καὶ . . . (14) διὰ τοῦτ' om. A. 15 καταληφθεὶς
Cas. 16 ἀπένειμας A. 19 nullum intervallum in A.
23 εὐπρεπής AD.

ΑΤD οὐδὲ βλέπεται τι ὑπ' ἐκείνου. ²πάντα δὲ κατ' ἐκείνον γίνονται καὶ περαίνονται.

2. Μὴ διαφέρου, πότερον ὀργῶν ἢ θαλπόμενος τὸ πρέπον ποιεῖς, καὶ πότερον νυστάζων ἢ ἱκανῶς ὕπνου ἔχων, καὶ πότερον κακῶς ἀκούων ἢ εὐφημούμενος, καὶ 5
 πότερον ἀποθνήσκων ἢ πράττων τι ἄλλοιον. ²μία γὰρ τῶν βιωτικῶν πράξεων καὶ αὕτη ἐστίν, καθ' ἣν ἀποθνήσκομεν· ἀρκεῖ οὖν καὶ ἐπὶ ταύτης τὸ παρὸν εὖ θέσθαι.

3. Ἐσὼ βλέπε· μηδενὸς πράγματος μήτε ἡ ἰδία ποιό- 10
 της μήτε ἡ ἀξία παρατρεχέτω σε.

4. Πάντα τὰ ὑποκείμενα τάχιστα μεταβαλεῖ καὶ ἦτοι ἐκθυμιαθήσεται, εἴπερ ἦνωται ἡ οὐσία, ἢ σκεδασθήσεται.

5. Ὁ διοικῶν λόγος οἶδεν, πῶς διακείμενος καὶ τί ποιεῖ καὶ ἐπὶ τίνος ὕλης. 15

6. Ἀριστος τρόπος τοῦ ἀμύνεσθαι τὸ μὴ ἐξομοιοῦσθαι.

7. Ἐνὶ τέρπου καὶ προσαναπαύου, τῷ ἀπὸ πράξεως κοινωνικῆς μεταβαίνειν ἐπὶ πρᾶξιν κοινωνικὴν, σὺν μνήμῃ θεοῦ. 20

8. Τὸ ἡγεμονικόν ἐστι τὸ ἑαυτὸ ἐγείρον καὶ τρέπον καὶ ποιοῦν μὲν ἑαυτό, οἶον ἂν καὶ θέλῃ, ποιοῦν δὲ ἑαυτῷ φαίνεσθαι πᾶν τὸ συμβαῖνον, οἶον αὐτὸ θέλει.

9. Κατὰ τὴν τῶν ὄλων φύσιν ἕκαστα περαίνεται· οὐ γὰρ κατ' ἄλλην γέ τινα φύσιν ἦτοι ἔξωθεν περιέχουσιν 25
 ἢ ἐμπεριεχομένην ἔνδον ἢ ἔξω ἀπηροτημένην.

10. Ἦτοι κυκεῶν καὶ ἀντεμπλοκὴ καὶ σκεδασμὸς ἢ

2 γίνονται A, in D comp. 7 καθ' ἣν TD: καθὼς A.
 10 ἡ om. AD. περιτρεχέτω AD. 12 μεταβαλεῖ Schultz II:
 μεταβάλλει A pr., μεταβάλλει A corr. TD. ἦτοι T: εἴτε A,
 εἴτε D. 21 ἑαυτῷ A. 22 ἑαυτῷ AD. ἂν <ἦ> AD.

ένωσις καὶ τάξις καὶ πρόνοια. ²εἰ μὲν οὖν τὰ πρότερα, ^{ATD} τί καὶ ἐπιθυμῶ εἰκαίω συγκρίματι καὶ φρυμῶ τοιούτῳ ἐνδιατρίβειν; ³τί δέ μοι καὶ μέλει ἄλλου τινὸς ἢ τοῦ ὅπως ποτὲ αἶα γίνεσθαι; ⁴τί δὲ καὶ ταράσσομαι; ἤξει γὰρ ⁵ἐπ' ἐμὲ ὁ σκεδασμός, ὅ τι ἂν ποιῶ. ⁵εἰ δὲ θάτερά ἐστιν, σέβω καὶ εὐσταθῶ καὶ θαρρῶ τῷ διοικοῦντι.

11. Ὅταν ἀναγκασθῇς ὑπὸ τῶν περιεστηκότων οἶονεῖ διαταραχθῆναι, ταχέως ἐπάνιθι εἰς ἑαυτόν καὶ μὴ ὑπὲρ τὰ ἀναγκαῖα ἐξίστασο τοῦ ῥυθμοῦ· ἔση γὰρ ἐγκρατέστε-
10 ρος τῆς ἀρμονίας τῷ συνεχῶς εἰς αὐτὴν ἐπανέρχεσθαι.

12. Εἰ μητρὶάν τε ἅμα εἶχες καὶ μητέρα, ἐκείνην τ' ἂν ἐθεράπευες καὶ ὅμως ἢ ἐπ' ἀνοδὸς σοι πρὸς τὴν μητέρα συνεχῆς ἐγίνετο. ²τοῦτό σοι νῦν ἐστιν ἡ αὐλὴ καὶ ἡ φιλοσοφία· ὥδε πολλάκις ἐπάνιθι καὶ προσαναπαύου
15 ταύτῃ, δι' ἣν καὶ τὰ ἐκεῖ σοι ἀνεκτὰ φαίνεται καὶ σὺ ἐν αὐτοῖς ἀνεκτός.

13. Οἶον δὴ τὸ φαντασίαν λαμβάνειν ἐπὶ τῶν ὕψων ^{ATX} καὶ τῶν τοιούτων ἐδωδίμων, ὅτι νεκρὸς οὗτος ἰχθύος, οὗτος δὲ νεκρὸς ὄρνιθος ἢ χόλου· καὶ πάλιν ὅτι ὁ Φά-
20 λερνος χυλάρειον ἐστὶ σταφυλίου καὶ ἡ περιπόρφυρος τριχία προβατίου, αἱματὶ κόγχης δεδευμένα· καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν συνουσίαν ἐντερίου παράτριψις καὶ μετὰ

4 Hom. Il. H 99.

22 Io. Tzetzes Chil. VII 800 sqq. Ὁ Μάρ-

1 οὖν om. D. 4 ἐᾶ γίνεσθαι D. 6 θαρρῶ TD: καθ-
αρρῶ A. 9 ἔση T: εἰ A, εἰ D. 10 εἰς] ἐπ' D. 14 ἡ
om. T. 15 τὰκεῖ AD. 17 φαντασίαν ATBV₆p₁ pr.: φαν-
τασία X. 19 καὶ πάλιν om. z. ὅτι om. y. ὁ Φάλερμος . . .
(20) καὶ om. X. φαλέρμος: corr. Gat. 20 περιπόρφυρος
<ἐσθῆς> B. 21 τριχία <ἐστὶ> X. αἷματι A. κογχύλης B
(idem in X nonn. ut glossa adscr.). δεδευμένη B. 22 οὐ-
σίαν AB. ἐντερίου] νευρίου Tzetzes (commend. Nauck).

ΑΤΧ τινος σπασμοῦ μυξαρίου ἐκκρισις· ²οἶαι δὲ αὐταὶ εἰσιν αἱ φαντασίαι καθικνούμεναι αὐτῶν τῶν πραγμάτων καὶ διεξιῶσαι δι' αὐτῶν, ὥστε ὁρᾶν, οἶά τινά ποτ' ἐστίν· ³οὕτως δεῖ παρ' ὅλον τὸν βίον ποιεῖν καί, ὅπου λίαν ἀξιόπιστα τὰ πράγματα φαντάζεται, ἀπογυμνοῦν αὐτὰ ⁵ καὶ τὴν εὐτέλειαν αὐτῶν καθορᾶν καὶ τὴν ἱστορίαν, ἐφ' ἣ σμενύνεται, περαιορεῖν. ⁴δεινὸς γὰρ ὁ τυφὸς παραλογιστὴς καί, ὅτε δοκεῖς μάλιστα περὶ τὰ σπουδαῖα κατα-
 ΑΤ γίνεσθαι, τότε μάλιστα καταγοητεύη. ⁵ὄρα γοῦν, ὁ Κρά-
 της τί περὶ αὐτοῦ τοῦ Ξενοκράτους λέγει. 10

14. Τὰ πλεῖστα, ὧν ἡ πληθὺς θαυμάζει, εἰς γενικώ-
 τата ἀνάγεται τὰ ὑπὸ ἕξεως ἢ φύσεως συνεχόμενα, λί-
 θους, ξύλα, σκυᾶς, ἀμπέλους, ἐλάας· τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ὀλίγων
 μετριωτέρων εἰς τὰ ὑπὸ ψυχῆς, οἶον ποιμένας, ἀγέλας.
 τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἔτι χαριεστέρων εἰς τὰ ὑπὸ λογικῆς ψυ- 15
 χῆς, οὐ μέντοι καθολικῆς, ἀλλὰ καθὸ τεχνικῆ ἢ ἄλλως
 πως ἐντρεχῆς, ἢ κατὰ ψιλὸν τὸ πλῆθος ἀνδραπόδων
 κεκτηῖσθαι. ²ὁ δὲ ψυχὴν λογικὴν καθολικὴν καὶ πολιτι-
 κὴν τιμῶν οὐδὲν ἔτι τῶν ἄλλων ἐπιστρέφεται, πρὸ ἀπάν-
 των δὲ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν λογικῶς καὶ κοινωνικῶς ἔχου- 20
 σαν καὶ κινουμένην διασφάζει καὶ τῷ ὁμογενεῖ εἰς τοῦτο
 συννεργεῖ.

ὁς αὐτοκράτωρ δὲ τὸν ἀνθρωπὸν φησί που Μυξάριον, ἐλκύνδριον,
 παράτριψιν νευρίον (ἐλκύνδριον corruptum esse et ad IX 3 ἔλντρον
 spectare ci. Stich).

1 οἶαν T. 3 δι' om. X (de B non constat). οἶά τινα
 ΑΧ: ἃ τινα T. 4 δεῖ om. z. 5 ἀξιόπιστα τὰ X: ἀξιο-
 πιστότατα ΑΤ. 6 ἱστορίαν] τερθρεῖαν Reiske; fort. εὐστοχίαν.
 6—7 ἐφ' ἣ X: ὑφ' ἣ T, ὑφ' ἣς A. 9 <καὶ> τότε B.
 καταγοητεύη ΑΒΧ nonn.: καταγοητεύει T X rell. 10 τίς A.
 13 et 15 ὑπὸ] an ἐπὶ ? 16 καθολικῆς] fort. καθὸ λο-
 γικῆ ἐστίν. τεχνικῆ (ἡ corr.) A. 18 καθολικὴν T: om. A;
 malim ψυχὴν λογικὴν, καθὸ λογικῆ ἐστίν.

15. Ἀεὶ τὰ μὲν σπεύδει γίνεσθαι, τὰ δὲ σπεύδει γε- AT
γονέναι καὶ τοῦ γινομένου δὲ ἤδη τι ἀπέσβη· ῥύσεις
καὶ ἀλλοιώσεις ἀνανεοῦσι τὸν κόσμον διηνεκῶς, ὥσπερ
τὸν ἄπειρον αἰῶνα ἢ τοῦ χρόνου ἀδιάλειπτος φορὰ νέον
⁵ αἰὲ παρέχεται. ² ἐν δὴ τούτῳ τῷ ποταμῷ τί ἄν τις τού-
των τῶν παραθεόντων ἐκτιμήσειεν, ἐφ' οὗ στῆναι οὐκ
ἔξεστιν; ὥσπερ εἴ τις τι τῶν παραπετομένων στρουθα- ATD
ρίων φιλεῖν ἄρχοιτο, τὸ δ' ἤδη ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπελήλυ-
θεν. ³ τοιοῦτον δὴ τι καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ ἐκάστου, οἷον ἡ
¹⁰ ἀφ' αἵματος ἀναθυμιάσις καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος ἀνάπνευσις.
⁴ ὁποῖον γὰρ ἐστὶ τὸ ἅπαξ ἐλκύσαι τὸν ἀέρα καὶ ἀποδοῦ-
ναι, ὅπερ παρέκαστον ποιοῦμεν, τοιοῦτόν ἐστὶ καὶ τὸ τὴν
πᾶσαν ἀναπνευστικὴν δύναμιν, ἣν χθὲς καὶ πρῶην
ἀποτεχθεὶς ἐκτίσω, ἀποδοῦναι ἐκεῖ, ὅθεν τὸ πρῶτον
¹⁵ ἔσπασας.

16. Οὔτε τὸ διαπνεῖσθαι ὡς τὰ φυτὰ τίμιον οὔτε τὸ
ἀναπνεῖν ὡς τὰ βοσκήματα καὶ τὰ θηρία οὔτε τὸ τυ-
ποῦσθαι κατὰ φαντασίαν οὔτε τὸ νευροσπαστεῖσθαι καθ'
ὁρμὴν οὔτε τὸ συναγελάζεσθαι οὔτε τὸ τρέφεσθαι· τοῦτο
²⁰ γὰρ ὅμοιον τῷ ἀποκρίνειν τὰ περιττώματα τῆς τροφῆς.
² τί οὖν τίμιον; τὸ κροτεῖσθαι; οὐχί. ³ οὐκοῦν οὐδὲ τὸ
ὑπὸ γλωσσῶν κροτεῖσθαι· αἶ γὰρ παρὰ τῶν πολλῶν εὐ-
φημίαι κρότος γλωσσῶν. ⁴ ἀφῆκας οὖν καὶ τὸ δοξάριον·
τί καταλείπεται τίμιον; δοκῶ μὲν τὸ κατὰ τὴν ἰδίαν

1 Ἀεὶ scripsi: καὶ A, om. T. 3—4 τὸν ἄπειρον αἰῶνα
post ἀνανεοῦσι colloc. T (sed Xyl. in versione cum A con-
sentit). 6 τούτων παραθεόντων τῶν T (corr. Bas.). 7 τι
om. D. στρουθίων T. 9 τοιοῦτο D. 11 ἐλκύσαι: corr.
Stich. 12 τὴν om. D. 16 οὔτε τὸ διαπνεῖσθαι post τίμιον
colloc. T (Xyl. cum AD consentit). τὸ pr. om. AD. 19 τὸ
(ante συναγ.) om. AD. 20 τῷ T: τὸ AD; fort. τούτῳ γὰρ
ὅμοιον τὸ. 22 ὑπὸ γλωσσῶν AD.

ΑΤD κατασκευὴν κινεῖσθαι καὶ ἴσχεσθαι, ἐφ' ὃ καὶ αἱ ἐπιμέ-
 λειαι ἄγουσι καὶ αἱ τέχναι. ⁵ ἢ τε γὰρ τέχνη πᾶσα τούτου
 στοχάζεται, ἵνα τὸ κατασκευασθὲν ἐπιτηδείως ἔχῃ πρὸς
 τὸ ἔργον, πρὸς ὃ κατεσκευάσται· ὃ τε φντουργὸς ὁ ἐπι-
 μελούμενος τῆς ἀμπέλου καὶ ὁ πωλοδάμνης καὶ ὁ τοῦ ⁵
 κυνὸς ἐπιμελούμενος τοῦτο ζητεῖ. ⁶ αἱ δὲ παιδαγωγαί,
 αἱ δὲ διδασκαλαί ἐπὶ τί σπεύδουσιν; ὧδε οὖν τὸ τίμιον.
⁷ καὶ τοῦτο μὲν εὖ ἂν ἔχῃ, οὐδὲν τῶν ἄλλων περιποιή-
 σεις ἑαυτῷ. ⁸ οὐ παύσῃ καὶ ἄλλα πολλὰ τιμῶν; οὐτ' οὖν
 ἐλεύθερος ἔσῃ οὔτε αὐτάρκης οὔτε ἀπαθής. ⁹ ἀνάγκη ¹⁰
 γὰρ φθονεῖν, ζηλοτυπεῖν, ὑφορᾶσθαι τοὺς ἀφελέσθαι
 ἐκείνα δυναμένους, ἐπιβουλεύειν τοῖς ἔχουσι τὸ τιμώ-
 μενον ὑπὸ σοῦ· ὅλως πεφύρθαι ἀνάγκη τῷ ἐκείνων τινὸς
 ἐνδεεῖ, προσέτι δὲ πολλὰ καὶ τοῖς θεοῖς μέμφεσθαι. ¹⁰ ἢ
 δὲ τῆς ἰδίας διανοίας αἰδῶς καὶ τιμὴ σεαυτῷ τε ἀρεστόν ¹⁵
 σε ποιήσῃ καὶ τοῖς κοινωνοῖς εὐάρμοστον καὶ τοῖς θεοῖς
 σύμφωνον, τουτέστιν ἐπαινοῦντα, ὅσα ἐκείνοι διανέμονται
 καὶ διατετάχασιν.

17. Ἄνω, κάτω, κύκλῳ φοραὶ τῶν στοιχείων. ² ἢ δὲ
 τῆς ἀρετῆς κίνησις ἐν οὐδεμιᾷ τούτων, ἀλλὰ θεϊότερόν ²⁰
 τι καὶ ὁδῷ δυσεπινοήτῳ προιοῦσα εὐοδεῖ.

18. Οἷόν ἐστιν, ὃ ποιοῦσιν. τοὺς μὲν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
 χρόνου καὶ μεθ' ἑαυτῶν ζῶντας ἀνθρώπους εὐφημεῖν

1 καὶ <ἴστασθαι καὶ> ἴσχεσθαι D. αἱ om. AD. 2 τούτου
 D marg., Cas.: τοῦτο. 4 φντουργὸς <καὶ> Leop.; fort. φν-
 τουργὸς <καὶ ὁ ἀμπελουργὸς>. 7 δὲ om. T. ἐπὶ τί T.
 ὧδε AT: ὧ D. 8 μὲν AT: μόνον D. ἂν εὖ T. 8—9 περι-
 ποιήσεις ἑαυτῷ A: περιποιήσῃ σεαυτῷ T, περιποιήσεις σεαυτῷ
 D. 9 <ὃ> οὐ AD; an σὺ οὐ? 9—10 οὔτε αὐτάρκης post
 παύσῃ colloc. AD. 13 τῷ (τῶν A) . . . (14) ἐνδεεῖ AD: τὸν
 . . . ἐνδεῇ T. 15 ἑαυτὸν D pr. 16 κοινωνοῖς Cor.: κοινω-
 νικοῖς T, ἀνθρώποις D, om. A. 21 ὁδεύει D pr.: εὐοδοῖ (ut
 conl. Menag.) D corr.

οὐ θέλουσιν, αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων εὐφη- ATD
 μηθῆναι, οὓς οὔτε εἰδόν ποτε οὔτε ὄψονται, περὶ πολ-
 λοῦ ποιοῦνται. ² τοῦτο δὲ ἐγγύς ἐστι τῷ λυπηθῆναι ἄν,
 ὅτι οὐχὶ καὶ οἱ προγενέστεροι περὶ σοῦ λόγους εὐφήμους
⁵ ἐποιοῦντο.

19. Μή, εἴ τι αὐτῷ σοὶ δυσκαταπόνητον, τοῦτο ἄν-
 θρώπῳ ἀδύνατον ὑπολαμβάνειν, ἀλλ' εἴ τι ἀνθρώπῳ
 δυνατὸν καὶ οἰκεῖον, τοῦτο καὶ σεαυτῷ ἐφικτὸν νόμιζε.

20. Ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ ὄνυξι κατέδρουσέ τις καὶ AT
¹⁰ τῇ κεφαλῇ ἐρραγείς πληγὴν ἐποίησεν· ἀλλ' οὔτε ἐπιση-
 μαινόμεθα οὔτε προσκόπτομεν οὔτε ὑφορώμεθα ὕστερον
 ὥς ἐπίβουλον· καίτοι φυλαττόμεθα, οὐ μέντοι ὥς ἐχθρὸν
 οὐδὲ μεθ' ὑποψίας, ἀλλ' ἐκκλίσεως εὐμενοῦς. ² τοιοῦτόν
 τι γενέσθω καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς μέρεσι τοῦ βίου· πολλὰ
¹⁵ παρενθυμώμεθα τῶν οἷον προσγυμναζομένων. ³ ἔξεστι
 γάρ, ὥς ἔφην, ἐκκλίνειν καὶ μηδὲ ὑποπιτεύειν μηδὲ ἀπ-
 ἐχθεσθαι.

21. Εἰ τίς με ἐλέγξει καὶ παραστήσῃ μοι, ὅτι οὐκ ATD
 ὀρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πράσσω, δύναται, χαίρων μετα-
²⁰ θήσομαι. ² ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὑφ' ἧς οὐδεὶς πώ-
 ποτε ἐβλάβη, βλάπτεται δὲ ὁ ἐπιμένων ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ
 ἀπάτης καὶ ἀγνοίας. (22.) ἐγὼ δὲ τὸ ἑμαυτοῦ καθῆκον
 ποιῶ, τὰ ἄλλα με οὐ περισπᾷ· ἦτοι γὰρ ἄψυχα ἢ ἄλογα
 ἢ πεπλανημένα καὶ τὴν ὁδὸν ἀγνοοῦντα.

²⁵ 23. Τοῖς μὲν ἀλόγοις ζώοις καὶ καθόλου πράγμασι AT
 καὶ ὑποκειμένοις ὥς λόγον ἔχων λόγον μὴ ἔχουσι χρῶ

6—7 ἀνθρώπων ἀδυνάτων AD. 9 κατέκρουσέ τις A.
 11 προσκόπτομεν A. 14 τι A: τοι T. γινέσθω Cor. 16 καὶ
 μηδὲ AT: καὶ μηδὲν Cor., καὶ μήτε . . . μήτε Schultz II. ἀπέ-
 χεσθαι A. 18 μοι T: με AD. 22 δὲ τὸ scripsi et cc. 21
 et 22 coniunxi: τὸ AD, δὲ T. 23 μὲν A.

AT μεγαλοφρόνως καὶ ἐλευθέρως, τοῖς δὲ ἀνθρώποις ὡς λόγον ἔχουσι χρῶ καὶ κοινωνικῶς. ²ἐφ' ἅπασιν δὲ θεοὺς ἐπικαλοῦ καὶ μὴ διαφέρου πρὸς τὸ πόσῳ χρόνῳ ταῦτα πράξεις· ἀρκοῦσι γὰρ καὶ τρεῖς ὥραι τοιαῦται.

24. Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καὶ ὁ ὀρεωκόμος αὐτοῦ ⁵ ἀποθανόντες εἰς ταὐτὸ κατέστησαν· ἦτοι γὰρ <ἀν>εληφθησαν εἰς τοὺς αὐτοὺς τοῦ κόσμου σπερματικούς λόγους ἢ διεσκεδάσθησαν ὁμοίως εἰς τὰς ἀτόμους.

25. Ἐνθυμήθητι, πόσα κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκαριαῖον χρόνον ἐν ἐκάστῳ ἡμῶν ἅμα γίνεταί σωματικὰ ὁμοῦ καὶ ¹⁰ ψυχικά· καὶ οὕτως οὐ θαυμάσεις, εἰ πολὺ πλείω, μᾶλλον δὲ πάντα τὰ γινόμενα ἐν τῷ ἐνί τε καὶ σύμπαντι, ὃ δὴ κόσμον ὀνομάζομεν, ἅμα ἐνυφίσταται.

26. Ἐάν τις σοι προβάλλῃ, πῶς γράφεται τὸ Ἀντωνίου ὄνομα, μήτι κατεντεινόμενος προοίση ἕκαστον τῶν ¹⁵ στοιχείων; ²τί οὖν, ἐὰν ὀργίζωνται; μήτι ἀντοργιῇ; μήτι οὐκ ἐξαριθμῆσθαι πράως προιῶν ἕκαστον τῶν γραμμάτων; ³οὕτως οὖν καὶ ἐνθάδε μέμνησο, ὅτι πᾶν καθήκον ἐξ ἀριθμῶν τινῶν συμπληροῦται. τούτους δεῖ τηροῦντα καὶ μὴ θορυβοῦμενον μηδὲ τοῖς δυσχεραίνουσιν ἀντι- ²⁰ δυσχεραίνοντα περαίνειν ὁδῶ τὸ προκείμενον.

27. Πῶς ὁμὸν ἐστὶ μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀνθρώποις ὀρμᾶν ἐπὶ τὰ φαινόμενα αὐτοῖς οἰκεία καὶ συμφέροντα· καίτοι τρόπον τινὰ οὐ συγχωρεῖς αὐτοῖς τοῦτο ποιεῖν, ὅταν ἀγανακτῆς, ὅτι ἀμαρτάνουσι. ²φέρονται γὰρ πάν- ²⁵

2 καὶ om. T. 5 ὁ ὀρεωκόμος T: ὀρεωκόμος A (ὁ corr.).
6 suppl. Schultz II. 8 αὐτόμους A; fort. τὰς αὐτὰς ἀτόμους.

12 καὶ <γεννητῶ καὶ> σύμπαντι A; fort. τὰ γινόμενα <καὶ γεννητά> scribendum (cf. Plat. Tim. 28c). 14 προβάλλῃ A.

15 προοίση A (οἱ in ras.). 16 ἀντοργιῇ; μήτι T: ἄν A.

19 δεῖ T: δὲ A. 21 περαίνει A. malim (19—21) τούτους δὲ . . . περαίνειν δεῖ ὁδοῦ τὸ πρ. 25 ἀγανακτεῖς T.

τως ὡς ἐπὶ οἰκεῖα καὶ συμφέροντα αὐτοῖς. ³‘ἀλλ’ οὐκ ατ
ἔχει οὕτως.’ οὐκοῦν δίδασκε καὶ δείκνυε μὴ ἀγανακτῶν.

28. Θάνατος ἀνάπαυλα αἰσθητικῆς ἀντιτυπίας καὶ
ὁρμητικῆς νευροσπαστίας καὶ διανοητικῆς διεξόδου καὶ
5 τῆς πρὸς τὴν σάρκα λειτουργίας.

29. Αἰσχρόν ἐστιν, ἐν ᾧ βίῳ τὸ σῶμά σοι μὴ ἀπανδᾷ,
ἐν τούτῳ τὴν ψυχὴν προαπανδᾷν.

30. Ὅρα, μὴ ἀποκαισαρωθῆς, μὴ βαφῆς· γίνεται γὰρ.
²τήρησον οὖν σεαυτὸν ἀπλοῦν, ἀγαθόν, ἀκέραιον, σεμνόν,
10 ἄκομψον, τοῦ δικαίου φίλον, θεοσεβῆ, εὐμενῆ, φιλόστορ-
γον, ἐρρωμένον πρὸς τὰ πρέποντα ἔργα. ³ἀγώνισαι, ἵνα
τοιοῦτος συμμείνης, οἷόν σε ἡθέλησε ποιῆσαι φιλοσοφία.
⁴αἰδοῦ θεούς, σῶζε ἀνθρώπους. βραχὺς ὁ βίος· εἰς καρ-
πὸς τῆς ἐπιγείου ζωῆς διάθεσις ὁσία καὶ πράξεις κοι-
15 νωνικά. ⁵πάντα ὡς Ἀντωνίνου μαθητής· τὸ ὑπὲρ τῶν
κατὰ λόγον πρassoμένων εὐτονον ἐκείνου καὶ τὸ ὁμαλὲς
πανταχοῦ καὶ τὸ ὅσιον καὶ τὸ εὐδιον τοῦ προσώπου καὶ
τὸ μελίχον καὶ τὸ ἀκενόδοξον καὶ τὸ περὶ τὴν κατάλη-
ψιν τῶν πραγμάτων φιλότιμον· ⁶καὶ ὡς ἐκείνος οὐκ ἔν
20 τι ὅλως παρῆκεν, μὴ πρότερον εὖ μάλα κατιδὼν καὶ σα-
φῶς νοήσας· ⁷καὶ ὡς ἔφερεν ἐκεῖνος τοὺς ἀδίκως αὐτῷ
μεμφομένους μὴ ἀντιμεμφόμενος· καὶ ὡς ἐπ’ οὐδὲν
ἔσπευδεν καὶ ὡς διαβολὰς οὐκ ἐδέχετο· ⁸καὶ ὡς ἀκριβῆς
ἦν ἐξεταστὴς ἡθῶν καὶ πράξεων καὶ οὐκ ὄνειδιστής, οὐ
25 ψοφοδεής, οὐχ ὑπόπτῃς, οὐ σοφιστής· ⁹καὶ ὡς ὀλίγοις
ἀρκούμενος, οἷον οἰκῇσει, στρωμνῇ, ἐσθῆτι, τροφῇ, ὑπ-
ηρεσία· ¹⁰καὶ ὡς φιλόπονος καὶ μακρόθυμος· ¹¹καὶ οἷος

4 νευροσπαστίας T. 8 ἀποκαισαριανωθῆς A. 11 πρέ-
ποντα T: πρότερα A. 14 οὐσία A. 17 εὐόδιον: em. Xylander.
18 μελίχιον T. 21 αὐτῷ Stich: αὐτοῦ A, αὐτὸν T.
26 ἐσθῆτι T: εὐθύ τι A.

AT μέν(ειν) ἐν τῷ <αὐτῷ> μέχρι ἑσπέρας διὰ τὴν λιτὴν
 δίαιταν μὴδὲ τοῦ ἀποκρίνειν τὰ περιτιτώματα παρὰ τὴν
 συνήθη ὥραν χρήζειν· ¹²καὶ τὸ βέβαιον καὶ ὅμοιον ἐν
 ταῖς φιλίαις αὐτοῦ· ¹³καὶ τὸ ἀνέχεσθαι ἀντιβαινόντων
 παρρησιαστικῶς ταῖς γνώμας αὐτοῦ καὶ χαίρειν, εἴ τις ⁵
 δεικνύοι κρεῖττον· ¹⁴καὶ ὡς θεοσεβῆς χωρὶς δεισιδαιμο-
 νίας· ¹⁵ἴν' οὕτως εὐσυνειδήτῳ σοι ἐπιστῇ ἡ τελευταία
 ὥρα, ὡς ἐκείνῳ.

ATX 31. Ἀνάγηφε καὶ ἀνακαλοῦ σεαυτὸν καὶ ἐξυπνισθεῖς
 πάλιν καὶ ἐννοήσας, ὅτι ὄνειροί σοι ἠνώχλουν, πάλιν ¹⁰
 ἐγρηγορῶς βλέπε ταῦτα, ὡς ἐκεῖνα ἔβλεπες.

AT 32. Ἐκ σωματίου εἰμὶ καὶ ψυχῆς. τῷ μὲν οὖν σωμα-
 τίῳ πάντα ἀδιάφορα· οὐδὲ γὰρ δύναται διαφέρεισθαι.
²τῇ δὲ διανοίᾳ ἀδιάφορα, ὅσα μὴ ἔστιν αὐτῆς ἐνεργή-
 ματα· ὅσα δὲ γε αὐτῆς ἔστιν ἐνεργήματα, ταῦτα πάντα ¹⁵
 ἐπ' αὐτῇ ἔστιν. ³καὶ τούτων μέντοι περὶ μόνον τὸ
 παρὸν πραγματεύεται· τὰ γὰρ μέλλοντα καὶ παρῶχηκότα
 ἐνεργήματα αὐτῆς καὶ αὐτὰ ἤδη ἀδιάφορα.

ATB 33. Οὐκ ἔστιν ὁ πόνος τῇ χειρὶ οὐδὲ τῷ ποδὶ παρὰ
 φύσιν, μέχρις ἂν ποιῇ ὁ ποὺς τὰ τοῦ ποδὸς καὶ ἡ χεὶρ ²⁰
 τὰ τῆς χειρός. ²οὕτως οὖν οὐδὲ ἀνθρώπῳ ὡς ἀνθρώπῳ
 παρὰ φύσιν ἔστιν ὁ πόνος, μέχρις ἂν ποιῇ τὰ τοῦ ἀν-
 θρώπου. ³εἰ δὲ παρὰ φύσιν αὐτῷ οὐκ ἔστιν, οὐδὲ κακὸν
 ἔστιν αὐτῷ.

AT 34. Ἠλίκας ἡδονὰς ἥσθησαν λησται, κίναιδοι, πατρα- ²⁵
 λοῖται, τύραννοι.

1 suppl. Is. Casaub. 3 χρήζων T. 4 φίλαις A pr. <τῶν>
 ἀντιβαινόντων Cor. 13 οὐδὲ . . . (14) ἀδιάφορα om. A. 16
 <, &> περὶ T. 18 ἤδη ἀδιάφορα T: ἡ διάφορα A. 20 μέχρι
 ἂν ποιεῇ B. τὰ B, Lugd.: τὸ AT. 21 ὡς ἀνθρώπῳ om. A.
 22 ποιεῇ B. 23—24 κακὸν ἔστιν B, Gat.: κακὸν οὐκ ἔστιν AT.
 24 αὐτῷ T: αὐτῶν A, αὐτὸν B. 25 <καὶ> κίναιδοι A.

35. Οὐχ ὁρᾷς, πῶς οἱ βάνανσοι τεχνῖται ἀρμόζονται ^{ATB}
 μὲν μέχρῃ τινὸς πρὸς τοὺς ἰδιώτας, οὐδὲν ἥσσον μέντοι
 ἀντέχονται τοῦ λόγου τῆς τέχνης καὶ τούτου ἀποσιτῆναι
 οὐχ ὑπομένουσιν; ²οὐ δεινόν, εἰ ὁ ἀρχιτέκτων καὶ ὁ ἰα-
⁵τρὸς μᾶλλον αἰδέσονται τὸν τῆς ἰδίας τέχνης λόγον ἢ
 ὁ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ, ὅς αὐτῷ κοινός ἐστὶ πρὸς τοὺς
 θεούς;

36. Ἡ Ἀσία, ἡ Εὐρώπη γωνίαι τοῦ κόσμου· πᾶν πέ- ^{AT}
 λαγος σταγὼν τοῦ κόσμου· Ἰθὺς βωλάριον τοῦ κόσμου·
¹⁰ πᾶν τὸ ἐνεστὼς τοῦ χρόνου στιγμή τοῦ αἰῶνος· πάντα
 μικρά, εὐτρεπτα, ἐναφανιζόμενα. ²πάντα ἐκείθεν ἔρχε-
 ται, ἀπ' ἐκείνου τοῦ κοινοῦ ἡγεμονικοῦ ὁρμήσαντα ἢ
 κατ' ἐπακολούθησιν. ³καὶ τὸ χάσμα οὖν τοῦ λέοντος καὶ
 τὸ δηλητήριον καὶ πᾶσα κακουργία, ὥς ἄκανθα, ὥς βόρ-
¹⁵βορος, ἐκείνων ἐπιγεννήματα τῶν σεμνῶν καὶ καλῶν.
⁴μὴ οὖν αὐτὰ ἀλλότρια τούτου, οὗ σέβεις, φαντάζου,
 ἀλλὰ τὴν πάντων πηγὴν ἐπιλογίζου.

37. Ὁ τὰ νῦν ἰδὼν πάντα ἐώρακεν, ὅσα τε ἐξ αἰδίου
 ἐγένετο καὶ ὅσα εἰς τὸ ἄπειρον ἔσται· πάντα γὰρ ὁμο-
²⁰γενῆ καὶ ὁμοειδῆ.

38. Πολλάκις ἐνθυμοῦ τὴν ἐπισύνδεσιν πάντων τῶν
 ἐν τῷ κόσμῳ καὶ σχέσιν πρὸς ἄλληλα. ²τρόπον γὰρ τινα
 πάντα ἀλλήλοις ἐπιπέπλεκται καὶ πάντα κατὰ τοῦτο φίλα
 ἀλλήλοις ἐστίν· καὶ γὰρ ἄλλῳ ἄλλο ἐξῆς ἐστὶ ταῦτα διὰ
²⁵τὴν τοπικὴν κίνησιν καὶ σύμπνοϊαν καὶ τὴν ἔνωσιν τῆς
 οὐσίας.

1 πῶς οἱ T: πόσοι AB. 2 μέχρῃ A: ἄχρι TB. 4 εἰ ὁ
 TB: εἰ A. 6—7 τὸν θεόν B. 9 ἄθος A. 19 ἐγίνετο A.
 23 ἐπιπέπλεκται A. 24 ἄλλῳ ἄλλο Cor.: ἄλλῳ T, ἄλλο A.
 ταῦτα scripsi: τοῦτο. 25 τοπικὴν κίνησιν T (constantem
 motum Xyl.).

ATX 39. Οἷς συγκεκλήρωσαι πράγμασι, τούτοις συνάρμοξε σεαυτόν· καὶ οἷς συνείληχας ἀνθρώποις, τούτους φίλει, ἀλλ' ἀληθινῶς.

40. Ὅργανον, ἐργαλεῖον, σκεῦος πᾶν εἰ, πρὸς ὃ κατεσκεύασται, ποιεῖ, εὖ ἔχει· καίτοι ἐκεῖ ὁ κατασκευάσας 5 ἐκποδῶν. ²ἐπὶ δὲ τῶν ὑπὸ φύσεως συνεχομένων ἔνδον ἐστὶ καὶ παραμένει ἢ κατασκευάσασα δύναμις· καθὼ καὶ μᾶλλον αἰδεῖσθαι αὐτὴν δεῖ καὶ νομίζειν, ἐὰν κατὰ τὸ βούλημα ταύτης αὐτὸς ἔχῃς καὶ διεξάγῃς, ἔχειν σοι πάντα κατὰ νοῦν. ³ἔχει δὲ οὕτως καὶ τῷ παντὶ κατὰ 10 νοῦν τὰ ἑαυτοῦ.

AT 41. Ὅτι ἂν τῶν ἀπροαιρέτων ὑποστήσῃ σαυτῷ ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀνάγκη κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ τοιούτου κακοῦ ἢ τὴν ἀπότευξιν τοῦ τοιούτου ἀγαθοῦ μέμψασθαι σε θεοῖς καὶ ἀνθρώπους δὲ μισῆσαι τοὺς αἰτίους 15 ὄντας ἢ ὑποπιεζομένους ἔσεσθαι τῆς ἀποτεύξεως ἢ τῆς περιπτώσεως· καὶ ἀδικοῦμεν δὲ πολλὰ διὰ τὴν πρὸς ταῦτα διαφοράν. ²ἐὰν δὲ μόνα τὰ ἐφ' ἡμῖν ἀγαθὰ καὶ κακὰ κρίνωμεν, οὐδεμία αἰτία καταλείπεται οὔτε θεῷ ἐγκαλέσαι οὔτε πρὸς ἄνθρωπον στήναι στάσιν πολεμίου. 20

42. Πάντες εἰς ἓν ἀποτελεσμα συνεργοῦμεν, οἱ μὲν εἰδότης καὶ παρακολουθητικῶς, οἱ δὲ ἀνεπιστάτως, ὥσπερ καὶ τοὺς καθεύδοντας, οἶμαι, ὃς Ἡράκλειτος ἐργάτας εἶναι λέγει καὶ συνεργοὺς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινομένων. ²ἄλλος

22 Heracl. fragm. 75 Diels.

1 Οἷς] Τί Α. 4 εἰ] εἰς z. 5 καίτοι om. x. ἐκεῖνο ὁ l₃; ἐκεῖνα Menag. 6 ἐκποδῶν γ. 7 καὶ pr. om. z. 8 κατὰ om. γ. τὸ om. z. 9 αὐτὸς scripsi: αὐτόν Α, om. TX. ἔχῃς καὶ διεξάγῃς Schultz II: ἔχῃς καὶ διεξαγάγῃς T, διεξάγῃς AX. ἔχειν AX: ἔχει T. 12 ὑποστήσῃς αὐτῷ T et (αὐτῷ) Α: corr. Leop.

14 κακοῦ . . . τοιούτου om. Α. 17 δὲ Cas. tacite. 19 κρίνωμεν Morus (κρινῶμεν Gat.; tractaremus Xyl., duceremus Cas.): κινῶμεν. 22 ἀνεπιστήτως Gat.

δὲ κατ' ἄλλο συνεργεῖ, ἐκ περιουσίας δὲ καὶ ὁ μεμφόμενος καὶ ὁ ἀντιβαίνειν πειρώμενος καὶ ἀναιρεῖν τὰ γινόμενα· καὶ γὰρ τοῦ τοιούτου ἔχρηξεν ὁ κόσμος. ³λοιπὸν οὖν σύνης, εἰς τίνας ἑαυτὸν κατατάσσεις· ἐκείνος μὲν
⁵ γὰρ πάντως σοι καλῶς χρήσεται ὁ τὰ ὅλα διοικῶν καὶ παραδέξεται σε εἰς μέρος τι τῶν συνεργῶν καὶ συνεργη-
 τικῶν. ⁴ἀλλὰ σὺ μὴ τοιοῦτον μέρος γένη, οἷος ὁ εὐτελὴς καὶ γελοῖος στίχος ἐν τῷ δράματι, οὗ Χρῦσιππος μέμνηται.

43. Μήτι ὁ ἥλιος τὰ τοῦ ὑετοῦ ἀξιοῖ ποιεῖν; μή τι ὁ
¹⁰ Ἀσκληπιὸς τὰ τῆς Καρποφόρου; τί δὲ τῶν ἀστρῶν ἔκαστον; οὐχὶ διάφορα μὲν, συνεργὰ δὲ πρὸς ταῦτόν;

44. Εἰ μὲν οὖν ἐβουλεύσαντο περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμοὶ συμβῆναι ὀφειλόντων οἱ θεοί, καλῶς ἐβουλεύσαντο· ἄβουλον γὰρ θεὸν οὐδὲ ἐπινοῆσαι ῥάδιον· κακοποιῆσαι
¹⁵ δέ με διὰ τίνα αἰτίαν ἔμελλον ὀρμαῖν; ²τί γὰρ αὐτοῖς ἡ τῷ κοινῷ, οὗ μάλιστα προνοοῦνται, ἐκ τούτου περιεγέ-
 νετο; ³εἰ δὲ μὴ ἐβουλεύσαντο κατ' ἰδίαν περὶ ἐμοῦ, περὶ γε τῶν κοινῶν πάντως ἐβουλεύσαντο, οἷς κατ' ἐπακο-
 λούθησιν καὶ ταῦτα συμβαίνοντα ἀσπάζεσθαι καὶ στέρ-
²⁰ γειν ὀφείλω. ⁴εἰ δ' ἄρα περὶ μηδενὸς βουλεύονται (πι-
 στεύειν μὲν οὐχ ὅσιον ἢ μηδὲ θύωμεν μηδὲ εὐχόμεθα μηδὲ ὀμνύωμεν μηδὲ τὰ ἄλλα πράσσωμεν, ἅπερ ἕκαστα
 ὡς πρὸς παρόντας καὶ συμβιοῦντας τοὺς θεοὺς πράσσο-
 μεν), εἰ δ' ἄρα περὶ μηδενὸς τῶν καθ' ἡμᾶς βουλεύονται,
²⁵ ἐμοὶ μὲν ἔξεστι περὶ ἐμᾶντοῦ βουλεύεσθαι, ἐμοὶ δὲ ἐστι

7 Chrys. fragm. phys. 1181 v. Arn.

1 ὁ <μὲν> μεμφόμενος A. 4 τίνας ἑαυτὸν T: τίνα σεαυ-
 τόν A; τίνας σεαυτὸν Stich. 6 συνεργῶν καὶ om. A. 7 τοι-
 οῦτο T. οἷος ὁ T: οἷς A. 14 κακοποιῆσαι AT: κακῶ (ut
 vid.; fuitne κακοῦν ?) B. 15 τί γ . . . φ αὐτοῖς in B dispi-
 citur. 18 κατὰ τὴν ἐπακ. B (ut vid.). 21 ἡ A 24 δὲ T
 ἡμῶν T. 25 μὲν AT: δ' οὖν ὅμως B.

ΑΤΒ σκέψις περὶ τοῦ συμφέροντος. ⁵συμφέρει δὲ ἐκάστῳ τὸ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ κατασκευὴν καὶ φύσιν· ἡ δὲ ἐμὴ φύσις λογικὴ καὶ πολιτικὴ.

ΑΤ ⁶Πόλις καὶ πατρίς ὡς μὲν Ἀντωνίνῳ μοι ἡ Ῥώμη, ὡς δὲ ἀνθρώπῳ ὁ κόσμος. τὰ ταῖς πόλεσιν οὖν ταύταις ⁵ὠφέλιμα μόνα ἐστὶ μοι ἀγαθά.

45. Ὅσα ἐκάστῳ συμβαίνει, ταῦτα τῷ ὅλῳ συμφέρει· ἤρκει τοῦτο. ²ἀλλ' ἔτι ἐκεῖνο ὡς ἐπίπαν ὅψει παραφυλάξας, ὅσα ἀνθρώπῳ, καὶ ἑτέροις ἀνθρώποις. ³κοινοτέρων δὲ νῦν τὸ συμφέρον ἐπὶ τῶν μέσων λαμβανέσθω. ¹⁰

46. Ὡςπερ προσίσταται σοι τὰ ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ καὶ τοῖς τοιούτοις χωρίοις, ὡς αἰὲ τὰ αὐτὰ ὀρώμενα καὶ τὸ ὁμοειδὲς προσκορῇ τὴν θέαν ποιεῖ, τοῦτο καὶ ἐπὶ ὅλου τοῦ βίου πάσχειν· πάντα γὰρ ἄνω κάτω τὰ αὐτὰ καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν. ¹⁵μέχρι τίνος οὖν;

47. Ἐννόει συνεχῶς παντοίους ἀνθρώπους, καὶ παντοίων μὲν ἐπιτηδευμάτων, παντοδαπῶν δὲ ἔθνων, τεθνεώτας· ὥστε κατιέναι τοῦτο μέχρι Φιλιστίνου καὶ Φοίβου καὶ Ὀριγανίονος. ²μέτιθι νῦν ἐπὶ τὰ ἄλλα φῦλα. ³ἐκεῖ δὴ μεταβαλεῖν ἡμᾶς δεῖ, ὅπου τοσοῦτοι μὲν ²⁰δεινοὶ ῥήτορες, τοσοῦτοι δὲ σεμνοὶ φιλόσοφοι, Ἡράκλειτος, Πυθαγόρας, Σωκράτης, τοσοῦτοι δὲ ἥρωες πρότερον, τοσοῦτοι δὲ ὕστερον στρατηγοί, τύραννοι. ⁴ἐπὶ τούτοις δὲ Εὐδόξος, Ἰππαρχος, Ἀρχιμήδης, ἄλλαι φύσεις ὀξεῖαι, μεγαλόφρονες, φιλόπονοι, πανοῦργοι, αὐθάδεις, ²⁵αὐτῆς τῆς ἐπικήρου καὶ ἐφημέρου τῶν ἀνθρώπων ζωῆς χλευασταί, οἷον Μένιππος καὶ ὅσοι τοιοῦτοι. ⁵περὶ πάν-

27 cf. schol. in Luciani Pisc. 26 (135, 13 R).

1 <ἡ> σκέψις B. 9 καὶ Gat.: ἡ. 10 λαμβανέσθαι A.

11 Ὡςπερ Bas. (*quae vides* Xyl.); Ὡςπερ Gat. προίσταται A. ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ A: ἀμφὶ τῷ θεάτρῳ T.

των τούτων ἐννόει, ὅτι πάλαι κεῖνται. τί οὖν τοῦτο ΑΤ
δεινὸν αὐτοῖς; τί δαὶ τοῖς μηδ' ὀνομαζομένοις ὅλως; ἔν
ᾧδε πολλοῦ ἄξιον, τὸ μετ' ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης
εὐμενῇ τοῖς ψεύσταις καὶ ἀδίκους διαβιοῦν.

5 48. Ὅταν εὐφραῖναι σεαυτὸν θέλῃς, ἐνθυμοῦ τὰ προ-
τερήματα τῶν συμβιούντων· οἷον τοῦ μὲν τὸ δραστήριον,
τοῦ δὲ τὸ αἰδῆμον, τοῦ δὲ τὸ εὐμετάδοτον, ἄλλον δὲ
ἄλλο τι. ²οὐδὲν γὰρ οὕτως εὐφραίνει, ὥς τὰ ὁμοιώματα
τῶν ἀρετῶν, ἐμφαινόμενα τοῖς ἡθεσι τῶν συζώντων καὶ
10 ἀθρόα ὥς οἷόν τε συμπίπτοντα. ³διὸ καὶ πρόχειρα αὐτὰ
ἐκτέον.

49. Μήτι δυσχεραίνεις, ὅτι τοσῶνδ' ἐτινων λιτρῶν εἴ
καὶ οὐ τριακοσίων; οὕτω δὴ καὶ ὅτι μέχρι τοσῶνδε ἐτιῶν
βιωτέον σοι καὶ οὐ μέχρι πλείονος· ὥσπερ γὰρ τῆς οὐσίας
15 ὅσον ἀφώρισται σοι στέργεις, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου.

50. Πειρῶ μὲν πελθεῖν αὐτούς, πρᾶττε δὲ καὶ ἀκόν-
των, ὅταν τῆς δικαιοσύνης ὁ λόγος οὕτως ἄγῃ. ²ἐὰν
μέντοι βία τις προσχρώμενος ἐνίστηται, μετὰβαινε ἐπὶ
τὸ εὐάρεστον καὶ ἄλυπον καὶ συγγχῶ εἰς ἄλλην ἀρετὴν
20 τῇ κωλύσει καὶ μέμνησο, ὅτι μεθ' ὑπεξαίρεσεως ὥρμας,
ὅτι καὶ τῶν ἀδυνάτων οὐκ ὠρέγου. ³τίνος οὖν; τῆς τοι-
ᾱσδ' ἐτινος ὁρμῆς. τούτου δὲ τυγχάνεις· ἐφ' οἷς προ-
ήχθημεν, ταῦτα γίνεται.

51. Ὁ μὲν φιλόδοξος ἀλλοτρίαν ἐνέργειαν ἰδίον ἀγα-
25 θὸν ὑπολαμβάνει, ὁ δὲ φιλήδονος ἰδίαν πείσιν· ὁ δὲ
νοῦν ἔχων ἰδίαν πρᾶξιν.

52. Ἐξεστί περὶ τούτου μηδὲν ὑπολαμβάνειν καὶ μὴ

4 ἀδίκως Α. 9 ἐμφαινόμενα . . . συζώντων om. Α.
12 δυσχεραίνης Α. 15 στέργοις T (corr. Bas.) 16 Πειρῶ-
μεν: em. Nauck. πρᾶττε: corr. Dübner. <τῶν> ἀκόντων T.
17 οὗτος Α corr. 20 ὁρμας: em. Cor. 21 ὠρέγου Α,
Gat.: ὁρέγου T.

ΑΤ ὀχλείσθαι τῇ ψυχῇ· ²αὐτὰ γὰρ τὰ πράγματα οὐκ ἔχει φύσιν ποιητικὴν τῶν ἡμετέρων κρίσεων.

53. Ἐθίσον σεαυτὸν πρὸς τῷ ὕφ' ἐτέρου λεγομένῳ γίνεσθαι ἀπαρενθυμήτως καὶ ὡς οἶόν τε ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ λέγοντος γίνου.

5

54. Τὸ τῷ σμῆναι μὴ συμφέρον οὐδὲ τῇ μελίσσει συμφέρει.

55. Εἰ κυβερνῶντα οἱ ναῦται ἢ ἰατρεύοντα οἱ κάμνοντες κακῶς ἔλεγον, ἄλλῳ τινὲ ἂν προσεῖχον, ἢ πῶς αὐτὸς ἐνεργοίῃ τὸ τοῖς ἐμπλέουσιν σωτήριον ἢ τὸ τοῖς 10 θεραπευομένοις ὑγιεινόν;

56. Πόσοι, μεθ' ὧν εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, ἤδη ἀπεληλύθασιν.

57. Ἰκτεριῶσι τὸ μέλι πικρὸν φαίνεται καὶ λυσσο-
δήκτοις τὸ ὕδωρ φοβερόν καὶ παιδίῳ τὸ σφαιρίον κα- 15
λόν. ²τί οὖν ὀργίζομαι; ἢ δοκεῖ σοι ἔλασσον ἰσχύειν τὸ διεψευσμένον ἢ τὸ χόλιον τῷ ἰκτεριῶντι καὶ ὁ ἰὸς τῷ λυσσοδήκτῳ;

58. Κατὰ τὸν λόγον τῆς σῆς φύσεως βιοῦν σε οὐδεὶς κωλύσει· παρὰ τὸν λόγον τῆς κοινῆς φύσεως οὐδέν σοι 20 συμβήσεται.

59. Οἷοί εἰσιν, οἷς θέλουσιν ἀρέσκειν, καὶ δι' οἷά τινα περιγινόμενα καὶ δι' οἷων ἐνεργειῶν. ²ὥς ταχέως ὁ αἰὼν πάντα καλύψει καὶ ὅσα ἐκάλυπεν ἤδη.

3 τῷ A pr., Cor.: τὸ T, τῶν A corr. λεγομένου A. 8 κυβερνῶνται et ἰατρεύονται T. 9 τινὶ ἂν προσεῖχον; AT: em. Cor. 10 ἐνεργοίῃν Richards: malim πῶς ἂν τις ἐνεργοίῃ. 19 σῆς om. A. 22—23 οἷά τινα scripsi: οἷοι τὰ A: οἷα T; οἷα τὰ Cor.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ

Ζ

5 1. Τί ἐστι κακία; τοῦτ' ἔστιν, ὃ πολλάκις εἶδες. καὶ ΑΤ
ἐπὶ παντὸς δὲ τοῦ συμβαίνοντος πρόχειρον ἔχε, ὅτι
τοῦτό ἐστιν, ὃ πολλάκις εἶδες. ²ὅλως ἄνω κάτω τὰ αὐτὰ
εὐρήσεις, ὧν μεσταὶ αἱ ἱστορίαι αἱ παλαιαί, αἱ μέσαι, αἱ
ὑπόγνιοι, ὧν νῦν μεσταὶ αἱ πόλεις καὶ <αἱ> οἰκίαι. ³οὐ-
10 δὲν καινόν· πάντα καὶ συνήθη καὶ ὀλιγοχρόνια.

2. Ἡ τὰ δόγματά πῶς γε ἄλλως δύναται νεκρωθῆναι,
ἐὰν μὴ αἱ κατάλληλοι αὐτοῖς φαντασίαι σβεσθῶσιν; ἅς
διηνεκῶς ἀναζωπυρεῖν ἐπὶ σοὶ ἐστι. ²δύναμαι περὶ τού-
του, ὃ δεῖ, ὑπολαμβάνειν· εἰ δ' ἄρα δύναμαι, τί ταράσ-
15 σομαι; τὰ ἔξω τῆς ἐμῆς διανοίας οὐδὲν ὅλως πρὸς τὴν
ἐμὴν διάνοιαν. ³τοῦτο μάθε καὶ ὀρθὸς εἶ. ἀναβιῶναί
σοι ἔξεστιν· ἴδε πάλιν τὰ πράγματα, ὡς ἐώρας· ἐν τού-
τῳ γὰρ τὸ ἀναβιῶναι.

3. Πομπῆς κενοσπουδία, ἐπὶ σκηνῆς δράματα, ποίμνια,
20 ἀγέλαι, διαδορατισμοὶ κυνιδίοις ὀστάριον ἐρριμμένον,
ψωμίον εἰς τὰς τῶν ἰχθύων δεξαμενάς, μυρμήκων τα-
λαιπωρίαι καὶ ἀχθοφορίαι, μυιδίων ἐπτοημένων διαδρο-
μαί, σιγιλλάρια νευροσπαστούμενα. ²χρὴ οὖν ἐν τούτοις
εὐμενῶς μὲν καὶ μὴ καταφροναττόμενον ἐστάναι, παρα-

5 Τι ἐστι T: Τουτέστι A; an Τί ποτ' ἐστὶ ? 9 suppl.
Cor. 10 καὶ alt. om. T (habet Xyl.). 11 Ἡ scripsi: ἡ A, om. T.
πῶς γε scripsi: πῶς γὰρ A, πῶς T. 12 κατάλληλαι A. ἅς
A (quas Xyl.): ὡς T. 14 εἰ δ' ἄρα scripsi (εἰ ἄρα Rendall):
εἰ γὰρ A, εἰ T. 16 πάθε T. ὀρθῶς A. εἶ. <εἰ> A; ὀρθῶς
οἶε Stich, malim ὀρθὸς ἔσῃ (vel ἔσο). 18 τὸ T: τῷ A.
20 διαδορατισμοί <, τί εἰσὶ μοι;> Lofft (malim <τί ἐμοί;>).
22 μυιδίων A. 24 καταφροναττόμενον A: φροναττόμενον T.

ΑΤ κολουθεῖν μέντοι, ὅτι τοσοῦτου ἄξιός ἐκαστός ἐστίν, ὅσου ἄξιά ἐστι ταῦτα, περὶ ἃ ἐσπούδακεν.

4. Δεῖ κατὰ λέξιν παρακολουθεῖν τοῖς λεγομένοις καὶ καθ' ἐκάστην ὁρμὴν τοῖς γινομένοις καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου εὐθύς ὁρᾶν, ἐπὶ τίνα σκοπὸν ἢ ἀναφορά, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου παραφυλάσσειν, τί τὸ σημαινόμενον.

5. Πότερον ἐξαρκεῖ ἡ διάνοιά μου πρὸς τοῦτο ἢ οὐ; ²εἰ μὲν ἐξαρκεῖ, χρωμαι αὐτῇ πρὸς τὸ ἔργον ὡς ὁργάνῳ παρὰ τῆς τῶν ὅλων φύσεως δοθέντι· εἰ δὲ μὴ ἐξαρκεῖ, ἦτοι παραχωρῶ τοῦ ἔργου τῷ δυναμένῳ κρεῖττον ἐπι- 10 τελέσαι, ἐὰν ἄλλως τοῦτο μὴ καθήκη, ἢ πράσσω, ὡς δύναμαι, προσπαραλαβὼν τὸν δυνάμενον κατὰ πρόσχρησιν τοῦ ἐμοῦ ἡγεμονικοῦ ποιῆσαι τὸ εἰς τὴν κοινωνίαν νῦν καίριον καὶ χρήσιμον. ³ὅ τι γὰρ ἂν δι' ἐμαυτοῦ ἢ σὺν ἄλλῳ ποιῶ, ὧδε μόνον χρὴ συντείνειν, εἰς τὸ κοινῇ χρή- 15 σιμον καὶ εὐάρμοστον.

6. Ὅσοι μὲν πολυῦμνητοι γενόμενοι ἤδη λήθῃ παραδέδονται· ὅσοι δὲ τούτους ὑμνήσαντες πάλαι ἐκποδών.

ΑΤΧ 7. Μὴ αἰσχύνου βοηθούμενος· πρόκειται γὰρ σοι ἐνεργεῖν τὸ ἐπιβάλλον ὡς στρατιώτῃ ἐν τειχομαχίᾳ. ²τί 20 οὖν, ἐὰν σὺ μὲν χωλαίνων ἐπὶ τὴν ἑπαλξιν ἀναβῆναι μόνος μὴ δύνη, σὺν ἄλλῳ δὲ δυνατὸν ἦ τοῦτο;

ΑΤ 8. Τὰ μέλλοντα μὴ ταρασσέτω· ἤξεις γὰρ ἐπ' αὐτά, ἐὰν δεήσῃ, φέρων τὸν αὐτὸν λόγον, ᾧ νῦν πρὸς τὰ παρόντα χρᾶ.

25

9. Πάντα ἀλλήλοις ἐπιπλέκεται καὶ ἡ σύνδεσις ἱερὰ καὶ σχεδόν τι οὐδὲν ἀλλότριον ἄλλο ἄλλῳ· συγκατατέ-

8 αὐτὴν Α. 17 παραδίδονται Α, Lugd. 20 τοῦπιβάλ-
λον Χ. στρατιώτης Βγα pr. 21 χωλεύων Χ. 22 μὴ] οὐ Β.
δύνησαι z, δυνήσῃ p₄. 23 ἤξεις T: . ξεις Α (incerta prima
littera, sine acc. et spir.).

τακται γὰρ καὶ συγκοσμεῖ τὸν αὐτὸν κόσμον. ²κόσμος ^{AT}
 τε γὰρ εἷς ἐξ ἀπάντων καὶ θεὸς εἷς διὰ πάντων καὶ οὐ-
 σία μία καὶ νόμος εἷς, λόγος κοινὸς πάντων τῶν νοερῶν
 ζώων, καὶ ἀλήθεια μία, εἶγε καὶ τελειότης μία τῶν ὁμο-
 5 γενῶν καὶ τοῦ αὐτοῦ λόγου μετεχόντων ζώων.

10. Πᾶν τὸ ἔνυλον ἐναφανίζεται τάχιστα τῇ τῶν ὅλων
 οὐσίᾳ καὶ πᾶν αἴτιον εἰς τὸν τῶν ὅλων λόγον τάχιστα
 ἀναλαμβάνεται καὶ παντὸς μνήμη τάχιστα ἐγκαταχώννυ-
 ται τῷ αἰῶνι.

11. Τῷ λογικῷ ζῳῷ ἡ αὐτὴ πρᾶξις κατὰ φύσιν ἐστὶ
 καὶ κατὰ λόγον.

12. Ὁρθὸς ἢ ὀρθούμενος.

13. Οἷόν ἐστιν ἐν ἡνωμένοις τὰ μέλη τοῦ σώματος,
 τοῦτον ἔχει τὸν λόγον ἐν διεστιῶσι τὰ λογικὰ πρὸς μίαν
 15 τινὰ συνεργίαν κατεσκευασμένα. ²μᾶλλον δέ σοι ἡ τού-
 του νόησις προσπесεῖται, ἐὰν πρὸς ἑαυτὸν πολλάκις
 λέγῃς, ὅτι μέλος εἰμὶ τοῦ ἐκ τῶν λογικῶν συστήματος.
³ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ῥῶ στοιχείου μέρος εἶναι ἑαυτὸν λέγῃς,
 οὕτω ἀπὸ καρδίας φιλεῖς τοὺς ἀνθρώπους, οὕτω σε
 20 καταληκτικῶς εὐφραίνει τὸ εὐεργετεῖν· ἔτι εἰ ὡς πρέπον
 αὐτὸ ψιλὸν ποιεῖς, οὕτω ὡς ἑαυτὸν εὖ ποιῶν.

14. Ὁ θέλει, ἔξωθεν προσπιπτέτω τοῖς παθεῖν ἐκ τῆς
 προσπιτώσεως ταύτης δυναμένοις. ²ἐκεῖνα γάρ, ἐὰν θε-
 λήσῃ, μέμψεται τὰ παθόντα, ἐγὼ δέ, ἐὰν μὴ ὑπολάβω,
 25 ὅτι κακὸν τὸ συμβεβηκός, οὕτω βέβλαμμαι. ἔξεστι δέ
 μοι μὴ ὑπολαβεῖν.

15. Ὁ τι ἂν τις ποιῇ ἢ λέγῃ, ἐμὲ δεῖ ἀγαθὸν εἶναι·

2 ἐξ A: διὰ T. θεὸς εἷς δι' ἀπάντων Leop. 4 <ἡ> ἀλή-
 θεια A. 7 τάχιστα . . . (8) μνήμη om. A. 12 ἢ] μὴ Cas.

20 καταληπτικῶς: em. Gat. εἰ om. T. 21 ἑαυτὸν A: αὐτὸν T.

22 θέλεις A; id. προσπιπτέτω et πάθειναι. 27 ὁ τι ἂν τις
 Gat.: ὁ ἂν τις A, ὁ τις ἂν T,

ΑΤ ὥς ἂν εἰ ὁ χρυσὸς ἢ ὁ σμάραγδος ἢ ἡ πορφύρα τοῦτο
αἰεὶ ἔλεγεν· ὅτι ἂν τις ποιῇ ἢ λέγῃ, ἐμὲ δεῖ σμάραγδον
εἶναι καὶ τὸ ἐμυνοῦν χροῶμα ἔχειν'.

16. Τὸ ἡγεμονικὸν αὐτὸ ἐαυτῷ οὐκ ἐνοχλεῖ, οἷον λέγω,
οὐ φοβεῖ ἐαυτὸ εἰς ἐπιθυμίαν. ²εἰ δέ τις ἄλλος αὐτὸ ⁵
φοβῆσαι ἢ λυπῆσαι δύναται, ποιεῖτω· αὐτὸ γὰρ ἐαυτὸ
ὑποληπτικῶς οὐ τρέψει εἰς τοιαύτας τροπὰς. ³τὸ σωμα-
τιον μὴ πάθῃ τι, αὐτὸ μεριμνάτω, εἰ δύναται, καὶ λε-
γέτω, εἴ τι πάσχει· τὸ δὲ ψυχάριον τὸ φοβούμενον, τὸ
λυπούμενον, τὸ περὶ τούτων ὅλως ὑπολαμβάνον οὐδὲν ¹⁰
μὴ πάθῃ· οὐ γὰρ ἔξισ αὐτῷ εἰς κρίσιν τοιαύτην. ⁴ἀπροσ-
δεές ἐστίν, ὅσον ἐφ' ἐαυτῷ, τὸ ἡγεμονικόν, ἐὰν μὴ ἐαυ-
τῷ ἔνδειαν ποιῇ, κατὰ ταῦτά δὲ καὶ ἀτάραχον καὶ ἀν-
εμπόδιστον, ἐὰν μὴ ἐαυτὸ ταράσῃ καὶ ἐμποδίσῃ.

17. Εὐδαιμονία ἐστὶ δαίμων ἀγαθὸς ἢ ¹⁵
ἀγαθόν. ²τί οὖν ὧδε ποιεῖς, ὦ φαντασία; ἀπέρχου,
τοὺς θεοὺς σοι, ὥς ἦλθες· οὐ γὰρ χρήζω σου. ³ἐλήλυθας
δὲ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος· οὐκ ὀργίζομαι σοι· μόνον
ἄπιθι.

ΑΤΧ 18. Φοβεῖται τις μεταβολήν; τί γὰρ δύναται χωρὶς ²⁰
μεταβολῆς γενέσθαι; τί δὲ φίλτερον ἢ οἰκειότερον τῇ
τῶν ὅλων φύσει; ²σὺ δὲ αὐτὸς λούσασθαι δύνασαι, ἐὰν
μὴ τὰ ξύλα μεταβάλῃ; τραφῆναι δὲ δύνασαι, ἐὰν μὴ τὰ
ἐδώδιμα μεταβάλῃ; ἄλλο δέ· τι τῶν χρησίμων δύναται
συντελεσθῆναι χωρὶς μεταβολῆς; ³οὐχ ὀρᾷς οὖν, ὅτι καὶ ²⁵

3 τὸ om. A. 4 αὐτὸ T: τοῦτο A. 5 φοβεῖ: emendavi.
ἐαυτῷ A. 6 ποιεῖ τὸ αὐτὸ A. ἐαυτῷ A. 9 τὸ δὲ A, Bas.: τῇ
δὲ T (om. Xyl.). 11 ἔξισ αὐτῷ scripsi (neque . . . ei sunt habi-
tus Xyl.): ἔξεις αὐτό. 13 ταῦτα A. 14 ἐαυτῷ A. 15 lac.
not. Gat., qui ἢ <ἡγεμονικόν> coni. 20 γὰρ] δὲ X. 21 δὲ]
δαί T. 22 αὐτοῦς A. 23 (et 24) μεταβάλῃς X. 23 δύ-
νησαι A. 24 <ἀπό> τῶν z. 25 τελεσθῆναι X.

αὐτὸ τὸ σὲ μεταβαλεῖν ὁμοίον ἐστὶ καὶ ὁμοίως ἀναγκαῖον ATX
τῇ τῶν ὅλων φύσει;

19. Διὰ τῆς τῶν ὅλων οὐσίας ὡς διὰ χειμάρρου διεκ- AT
πορεύεται πάντα τὰ σώματα, τῷ ὅλῳ συμφυῇ καὶ συν-
5 εργά, ὡς τὰ ἡμέτερα μέρη ἀλλήλοις.

² Πόσους ἤδη ὁ αἰὼν Χρυσίππους, πόσους Σωκράτεις,
πόσους Ἐπικτήτους καταπέπωκεν. ³ τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ
παντὸς οὐτινοσοῦν σοὶ ἀνθρώπου τε καὶ πράγματος
προσπιπτέτω.

10 20. Ἐμὲ ἐν μόνον περισπᾶ, μή τι αὐτὸς ποιήσω, ὃ ἡ
κατασκευὴ τοῦ ἀνθρώπου οὐ θέλει ἢ ὡς οὐ θέλει ἢ ὃ
νῦν οὐ θέλει.

21. Ἐγγὺς μὲν ἡ σὴ περὶ πάντων λήθη, ἐγγὺς δὲ ἡ
πάντων περὶ σοῦ λήθη.

15 22. Ἴδιον ἀνθρώπου φιλεῖν καὶ τοὺς πταλόντας. ² τοῦ- ATX
το δὲ γίνεται, ἐὰν συμπροσπίπτῃ σοι, ὅτι καὶ συγγενεῖς
καὶ δι' ἄγνοιαν καὶ ἄκοντες ἀμαρτάνουσι καὶ μετ' ὀλίγον
ἀμφοτέρω τε θνήξεσθε καὶ πρὸ πάντων, ὅτι οὐκ ἐβλαψέν σε·
οὐ γὰρ τὸ ἡγεμονικόν σου χεῖρον ἐποίησεν, ἢ πρόσθεν ἦν.

20 23. Ἡ τῶν ὅλων φύσις ἐκ τῆς ὅλης οὐσίας ὡς κηροῦ ATB
νῦν μὲν ἱππάριον ἔπλασε, συγχέασα δὲ τοῦτο εἰς δέν-
δρῦφιον συνεχρήσατο τῇ ὕλῃ αὐτοῦ, εἴτα εἰς ἀνθρωπά-
ριον, εἴτα εἰς ἄλλο τι· ἕκαστον δὲ τούτων πρὸς ὀλίγιστον
ὑπέστη. ² δεινὸν δὲ οὐδὲν τὸ διαλυθῆναι τῷ κιβωτίῳ,
25 ὥσπερ οὐδὲ τὸ συμπαραῆναι.

1 μεταβαλεῖν X pauci. 3 ἐκπορεύεται A pr. 10 αὐτὸ
A. 12 οὐ om. A. 15 <τὸ> φιλεῖν x. 16 γίνοιτ' ἂν X
(γένοιτ' ἂν BX nonn.). προσπίπτῃ X (προσπροσπίπτῃ B).
17 καὶ ante ἄκοντες om. y. καὶ A: καὶ ὡς T, καὶ ὅτιπερ (om.
μετ' ὀλίγον) X. 18 τεθνήξεσθε X plerique: τεθνήξεσθαι
AX nonn., τεθνήξετε T. 19 ἦν om. z. 21 συγχέονσα B.
δενδρῦφιον Nauck: δένδρον φύσιν. 23 εἰς] ὡς A. ὀλί-
γον B. 24 τῷ TB: τὸ A.

AT 24. Τὸ ἐπίκοτον τοῦ προσώπου ἴαν παρὰ φύσιν,
 † ὅταν πολλάκις ἐναποθνήσκειν ἢ πρόσχημα, ἢ τὸ τε-
 λευταῖον ἀπεσβέσθῃ, ὥστε ὅλως ἐξαφθῆναι μὴ δύνα-
 σθαι. ² αὐτῷ γε τούτῳ παρακολουθεῖν πειρῶ, ὅτι παρὰ
 τὸν λόγον· εἰ γὰρ καὶ ἡ συναίσθησις τοῦ ἁμαρτάνειν 5
 οἰχῆσεται, τίς ἔτι τοῦ ζῆν αἰτία;

25. Πάντα, ὅσα ὁρᾷς, ὅσον οὐπω μεταβαλεῖ ἢ τὰ ὅλα
 διοικοῦσα φύσις καὶ ἄλλα ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῶν ποιήσῃ
 καὶ πάλιν ἄλλα ἐκ τῆς ἐκείνων οὐσίας, ἵνα ἀεὶ νεαρὸς
 ἦ ὁ κόσμος. 10

26. Ὅταν τις ἁμάρτη τι εἰς σέ, εὐθύς ἐνθυμοῦ, τί
 ἀγαθὸν ἢ κακὸν ὑπολαβὼν ἡμαρτεν· τοῦτο γὰρ ἰδὼν
 ἐλεήσεις αὐτὸν καὶ οὔτε θαυμάσεις οὔτε ὀργισθήσῃ.
² ἦτοι γὰρ καὶ αὐτὸς τὸ αὐτὸ ἐκείνῳ ἀγαθὸν ἔτι ὑπο-
 λαμβάνεις ἢ ἄλλο ὁμοειδές. δεῖ οὖν συγγινώσκειν. ³ εἰ 15
 δὲ μηκέτι ὑπολαμβάνεις τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ καὶ κακά,
 ῥᾶον εὐμενὴς ἔσῃ τῷ παρορῶντι.

27. Μὴ τὰ ἀπόντα ἐννοεῖν ὥς ἤδη ὄντα, ἀλλὰ τῶν
 παρόντων τὰ δεξιώτατα ἐκλογίζεσθαι καὶ τούτων χάριν
 ὑπομιμνήσκεσθαι, πῶς ἂν ἐπεξητεῖτο, εἰ μὴ παρῇν. ² ἅμα 20
 μέντοι φυλάσσου, μὴ διὰ τοῦ οὕτως ἀσμενίζῃν αὐτοῖς
 ἐθίσεως ἐκτιμᾶν αὐτά, ὥστε, ἐάν ποτε μὴ παρῇ, ταραχθῇ-
 σεσθαι.

ATD 28. Εἰς αὐτὸν συνειλοῦ. φύσιν ἔχει τὸ λογικὸν ἡγε-
 μονικὸν ἑαυτῷ ἀρκεῖσθαι δικαιοπραγοῦντι καὶ παρ' αὐτὸ 25
 τοῦτο γαλήνην ἔχοντι.

29. Ἐξάλειψον τὴν φαντασίαν. ² στήσον τὴν νευρο-

2—3 locus desperatus. 2 ἢ T: ἢ A. τελευταίαν A.
 4 τοῦτο A. 12 ὑπολαβὼν A. 14 ὑπολαμβάνεις A (ει corr.).
 16 καλὰ A. 17 ῥάδιον A. 19 καὶ . . . (20) ὑπομιμνή-
 σκεσθαι om. A. 21 ὁντως A. 24 αὐτὸν TD corr.: αὐτόν
 AD pr., σαντόν D s. l. τὸν A.

σπαστίαν. ³περίγραφον τὸ ἐνεστὼς τοῦ χρόνου. ⁴γνώρισον ^{ATD}
τὸ συμβαῖνον ἢ σοὶ ἢ ἄλλῳ. ⁵διέλε καὶ μέρισον τὸ ὑπο-
κείμενον εἰς τὸ αἰτιῶδες καὶ ὑλικόν. ⁶ἐννόησον τὴν ἐσχά- ^{AT}
την ὥραν. ⁷τὸ ἐκείνῳ ἀμαρτηθὲν ἐκεῖ κατάλιπε, ὅπου ἡ
⁵ἀμαρτία ὑπέστη.

30. Συμπαρεκτείνειν τὴν νόησιν τοῖς λεγομένοις.
εἰσδύεσθαι τὸν νοῦν εἰς τὰ <νῦν> γινόμενα καὶ ποιοῦντα.

31. Φαίδρουνον σεαυτὸν ἀπλότῃ καὶ αἰδοῖ καὶ τῇ
πρὸς τὸ ἀνὰ μέσον ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιαφορία. ²φίλη-
¹⁰σον τὸ ἀνθρώπινον γένος. ³ἀκολούθησον θεῷ. ⁴ἐκείνος
μὲν φησιν, ὅτι 'πάντα νομιστί, ἔτεῃ δὲ μόνα τὰ στοιχεῖα'.
ἀρκεῖ δὲ μεμνησθαι, ὅτι τὰ πάντα νομιστί ἔχει· ἥδη λίαν
ὀλίγα.

32. Περὶ θανάτου· ἡ σκεδασμός, εἰ ἄτομοι· εἰ ἔνω-
¹⁵σις, ἥτοι σβέσις ἢ μετάστασις.

33. Περὶ πόνου· τὸ μὲν ἀφόρητον ἐξάγει, τὸ δὲ χρο-
νίζον φορητόν· καὶ ἡ διάνοια τὴν ἑαυτῆς γαλήνην κατὰ
ἀπόληψιν διατηρεῖ καὶ οὐ χεῖρον τὸ ἡγεμονικὸν γέγονεν.
²τὰ δὲ κακούμενα μέρη ὑπὸ τοῦ πόνου, εἴ γε δύναται,
²⁰περὶ αὐτοῦ ἀποφηνάσθω.

34. Περὶ δόξης· ἴδε τάς διανοίας αὐτῶν, οἶαι καὶ οἶα
μὲν φεύγουσαι, οἶα δὲ διώκουσαι. ²καὶ ὅτι, ὥς αἱ θῖνες
ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐπιφορούμεναι κρύπτουσι τὰς προτέρας,

10 Democriti fragm. 9, 117, 125; cf. Diels Fragm. der Vors. I²
361, 22. 16 cf. Epicuri fragm. 447 Us.

4 κατάλειπε A. 7 εἰς τὰ om. A. <νῦν> supplevi.
11 ἔτεῃ Usener: ἔτι ἢ A, ἔτι εἰ T. δαίμονα: em. Cas. 12 ὅτι
<εἰ> et v. 13 ἔτεῃ δὴ λίαν ὀλίγα Us. 13 ἢ δηλίαν: corr. Cas.
(ἢ δὴ λίαν Xyl.). 14 εἰ σκεδασμός ἢ ἄτομοι T (aut-aut Xyl.).
εἰ (εἰ δ' Cas.) ἔνωσις scripsi: ἡ ἔνωσις A, ἡ κένωσις T. 19 εἴ
γε scripsi: εἴ τε A, εἴ τι T. 23 τὰ πρότερα: em. Cor.

ΑΤ οὕτως ἐν τῷ βίῳ τὰ πρότερα ὑπὸ τῶν ἐπενεχθέντων τά-
χιστα ἐκαλύφθη.

35. Ἡ οὖν ὑπάρχει διανοία μεγαλοπρέπεια καὶ θεω-
ρία παντὸς μὲν χρόνου, πάσης δὲ οὐσίας, ἄρα οἶε τού-
τῳ μέγα τι δοκεῖν εἶναι τὸν ἀνθρώπινον βίον; ἀδύνα- 5
τον, ἣ δ' ὅς. οὐκοῦν καὶ θάνατον οὐ δεινόν τι ἡγήσε-
ται ὁ τοιοῦτος; ἥμιστά γε.'

36. Βασιλικὸν μὲν εὖ πράττειν, κακῶς δὲ ἀκούειν.'

37. Αἰσχροὺν ἐστὶ τὸ μὲν πρόσωπον ὑπῆκοον εἶναι καὶ
σχηματίζεσθαι καὶ κατακοσμεῖσθαι, ὥς κελεύει ἡ διά- 10
νοια, αὐτὴν δ' ὑφ' ἑαυτῆς μὴ σχηματίζεσθαι καὶ κατα-
κοσμεῖσθαι.

38. Τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν·
μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν.

39. Ἀθανάτοις τε θεοῖς καὶ ἡμῖν χάσματα δοίης. 15

40. Βίον θεορῶειν, ὥστε κάρπιμον στάχυν
καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μῆ.

41. Εἰ δ' ἡμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμῷ,
ἔχει λόγον καὶ τοῦτο.

42. Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον. 20

43. Μὴ συνεπιθρονηεῖν, μὴ σφύζειν.

3 Plato Rep. VI 486 A. 8 cf. Arr. Epict. IV 6, 20; Diog.
Laert. VI, 3. 13, 16, 18, 20 Eurip. fragm. 287, 1 sq., 757, 6 sq.,
208, 1 sq., 918, 3 sq. Nauck².

1 πρότερα Bas.: πρότερη T, ἑταίρα (accentus corr.) A. 3 ἡ A:
ὃ T (sic et διανοίας dett. codd. Plat.). διανοία μεγαλοπρέ-
πεια Cor. e Platone: διάνοια μεγαλοπρεπῆς (-πῆ A). 4 ἄρα
T: ἄρα A; οἷόν τε Plat. 11 μῆ] καὶ A. 13 πράγμασι:
corr. Gat. 17 τὸ μὲν . . . τὸ δέ: corr. Lugd. 18 ἐμῶν A.

44. Ἐγὼ δὲ τούτῳ δίκαιον ἂν λόγον ἀντεῖποιμι· ἄτ
 ὅτι οὐ καλῶς λέγεις, ὥ ἄνθρωπε, εἰ οἶει δεῖν κίνδυνον
 ὑπολογίζεσθαι τοῦ ζῆν ἢ τεθνάναι ἄνδρα, ὅτου τι καὶ
 σμικρὸν ὄφελος· ἀλλ' οὐκ ἐκείνο μόνον σκοπεῖν, ὅταν
 5 πράττῃ, πότερον δίκαια ἢ ἄδικα πράττει, καὶ ἀνδρὸς
 ἀγαθοῦ ἢ κακοῦ.'

45. Οὕτω γὰρ ἔχει, ὥ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῇ ἀληθείᾳ·
 οὗ ἂν τις αὐτὸν τάξῃ ἡγησάμενος βέλτιστον εἶναι ἢ ὑπ'
 ἄρχοντος ταχθῇ, ἐνταῦθα <δεῖ>, ὥς ἐμοὶ δοκεῖν, μένοντα
 10 κινδυνεύειν μηδὲν ὑπολογιζόμενον μήτε θάνατον μήτε
 ἄλλο μηδὲν πρὸ τοῦ αἰσχροῦ.'

46. Ἄλλ', ὥ μακάριε, ὄρα, μὴ ἄλλο τι τὸ γενναῖον
 καὶ τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ σφῶζειν τε καὶ σφῶζεσθαι· μὴ γὰρ τοῦ-
 το μὲν, τὸ ζῆν ὅποσονδ' ἡ χρόνον, τὸν γε ὥς ἀληθῶς ἄν-
 15 ὄρα, ἐατέον ἐστὶ καὶ οὐ φιλοψυχητέον, ἀλλ' ἐπιτρέψαν-
 τα περὶ τούτων τῷ θεῷ καὶ πιστεύσαντα ταῖς γυναιξίν,
 ὅτι τὴν εἰμαρμένην οὐδ' ἂν εἰς ἐκφύγοι, τὸ ἐπὶ τούτῳ
 σκεπτέον, τίνα ἂν τρόπον τοῦτον, ὃν μέλλοι χρόνον
 βιῶναι, ὥς ἄριστα βιώῃ.'

1 Plato Apol. 28 B.

7 ib. 28 D.

12 Plato Gorg. 512 D.

1 τούτῳ Bas. (*huic versio*): τοῦτον T (*hoc* Xyl.), τοῦτο (ut
 Platonis cod. k Bekk.) A. ἂν δίκαιον Plat. 4 ὄφελος
 <ἐστιν> Plat. 5 πότερα cod. Bodl. Plat. (cum nonn. aliis).

6 ἀγαθοῦ <ἔργα> Bas. e Plat. 8 αὐτὸν Cas.: αὐτόν;
 ἐαυτὸν Plat. τάξῃ <ἢ> cod. Bodl. Plat. (cum nonn. aliis).

8—9 ὑπάρχοντος: corr. Bas. e Plat. 9 suppl. Bas. e Plat.

δοκεῖ Bas. e Plat. fort. Marcus ἐνταῦθα, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, <δεῖ>ν
 scripsit. 12 μὴ om. A. 13 ἢ τὸ AT (ut cod. Bodl. et

nonn. alii Plat.): ἢ τὸ T, sic vel ἢ τοῦ cett. codd. Plat.

14 ὅποσον δὲ AT, dett. nonn. Plat.: ὅποσον δὲ cod. Bodl., ὅπο-
 σον δεῖ dett. quidam Plat. 15 ἐπιτρέψαντα A. 17 οὐδ'

ἂν εἰς A: οὐδεὶς ἂν T. 18 μέλλοι A (ut cod. Bodl. et plu-
 rimi alii Plat.): μέλλει T, dett. Plat. 19 βιώῃ AT (ut cod.

Bodl. et T Plat.): βιοίῃ dett. Plat.

AT 47. Περισκοπεῖν ἄστρον δρόμους ὥσπερ συμπεριθέ-
οντα καὶ τὰς τῶν στοιχείων εἰς ἄλληλα μεταβολὰς συν-
εχῶς ἐννοεῖν· ²ἀποκαθαίρουσι γὰρ αἱ τούτων φαντασίαι
τὸν ῥύπον τοῦ χαμαὶ βίου.

48. Καλὸν τὸ τοῦ Πλάτωνος. καὶ δὴ περὶ ἀνθρώπων
τοὺς λόγους ποιούμενον ἐπισκοπεῖν δεῖ καὶ τὰ ἐπίγεια
ὥσπερ ποθὲν ἄνωθεν κάτω, ἀγέλας, στρατεύματα, γεώρ-
για, γάμους, διαλύσεις, γενέσεις, θανάτους, δικαστηρίων
θόρυβον, ἐρήμους χώρας, βαρβάρων ἔθνη ποικίλα, ἑορ-
τάς, θρήνους, ἀγοράς, τὸ παμμιγὲς καὶ τὸ ἐκ τῶν ἐναν- 10
τίων συγκοσμούμενον.

49. Τὰ προγεγονότα ἀναθεωρεῖν, τὰς τοσαύτας τῶν
ἡγεμονιῶν μεταβολὰς. ἔξεστι καὶ τὰ ἐσόμενα προεφορᾶν.
²ὁμοειδῇ γὰρ πάντως ἔσται καὶ οὐχ οἷόν τε ἐκβῆναι τοῦ
ῥυθμοῦ τῶν νῦν γινομένων· ὅθεν καὶ ἴσον τὸ τεσσάρ- 15
κοντα ἔτεσιν ἱστορῆσαι τὸν ἀνθρώπινον βίον τῷ ἐπὶ ἔτη
μύρια. τί γὰρ πλεόν ὄψει;

ATM 50. Καὶ τὰ μὲν ἐκ γῆς
φύντ' εἰς γαῖαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου
βλαστόντα γονῆς εἰς αἰθέριον
πάλιν ἦλθε πόλον·

AT ²ἢ τοῦτο διάλυσίς τῶν ἐν ταῖς ἀτόμοις ἀντεμπλοκῶν
καὶ τοιοῦτός τις σκορπισμὸς τῶν ἀπαθῶν στοιχείων.

18 Eurip. fragm. 839, 9—11 Nauck².

1 δρόμον A. 5—6 δὴ . . . δεῖ T: δεῖ . . . δὴ A. 7 κάτω
Cas.: κατὰ. 10 θρόνους A. 12—13 malim <Τῷ> τὰ . . . (vel
Τὰ . . . ἀναθεωροῦντι) . . . μεταβολὰς, ἔξεστι. 13 ἡγεμονι-
κῶν A. ἐσόμενα T: σεμνὰ A. 18 μὲν ἐκ γῆς Schultz: μὲν
ἐκ τῆς A, ἐκ γῆς μὲν TM; μὲν ἐκ γαίης Gat. e Philone.
19 φύντ' T: φύντα M, φῦν τὰ A. ἐπ' A. 20 βλαστῶντα A.
γονῆς Gat. e Philone: γένη. 20—21 εἰς οὐράνιον πόλον
ἦλθε πάλιν Gat. e Philone. 21 ἦλθον A. 22 αὐτόμοι A;
ceterum locus vix sanus.

51. Καὶ

AT

όλοις καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι
παρεκτρέποντες ὀχετόν, ὥστε μὴ θανεῖν.

² θεόθεν δὲ πνέοντ' οὖρον ἀνάγκη
τλῆναι καμάτοις ἀνοδύροισι.

5

52. Καββαλικώτερος, ἀλλ' οὐχὶ κοινωνικώτερος οὐδὲ
αἰδημονέστερος οὐδ' εὐτακτότερος ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσιν
οὐδὲ εὐμενέστερος πρὸς τὰ τῶν πλησίον παροράματα.

53. Ὅπου ἔργον ἐπιτελεῖσθαι δύναται κατὰ τὸν κοι- ATX
10 νὸν θεοῖς καὶ ἀνθρώποις λόγον, ἐκεῖ οὐδὲν δεινόν· ὅπου
γὰρ ὠφελείας τυχεῖν ἔξεστι διὰ τῆς εὐοδόουσης καὶ κατὰ
τὴν κατασκευὴν προιούσης ἐνεργείας, ἐκεῖ οὐδεμίαν βλά-
βην ὑφορατέον.

54. Πανταχοῦ καὶ διηνεκῶς ἐπὶ σοί ἐστι καὶ τῇ παρ- AT
15 ούσῃ συμβάσει θεοσεβῶς εὐαρεστεῖν καὶ τοῖς παροῦσιν
ἀνθρώποις κατὰ δικαιοσύνην προσφέρεσθαι καὶ τῇ <παρ>-
ούσῃ φαντασίᾳ ἐμφιλοτεχνεῖν, ἵνα μὴ τι ἀκατάληπτον
παρεῖδονῃ.

55. Μὴ περιβλέπου ἀλλότρια ἡγεμονικά, ἀλλ' ἐκεῖ ATD
20 βλέπε κατ' εὐθύ, ἐπὶ τί σε ἡ φύσις ὁδηγεῖ ἢ τε τοῦ ὅλου

2 Eurip. Suppl. 1110 sq.
Nauck³.

4 fragm. adesp. trag. 303

2 πότοις T (πότοις Bas.). μαγγανεύμασι codd.: em. Cas.
e Plutarcho (cons. ad. Apollon. 15 110c), ubi βρωτοῖσι καὶ
ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι legitur; νότοις καὶ στρώμασι καὶ μαν-
τεύμασιν codd. Eurip.; βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι μαγγανεύμασιν
Markland. 4 πνέοντες A. 6 καββαλιώτερος T, παμβαλιώ-
τερος A: em. Cas. 7 οὐδὲ ἀτακτότερος A. 8 πλησίον A.
9 τὸν om. x. 10 ἀνθρώποις ATBzX nonn.: ἀνθρώπων
X rell. 12 κατασκευὴν ATBzX nonn.: σκευὴν X rell.
ἐναργίας B. 16 suppl. Cas. 20 <τῶν> τοῦ A.

ΑΤΔ διὰ τῶν συμβαινόντων σοι καὶ ἡ σὴ διὰ τῶν πρακτέων
 ὑπὸ σοῦ. ²πρακτέον δὲ ἐκάστω τὸ ἐξῆς τῇ κατασκευῇ·
 κατεσκευάσται δὲ τὰ μὲν λοιπὰ τῶν λογικῶν ἔνεκεν καὶ
 ἐπὶ παντὸς ἄλλου τὰ χεῖρω τῶν κρειττόνων ἔνεκεν, τὰ
 δὲ λογικὰ ἀλλήλων ἔνεκεν. ³τὸ μὲν οὖν προηγούμενον 5
 ἐν τῇ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῇ τὸ κοινωνικὸν ἐστὶ
⁴δεύτερον δὲ τὸ ἀνένδοτον πρὸς τὰς σωματικὰς πέλσεις·
 λογικῆς γὰρ καὶ νοερᾶς κινήσεως ἴδιον περιορίζειν ἑαυ-
 τὴν καὶ μῆποτε ἡττάσθαι μῆτε αἰσθητικῆς μῆτε ὀρμη-
 τικῆς κινήσεως· ζφώδεις γὰρ ἐκάτεραι, ἡ δὲ νοερά ἐθέ- 10
 λει πρωτιστεύειν καὶ μὴ κατακρατεῖσθαι ὑπ' ἐκείνων.
 δικαίως γε· πέφυκε γὰρ χρηστικὴ πᾶσιν ἐκείνοις. ⁵τρί-
 τον ἐν τῇ λογικῇ κατασκευῇ τὸ ἀπρόπτωτον καὶ ἀνεξα-
 πάτητον. ⁶τούτων οὖν ἐχόμενον τὸ ἡγεμονικὸν εὐθεία
 περαινέτω, καὶ ἔχει τὰ ἑαυτοῦ. 15

ΑΤ 56. Ὡς ἀποτεθνηκότα δεῖ καὶ μέχρι νῦν βεβιωκότα τὸ
 λοιπὸν ἐκ τοῦ περιόντος ζῆσαι κατὰ τὴν φύσιν.

57. Μόνως φιλεῖν τὸ ἑαυτῷ συμβαῖνον καὶ συγκλω-
 θόμενον. τί γὰρ ἁρμοδιώτερον;

58. Ἐφ' ἐκάστου συμβάματος ἐκείνουσ προὸ ὁμμάτων 20
 ἔχειν, οἷς τὰ αὐτὰ συνέβαινε, ἔπειτα ἡχθοντο, ἐξενί-
 ζοντο, ἐμέμφοντο· νῦν οὖν ἐκεῖνοι ποῦ; οὐδαμοῦ. ²τί
 οὖν; καὶ σὺ θέλεις ὁμοίως; οὐχὶ δὲ τὰς μὲν ἀλλοτρίας
 τροπὰς καταλιπεῖν τοῖς τρέπουσι καὶ τρεπομένοις, αὐτὸς
 δὲ περὶ τὸ πῶς χρῆσθαι αὐτοῖς ὅλος γίνεσθαι; ³χρήσῃ 25
 γὰρ καλῶς καὶ ὕλη σου ἔσται· μόνον πρόσεχε καὶ θέλε
 σεαυτῷ καλὸς εἶναι ἐπὶ παντός, οὗ πράσσεις· καὶ μέ-

1 πρακτέων δὲ A pr. 3 ἐν᾽ D (item v. 5), ἔνεκεν < ὥσπερ >
 T. 4 τὰ <δὲ> D. 4—5 τὰ δὲ AD, Bas.: τὰ τὸ T (autem
 Xyl.). 9 μήπω AD. 13 ἀπρόπτωτον AD. 14 εὐθεία
 scripsi: εὐθεία; εὐθεῖαν Cor. 18 μόνως A: μόνος T, μόνον
 Bas. 21 οἱ A. 25 χρήσει A. 27 καλῶς A.

μνησο ἀμφοτέρων, ὅτι καὶ διάφορον ἐφ' οὗ ἡ AT
προᾶξις.

59. <Τὰ> ἔνδον σκέπε. ἔνδον ἡ πηγὴ τοῦ ἀγαθοῦ ATD
καὶ ἀεὶ ἀναβλύειν δυναμένη, ἐὰν ἀεὶ σκάπτῃς.

5 60. Δεῖ καὶ τὸ σῶμα πεπηγέναι καὶ μὴ διερροῖσθαι
μήτε ἐν κινήσει μήτε ἐν σχέςσει. ²οἶον γὰρ τι ἐπὶ τοῦ
προσώπου παρέχεται ἡ διάνοια συνετὸν αὐτὸ καὶ εὖσχη-
μον ἀεὶ συντηροῦσα, τοιοῦτον καὶ ἐπὶ ὅλου τοῦ σώματος
ἀπαιτητέον. ³πάντα δὲ ταῦτα σὺν τῷ ἀνεπιτηδέντῳ φυ-
10 λακτέα.

61. Ἡ βιωτικὴ τῇ παλαιστικῇ ὁμοιοτέρα ἢ περὶ τῇ ὀρ-
χηστικῇ ¹κατὰ τὸ πρὸς τὰ ἐμπίπτοντα καὶ οὐ προεγνώ- AT
σμένα ἔτοιμος καὶ ἀπτῶς ἐστάναι.

62. Συνεχῶς ἐφιστάναι, τίνες εἰσὶν οὗτοι, ὑφ' ὧν ATX
15 μαρτυρεῖσθαι θέλεις, καὶ τίνα ἡγεμονικὰ ἔχουσιν. ²οὔτε
γὰρ μέμψῃ τοῖς ἀκουσίως πταίουσιν οὔτε ἐπιμαρτυρή-
σεως δεήσῃ ἐμβλέπων εἰς τὰς πηγὰς τῆς ὑπολήψεως καὶ
ὁρμῆς αὐτῶν.

63. Πᾶσα ψυχὴ, φησὶν, ἄκουσα στέρεται ἀλη- ATXD
20 θείας· οὕτως οὖν καὶ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης καὶ
εὐμενείας καὶ παντὸς τοῦ τοιούτου. ²ἀναγκαιοτάτον δὲ
τὸ διηνεκῶς τούτου μεμνησθαι· ἔση γὰρ πρὸς πάντας
πρῶτος.

19 Arr. Epict. I 28, 4 II 22, 37. <Μέμνησο ὅτι> πᾶσα D.
21—23 εὐμενείας . . . πρῶτος] sic contracta haec exhibet D:
τῶν ἄλλων ἀρετῶν καὶ πάντως ἔση ταύτῃ πρῶτος.

1 lacunam not. Schultz. ἀφ' A. 3 <Τὰ> supplevi.
σκέπε A: σκόπει D, βλέπε T; σκάπτει Schultz. τῶν ἀγαθῶν
D pr. 4 ἀναβλύζειν D corr. 5 δεῖ <δὲ> D. 6 μήτε ἐν
κινήσει om. D. 8 ἀεὶ scripsi: καὶ A et D pr., om. TD corr.
τοιοῦτο TD. 17 εἰ βλέπων T. πηγὰς TD: ψυχὰς A.
19 φησὶν ἄκουσα AX: ἄκουσα, φησὶν T: ἄκουσα DB. 20 οὕ-
τως . . . δικαιοσύνης om. D. καὶ σωφροσύνης om. z.

ATB 64. Ἐπὶ μὲν παντὸς πόνου πρόχειρον ἔστω, ὅτι οὐκ αἰσχροὺς οὐδὲ τὴν διάνοιαν τὴν κυβερνῶσαν χεῖρω ποιεῖ· οὔτε γὰρ, καθὸ λογικὴ ἔστιν, οὔτε, καθὸ κοινωνικὴ, διαφθείρει αὐτήν. ² ἐπὶ μέντοι τῶν πλείστων πόνων καὶ τὸ τοῦ Ἐπικούρου σοὶ βοηθεῖτω, ὅτι οὔτε ἀφόρητον οὔτε αἰώνιον, ἐὰν τῶν ὄρων μνημονεύῃς καὶ μὴ προσδοξάξῃς. ³ ἀκέλινου δὲ μέμνησο, ὅτι πολλὰ πόνῳ τὰ αὐτὰ ὄντα λανθάνει δυσχεραίνόμενα, οἷον τὸ νυστάζειν καὶ τὸ καυματίζεσθαι καὶ τὸ ἀνορεκτεῖν. ⁴ ὅταν οὖν τινι τούτων δυσαρεστῆς, λέγε ἑαυτῷ, ὅτι πόνῳ ἐνδίδως. 10

AT 65. Ὅρα, μήποτε τοιοῦτον πάθης πρὸς τοὺς ἀπανθρώπους, οἷον οἱ <ἀπ>άνθρωποι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

ATX 66. Πόθεν ἴσμεν, εἰ μὴ Τηλαύγης Σωκράτους τὴν διάθεσιν κρείσσω ἦν; ² οὐ γὰρ ἀρκεῖ, εἰ Σωκράτης ἐνδοξότερον ἀπέθανεν καὶ ἐντρεχέστερον τοῖς σοφισταῖς 15 διελέγετο καὶ καρτερικώτερον ἐν τῷ πάγῳ διεννυκτέρευεν καὶ τὸν Σαλαμίνιον κελευσθεὶς ἄγειν γεννικώτερον ἔδοξεν ἀντιβῆναι καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐβρενθύετο, περὶ οὗ καὶ μάλιστ' ἂν τις ἐπιστήσειεν, εἴπερ ἀληθὲς ἦν. ³ ἀλλ' ἐκεῖνο δεῖ σκοπεῖν, πόταν τινὰ τὴν ψυχὴν εἶχε Σωκράτης 20 καὶ εἰ ἐδύνατο ἀρκεῖσθαι τῷ δίκαιος εἶναι τὰ πρὸς ἀνθρώπους καὶ ὅσιος τὰ πρὸς θεοὺς μήτε ἐκεῖ πρὸς τὴν

5 Epicuri fragm. 447 Us. 18 cf. Aristoph. Nub. 362.

2 τῶν κυβερν. T. 3 καθὸ λογικὴ Cas.: καθολικὴ A, καθὸ ὕλική TB. διαφθείροι A. 7 δὲ om. B. 10 σεαυτῷ B.
12 suppl. Cas. 13 μὴ X: μὲν A, om. T. τηλαύγης TzX
noñn.: τηλαυγῆς A (ἢ corr. ut vid.) X rell. σωκράτους AX:
σωκράτης T (l₁ corr.). τὴν] καὶ T. 14 κρείσσω A.
16 καρτερικώτατα AX. 17 σαλαμιόνιον x. γεννικώτερον TX
plerique: γεννικώτερον AB v₄, γενναιώτερον Bas. 19 μάλιστα
AB v₄. 21 τῷ δίκαιος εἶναι ἀρκεῖσθαι X. τῷ] τὸ A.
22 ἐκεῖ AX: εἰκῆ T; malim ἐκείνων.

κακίαν ἀγανακτῶν μηδὲ μὴν δουλεύων τινὸς ἀγνοίᾳ ^{ATX}
μήτε τῶν ἀπονεμομένων ἐκ τοῦ ὅλου ὡς ξένον τι δεχό-
μενος ἢ ὡς ἀφόρητον ὑπομένων μήτε τοῖς τοῦ σαρκιδίου
πάθεσιν ἐμπαρέχων συμπαθῇ τὸν νοῦν.

5 67. Ἡ φύσις οὐχ οὕτως συνεκέρασε τῷ συγκρίματι, ^{AT}
ὡς μὴ ἐφείσθαι περιορίζειν ἑαυτὸν καὶ τὰ ἑαυτοῦ ὑφ'
ἑαυτῷ ποιεῖσθαι· λίαν γὰρ ἐνδέχεται θείον ἄνδρα γενέ-
σθαι καὶ ὑπὸ μηδενὸς γνωρισθῆναι. ²τούτου μέμνησο
ἀεὶ καὶ ἔτι ἐκείνου, ὅτι ἐν ὀλιγίστοις κεῖται τὸ εὐδαιμό-
10 νως βιωσαι· ³καὶ μή, ὅτι ἀπήλπισας διαλεκτικὸς καὶ φυ-
σικὸς ἔσσεσθαι, διὰ τοῦτο ἀπογνῶς καὶ ἐλεύθερος καὶ
αἰδήμων καὶ κοινωνικὸς καὶ εὐπειθὴς θεῷ.

68. Ἀβιάστως διαζῆσαι ἐν πλείστη θυμηδία, κἂν πάν-
τες καταβοῶσιν ἅτινα βούλονται κἂν τὰ θηρία διασπᾷ
15 τὰ μελύδρια τοῦ περιτεθραμμένου τούτου φυράματος.
²τί γὰρ κωλύει ἐν πᾶσι τούτοις τὴν διάνοιαν σῶζειν
ἑαυτὴν ἐν γαλήνῃ καὶ κρίσει [τῇ] περὶ τῶν περιεσθηκό-
των ἀληθεῖ καὶ χρήσει τῶν ὑποβεβλημένων ἐτοίμῃ; ³ὥστε
τὴν μὲν κρίσιν λέγειν τῷ προσπίπτοντι 'τοῦτο ὑπάρχεις
20 κατ' οὐσίαν, κἂν κατὰ δόξαν ἄλλοιον φαίνῃ', τὴν δὲ
χρῆσιν λέγειν τῷ ὑποπίπτοντι 'σὲ ἐξήτουν· ἀεὶ γάρ μοι τὸ
παρὸν ὕλη ἀρετῆς λογικῆς καὶ πολιτικῆς καὶ τὸ σύνολον
τέχνης ἀνθρώπου ἢ θεοῦ'. ⁴πᾶν γὰρ τὸ συμβαῖνον θεῷ
ἢ ἀνθρώπῳ ἐξοικειοῦται καὶ οὔτε καινὸν οὔτε δυσμετα-
25 χερίστον, ἀλλὰ γνώριμον καὶ εὐεργές.

69. Τοῦτο ἔχει ἢ τελειότης τοῦ ἥθους, τὸ πᾶσαν ἡμέ-

1 μήτε μὴν p₄, conl. Nauck; μηδὲ μὴ γ. 6—7 ὑφ' ἑαν-
τοῦ A. 7 post γὰρ quaedam excidisse videntur. 10 δια-
λεκτικῶς καὶ φυσικῶς A. 16 κωλύειν A. 17 expurg. Gat.
18 <κρίσει> ἀληθεῖ A. 19 ὑπάρχει A. 20 φανῇ:
corr. Cor.; φανῆς Menag. 22 σὺν ὅλης A. 26 τοῦ τελειό-
της A.

ΑΤ ραν ὡς τελευταίαν διεξάγειν καὶ μήτε σφύζειν μήτε ναρκᾶν μήτε ὑποκρίνεσθαι.

ΑΤΔΧ 70. Οἱ θεοὶ ἀθάνατοι ὄντες οὐ δυσχεραίνουσιν, ὅτι ἐν τοσούτῳ αἰῶνι δεήσει αὐτοὺς πάντως αἰεὶ τοιούτων ὄντων καὶ τοσούτων φαύλων ἀνέχεσθαι· προσέτι δὲ καὶ 5 κήδονται αὐτῶν παντοίως. ²σὺ δὲ ὅσον οὐδέπω λήγειν μέλλων ἀπαυδαῖς, καὶ ταῦτα εἰς ὧν τῶν φαύλων;

71. Γελοῖόν ἐστι τὴν μὲν ἰδίαν κακίαν μὴ φεύγειν, ὃ καὶ δυνατόν ἐστι, τὴν δὲ τῶν ἄλλων φεύγειν, ὅπερ ἀδύνατον.

10

ΑΤ 72. Ὁ ἂν ἡ λογικὴ καὶ πολιτικὴ δύναμις εὐρίσκη μήτε νοερόν μήτε κοινωνικόν, εὐλόγως καταδεέστερον ἑαυτῆς κρίνει.

73. Ὅταν σὺ εὖ πεποιηκῶς ᾗς καὶ ἄλλος εὖ πεπονθώς, τί ἔτι ζητεῖς τρίτον παρὰ ταῦτα, ὥσπερ οἱ μωροί, τὸ καὶ 15 δόξαι εὖ πεποιηκέναι ἢ τὸ ἀμοιβῆς τυχεῖν;

ΑΤΔ 74. Οὐδεὶς κάμνει ὠφελούμενος. ὠφέλεια δὲ πρᾶξις κατὰ φύσιν· μὴ οὖν κάμνε ὠφελούμενος, ἐν ᾧ ὠφελεῖς.

ΑΤ 75. Ἡ τοῦ ὅλου φύσις ἐπὶ τὴν κοσμοποιίαν ὥρμησεν· νῦν δὲ ἥτοι πᾶν τὸ γινόμενον κατ' ἐπακολούθησιν γίνε- 20 ται ἢ ἀλόγιστα καὶ τὰ κυριώτατά ἐστιν, ἐφ' ᾧ ποιεῖται ἰδίαν ὁρμὴν τὸ τοῦ κόσμου ἡγεμονικόν. ²εἰς πολλὰ σε γαληνότερον ποιήσει τοῦτο μνημονευόμενον.

3 Οἱ θεοὶ . . . ὅσον] Ὁ θεὸς οὐχ ὅπως ἀθάνατος ὧν οὐ δυσχεραίνει τοιούτων καὶ τοσούτων φαύλων ἀνεχόμενος, ἀλλ' αὐτῶν παντοίως καὶ κήδεται, καὶ σὺ ὅσον D.

14 ἄλλως Α. 15 ἐπιζητεῖς Nauck. τό<δε> καὶ Α; fort. τό γε καὶ. 19 φύσεις Α. 23 τούτου Α.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ

Η

5 1. Καὶ τοῦτο πρὸς τὸ ἀκενόδοξον φέρει, ὅτι οὐκ ἔτι ΑΤ
δύνασαι τὸν βίον ὅλον ἢ τὸν γε ἀπὸ νεότητος φιλόσο-
φον βεβιωκέναι, ἀλλὰ πολλοῖς τε ἄλλοις καὶ αὐτὸς ἐαν-
τῷ δῆλος γέγονας πόρρω φιλοσοφίας ὢν. ²πέφυρσαι οὖν,
ὥστε τὴν μὲν δόξαν τὴν τοῦ φιλοσόφου κτήσασθαι οὐκ
10 ἔτι σοι ῥάδιον· ἀνταγωνίζεται δὲ καὶ ἡ ὑπόθεσις. ³εἶπερ
οὖν ἀληθῶς ἐώρακας, ποῦ κεῖται τὸ πρᾶγμα, τὸ μὲν, τί
δόξεις, ἄφες· ἀρκέσθητι δέ, εἰ κὰν τὸ λοιπὸν τοῦ βίου
ὅσον δήποτε, ὡς ἡ φύσις σου θέλει, βιώσῃ. ⁴κατανόησον
οὖν, τί θέλει, καὶ ἄλλο μηδέν σε περισπάτω· πεπειρασά-
15 γάρ, περὶ πόσα πλανηθεὶς οὐδαμοῦ εὔρες τὸ εὖ ζῆν.
⁵οὐκ ἐν συλλογισμοῖς, οὐκ ἐν πλούτῳ, οὐκ ἐν δόξῃ, οὐκ
ἐν ἀπολαύσει, οὐδαμοῦ. ⁶ποῦ οὖν ἐστίν; ἐν τῷ ποιεῖν,
ἃ ἐπιζητεῖ ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις· πῶς οὖν ταῦτα ποι-
ήσῃ; ἐὰν δόγματα ἔχῃ, ἀφ' ὧν αἱ ὁρμαὶ καὶ αἱ πράξεις.
20 τίνα δόγματα; περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, ὡς οὐδενὸς μὲν
ἀγαθοῦ ὄντος ἀνθρώπῳ, ὃ οὐχὶ ποιεῖ δίκαιον, σώφρονα,
ἀνδρεῖον, ἐλεύθερον, οὐδενὸς δὲ κακοῦ, ὃ οὐχὶ ποιεῖ τά-
ναντία τοῖς εἰρημένοις.

2. Καθ' ἐκάστην πρᾶξιν ἐρώτα σεαυτόν· πῶς μοι αὖ-
25 τη ἔχει; μὴ μετανοήσω ἐπ' αὐτῇ; μικρὸν καὶ τέθνηκα

1 nullum intervallum in A. 7 σεαντῷ T. 9 φιλοσόφου
<σου> A. 11 ἐώρακά σου A. 13 ὡς ἡ φύσις σου Cas., Gat.:
ἡ σὴ φ. οὐ A, ἡ σὴ φ. T. βιώσῃν: em. Cor. 14 σε om. T.
18 ποιήσῃ <τις> Gat.; ποιήσεις et v. 19 ἔχῃς Cor. 19 ἐπὰν
T. 20 <τά> περὶ T. 21 ὃ om. A. 22 ἐλευθέριον A (libe-
ralem Xyl.). 24 ἐρωτᾷς σεαυτόν A. 25 ἔχη A. τεθνηκότα A.

ΑΤ καὶ πάντ' ἐκ μέσου. ²τί πλέον ἐπιζητῶ, εἰ τὸ παρὸν ἔργον ζῶου ροερού καὶ κοινωνικοῦ καὶ ἰσονόμου θεῷ;

3. Ἀλέξανδρος δὲ καὶ Γάιος καὶ Πομπήιος τί πρὸς Διογένη καὶ Ἡράκλειτον καὶ Σωκράτην; ²οἱ μὲν γὰρ εἶδον τὰ πράγματα καὶ τὰς αἰτίας καὶ τὰς ὕλας καὶ τὰ ἡγεμονικὰ ἦν αὐτῶν † αὐτά· ἐκεῖ δέ, ὅσων πρόνοια, καὶ δουλεία πόσων.

4. Ὅτι οὐδὲν ἤττον τὰ αὐτὰ ποιήσουσι, κἂν σὺ διαρραγῇς.

5. Τὸ πρῶτον μὴ ταράσσου· πάντα γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὅλου φύσιν καὶ ὀλίγον χρόνον οὐδεὶς οὐδαμοῦ ἔσῃ, ὥσπερ οὐδὲ Ἀδριανός, οὐδὲ Αὔγουστος. ²ἔπειτα ἀτενίσας εἰς τὸ πρᾶγμα ἶδε αὐτὸ καὶ συμμνημονεύσας, ὅτι ἀγαθόν σε ἄνθρωπον εἶναι δεῖ καὶ τί τοῦ ἀνθρώπου ἡ φύσις ἀπαιτεῖ, πρᾶξον τοῦτο ἀμεταστρεπτὶ καὶ εἰπέ, ὥς δικαιοτάτον φαίνεται σοι, μόνον εὐμενῶς καὶ αἰδημόνως καὶ ἀνυποκρίτως.

6. Ἡ τῶν ὕλων φύσις τοῦτο ἔργον ἔχει, τὰ ὧδε ὄντα ἐκεῖ μετατιθέναι, μεταβάλλειν, αἵρειν ἔνθεν καὶ ἐκεῖ φέρειν. ²πάντα τροπαί, οὐχ ὥστε φοβηθῆναι, μή τι καὶ νόν· πάντα συνήθη· ἀλλὰ καὶ ἶσαι αἱ ἀπονεμήσεις.

7. Ἀρκεῖται πᾶσα φύσις ἐαυτῇ εὐοδούσῃ· φύσις δὲ λογικὴ εὐοδεῖ ἐν μὲν φαντασίαις μήτε ψευδεῖ μήτε ἀδήλω συγκατατιθεμένη, τὰς ὁρμὰς δὲ ἐπὶ τὰ κοινωνικὰ ἔργα μόνᾳ ἀπενθύνουσα, τὰς ὁρέξεις δὲ καὶ τὰς ἐκκλίσεις τῶν ἐφ' ἡμῖν μόνων πεποιημένη, τὸ δὲ ὑπὸ τῆς κοινῆς φύσεως ἀπονεμόμενον πᾶν ἀσπαζομένη. ²μέρος

1 ἐπιζητῶ T (corr. Bas.; requiro Xyl.). 6 αὐτά A, ταῦτα T; ταῦτα Cas. (ita Xyl.), ἀήττητα Hoffmann. 11 ὅση A. 12 Ἀδριανός Bas.: ἀδριανός A, Ἀδριανός T. 15 ἀμεταστρεπτὶ T. 19 μεταβαλεῖν A. 21 ἶσαι καὶ (αἱ om.) A. 26 μόνον T.

- γὰρ αὐτῆς ἐστίν, ὥς ἡ τοῦ φύλλου φύσις τῆς τοῦ φυτοῦ ^{AT}
 φύσεως· πλὴν ὅτι ἐκεῖ μὲν ἡ τοῦ φύλλου φύσις μέρος
 ἐστὶ φύσεως καὶ ἀναισθήτου καὶ ἀλόγου καὶ ἐμποδίζε-
 σθαι δυναμένης, ἡ δὲ τοῦ ἀνθρώπου φύσις μέρος ἐστὶν
 5 ἀνεμποδίστου φύσεως καὶ νοεράς καὶ δικαίας, εἴ γε ἴσους
 καὶ κατ' ἀξίαν τοὺς μερισμοὺς χρόνων, οὐσίας, αἰτίου,
 ἐνεργείας, συμβάσεως, ἐκάστοις ποιεῖται. ³σκοπεῖ δέ, μὴ
 εἰ τὸ <ἐν> πρὸς τὸ ἐν ἴσον εὐρήσεις ἐπὶ παντός, ἀλλὰ
 εἰ συλλήβδην τὰ πάντα τοῦδε πρὸς ἀθρόα τὰ τοῦ ἑτέρου.
- 10 8. Ἀναγινώσκειν οὐκ ἔξεστιν. ἀλλὰ ὕβριν ἀνείργειν ^{ATD}
 ἔξεστιν· ἀλλὰ ἡδονῶν καὶ πόνων καθυπερτερεῖν ἔξεστιν·
 ἀλλὰ τοῦ δοξαρίου ὑπεράνω εἶναι ἔξεστιν· ἀλλὰ ἀναι-
 σθήτοις καὶ ἀχαρίστοις μὴ θυμοῦσθαι, προσέτι κήδεσθαι
 αὐτῶν ἔξεστιν.
- 15 9. Μηκέτι σου μηδεὶς ἀκούσῃ καταμεμφομένου τὸν
 ἐν αὐλῇ βλον μηδὲ σὺ σεαυτοῦ.
10. Ἡ μετάνοιά ἐστίν ἐπὶ πλησίς τις ἑαυτοῦ ὡς χρή- ^{AT}
 σιμόν τι παρειακότος· τὸ δὲ ἀγαθὸν χρήσιμόν τι δεῖ εἶ-
 ναι καὶ ἐπιμελητέον αὐτοῦ τῷ καλῷ καὶ ἀγαθῷ ἀνδρί·
 20 οὐδεὶς δ' ἂν καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ μετανοήσκειν ἐπὶ ^{ATD}
 τῷ ἡδονῇ τινα παρειακέναι· οὔτε ἄρα χρήσιμον οὔτε
 ἀγαθὸν ἡδονή.
11. Τοῦτο τί ἐστίν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τῇ ἰδίᾳ κατασκευῇ; ^{AT}
 τί μὲν τὸ οὐσιῶδες αὐτοῦ καὶ ὑλικόν; τί δὲ τὸ αἰτιῶδες;
 25 τί δὲ ποιεῖ ἐν τῷ κόσμῳ; πόσον δὲ χρόνον ὑφίσταται;
12. Ὅταν ἐξ ὕπνου δυσχερῶς ἐγείρῃ, ἀναμιμνήσκον, ^{ATD}
 ὅτι κατὰ τὴν κατασκευὴν σου ἐστὶ καὶ κατὰ τὴν ἀνθρω-
 πικὴν φύσιν τὸ πράξεις κοινωνικὰς ἀποδιδόναι, τὸ δὲ

8 suppl. Cas. 16 σεαυτόν D. 18 παρειακότος A. 19 ἀγα-
 θῷ καὶ καλῷ T. 20 δ' om. AD; malim οὐδεὶς ἂν <οὖν>.
 21 παρειακέναι AD. 23 τοῦτο τί T: τοῦτό A. ἑαυτὸ T.

ΑΤΔ καθεύδειν κοινὸν καὶ τῶν ἀλόγων ζώων· ὃ δὲ κατὰ φύ-
σιν ἐκάστῳ, τοῦτο οἰκειότερον καὶ προσφυέστερον καὶ
δὴ καὶ προσηνέστερον.

ΑΤ 13. Διηνεκῶς καὶ ἐπὶ πάσης, εἰ οἶόν τε, φαντασίας
φυσιολογεῖν, παθολογεῖν, διαλεκτικεύεσθαι. 5

14. Ὡς ἂν ἐντυγχάνῃς, εὐθὺς αὐτῷ πρόλεγε· οὗτος
τίνα δόγματα ἔχει περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν; ²εἰ γὰρ περὶ
ἡδονῆς καὶ πόνου καὶ τῶν ποιητικῶν ἐκατέρου καὶ περὶ
δόξης, ἀδοξίας, θανάτου, ζωῆς τοιάδε τινὰ δόγματα ἔχει,
οὐδὲν θαυμαστὸν ἢ ξένον μοι δόξει, ἐὰν τάδε τινὰ ποιῇ, 10
καὶ μεμνήσομαι, ὅτι ἀναγκάζεται οὕτως ποιεῖν.

ΑΤΧ 15. Μέμνησο, ὅτι, ὥσπερ αἰσχροὺν ἐστὶ ξενίζεσθαι, εἰ
ἢ συκῇ σῦκα φέρει, οὕτως, εἰ ὁ κόσμος τάδε τινὰ φέρει,
ὧν ἐστὶ φορὸς· καὶ ἰατρῷ δὲ καὶ κυβερνήτῃ αἰσχρὸν
ξενίζεσθαι, εἰ πεπύρεχεν οὗτος ἢ εἰ ἀντίπνοια γέγονεν. 15

ΑΤ 16. Μέμνησο, ὅτι καὶ τὸ μετατίθεσθαι καὶ ἔπεσθαι
τῷ διορθοῦντι ὁμοίως ἐλεύθερόν ἐστι. ²σὴ γὰρ ἐνέργεια
κατὰ τὴν σὴν ὁρμὴν καὶ κρίσιν καὶ δὴ καὶ κατὰ νοῦν
τὸν σὸν περαινομένη.

17. Εἰ μὲν ἐπὶ σοί, τί αὐτὸ ποιεῖς; εἰ δὲ ἐπ' ἄλλῳ, 20
τίνι μέμφῃ; ταῖς ἀτόμοις ἢ τοῖς θεοῖς; ἀμφοτέρω μα-
νιῶδη.

ΑΤΧ ²Οὐδενὶ μεμπτέον. εἰ μὲν γὰρ δύνασαι, διόρθωσον·
εἰ δὲ τοῦτο μὴ δύνασαι, τό γε πρᾶγμα αὐτό· εἰ δὲ μὴδὲ
τοῦτο, πρὸς τί ἔτι σοι φέρει τὸ μέμψασθαι; εἰκὴ γὰρ 25
οὐδὲν ποιητέον.

6 αὐτῷ scripsi: αὐτῷ A, σαντῷ T. οὕτως A. 7 εἰ A,
coni. Cas: ἢ T, ἢ Bas. 9 ἔχειν T. 10 ἢ T: εἰ A.

11 μέμνησο A. 14 ἐστὶ om. T. 15 γέγονεν ἀντίπνοια γ
et v₅. 24 εἰ . . . δύνασαι om. T (vel si prius nequis Xyl.).

τό γε AX: τόδε T (rem ipsam Xyl.). 24—25 μὴδὲ τοῦτο
X: μὴ τοῦτο AB, τοῦτο μὴ δύνασαι T (sin neutrum Xyl.).

25 ἔτι συμφέρει B corr. p₄ corr.

18. Ἐξω τοῦ κόσμου τὸ ἀποθανὸν οὐ πίπτει. ²εἰ ὧδε ^{AT} μένει, καὶ μεταβάλλει ὧδε καὶ διαλύεται εἰς τὰ ἴδια, ἃ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ σά. καὶ αὐτὰ δὲ μεταβάλλει καὶ οὐ γογγύζει.

⁵ 19. Ἐκαστον πρὸς τι γέγονεν, ἵππος, ἄμπελος. τί θαυμάζεις; καὶ ὁ ἥλιος ἐρεῖ· πρὸς τι ἔργον γέγονα' καὶ οἱ λοιποὶ θεοί. ²σὺ οὖν πρὸς τί; τὸ ἠδεδεσθαι; ἴδε, εἰ ἀνέχεται ἢ ἔννοια.

20. Ἡ φύσις ἐστόχασται ἐκάστου οὐδέν τι ἔλασσον ¹⁰ τῆς ἀπολήξεως ἢ τῆς ἀρχῆς τε καὶ διεξαγωγῆς, ὥς ὁ ἀναβάλλων τὴν σφαιραν· ²τί οὖν ἢ ἀγαθὸν τῷ σφαιρίῳ ἀναφερομένῳ ἢ κακὸν καταφερομένῳ ἢ καὶ πεπτωκότι; ³τί δὲ ἀγαθὸν τῇ πομφόλυγι συνεστώσῃ ἢ κακὸν διαλυθείσῃ; τὰ ὅμοια δὲ καὶ ἐπὶ λύχνου.

¹⁵ 21. Ἐκστρεψον καὶ θέασαι, οἷόν ἐστι, γηρᾶσαν δὲ οἷον γίνεται, νοσῆσαν δέ, πορνεῦσαν δέ.

²Βραχύβιον καὶ ὁ ἐπαινῶν καὶ ὁ ἐπαινούμενος καὶ ^{ATB} ὁ μνημονεύων καὶ ὁ μνημονευόμενος. ³προσέτι δὲ καὶ ἐν γωνίᾳ τούτου τοῦ κλίματος καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα πάντες ²⁰ συμφωνοῦσι καὶ οὐδὲ αὐτός τις ἐαυτῷ καὶ ὅλη δὲ ἡ γῆ στιγμαί.

22. Πρόσεχε τῷ ὑποκειμένῳ ἢ τῇ ἐνεργείᾳ ἢ τῷ δό- ^{AT} γματι ἢ τῷ σημαινόμενῳ.

²Δικαίως ταῦτα πάσχεις· μᾶλλον δὲ θέλεις ἀγαθὸς αὐ- ²⁵ ριον γενέσθαι ἢ σήμερον εἶναι.

23. Πράσσω τι; πράσσω ἐπ' ἀνθρώπων εὐποιίαν ἀνα-

3 στοιχεῖα <ἐστὶ> T. 6 ἔργον γέγονα T: ἔτι γέγονεν A.
7—8 ἰδὲ (ἰ fort. corr.) ἂν ἔχεται ἔννοια A. 9 <ἢ> ἐκάστον A.
11 ἢ om. T. 16 πορνεῦσαν δέ scripsi: πορνεύσας δέ. A;
(16—17) πορνεῦσαν, βραχύβιον δὲ T. 19 τούτου om. B.
22—23 ἢ τῷ δόγματι ἢ τῇ ἐνεργείᾳ T. 24 αὐτὰ A.
26 ἀναφέρων . . . (p. 98, 1) θεοὺς om. A.

ΑΤ φέρων· συμβαίνει τί μοι; δέχομαι ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἀνα-
φέρων καὶ τὴν πάντων πηγὴν, ἀφ' ἧς πάντα τὰ γινό-
μενα συμμετροῦται.

24. Ὅποῖόν σοι φαίνεται τὸ λούεσθαι, ἔλαιον, ἰδρώς,
ῥύπος, ὕδωρ γλοιῶδες, πάντα σικχαντά, τοιοῦτον πᾶν 5
μέρος τοῦ βίου καὶ πᾶν ὑποκείμενον.

25. Λούκιλλα Οὐῆρον, εἶτα Λούκιλλα· Σέκουνδα Μά-
ξιμον, εἶτα Σέκουνδα· Ἐπιτύγχανος Διότιμον, εἶτα
Ἐπιτύγχανος· Φανστῖναν Ἀντωνῖνος, εἶτα Ἀντωνῖνος.
τοιαῦτα πάντα· Κέλερ Ἀδριανόν, εἶτα Κέλερ. ²οἱ δὲ 10
δοριμεῖς ἐκεῖνοι ἢ προγνωστικοὶ ἢ τετυφωμένοι ποῦ; οἷον
δοριμεῖς μὲν Χάραξ καὶ Δημήτριος ὁ Πλατωνικὸς καὶ
Εὐδαίμων καὶ εἴ τις τοιοῦτος. ³πάντα ἐφήμερα, τεθνη-
κότα πάλαι· ἔνιοι μὲν οὐδ' ἐπ' ὀλίγον μνημονευθέντες,
οἱ δὲ εἰς μύθους μεταβαλόντες, οἱ δὲ ἤδη καὶ ἐκ μύθων 15
ἔξλητοι. ⁴τούτων οὖν μεμνησθαι, ὅτι δεήσῃ ἦτοι σκε-
δασθῆναι τὸ συγκριμάτιόν σου· ἢ σβεσθῆναι τὸ πνευ-
μάτιον ἢ μεταστῆναι καὶ ἀλλαχοῦ καταταχθῆναι.

26. Εὐφροσύνη ἀνθρώπου ποιεῖν τὰ ἴδια ἀνθρώπου.
²ἴδιον δὲ ἀνθρώπου εὐνοία πρὸς τὸ ὁμόφυλον, ὑπερό- 20
ρασις τῶν αἰσθητικῶν κινήσεων, διάκρισις τῶν πιθα-
νῶν φαντασιῶν, ἐπιθεώρησις τῆς τῶν ὅλων φύσεως καὶ
τῶν κατ' αὐτὴν γινομένων.

27. Τρεῖς σχέσεις· ἡ μὲν πρὸς τὸ ἀγγεῖον τὸ περι-
κείμενον, ἡ δὲ πρὸς τὴν θεῖαν αἰτίαν, ἀφ' ἧς συμβαίνει 25
πᾶσι πάντα, ἡ δὲ πρὸς τοὺς συμβιοῦντας.

12 Δημήτριος . . . οὗ Μάρκος ἐν τοῖς Ἡθικοῖς αὐτοῦ μέμνη-
ται Schol. in Luciani De salt. 63 (189, 4 R).

6 τοῦ s. l. A. 7, 8 Σέκουνδα Gat.: σεκούνδα A, σεκούνδα T.

9 Φανστῖναν T Ἀντωνῖνος (εἶτα Ἀντ. om.) A. 10 Ἀδριανόν
Schultz: ἄδρ. A (ἄδρ. Bas.), Ἀδρ. T. 12 δῆμῃ⁹ A. 15 μεταβάλ-
λונτες A. 18 καταχθῆναι A. 24 ἀγγεῖον Valckenaer: αἵτιον.

28. Ὁ πόνος ἦτοι τῷ σώματι κακόν· οὐκοῦν ἀποφαι- ^{AT}
νέσθω· ἢ τῇ ψυχῇ· ἀλλ' ἔξεστιν αὐτῇ τὴν ἰδίαν αἰθρίαν
καὶ γαλήνην διαφυλάσσειν καὶ μὴ ὑπολαμβάνειν, ὅτι
κακόν. ² πᾶσα γὰρ κρίσις καὶ ὀρμή καὶ ὄρεξις καὶ ἔκκλι-
5 σις ἔνδον καὶ οὐδὲν ὧδε ἀναβαίνει.

29. Ἐξάλειφε τὰς φαντασίας συνεχῶς ἑαυτῷ λέγων
'νῦν ἐπ' ἐμοί ἐστιν, ἵνα ἐν ταύτῃ τῇ ψυχῇ μηδεμία πο-
νηρία ἢ μηδὲ ἐπιθυμία μηδὲ ὅλως ταραχή τις· ἀλλὰ βλέ-
πων πάντα, ὅποιά ἐστιν, χρῶμαι ἐκάστῳ κατ' ἀξίαν'.
10 ² μέμνησο ταύτης τῆς ἐξουσίας κατὰ φύσιν.

30. Λαλεῖν καὶ ἐν συγκλήτῳ καὶ πρὸς πάνθ' ὄντι-
νοῦν κοσμίως, μὴ περιτράνωσ' ὕγιει λόγῳ χρῆσθαι.

31. Αὐλὴ Αὐγούστου, γυνή, θυγάτηρ, ἔγγονοι, πρό-
γονοι, ἀδελφή, Ἀγρίππας, συγγενεῖς, οἰκεῖοι, φίλοι,
15 Ἀρειος, Μαικήνας, ἰατροί, θύται· ὅλης αὐλῆς θάνατος.
² εἴτα ἐπιθι τὰς ἄλλας μὴ καθ' ἑνὸς
ἀνθρώπου θάνατον, οἷον Πομπηίων· ³ κακείνο δὲ τὸ
ἐπιγραφόμενον τοῖς μνήμασιν 'ἔσχατος τοῦ ἰδίου γέ-
νους' ἐπιλογίζεσθαι, πόσα ἐσπάσθησαν οἱ πρὸ αὐτῶν,
20 ἵνα διάδοχόν τινα καταλείπωσιν, εἴτα ἀνάγκη ἔσχατόν
τινα γενέσθαι· πάλιν ὧδε ὅλου γένους θάνατον.

32. Συντιθέναι δεῖ τὸν βίον κατὰ μίαν προᾶξιν καὶ
εἰ ἐκάστη τὸ ἑαυτῆς ἀπέχει, ὥς οἷόν τε, ἀρκεῖσθαι· ἵνα
δὲ τὸ ἑαυτῆς ἀπέχη, οὐδὲ εἷς σε κωλύσαι δύναται. ² 'ἀλλ'
25 ἐνστήσεται τι ἐξωθεν'. οὐδὲν εἰς γε τὸ δικαίως καὶ σω-
φρόνως καὶ εὐλογίστως· ἄλλο δέ τι ἴσως ἐνεργητικὸν
κωλυθήσεται; ³ ἀλλὰ τῇ πρὸς αὐτὸ τὸ κώλυμα εὐαρεστί-

5 οὐδὲν <κακόν> T. 6 σεαυτῷ T. 13 ἔγγονοι A.
14 ἀγρίππας A. 16 audi αὐλᾶς; deinde plura exeidisse mani-
festum est. 20 καταλείπωσιν A. 23 ἀπέχει scripsi: πάσχει
A, παρέχει T. 24 παρέχη Reiske, Morus. 24—25 ἀλλὰ
στήσεται AT (obstabit Xyl.): corr. Reiske, Morus.

ΑΤ σει καὶ τῇ ἐπὶ τὸ διδόμενον εὐγνώμονι μεταβάσει εὐθύς
ἄλλη προᾶξις ἀντικαθίσταται ἐναρμόσουσα εἰς τὴν σύν-
θεσιν, περὶ ἧς ὁ λόγος.

33. Ἀτύφως μὲν λαβεῖν, εὐλύτως δὲ ἀφεῖναι.

ΑΤΧ 34. Εἴ ποτε εἶδες χεῖρα ἀποκεκομμένην ἢ πόδα ἢ κε- 5
φαλήν ἀποτετμημένην χωρὶς πού ποτε ἀπὸ τοῦ λοιποῦ
σώματος κειμένην· τοιοῦτον ἑαυτὸν ποιεῖ, ὅσον ἐφ' ἑαυ-
τῷ, ὁ μὴ θέλων τὸ συμβαῖνον καὶ ἀποσχίζων ἑαυτὸν
ἢ ὁ ἀκοινώνητόν τι πράσσων. ²ἀπέρριψαί πού ποτε ἀπὸ
τῆς κατὰ φύσιν ἐνώσεως· ἐπεφύκεις γὰρ μέρος· νῦν 10
σεαυτὸν ἀπέκοψας. ³ἀλλ' ὥδε κομψὸν ἐκείνο, ὅτι ἔξεστί
σοι πάλιν ἐνώσασθαι σεαυτόν. ⁴τοῦτο ἄλλω μέρει οὐδενὶ
θεὸς ἐπέτρεψεν, χωρισθέντι καὶ διακοπέντι πάλιν συνελ-
θεῖν. ⁵ἀλλὰ σκέψαι τὴν χρηστότητα, ἣ τέτιμῃκε τὸν ἄν-
θρωπον· καὶ γὰρ ἵνα τὴν ἀρχὴν μὴ ἀπορραγῇ ἀπὸ τοῦ 15
ὅλου, ἐπ' αὐτῷ ἐποίησεν, καὶ ἀπορραγέντι πάλιν ἐπανελ-
θεῖν καὶ συμφῦναι καὶ τὴν τοῦ μέρους τάξιν ἀπολαβεῖν
ἐποίησεν.

ΑΤ 35. Ὡς περ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐκάστω τῶν λογικῶν
† σχεδὸν ὅσον ἢ τῶν λογικῶν φύσις, οὕτως καὶ ταύτην 20
παρ' αὐτῆς εἰλήφαμεν. ²ὃν τρόπον γὰρ ἐκείνη πᾶν τὸ
ἐνιστάμενον καὶ ἀντιβαῖνον ἐπιπεριτρέπει καὶ κατατάσσει
εἰς τὴν εἰμαρμένην καὶ μέρος ἑαυτῆς ποιεῖ, οὕτως καὶ
τὸ λογικὸν ζῶον δύναται πᾶν κώλυμα ὕλην ἑαυτοῦ ποιεῖν
καὶ χοῦσθαι αὐτῷ, ἐφ' οἷον ἂν καὶ ὥρμησεν. 25

6 ἀποτετμημένην om. γ. πού (om. ποτε) X. ἀπὸ s. l. B.

9 ὁ om. zv₃. ἀπέρριψέ (sed é ult. corr.) πού A, ἀπέρριψαί X.

10 νῦν <δὲ> l₃. 12 σεαυτὸν BX multi. 14 ἀλλ' ὥ A.

ἢ T (corr. Bas. in graecis). 15 μὴ τὴν ἀρχὴν X.

16 ἀπορραγέν T. 17 συμβῆναι A. 19 ἕκαστος T. 20 in
σχεδὸν ὅσον verbum latere perspexit Cas. (qui ἐσκέδασεν coni.).

22 καὶ alt. om. A. 25 ὥρμησε T.

36. Μὴ σε συγγείτω ἡ τοῦ ὅλου βίου φαντασία. μὴ ^{ATD} συμπερινόει ἐπίπονα οἷα καὶ ὅσα πιθανὸν ἐπιγεγενῆσθαι, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον τῶν παρόντων ἐπερώτα σεαυτόν· τί τοῦ ἔργου τὸ ἀφόρητον καὶ ἀνύποιστον; αἰσχυρ-
 5 θήσῃ γὰρ ὁμολογῆσαι. ²ἔπειτα ἀναμίμνησκε σεαυτόν, ὅτι οὔτε τὸ μέλλον οὔτε τὸ παρωχηκὸς βαρεῖ σε, ἀλλ' αἰεὶ τὸ παρόν. ³τοῦτο δὲ κατασμικρύνεται, ἐὰν αὐτὸ μόνον περιορίσῃς καὶ ἀπελέγχῃς τὴν διάνοιαν, εἰ πρὸς τοῦτο ψιλὸν ἀντέχειν μὴ δύναται.

10 37. Μήτι νῦν παρακάθεται τῇ [τοῦ] Οὐήρου σοφῶ ^{AT} Πάνθεια ἢ Πέργαμος; τί δέ; τῇ Ἀδριανοῦ Χαβρίας ἢ Διότιμος; γελοῖον. τί δέ; εἰ παρεκάθηντο, ἔμελλον αἰσθάνεσθαι; τί δέ; εἰ ἡσθάνοντο, ἔμελλον ἡσθήσεσθαι; τί δέ; εἰ ἤδοντο, ἔμελλον οὗτοι ἀθάνατοι εἶναι; ²οὐχὶ
 15 καὶ τούτους πρῶτον μὲν γραίας καὶ γέροντας γενέσθαι οὕτως εἴμαρτο, εἶτα ἀποθανεῖν; τί οὖν ὕστερον ἔμελλον ἐκεῖνοι ποιεῖν τούτων ἀποθανόντων; γράσος πᾶν τοῦτο καὶ λύθρον ἐν θυλάκῳ.

38. Εἰ δύνασαι ὁξὺ βλέπειν, βλέπε κρίνων, φησί,
 20 σοφωτάτοις.

39. Δικαιοσύνης κατεξαναστατικὴν ἀρετὴν οὐχ ὁρῶ ἐν τῇ τοῦ λογικοῦ ζώῳ κατασκευῇ· ἡδονῆς δὲ ὁρῶ τὴν ἐγκράτειαν.

10 Πάνθειαν τὴν Συμωναίαν, γυναῖκα δὲ Οὐήρου τοῦ χρηστοῦ Καίσαρος, ἧς καὶ Μάρκος ὁ Καῖσαρ ἐν τοῖς εἰς ἐαυτὸν Ἡθικοῖς αὐτοῦ μέμνηται Schol. in Luciani Pro imag. prooem. (207, 4R).

2 οἷα TD: & A. 10 Μὴ τοίνυν A. τοῦ del. Nauck. Οὐήρου Salm.: κυροῦ A, κυρίου T. 11 Χαυρίας T (Chabrias Xyl.). 13—14 εἰ ἡσθάνοντο . . . τί δέ om. A. 14 οὐ T. 16 ἡμαρτον A. 17 γράσων: em. Gat. (an γράσος οὖν?) 20 σοφωτάτης A corr. (in quo post δικαιοσύνης dist.).

AT 40. Ἐὰν ἀφέλῃς τὴν σὴν ὑπόληψιν περὶ τοῦ λυπεῖν σε δοκοῦντος, αὐτὸς ἐν τῷ ἀσφαλεστάτῳ ἔστηκας. —
 2 'τίς αὐτός;' ὁ λόγος. 'ἀλλ' οὐκ εἰμὶ λόγος'. 3 ἔστω. οὐκοῦν ὁ μὲν λόγος αὐτὸς ἐαυτὸν μὴ λυπεῖτω. εἰ δέ τι ἄλλο σοι κακῶς ἔχει, ὑπολαβέτω αὐτὸ περὶ αὐτοῦ. 5

41. Ἐμποδισμὸς αἰσθησεως κακὸν ζωτικῆς φύσεως· ἔμποδισμὸς ὁρμῆς ὁμοίως κακὸν ζωτικῆς φύσεως. 2 ἔστι δέ τι ἄλλο ὁμοίως ἔμποδιστικὸν καὶ κακὸν τῆς φνυτικῆς κατασκευῆς. οὕτως τοίνυν ἔμποδισμὸς νοῦ κακὸν νοε-
 ρᾶς φύσεως. 3 πάντα δὴ ταῦτα ἐπὶ σεαυτὸν μετάφερε. 10 πόνος, ἡδονὴ ἄπτεται σου; ὄψεται ἡ αἰσθησις. 4 ὁρμήσαντι ἔνσθημα ἐγένετο; εἰ μὲν ἀνυπεξαίρετως ὁρμᾶς, ἡδὴ ὥς λογικοῦ κακόν· εἰ δὲ τὸ κοινὸν λαμβάνεις, οὐ-
 παω βέβλασαι οὐδὲ ἔμπεπόδισαι. 5 τὰ μέντοι τοῦ νοῦ ἴδια οὐδείς ἄλλος εἶωθεν ἔμποδίζειν· τούτου γὰρ οὐ πῦρ, οὐ σίδηρος, οὐ τύραννος, οὐ βλασφημία, οὐχ ὁτιοῦν ἄπτε-
 ται, ὅταν γένηται σφαῖρος κυκλοτερῆς † μένει.

42. Οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἑμαυτὸν λυπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἄλλον πώποτε ἐκὼν ἐλύπησα.

43. Εὐφραίνει ἄλλον ἄλλο· ἐμὲ δέ, ἐὰν ὑγιὲς ἔχω τὸ 20 ἡγεμονικόν, μὴ ἀποστρεφόμενον μήτε ἀνθρωπὸν τινα μήτε <τι> τῶν ἀνθρώποις συμβαινόντων, ἀλλὰ πᾶν εὐ-
 μενέσιν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν τε καὶ δεχόμενον καὶ χρώμενον ἐκάστω κατ' ἀξίαν.

44. Τοῦτον ἰδοὺ τὸν χρόνον σεαυτῷ χάρισαι. 2 οἱ τὴν 25 ὑστεροφημίαν μᾶλλον διώκοντες οὐ λογίζονται, ὅτι ἄλλοι

17 cf. quae adn. ad XII 4.

2 ἀφελεστάτῳ A. 3 ἀλλ' . . . (4) αὐτὸς om. A. 5 ἀν-
 τοῦ A. 10 φνυτικῆς A. 12 ὁρμᾶς A, conl. Reiske (appetis
 Xyl.): ὄρμας T. 13 malim κοινωνικόν. 17 μονίῃ Rendall
 (cf. XII 34). 22 suppl. adn. Lugd. 23 ὁρῶν τε Cas.: ὁρῶν-
 ται A, ὁρῶντα T. 25 τοῦτον . . . χάρισαι om. A.

τοιοῦτοι μέλλουσιν ἐκεῖνοι εἶναι, οἳ οἱ εἰσιν οὗτοι, οὓς AT
βαροῦνται· καὶ ἐκεῖνοι δὲ θνητοί. ³τί δὲ ὅλως πρὸς σέ, ἂν
ἐκεῖνοι φωναῖς τοιαύταις ἀπηχῶσιν ἢ ὑπόληψιν τοιαύ-
την περὶ σοῦ ἔχουσιν;

5 45. Ἄρουν με καὶ βάλε, ὅπου θέλεις. ἐκεῖ γὰρ ἔξω τὸν
ἐμὸν δαίμονα ἔλεων, τοῦτ' ἔστιν ἀρνούμενον, εἰ ἔχοι καὶ
ἐνεργολίη κατὰ τὸ ἔξης τῇ ιδίᾳ κατασκευῇ.

²⁵ Ἄρα τοῦτο ἄξιον, ἵνα δι' αὐτὸ κακῶς μου ἔχη ἡ ψυ-
χή καὶ χείρων ἐαυτῆς ἢ ταπεινουμένη, ὀρεγομένη, ὁρ-
10 δυομένη, πτυρομένη; καὶ τί εὐρήσεις τούτου ἄξιον;

46. Ἀνθρώπων οὐδενὶ συμβαίνειν τι δύναται, ὃ οὐκ
ἔστιν ἀνθρωπικὸν σύμπτωμα, οὐδὲ βολί, ὃ οὐκ ἔστι βοι-
κόν, οὐδὲ ἀμπέλῳ, ὃ οὐκ ἔστιν ἀμπελικόν, οὐδὲ λίθῳ,
ὃ οὐκ ἔστι λίθου ἴδιον. ²εἰ οὖν ἐκάστῳ συμβαίνει, ὃ
15 καὶ εἶωθεν καὶ πέφυκεν, τί ἂν δυσχεραίνεις; οὐ γὰρ
ἀφόρητόν σοι ἔφερεν ἡ κοινὴ φύσις.

47. Εἰ μὲν διὰ τι τῶν ἐκτὸς λυπῇ, οὐκ ἐκεῖνό σοι
ἐνοχλεῖ, ἀλλὰ τὸ σὸν περὶ αὐτοῦ κρίμα. ²τοῦτο δὲ ἤδη
ἐξαλείψαι ἐπὶ σοί ἐστιν. ³εἰ δὲ λυπεῖ σέ τι τῶν ἐν τῇ
20 σῇ διαθέσει, τίς ὁ κωλύων διορθῶσαι τὸ δόγμα; ὅμως
δὲ καὶ εἰ λυπῇ, ὅτι οὐχὶ τόδε τι ἐνεργεῖς ὑγιές σοι φαι-
νόμενον, τί οὐχὶ μᾶλλον ἐνεργεῖς ἢ λυπῇ; ⁴ἀλλὰ
ἰσχυρότερόν τι ἐνίσταται. μὴ οὖν λυποῦ· οὐ γὰρ παρὰ
σέ ἡ αἰτία τοῦ μὴ ἐνεργεῖσθαι. ⁵ἀλλὰ οὐκ ἄξιον ζῆν
25 μὴ ἐνεργουμένου τούτου. ἅπιθι οὖν ἐκ τοῦ ζῆν εὐμε-
νῆς, εἰ καὶ ὁ ἐνεργῶν ἀποθνήσκει, ἅμα ἔλεως τοῖς ἐνι-
σταμένοις.

8 μοι Reiske, Morus. 9 χείρων T: χείρω A, χείρον Gat.
(deterius Xyl.; χείρον Bas.). <μῇ> ὀρεγομένη A; fort. ὀρεγιζομένη.
συνδουμένη Gat., fort. συνδουμένη (scil. τῷ σώματι; cf. Plat.
Tim. 73 B). 14 λίθῳ T. 20 ὁμοίως Lofft, Leopold. 26 εἰ
Menag., Reiske: ἢ; ἢ Gat., malim ἐπελ. ἐπισταμένοις A.

ΑΤΧ 48. Μέννησθαι, ὅτι ἀκαταμάχητον γίνεται τὸ ἡγεμονι-
κόν, ὅταν εἰς ἑαυτὸ συστραφέν ἀρκεσθῇ ἑαυτῷ μὴ ποι-
οῦντι, ὃ μὴ θέλει, καὶ ἀλόγως παρατάξῃται. ²τί οὖν,
ὅταν καὶ μετὰ λόγου περιεσκεμμένως κρήνη περὶ τινος;
³διὰ τοῦτο ἀκρόπολις ἐστὶν ἡ ἐλευθέρα παθῶν διάνοια· ⁵
οὐδὲν γὰρ ὀχυρώτερον ἔχει ἄνθρωπος, ἐφ' ὃ καταφυγὼν
ἀνάλωτος λοιπὸν ἂν εἴῃ. ⁴ὁ μὲν οὖν μὴ ἑωρακῶς τοῦτο
ἀμαθής· ὁ δ' ἑωρακῶς καὶ μὴ καταφεύγων ἀτυχής.

ΑΤ 49. Μηδὲν πλέον αὐτῷ λέγε, ὃν αἱ προηγούμεναι
φαντασίαι ἀναγγέλλουσιν. ²ἡγγελται, ὅτι ὁ δεῖνά σε ¹⁰
κακῶς λέγει. ἡγγελται τοῦτο· τὸ δε, ὅτι βέβλαψαι, οὐκ
ἡγγελται. ³βλέπω, ὅτι νοσεῖ τὸ παιδίον. βλέπω· ὅτι δὲ
κινδυνεύει, οὐ βλέπω. ⁴οὕτως οὖν μένε αἰ ἐπὶ τῶν πρώ-
των φαντασιῶν, καὶ μηδὲν αὐτὸς ἔνδοθεν ἐπίλεγε καὶ
οὐδὲν σοι γίνεται· μᾶλλον δὲ ἐπίλεγε ὡς γνωρίζων ἕκα- ¹⁵
στα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ συμβαινόντων.

ΑΤΔ 50. Σίκνος πικρός· ἄφες. βάττοι ἐν τῇ ὁδῷ· ἔκκλινον.
ἀρκεῖ; μὴ προσεπέληξ 'τί δὲ καὶ ἐγένετο ταῦτα ἐν τῷ
κόσμῳ;', ἐπεὶ καταγελασθήσῃ ὑπὸ ἀνθρώπου φυσιολόγου,
ὡς ἂν καὶ ὑπὸ τέκτονος καὶ σκυτέως γελασθείης κατα- ²⁰
γινώσκων, ὅτι ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ξέσματα καὶ περιτμή-
ματα τῶν κατασκευαζομένων ὄρας. ²καίτοι ἐκεῖνοί γε
ἔχουσι, ποῦ αὐτὰ ῥίψωσιν· ἡ δὲ τῶν ὅλων φύσις ἔξω
οὐδὲν ἔχει, ἀλλὰ τὸ θαυμαστὸν τῆς τέχνης ταύτης ἐστίν,
ὅτι περιορίσασα ἑαυτὴν πᾶν τὸ ἔνδον διαφθείρεσθαι καὶ ²⁵

² σεαυτὸν συστραφέν A pr., σεαυτὸ συστραφέν A corr. στρα-
φέν X nonn. ποιοῦντι A: ποιοῦν τι TX (ποιοῦντί τι γ).

⁴ καὶ om. z. λόγου <καὶ> ἐσκεμμένως X. ⁶ ἔχει <ὁ> γ.

⁸ ἀμαθής] ἀτυχής γ. ⁹ αὐτῷ scripsi: αὐτῶ A, αὐτῷ T.

¹⁸ δὲ καὶ Cor.: δαὶ καὶ A pr. et (δαι) T, δι καὶ Bas., δαι A corr.,

δὲ D. ἐγένετο T. ¹⁹ καταγελασθείσῃ A et D pr. ²⁰ κατα-

γελασθείης D. ²² καίτοιγε D pr.

γῆράσκειν καὶ ἄχρηστον εἶναι δοκοῦν εἰς ἑαυτὴν μετα- ATD
βάλλει καὶ ὅτι πάλιν ἄλλα νεαρὰ ἐκ τούτων αὐτῶν ποιεῖ,
ἵνα μήτε οὐσίας ἐξωθεν χρήξῃ μήτε, ὅπου ἐκβάλλῃ τὰ
σαπρότερα, προσδέηται. ³ἀρκεῖται οὖν καὶ χώρᾳ τῇ ἑαυ-
5 τῆς καὶ ὕλῃ τῇ ἑαυτῆς καὶ τέχνῃ τῇ ἰδίᾳ.

51. Μήτε ἐν ταῖς πράξεσιν ἐπισύρειν μήτε ἐν ταῖς
ὁμιλίαις φύρειν μήτε ἐν ταῖς φαντασίαις ἀλᾶσθαι μήτε
τῇ ψυχῇ καθάπαξ συνέλκεσθαι ἢ ἐκθόρνυσθαι μήτε ἐν
τῷ βίῳ ἀσχολεῖσθαι.

10 ²Κτείνουσι, κρεανομοῦσι, κατάραις ἐλαύνουσι· τί ταῦ-
τα πρὸς τὸ τὴν διάνοιαν μένειν καθαράν, φρενήρη, σώ-
φρονα, δικαίαν; οἷον εἴ τις παραστὰς πηγῇ διαυγεῖ καὶ
γλυκεῖα βλασφημοίᾳ αὐτήν, ἥ δὲ οὐ παύεται πότιμον
ἀναβλύουσα· κἂν πηλὸν ἐμβάλλῃ, κἂν κοπρίαν, τάχιστα
15 διασκεδάσει αὐτὰ καὶ ἐκκλύσει καὶ οὐδαμῶς βαφῆσεται.
³πῶς οὖν πηγὴν ἀέναον ἐξεις καὶ μὴ φρέαρ; ἂν φυλάσ-
σης σεαυτὸν πάσης ὥρας εἰς ἐλευθερίαν μετὰ τοῦ εὐμε-
νῶς καὶ ἀπλῶς καὶ αἰδημόνως.

52. Ὁ μὲν μὴ εἰδώς, ὃ τι ἐστὶ κόσμος, οὐκ οἶδεν, AT
20 ὅπου ἐστίν. ὁ δὲ μὴ εἰδώς, πρὸς ὃ τι πέφυκεν, οὐκ οἶδεν,
ὅστις ἐστὶν οὐδ' ὃ τι ἐστὶ κόσμος. ²ὁ δὲ ἔν τι τούτων
ἀπολιπὼν οὐδ' ἂν, πρὸς ὃ τι αὐτὸς πέφυκεν, εἴποι. ³τίς
οὖν φαίνεται σοι ὁ τὸν τῶν κροτούντων ἔπαινον φεύ-

1 εἶναι om. AD. 4 ἀρκεῖ οὖν A; ἀρκεῖται γοῦν D.

8 ἡ ψυχὴ AD (animus . . . contrahendus Xyl.). 10 τί
<οὖν> T. 12 οἷαν AD. 14 ἀναβλύζουσα AD. ἐμ-
βάλλῃ D, ἐκβάλλῃ A. 15 ἐκκλύσει AD. 16 ἀένναον: corr.
Leop. καὶ μὴ φρέαρ om. AD. ἂν φυλάσσης AD: φύου T.

17 εἰς ἐλεύθερον AD; [εἰς] ἐλευθέρον Schultz. 21 οὐδ'
ὃ τι scripsi: οὐδὲ τίς A, οὐδέ τί T. ὁ δὲ] malim ὁ γὰρ.
ἐν τι T: ἐν τῇ A; ἐν τινι Cas. 22 οὐδ' ἂν Cor.: οὐδὲ.

23 σου A. τῶν κρο om. A spatio vacuo relicto.

ΑΤ γων ἡ † διων ἦ, οἷ οὐθ', ὅπου εἰσίν, οὔτε, οὔτινές εἰσι, γινώσκουσιν;

53. Ἐπαινεῖσθαι θέλεις ὑπὸ ἀνθρώπου τοῖς τῆς ὥρας ἑαυτῷ καταρωμένον; ἀρέσκειν θέλεις ἀνθρώπῳ, ὃς οὐκ ἀρέσκει ἑαυτῷ; ²ἀρέσκει ἑαυτῷ ὁ μετανοῶν ἐφ' ἅπασιν 5 σχεδόν, οἷς πρᾶσσει;

ΑΤΔΧ 54. Μηκέτι μόνον συμπνεῖν τῷ περιέχοντι ἀέρι, ἀλλὰ ἤδη καὶ συμφρονεῖν τῷ περιέχοντι πάντα νοερῷ. ²οὐ γὰρ ἦττον ἢ νοερὰ δύναμεις πάντῃ κέχυται καὶ διαπεφοίτηκε τῷ σπάσαι δυναμένῳ, ἥπερ ἡ ἀερώδης τῷ ἀνα- 10 πνεῦσαι δυναμένῳ.

ΑΤΔ 55. Γενικῶς μὲν ἡ κακία οὐδὲν βλάπτει τὸν κόσμον, ἡ δὲ κατὰ μέρος οὐδὲν βλάπτει τὸν ἕτερον, μόνῳ δὲ βλαβερά ἐστι τούτῳ, ᾧ ἐπιτέτραπται καὶ ἀπηλλάχθαι αὐ- 15 τῆς, ὅποταν πρῶτον οὕτως θελήσῃ.

ΑΤΧ 56. Τῷ ἐμῷ προαιρετικῷ τὸ τοῦ πλησίον προαιρετικὸν ἐπίσης ἀδιάφορόν ἐστιν, ὡς καὶ τὸ πνευμάτιον αὐ- τοῦ καὶ τὸ σαρκίδιον. ²καὶ γὰρ εἰ ὅτι μάλιστα ἀλλήλων ἔνεκεν γεγόναμεν, ὅμως τὰ ἡγεμονικὰ ἡμῶν ἕκαστον τὴν ἰδίαν κυρίαν ἔχει· ἐπεὶ τοι ἔμελλεν ἡ τοῦ πλησίον κακία 20 ἐμοῦ κακὸν εἶναι, ὅπερ οὐκ ἔδοξε τῷ θεῷ, ἵνα μὴ ἐπ' ἄλλῳ ἢ τὸ ἐμὲ ἀτυχεῖν.

57. Ὁ ἥλιος κατακεχύσθαι δοκεῖ καὶ πάντῃ γε κέχυ-

c. 55 in D fol. 354^r post IV 46 iteratum.

1 ἡ δῖων ἦ T, ἡ δῖω ἦ A; locus graviter turbatus. οὐθ' Cor.: οὐδ'. 5 ἀρέσκει . . . ἅπασιν] πᾶσι A (ceteris om.). 6 πρᾶσσειν A. 9 κέχυται] πέφυκε γ. διαπεφύτηκε A; διαπεφυκε Cor. 10 τῷ pr. post ἡ (u. 9) colloc. T. σπάσαι T: σπᾶσαι DX pler., πᾶσαι A, στάσαι v, p₂. ἡ om. x. 15 ὁπόταν *** A. πρῶτος: em. Cor. (primum Xyl.) οὗτος AD. 17 διάφορον B. καὶ τὸ ATB: τὸ X (om. x). αὐτοῦ om. γ. 18 ἀλλήλων . . . (19) τὰ om. A. 20 κυρίαν X plerique. ἐπεὶ τι X (ἐπεὶ ἔτι γ). 23 καὶ om. B. γε ATB: om. X.

ται, οὐ μὴν ἐκκέχυνται· ἡ γὰρ χύσις αὕτη τάσις ἐστίν. ^{ΑΤΧ}
² ἄκτινες γοῦν αἱ αὐγαὶ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκτείνεσθαι λέ-
 γονται. ³ ὅποιον δέ τι ἐστὶν ἀκτίς, ἰδοὺς ἄν, εἰ διὰ τινος
 στενοῦ εἰς ἐσκιασμένον οἶκον τὸ ἀφ' ἡλίου φῶς εἰσδυ-
⁵ ῶμενον θεάσαιο· τείνεται γὰρ κατ' εὐθὺ καὶ ὥσπερ δι-
 ερείδεται πρὸς τὸ στερέμνιον, ὅ τι ἂν ἀπαντήσῃ, διείρ-
 ρον τὸν ἐπέκεινα ἀέρα· ἐνταῦθα δὲ ἔστη καὶ οὐ κατώ-
 λισθεν οὐδὲ ἔπεσεν. ⁴ τοιαύτην οὖν τὴν χύσιν καὶ δι-
 άχυσιν τῆς διανοίας εἶναι χρή, μηδαμῶς ἔκχυσιν, ἀλλὰ
¹⁰ τάσιν, καὶ πρὸς τὰ ἀπαντῶντα κωλύματα μὴ βλαῖον
 μηδὲ ῥαγδαίαν τὴν ἐπέρεισιν ποιεῖσθαι μηδὲ μὴν κα-
 ταπίπτειν, ἀλλὰ ἴστασθαι καὶ ἐπιλάμπειν τὸ δεχόμενον.
 αὐτὸ γὰρ ἑαυτὸ στερήσει τῆς αὐγῆς τὸ μὴ παραπέμπον
 αὐτήν.

¹⁵ 58. Ὁ τὸν θάνατον φοβούμενος ἦτοι ἀναισθησίαν ^{ΑΤ}
 φοβεῖται ἢ αἰσθησιν ἑτεροίαν. ² ἄλλ' εἴτε οὐκέτι αἰσθη-
 σιν, οὐδὲ κακοῦ τινος αἰσθήσῃ· εἴτε ἄλλοιοτέραν αἰσθη-
 σιν κτήσῃ, ἄλλοιον ζῶον ἔσῃ καὶ τοῦ ζῆν οὐ παύσῃ.

59. Οἱ ἄνθρωποι γεγόνασιν ἀλλήλων ἔνεκεν· ἡ δὲ
²⁰ δασκε οὖν ἡ φέρε.

60. Ἄλλως βέλος, ἄλλως νοῦς φέρεται· ὁ μέντοι νοῦς,
 καὶ ὅταν εὐλαβῇται καὶ ὅταν περὶ τὴν σκέψιν στρέφεται,
 φέρεται κατ' εὐθὺ οὐδὲν ἥττον καὶ ἐπὶ τὸ προκείμενον.

61. Εἰσιέναι εἰς τὸ ἡγεμονικὸν ἐκάστου· παρέχειν δὲ ^Τ
 καὶ ἑτέρῳ παντὶ εἰσιέναι εἰς τὸ ἑαυτοῦ ἡγεμονικόν.

5 τείνεται Cor.: γίνεται. διερείδεται Reiske: διαίρεῖται.
 6 <δὴ> πρὸς T. πρὸς τὸ] εἰς B. διήγον z. 7 δὲ ἔστη T
 (v₂ corr.): δὲ ἔστω A, δὲ ἔστιν X. 8 χύσιν v₅, Oxon.: λύσιν.
 11 ῥαγδαῖον X plerique. μὴν A (ἡ corr., ut vid.).
 12 ἴσταται A. ἐπιλάμπει (om. τὸ) z. 14 αὐτήν] αὐγὴν y.
 17 αἰσθήσει A. 19 ἡ om. T. 21 ἄλλος bis A corr.
 24 c. 61 om. A. παρέχει T: em. Cas.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΑΙΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΙΤΟΝ

Θ

ΑΤΧ 1. Ὁ ἀδικῶν ἀσεβεῖ· τῆς γὰρ τῶν ὅλων φύσεως κατ- 5
εσκενακνίας τὰ λογικὰ ζῶα ἔνεκεν ἀλλήλων, ὥστε ὠφε-
λεῖν μὲν ἀλλήλα κατ' ἀξίαν, βλάπτειν δὲ μηδαμῶς, ὃ τὸ
βούλημα ταύτης παραβαίνων ἀσεβεῖ δηλονότι εἰς τὴν
πρεσβυτάτην τῶν θεῶν. ²καὶ ὁ ψευδόμενος δὲ ἀσεβεῖ
περὶ τὴν αὐτὴν θεόν· ἡ γὰρ τῶν ὅλων φύσις ὄντων ἐστὶ 10
φύσις, τὰ δὲ γε ὄντα πρὸς τὰ ὑπάρχοντα πάντα οἰκείως
ἔχει. ³ἔτι δὲ καὶ ἀλήθεια αὕτη ὀνομάζεται καὶ τῶν ἀλη-
θῶν ἀπάντων πρώτη αἰτία ἐστίν. ⁴ὁ μὲν οὖν ἐκὼν ψευ-
δόμενος ἀσεβεῖ, καθόσον ἐξαπατῶν ἀδικεῖ· ὁ δὲ ἄκων,
καθόσον διαφωνεῖ τῇ τῶν ὅλων φύσει καὶ καθόσον 15
ἀκοσμεῖ μαχόμενος τῇ τοῦ κόσμου φύσει· ⁵μάχεται γὰρ
ὁ ἐπὶ τὰναντία τοῖς ἀληθέσι φερόμενος παρ' ἑαυτόν·
ἀφορμὰς γὰρ προειλήφει παρὰ τῆς φύσεως, ὧν ἀμελήσας
οὐχ οἷός τε ἐστὶ νῦν διακρίνειν τὰ ψευδῆ ἀπὸ τῶν ἀλη-
θῶν. ⁶καὶ μὴν καὶ ὁ τὰς ἡδονὰς ὡς ἀγαθὰ διώκων, τοὺς 20
δὲ πόνους ὡς κακὰ φεύγων ἀσεβεῖ· ἀνάγκη γὰρ τὸν τοι-
οῦτον μέμφεσθαι πολλάκις τῇ κοινῇ φύσει ὡς παρ' ἀξίαν
τι ἀπονεμούσῃ τοῖς φαύλοις καὶ τοῖς σπουδαίοις διὰ τὸ
πολλάκις τοὺς μὲν φαύλους ἐν ἡδοναῖς εἶναι καὶ τὰ
ποιητικὰ τούτων κτᾶσθαι, τοὺς δὲ σπουδαίους πόνοι καὶ 25
τοῖς ποιητικοῖς τούτου περιπίπτειν. ⁷ἔτι δὲ ὁ φοβούμε-

1 in A spatium duorum versuum. 9 καὶ . . . (10) θεόν
om. T (expr. Xyl.). 10 παρὰ B. ὄντως AX praeter γ.
11 γε om. Bv₃. πάντα om. AX. 12 αὐτῇ B. 17 ἑαυτοῦ
B. 19 διακρίνων X praeter B. 20 καὶ alt. om. TX.
ἀγαθὰ X: ἀγαθὰς ATB pr. p₄, ἀγαθὸν B corr. 21 κακὸν B.

νος τοὺς πόνους φοβηθήσεται ποτε τῶν ἐσομένων τι ἐν ΑΤΧ
 τῷ κόσμῳ· τοῦτο δὲ ἤδη ἀσεβές. ⁸ ὃ τε διώκων τὰς ἡδο-
 νὰς οὐκ ἀφέξεται τοῦ ἀδικεῖν· τοῦτο δὲ ἐναργῶς ἀσεβές.
⁹ ἤτοι δέ, πρὸς ἃ ἡ κοινὴ φύσις ἐπίσης ἔχει (οὐ γὰρ ἀμ-
 5 φότερα ἂν ἐποίει, εἰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρω ἐπίσης εἶχεν),
 πρὸς ταῦτα καὶ τοὺς τῇ φύσει βουλομένους ἔπεσθαι
 ὁμογνώμονας ὄντας ἐπίσης διακεῖσθαι· ὅστις οὖν πρὸς
 πόνον καὶ ἡδονὴν ἢ θάνατον καὶ ζωὴν ἢ δόξαν καὶ
 ἀδοξίαν, οἷς ἐπίσης ἡ τῶν ὅλων φύσις χρῆται, αὐτὸς οὐκ
 10 ἐπίσης ἔχει, δῆλον, ὥς ἀσεβεῖ. ¹⁰ λέγω δὲ τὸ χρῆσθαι τού- ΑΤ
 τοις ἐπίσης τὴν κοινὴν φύσιν ἀντὶ τοῦ πάντα συμβαίνειν
 ἐπίσης κατὰ τὸ ἐξῆς τοῖς γινομένοις καὶ ἐπιγινομένοις
 ὁρμῇ τινι ἀρχαίᾳ τῆς προνοίας, καθ' ἣν ἀπὸ τινος ἀρχῆς
 ὥρμησεν ἐπὶ τήνδε τὴν διακόσμησιν συλλαβοῦσά τινας
 15 λόγους τῶν ἐσομένων καὶ δυνάμεις γονίμους ἀφορίσασα
 ὑποστάσεών τε καὶ μεταβολῶν καὶ διαδοχῶν τοιούτων.

2. Χαριεστέρου μὲν ἦν ἀνδρὸς ἄγευστον ψευδολογίας ΑΤD
 καὶ πάσης ὑποκρίσεως καὶ τρυφῆς καὶ τύφου γενόμενον
 ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν. ² τὸ δ' οὖν κορεσθέντα γε τού-
 20 των ἀποπνεῦσαι δεύτερος πλοῦς. ³ ἢ προήρησαι προσ-
 καθῆσθαι τῇ κακίᾳ καὶ οὐπω σε οὐδὲ ἡ πείρα πείθει
 φεύγειν ἐκ τοῦ λοιμοῦ; ⁴ λοιμὸς γὰρ διαφθορὰ διανοίας
 πολλῶ γε μᾶλλον ἢπερ ἡ τοῦ περιεχυμένου τούτου
 πνεύματος τοιάδε τις δυσκρασία καὶ τροπή. ⁵ αὕτη μὲν

1 φοβηθήσεται ΑΤΒ: φοβήσεται Χ. <καὶ> τῶν Χ.
 4—5 ἀμφοτέρω ἂν ΑΧΒ corr (ἂν in ras.): ἂν ἀμφοτέρω I₃, ἀμ-
 φότερα T p₄. 6 τοὺς τῇ ΤΧ: τῇ Α pr., τοὺς Α corr. 7 <ὥς>
 ὁμογνώμονας I₄. 8 πόνους καὶ ἡδονὰς T. 10 δῆλον ὃ τι
 v₄ g corr. p₂ corr. 11 πάντα scripsi: κατὰ τὸ ΑΤ; del.
 Morus. 12 τοῖς om. T. 16 καὶ alt. om. Α. 18 καὶ τρυφῆς
 . . . (19) ἀνθρώπων om. D. 19 τὸ γοῦν κορεσθέντα τού-
 των D. 20 προηρησθαι: em. Morus. 22 διαφθορὰ DBas.:
 διαφορὰ Α, διαθορὰ T.

ΑΤΙΔ γὰρ ζώων λοιμός, καθὸ ζῷά ἐστιν· ἐκείνη δὲ ἀνθρώπων, καθὸ ἀνθρωποὶ εἰσιν.

3. Μὴ καταφρόνει θανάτου, ἀλλὰ εὐαρέσκει αὐτῷ ὡς καὶ τούτου ἐνὸς ὄντος, ὦν ἡ φύσις ἐθέλει. ²οἷον γὰρ ἐστὶ τὸ νεάσαι καὶ τὸ γηρᾶσαι καὶ τὸ αὐξῆσαι καὶ τὸ ἀκμάσαι καὶ ὀδόντας καὶ γένειον καὶ πολιὰς ἐνεργεῖν καὶ σπεῖραι καὶ κνοφορῆσαι καὶ ἀποκνηῆσαι καὶ τὰ ἄλλα τὰ φυσικὰ ἐνεργήματα, ὅσα αἱ τοῦ σοῦ βίου ὥραι φέρουσιν, τοιοῦτο καὶ αὐτὸ τὸ διαλυθῆναι. ³τοῦτο μὲν οὖν κατὰ ἀνθρώπον ἐστὶ λελογισμένον, μὴ ὀλοσχερῶς ¹⁰μηδὲ ὥστικῶς μηδὲ ὑπερηφάνως πρὸς τὸν θάνατον ἔχειν, ἀλλὰ περιμένειν ὡς μίαν τῶν φυσικῶν ἐνεργειῶν. ⁴καὶ ὡς νῦν περιμένεις, πότε ἔμβρυνον ἐκ τῆς γαστροῦ τῆς γυναικὸς σου ἐξέλθῃ, οὕτως ἐκδέχεσθαι τὴν ὥραν, ἐν ἣ τὸ ψυχάριόν σου τοῦ ἐλύτρου τούτου ἐκπεσεῖται. ⁵εἰ δὲ ¹⁵καὶ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀψικάρδιον θέλεις, μάλιστά σε εὐκόλον πρὸς τὸν θάνατον ποιήσει ἢ ἐπίστασις ἢ ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα, ὦν μέλλεις ἀφίστασθαι καὶ μεθ' οἷων ἡθῶν οὐκέτι ἔσται ἢ συμπεφυρμένη. ⁶προσκόπτεσθαι μὲν γὰρ αὐτοῖς ἥμισυ δεῖ, ἀλλὰ καὶ κήδεσθαι καὶ ²⁰πράως φέρειν, μεμνησθαι μέντοι, ὅτι οὐκ ἀνθρώπων

11 Suid. ὥστικῶς: μηδὲ ὥστ. . . . ἔχειν. 16 Suid. ἀψικάρδιος (I): εἰ . . . ἐθέλεις, ἐρήσεται ἂν ταχέως; id. παράπηγμα (II): εἰ . . . ἐθέλεις πρὸς τὸν θάνατον εἴπω.

1 ζώων T (animali Xyl.): ζῶον A καθὸ . . . ἀνθρώπων om. AD. 5 καὶ pr. om. D. 8 τὰ om. D. σοῦ om. D. 9 αὐτὸ τὸ D: αὐτὸ A, τὸ T. 11 μηδὲ ὑ.] καὶ μετὰ βίας Suid. τὸν om. Suid. 12 καὶ om. T. 16 καὶ om. Suid. παράδ D, παράλληγμα Suid. I. ἐθέλεις Suid. 18 μέλλειν A pr. 19 animus suppl. Xyl., ψυχὴ Cas., Gat. ἐμπεφυρμένη T, πεφυρμένη AD: συμπεφυρμένη Schulttz; vix dubium quin ἡ <σῇ ψυχῇ σ>υμπεφυρμένη supplendum sit sec. Plat. Phaed. 66 C. προκόπτεσθαι AD. 20 δεῖ T: δὲ AD 21 οὐκ <ἀπ'> T.

ὁμοδογματούντων σοι ἡ ἀπαλλαγὴ ἔσται. ¹τοῦτο γὰρ ^{ATD}
μόνον, εἴπερ ἄρα, ἀνθεῖλκεν ἂν καὶ κατεῖχεν ἐν τῷ ζῆν,
εἰ συζῆν ἐφείτο τοῖς τὰ αὐτὰ δόγματα περιπεποιημένοις.
²νῦν δ' ὁρᾷς, ὅσος ὁ κόπος ἐν τῇ διαφωνίᾳ τῆς συμ-
5 βιώσεως, ὥστε εἰπεῖν 'θαῖττον ἔλθοις, ὦ θάνατε, μὴ που
καὶ αὐτὸς ἐπιλάθωμαι ἑμαντοῦ'.

4. Ὁ ἁμαρτάνων ἑαυτῷ ἁμαρτάνει· ὁ ἀδικῶν ἑαυτὸν
ἀδικεῖ ἑαυτὸν κακὸν ποιῶν.

5. Ἀδικεῖ πολλάκις ὁ μὴ ποιῶν τι, οὐ μόνον ὁ ποιῶν τι.

10 6. Ἀρκεῖ ἡ παροῦσα ὑπόληψις καταληπτική καὶ ἡ παρ-
οῦσα πρᾶξις κοινωνική καὶ ἡ παροῦσα διάθεσις εὐαρε-
στική πρὸς πᾶν τὸ παρὰ τῆς ἐκτὸς αἰτίας συμβαῖνον.

7. Ἐξαλείψαι φαντασίαν· στῆσαι ὁρμὴν· σβέσαι ὄρε-
ξιν· ἐφ' ἑαυτῷ ἔχειν τὸ ἡγεμονικόν.

15 8. Εἰς μὲν τὰ ἄλογα ζῶα μία ψυχὴ διήρηται, εἰς δὲ ^{AT}
τὰ λογικὰ μία νοερὰ ψυχὴ μεμέρισται. ²ὥσπερ καὶ μία
γῆ ἔστιν ἀπάντων τῶν γεωδῶν καὶ ἐνὶ φωτὶ ὁρῶμεν καὶ
ἓνα ἀέρα ἀναπνέομεν, ὅσα ὁρατικὰ καὶ ἑμψυχα πάντα.

9. Ὅσα κοινοῦ τινος μετέχει, πρὸς τὸ ὁμογενὲς σπεύδει.
20 ²τὸ γεῶδες πᾶν ῥέπει ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ὑγρὸν πᾶν σύρ-
ρουν, τὸ ἀερῶδες ὁμοίως, ὥστε χρῆζειν τῶν διειργόντων
καὶ βίας. ³τὸ πῦρ ἀνωφερὲς μὲν διὰ τὸ στοιχειῶδες
πῦρ, παντὶ μέντοι πυρὶ ἐνταῦθα πρὸς τὸ συνεχᾶπτεσθαι
ἔτοιμον οὕτως, ὥστε καὶ πᾶν τὸ ὕλικόν τὸ ὀλίγῳ ξηρότε-
25 ρον εὐέξαπτον εἶναι διὰ τὸ ἔλαττον ἐγκεκρᾶσθαι αὐτῷ

3 αὐτὰ Gat. (eadem Xyl.): τοιαῦτα. πεποιημένοις AD.
5 θαῖττον ἔλθοις om. D. ἔλθης T. 8 ἀδικεῖ Reiske, Cor.:
κακοὶ T, om. AD. ἑαυτὸν κακὸν ποιῶν Leopold: κακὸν ἑαν-
τὸν ποιῶν T, κακὸν ποιῶν A et D pr. (κακὸν ποιεῖ D corr.);
seque malum efficiens ipsum laedit Xyl. 10 ὑπόληψις . . .
παροῦσα om. AD. 12 τῆς ἐκτὸς Reiske (τὴν ἐκτὸς αἰτίαν
Cas.): τὸ ἐκ τῆς. 14 ἑαυτὸ D. ἔχε AD. 20 τὴν om. T.
23 μέντοι scripsi: μὲν A, δὲ T. 25 αὐτὸ A.

ΑΤ τὸ κωλυτικὸν πρὸς ἔξαψιν. ⁴καὶ τοίνυν πᾶν τὸ κοινῆς
 μὲν † νοερᾶς φύσεως μέτοχον πρὸς τὸ συγγενὲς ὁμοίως
 σπεύδει ἢ καὶ μᾶλλον. ⁵ὅσῳ γὰρ ἐστὶ κρείττον παρὰ τὰ
 ἄλλα, τοσοῦτῳ καὶ πρὸς τὸ συγκιρονᾶσθαι τῷ οἰκείῳ καὶ
 συγγεῖσθαι ἐτοιμότερον. ⁶εὐθύς γοῦν ἐπὶ μὲν τῶν ἀλό- 5
 γων εὐρέθη σμήνη καὶ ἀγέλαι καὶ νεοσσοτροφίαι καὶ
 οἶον ἔρωτες· ψυχὰι γὰρ ἤδη ἦσαν ἐνταῦθα καὶ τὸ συν-
 αγωγὸν ἐν τῷ κρείττονι ἐπιτεινόμενον εὐρίσκετο, οἶον
 οὔτε ἐπὶ φυτῶν ἦν οὔτε ἐπὶ λίθων ἢ ξύλων. ⁷ἐπὶ δὲ
 τῶν λογικῶν ζώων πολιτεῖαι καὶ φιλίας καὶ οἴκοι καὶ 10
 σύλλογοι καὶ ἐν πολέμοις συνθῆκαι καὶ ἀνοχαί. ⁸ἐπὶ δὲ
 τῶν ἔτι κρείττονων καὶ διεστηκότων τρόπον τινὰ ἔνωσις
 ὑπέστη, οἷα ἐπὶ τῶν ἄστρον. ⁹οὕτως ἢ ἐπὶ τὸ κρείττον
 ἐπανάβασις συμπάθειαν καὶ ἐν διεστιῶσιν ἐργάσασθαι
 δύναται. ¹⁰ὅρα οὖν τὸ νῦν γινόμενον· μόνα γὰρ τὰ 15
 νοερὰ νῦν ἐπιλέλγεται τῆς πρὸς ἄλληλα σπουδῆς καὶ
 συννεύσεως καὶ τὸ σύρρουν ὧδε μόνον οὐ βλέπεται.
¹¹ἀλλ' ὅμως καίτοι φεύγοντες περικαταλαμβάνονται·
 κρατεῖ γὰρ ἡ φύσις· ὅψει δέ, ὃ λέγω, παραφυλάσσων.
¹²θᾶσσον γοῦν εὗροι τις ἂν γεῶδές τι μηδενὸς γεῶδους 20
 προσαπτόμενον ἢ περ ἄνθρωπον ἀνθρώπου ἀπεσχισμένον.

10. Φέρει καρπὸν καὶ ἄνθρωπος καὶ θεὸς καὶ ὁ κόσ-
 μος· ἐν ταῖς οἰκείαις ὥραις ἕκαστα φέρει. ²εἰ δὲ ἡ συν-
 ἡθεια κυρίως τέτριφεν ἐπὶ ἀμπέλου καὶ τῶν ὁμοίων,
 οὐδὲν τοῦτο. ³ὁ λόγος δὲ καὶ κοινὸν καὶ ἴδιον καρπὸν 25
 ἔχει καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοιαῦθ' ἕτερα, ὁποῖόν τι αὐτός
 ἐστὶν ὁ λόγος.

2 μὲν om. T; μὲννοερᾶς corruptum. 3 κρείττω A.
 8 κρείττον A. 12 καὶ <ἐκ> T. 14 ἐν om. A. 15 ἐθύ-
 νατο T. τὸ T: τὸν A. 20 μηδενὸς T: μηδὲν ὡς A.
 21 ἀντεσχισμένον A. 25 κοινίδιον καρποῦ A. 26 καὶ
 om. A.

11. Εἰ μὲν δύνασθαι, μεταδίδασκε· εἰ δὲ μή, μέμνησο, ^{AT} ὅτι πρὸς τοῦτο ἡ εὐμένειά σοι δέδοται. ²καὶ οἱ θεοὶ δὲ εὐμενεῖς τοῖς τοιούτοις εἰσὶν· εἰς ἔνια δὲ καὶ συνεργοῦσιν, εἰς ὑγίειαν, εἰς πλοῦτον, εἰς δόξαν· οὕτως εἰσὶ

5 χρηστοί. ἔξεστι δὲ καὶ σοί· ἢ εἰπέ, τίς ὁ κωλύων;

12. Πόνει μὴ ὥς ἄθλιος μηδὲ ὥς ἐλεεῖσθαι ἢ θαυμάζεσθαι θέλων, ἀλλὰ μόνον ἐν θέλει, κινεῖσθαι καὶ ἴσχεσθαι, ὥς ὁ πολιτικὸς λόγος ἀξιοί.

13. Σήμερον ἐξηλθον πάσης περιστάσεως, μᾶλλον δὲ ¹⁰ ἐξέβαλον πᾶσαν περιστασιν· ἔξω γὰρ οὐκ ἦν, ἀλλὰ ἐνδον ἐν ταῖς ὑπολήψεσι.

14. Πάντα ταῦτα συνήθη μὲν τῇ πείρᾳ, ἐφήμερα δὲ τῷ χρόνῳ, ῥυπαρὰ δὲ τῇ ὕλῃ. ²πάντα νῦν, οἷα ἐπ' ἐκελυγνῶν, οὓς κατεθάψαμεν.

15 15. Τὰ πράγματα ἔξω θυρῶν ἔστηκεν αὐτὰ ἐφ' ἐαυτῶν μηδὲν μήτε εἰδότα περὶ αὐτῶν μήτε ἀποφαινόμενα. τί οὖν ἀποφαίνεται περὶ αὐτῶν; τὸ ἡγεμονικόν.

16. Οὐκ ἐν πείσει, ἀλλ' ἐνεργείᾳ τὸ τοῦ λογικοῦ πολιτικοῦ ζῶον κακὸν καὶ ἀγαθόν, ὥσπερ οὐδὲ ἡ ἀρετὴ ²⁰ καὶ κακία αὐτοῦ ἐν πείσει, ἀλλὰ ἐνεργείᾳ.

17. Τῷ ἀναρριφέντι λίθῳ οὐδὲν κακὸν τὸ κατενεχθῆναι οὐδὲ ἀγαθόν τὸ ἀνενεχθῆναι.

18. Δίελθε ἔσω εἰς τὰ ἡγεμονικὰ αὐτῶν καὶ ὄψει, τίνας κριτὰς φοβῆ, οἷους καὶ περὶ αὐτῶν ὄντας κριτὰς.

25 19. Πάντα ἐν μεταβολῇ. καὶ αὐτὸς σὺ ἐν διηνεκεῖ ἀλλοιωῶσει καὶ κατὰ τι φθορᾷ καὶ κόσμος δὲ ὅλος.

20. Τὸ ἄλλου ἀμάρτημα ἐκεῖ δεῖ καταλιπεῖν.

2 δίδοται A. 5 ἢ A: εἰ T. 13 πάντων A. 14 κατέθαψεν A (quo servato fort. u. 13 scribendum πάντα τῷ νῦν).

16 αὐτῶν T: αὐτῶν A Bas. 18 ποιητικοῦ A. 24 αὐτῶν Gat.: αὐτῶν. 27 ἐκεῖ δεῖ T: ἐκεῖδε A.

ΑΤΔ

21. Ἐνεργείας ἀπόληξις, ὁρμῆς, ὑπολήψεως παῦλα καὶ οἶον θάνατος, οὐδὲν κακόν. ²μέτιθι νῦν ἐπὶ ἡλικίαν, οἶον τὴν παιδικήν, τὴν τοῦ μειρακίου, τὴν νεότητα, τὸ γῆρας· καὶ γὰρ τούτων πᾶσα μεταβολὴ θάνατος. μήτι δεινόν; ³μέτιθι νῦν ἐπὶ βίον τὸν ὑπὸ τῷ πάππῳ, εἴτα τὸν ὑπὸ τῇ μη- 5 τρί, εἴτα τὸν ὑπὸ τῷ πατρὶ· καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς διαφθοράς καὶ μεταβολὰς καὶ ἀπολήξεις εὗρίσκων ἐπερώτα σεαυτόν 'μήτι δεινόν;' ⁴οὕτως τολύπην οὐδὲ ἡ τοῦ ὅλου σου βίου λήξις καὶ παῦλα καὶ μεταβολή.

22. Τρέχε ἐπὶ τὸ σεαυτοῦ ἡγεμονικὸν καὶ τὸ τοῦ ὅλου 10 καὶ τὸ τούτου. ²τὸ μὲν σεαυτοῦ, ἵνα νοῦν δικαϊκὸν αὐτὸ ποιήσης· τὸ δὲ τοῦ ὅλου, ἵνα συμμνημονεύσης, τίνος μέρος εἶ· τὸ δὲ τούτου, ἵνα ἐπιστήσης, πότερον ἄγνοια ἢ γνώμη, καὶ ἕμα λογίση, ὅτι συγγενές.

23. Ὡςπερ αὐτὸς σὺ πολιτικοῦ συστήματος συμπλη- 15 ρωτικὸς εἶ, οὕτως καὶ πᾶσα προᾶξίς σου συμπληρωτικὴ ἔστω ζωῆς πολιτικῆς. ²ἥτις ἂν οὖν προᾶξίς σου μὴ ἔχη τὴν ἀναφορὰν εἴτε προσεχῶς εἴτε πόρρωθεν ἐπὶ τὸ κοινονικὸν τέλος, αὕτη διασπᾷ τὸν βίον καὶ οὐκ ἔῃ ἕνα εἶναι καὶ στασιώδης ἐστίν, ὥςπερ ἐν δήμῳ ὁ τὸ καθ' 20 αὐτὸν μέρος διστιάμενος ἀπὸ τῆς τοιαύτης συμφωνίας.

24. Παιδίων ὄργανα καὶ παίγνια καὶ πνευμάτια νεκροὺς βαστάζοντα, ὥστε ἐναργέστερον προσπεσεῖν τὸ τῆς Νεκνίας.

10 Suid. δικαϊκόν: τρέχε . . . ἡγεμονικόν, ἵνα . . . ποιήση.
22 cf. quae adn. ad. IV 41.

6 διαφορὰς T. 8 ἡ om. D. 9 καὶ alt. om. AD; fort. (καὶ) μεταβολή delenda. 11 νοῦν om. Suidae codd. BE, del. Lemercier. δικαϊκὸν AD et Suidae codd. CV. αὐτῷ AD; σεαυτῷ Fournier. 16 καὶ om. A. 17 ἂν Nauck: ἐάν. οὖν προᾶξίς σου om. D. 19 αὕτη T: αὐτῇ A, αὐτῇ D pr., αὐτῇ D corr. 21 αὐτὸ A. 23 ὥςπερ AD. ἐνεργέστερον: corr. Toup.

25. Ἰθι ἐπὶ τὴν ποιότητα τοῦ αἰτίου καὶ ἀπὸ τοῦ ὑλι- ATD
κοῦ αὐτὸ περιγράφας θέασαι· εἶτα καὶ τὸν χρόνον περι-
όρισον, ὅσον πλεῖστον ὑφίστασθαι πέφυκε τοῦτο τὸ
ιδίως ποιόν.

5 26. Ἀνέτλης μυρία διὰ τὸ μὴ ἀρκεῖσθαι τῷ σῶ ἡγε- AT
μονικῷ ποιοῦντι ταῦτα, οἷα κατεσκεύασται. ἀλλὰ ἄλλις.

27. Ὅταν ἄλλος ψέγῃ σε ἢ μισῇ ἢ τοιαῦτά τινα ἐκ-
φωνῶσιν, ἔρχου ἐπὶ τὰ ψυχάρια αὐτῶν, δίελθε ἔσω καὶ
ἰδε, ποῖοί τινές εἰσιν. ²ὄψει, ὅτι οὐ δεῖ σε σπᾶσθαι, ἵνα
10 τούτοις τί ποτε περὶ σοῦ δοκῇ. εὐνοεῖν μέντοι αὐτοῖς
δεῖ· φύσει γὰρ φίλοι. ³καὶ οἱ θεοὶ δὲ παντοίως αὐτοῖς
βοηθοῦσι, δι' ὀνείρων, διὰ μαντειῶν, πρὸς ταῦτα μέν-
τοι, πρὸς ἃ ἐκεῖνοι διαφέρονται.

28. Ταῦτά ἐστι τὰ τοῦ κόσμου ἐγκύκλια, ἄνω κάτω,
15 ἐξ αἰῶνος εἰς αἰῶνα. ²καὶ ἦτοι ἐφ' ἑκάστων ὁρμῶ ἡ τοῦ
ὅλου διάνοια· ὅπερ εἰ ἔστιν, ἀποδέχου τὸ ἐκείνης ὁρμη-
τόν· ἢ ἅπαξ ὥρμησεν, τὰ δὲ λοιπὰ κατ' ἐπακολούθησιν
†καὶ τί ἐν τίνι† τρόπον γάρ τινα ἄτομοι ἢ ἄμερῃ. ³τὸ
δ' ὅλον· εἴτε θεός, εὖ ἔχει πάντα, εἴτε τὸ εἰκῇ, μὴ καὶ
20 σὺ εἰκῇ.

⁴Ἦδη πάντας ἡμᾶς γῇ καλύψει, ἔπειτα καὶ αὐτὴ μετα-
βαλεῖ κάκεινα εἰς ἄπειρον μεταβαλεῖ καὶ πάλιν ἐκεῖνα
εἰς ἄπειρον. ⁵τὰς γὰρ ἐπικυματώσεις τῶν μεταβολῶν καὶ
ἀλλοιώσεων ἐνθυμούμενός τις καὶ τὸ τάχος παντὸς θνη-
25 τοῦ καταφρονήσει.

3 ὅσον om. AD. 6 ἄλλις] ἄλλοις (ut conl. Cor.) A pr.
7 τοιαῦτά τινα T: ταῦτα εἴ τινα A. 9 ποῖόν A. οὐ δεῖ σε
T: οὐδεὶς σε A. 14 Ταῦτά Gat. 18 ἐν T. καὶ τί ἐντείνῃ;
Cor., recte; sed sive ante sive post haec verba haud pauca ex-
cidisse manifestum est. 19 εἴτε A: εἴ τις T (sive Xyl.).

ἔχοι A corr. 21 μεταβαλεῖ A corr., Gat.: μεταβαλλεῖ A pr.,
μεταβαλῇ T. 22 μεταβάλλει A. 23 ἐπικαλυμματώσεις A.

AT 29. Χειμάρρους ἢ τῶν ὅλων αἰτία· πάντα φέρει. ²ὥς
 εὐτελῇ δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ ταῦτα καί, ὥς οἶεται, φιλο-
 ATD σόφως πρακτικὰ ἀνθρώπια· μὺξὼν μεστά. ³ἄνθρωπε, τί
 ποτε; ποιήσον, ὃ νῦν ἢ φύσις ἀπαιτεῖ. ⁴ὄρμησον, ἐὰν
 διδῶται, καὶ μὴ περιβλέπου, εἴ τις εἴσεται. ⁵μὴ τὴν 5
 Πλάτωνος πολιτείαν ἔλπιζε· ἀλλὰ ἀρκοῦ, εἰ τὸ βραχύ-
 τατον πρόεισι, καὶ τούτου αὐτοῦ τὴν ἔκβασιν, ὥς μικρόν
 τί ἐστι, διανοοῦ. ⁶δόγμα γὰρ αὐτῶν τίς μεταβάλλει;
 χωρὶς δὲ δογμάτων μεταβολῆς τί ἄλλο ἢ δουλεία στε-
 AT νόντων καὶ πείθεσθαι προσποιουμένων; ⁷ὑπάγε νῦν καὶ 10
 Ἀλέξανδρον καὶ Φίλιππον καὶ Δημήτριον τὸν Φαληρεά
 μοι λέγε. ὄψονται, εἰ εἶδον, τί ἢ κοινὴ φύσις ἤθελεν,
 καὶ ἑαυτοὺς ἐπαιδαγωγῶρησαν· εἰ δὲ ἐτραγώδησαν, οὐδεὶς
 ATD με κατακέκρικε μιμεῖσθαι. ⁸ἀπλοῦν ἐστι καὶ αἰδῆμον τὸ
 φιλοσοφίας ἔργον· μὴ με ἄπαγε ἐπὶ σεμνοτυφίαν. 15

30. Ἄνωθεν ἐπιθεωρεῖν ἀγέλας μυρίας καὶ τελετὰς
 μυρίας καὶ πλοῦν παντοῖον ἐν χειμῶσι καὶ γαλήναις
 καὶ διαφορὰς γινομένων, συγγινομένων, ἀπογινομένων.
²ἐπινόει δὲ καὶ τὸν ὑπ' ἄλλων πάλαι βεβιωμένον βίον
 καὶ τὸν μετὰ σὲ βιωθησόμενον καὶ τὸν νῦν ἐν τοῖς βαρ- 20
 βάροις ἔθνεσι βιούμενον· καὶ ὅσοι μὲν οὐδὲ ὄνομά σου
 γινώσκουσιν, ὅσοι δὲ τάχιστα ἐπιλήσονται, ὅσοι δ' ἐπαι-
 νοῦντες ἴσως νῦν σε τάχιστα ψέξουσιν· καὶ ὥς οὔτε ἢ
 μνήμη ἀξιόλογόν γε οὔτε ἢ δόξα οὔτε ἄλλο τι τὸ σύμπαν.

31. Ἀταραξία μὲν περὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἐκτὸς αἰτίας συμ- 25
 AT βαίνοντα, δικαιοσύνης δὲ ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἐκ σοῦ αἰτίαν

26 δὲ || finit D.

1 οὐσία Reiske. 3 ἀνθρώπεια T. 5 οἶσεται AD.
 μη<δὲ> T. 7 πρόεισι in marg. D. ὥς <οὐ> T. 9 δου-
 λείας A; fort. δουλείαι. 11 τὸν Φαληρεά suspecta. 12 ἢ
 κοινὴ T: ἢ ἢ A. 18 γενομένων A. 20 καὶ pr. om. T (et
 Xyl.). 25 περὶ τῶν . . . συμβαινόντων AD.

ἐνεργουμένοις· ²τουτέστιν ὁρμὴ καὶ πρᾶξις καταλήγουσα ^{AT}
ἐπ' αὐτὸ τὸ κοινωνικῶς πρᾶξαι ὡς τοῦτό σοι κατὰ φύ-
σιν ὄν.

32. Πολλὰ περισσὰ περιελεῖν τῶν ἐνοχλούντων σοι
⁵ δύνασαι ὅλα ἐπὶ τῇ ὑπολήψει σου κείμενα καὶ πολλὴν
εὐρυχωρίαν περιποιήσεις ἤδη σεαυτῷ <τῷ> τὸν ὅλον κό-
σμον περιειληφέναι τῇ γνώμῃ καὶ τὸν αἰδίδιον αἰῶνα περι-
νοεῖν καὶ τὴν τῶν κατὰ μέρος ἐκάστου πράγματος τα-
χεῖαν μεταβολὴν ἐπινοεῖν, ὡς βραχὺ μὲν τὸ ἀπὸ γενέ-
¹⁰ σεως μέχρι διαλύσεως, ἀχανὲς δὲ τὸ πρὸ τῆς γενέσεως,
ὡς καὶ τὸ μετὰ τὴν διάλυσιν ὁμοίως ἄπειρον.

33. Πάντα, ὅσα ὁρᾷς, τάχιστα φθαρήσεται καὶ οἱ
φθειρόμενα αὐτὰ ἐπιδόντες τάχιστα καὶ αὐτοὶ φθαρή-
σονται. ²καὶ ὁ ἐσχατόγηρως ἀποθανὼν εἰς ἴσον κατα-
¹⁵ στήσεται τῷ προώρῳ.

34. Τίνα τὰ ἡγεμονικὰ τούτων καὶ περὶ οἷα ἐσπουδά-
κασι καὶ δι' οἷα φιλοῦσι καὶ τιμῶσι. γυμνὰ νόμιζε βλέ-
πειν τὰ ψυχάρια αὐτῶν. ²ὅτε δοκοῦσι βλέπτειν ψέγοντες
ἢ ὠφελεῖν ἐξυμνοῦντες, ὅση οἴησις.

²⁰ 35. Ἡ ἀποβολὴ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ μεταβολή. τούτῳ
δὲ χαίρει ἡ τῶν ὅλων φύσις, καθ' ἣν πάντα, καθὼς γί-
νεται, ἐξ αἰῶνος ὁμοειδῶς ἐγίνετο καὶ εἰς ἄπειρον τοι-
αῦθ' ἕτερα ἔσται. ²τί οὖν λέγεις, ὅτι ἐγίνετό τε πάντα
<κακῶς> καὶ πάντα ἀεὶ κακῶς ἔσται καὶ οὐδεμία ἄρα
²⁵ δύνამις ἐν τοσούτοις θεοῖς ἐξευρέθη ποτὲ ἢ διορθώ-
σουσα ταῦτα, ἀλλὰ κατακέκριται ὁ κόσμος ἐν ἀδιαλεί-
πτοις κακοῖς συνέχεσθαι;

4 σοι om. A pr. 6 suppl. Gat. 7 ἴδιον: em. Cas.
10 μέχρι . . . (11) ὁμοίως om. A. 14 ὁ T: ὡς A. 17 βλέ-
πειν om. T (intueri Xyl.). 20 τοῦτο A. 21 καθὼς scripsi:
καλῶς; <ἀ> καλῶς Reiske, καλῶς del. Couat tacite, Jackson.
24 κακῶς καὶ πάντα Reiske: ὁ καὶ πάντα T, om. A.

AT 36. Τὸ σαπρὸν τῆς ἐκάστω ὑποκειμένης ὕλης ὕδωρ, κόνις, ὀστάρια, γράσος· ἢ πάλιν πῶροι γῆς τὰ μάρμαρα καὶ ὑποστάθμαι ὁ χρυσός, ὁ ἄργυρος καὶ τριχία ἢ ἐσθῆς καὶ αἷμα ἢ πορφύρα καὶ τὰ ἄλλα πάντα τοιαῦτα. ²καὶ τὸ πνευμάτιον δὲ ἄλλο τοιοῦτον καὶ ἐκ τούτων εἰς ταῦτα 5 μεταβάλλον.

37. Ἄλις τοῦ ἀθλίου βίου καὶ γογγυσμοῦ καὶ πιθηκισμοῦ. ²τί ταράσσει; τί τούτων καινόν; τί σε ἐξίστησι; τὸ αἷτιον; ἴδε αὐτό. ἀλλ' ἡ ὕλη; ἴδε αὐτήν· ἐξω δὲ τούτων οὐδὲν ἐστίν. ³ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ἤδη ποτὲ 10 ἀπλούστερος καὶ χρηστότερος γενοῦ.

⁴Ἴσον τὸ ἐκατὸν ἔτεσι καὶ τὸ τρισὶ ταῦτα ἱστορήσαι.

38. Εἰ μὲν ἡμαρτεν, ἐκεῖ τὸ κακόν· τάχα δ' οὐχ ἡμαρτεν.

39. Ἦτοι ἀπὸ μιᾶς πηγῆς νοεῶς πάντα ὡς ἐνὶ σώ- 15 ματι ἐπισυμβαίνει καὶ οὐ δεῖ τὸ μέρος τοῖς ὑπὲρ τοῦ ὅλου γινομένοις μέμφεσθαι· ἢ ἄτμοι καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ κυκεὼν καὶ σκεδασμός. ²τί οὖν ταράσσει; τῷ ἡγεμονικῷ λέγεις ἑτέθνηκας, ἔφθαρσαι, τεθροίωσαι, ὑποκρίνη, συναγελάξῃ, βόσκη. 20

ATX 40. Ἦτοι οὐδὲν δύνανται οἱ θεοὶ ἢ δύνανται. ²εἰ μὲν οὖν μὴ δύνανται, τί εὐχῃ; εἰ δὲ δύνανται, διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον εὐχῇ διδόναι αὐτοὺς τὸ μήτε φοβεῖσθαι τι τούτων μήτε ἐπιθυμεῖν τινος τούτων μήτε λυπεῖσθαι ἐπὶ τινι τούτων μᾶλλον ἢπερ τὸ μὴ παρεῖναι τι τούτων 25 ἢ τὸ παρεῖναι; ³πάντως γάρ, εἰ δύνανται συνεργεῖν ἀν-

5 πνευματικόν: em. Cas. tac. 17 ἢ ἄτ. T: οἱ ἄτ. A.
19 τεθροίωσαι hic om. et θηρίωσαι v. 21 post ἢ colloc. T (recte Xyl.). 23 οὐχὶ om. A. τὸ μὴ πεφοβῆσθαι B p₄. 24 μήτε ἐπιθ. τινος τούτων om. B. 25 ἐπὶ τινος T. ἢπερ om. T.
τὸ A: τῷ TX (ἢ περὶ τὸ v₃). 26 <μᾶλλον> ἢ A. τὸ v, Schultz: τῷ ATX cett.

θρώποις, καὶ εἰς ταῦτα δύνανται συνεργεῖν. ⁴ ἀλλὰ ἴσως ATX
 ἐρεῖς, ὅτι 'ἐπ' ἐμοὶ αὐτὰ οἱ θεοὶ ἐποίησαν'. ⁵ εἴτα οὐ κρείσ-
 σον χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ σοὶ μετ' ἐλευθερίας ἢ διαφέρεσθαι
 πρὸς τὰ μὴ ἐπὶ σοὶ μετὰ δουλείας καὶ ταπεινότητος; τίς
⁶ δέ σοι εἶπεν, ὅτι οὐχὶ καὶ εἰς τὰ ἐφ' ἡμῖν οἱ θεοὶ συλλαμ-
 βάνουσιν; ⁶ ἄρξαι γοῦν περὶ τούτων εὐχεσθαι καὶ ὅψει.
⁷ οὗτος εὐχεται 'πῶς κοιμηθῶ μετ' ἐκείνης'. σύ 'πῶς μὴ
 ἐπιθυμήσω τοῦ κοιμηθῆναι μετ' ἐκείνης'. ⁸ ἄλλος 'πῶς
 στερηθῶ ἐκείνου'. σύ 'πῶς μὴ χρῆζω τοῦ στερηθῆναι'.
¹⁰ ⁹ ἄλλος 'πῶς μὴ ἀποβάλω τὸ τεκνίον'. σύ 'πῶς μὴ φο-
 βηθῶ ἀποβαλεῖν'. ¹⁰ ὅλως ὥδε ἐπίστρεψον τὰς εὐχὰς καὶ
 θεώρει, τί γίνεται.

41. Ὁ Ἐπίκουρος λέγει, ὅτι 'ἐν τῇ νόσῳ οὐκ ἦσάν AT
 μοι αἱ ὀμιλῖαι περὶ τῶν τοῦ σωματίου παθῶν οὐδὲ πρὸς
¹⁵ τοὺς εἰσιόντας τοιαῦτά τινα', φησὶν, 'ἐλάλουν· ἀλλὰ τὰ
 προηγούμενα φυσιολογῶν διετέλουν καὶ πρὸς αὐτῷ τού-
 τῳ ὄν, πῶς ἡ διάνοια συμμεταλαμβάνουσα τῶν ἐν τῷ
 σαρκιδίῳ ποιῶν τινων κινήσεων ἀταρακτεῖ τὸ ἴδιον ἀγα-
 θὸν τηροῦσα, οὐδὲ τοῖς ἰατροῖς ἐμπαρεῖχον', φησί, 'κατα-
²⁰ φρουάτεσθαι ὥς τι ποιοῦσιν, ἀλλ' ὁ βίος ἤγετο εὖ καὶ
 καλῶς'. ² ταῦτά οὖν ἐκείνῳ, ἐν νόσῳ, ἐὰν νοσῇς, καὶ ἐν
 ἄλλῃ τινὶ περιστάσει· τὸ γὰρ μὴ ἀφρίσασθαι φιλοσοφίας

13 Epicuri fragm. 191 Us.

1 αὐτὰ γ. 5 καὶ om. B. εἰς om. z. 6 οὖν X (om. γ).
 7 σύ . . . (8) ἐκείνης om. A. 9 πῶς <μὴ> στερηθῶ X
 (de B non constat). 10 ἀποβάλλω ABp₁. 11 ἀποβαλεῖν A.
 ἐπίστρεψον TX. 16 αὐτὸ τοῦτο A. 18 ποιῶν τινων (sc.
 λείων ἢ τραχειῶν) scripsi: ποιούντων A, τοιούτων T. 19 τοῖς
 T: τὸ A. φησί T: φύσιν A. καταφρουάτεσθαι T. 20 ἀλλ'
 ὁ Gat.: ἀλλὰ ὁ T, ἀλλὰ A. ἤγετο: corr. Boot, Menag. (vitam
 bene habuisse Xyl.). 21 ταῦτα: corr. Gat. (ταὐτὸ Cas.).

ΑΤ ἐν οἰσδήποτε τοῖς προσπίπτουσι μηδὲ ἰδίῳ τη καὶ φυσιο-
λόγῳ συμφλναρεῖν πάσης αἰρέσεως κοινόν, πρὸς
μόνῳ τῷ νῦν πρασσομένῳ εἶναι καὶ τῷ ὀργάνῳ, δι' οὗ
πράσσει.

ΑΤΧ 42. Ὅταν τινὸς ἀναισχυντία προσκόπτης, εὐθὺς πυν- 5
θανου σεαυτοῦ· δύνανται οὖν ἐν τῷ κόσμῳ ἀναίσχυντοι
μὴ εἶναι; οὐ δύνανται. ²μὴ οὖν ἀπαίτει τὸ ἀδύνατον·
εἰς γὰρ καὶ οὗτός ἐστιν ἐκείνων τῶν ἀναισχύντων, οὓς
ἀνάγκη ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι. ³τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ παν-
ούργου καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπίστου καὶ παντὸς τοῦ ὀτιοῦν 10
ἀμαρτάνοντος ἔστω σοι πρόχειρον. ⁴ἅμα γὰρ τῷ ὑπο-
μνησθῆναι, ὅτι τὸ γένος τῶν τοιούτων ἀδύνατόν ἐστι
μὴ ὑπάρχειν, εὐμενέστερος ἔση πρὸς τοὺς καθ' ἓνα.
⁵εὐχρηστον δὲ κἀκεῖνο εὐθὺς ἐννοεῖν, τίνα ἔδωκεν ἡ
φύσις τῷ ἀνθρώπῳ ἀρετὴν πρὸς τοῦτο τὸ ἀμάρτημα. 15
ἔδωκε γὰρ ὡς ἀντιφάρμακον, πρὸς μὲν τὸν ἀγνώμονα
τὴν προφύλακτον, πρὸς δὲ ἄλλον ἄλλην τινὰ δύναμιν. ⁶ὅλως
δὲ ἔξεστί σοι μεταδιδάσκειν τὸν πεπλανημένον· πᾶς δ'
ὁ ἀμαρτάνων ἀφαμαρτάνει τοῦ προκειμένου καὶ πεπλά-
νηται. ⁷τί δὲ καὶ βέβλαψαι; εὐρήσεις γὰρ μηδένα τού- 20
των, πρὸς οὓς παροξύνῃ, πεποιηκότα τι τοιοῦτον, ἔξ οὗ
ἡ διάνοιά σου χείρων ἔμελλε γενήσεσθαι· τὸ δὲ κακόν
σου καὶ τὸ βλαβερόν ἐνταῦθα πᾶσαν τὴν ὑπόστασιν ἔχει.
⁸τί δαὶ κακὸν ἢ ξένον γέγονεν, εἰ ὁ ἀπαιδευτός τὰ τοῦ
ἀπαιδεύτου πράσσει; ὅρα, μὴ σεαυτῷ μᾶλλον ἐγκαλεῖν 25

1 μηδὲ Stich: μηδὲ τῷ T, μὴ A. ἀφυσιολόγῳ Gat.

2 excidisse quaedam perspexit Wilamowitz; desideratur nomen,
ad quod spectet πράσσει. 5 προσκόπτης A. 6 σεαυτὸν

A pr. 8 τοῦτός A. 10 τοῦ om. z. 11 τῷ TX ple-
rique: τὸ AB_vz_v pr. 14 ἐννοεῖν A. 18—19 δ' ὁ scripsi:

δ' A pr., δὲ ὁ A corr. TX, γὰρ ὁ l₃. 21 οὓς <καὶ> p₄.

22 χείρων A (et fort. B). 24 δαὶ ATB: δὲ X, Bas.

ὀφείλῃς, ὅτι οὐ προσεδόκησας τοῦτον τοῦτο ἁμαρτήσε- ATX
 σθαι. ⁹ σὺ γὰρ καὶ ἀφορμὰς ἐκ τοῦ λόγου εἶχες πρὸς τὸ
 ἐνθυμηθῆναι, ὅτι εἰκὸς ἐστὶ τοῦτον τοῦτο ἁμαρτήσεσθαι,
 καὶ ὅμως ἐπιλαθόμενος θαυμάζεις, εἰ ἡμάρτηκεν. ¹⁰ μά-
⁵ λιστα δέ, ὅταν ὡς ἀπίστῳ ἢ ἀχαρίστῳ μέμῃῃ, εἰς ἑαυτὸν
 ἐπιστρέφου. ¹¹ προδήλως γὰρ σὺν τὸ ἁμαρτήμα, εἴτε περὶ
 τοῦ τοιαύτην τὴν διάθεσιν ἔχοντος ἐπίστευσας, ὅτι τὴν
 πίστιν φυλάξει, εἴτε τὴν χάριν διδοὺς μὴ καταληκτικῶς
 ἔδωκας μηδὲ ὥστε ἐξ αὐτῆς τῆς σῆς πράξεως εὐθὺς ἀπει-
¹⁰ ληφέναι πάντα τὸν καρπὸν. ¹² τί γὰρ πλέον θέλεις εὖ
 ποιήσας ἄνθρωπον; οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο, ὅτι κατὰ φύσιν
 τὴν σὴν τι ἔπραξας, ἀλλὰ τούτου μισθὸν ζητεῖς; ὡς εἰ
 ὁ ὀφθαλμὸς ἀμοιβὴν ἀπῆτει, ὅτι βλέπει, ἢ οἱ πόδες, ὅτι
 βαδίζουσιν. ¹³ ὥσπερ γὰρ ταῦτα πρὸς τόδε τι γέγονεν,
¹⁵ ὅπερ κατὰ τὴν ἰδίαν κατασκευὴν ἐνεργοῦντα ἀπέχει τὸ
 ἴδιον, οὕτως καὶ ὁ ἄνθρωπος εὐεργετικὸς πεφυκῶς, ὁπό-
 ταν τι εὐεργετικὸν ἢ ἄλλως εἰς τὰ μέσα συνεργητικὸν
 πράξῃ, πεποίηκε, πρὸς ὃ κατεσκευάζεται, καὶ ἔχει τὸ
 ἑαυτοῦ.

1 ὀφείλῃς X plerique B: ὀφείλεις A Typ₁. 2 σὺ <μὲν> T.
 5 ἑαυτὸν TBzX nonn.: σεαυτὸν AX cett. 7 τὴν τοιαύτην
 Bp₁ corr., τὴν τοιαύτην τὴν y v₄. ὅτι] ὥστε Bx. 8 <εἰ> μὴ A.
 10 θέλῃς z. 11 ἀρκῇ X. τοῦτο AB₁: τούτῳ X, σοι; T.
 ὅτι om. T. 12 τι om. X. ἀλλὰ om. T (sed Xyl.).
 15 ὅπερ Gat., Menag.: ἄπερ. τὴν om. z. 16 εὐεργετικῶς
 A pr. (-ὡς A corr.). 17 εὐεργετητικὸν B. ἢ . . . συνεργη-
 τικὸν om. X.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ

Ι

ΑΤ 1. Ἐσῃ ποτὲ ἄρα, ὦ ψυχή, ἀγαθὴ καὶ ἀπλὴ καὶ μίᾳ 5
καὶ γυμνῇ, φανερωτέρα τοῦ περικειμένου σοι σώματος;
γεύσῃ ποτὲ ἄρα τῆς φιλητικῆς καὶ στεροτικῆς διαθέσεως;
²ἔσῃ ποτὲ ἄρα πλήρης καὶ ἀνενδεῆς καὶ οὐδὲν ἐπιπο-
θοῦσα οὐδὲ ἐπιθυμοῦσα οὐδενὸς οὔτε ἐμψύχου οὔτε
ἀψύχου πρὸς ἡδονῶν ἀπολαύσεις; οὐδὲ χρόνον, ἐν ᾧ 10
ἐπὶ μακρότερον ἀπολαύσεις, οὐδὲ τόπου ἢ χώρας ἢ ἀέρων
εὐκαιρίας οὐδὲ ἀνθρώπων εὐαρμοστίας; ³ἀλλὰ ἀρκεσθήσῃ
τῇ παρούσῃ καταστάσει καὶ ἡσθήσῃ τοῖς παροῦσι πᾶσι
καὶ συμπείσεις σεαυτήν, ὅτι πάντα < , ᾧ > σοι πάρεστι,
παρὰ τῶν θεῶν πάρεστι καὶ πάντα σοι εὖ ἔχει καὶ εὖ 15
ἔξει, ὅσα φίλον αὐτοῖς καὶ ὅσα μέλλουσι δώσειν ἐπὶ σω-
τηρίᾳ τοῦ τελείου ζῶον, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ δικαίου καὶ
καλοῦ καὶ γεννῶντος πάντα καὶ συνέχοντος καὶ περι-
έχοντος καὶ περιλαμβάνοντος διαλυόμενα εἰς γένεσιν ἐτέ-
ρων ὁμοίων; ⁴ἔσῃ ποτὲ ἄρα τοιαύτη, οἷα θεοῖς τε καὶ 20
ἀνθρώποις οὕτω συμπολιτεύεσθαι, ὥς μήτε μέμφεσθαι
τι αὐτοῖς μήτε καταγινώσκεισθαι ὑπ' αὐτῶν;

2. Παρατήρει, τί σου ἡ φύσις ἐπιζητεῖ ὡς ὑπὸ φύσεως
μόνον διοικουμένου· εἴτα ποιεῖ αὐτὸ καὶ προσέεσο, εἰ
μὴ χεῖρον μέλλει διατίθεσθαι σου ἢ ὡς ζῶον φύσις. 25

1 nullum intervallum in A. 6 παρακειμένου A. 7 καὶ
στερητικῆς T; om. Xyl. 12 ἀρεστήσῃ A (fort. εὐαρεστήσεις
adscriptum fuit). 13 τῇ . . . ἡσθήσῃ om. A. 14 suppl.
ego et Lemercier. 15—16 πάντα σοι εὖ ἔχει καὶ παρὰ τῶν
θεῶν πάρεστι καὶ εὖ ἔξει T, πᾶν καὶ εὖ ἔξει (ceteris omissis) A:
ego verba παρὰ τῶν θεῶν πάρεστι καὶ transposui. 24 μόνον A.

² ἐξῆς δὲ παρατηρητέον, τί ἐπιζητεῖ σου ἢ ὡς ζώου φύσις, ^{AT}
καὶ πᾶν τοῦτο παραληπτέον, εἰ μὴ χεῖρον μέλλει διατί-
θεσθαι ἢ ὡς ζώου λογικοῦ φύσις. ³ ἔστι δὲ τὸ λογικὸν
εὐθύς καὶ πολιτικόν. τούτοις δὴ κανόσι χρώμενος μηδὲν
⁵ περιεργάζου.

3. Πᾶν τὸ συμβαῖνον ἦτοι οὕτω συμβαίνει, ὡς πέ-
φυκας αὐτὸ φέρειν ἢ ὡς οὐ πέφυκας αὐτὸ φέρειν. ² εἰ
μὲν οὖν συμβαίνει σοι, ὡς πέφυκας φέρειν, μὴ δυσχέ-
ραινε, ἀλλ', ὡς πέφυκας, φέρε· εἰ δέ, ὡς μὴ πέφυκας
¹⁰ φέρειν, μὴ δυσχέραινε· φθήσεται γάρ σε ἀπαναλῶσαν.
³ μέμνησο μέντοι, ὅτι πέφυκας φέρειν πᾶν, περὶ οὗ ἐπὶ
τῇ ὑπολήψει ἐστὶ τῇ σῇ φορητὸν καὶ ἀνεκτὸν αὐτὸ ποι-
ῆσαι κατὰ φαντασίαν τοῦ συμφέρειν ἢ καθήκειν σεαυτῷ
τοῦτο ποιεῖν.

¹⁵ 4. Εἰ μὲν σφάλλεται, διδάσκειν εὐμενῶς καὶ τὸ παρ-
ορώμενον δεικνύναι. ² εἰ δὲ ἀδυνατεῖς, σεαυτὸν αἰτιᾶσθαι
ἢ μηδὲ σεαυτόν.

5. Ὁ τι ἂν σοι συμβαίῃ, τοῦτό σοι ἐξ αἰῶνος προ-
κατεσκευάξετο· καὶ ἡ ἐπιπλοκὴ τῶν αἰτίων συνέκλωθε τὴν
²⁰ τε σὴν ὑπόστασιν ἐξ αἰδίου καὶ τὴν τούτου σύμβασιν.

6. Εἴτε ἄτομοι εἴτε φύσις, πρῶτον κείσθω, ὅτι μέρος
εἰμὶ τοῦ ὅλου ὑπὸ φύσεως διοικουμένου· ἔπειτα, ὅτι
ἔχω πως οἰκείως πρὸς τὰ ὁμογενῇ μέρος. ² τούτων γάρ
μεμνημένος, καθότι μὲν μέρος εἰμὶ, οὐδενὶ δυσαρεστήσω
²⁵ τῶν ἐκ τοῦ ὅλου ἀπονεμομένων· οὐδὲν γάρ βλαβερὸν
τῷ μέρει, ὃ τῷ ὅλῳ συμφέρει. ³ οὐ γὰρ ἔχει τι τὸ ὅλον,
ὃ μὴ συμφέρει ἑαυτῷ· πασῶν μὲν φύσεων κοινὸν ἔχου-

10 φθήσεται A (def. Schmidt): φθαρήσεται T. 14 ποιεῖ A.

15 μὲν <οὖν> A; fort. μὲν οὗτος. 16 δὲ <μὴ> A.

21 φύσεις T (sive natura mundus constat Xyl.). 23 οἰκείω . . .

μέρει A. 24 οὐδὲν T. 25 οὐδὲ A. 26 τῶν ὅλων A.

τι om. A.

ΑΤ σὼν τοῦτο, τῆς δὲ τοῦ κόσμου προσειληφνείας τὸ μὴδὲ
 ὑπὸ τινος ἔξωθεν αἰτίας ἀναγκάζεσθαι βλαβερόν τι ἑαυ-
 τῇ γεννᾶν. ⁴κατὰ μὲν δὴ τὸ μεμνησθαι, ὅτι μέρος εἰμὶ
 ὅλου τοῦ τοιούτου, εὐαρεστήσω παντὶ τῷ ἀποβαίνοντι.
⁵καθόσον δὲ ἔχω πῶς οἰκείως πρὸς τὰ ὁμογενῆ μέρος, ⁵
 οὐδὲν πράξω ἀκοινώνητον, μᾶλλον δὲ στοχάσομαι τῶν
 ὁμογενῶν καὶ πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον πᾶσαν ὁρμὴν
 ἑμαυτοῦ ἄξω καὶ ἀπὸ τοῦναντίου ἀπάξω. ⁶τούτων δὲ
 οὔτω περαινομένων ἀνάγκη τὸν βίον εὐροεῖν, ὥς ἂν καὶ
 πολίτου βίον εὐρουν ἐπινοήσεως προιόντος διὰ πράξεων ¹⁰
 τοῖς πολίταις λυσιτελῶν καί, ὅπερ ἂν ἡ πόλις ἀπονέμῃ,
 τοῦτο ἀσπαζομένου.

7. Τοῖς μέρεσι τοῦ ὅλου, ὅσα φύσει ἐμπεριέχεται ὑπὸ
 τοῦ κόσμου, ἀνάγκη φθείρεσθαι· λεγέσθω δὲ τοῦτο ση-
 μαντικῶς τοῦ ἀλλοιοῦσθαι. ²εἰ δὲ φύσει κακόν τε καὶ ¹⁵
 ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτο αὐτοῖς, οὐκ ἂν τὸ ὅλον καλῶς
 διεξάγοιτο τῶν μερῶν εἰς ἀλλοτριώσιν ἰόντων καὶ πρὸς
 τὸ φθείρεσθαι διαφόρως κατεσκευασμένων. ³πότερον
 γὰρ ἐπεχείρησεν ἡ φύσις αὐτὴ τὰ ἑαυτῆς μέρη κακοῦν
 καὶ περιπτωτικὰ τῷ κακῷ καὶ ἐξ ἀνάγκης ἔμπωτα εἰς ²⁰
 τὸ κακὸν ποιεῖν ἢ ἔλαθεν αὐτὴν τοιάδε τινὰ γινόμενα;
 ἀμφότερα γὰρ ἀπίθανα. ⁴εἰ δέ τις καὶ ἀφήμενος τῆς
 φύσεως κατὰ τὸ πεφυκέναι ταῦτα ἐξηγοῖτο, καὶ ὥς γε-
 λοῖον ἅμα μὲν φάναι πεφυκέναι τὰ μέρη τοῦ ὅλου μετα-
 βάλλειν, ἅμα δὲ ὥς ἐπὶ τινι τῶν παρὰ φύσιν συμβαί- ²⁵
 νοντι θαυμάζειν ἢ δυσχεραίνειν ἄλλως τε καὶ τῆς δια-
 λύσεως εἰς ταῦτα γινομένης, ἐξ ὧν ἕκαστον συνίσταται.

9 παραινομένων Α. εὐρεῖν Α. 13 φύσει ἐμπεριέχεται
 scripsi (φύσει iam Cor.): φημὶ περιέχεται. 15 φύσει Cor.:
 φημὶ. 17 ὄντων T. 19 αὐτὴ T (om. Xyl.): αὕτη Α.
 21 γινόμενα T. 23 ὥς Schultz: ὥς T, ὅς Α. 24 φάναι
 Cas.: φᾶναι T, φαίη Α. 25 τῷ Α.

⁵ ἦτοι γὰρ σκεδασμὸς στοιχείων, ἐξ ὧν συνεκρίθη, ἢ ^{AT} τροπὴ τοῦ μὲν στερεομένου εἰς τὸ γεῶδες, τοῦ δὲ πνευματικοῦ εἰς τὸ ἀερώδες· ὥστε καὶ ταῦτα ἀναληφθῆναι εἰς τὸν τοῦ ὅλου λόγον εἴτε κατὰ περίοδον ἐκπυρρουμενόν
⁵ εἴτε αἰδίοις ἀμοιβαῖς ἀνανεουμένον. ⁶ καὶ τὸ στερέμνιον δὲ καὶ τὸ πνευματικὸν μὴ φαντάξου τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως. ⁷ πᾶν γὰρ τοῦτο ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ἐκ τῶν σιτίων καὶ τοῦ ἐλκομένου ἀέρος τὴν ἐπιρροὴν ἔλαβεν. ⁸ τοῦτο οὖν, ὃ ἔλαβεν, μεταβάλλει, οὐχ ὃ ἡ μήτηρ
¹⁰ ἔτεκεν. ⁹ ὑπόθου δ', ὅτι ἐκείνῳ σε λίαν προσπλέκει τῷ ἰδίῳ ποιῶ οὐδὲν ὄντι οἶμαι πρὸς τὸ νῦν λεγόμενον.

8. Ὀνόματα θέμενος αὐτῷ ταῦτα, ἀγαθός, αἰδήμων, ἀληθής, ἔμφρων, σύμφρων, ὑπέρφρων, πρόσεχε, μήποτε μετονομάξῃ, καὶ <εἰ> ἀπολλύεις ταῦτα τὰ ὀνόματα, [καὶ]
¹⁵ ταχέως ἐπάνιθι ἐπ' αὐτά. ² μέμνησο δέ, ὅτι τὸ μὲν ἔμφρων ἐβούλετό σοι σημαίνειν τὴν ἐφ' ἑκάστα διαληπτικὴν ἐπίστασιν καὶ τὸ ἀπαρενθύμητον· τὸ δὲ σύμφρων τὴν ἐκούσιον ἀπόδεξιν τῶν ὑπὸ τῆς κοινῆς φύσεως ἀπονεμομένων· τὸ δὲ ὑπέρφρων τὴν ὑπέρτασιν τοῦ φρο-
²⁰ νοῦντος μορίου ὑπὲρ λείας ἢ τραχείας κινήσεις τῆς σαρκὸς καὶ τὸ δοξάριον καὶ τὸν θάνατον καὶ ὅσα τοιαῦτα. ³ ἐὰν οὖν διατηρῇς σεαυτὸν ἐν τούτοις τοῖς ὀνόμασι μὴ γλιχόμενος τοῦ ὑπ' ἄλλων κατὰ ταῦτα ὀνομάζεσθαι, ἔση ἕτερος καὶ εἰς βίον εἰσελεύσῃ ἕτερον. ⁴ τὸ γὰρ ἔτι τοι-
²⁵ οὔτον εἶναι, οἷος μέχρι νῦν γέγονας, καὶ ἐν βίῳ τοιούτῳ

1 συνεκρίθη A (an συνεκρίθη τι?). 6 πρώτης om. T.
 7 χθὲς A. 8 τοῦ om. T. 10 ἐκείνῳ σε T (def. Morus, Pearson).
 λίαν om. A. 11 τὸν A. 12 σπαντῶ T. 14 supplevi.
 ἀπολλύεις A. purg. Cas. 15 ἐπάνις: corr. Nauck.
 15 ἔμφρων, 17 σύμφρων, 19 ὑπέρφρων T. 20 λείας ἢ τραχείας
 κινήσεις scripsi: λείας ἢ τραχείας κινήσεως A, λείαν ἢ τραχείαν
 κίνησιν T. 22 διατηρεῖς T.

ΑΤ σπαράσσεσθαι καὶ μολύνεσθαι λίαν ἐστὶν ἀναισθητόν
 καὶ φιλοψύχον καὶ ὁμοίου τοῖς ἡμιβρώτοις θηριομάχοις,
 οἵτινες μεστοὶ τραυμάτων καὶ λύθρου παρακαλοῦσιν
 ὅμως εἰς τὴν αὔριον φυλαχθῆναι παραβληθησόμενοι
 τοιοῦτοι τοῖς αὐτοῖς ὄνυξι καὶ δήγμασιν. ⁵ ἐμβίβασον
 οὖν σκυτὸν εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα ὀνόματα· κἂν μὲν ἐπ'
 αὐτῶν μένειν δύνῃ, μένε ὥσπερ εἰς μακάρων τινὸς νή-
 σους μετωκισμένος· ἐὰν δὲ αἰσθῇ, ὅτι ἐκπίπτεις καὶ οὐ
 περικρατεῖς, ἔπιθι θαρρῶν εἰς γωνίαν τινά, ὅπου κρα-
 τήσεις, ἢ καὶ παντάπασιν ἔξιθι τοῦ βίου μὴ ὀργιζόμενος, ¹⁰
 ἀλλὰ ἀπλῶς καὶ ἐλευθέρως καὶ αἰδημόνως, ἔν γε τοῦτο
 μόνον πράξας ἐν τῷ βίῳ τὸ οὕτως ἐξελεθῆναι. ⁶ πρὸς μέν-
 τοι τὸ μεμνησθαι τῶν ὀνομάτων μεγάλως συλλήψεται
 σοι τὸ μεμνησθαι θεῶν καὶ ὅτιπερ οὐ κολακεύεσθαι οὐ-
 τοι θέλουσιν, ἀλλὰ ἐξομοιοῦσθαι ἑαυτοῖς τὰ λογικὰ ¹⁵
 πάντα καὶ εἶναι τὴν μὲν σукὴν τὰ σукῆς ποιοῦσαν, τὸν
 δὲ κύνα τὰ κυνός, τὴν δὲ μέλισσαν τὰ μελίσσης, τὸν δὲ
 ἄνθρωπον τὰ ἀνθρώπον.

9. Μῖμος, πόλεμος, πτοία, νάρκα, δουλεία καθ' ἡμέ-
 ραν ἀπαλείφεται σου τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα δόγματα, ὅποσα ²⁰
 ἀφυσιολογῇτως φαντάξῃ καὶ παραπέμπεις. ² ἔδει δὲ πᾶν
 οὕτω βλέπειν καὶ πράσσειν, ὥστε καὶ τὸ περιστατικὸν
 ἅμα συντελεῖσθαι καὶ ἅμα τὸ θεωρητικὸν ἐνεργεῖσθαι
 καὶ τὸ ἐκ τῆς περὶ ἐκάστων ἐπιστήμης αὐθαδὲς σφῆζεσθαι
 λανθάνον, οὐχὶ κρυπτόμενον. ³ πότε γὰρ ἐπλότῃτος ἀπο- ²⁵
 λαύσεις; πότε δὲ σεμνότητος; πότε δὲ τῆς ἐφ' ἐκάστου
 γνωρίσεως, τί τε ἐστὶ κατ' οὐσίαν καὶ τίνα χώραν ἔχει

19 Μῖμος Stich: μῖμος. πτόλεμος T. 20 ἀπολείφεται T
 (corr. Bas.; *delebunt* Xyl.). 21 ὁ φυσιολογητός: em. Gat.
 ἔδει scripsi: ἦδη A, δεῖ T (an δεῖ δ' ἦδη ?). 23 ἅμα συντε-
 λεῖσθαι . . . θεωρητικὸν om. A. 25 λανθάνων A.

ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἐπὶ πόσον πέφυκεν ὑφίστασθαι καὶ ἐκ αὐ-
 τίνων συγκέκριται καὶ τίσι δύναται ὑπάρχειν καὶ τίνες
 δύνανται αὐτὸ διδόναι τε καὶ ἀφαιρεῖσθαι;

10. Ἀράχνιον μυῖαν θηρᾶσαν μέγα φρουεῖ, ἄλλος δὲ
 5 λαγίδιον, ἄλλος δὲ ὑποχῆ ἀφύην, ἄλλος δὲ σιδία, ἄλ-
 λος δὲ ἄρκτους, ἄλλος Σαρμάτας. ²οὔτοι γὰρ οὐ λησταί,
 ἐὰν τὰ δόγματα ἐξετάξης;

11. Πῶς εἰς ἄλληλα πάντα μεταβάλλει, θεωρητικὴν
 μέθοδον κτῆσαι καὶ διηνεκῶς πρόσεχε καὶ συγγυμνάσθητι
 10 περὶ τοῦτο τὸ μέρος· οὐδὲν γὰρ οὕτω μεγαλοφροσύνης
 ποιητικόν. ²ἐξεδύσατο τὸ σῶμα καὶ ἐννοήσας, ὅτι ὅσον
 οὐδέπω πάντα ταῦτα καταλιπεῖν ἀπιδόντα ἐξ ἀνθρώπων
 δεήσει, ἀνῆκεν ὅλον ἑαυτὸν δικαιοσύνη μὲν εἰς τὰ ὑφ'
 ἑαυτοῦ ἐνεργούμενα, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις συμβαίνουσι τῇ
 15 τῶν ὄλων φύσει. ³τί δ' ἔρεῖ τις ἢ ὑπολήπεται περὶ αὐ-
 τοῦ ἢ πράξει κατ' αὐτοῦ, οὐδ' εἰς νοῦν βάλλεται δύο
 τούτοις ἀρκούμενος, εἰ αὐτὸς δικαιοπραγεῖ τὸ νῦν πρᾶσ-
 σόμενον καὶ φιλεῖ τὸ νῦν ἀπονεμόμενον ἑαυτῷ, ἀσχολίας
 δὲ πάσας καὶ σπονδὰς ἀφῆκεν· ⁴καὶ οὐδὲν ἄλλο βού-
 20 λεται ἢ εὐθεῖαν περᾶναι διὰ τοῦ νόμου καὶ εὐθεῖαν
 περᾶνonti ἔπεισθαι τῷ θεῷ.

12. Τίς ὑπονοίας χρεῖα παρὸν σκοπεῖν, τί δεῖ πρᾶ-
 χθῆναι, κἂν μὲν συνορᾷς, εὐμενῶς ἀμεταστρεπτὶ ταύτη
 χωρεῖν, ἐὰν δὲ μὴ συνορᾷς, ἐπέχειν καὶ συμβούλοις τοῖς
 25 ἀρίστοις χρῆσθαι, ἐὰν δὲ ἕτερά τινα πρὸς ταῦτα ἀντι-
 βαίνει, προιέναι κατὰ τὰς παρούσας ἀφορμὰς λελογισμέ-

4 θηράσαν: corr. Richards. 8 θεωρητικόν A. 10 τοῦ-
 του A. 13 ἐφ' A. 14 ἄλλως A. 16 οὐδεὶς συμβάλλεται
 A (fort. οὐδ' εἰς νοῦν ἐμβάλλεται). 17 εἰ Jackson: εἰ A,
 om. T. δικαιοπραγεῖ . . . (v. 18) φιλεῖ Jackson, Schmidt:
 δικαιοπράγει . . . φίλει A, δικαιοπραγεῖν . . . φιλεῖν T. 17, 18
 τὸν νῦν A. 25 ἀντιβῆναι A.

ΑΤ νως ἐχόμενον τοῦ φαινομένου δικαίου; ἄριστον γὰρ κατα-
 τυγχάνειν τούτου, ἐπεὶ τοι ἢ γε ἀπόπτωσις ἀπὸ τούτου
 ἔσται. ²σχολαῖόν τι καὶ ἅμα εὐκίνητόν ἐστι καὶ φαιδρὸν
 ἅμα καὶ συνεστηκὸς ὁ τῷ λόγῳ κατὰ πᾶν ἐπόμενος.

13. Πυνθάνεσθαι ἑαυτοῦ εὐθὺς ἐξ ὕπνου γενόμενον· ⁵
 μήτι διοίσει σοι, ἐὰν ὑπὸ ἄλλου γένηται τὰ δίκαια καὶ
 καλῶς ἔχοντα; οὐ διοίσει. ²μήτι ἐπιλέλησαι, ὅτι οὗτοι
 οἱ ἐν τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαύνοις καὶ ψόγοις φρουαττόμενοι
 τοιοῦτοι μὲν ἐπὶ τῆς κλίνης εἰσὶ, τοιοῦτοι δὲ ἐπὶ τῆς
 τραπέξης, οἷα δὲ ποιοῦσιν, οἷα δὲ φεύγουσιν, οἷα δὲ ¹⁰
 διώκουσιν, οἷα δὲ κλέπτουσιν, οἷα δὲ ἀρπάζουσιν, οὐ
 χερσὶ καὶ ποσίν, ἀλλὰ τῷ τιμιωτάτῳ ἑαυτῶν μέρει, ᾧ
 γίνεται, ὅταν θέλῃ, πίστις, αἰδώς, ἀλήθεια, νόμος, ἀγα-
 θὸς δαίμων;

14. Τῇ πάντα διδούσῃ καὶ ἀπολαμβανούσῃ φύσει ὁ ¹⁵
 πεπαιδευμένος καὶ αἰδήμων λέγει 'δός, ὃ θέλεις, ἀπό-
 λαβε, ὃ θέλεις'. ²λέγει δὲ τοῦτο οὐ καταθρασυνόμενος,
 ἀλλὰ πειθαρχῶν μόνον καὶ εὐνοῶν αὐτῇ.

15. Ὀλίγον ἐστὶ τὸ ὑπολειπόμενον τοῦτο. ²ζῆσον ὥς
 ἐν ὄρει· οὐδὲν γὰρ διαφέρει, ἐκεῖ ἢ ὧδε, ἐάν τις παντα- ²⁰
 χοῦ ὥς ἐν πόλει τῷ κόσμῳ. ³ιδέτωσαν, ἰστορησάτωσαν
 οἱ ἄνθρωποι ἄνθρωπον ἀληθινὸν κατὰ φύσιν ζῶντα.
⁴εἰ μὴ φέρουσιν, ἀποκτεινάτωσαν· κρεῖττον γὰρ ἢ οὐ-
 τως ζῆν.

16. Μηκέθ' ὅλως περὶ τοῦ οἷόν τινα εἶναι τὸν ἀγα- ²⁵
 θὸν ἄνδρα διαλέγεσθαι, ἀλλὰ εἶναι τοιοῦτον.

17. Τοῦ ὅλου αἰῶνος καὶ τῆς ὅλης οὐσίας συνεχῶς
 φαντασία, καὶ ὅτι πάντα ταῦτα τὰ κατὰ μέρος ὥς μὲν

³ ἔστω: em. Menag. σχολῶ ὄντι A. ⁵ γινόμενον T.
⁶ μήτε (item v. 7) A. γίνεται A. ⁸ παρ' ἄλλων Menag.,
 Reiske. ²⁸ ταῦτα τὰ scripsi: ταῦτα A, τὰ T.

πρὸς οὐσίαν κερχοαίς, ὥς δὲ πρὸς χρόνον τρυπάνου AT
περιστροφῇ.

18. Εἰς ἕκαστον τῶν ὑποκειμένων ἐφιστάντα, ἐπινοεῖν
αὐτὸ ἤδη διαλυόμενον καὶ ἐν μεταβολῇ καὶ οἶον σήψει
5 ἢ σκεδάσει γινόμενον ἢ καθότι ἕκαστον πέφυκεν ὥσπερ
θυήσκειν.

19. Οἱοί εἰσιν ἐσθλόντες, καθεύδοντες, ὀχεύοντες,
ἀποπατοῦντες, τὰ ἄλλα. ²εἶτα οἱοὶ ἀνδρονόμουμένοι,
καὶ γανρούμενοι ἢ χαλεπαίνοντες καὶ ἐξ ὑπεροχῆς ἐπι-
10 πλῆττοντες. ³πρὸ ὀλλγόν δὲ ἐδούλενον πόσοις καὶ δι'
οἷα· καὶ μετ' ὀλλγόν ἐν τοιούτοις ἔδονται.

20. Συμφέρει ἐκάστῳ, ὃ φέρει ἐκάστῳ ἢ τῶν ὅλων
φύσις, καὶ τότε συμφέρει, ὅτε ἐκείνη φέρει.

21. Ἐρᾷ μὲν ὕμβρου γαῖα· ἐρᾷ δὲ ὁ σεμνὸς αἰθήρ·
15 ἐρᾷ δὲ ὁ κόσμος ποιῆσαι, ὃ ἂν μέλλῃ γίνεσθαι. λέγω
οὖν τῷ κόσμῳ, ὅτι σοὶ συνερῶ. ²μήτι δ' οὕτω κἀκείνο
λέγεται, ὅτι φιλεῖ τοῦτο γίνεσθαι;

22. Ἦτοι ἐνταῦθα ζῆς καὶ ἤδη εἰθικας ἢ ἔξω ὑπάγεις
καὶ τοῦτο ἠθέλεις ἢ ἀποθυήσκεις καὶ ἀπελειτούργησας·
20 παρὰ δὲ ταῦτα οὐδέν. οὐκοῦν εὐθύμει.

23. Ἐναργὲς ἔστω αἰὲν τό, ὅτι τοιοῦτο ἐκείνο ὁ ἀγρός
ἐστίν· καὶ πῶς πάντα ἐστὶ ταῦτά ἐνθάδε τοῖς ἐν ἄκρῳ
τῷ ὄρει ἢ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ ὅπου θέλεις. ²ἄντικρυς
γὰρ εὐρήσεις τὰ τοῦ Πλάτωνος· 'σηκὸν ἐν ὄρει', φησί,
25 'περιβαλλόμενος' καὶ 'βδάλλειν βληχήματα'.

14 Euripid. fragm. 898, u. 7 et 9 N². 24 Plato Theaet. 174 D.

3 Εἰς ἕκαστον T: Οἷς ἕκαστος A, 'Εφ' ἐκάστου Rendall.
5—6 ὥστε θυήσκειν Morus; malim ὥς ἀποθυήσκειν. 8 ἀβρυνό-
μενοι Reiske, ἐναβρυνόμενοι Schultz II. 12 ἐκάστῳ ὃ φέρει
om. A. 16 ὅτι om. A. συνήρων A. 17 <γίνεται καὶ>
λέγεται T. 21 fort. ἐκεῖ. 25 βάλλειν T; βδάλλων Cor.
βληχήματα Stich: βλήχματα A (def. Schmidt), βλήματα T.

AT 24. Τί ἐστὶ μοι τὸ ἡγεμονικόν μου καὶ ποῖόν τι αὐτὸ ἐγὼ ποιῶ νῦν καὶ πρὸς τί ποτε αὐτῷ νῦν χρῶμαι; μήτι κενὸν νοῦ ἐστι, μήτι ἀπόλυτον καὶ ἀπεσπασμένον κοινωνίας, μήτι προστετηκὸς καὶ ἀνακεκραμένον τῷ σαρκιδίῳ, ὥστε τούτῳ συντρέπεσθαι; 5

25. Ὁ τὸν κύριον φεύγων δραπέτης· κύριος δ' ὁ νόμος καὶ ὁ παρανομῶν δραπέτης. ² ἅμα καὶ ὁ λυπούμενος ἢ ὀργιζόμενος ἢ φοβούμενος οὐ βούλεται τι γεγονέναι ἢ γίνεσθαι ἢ γενήσεσθαι τῶν ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διοικοῦντος τεταγμένων, ὅς ἐστι νόμος νέμων, ὅσα ἐκάστῳ 10 ἐπιβάλλει. ³ ὁ ἄρα φοβούμενος ἢ λυπούμενος ἢ ὀργιζόμενος δραπέτης.

26. Σπέρμα εἰς μήτραν ἀφείς ἀπεχώρησε καὶ λοιπὸν ἄλλη αἰτία παραλαβοῦσα ἐργάζεται καὶ ἀποτελεῖ βρέφος ἐξ οἴου οἶον. ² πάλιν τροφὴν διὰ φάρυγγος ἀφῆκε καὶ 15 λοιπὸν ἄλλη αἰτία παραλαβοῦσα αἵσθησιν καὶ ὄσμην καὶ τὸ ὄλον ζωὴν καὶ ῥώμην καὶ ἄλλα ὅσα καὶ οἷα ποιεῖ. ³ ταῦτα οὖν ἐν τοιαύτῃ ἐγκαλύψει γινόμενα θεωρεῖν καὶ τὴν δύναμιν οὕτως ὁρᾶν, ὥς καὶ τὴν βρίθουσαν καὶ τὴν ἀνωφερῇ ὀρῶμεν, οὐχὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀλλ' οὐχ ἦττον 20 ἐναργῶς.

27. Συνεχῶς ἐπινοεῖν, πῶς πάντα τοιαῦτα, ὅποια νῦν γίνεται, καὶ πρόσθεν ἐγένετο· καὶ ἐπινοεῖν γενησόμενα. ² καὶ ὅλα δράματα καὶ σκηναὶς ὁμοειδεῖς, ὅσα ἐκ πείρας τῆς σῆς ἢ τῆς πρεσβυτέρας ἱστορίας ἔγνως, πρὸ ὁμμάτων 25 τῶν τίθεσθαι, οἶον αὐλὴν ὄλην Ἀδριανοῦ καὶ αὐλὴν

1—2 ἐγὼ αὐτὸ T. 3 κοινωνίας . . . (4) ἀνακεκραμένον om. A. 6 δ' ὁ scripsi: δὲ ὁ T, δὲ A. 7 παρὰ νόμον A corr. 8 οὐ Nauck (οὐ γὰρ Morus): ὁ; ὅτι Gat. 9 γίνεσθαι A. γενέσθαι: em. Reiske, Morus. 17 ζῆν A. 18 οὖν <τὰ> T. γενόμενα T. 22 <τὰ> τοιαῦτα A. 26 Ἀδριανοῦ Gat.: ἀδριανοῦ A, Bas.: Ἀδριανοῦ (sine spir.) T.

ὅλην Ἀντωνίνου καὶ αὐλήν ὅλην Φιλίππου, Ἀλεξάνδρου, Ἀ¹
Κροίσου· πάντα γὰρ ἐκεῖνά τινα τοιαῦτα ἦν, μόνον δι'
ἐτέρων.

28. Φαντάζου πάντα τὸν ἐφ' ὧτινιοῦν λυπούμενον ^{ATX}
5 ἢ δυσαρεστοῦντα ὅμοιον τῷ θνυομένῳ χοιριδίῳ καὶ ἀπο-
λακτίζοντι καὶ κεκραγότι· ²ὅμοιον καὶ ὁ οἰμῶζων ἐπὶ
τοῦ κλινιδίου μόνος σιωπῇ τὴν ἔνδесιν ἡμῶν· καὶ ὅτι
μόνῳ τῷ λογικῷ ζῳῳ δέδοται τὸ ἐκουσίως ἐπεσθαι τοῖς
γινομένοις, τὸ δὲ ἐπεσθαι ψιλὸν πᾶσιν ἀναγκαῖον.

10 29. Κατὰ μέρος ἐφ' ἐκάστου, ὧν ποιεῖς, ἐφιστάνων
ἐρώτα σεαυτὸν, εἰ ὁ θάνατος δεινὸν διὰ τὸ τούτου στέ-
ρεσθαι.

30. Ὅταν προσκόπτῃς ἐπὶ τινος ἁμαρτία, εὐθύς μετα- ^{AT}
βὰς ἐπιλογίζου, τί παρόμοιον ἁμαρτάνεις· οἷον ἀργύριον
15 ἀγαθὸν εἶναι κρίνων <ἢ> τὴν ἡδονὴν ἢ τὸ δοξάριον καὶ
κατ' εἶδος. ²τούτῳ γὰρ ἐπιβάλλων ταχέως ἐπιλήσῃ τῆς
ὁργῆς συμ<προσ>πίπτοντος τοῦ, ὅτι βιάζεται· τί γὰρ
ποιήσῃ; ἢ, εἰ δύνασαι, ἄφελε αὐτοῦ τὸ βιαζόμενον.

31. Σατύρωνα ἰδὼν Σωκρατικὸν φαντάζου ἢ Εὐτύ-
20 χην ἢ Ἥμενα καὶ Εὐφράτην ἰδὼν Εὐτυχίωνα ἢ Σιλουανὸν
φαντάζου καὶ Ἀλκίφρονα Τροπαιοφόρον φαντάζου καὶ
Ξενοφῶντα ἰδὼν Κρίτωνα ἢ Σενηρόν φαντάζου καὶ εἰς
ἑαυτὸν ἀπιδὼν τῶν Καισάρων τινὰ φαντάζου καὶ ἐφ'

2 κρείσσειν Α. ἐκεῖνά τινα scripsi: ἐκεῖνα τὰ Α, ἐκεῖνα Τ.

5 καὶ om. z. 6 ὅμοιον ATl₂: ὅμοιος X; malim οἷον.

6—7 ἐπὶ τοῦ κλινιδίου om. X. 7 ἔνδοσιν z, ἔνδειαν p₁ corr.

8 δίδοται zB. 9 δὲ om. z. 10 ἕκαστον B. 11 ἐπε-
ρώτα X. τὸ διὰ vel διὰ γ.

στέρεσθαι Α. 13 προ-
κόπτῃς Α. 14 παρόμοιον Τ: παρὼν Α. 15 suppl. Reiske
(nisi fort. ἢ ante τὸ delendum). 17 suppl. Leopold.

19 Εὐτύχην Reiske: εὐτυχὴν Α, εὐτυχὴν Τ. 20 Σιλουανὸν
Bas. (Sylvanum Xyl.): σιλουινὸν Τ, σιλουίνον Α.

22 Σενηρόν
Cor.: σενήρον Α, Σεύηρον Τ. 22 καὶ . . . (23) φαντάζου
om. Α.

ΑΤ ἑκάστου τὸ ἀνάλογον. ²εἴτα συμπροσπιπτεύω σοι· ποῦ οὖν ἐκεῖνοι; οὐδαμοῦ ἢ ὁπουδῇ. ³οὕτως γὰρ συνεχῶς θεάσῃ τὰ ἀνθρώπινα καπνὸν καὶ τὸ μηδέν, μάλιστα ἐὰν συμνημονεύσης, ὅτι τὸ ἅπαξ μεταβαλὼν οὐκέτι ἔσται ἐν τῷ ἀπέλω χρόνῳ. ⁴τί οὖν ἐντείνῃ; τί δ' οὐκ ἀρκεῖ 5 σοι τὸ βραχὺ τοῦτο κοσμίως διαπερᾶσαι; ⁵οἶαν ὕλην καὶ ὑπόθεσιν φεύγεις· τί γὰρ ἔστι πάντα ταῦτα ἄλλο πλὴν γυμνάσματα λόγου ἑωρακότος ἀκριβῶς καὶ φυσιολόγως τὰ ἐν τῷ βίῳ; ⁶μένε οὖν, μέχρι ἐξοικειώσης σαντῷ καὶ ταῦτα, ὡς ὁ ἐρωμένος στόμαχος πάντα ἐξοικειοῖ, ὡς τὸ 10 λαμπρὸν πῦρ, ὃ τι ἂν βάλῃς, φλόγα ἐξ αὐτοῦ καὶ αὐγὴν ποιεῖ.

ΑΤΧ 32. Μηδενὶ ἐξέστω εἰπεῖν ἀληθεύοντι περὶ σοῦ, ὅτι οὐχ ἀπλοῦς ἢ ὅτι οὐκ ἀγαθός· ἀλλὰ ψευδέσθω, ὅστις τούτων τι περὶ σοῦ ὑπολήψεται. ²πᾶν δὲ τοῦτο ἐπὶ σοί· 15 τίς γὰρ ὁ κωλύων ἀγαθὸν εἶναι καὶ ἀπλοῦν; σὺ μόνον ΑΤ κρίνον μηκέτι ζῆν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἔσῃ. οὐδὲ γὰρ αἰρεῖ λόγος μὴ τοιοῦτον ὄντα.

33. Τί ἔστι τὸ ἐπὶ ταύτης τῆς ὕλης δυνάμενον κατὰ τὸ ὑγιέστατον πραχθῆναι ἢ ῥηθῆναι; ὃ τι γὰρ ἂν τοῦτο 20 ἦ, ἐξεστὶν αὐτὸ πρᾶξι ἢ εἰπεῖν καὶ μὴ προφασίζου ὡς κωλυόμενος.

²Οὐ πρότερον παύσῃ στένων, πρὶν ἢ τοῦτο πάθῃς, ὅτι, οἷόν ἐστι τοῖς ἡδυπαθοῦσιν ἢ τρυφῇ, τοῦτό σοι τὸ ἐπὶ τῆς ὑποβαλλομένης καὶ ὑποπιπτούσης ὕλης ποιεῖν 25 τὰ οἰκεία τῇ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῇ· ἀπόλαυσιν γὰρ

1 τῶν ἀναλόγων Α. 4 συμνημονεύσης Α. μεταβαλλῶν Α.
 5 τί Α: σὺ Τ. ἐντείνῃ Reiske: ἐν τίνι 10 ἐρώμενος
 στοχασμός Α. 14 ἢ om. Β. 15 περὶ σοῦ τούτων τι Χ.
 τοῦτο] τὸ τοιοῦτο γ. 16 κωλύων Χ. εἶναι ΑΤΒζ: εἶναί σε
 X rell. 17 κρίνων Β. 17 οὐδὲ . . . (18) ὄντα in marg.
 adscr. p₄. 24 τοιοῦτόν Reiske (-τό Cor.).

δεῖ ὑπολαμβάνειν πᾶν, ὃ ἔξεστι κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν AT
 ἐνεργεῖν· πανταχοῦ δὲ ἔξεστι. ³τῷ μὲν οὖν κυλίνδρῳ οὐ
 πανταχοῦ δίδοται φέρεσθαι τὴν ἰδίαν κίνησιν οὐδὲ τῷ
 ὕδατι οὐδὲ πυρὶ οὐδὲ τοῖς ἄλλοις, ὅσα ὑπὸ φύσεως ἢ
 5 ψυχῆς ἀλόγου διοικεῖται· τὰ γὰρ διεύργοντα καὶ ἐνιστά-
 μενα πολλά· ⁴νοῦς δὲ καὶ λόγος διὰ παντὸς τοῦ ἀντι-
 πίπτοντος οὕτως πορεύεσθαι δύναται, ὥς πέφυκε καὶ ὥς
 θέλει. ⁵ταύτην τὴν ῥασιώνην πρὸ ὁμμάτων τιθέμενος,
 καθ' ἣν ἐνεχθήσεται ὁ λόγος διὰ πάντων, ὥς πῦρ ἄνω,
 10 ὥς λίθος κάτω, ὥς κύλινδρος κατὰ πρानοῦς, μηκέτι μη-
 δὲν ἐπιζητεῖ· ⁶τὰ γὰρ λοιπὰ ἐγκόμματα ἦτοι τοῦ σωμα-
 τίου ἐστὶ τοῦ νεκροῦ ἢ χωρὶς ὑπολήψεως καὶ τῆς αὐτοῦ
 τοῦ λόγου ἐνδόσεως οὐ θραύει οὐδὲ ποιεῖ κακὸν οὐδ'
 ὀτιοῦν, ἐπεὶ τοι καὶ ὁ πάσχων αὐτὸ κακὸς ἂν εὐθύς
 15 ἐγίνετο. ⁷ἐπὶ γοῦν τῶν ἄλλων κατασκευασμάτων πάν-
 των, ὃ τι ἂν κακὸν τινι αὐτῶν συμβῇ, παρὰ τοῦτο χεῖρον
 γίνεται αὐτὸ τὸ πάσχον· ἐνταῦθα δέ, εἰ δεῖ εἰπεῖν, καὶ
 κρείττων γίνεται ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐπαινετώτερος ὁρθῶς
 χρώμενος τοῖς προσπίπτουσιν. ⁸ὅλως δὲ μέμνησο, ὅτι
 20 τὸν φύσει πολίτην οὐδὲν βλάπτει, ὁ πόλιν οὐ βλάπτει,
 οὐδέ γε πόλιν βλάπτει τι, ὁ νόμον οὐ βλάπτει· τούτων
 δὲ τῶν καλουμένων ἀκληρονημάτων οὐδὲν βλάπτει νόμον.
 ὁ τοίνυν νόμον οὐ βλάπτει, οὔτε πόλιν οὔτε πολίτην.

34. Τῷ δεδηγμένῳ ὑπὸ τῶν ἀληθῶν δογμαμάτων ἀρ- ATX
 25 κεῖ καὶ τὸ βραχύτατον καὶ ἐν μέσῳ κείμενον εἰς ὑπό-
 μνησιν ἀλυπίας καὶ ἀφοβίας. ²οἶον

2 δειλάνδρῳ A. 7 δύνανται A. 8 τὴν om. A.
 11 ἐπέζητει A. ἐγκόματα A. σωματικοῦ T. 14 αὐτὸς
 Cas. 15 ἐγένετο; corr. Cor. ἄλλων T: ὅλων A; malim ὕλικῶν
 (coll. IV 20₂)? πάντων om. A. 17 δεῖν A. 20 πόλιν
 οὐ T: πολίτην οὐ A. 21 τι om. T. ὃν A. 23 νόμον οὐ
 βλάπτει om. A; recte, si scribas: οὐ(δὲ) τοίνυν οὔτε πόλιν οὔτε
 πολίτην. 24 δεδογμένῳ B

ATX

φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει,
ὥς ἀνδρῶν γενεή.

³φυλλάρια δὲ καὶ τὰ τεκνία σου, φυλλάρια δὲ καὶ ταῦτα
τὰ ἐπιβοῶντα 'ἀξιοπίστως' καὶ ἐπευφημοῦντα ἢ ἐκ τῶν
ἐναντίων καταρῶμενα ἢ ἡσυχῇ ψέγοντα καὶ χλευάζοντα, ⁵
φυλλάρια δὲ ὁμοίως καὶ τὰ διαδεξόμενα τὴν ὑστεροφη-
μίαν. ⁴πάντα γὰρ ταῦτα

ἔαρος δ' ἐπιγίνεται ὥρη·

εἶτα ἄνεμος καταβέβληκεν· ἔπειθ' ὕλη ἕτερα ἀντὶ τού-
των φύει. ⁵τὸ δὲ ὀλιγοχρόνιον κοινὸν πᾶσιν· ἀλλὰ σὺ ¹⁰
πάντα, ὥς αἰῶνια ἐσόμενα, φεύγεις καὶ διώκεις. ⁶μικρὸν
καὶ καταμύσεις· τὸν δὲ ἐξενεγκόντα σε ἤδη ἄλλος θρη-
νήσει.

35. Τὸν ὑγιαίνοντα ὀφθαλμὸν πάντα ὁρᾶν δεῖ τὰ
ὀρατὰ καὶ μὴ λέγειν 'τὰ χλωρὰ θέλω'. τοῦτο γὰρ ¹⁵
ὀφθαλμιῶντός ἐστιν· ²καὶ τὴν ὑγιαίνουσαν ἀκοὴν καὶ
ὁσφρησιν εἰς πάντα δεῖ τὰ ἀκουστὰ καὶ ὁσφραντὰ ἐτοι-
μην εἶναι· ³καὶ τὸν ὑγιαίνοντα στόμαχον πρὸς πάντα
τὰ τρόφιμα ὁμοίως ἔχειν ὥς μύλην πρὸς πάντα, ὅσα
ἀλέσουσα κατεσκεύασται. ⁴καὶ τοίνυν τὴν ὑγιαίνουσαν ²⁰
διάνοιαν πρὸς πάντα δεῖ τὰ συμβαίνοντα ἐτοίμην εἶναι·
ἢ δὲ λέγουσα 'τὰ τεκνία σφῶζέσθω' καὶ 'πάντες, ὅ τι ἂν

1 Hom. Il. Z 147, 149.

8 Hom. Il. Z 148.

1 <τὰ> φύλλα x. τ' om. B. χαμάδιος x. 3 φυλλάριον
AT ('an τὸ τεκνίον?' Stich). 4 τὰ om. X. ἐπιφημοῦντα T.

5 ψέγοντα T: λέγοντα AX. 7 τὰ τοιαῦτα X 8 δ'
scripsi: δὲ A, om. TX. ὅρη A. 9 εἶτ' X (ἐτ' z). <ἢ> ὕλη
TX (praeter yg). 10 πᾶσιν AT: ἀπάντων X. 11 πán-
τως B. 12 <οὖν> καὶ X. ἤδη om. X. 15 τούτῳ A
17 δεῖ ante εἶναι (v. 18) colloc. X. καὶ <τὰ> γ. 19 τὰ X
plurique: καὶ A, om. Tz. μύλον A. 20 ἀλήσουσαν l₃p₄,
ἀλήσουσαι z, ἀλήσασα m₂p₆ (-σαι v₂ corr.), ἀλήθουσα xgB, ἀλή-
σουσα X rell. 21 δὴ z. 22 σῶζεσθαι z. καὶ om. x.
πάντα, ὅσα B pr.

πράξω, ἐπαινείτωσαν', ὁφθαλμός ἐστι τὰ χλωρὰ ζητῶν ATX
ἢ ὀδόντες τὰ ἀπαλά.

36. Οὐδείς ἐστίν οὕτως εὐποτμος, ᾧ ἀποθνήσκοντι AT
οὐ παρεστήζονται τινες ἀσπαζόμενοι τὸ συμβαῖνον κακόν.

5 2^ο σπουδαῖος καὶ σοφὸς ἦν· τὸ πανύστατον ἔσται τις ὁ
καθ' αὐτὸν λέγων 'ἀναπνεύσομέν ποτε ἀπὸ τούτου τοῦ
παιδαγωγοῦ· χαλεπὸς μὲν οὐδενὶ ἡμῶν ἦν, ἀλλὰ ἡσθα-
νόμην, ὅτι ἡσυχῇ καταγινώσκει ἡμῶν'. 3 ταῦτα μὲν οὖν
ἐπὶ τοῦ σπουδαίου· ἐφ' ἡμῶν δὲ πόσα ἄλλα ἐστὶ, δι' ἃ
10 πολλὸς ὁ ἀπαλλακτικῶν ἡμῶν. 4 τοῦτο οὖν ἐννοήσεις
ἀποθνήσκων καὶ εὐκολώτερον ἐξελεύσῃ λογιζόμενος 'ἐκ
τοιούτου βίου ἀπέρχομαι, ἐν ᾧ αὐτοὶ οἱ κοινωνοί, ὑπὲρ
ᾧ τὰ τοσαῦτα ἡγωνισάμην, ἠϋξάμην, ἐφρόντισα, αὐτοὶ
ἐκεῖνοι θέλουσί με ὑπάγειν ἄλλην τινὰ τυχὸν ἐκ τούτου
15 ῥαστώνην ἐλπίζοντες. 5 τί ἂν οὖν τις ἀντέχοιτο τῆς ἐν-
ταῦθα μακροτέρας διατριβῆς;' 6 μὴ μέντοι διὰ τοῦτο
ἐλαττον εὐμενῆς αὐτοῖς ἄπιθι, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἔθος δια-
σώζων φίλος καὶ εὖνους καὶ ἵλεως καὶ μὴ πάλιν ὥς ἀπο-
σπώμενος· ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τοῦ εὐθανατοῦντος εὐκόλως
20 τὸ ψυχάριον ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξειλεῖται, τοιαύτην καὶ
τὴν ἀπὸ τούτων ἀποχώρησιν δεῖ γενέσθαι· καὶ γὰρ τού-
τοις ἡ φύσις συνῆψε καὶ συνέκρινεν. 7 ἀλλὰ νῦν διαλύει·
διαλύομαι ὥς ἀπὸ οἰκείων μὲν, οὐ μὴν ἀνθελκόμενος,
ἀλλ' ἀβιάστως· ἐν γὰρ καὶ τοῦτο τῶν κατὰ φύσιν.

37. Ἐθίσον ἐπὶ παντός, ὥς οἶόν τε, τοῦ πρασσομένου
ὑπὸ τινος ἐπιζητεῖν κατὰ σκευὴν οὗτος τοῦτο ἐπὶ τί

1 πράξωσιν z. 5 <μὴ> τὸ T. 6 αὐτῶν A. ἀναπνεύσω
μὲν T, ἀναπνεύσωμεν Gat. 7 χαλεπῶς A. 8 καταγινώσκει
T (corr. Bas.). 9—10 α πολλὸς T: ἀπλοῦς A. 10 <διὰ>
τοῦτο A. 13 εὐφρόντισα A. 14 ἐθέλουσί T. 20 ἐξελεῖ-
ται A. 21 τούτου A. 26—136, 1 ἐπὶ τίνα (ἐπὶ τίνα A)
φέρει: em. Reiske.

ΑΤ ἀναφέρει'; ² ἄρχου δὲ ἀπὸ σαυτοῦ καὶ σαυτὸν πρῶτον ἐξέταζε.

38. Μέννησο, ὅτι τὸ νευροσπαστοῦν ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ ἔνδον ἐγκεκρυμμένον· ἐκεῖνο ῥητορεία, ἐκεῖνο ζωή, ἐκεῖ-
νο, εἰ δεῖ εἰπεῖν, ἄνθρωπος. ²μηδέποτε συμπεριφαντάζου 5
τὸ περικείμενον ἀγγειῶδες καὶ τὰ ὀργάνια ταῦτα τὰ πε-
ριπεπλασμένα. ³ὅμοια γὰρ ἐστὶ σκεπάσθω, μόνον δια-
φέροντα, καθότι προσφυῇ ἐστὶν. ⁴ἐπεὶ τοι οὐ μᾶλλον
τι τούτων ὕφελός ἐστι τῶν μορίων χωρὶς τῆς κινούσης
καὶ ἰσχύσεως αὐτὰ αἰτίας ἢ τῆς κερκίδος τῇ ὑφαντρίᾳ 10
καὶ τοῦ καλάμου τῷ γράφοντι καὶ τοῦ μαστιγίου τῷ
ἡνιόχῳ

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ

15

ΙΑ

1. Τὰ ἴδια τῆς λογικῆς ψυχῆς· ἑαυτὴν ὀρεῖ, ἑαυτὴν
διαρθροῖ, ἑαυτήν, ὅποیان ἂν βούληται, ποιεῖ, τὸν καρ-
πὸν, ὃν φέρει, αὐτὴ καρποῦται (τοὺς γὰρ τῶν φυτῶν
καρποὺς καὶ τὸ ἀνάλογον ἐπὶ τῶν ζώων ἄλλοι καρποῦν- 20
ται), τοῦ ἰδίου τέλους τυγχάνει, ὅπου ἂν τὸ τοῦ βίου
πέρας ἐπιστῇ. ²οὐχ' ὥσπερ ἐπὶ ὀρχήσεως καὶ ὑποκρίσεως
καὶ τῶν τοιούτων ἀτελῆς γίνεται ἢ ὅλη προᾶξις, ἂν τι
ἐγκόψῃ· ἀλλ' ἐπὶ παντὸς μέρους, καὶ ὅπου ἂν καταλη-
φθῇ, πλήρες καὶ ἀπροσδεὲς ἑαυτῇ τὸ προτεθὲν ποιεῖ, 25

1 σεαυτὸν T 3 νευροσπαστοῦν A. 4 ῥητορεία A; 'locus
vix sanus' Leopold; an ἐργήγορσις (cf. Poll. Onom. I 47, 152;
III 120)? 6 τὰ om. A. 7 μόνον <δε> T. 8 τοι T:
τι A. 13 nullum intervallum in A. 24 καταλειφθῇ A.

ὥστε εἰπεῖν ἔγὼ ἀπέχω τὰ ἑμὰ'. ³ ἔτι δὲ περιέροχεται τὸν ΑΤ ὅλον κόσμον καὶ τὸ περὶ αὐτὸν κενὸν καὶ τὸ σχῆμα αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἀπειρίαν τοῦ αἰῶνος ἐκτείνεται καὶ τὴν περιοδικὴν παλιγγενεσίαν τῶν ὅλων ἐμπεριλαμβάνει καὶ
⁵ περινοεῖ καὶ θεωρεῖ ὅτι οὐδὲν νεώτερον ὄψονται οἱ μεθ' ἡμᾶς οὐδὲ περιττότερον εἶδον οἱ πρὸ ἡμῶν, ἀλλὰ τρόπον τινὰ ὁ τεσσαρακοντούτης, ἐὰν νοῦν ὁποσονοῦν ἔχη, πάντα τὰ γεγονότα καὶ τὰ ἐσόμενα ἐώρακε κατὰ τὸ ὁμοειδές.
⁴ ἰδίου δὲ λογικῆς ψυχῆς καὶ τὸ φιλεῖν τοὺς πλησίον, ὃ
¹⁰ καὶ ἀλήθεια καὶ αἰδώς, καὶ τὸ μηδὲν ἑαυτῆς προτιμᾶν, ὅπερ ἰδίον καὶ νόμον. ⁵ οὕτως ἄρ' οὐδὲν διήνεγκε λόγος ὀρθὸς καὶ λόγος δικαιοσύνης.

2. Ὡιδῆς ἐπιτεροῦς καὶ ὀρχήσεως καὶ παγκρατίου καταφρονησεις, ἐὰν τὴν μὲν ἐμμελῆ φωνὴν καταμερίσῃς
¹⁵ εἰς ἕναστον τῶν φθόγγων καὶ καθ' ἓνα πύθῃ σεαυτοῦ, εἰ τούτου ἦτιων εἰ· διατραπήσῃ γάρ· ἐπὶ δὲ ὀρχήσεως τὸ ἀνάλογον ποιήσας καθ' ἑκάστην κίνησιν ἢ σχέσιν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ παγκρατίου. ² ὅλως οὖν χωρὶς ἀρετῆς καὶ τῶν ἀπ' ἀρετῆς μέμνησο ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος
²⁰ τρέχειν καὶ τῇ διαιρέσει αὐτῶν εἰς καταφρόνησιν ἵεναι, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τὸν βλον ὅλον μετάφρασε.

3. Οἷα ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἡ ἔτοιμος, ἐὰν ἤδη ἀπολυθῆναι δέῃ τοῦ σώματος καὶ ἦτοι σβεσθῆναι ἢ σκεδασθῆναι ἢ συμμεῖναι. ² τὸ δὲ ἔτοιμον τοῦτο, ἵνα ἀπὸ ἰδικῆς κρίσεως
²⁵ ἔρχηται, μὴ κατὰ ψιλὴν παράταξιν, ὥς οἱ Χριστιανοί, ἀλλὰ λελογισμένως καὶ σεμνῶς καὶ ὥστε καὶ ἄλλον πείσαι, ἀτραγῶδως.

2 ἑαυτοῦ Α. 3 τὴν alt. om. Α. 4 παλιγγενεσίας Α.
 7 νοῦν Τ: οὖν Α. 9 ὁ om. Τ. 11 διηνεκῆς Α. 13 καὶ
 ὀρχήσεως καὶ παγκρατίου suspecta. πραγματίου Α. 14 ἐὰν
 . . . καταμερίσῃς om. Α. 16 ἦττον Α. τραπήσῃ Α.
 17 <ὥς> τὸ Α. 26 ἄλλων Α.

ΑΤ 4. Πεποίηκά τι κοινωνικῶς; οὐκοῦν ὠφέλημαι. τοῦτο
ἵνα αἰεὶ πρόχειρον ἅπαντά, καὶ μηδαμοῦ πᾶν.

5. Τίς σου ἡ τέχνη; ἀγαθὸν εἶναι. τοῦτο δὲ πῶς κα-
λῶς γίνεται ἢ ἐκ θεωρημάτων, τῶν μὲν περὶ τῆς τοῦ
ὅλου φύσεως, τῶν δὲ περὶ τῆς ἰδίας τοῦ ἀνθρώπου 5
κατασκευῆς;

6. Πρῶτον αἱ τραγωδίαὶ παρήχθησαν ὑπομνηστικαὶ
τῶν συμβαινόντων, καὶ ὅτι ταῦτα οὕτω πέφυκε γίνεσθαι
καὶ ὅτι, οἷς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ψυχαγωγείσθε, τούτοις μὴ
ἄχθεσθε ἐπὶ τῆς μελίζονος σκηνῆς. ²ὁρᾶται γάρ, ὅτι οὐ- 10
τως δεῖ ταῦτα περᾶνεσθαι καὶ ὅτι φέρουσιν αὐτὰ καὶ
οἱ κεκραγότες ἰὼ Κιθαιρών'. ³καὶ λέγεται δέ τινα ὑπὸ
τῶν τὰ δράματα ποιούντων χρησίμως· οἷόν ἐστιν ἐκεῖνο
μάλιστα·

εἰ δ' ἡμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμῶ, 15
ἔχει λόγον καὶ τοῦτο·

καὶ πάλιν·

τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι·

καὶ

βλὼν θεοῖς εἰς ὥστε κάρπιμον στάχυν· 20
καὶ ὅσα τοιαῦτα. ⁴μετὰ δὲ τὴν τραγωδίαν ἡ ἀρχαία κω-
μωδία παρήχθη παιδαγωγικὴν παρορησίαν ἔχουσα καὶ τῆς
ἀτυφίας οὐκ ἀχρήστως δι' αὐτῆς τῆς εὐθυρρημοσύνης
ὑπομιμνήσκουσα· πρὸς οἷόν τι καὶ Διογένης ταυτὶ πα-
ρελάμβανεν. ⁵μετὰ ταύτην δὲ ἡ μέση κωμωδία καὶ λοι- 25

12 Soph. Oed. R. 1391.
38, 40, 41.

15—20 cf. quae adn. ad VII

9 ψυχαγωγείσθαι et 10 ἄχθεσθαι A pr. 10 ὁρᾶτε T.
οὕτω Bas. 12 ἢ ὁ κιθαιρών A. 25 ταύτην δὲ scripsi
(ταύτην Stich): ταύτης A, ταῦτα τις T.

πὸν ἢ νέα πρὸς τί ποτε παρείληπται, ἢ κατ' ὀλίγον ἐπὶ ^{AT}
 τὴν ἐκ μιμήσεως φιλοτεχνίαν ὑπερρύη, ἐπίστησον. ⁶ὅτι
 μὲν γὰρ λέγεται καὶ ὑπὸ τούτων τινὰ χρήσιμα, οὐκ
 ἀγνοεῖται· ἀλλὰ ἡ ὅλη ἐπιβολὴ τῆς τοιαύτης ποιή-
 5 σεως καὶ δραματοουργίας πρὸς τίνα ποτὲ σκοπὸν ἀπέ-
 βλεψεν;

7. Πῶς ἐναργὲς προσπίπτει τὸ μὴ εἶναι ἄλλην βίου
 ὑπόθεσιν εἰς τὸ φιλοσοφεῖν οὕτως ἐπιτηδείου, ὥς ταύ-
 την, ἐν ἣ νῦν ὦν τυγχάνεις.

0 8. Κλάδος τοῦ προσεχοῦς κλάδου ἀποκοπεῖς οὐ δύ-
 νатаι μὴ καὶ τοῦ ὅλου φρυτοῦ ἀποκεκόφθαι· ²οὕτω δὴ
 καὶ ἄνθρωπος ἐνὸς ἀνθρώπου ἀποσχισθεὶς ὅλης τῆς κοι-
 νωνίας ἀποπέπτωκεν. ³κλάδον μὲν οὖν ἄλλος ἀποκόπτει·
 ἄνθρωπος δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν τοῦ πλησίον χωρίζει μισήσας
 15 καὶ ἀποστραφεῖς· ἀγνοεῖ δέ, ὅτι καὶ τοῦ ὅλου πολιτεύ-
 ματος ἅμα ἀποτέμνηκεν ἑαυτόν. ⁴πλὴν ἐκεῖνό γε δῶρον
 τοῦ συστησαμένου τὴν κοινωνίαν Διός· ἐξέσται γὰρ
 ἡμῖν πάλιν συμφῦναι τῷ προσεχεῖ καὶ πάλιν τοῦ ὅλου
 συμπληρωτικοῖς γίνεσθαι. ⁵πλεονάκεις μέντοι γινόμενον
 20 τὸ κατὰ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν δυσένωτον καὶ δυσάπο-
 κατάστατον <τὸ> ἀποχωροῦν ποιεῖ. ⁶ὅλως τε οὐχ ὅμοιος
 ὁ κλάδος ὁ ἀπ' ἀρχῆς συμβλαστήσας καὶ σύμπνους συμ-
 μείνας τῷ μετὰ τὴν ἀποκοπὴν αὐθις ἐγκεντρισθέντι, ὃ
 τί ποτε λέγουσιν οἱ φρυτουργοί. ὁμοθαμνεῖν μὲν, μὴ
 25 ὁμοδογματεῖν δέ.

9. Οἱ ἐνιστάμενοι προιόντι σοι κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ^{ATX}

1 ἢ Gat.: ἦ. 2 ὑπερρύη . . . (3) τινὰ] ὑπὲρ τινὰ ceteris
 omissis A. 4 ἐπιβουλή A. 10 ἀποσκοπεῖς A. 14 ἀνθρώ-
 που A. 16 ἀποτεμνημέναι αὐτόν A. 17 ἐξέσται scripsi:
 ἐξέσται A, ἐξέστι T. 18 πάλιν ἡμῖν T. 20 δυσάποκαθίστατον
 AT: em. Reiske. 21 suppl. Reiske; malim <τὸν> ἀποχω-
 ροῦν<τα> προχωροῦν T. ὅλος A (corr.?). 24 ὁμοθαμνεῖν A.

ATX ὥσπερ ἀπὸ τῆς ὑγιοῦς πράξεως ἀποτρέψαι σε οὐ δύνη-
 σονται, οὕτως μηδὲ τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐμενείας ἐκκρου-
 έτωσαν· ἀλλὰ φύλασσε ἑαυτὸν ἐπ' ἀμφοτέρων ὁμοίως,
 μὴ μόνον ἐπὶ τῆς εὐσταθοῦς κρίσεως καὶ πράξεως, ἀλλὰ 5
 καὶ ἐπὶ τῆς πρὸς τοὺς κωλύειν ἐπιχειροῦντας ἢ ἄλλως
 δυσχεραίνοντας πραότητος. ²καὶ γὰρ τοῦτο ἀσθενὲς τὸ
 χαλεπαίνειν αὐτοῖς, ὥσπερ τὸ ἀποσιῆναι τῆς πράξεως
 καὶ ἐνδοῦναι καταπλαγέντα· ἀμφοτέροι γὰρ ἐπίσης λι-
 ποτάκται, ὁ μὲν ὑποτρέσας, ὁ δὲ ἀλλοτριωθεὶς πρὸς τὸν
 φύσει συγγενῇ καὶ φίλον.

AT 10. Οὐκ ἔστι χείρων οὐδεμία φύσις τέχνης· καὶ γὰρ
 αἱ τέχναι τὰς φύσεις μιμοῦνται. ²εἰ δὲ τοῦτο, ἡ πασῶν
 τῶν ἄλλων τελεωτάτη καὶ περιληπτικωτάτη φύσις οὐκ
 ἂν ἀπολείποιο τῆς τεχνικῆς εὐμηχανίας. ³πᾶσαι δέ γε
 τέχναι τῶν κρειττόνων ἔνεκεν τὰ χείρω ποιοῦσιν· οὐκ- 15
 οὔν καὶ ἡ κοινὴ φύσις. ⁴καὶ δὴ ἔνθεν μὲν γένεσις δι-
 καιοσύνης, ἀπὸ δὲ ταύτης αἱ λοιπαὶ ἀρεταὶ ὑφίστανται.
 οὐ γὰρ τηρηθήσεται τὸ δίκαιον, ἐὰν ἦτοι διαφερώμεθα
 πρὸς τὰ μέσα ἢ εὐεξαπάτητοι καὶ προπρωτικοὶ καὶ με-
 ταπτωτικοὶ ὦμεν.

11. † Εἰ μὲν οὐκ ἔρχεται ἐπὶ σὲ τὰ πράγματα, ὣν αἱ
 διώξεις καὶ φυγαὶ θορυβοῦσί σε, ἀλλὰ τρόπον τινὰ αὐ-
 τὸς ἐπ' ἐκεῖνα ἔρχῃ· τὸ γοῦν κρίμα τὸ περὶ αὐτῶν ἡσυ-
 χαζέτω κάκεινα μενεῖ ἀτρεμοῦντα καὶ οὔτε διώκων οὔτε
 φεύγων ὀφθήσῃ.

1 ἀποτρέψαι X: ἀποστρέψαι A (ἀπόστρ.) TBr. 2 τῆς TX:
 τοὺς A. 3 ἑαυτὸν T: ἑαυτήν A, σεαυτὸν X. ὁμοίων z.
 6 γὰρ <καὶ> z. 8 λειποτάκται X. 9 ὁ pr.] οἱ A. 11 χεῖ-
 ρον A. 13 ὅλων A. 19 προσπρωτικοὶ A. μεταπτώτοι A.
 21 μὲν om. T; Non veniunt Xyl., [Ei] Οὐκ Menag., Reiske:
 fort. Οὐ μὲν οὖν. 22 σὲ om. A. 24 μένει: em. Reiske.
 25 ὀφθήσει A.

12. Σφαῖρα ψυχῆς αὐτοειδής, ὅταν μήτε ἐκτείνηται ^{AT} ἐπὶ τι μήτε ἔσω συντρέχῃ μήτε ὁσπεύρηται μήτε συνιζάνῃ, ἀλλὰ φωτὶ λάμπηται, ᾧ τὴν ἀλήθειαν ὁρᾷ τὴν πάντων καὶ τὴν ἐν αὐτῇ.

13. Καταφρονήσει μού τις; ὤψεται· ἐγὼ δὲ ὄψομαι, ἵνα μὴ τι καταφρονήσεως ἄξιον πράσσων ἢ λέγων εὐρίσκωμαι. ²μισεῖσει; ὤψεται· ἀλλὰ ἐγὼ εὐμενῆς καὶ εὐνους παντὶ καὶ τούτῳ αὐτῷ ἔτοιμος τὸ παρορῶμενον δεῖξαι οὐκ ὀνειδιστικῶς οὐδὲ ὡς κατεπιδεικνύμενος, ὅτι ¹⁰ ἀνέχομαι, ἀλλὰ γνησίως καὶ χρηστῶς, οἷος ὁ Φωκίων ἐκεῖνος, εἴ γε μὴ προσεποιεῖτο. ³τὰ ἔσω γὰρ δεῖ τοιαῦτα εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν βλέπεσθαι ἄνθρωπον πρὸς μηδὲν ἀγανακτικῶς διατιθέμενον μηδὲ δεινοπαθοῦντα. ⁴τί γὰρ σοι κακόν, εἰ αὐτὸς νῦν ποιεῖς τὸ τῇ φύσει σου ¹⁵ οἰκεῖον καὶ δέχῃ τὸ νῦν τῇ τῶν ὅλων φύσει εὐκαιρον, ἄνθρωπος τεταμένος πρὸς τὸ γίνεσθαι δι' ὅτου δὴ τὸ κοινῇ συμφέρον;

14. Ἀλλήλων καταφρονοῦντες ἀλλήλοις ἀρεσκεύονται καὶ ἀλλήλων ὑπερέχειν θέλοντες ἀλλήλοις ὑποκατακλί- ²⁰ νονται.

15. Ὡς σαπρὸς καὶ κίβδηλος ὁ λέγων 'ἐγὼ προήρημαι ἀπλῶς σοι προσφέρεσθαι'. ²τί ποιεῖς, ἄνθρωπε; τοῦτο οὐ δεῖ προλέγειν. ³αὐτοῦ φανήσεται· ἐπὶ τοῦ μετώπου

10 cf. Muson. Ruf. p. 55 ed. Hense.

2 ἐπὶ τι <ὅ> A. μήτε σπείρηται om. T (Xyl. in versione μήτε συνιζάνῃ quoque neglexit); μήτε σπειράται Cor.; malim μήτ' ἐπαίρηται. 4 αὐτῇ: em. Gat. 10 οἷος ὁ T: ἢ ὅσο A.

14 νῦν ποιεῖς Cas. tac.: νῦν ποιεῖ T, ποιεῖ νῦν A; fort. ποιεῖς τὸ νῦν. τὸ <ἐπὶ> T. 15 καὶ δέχῃ τὸ Cor.: καὶ δέχοιτο A, οὐ δέχῃ τὸ T. 16 πετάμενος A, τεταγμένος Bas. (eo destinatus Xyl.). 18 ἀρεσκεύοντες: em. Cas.

AT γεγράφθαι ὀφείλει, εὐθὺς ἡ φωνὴ τοιοῦτον ἡγεῖν, εὐθὺς
 ἐν τοῖς ὕμνασιν ἐξέχειν, ὡς τῶν ἑραστῶν ἐν τῷ βλέμ-
 ματι πάντα εὐθὺς γνωρίζει ὁ ἐρώμενος. ⁴ τοιοῦτον ὅλως
 δεῖ τὸν ἀπλοῦν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, οἷον γράσωνα, ἵνα ὁ
 παραστὰς ἅμα τῷ προσελθεῖν, θέλει οὐ θέλει, αἰσθῆται. ⁵
 ἐπιτηδεύσεις δὲ ἀπλότητος σκάλμη ἐστίν. ⁶ οὐδὲν ἐστίν
 αἰσχιον λυκοφιλίας· πάντων μάλιστα τοῦτο φεῦγε. ⁶ ὁ
 ἀγαθὸς καὶ ἀπλοῦς καὶ εὐμενὴς ἐν τοῖς ὕμνασιν ἔχουσι
 ταῦτα καὶ οὐ λανθάνει.

ATB 16. Κάλλιστα διαζῆν, δύνάμεις αὕτη ἐν τῇ ψυχῇ, ἐὰν ¹⁰
 πρὸς τὰ ἀδιάφορά τις ἀδιαφορῇ. ² ἀδιαφορήσει δέ, ἐὰν
 ἕκαστον αὐτῶν θεωρῇ διηρημένως καὶ ὀλικῶς καὶ μεμνη-
 μένος, ὅτι οὐδὲν αὐτῶν ὑπόληψιν περὶ αὐτοῦ ἡμῖν
 ἐμποιεῖ οὐδὲ ἔρχεται ἐφ' ἡμᾶς, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀτρεμεῖ,
 ἡμεῖς δὲ ἐσμεν οἱ τὰς περὶ αὐτῶν κρίσεις γεννῶντες καὶ ¹⁵
 οἷον γράφοντες ἐν ἑαυτοῖς ἐξὸν μὲν μὴ γράφειν, ἐξὸν

AT δέ, κἂν που λάθῃ, εὐθὺς ἐξαλείψαι· ὅτι ὀλίγου χρόνου
 ἔσται ἡ τοιαύτη προσοχὴ καὶ λοιπὸν πεπαύσεται ὁ βίος.

ATB ³ τί μέντοι δύσκολον ἄλλως ἔχειν ταῦτα; εἰ μὲν οὖν
 κατὰ φύσιν ἐστὶ, χαῖρε αὐτοῖς καὶ ῥάδια ἔστω σοι· εἰ δὲ ²⁰
 παρὰ φύσιν, ζήτει, τί ἐστὶ σοὶ κατὰ τὴν σὴν φύσιν, καὶ
 ἐπὶ τοῦτο σπεῦδε, κἂν ἄδοξον ᾗ· παντὶ γὰρ συγγνώμη
 τὸ ἴδιον ἀγαθὸν ζητοῦντι.

17. Πόθεν ἐλήλυθεν ἕκαστον καὶ ἐκ τίνων ἕκαστον

1 ἔχει . . . (2) ἐξέχει: em. Reiske. 5 θέλει οὐ θέλει T: οὐ
 θέλη A. 6 ἐπιτηδεύμασι A. σκαλμή A. 10 μάλιστα A.

δὲ ζῆν: em. Gat. Αὕτη δύνάμεις ἥσου ἐν τῇ ψυχῇ ceteris
 omissis B. 11 τις om. T, post ἀδιαφορῇ coll. B. 12 καὶ
 αἱ

ολικῶς A. μεμνημένως B. 14 ἀλλὰ . . . ἀτρεμεῖ om. B.
 16 ἐν om. T. 17 λάθοι B. ἐξαλείφειν B. 19 ἄλλως
 AB: καλῶς T. οὖν AB: γὰρ T. 23 τῷ B.

ὑποκειμένων καὶ εἰς τί μεταβάλλει καὶ οἶον ἔσται μετα- ATB
βαλὸν καὶ ὥς οὐδὲν κακὸν πείσεται.

18. Καὶ πρῶτον, τίς ἢ πρὸς αὐτοὺς μοι σχέσις καὶ
ὅτι ἀλλήλων ἔνεκεν γεγόναμεν καὶ καθ' ἕτερον λόγον
5 προστησόμενος αὐτῶν γέγονα, ὡς κριὸς πολίμνης ἢ ταυ-
ρος ἀγέλης. ² ἄνωθεν δὲ ἐπιθι ἀπὸ τοῦ 'εἰ μὴ ἄτομοι,
φύσις ἢ τὰ ὅλα διοικοῦσα'. εἰ τοῦτο, τὰ χεῖρονα τῶν
κρειττόνων ἔνεκεν, ταῦτα δὲ ἀλλήλων. ³ δευτέρον δέ, AT
ὅποιοι τινές εἰσιν ἐπὶ τῆς τραπέξης, ἐν τῷ κλιναρίῳ,
10 τᾶλλα· μάλιστα δέ, οἷας ἀνάγκας δογμάτων κειμένας
ἔχουσιν, καὶ αὐτὰ δὲ ταῦτα μεθ' οἴου τύφου ποιοῦσιν.
⁴ τρίτον, ὅτι, εἰ μὲν ὀρθῶς ταῦτα ποιοῦσιν, οὐ δεῖ δυσχε-
ραίνειν, εἰ δ' οὐκ ὀρθῶς, δηλονότι ἄκοντες καὶ ἀγνοοῦν-
τες. ⁵ πᾶσα γὰρ ψυχὴ ἄκουσα στέρεται, ὥσπερ τοῦ ἀλη-
15 θοῦς, οὕτως καὶ τοῦ κατ' ἀξίαν ἐκάστω προσφέρεισθαι.
⁶ ἄχθονται γοῦν ἀκούοντες ἄδικοι καὶ ἀγνώμονες καὶ
πλεονέκται καὶ καθάπαξ ἀμαρτητικοὶ περὶ τοὺς πλησίον.
⁷ τέταρτον, ὅτι καὶ αὐτὸς πολλὰ ἀμαρτάνεις καὶ ἄλλος
τοιούτος εἶ· καὶ εἴ τινων δὲ ἀμαρτημάτων ἀπέχη, ἀλλὰ
20 τὴν γε ἕξιν ἐποιστικὴν ἔχεις, εἰ καὶ διὰ δειλίαν ἢ δοξο-
κοπίαν ἢ τοιούτόν τι κακὸν ἀπέχη τῶν ὁμοίων ἀμαρτη-
μάτων. ⁸ πέμπτον, ὅτι οὐδέ, εἰ ἀμαρτάνουσιν, κατείληφας·
πολλὰ γὰρ καὶ κατ' οἰκονομίαν γίνεται. ⁹ καὶ ὅλως πολλὰ

14 cf. quae adn. ad VII 63.

1 μεταβάλλον: em. Reiske. 2 καὶ om. A. 3 <οί> καὶ
πρ. B. αὐτοὺς AT: ἀνθρώπους B. 4 ἔνεκα ἀλλήλων B.
λόγων A corr., <λεγόμενον> λόγον B. 5 αὐτῷ A, αὐτόν B.
6 ἀπὸ τοῦ om. A (de B non constat). ἄτομος B. 7 ἢ] om.
B, οἱ A pr. χεῖρον αὐτῶν A. 10 οἷς A. 12 τρίτον . . .
ποιοῦσιν om. A. 14 ἄκουσα om. A. 18 ὅτι om. A.
20 ἐποιστικὴν A: ποιητικὴν T. ἔχεις A: ἕξεις T. 21 τοι-
οῦτό T. 23 καὶ pr. om. T.

ΑΤ δει πρότερον μαθεῖν, ἵνα τις περὶ ἀλλοτριᾶς πράξεως
 καταληπτικῶς τι ἀποφάνηται. ¹⁰ ἔκτον, ὅτι, ὅταν λίαν
 ἀγανακτῇς ἢ καὶ δυσπαθῇς, ἀκαριαῖος ὁ ἀνθρώπιος βίος
 καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἐξετάθηνεν. ¹¹ ἑβδομον, ὅτι οὐχ
 αἱ πράξεις αὐτῶν ἐνοχλοῦσιν ἡμῖν· ἐκεῖναι γὰρ εἰσιν ἐν 5
 τοῖς ἐκείνων ἡγεμονικοῖς· ἀλλὰ αἱ ἡμέτεραι ὑπολήψεις.
¹² ἄρον γοῦν καὶ θέλησον ἀφείναι τὴν ὡς περὶ δεινοῦ
 κρίσιν καὶ ἀπῆλθεν ἡ ὁργή. ¹³ πῶς οὖν ἀρεῖς; λογισά-
 μενος, ὅτι οὐκ αἰσχροὺς· ἐὰν γὰρ μὴ μόνον ἢ τὸ αἰσχρὸν
 κακόν, ἀνάγκη καὶ σὲ πολλὰ ἁμαρτάνειν καὶ ληστὴν καὶ 10
 παντοῖον γενέσθαι. ¹⁴ ὄγδοον, ὅσῳ χαλεπώτερα ἐπιφέ-
 ρουσιν αἱ ὁργαὶ καὶ λῦπαι αἱ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, ἢ περ
 αὐτὰ ἐστίν, ἐφ' οἷς ὀργιζόμεθα καὶ λυπούμεθα. ¹⁵ ἔνα-
 τον, ὅτι τὸ εὖμενές ἀνίκητον, ἐὰν γνήσιον ἢ καὶ μὴ σε-
 σηρὸς μηδὲ ὑπόκρισις. ¹⁶ τί γὰρ σοι ποιήσει ὁ ὑβριστι- 15
 κώτατος, ἐὰν διατελῇς εὖμενῆς αὐτῷ καὶ, εἰ οὕτως ἔτυ-
 χεν, πράως παραινῇς καὶ μεταδιδάσκης εὐσκολῶν παρ'
 αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὅτε κακοποιεῖν σε ἐπιχειρεῖ·
 'μή, τέκνον· πρὸς ἄλλο πεφύκαμεν. ἐγὼ μὲν οὐ μὴ βλα-
 βῶ, σὺ δὲ βλάβῃ, τέκνον'. ¹⁷ καὶ δεικνύναι εὐαφῶς καὶ 20
 ὀλικῶς, ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει, ὅτι οὐδὲ μέλισσαι αὐτὸ
 ποιοῦσιν οὐδ' ὅσα συναγελαστικά πέφυκε. ¹⁸ δεῖ δὲ μήτε
 εἰρωνικῶς αὐτὸ ποιεῖν μήτε ὀνειδιστικῶς, ἀλλὰ φιλοσφό-
 ρως καὶ ἀδήκτως τῇ ψυχῇ· καὶ μὴ ὡς ἐν σχολῇ, μηδὲ
 ἵν' ἄλλος παραστὰς θαυμάσῃ· ἀλλ' ἵτοι πρὸς μόνον, καὶ 25

3 Suid. ἀκαριαῖος: ἀκαριαῖος . . . ἐξετάθηνεν.

1 παθεῖν A. 2 ἀποφάνηται A. 3 ἀνθρώπινος Suid.
 8 ἄρεῖς A, ἀρῶ T: corr. Stich. 11 παντοίων A. 13 ἔνα-
 τον A. 15 ποιήσῃ A. 18 κακὰ ποιεῖν T. 20 εὐαφῶς]
 aperte Xyl. 25 sed ut cum solo Xyl.

ἐὰν ἄλλοι τινὲς περιεστίκωσι. ¹⁹τούτων τῶν ἐννέα κε- AT
 φαλαίων μέμνησο ὥς παρὰ τῶν Μουσῶν δῶρα εἰληφώς
 καὶ ἄρξαι ποτὲ ἄνθρωπος εἶναι, ἕως ζῆς. ²⁰φυλακτέον
 δὲ ἐπίσης τῷ ὀργίζεσθαι αὐτοῖς, τὸ κολακεύειν αὐτούς·
⁵ ἀμφοτέρω γὰρ ἀκοινώνητα καὶ πρὸς βλάβην φέρει.
²¹πρόχειρον δὲ ἐν ταῖς ὀργαῖς, ὅτι οὐχὶ τὸ θυμοῦσθαι
 ἀνδρικόν, ἀλλὰ τὸ πρᾶον καὶ ἡμερον, ὥσπερ ἀνθρωπι-
 κώτερον, οὕτως καὶ ἀρρενικώτερον καὶ ἰσχύος καὶ νεύ-
 ρων ἀνδρείας τούτῳ μέτεστιν, οὐχὶ τῷ ἀγανακτοῦντι καὶ
¹⁰δυσαρεστοῦντι. ²²ὅσῳ γὰρ ἀπαθεία τοῦτο οἰκειότερον,
 τοσοῦτῳ καὶ δυνάμει. ²³ὥσπερ τε ἡ λύπη ἀσθενοῦς, οὔ-
 τως καὶ ἡ ὀργή. ἀμφοτέροι γὰρ τέτρωνται καὶ ἐνδεδῶ-
 κασιν. ²⁴εἰ δὲ βούλει, καὶ δέκατον παρὰ τοῦ Μουσηγέ-
 του δῶρον λάβε, ὅτι τὸ μὴ ἀξιοῦν ἀμαρτάνειν τοὺς φαύ-
¹⁵λους μανικόν· ἀδυνάτου γὰρ ἐφίεται. ²⁵τὸ δὲ συγχωρεῖν
 (εἰς) ἄλλους μὲν εἶναι τοιούτους, ἀξιοῦν δὲ μὴ εἰς σὲ
 ἀμαρτάνειν ἄγνωμον καὶ τυραννικόν.

19. Τέσσαρας μάλιστα τροπὰς τοῦ ἡγεμονικοῦ παρα- ATX
 φυλακτέον διηνεκῶς, καὶ ἐπειδὴν φωράσῃς, ἀπαλειπτέον (pr. B)
²⁰ἐπιλέγοντα ἐφ' ἑκάστου οὕτως 'τοῦτο τὸ φάντασμα οὐκ
 ἀναγκαῖον, τοῦτο λυτικὸν κοινωνίας, τοῦτο οὐκ ἀπὸ
 σαυτοῦ μέλλεις λέγειν· τὸ γὰρ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ λέγειν ἐν
 τοῖς ἀτοπωτάτοις νόμιζε. ²τέταρτον δέ ἐστι, καθ' ὃ σεαυ-
 τῷ ὀνειδιεῖς, ὅτι τοῦτο ἡττωμένου ἐστὶ καὶ ὑποκατακλι-
²⁵νομένου τοῦ ἐν σοὶ θειοτέρου μέρους τῇ ἀτιμοτέρῳ καὶ
 θνητῇ μόρῃ τῇ τοῦ σώματος καὶ ταῖς τούτου παχείαις
 ιδέαις.

5 φέρειν A. 9 ἀνδρείας T. 11 ἀσθενεῖ A. 12 ἡ
 om. A. ἐνδεδῶκασιν T: οὐ δεδῶκασιν A. 14 τὸ om. A.
 16 ἄλλους A, ἄλλοις T: em. Lofft. 18 προτροπὰς z.
 19 ἀπαλειπτέον A, Lugd. 22 μὴ om. X. 25 ἀτιμώτερα AT_vs.
 26 τῇ om. X. 27 ιδέαις AX: ἡδοναῖς T.

AT 20. Τὸ μὲν πνευμάτιόν σου καὶ τὸ πυρῶδες πᾶν, ὅσον ἐγκέκρται, καίτοι φύσει ἀνωφερῇ ὄντα ὅμως πειθόμενα τῇ τῶν ὅλων διατάξει παρακρατεῖται ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ συγκρίματος. ²καὶ τὸ γεῶδες δὲ τὸ ἐν σοὶ πᾶν καὶ τὸ ὑγρὸν καίτοι κατωφερῇ ὄντα ὅμως ἐγγήγερται καὶ ἔσθηκε 5 τὴν οὐχ ἑαυτῶν φυσικὴν στάσιν. ³οὕτως ἄρα καὶ τὰ στοιχεῖα ὑπακούει τοῖς ὅλοις, ἐπειδὴν πον καταταχθῇ, σὺν βίᾳ μένοντα, μέχρις ἂν ἐκεῖθεν πάλιν τὸ ἐνδύσιμον τῆς διαλύσεως σημήνη. ⁴οὐ δεινὸν οὖν μόνον τὸ νοερὸν σου μέρος ἀπειθὲς εἶναι καὶ ἀγανακτεῖν τῇ ἑαυτοῦ χώ- 10 ρα; καίτοι οὐδὲν γε βλαιοῦ τούτῳ ἐπιτάσσεται, ἀλλὰ μόνα ὅσα κατὰ φύσιν ἐστὶν αὐτῷ· οὐ μέντοι ἀνέχεται, ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν φέρεται. ⁵ἢ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀδικήματα καὶ τὰ ἀκολαστήματα καὶ τὰς ὀργὰς καὶ τὰς λύπας καὶ τοὺς φόβους κίνησις οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἀφισταμένου τῆς 15 φύσεως. ⁶καὶ ὅταν δέ τιτι τῶν συμβαινόντων δυσχεραίνει τὸ ἡγεμονικόν, καταλείπει καὶ τότε τὴν ἑαυτοῦ χώραν. πρὸς ὁσιότητα γὰρ καὶ θεοσεβείαν κατεσκεύασται οὐχ ἥττον ἢ πρὸς δικαιοσύνην. ⁷καὶ γὰρ ταῦτα ἐν εἴδει ἐστὶ τῆς εὐκοινωνησίας, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερα τῶν δι- 20 καιοπραγημάτων.

ATX
(pr. B)

21. Ὡς μὴ εἷς καὶ ὁ αὐτός ἐστιν αἰὶ τοῦ βίου σκοπός, οὗτος εἷς καὶ ὁ αὐτός δι' ὅλου τοῦ βίου εἶναι οὐ δύναται. ²οὐκ ἄρκει τὸ εἰρημένον, ἐὰν μὴ κακείνο προσ- 25 θῇς, ὅποιον εἶναι δεῖ τοῦτον τὸν σκοπόν. ³ὥσπερ γὰρ οὐχ ἡ πάντων τῶν ὁπωσοῦν πλεόσι δοκούντων ἀγαθῶν

7 ἄλλοις A. καταχθῇ A. 8 βίῳ A. ἂν om. A.
9 σημαίνει A (αἰ corr.). 12 ὅσα om. T. αὐτῶν A. 14 καὶ
τὰς ὀργὰς om. T (habet Xyl.). 18 πρὸς . . . κατεσκεύασται
om. A. ἰσότητα: em. Cas. 20 πρεσβυτάτων δικαιοπραγμά-
των A. 22 Μη (om. φ) A. αἰ X (sed legitur in schol. p₆).
24 <δὲ> τὸ X. 26 τῶν om. z. <τοῖς> πλεόσι X.
ἀγαθῶν] ἀνθ' ὧν z.

ὑπόληψις ὁμοία ἐστίν, ἀλλ' ἡ τῶν τοιῶνδ' ἐτινων, τουτ- ATX
 ἐστι τῶν κοινῶν, οὕτως καὶ τὸν σκοπὸν δεῖ τὸν κοι-
 νωνικὸν καὶ πολιτικὸν ὑποστήσασθαι. ⁴ὁ γὰρ εἰς τοῦτον
 πάσας τὰς ἰδίας ὁρμὰς ἀπευθύνων πάσας τὰς πράξεις
 ὁμοίας ἀποδώσει καὶ κατὰ τοῦτο αἰεὶ ὁ αὐτὸς ἔσται.

22. Τὸν μὲν τὸν ὀρεινὸν καὶ τὸν κατοικίδιον καὶ τὴν AT
 πτοίαν τούτου καὶ διασόβησιν.

23. Σωκράτης καὶ τὰ τῶν πολλῶν δόγματα Λαμίας
 ἐκάλει, παιδίων δείματα.

10 24. Λακεδαιμόνιοι τοῖς μὲν ξένοις ἐν ταῖς θεωρίαις
 ὑπὸ τῇ σκιᾷ τὰ βάθρα ἐτίθεσαν, αὐτοὶ δέ, οὗ ἔτυχεν,
 ἐκαθέζοντο.

25. Τῷ Περδίκκᾳ ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ μὴ ἔρχεσθαι
 παρ' αὐτὸν, 'ἵν', ἔφη, 'μὴ τῷ κακίστῳ ὀλέθρῳ ἀπόλω-
 15 μαι', τουτέστι, μὴ εἴ παθῶν οὐ δυνηθῶ ἀντενποιῇσαι.

26. Ἐν τοῖς τῶν † Ἐφεσίων γράμμασι παράγγελμα
 ἔκειτο συνεχῶς ὑπομιμνήσκεσθαι τῶν παλαιῶν τινος τῶν
 ἀρετῇ χρησαμένων.

27. Οἱ Πυθαγόρειοι ἔωθεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾶν,
 20 ἵν' ὑπομιμνησκώμεθα τῶν αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὠσαύ-
 τως τὸ ἑαυτῶν ἔργον διανυόντων καὶ τῆς τάξεως καὶ
 τῆς καθαρότητος καὶ τῆς γυμνότητος. ²οὐδὲν γὰρ προ-
 κάλυμμα ἄστρου.

6 cf. Babr. 108 ed. Cr. 8 f. Arr. Epict. II 1, 15. 13 cf.
 exempla quae conguessit L. Sternbach Wiener Stud. XI 221.

14 cf. Hom. γ 87, δ 489. 16 Epicuri fragm. 210 Us.

1 τοιῶνδ' TX: τοιούτων δε A. 3 ὑποστήσεσθαι AT. καὶ
 <τὸν> A. 5 ἀποδοῦναι A. 7 ποίαν A. 9 δήγματα A.

11 ἔτυχον A. 13 περδίκκα AT: Περδίκκα Bas. (Perdiccae
 Xyl.); Περδίκκου Schultz. 14 an οἰκτύστῳ (Hom. ψ 79)?

15 παθῶ A. 16 Ἐπικουρείων Gat. (coll. Sen. ep. 11, 8).

AT 28. Οἷος ὁ Σωκράτης τὸ κῶδιον ὑπεξωσμένος, ὅτε ἡ Ξανθίππη λαβοῦσα τὸ ἱμάτιον ἔξω προῆλθεν· καὶ ἃ εἰ-
πεν ὁ Σωκράτης τοῖς ἐταίροις αἰδεσθεῖσι καὶ ἀναχωρή-
σασιν, ὅτε αὐτὸν εἶδον οὕτως ἐσταλμένον.

29. Ἐν τῷ γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν οὐ πρότερον ὅ
ἄρξεις, πρὶν ἀρχθῆς. τοῦτο πολλῷ μᾶλλον ἐν τῷ βίῳ.

30. Δοῦλος πέφυκας, οὐ μέτεστί σοι λόγον.

31. Ἐμὸν δ' ἐρέλασσε φίλον κῆρ.

32. Μέμψονται δ' ἀρετὴν χαλεποῖς βάζοντες ἔπεσιν.

33. Σῦκον χειμῶνος ζητεῖν μαινομένον· τοιοῦτος ὁ 10
τὸ παιδίον ζητῶν, ὅτε οὐκ ἔτι δίδοται.

ATX
(pr. B) 34. Καταφιλοῦντα τὸ παιδίον δεῖν ἔλεγεν ὁ Ἐπίκτη-
τος ἔνδον ἐπιφθέγγεσθαι ἄϋριον ἴσως ἀποθανῆ'. ἑύσ-
φημα ταῦτα· οὐδὲν δύσφημον, ἔφη, ἀλλὰ φυσικοῦ
τινος ἔργον σημαντικόν· ἢ καὶ τὸ τοὺς στάχνας θερι- 15
σθῆναι δύσφημον.

35. Ὅμφαξ, σταφυλή, σταφίς, πάντα μεταβολαί, οὐκ
εἰς τὸ μὴ ὄν, ἀλλ' εἰς τὸ νῦν μὴ ὄν.

AT 36. Ληστὴς προαιρέσεως οὐ γίνεται· τὸ τοῦ Ἐπι-
κτήτου.

20

37. Τέχνην ἔφη δὲ περὶ τὸ συγκατατίθεσθαι εὐρεῖν
καὶ ἐν τῷ περὶ τὰς ὁρμὰς τόπῳ τὸ προσεκτικὸν φυλάσ-
σειν, ἵνα μεθ' ὑπεξαίρεσεως, ἵνα κοινωνικαί, ἵνα κατ'

7 Fragm. trag. adesp. 304 N.² 8 Hom. Od. ι 413.

9 Hesiod. Opp. 186. 10 Arr. Epict. III 24, 86. 87. 12 ib.
88. 89. 17 ib. 91—93. 19 III 22, 105. 21 Epict. fragm. 27.

1 ὅτι A. 4 αὐτῶν . . . ἐσταλμένων A. 6 ἀρχῆς A.

8 ἐρέλασσε A. 9 βασιτάζοντες ἔπεσιν A. 11 ὅτι A. 12 δεῖν
om. T. 14 οὐδὲν <δὲ> z. ἐλλὰ om. T; ante δύσφημα
(u. 13) transp. Upton. 15 τὸ om. γ. θερισθῆσθαι A.
21 ἔφη δὲ A: δὲ ἔφη T; ἔφη, δεῖ Jackson.

ἀξίαν· ²καὶ ὁρῆξεως μὲν παντάπασιν ἀπέχεσθαι, ἐκκλίσει AT
δὲ πρὸς μηδὲν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν χοῆσθαι.

38. Οὐ περὶ τοῦ τυχόντος οὖν, ἔφη, ἐστὶν ὁ ἀγών, ἀλλὰ
περὶ τοῦ μάλνεσθαι ἢ μῆ.

5 39. Ὁ Σωκράτης ἔλεγεν 'τί θέλετε; λογικῶν ψυχὰς
ἔχειν ἢ ἀλόγων;' 'λογικῶν.' 'τίνων λογικῶν; ὑγιῶν ἢ
φασύλων;' 'ὑγιῶν.' 'τί οὖν οὐ ζητεῖτε;' 'ὅτι ἔχομεν.' 'τί οὖν
μάχεσθε καὶ διαφέρεσθε;'

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ

ΙΒ

1. Πάντα ἐκείνα, ἐφ' ᾧ διὰ περιόδου εὐχῇ ἐλθεῖν,
ἤδη ἔχειν δύνασθαι, ἐὰν μὴ σαντῶ φθονῆς. ²τοῦτο δέ
15 ἐστίν, ἐὰν πᾶν τὸ παρελθὸν καταλείπῃς καὶ τὸ μέλλον
ἐπιτρέψῃς τῇ προνοίᾳ καὶ τὸ παρὸν μόνον ἀπευθύνης
πρὸς ὁσιότητα καὶ δικαιοσύνην. ³ὁσιότητα μὲν, ἵνα φι-
λῇς τὸ ἀπονεμόμενον· σοὶ γὰρ αὐτὸ ἡ φύσις ἔφερε καὶ
σὲ τούτῳ. ⁴δικαιοσύνην δέ, ἵνα ἐλευθέρως καὶ χωρὶς
20 περιπλοκῆς λέγῃς τε τάληθῇ καὶ πράσῃς τὰ κατὰ νόμον
καὶ κατ' ἀξίαν· μὴ ἐμποδίσῃ δέ σε μήτε κακία ἀλλοτριᾷ
μήτε ὑπόληψις μήτε φωνὴ μηδὲ μὴν αἴσθησις τοῦ περι-
τεθραμμένου σοι σαρκιδίου· ὅψεται γὰρ τὸ πάσχον. ⁵ἐὰν

2 Epict. fragm. 28. 5 inter Epicteti fragmenta recipien-
dum esse censet Leopold.

4—5 εἰ μὴ ὁ Σ. ἔλεγεν. Τί κτλ. T. 6—7 ὑγιῶν bis A.
7 οὐ T: om. A, Bas. 9—12 μάρκον αὐτοκράτορος A.
15 πᾶν om. A. καταλείπῃς A.

ΑΤ οὖν, ὅτε δὴ ποτε πρὸς ἐξόδῳ γένῃ, πάντα τὰ ἄλλα κατα-
 λιπὼν μόνον τὸ ἡγεμονικόν σου καὶ τὸ ἐν σοὶ θεῖον
 τιμῆσθαι καὶ μὴ τὸ παύσεσθαι ποτε <τοῦ> ζῆν φοβηθῆς,
 ἀλλὰ τό γε μηδέποτε ἄρξασθαι κατὰ φύσιν ζῆν, ἕσθαι ἄν-
 θρωπος ἄξιος τοῦ γεννήσαντος κόσμου καὶ παύσῃ ξένος 5
 ὢν τῆς πατρίδος καὶ θαυμάζων ὡς ἀπροσδόκητα τὰ καθ’
 ἡμέραν γινόμενα καὶ κρεμάμενος ἐκ τοῦδε καὶ τοῦδε.

ΑΤΧ
 (pr. B) 2. Ὁ θεὸς πάντα τὰ ἡγεμονικὰ γυμνὰ τῶν ὑλικῶν
 ἀγγείων καὶ φλοιῶν καὶ καθαυμάτων ὁρᾷ· μόνῳ γὰρ τῷ
 ἑαυτοῦ νοερῷ μόνῳ ἄπτεται τῶν ἐξ ἑαυτοῦ εἰς ταῦτα 10
 ἐρρυηκότων καὶ ἀπωχετευμένων. ² ἂν δὲ καὶ σὺ τοῦτο
 ἐθίσῃ ποιεῖν, τὸν πολὺν περισπασμὸν σεαυτοῦ περιαι-
 ρήσεις. ³ ὁ γὰρ μὴ τὰ περικείμενα κρεβάδια ὁρῶν ἢ πού
 γε ἐσθῆτα καὶ οἰκίαν καὶ δόξαν καὶ τὴν τοιαύτην περι-
 βολὴν καὶ σκηνὴν θεώμενος ἀσχολήσεται; 15

ΑΤ 3. Τρίτα ἐστίν, ἐξ ὧν συνέστηκες· σωματίον, πνευ-
 μάτιον, νοῦς. ² τούτων τὰ ἄλλα μέχρι τοῦ ἐπιμελεῖσθαι
 δεῖν σά ἐστι· τὸ δὲ τρίτον μόνον κυρίως σόν. ³ † ὁ ἂν
 χωρίσῃ ἀπὸ σεαυτοῦ, τουτέστιν ἀπὸ τῆς σῆς διανοίας,
 ὅσα ἄλλοι ποιοῦσιν ἢ λέγουσιν ἢ ὅσα αὐτὸς ἐποίησας ἢ 20
 εἶπας καὶ ὅσα ὡς μέλλοντα ταράσσει σε καὶ ὅσα τοῦ πε-
 ρικειμένου σοι σωματίου ἢ τοῦ συμφύτου πνευματίου
 ἀπροαίρετα πρόσσεστιν καὶ ὅσα ἢ ἔξωθεν περιρρέουσα
 δίνη ἐλίσσει, ὥστε τῶν συνειμαρμένων ἐξηρημένην, κα-
 θαράν τὴν νοερὰν δύναμιν ἀπόλυτον ἐφ’ ἑαυτῆς ζῆν 25

1 ὅτε om. A. γένῃ, πάντα T: γένῃτ’ ἂν A. 3 τὸ μὴ: corr. Gat. παύσεσθαι A. suppl. Morus. φοβηθεῖς A. 10 μόνον A, om. X. αὐτοῦ A. 11 δὲ om. X. 12 ἐθίσῃς <σεαυτὸν> X praeter l, αἰσθήσεως A. 13 εἶπον A. 15 καὶ σκηνὴν om. γ. 16 πνευμάτιον T: διάνοια A. 18 σόν T: ὄν A. διὸ ἔαν Gat., ὅταν Reiske; fort. ὅθεν ἂν. 20 ἄλλα: corr. Gat. 21 ταράσσεις (om. σε) T (te . . . perturbant Xyl.). 24 δύνῃ ἐλίσσειν A. ἐξηρημένην Bas.

ποιούσαν τὰ δίκαια καὶ θέλουσιν τὰ συμβαίνοντα καὶ ΑΤ
λέγουσαν τὰ ληθῆ· ⁴ ἔὰν χωρίσης, φημί, τοῦ ἡγεμονικοῦ
τούτου τὰ προσηρητημένα ἐκ προσπαθείας καὶ τοῦ χρό-
νου τὰ ἐπέκεινα ἢ τὰ παρωχηκότα ποιήσης τε σεαυτόν,
5 οἶος ὁ Ἐμπεδόκλειος

σφαῖρος κυκλοτερής, μονίῃ περιηγεί γαλῶν,
μόνον τε ζῆν ἐκμελετήσης, ὃ ζῆς, τουτέστι τὸ παρόν·
δυνήσῃ τό γε μέχρι τοῦ ἀποθανεῖν ὑπολειπόμενον ἀτα-
ράκτως καὶ εὖμενῶς καὶ ἰλέως τῷ σεαυτοῦ δαίμονι δια-
10 βιώναι.

4. Πολλάκις ἐθαύμασα, πῶς ἑαυτὸν μὲν ἕκαστος μᾶλ- ^{ATX}
λον πάντων φιλεῖ, τὴν δὲ ἑαυτοῦ περὶ αὐτοῦ ὑπόληψιν ^(pr. B)
ἐν ἐλάττιον λόγῳ τίθεται ἢ τὴν τῶν ἄλλων. ² ἔὰν γοῦν ΑΤ
τινα θεὸς ἐπιστὰς ἢ διδάσκαλος ἔμφρων κελεύσῃ μηδὲν
15 καθ' ἑαυτὸν ἐνθυμεῖσθαι καὶ διανοεῖσθαι, ὃ μὴ ἅμα καὶ
γεγωνίσκων ἐξοίσει, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν τοῦτο ὑπο-
μενεῖ. ³ οὕτως τοὺς πέλας μᾶλλον αἰδούμεθα, τί ποτε περὶ
ἡμῶν φρονήσουσιν, ἢ ἑαυτούς.

5. Πῶς ποτε πάντα καλῶς καὶ φιλανθρώπως διατά-
20 ξαντες οἱ θεοὶ τοῦτο μόνον παρεῖδον τὸ ἐνλοῦς τῶν ἀν-
θρώπων καὶ πάνυ χρηστοὺς καὶ πλείστα πρὸς τὸ θεῖον
ὥσπερ συμβόλαια θεμένους καὶ ἐπὶ πλείστον δι' ἔργων
ὁσίων καὶ ἱεροουργιῶν συνήθεις τῷ θεῷ γενομένους,

6 Empedoclis fragm. 27, 28 Diels.

3 προειρημένα Α. 6 κυκλοτερής om. Α. μονῇ Α, κονῇ
Τ: corr. Peyron (e Simpl.). περιηγεί Rendall (sec. Achillis
isag. al.): περιήθει Α, περιηθεῖ Τ; περιγήθει Simpl. γεαίων Α.
9 εὐγενῶς: em. Reiske. 12 περὶ αὐτοῦ ΑΤ: corr. Gat.;
om. X. 13 ἐν om. z. 15 καὶ alt. om. Τ. 16 γεγωνίσκων:
em. Reiske. 17 τοὺς Τ: τὸ εἰς Α. 22 πλείστον Α.
23 γινομένους Α.

ΑΤ ἔπειδ' ἂν ἀπαξ ἀποθάνωσιν, μηκέτι αὖτις γίνεσθαι, ἀλλ εἰς τὸ παντελὲς ἀπεσβηκέναι; ²τοῦτο δὲ εἶπερ ἄρα καὶ οὕτως ἔχει, εὖ ἴσθι, εἰ ὥς ἑτέρως ἔχειν ἔδει, ἐποίησαν ἂν. ³εἰ γὰρ δίκαιον ἦν, ἦν ἂν καὶ δυνατόν καί, εἰ κατὰ φύσιν, ἤνεγκεν ἂν αὐτὸ ἡ φύσις. ⁴ἐκ δὲ τοῦ μὴ οὕτως ⁵ἔχειν, εἶπερ οὐχ οὕτως ἔχει, πιστούσθω σοι τὸ μὴ δεῖσθαι οὕτως γίνεσθαι. ⁵ὁρᾷς γὰρ καὶ αὐτός, ὅτι τοῦτο παραζητῶν δικαιολογῇ πρὸς τὸν θεόν· οὐκ ἂν δ' οὕτως διελγόμεθα τοῖς θεοῖς, εἰ μὴ ἄριστοι καὶ δικαιοτάτοι εἴσιν. ⁶εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ἂν τι περιεῖδον ἀδίκως καὶ ἀλό- ¹⁰γως ἡμελημένον τῶν ἐν τῇ διακοσμῇσει.

6. Ἔθιζε καὶ ὅσα ἀπογινώσκεις. ²καὶ γὰρ ἡ χεὶρ ἡ ἀριστερὰ πρὸς τὰ ἄλλα διὰ τὸ ἀνέθιστον ἀργὸς οὖσα τοῦ χαλινοῦ ἐρρωμενέστερον ἢ ἡ δεξιὰ κρατεῖ· τοῦτο γὰρ εἴθισται.

15

7. Ὅποιον δεῖ καταληφθῆναι ὑπὸ τοῦ θανάτου καὶ σώματι καὶ ψυχῇ· τὴν βραχύτητα τοῦ βίου, τὴν ἀχάνειαν τοῦ ὀπίσω καὶ πρόσω αἰῶνος, τὴν ἀσθένειαν πάσης ὕλης.

8. Γυμνὰ τῶν φλοιῶν θεάσασθαι τὰ αἰτιώδη· τὰς ²⁰ἀναφορὰς τῶν πράξεων· τί πόνος· τί ἡδονή· τί θάνατος· τί δόξα· τίς ὁ ἐαυτῷ ἀσχολίας αἴτιος· πῶς οὐδεὶς ὑπ' ἄλλον ἐμποδίζεται· ὅτι πάντα ὑπόληψις.

9. Ὅμοιον δ' εἶναι δεῖ ἐν τῇ τῶν δογμάτων χρήσει παγκρατιαστῇ, οὐχὶ μονομάχῳ· ὁ μὲν γὰρ τὸ ξίφος, ᾧ ²⁵χρηται, ἀποτίθεται καὶ ἀναιρεῖται, ὁ δὲ τὴν χεῖρα ἀεὶ ἔχει καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ συστρέφει αὐτὴν δεῖ.

1 αὖτις T. 2 τοὺς παντελεῖς A. ἄρα om. T. 3 <ὅτι,> εἰ T. 5 ἂν om. A. 6 οὕτως T: ὄντος A. 8 δικαιολογεῖ A pr. 10 εἰ δὲ τοῦτο om. A. 11 ἡμελημένων A. 13 ἀναίσθητον A. 16 καταλειφθῆναι A. 17 ἀχανίαν A. 26 χεῖραν A.

10. Ποῖα αὐτὰ τὰ πράγματα, ὁρᾶν διαιροῦντα εἰς ^{AT} ὕλην, αἷτιον, ἀναφοράν [τὸ ὕλικόν].

11. Ἐξουσίαν ἔχει ἄνθρωπος μὴ ποιεῖν ἄλλο ἢ, ὅπερ μέλλει ὁ θεὸς ἐπαινεῖν, καὶ δέχεσθαι πᾶν, ὃ ἂν νέμῃ
5 αὐτῷ ὁ θεός.

12. Τὸ ἐξῆς τῇ φύσει μήτε θεοῖς μεμπτέον· οὐδὲν γὰρ ἐκόντες ἢ ἄκοντες ἁμαρτάνουσι· μήτε ἀνθρώποις· οὐδὲν γὰρ οὐχὶ ἄκοντες. ὥστ' οὐδενὶ μεμπτέον.

13. Πῶς γελοῖος καὶ ξένος ὁ θαυμάζων καὶ ὁτιοῦν
10 τῶν ἐν τῷ βίῳ γινομένων.

14. Ἦτοι ἀνάγκη εἰμαρμένης καὶ ἀπαράβατος τάξις ἢ ^{ATX} ^(pr. B) πρόνοια ἰλάσιμος ἢ φυρμὸς εἰκαιότητος ἀπροστιάτητος.
2 εἰ μὲν οὖν ἀπαράβατος ἀνάγκη, τί ἀντιτείνεις; 3 εἰ δὲ πρόνοια ἐπιδεχομένη τὸ ἰλάσκεσθαι, ἄξιον σαντὸν ποί-
15 ησον τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ βοηθείας. 4 εἰ δὲ φυρμὸς ἀνηγε-
μόνευτος, ἀσμένιζε, ὅτι ἐν τοιούτῳ τῷ κλύδωνι αὐτὸς ἔχεις ἐν σαντῷ τινα νοῦν ἡγεμονικόν. 5 καὶ παραφέρῃ
σε ὁ κλύδων, παραφερέτω τὸ σαρκίδιον, τὸ πνευμάτιον, τὰλλα· τὸν γὰρ νοῦν οὐ παροίσει. (15.) ἢ τὸ μὲν τοῦ
20 λύχνου φῶς, μέχρι σβεσθῆ, φαίνει καὶ τὴν αὐγὴν οὐκ ἀποβάλλει· ἢ δὲ ἐν σοὶ ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη καὶ σω-
φροσύνη προαποσβήσεται;

16. Ἐπὶ τοῦ φαντασίαν παρασχόντος, ὅτι ἡμαρτεν· τί ^{AT}

1 Ποῖα αὐτὰ Gat.: Τοιαῦτα. 2 τὸ ὕλικόν (cf. XII 18) olim ut glossam adscriptum fuisse puto: τὸ ὕλικήν (ὅ corr. ?) A, ἡλικήν T. 4 ὁ ἐάν A; fort. ὁ τι ἂν. 6 φύσει <καὶ> A. 9 γέλοιος: corr. Schultz. καὶ alt. om. T. 11 εἰμαρμένη T. καὶ om. T (atque Xyl.). 12 ἢ καιότητος A, εἰκαιότητος T (corr. Bas.). 13 οὖν om. T. ἀντιτείνης uel ἀντιτείνεις A corr., ἀντιτείνους A pr. 14 ἰλάσθαι A. αὐτὸν T, αὐτὸν Bas. 15 ἂν ἡγεμονεύοντος A, p₄ pr. 16 ἀσμενίξῃ A. τῷ om. y X pauci. 17 ἔχειν σεαντῷ A. νοῦν τινα X. περιφέρει T (abripit Xyl.). 20 φαίνοι A. 22 προαπο-σβηθήσεται l₂ l₃.

ΑΤ δαὶ οἶδα, εἰ τοῦτο ἁμάρτημα; εἰ δὲ καὶ ἥμαρτεν, ὅτι
 'κατέκρινεν αὐτὸς ἑαυτὸν' καὶ οὕτως ὅμοιον τοῦτο τῷ
 καταδρύπτειν τὴν ἑαυτοῦ ὄψιν'.

² Ὅτι ὁ μὴ θέλων τὸν φαῦλον ἁμαρτάνειν ὅμοιος τῷ
 μὴ θέλουντι τὴν συκὴν ὁπὸν ἐν τοῖς σύκοις φέρειν καὶ
 τὰ βρέφη κλαυθμυρίζεσθαι καὶ τὸν ἵππον χρεμετίζειν
 καὶ ὅσα ἄλλα ἀναγκαῖα. ³ τί γὰρ πάθῃ τὴν ἑξὶν ἔχων
 τοιαύτην; εἰ οὖν γοργὸς εἴ, ταύτην θεράπευσον.

17. Εἰ μὴ καθήκει, μὴ πράξις· εἰ μὴ ἀληθές ἐστι, μὴ
 εἶπης. ² ἢ γὰρ ὁρμή σου ἔστω (18.) † εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ 10
 ὁρᾶν, τί ἐστὶν αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ τὴν φαντασίαν σοι ποιοῦν
 καὶ ἀναπτύσσειν διαιροῦντα εἰς τὸ αἷτιον, εἰς τὸ ὑλικόν,
 εἰς τὴν ἀναφοράν, εἰς τὸν χρόνον, ἐντὸς οὗ πεπαῦσθαι
 αὐτὸ δεήσει.

19. Αἰσθου ποτέ, ὅτι κρεῖττόν τι καὶ δαιμονιώτερον 15
 ἔχεις ἐν σαντῷ τῶν τὰ πάθῃ ποιούντων καὶ καθάπαξ
 τῶν νευροσπαστούντων σε. ² τί μου νῦν ἐστὶν ἡ διάνοια;
 μὴ φόβος; μὴ ὑποψία; μὴ ἐπιθυμία; μὴ ἄλλο τι τοιοῦτον;

20. Πρῶτον τὸ μὴ εἰκῇ μηδὲ ἄνευ ἀναφορᾶς. ² δεύ-
 τερον τὸ μὴ ἐπ' ἄλλο τι ἢ ἐπὶ τὸ κοινωνικὸν τέλος τὴν 20
 ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι.

21. Ὅτι μετ' οὐ πολὺ οὐδεὶς οὐδαμοῦ ἔσῃ οὐδὲ τού-
 των τι, ἃ νῦν βλέπεις, οὐδὲ τούτων τις τῶν νῦν βιούν-
 των. ² ἅπαντα γὰρ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι καὶ φθει-
 ρεσθαι πέφυκεν, ἵνα ἕτερα ἐφεξῆς γίνηται. 25

22. Ὅτι πάντα ὑπόληψις καὶ αὕτη ἐπὶ σοί. ἄρον οὖν,
 ὅτε θέλεις, τὴν ὑπόληψιν καὶ ὥσπερ κάμψαντι τὴν ἄκραν
 γαλήνην, σταθερὰ πάντα καὶ κόλπος ἀκύμων.

2 τῷ T: τὸ A (item u. 4). 4 Ὅτι] τι A. 9 καθήκει . . .
 πράξις A. 10 ἔστω om. A; plura excidisse uidentur. ἀεὶ om. A.

22 τούτων . . . (23) οὐδὲ om. A. 25 γίνεσθαι A.
 26 πάντα <ἡ> T. αὐτῇ: corr. Menag.

23. *Μία καὶ ἡτισοῦν ἐνέργεια κατὰ καιρὸν πανσαμένη* ^{AT}
οὐδὲν κακὸν πάσχει, καθ' ὃ πέπνυται· οὐδὲ ὁ πράξας
τὴν πράξιν ταύτην κατ' αὐτὸ τοῦτο, καθ' ὃ πέπνυται,
κακὸν τι πέπονθεν. ²ὁμοίως οὖν τὸ ἐκ πασῶν τῶν πρά-
⁵ξεων σύστημα, ὅπερ ἐστὶν ὁ βίος, ἐὰν ἐν καιρῷ παύση-
ται, οὐδὲν κακὸν πάσχει κατ' αὐτὸ τοῦτο, καθ' ὃ πέ-
πνυται, οὐδὲ ὁ καταπαύσας ἐν καιρῷ τὸν εἰρημὸν τοῦτον
κακῶς διετέθη. ³τὸν δὲ καιρὸν καὶ τὸν ὅρον δίδωσιν ἡ
φύσις, ποτὲ μὲν καὶ ἡ ἰδία, ὅταν ἐν γήρᾳ, πάντως δὲ ἡ
¹⁰τῶν ὄλων, ἧς τῶν μερῶν μεταβαλλόντων νεαρὸς αἰὲ καὶ
ἀκμαῖος ὁ σύμπας κόσμος διαμένει. ⁴καλὸν δὲ αἰὲ πᾶν
καὶ ὥραϊον τὸ συμφέρον τῷ ὄλῳ. ⁵ἡ οὖν κατάπανσις
τοῦ βίου ἐκάστῳ οὐ κακὸν μὲν, ὅτι οὐδὲ αἰσχροῦν, εἴπερ
καὶ ἀπροαίρετον καὶ οὐκ ἀκοινώνητον· ἀγαθὸν δέ, εἴπερ
¹⁵τῷ ὄλῳ καίριον καὶ συμφέρον καὶ συμφερόμενον. ⁶οὔτω
γὰρ καὶ θεοφόρητος ὁ φερόμενος κατὰ ταῦτα θεῷ καὶ
ἐπὶ ταῦτα τῇ γνώμῃ φερόμενος.

24. *Τρία ταῦτα δεῖ πρόχειρα ἔχειν· ἐπὶ μὲν ὧν ποιεῖς,*
εἰ μήτε εἰκῇ μήτε ἄλλως ἢ ὥς ἂν ἡ δίκη αὐτῇ ἐνήργησεν·
²⁰ἐπὶ δὲ τῶν ἐξωθεν συμβαινόντων, ὅτι ἤτοι κατ' ἐπιτυ-
χίαν ἢ κατὰ πρόνοιαν· οὔτε δὲ τῇ ἐπιτυχίᾳ μεμπτέον
οὔτε τῇ προνοίᾳ ἐγκλητέον. ²δεύτερον τό· ὅποῖον ἔκα-
στον ἀπὸ σπέρματος μέχρι ψυχώσεως καὶ ἀπὸ ψυχώσεως
μέχρι τοῦ τὴν ψυχὴν ἀποδοῦναι καὶ ἐξ οἷων ἢ σύγκρι-
²⁵σις καὶ εἰς οἷα ἢ λύσις. ³τρίτον, εἰ ἄφνω μετέωρος ἐξαρ-
θῆις κατασκέψαιο τὰ ἀνθρώπεια καὶ τὴν πολυτροπίαν,
ὅτι καταφρονήσεις συνιδὼν ἅμα καὶ ὅσον τὸ περιοικοῦν

9 ἡ ἰδία T: ἰδία A. 17 ταῦτα A. 18 ποιεῖς (ποιεῖ in
ras.) A. 19 μήτε ἄλλως T, μηδὲ ἄ. Bas. 23 σπέρματος
Gat.: στερέματος; an στηρίγματος (cf. Philo de mundi opif. 67).
25 ἄνω T. 27 ὅτι καταφρονήσεις A: ὄση κατανοήσεις T.

ΑΤ ἐναερίων καὶ ἐναιθερίων· καὶ ὅτι, ὅσάκις ἂν ἐξαρθῇς, ταῦτ' ὅψει, τὸ ὁμοειδές, τὸ ὀλιγοχρόνιον. ⁴ἐπὶ τούτοις ὁ τύφος.

25. Βάλε ἔξω τὴν ὑπόληψιν· σέσωσαι. τίς οὖν ὁ κωλύων ἐκβαλεῖν;

26. Ὅταν δυσφορῇς ἐπὶ τινι, ἐπελάθου τοῦ τε, ὅτι πάντα κατὰ τὴν τῶν ὄλων φύσιν γίνεται, καὶ τοῦ, ὅτι τὸ ἁμαρτανόμενον ἀλλότριον, καὶ ἐπὶ τούτοις τοῦ, ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον οὕτως ἀεὶ ἐρίνεται καὶ γενήσεται καὶ νῦν πανταχοῦ γίνεται· τοῦ, ὅση ἡ συγγένεια ἀνθρώπου πρὸς πᾶν τὸ ἀνθρώπειον γένος· οὐ γὰρ αἱματίου ἢ σπερματίου, ἀλλὰ νοῦ κοινωνία. ²ἐπελάθου δὲ καὶ τοῦ, ὅτι ὁ ἐκάστου νοῦς θεὸς καὶ ἐκεῖθεν ἐρρύνηκεν· τοῦ, ὅτι οὐδὲν ἴδιον οὐδενός, ἀλλὰ καὶ τὸ τεκνίον καὶ τὸ σωματίον καὶ αὐτὸ τὸ ψυχάριον ἐκεῖθεν ἐλήλυθεν· τοῦ, ὅτι πᾶνθ' ὑπόληψις· τοῦ, ὅτι τὸ παρὸν μόνον ἕκαστος ζῇ καὶ τοῦτο ἀποβάλλει.

27. Συνεχῶς ἀναπολεῖν τοὺς ἐπὶ τινι λίαν ἀγανακτήσαντας, τοὺς ἐν μεγίσταις δόξαις ἢ συμφοραῖς ἢ ἔχθραις ἢ ὁποιασοῦν τύχαις ἀκμάσαντας· εἴτα ἐφιστάνειν· ποῦ νῦν πάντα ἐκεῖνα; καπνὸς καὶ σποδὸς καὶ μῦθος ἢ οὐδὲ μῦθος'. ²συμπροσπιπτεύω δὲ καὶ τὸ τοιοῦτο πᾶν, οἷον Φάβιος Κατουλλῖνος ἐπ' ἀγροῦ καὶ Λούσιος Λούπος ἐν τοῖς κήποις καὶ Στερετίνιος ἐν Βαίαις καὶ Τιβέριος ἐν Καπρίαις καὶ Οὐήλιος Ροῦφος καὶ ὅλως ἢ πρὸς

12 cf. Eurip. fragm. 1018 N.²

1 ἐὰν ἐξαρθῇς A. 2 ταῦτα A (eaque Xyl.). 3 τύφος: corr. Stich. 4 τί A. 5 ἐκβάλλειν A: corr. Stich; ἐκβάλλειν T. 6 τοῦ τε scripsi: τοῦτο A, τοῦ T. 19 ἔχθραις T: ὄχθραις A. 22 συμπροσπιπτεύω A. 24 ἐν τοῖς κήποις om. T (in hortis Xyl.). 24 στερετίνιος A. 25 ἐν Οὐηλία Barberinus.

ὅτι οὖν μετ' ολήσεως διαφορά· καὶ ὡς εὐτελὲς πᾶν τὸ AT
κατεντεινόμενον· καὶ ὅσῳ φιλοσοφώτερον τὸ ἐπὶ τῆς δο-
θείσης ὕλης ἑαυτὸν δίκαιον, σῶφρονα, θεοῖς ἐπόμενον
ἀφελῶς παρέχειν. ³ὁ γὰρ ὑπὸ ἀτυφίᾳ τυφὸς τυφόμενος
5 πάντων χαλεπώτατος.

28. Πρὸς τοὺς ἐπιζητοῦντας 'ποῦ γὰρ ἰδὼν τοὺς θεοὺς
ἢ πόθεν κατειληφώς, ὅτι εἰσὶν, οὕτω σέβεις;' πρῶτον
μὲν καὶ ὅψει ὁρατοὶ εἰσὶν· ἔπειτα μέντοι οὐδὲ τὴν ψυ-
χὴν τὴν ἑμμαντοῦ ἐώρακα καὶ ὅμως τιμῶ. ²οὕτως οὖν
10 καὶ τοὺς θεοὺς, ἐξ ὧν τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐκάσποτε
πειρῶμαι, ἐκ τούτων, ὅτι τε εἰσὶ, καταλαμβάνω καὶ αἰ-
δοῦμαι.

29. Σωτηρία βίου ἕκαστον δι' ὅλου αὐτὸ τί ἐστιν
ὁρᾶν, τί μὲν αὐτοῦ τὸ ὕλικόν, τί δὲ τὸ αἰτιῶδες· ²ἐξ
15 ὕλης τῆς ψυχῆς τὰ δίκαια ποιεῖν καὶ τὰ ληθῆ ἰλέγειν. ³τί
λοιπὸν ἢ ἀπολαύειν τοῦ ζῆν συνάπτοντα ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ
ἀγαθόν, ὥστε μηδὲ τὸ βραχύτατον διάστημα ἀπολείπειν;

30. Ἐν φῶς ἡλίου, καὶ διεύρηται τοίχοις, ὄρεσιν,
ἄλλοις μυρίοις. ²μία οὐσία κοινή, καὶ διεύρηται ἰδίως
20 ποιοῖς σώμασι μυρίοις. ³μία ψυχὴ, καὶ φύσει διεύρη-
ται μυρίαις καὶ ἰδίαις περιγραφαῖς. ⁴μία νοερὰ ψυχὴ,
καὶ διακεκρισθῆαι δοκῇ. ⁵τὰ μὲν οὖν ἄλλα μέρη τῶν
εἰρημένων, οἷον πνεύματα, καὶ ὑποκείμενα ἀναλυσθητα
καὶ ἀνοικελῶτα ἀλλήλοις· καίτοι καθεῖνα τὸ νοοῦν συνέ-
25 χει καὶ τὸ ἐπὶ τὰ αὐτὰ βρῆθον. ⁶διάνοια δὲ ἰδίως ἐπὶ
τὸ ὁμόφυλον τείνεται καὶ συνίσταται καὶ οὐ διεύρεται
τὸ κοινωνικὸν πάθος.

1 μετὰ ποιήσεως A. 11 αἰδούμεναι A. 14 αὐτοῦ τὸ T:
τοῦτο A. ὕλικόν A (sed prima littera dubia). δὲ Stich: δαί.
24 τὸν νοῦν: em. Gat. 25 ἐπὶ τὰ A: ἔπειτα T. 26 τείνε-
ται Cor.: γίνεται.

AT 31. Τί ἐπιζητεῖς; τὸ διαγίνεσθαι; ἀλλὰ τὸ αἰσθάνε-
σθαι; τὸ ὁρμᾶν; τὸ αὖξεσθαι; τὸ λήγειν αὐτίς; τὸ φω-
νῇ χρῆσθαι; τὸ διανοεῖσθαι; τί τούτων πόθου σοι ἄξιον
δοκεῖ; ²εἰ δὲ ἕκαστα εὐκαταφρόνητα, πρόσιθι ἐπὶ τελευ-
ταῖον τὸ ἔπεσθαι τῷ λόγῳ καὶ τῷ θεῷ. ἀλλὰ μάχεται 5
τὸ τιμᾶν ταῦτα, τὸ ἄχθεσθαι, εἰ διὰ τοῦ τεθνηκέναι
στερήσεται τις αὐτῶν.

32. Πόστον μέρος τοῦ ἀπείρου καὶ ἀχανοῦς αἰῶνος
ἀπομεμέρισται ἑκάστῳ; τάχιστα γὰρ ἐναφανίζεται τῷ
αἰδίῳ. ²πόστον δὲ τῆς ὅλης οὐσίας; πόστον δὲ τῆς ὅλης 10
ψυχῆς; ἐν πόστῳ δὲ βωλαρίῳ τῆς ὅλης γῆς ἔρπεις; ³πάντα
ταῦτα ἐνθυμούμενος μηδὲν μέγα φαντάξου ἢ τό, ὥς μὲν
ἢ σὴ φύσις ἄγει, ποιεῖν, πᾶσχειν δέ, ὥς ἡ κοινὴ φύσις
φέρει.

33. Πῶς ἐαυτῷ χρῆται τὸ ἡγεμονικόν; ἐν γὰρ τούτῳ 15
τὸ πᾶν ἐστι. ²τὰ δὲ λοιπὰ ἢ προαιρετικά ἐστὶν ἢ ἀπρο-
αίρετα, νεκρὰ καὶ καπνός.

ATX
(pr. B) 34. Πρὸς θανάτου καταφρόνησιν ἐγερτικώτατον, ὅτι
καὶ οἱ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν καὶ τὸν πόνον κακὸν κρίνον-
τες ὁμῶς τούτου κατεφρόνησαν. 20

AT 35. Ὡς τὸ εὐκαιρον μόνον ἀγαθὸν καὶ ὃ τὸ πλείους
κατὰ λόγον ὀρθὸν πράξεις ἀποδοῦναι τῷ ὀλιγωτέρῳ
ἐν ἴσῳ ἐστὶ καὶ ὃ τὸν κόσμον θεωρῆσαι πλείονι ἢ ἐλάσ-
σони χρόνῳ οὐ διαφέρει, τούτῳ οὐδὲ ὁ θάνατος φοβερόν.

36. Ἀνθρῶπε, ἐπολιτεύσω ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ πόλει 25
τί σοι διαφέρει, εἰ πέντε ἔτεσιν <ἢ τρισίν>; τὸ γὰρ κατὰ

1 διαπνεῖσθαι Leopold. 4 πρόιθι Lofft, Leopold. 6 τὸ
A: τῷ T; fort. μάχεται τούτῳ τὸ. ἄχθεσθαι A. εἰ A: ἢ T.
10 τοῖς ὅλοις οὐσίας A. 16 ἢ A: εἰ T (sive Xyl.). προαί-
ρετά T. 18 διεγερτικώτατον l₃ et in X nonn. glossae.
19 κακὸν ATp₄ corr.: ἀγαθὸν X. 21 et 23 ὃ T: ὥς A.
23 πλείονι Gat.: πλέονι T, πλέον A. 26 τί σοι T: τίσι A.
εἰ om. A. suppl. Cor. (εἰ <τρισίν ἢ> πέντε fr. Reiske).

τοὺς νόμους ἴσον ἐκάστω. ²τί οὖν δεινόν, εἰ τῆς πόλεως ^{AT}
ἀποπέμπει σε οὐ τύραννος οὐδὲ δικαστῆς ἄδικος, ἀλλ'
ἡ φύσις ἡ εἰσαγαγοῦσα; οἷον εἰ κωμῳδὸν ἀπολύοι τῆς
σκηνῆς ὁ παραλαβὼν στρατηγός. ³‘ἀλλ’ οὐκ εἶπον τὰ
5 πέντε μέρη, ἀλλὰ τὰ τρία.’ καλῶς εἶπας· ἐν μέντοι
τῷ βίῳ τὰ τρία ὅλον τὸ δρᾶμά ἐστι. ⁴τὸ γὰρ τέλειον
ἐκεῖνος ὀρίζει ὁ τότε μὲν τῆς συγκρίσεως, νῦν δὲ τῆς
διαλύσεως αἴτιος· σὺ δὲ ἀναίτιος ἀμφοτέρων. ⁵ἔπιθι
οὖν ἵλεως· καὶ γὰρ ὁ ἀπολύων ἵλεως.

7 μὲν <τις> τῆς A. nulla subscriptio in codd.; in cod A
hi leguntur versus:

Εἰ λύπης κρατέειν ἐθέλεις	τῇδε μάκαιραν ἀναπτύσσων
βίβλον ἐπέρχαιο ἐνδικέως	ἧς ὑπὸ γνώμην ὀλβίστην
ξεῖά κεν ὄψαι εἰσομένων	όντων τ' ἡδὲ παροιχομένων
τερπωλήν τε ἀνίην τε	καπνοῦ μηδὲν ἀρειοτέρην

(v. 1 E et v. 3 τ' in ras. A; v. 2 ὕπο?).

eosdem versus, quorum exordium imitationem epistolae LXXXV
(p. 786 ed. Herch.) a Theophylacto Simocatta conscriptae prae
se fert, aliquanto emendatiores (ἐνδυνέως, ἐσσομένων) adfert
Salmasius ad Vulcacii Gallicani Avid. Cass. 3, 7 his verbis prae-
missis: ‘in librum Marci versiculos Graecos nescio cuius authoris
in vetustis membranis reperi, quos heic ascribere non pigebit;
nondum enim quod sciam sunt editi.’ cf. Brunckii Anthol. Graec.
II, 272, epigr. 578.

SCHOLIA

- I 11 (4, 19) βίαιος D.
 I 143 (5, 21) ὁμότονον] ἰσότονον D.
 I 1617 (8, 4) <οἰκογενῆς> οὐερνάκλος T.
 Ante II 1 (12, 9) ἀντικρυς ἐπικτητίζει D.
 II 41 (14, 6) προθεσμίας] καιροὺς ὠρισμένους et supra προσερχο-
 μένους περὶ τῶν πρακτέων; in marg. ἐνθυμεῖται (vel ἐνθυ-
 μήθητι) τὸν χρόνον ὅσος ἐστὶν ἐξ οὗ ταῦτα ἄπερ εἶπον ἀνα-
 βάλλη καὶ ὑπεριθῆς D man. rec.
 III 36 (23, 15) δαίμων] τὸ ἀπὸ τῶν μοιρῶν τῷ ἀνθρώπῳ συγκε-
 κλωσμένον ἢ ἐπειδὴ ὁ Πλάτων (Tim. 75B) δαίμονας τινὰς
 λέγει δημιουργοὺς τῶν ἀνθρώπων, δαίμονα φησὶν οὗτος τὸν
 ἑκάστου ἀνθρώπου ὁ πλ^{στ} συμπαρομαρτοῦντα μετὰ τὴν πλά-
 σιν αὐτῷ. τοιαῦτα γὰρ μυθολογοῦσι γλώττης τε καὶ γνώμης
 ἀντονομία D.
 III 61 (26, 1) φρόνησις (φρονήσεως ?). ἐπειδὴ ἡ φρόνησις τὸ ἀλη-
 θὲς εὐρίσκει D man. rec.
 VI 101 (63, 1) τοῦτο καθ' ὑπόθεσιν διὰ τὴν Ἐπικούρου δόξαν
 φησι(ν) D.
 VI 11 (63, 11) πρὸς ἑαυτὸν D.
 Ante VII 35 Πλατωνικόν et ante 36 Ἀντισθενικόν praef. T.
 Ante VII 44 Πλατωνικά praef. T.
 Ante VII 52 haec leguntur in T: οὐκ ἔστιν ἀρχὴ τοῦτο, ἀλλ' (?)
 τῶν ἀνωτέρω τῶν πρὸ τῶν Πλατωνικῶν συναφές.

Scholia atque glossae, quae in classis X libris inveniuntur, nullius fere pretii sunt, utpote maximam partem ad σχεδῶν instar, si felicissime cesserit, conscripta; id quod satis apparet ex iis quae Io. Stich in Adnotationibus ad Marcum Antoninum (Bipont. 1881) publici iuris fecit. pauca quaedam specimina, quae aliquanto exquisitiorem doctrinam ostendunt, hic adferre liceat.

- VII 63 (89, 19) ψυχὴ ἢ λογικὴ ζωή. καὶ ἡ ἐν τοῖς ζώοις τοῖς ἀλό-
 γοις· καὶ ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς· καὶ ἡ ζωὴ ὡς παρ' Εὐριπίδῃ
 „Ἐκτορος τ' ἀπώλητο (!) ψυχή“ (Hec. 21). ἤγουν ἡ ζωὴ
 ψυχὴ καὶ ἡ φύσις ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ „ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς
 γεγώς“ (El. 775) ἤγουν τῆς ἐμῆς φύσεως p₈.

- IX 4212 (121, 13) πόδες] τοῦνομά φησιν Ἀριστοτέλης (Περὶ πορ. ζώων 5, 706 a 32) ἀπὸ τοῦ πέδου εἰκόασιν εἰληφέναι (Schol. in Hephaest. ed. Consbruch 356 11 adn.) p₆.
- XI 211 (146, 22) τὸ εἰς εἰπὼν ἐπήγαγε τὸ αὐτός· διότι δυνατόν ἐστιν ἔχειν τινὰ ἕνα σκοπὸν αἰεὶ, οὐ μὴν τὸν αὐτὸν p₆.
- ib. βίος ἢ τοιαύδε ζωὴ καὶ ὁ περιεκτικὸς τῶν τοιῶνδε ζώων· οἷον „ποιήν τις βιότοιο τάμη τρίβον“ (Anthol. Pal. IX 359)· καὶ ἡ ἀντικειμένη τῷ θανάτῳ ζωῇ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ „ἢ δ' ἡμέρη θάνατον ἢ βίον φέρει“ (Soph. Ai. 802), ἤγουν ζώην· καὶ βιὸς ὀξύτῳως τὸ τόξον p₆.
- XII 34 (158, 34) ἐγείρει τις τὸν κείμενον καὶ ἐγείρει τὸν ῥαθυμοῦντα. τοιοῦτον καὶ τὸ ἀνίστησιν· ἀνίστησι γὰρ τίς τινα κείμενον καὶ ἀνίστησι τὸν ῥαθυμοῦντα. ἢ διεγείρει καὶ ἀνίστησιν ὁ Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. ἤγουν λέγει αὐτὸν ὅτι ἀνέστη. κατὰ τοῦτο λέγεται καὶ τὸ γεννᾶν· γεννᾶ γὰρ ἀνὴρ παῖδα καὶ γεννᾶ(ν) ὁ Πλάτων τὸν οὐρανὸν (Legg. X 889c) ἀντὶ τοῦ γεννᾶσθαι λέγει v₃ v₃.

CAPITVM DIVISIONES

Capitum confinia in codicibus AD litteris maiusculis et spatiis relictis, in C M X novis versibus, in T et Xyl. aut novis versibus aut litteris maiusculis et spatiis relictis (Tsp) aut litteris maiusculis tantum (Tm) notata sunt. Notas librorum C D X uncis inclusas adposui, ubicumque excerpti fine proximi capitis initium, quale in aliis libris apparet, confirmatur.

I.

Libri primi capita in A omnino non distincta sunt, in T litteris maiusculis et spatiis interpositis indicata, ita tamen ut inde a pag. 8, 19 saepius Tm appareat (Πάντα, 9, 18 Εφαρμ.; 10, 22. 11, 3. 9. 10. 13. 15. 18. 21. 22 Τὸ; 12, 2 Πάντα); in D ante cc. 9, 10, 15, 16 bina puncta posita sunt.

II.

(12, 10, 20) Πάντα et Τό Tm | 2 Tm C | (13, 1) καὶ Tm | (13, 3) Γέρων T sp. | 3 AC | (13, 16) Παντί Tm | 4 ATD(C) | 5 A(?) Tm | 6 TmD | 7, 8 T sp. | 9 T sp. C | 10 TCM; φιλοσόφως in D capiti 9 adiunctum | 11 C, Cas. | (16, 14) Τὸ T sp. C | 12 TmC | (17, 21) Πῶς T sp. | 13 CMLugd. | 14 T sp. (litt. min.) CLugd. | 15 T sp. | (19, 14) Ἐὰν Tm | 16 DMLugd.; in Bas. vers. lat. spat. | 17 ATDCM.

III.

2 ADCas. | 3 ATDC | 4 (C)Lugd. (et fort. A) | (24, 3) CLugd. | (25, 4) (C)Lugd. | (25, 6) Δόξης Tm | 5 ATmD | (25, 20) Ἐν

Tm(C) | (25, 22) Ὁρθὸν C | 6 AD(C) Lugd. | 7 A(D) Lugd. | 8 A
9 ATm | 10, 11 Lugd. | (28, 24) Τί ἐστι AT, contin. Lugd. | 12
AT | 13, 14 ACLugd. | (30, 6—7) Ἔως ἕξεσιν, οὐκ ἴσ. Gat. | 15
A(C) Lugd. | 16 MLugd. | (30, 11) Τὸ μὲν A(M).

IV.

2 ADLugd. | 3 AT sp. DC | (33, 13) Ἐν ADLugd. | (33, 19)
Ὁ κόσμος C | Ὁ βίος Lugd. | 4 Cas. | (34, 6) TmCM | 5 A(D)CM
Lugd. | 6 Cas. | (34, 19) Ὡς MLugd. | 7 ADLugd. | 8 MGat.
9 A(D); contin. M, Schultz II | 10 MCas. | 11 ATm | 12 ALugd.
(35, 20) Τὴν Tm | 13 ATm | 14 A(?) Lugd. | 15 Gat. | 16 AC
17 Gat. | 18 ACLugd. | 19 AD(C) Lugd. | (36, 17) Τρόπον Tm
20 ADC (37, 4) Τὸ δὲ δὴ Tm, 21 ATmD(C) (38, 6) Τίς Schultz II
22 A(D) Lugd. | 23, 24 ALugd. | (38, 25) Δεῖ Tm | 25 ATm | 26
Gat. | (39, 7) Σεαυτὸν Tm | (39, 8) Ἀμαρτάνει A | (39, 9) Συμβέβηκε
et (39, 11) Τὸ δ' Tm | 27 ALugd. | 28 Lugd. | 29 ATm | (39, 25)
Ἀπόστιμα Xyl. | 30 Lugd. | 31 ATm | (40, 12) Ἀνθρώπων T
32 AXyl. | (40, 27) Μάλιστα Tm | (41, 7) Ἀναγκαῖον Schultz II
33 ALugd. | (41, 16) Τί δὲ Tm | (41, 17) Τί οὖν Tm | 34 A
Lugd. | 35 ADGat. | 36 Gat. | 37 A(D)Xyl. | 38 Tm. | 39, 40 A
Xyl. | 41, 42 Xyl. | 43 ADXyl. | 44 A(D) | 45 Gat. | 46 ADM
Cas. | 47 ADLugd. | 48 A(D) | (44, 24) Ἐπιθι Tm | 49 Lugd.
(45, 11) Ἀτυχίς AT sp. (litt. min.) X | (45, 20) Τί οὖν Tm
(45, 24) Μήμεσο A(X) | 50 Xyl. | (46, 3—4) πρὸς] Ὅρος AD
(46, 8) Εἶτα A(D) | 51 A.

V.

2 Lugd. | 3 ATmD | (48, 10) Μία Tm | 4 AD | 5 ATmD
6 ADXyl. | (49, 17) Ἴππος Xyl. | 7 A(D) Lugd. | 8 ATmX
(51, 4) Οὐκοῦν Xyl. | 9 AD(X)Xyl. | (52, 11) Μήμεσο Xyl.
10 ADTm | (53, 4) Ἐν Xyl. | 11 A(D)Cas. | 12 ATm | 13 AT
14 ADT | 15 A(D) | 16 AXyl. | (55, 18) Καὶ Tm | (55, 24) Ἡ
Xyl. | 17 AXyl. | 18 ATmX | 19 A(X) | 20, 21 AXyl. | 22 AT
(57, 10) Τί A | 23 Tm | (57, 18) Ὡς A | 24 Gat. | 25 AXyl. | 26
ATmX | 27 ATm(X) | (58, 12) Σνξῆ Tm | 28 ADXyl. | (58, 20)
Ἀλλ' Xyl. | (58, 25) Οὐτε A(D)Xyl. | 29 Gat. | (59, 2) Ἐὰν Tm
30 AT | 31 ADXyl. | 32 ATm(D) | 33 ADXyl. | 34 A(D) Lugd.
35 AXyl. | 36 Xyl. | (61, 15) Ἐγενόμην A.

VI.

2—4 ADXyl. | 5 AXyl. | 6 ADXyl. | 7 Tm | 8 ATm | 9—12
AXyl. | 13 A(D)XXyl. | 14 A | 15 Lugd. | (65, 5) Ἐν Tm | (65, 7)
Ῥοπερ AD | (65, 9) Τοιοῦτον Leopold | 16 ADCas. | 17, 18 AD
Lugd. | 19 ATmD | 20 A(D)Cas. | 21 ALugd. | 22 ADLugd.
23 A(D) | 24 ALugd. | 25 ATm | 26 ALugd. | 27 ACas. | 28 A.
Lugd. | 29 ACas. | 30 Tm | (69, 13) Αἰδοῦ A | 31 AXLugd.

32 A(X) Lugd. | 33 A BLugd. | 34 A(B) Lugd. | 35 B Lugd. | 36 A(B) Lugd. | (71, 11) Πάντα Leopold | 37 A(O om.) Lugd. | 38 A Lugd. | 39 AX Lugd. | 40 Lugd. | 41 A(X) Lugd. | 42 ATm | 43 ATmB | 44 BLugd. | (73, 15) Τί Tm | (74, 4) Πόλις A(B) | 45 ATm | 46 A Lugd. | 47 A | 48, 49 A Lugd. | 50 ATm | 51 Lugd. | 52 Cas. | 53—57 A Lugd. | 58 A | 49 A Lugd.

VII.

2 Cas. | (77, 15) Τὰ ξῆω A | (77, 16) Ἀναβιῶναι Leopold | 3 A Xyl. | 4 AXyl. (sp.) | 5 Xyl. | 6 AXyl. | 7 AXXyl. | (78, 20) Τί οὖν Tm | 8 A(X) Xyl. | 9 ATm | 10, 11 AXyl. | 12 Xyl. | 13 A Cas. | 14 Xyl. | 15, 16 AXyl. | (80, 7) Τὸ σῶμ. A | (80, 11) Ἀπροσδεῆς A | 17 AXyl. | 18 AXXyl. | (80, 22) Σὺ δὲ Tm | 19 A(X) | (81, 6) Πόσους A | 20 Xyl. | 21 AXyl. | 22 ATsp. X | 23 A(X) BXyl. | 24 A(B) Lugd. | 25 AXyl. | 26 ATsp. | 27 AXyl. (sp.) | 28 AD Lugd. | 29 Gat. | (83, 3) Ἐννόησον A(D) | (83, 4) Τὸ ἐκείρω Xyl. | 30 ACas. | 31 Xyl. | 32—34 ATm | (83, 22) Καὶ οὗτι Xyl. | 35 AXyl. | (84, 6) Οὐκοῦν A | 36 Xyl. | 37 ALugd. | 38 Xyl. | 38—41 versus distinct. Bas. | 39 Gat. | 40 Xyl. | 41—43 Xyl. (sp.) | 44 ATXyl. | 45 Cas. | 46 ACas. | 47 Xyl. | 48 ACas. | 49 Cas. | 50 MXyl. | 51 Xyl. | 52 AXyl. (versus dist. Bas.) | 53 AX Lugd. | 54 A(X) | 55 AD Lugd. | (88, 10) Ἡ δὲ Xyl. | 56 A(D) Xyl. | 57 Xyl. | 58 Cas. | 59 AD Lugd. T | 60 Xyl. | 61 AXyl. | (89, 12) κατὰ A(D) | 62 AXXyl. | 63 AXD | 64 A(DX) BXyl. | 65 A(B) Xyl. | 66 AXXyl. | 67 A(X) Xyl. | 68 Xyl. | 69 AXyl. | 70 ADX Lugd. | 71 ADX | 72 A(DX) Xyl. | 73 AXyl. | 74 AD | 75 A(D) Xyl.

VIII.

2 AXyl. | 3 Xyl. | 4 Xyl. (sp.) | 5 Xyl. | 6 AXyl. | 7 A | 8 AD Cas. | (95, 10) Ἄλλα Xyl. | 9 ADXyl. | 10 A(D) Xyl. | (95, 20) Οὐδεὶς AD | 11 A(D) Xyl. | (95, 24) Τί δὲ A | 12 ADCas. | 13 A(D) Cas. | (96, 5) Φυσιολογεῖν Xyl. | 14 Gat. | (96, 9) Τοιάδε Xyl. | 15 AX | 16 ATm(X) | 17 Xyl. | (96, 23) Οὐδενὶ AX | 18 A(X) Xyl. | 19 Lugd. | (97, 7) Σὺ οὖν Xyl. | 20 AXyl. | 21 Gat. | (97, 17) Βραχύβιον ABXyl. | 22 A(B) Xyl. | (97, 24) Δικαίως Morus | 23 Cas. | 24 ATm | 25, 26 AXyl. | 27 A | 28 ALugd. | 29 ACas. | (99, 6) Συνεχῶς Xyl. | (99, 10) Μέμνησο A | 30 Xyl. | 31 AXyl. | (99, 21) Πάλιν Lugd. | 32 AXyl. | 33 Gat. | 34 AX Xyl. | 35 A(X) Cas. | (100, 24) Δύναται A | 36 ADXyl. | (101, 5) Ἐπεὶ T | (101, 7) Τοῦτο δὲ Xyl. (contin. Bas., Lugd.) | 37 A(D) Xyl. | 38 Xyl. | 39, 40 Xyl. | 41 AXyl. | (102, 11) Πόνος AXyl. | 42 AXyl. | 43, 44 Xyl. | (102, 25) Οἱ et (103, 2) Τί Tm | 45 A Xyl. | (103, 8) Ἄρα AXyl. | 46, 47 A | 48, 49 AXyl. | 50 ADXyl. | 51 Xyl. | (105, 10) Κτείνουσι AD | 52 A(D) Xyl. | 53 Xyl. | 54 ADX Xyl. | 55 AD(X) Xyl. | 56 A(D) X Xyl. | 57 ATmX | 58 A(X) Xyl. | 59, 60 AXyl. | 61 (om. A) Cas.

IX.

2 AXyl. | 3 ATm | 4 ATD | 5 Gat. | 6 Xyl. | 7 Gat. | 8 A(D) Xyl. | 9 Xyl. | (111, 20) *Tò γεῶδες* (contin. Bas.) et (111, 22) *Tò πῦρ* T | 10 AXyl. | 11 Xyl. | 12, 13 AXyl. | 14 Xyl. | 15 AXyl. | 16 Gat. | 17 AXyl. | 18 AT | 19 AXyl. | 20 ACas. | 21 ADCas. (114, 2) *Μέτιθι* Xyl. | 22 ADXyl. | 23 AD | 24 DCas. | 25 ADXyl. 26 A(D) Xyl. | 27 AT | 28 Cas. | (115, 15) *Καὶ ἦτοι* Xyl. | (115, 18) *Tò δεῖ* Xyl. | (115, 21) *Ἦδη* AXyl. | 29 A | (116, 1) *Ὡς* Lofft, Leop. | (116, 3) *Ἀνθρώπων* AD | (116, 8) *Δόγμα* Lugd. | (116, 10) *Ἀπαγε* A(D) | (116, 14) *Ἀπλοῦν* AD | (116, 15) *Μή με* Lugd. | 30 Xyl. | 31 ADLugd. | 32 ABas. | (117, 6) *Ἦδη* Lugd. | 33 AT | (117, 14) *Καὶ ὁ* Xyl. sp. (contin. Bas.) | 34—36 AXyl. | 37 Xyl. | (118, 8) *Τί παράσση* A | *Ἰσον* AXyl. | 38 Xyl. | 39 AXyl. | 40 AXXyl. | 41 A(X)Xyl. | (120, 2) *Πρὸς* Leop. | 42 AX Xyl. (sp.).

X.

2 Lugd. | 3 AXyl. | 4 Xyl. | 5—8 Xyl. | (126, 16) *Καὶ εἶναι* Xyl. | 9 Xyl. (A?) | 10 AXyl. | (127, 6) *Οὔτοι* Leop. | (127, 7) *Ἐὰν* A (κἂν) Xyl. (sp.) | 11 Cas. | (127, 10) *Οὐδὲν* T sp. | (127, 16) *Δύο* AXyl. | 12 AXyl. | (128, 3) *Σχολαῖόν* Xyl. | 13 ATm | (128, 7) *Μήτι* Xyl. | 14, 15 AXyl. | (128, 21) *Ἰδέτωσαν* Xyl. | 16 AXyl. | 17 Xyl. | 18, 19 A | 20 AXyl. | 21 A | 22 ALugd. | 23—25 AXyl. | 26 AT (Xyl. contin.) | 27 AXyl. | (131, 2) *Μόνον* Lugd. 28 AXXyl. | 29 AXCas. | 30 A(X)Xyl. | 31 AXyl. | (132, 6) *Οἶαν* Leop. | 32 AXLugd. | 33 AXyl. | (133, 8) *Οὐ* A | (132, 23) *Ταύτην* A | 34 AXXyl. | 35 AXyl. | 36 A(X)Xyl. | (135, 9) *Ἐφ' ἡμῶν* Xyl. | 37 AXyl. | 38 A (42, 21) *Μηδέποτε* Xyl.

XI.

2—4 AXyl. | 4, 5 coni Reiske | 5 A | 6 AXyl. | 7 Lugd. | 8 ACas. | (139, 24) *Ομοδ.* Xyl. | 9 AXyl. | 10 A(X)Xyl. | (140, 14) *Πᾶσαι* Xyl. | 11, 12 AXyl. | 13 ATXyl. | 14 Xyl. | 15 AXyl. | 16 BXyl. | 17, 18 Xyl. | 19 AXXyl. | 20 A(X)Xyl. | 21 AXXyl. | 22 A(X)Xyl. | 23 Xyl. | 24 AXyl. | 25 AXyl. | 26 ABas. | 27 AXyl. | 28 Xyl. | 29 AT | 30 A | 31, 32 Gat. | 33, 34 AXXyl. | (148, 13) *Ἀφ' ὅρων* et (148, 14) *Οὐδὲν* Xyl. | 35 Gat. | 36 A(X)Xyl. | 37 Tm | (149, 1) *Καὶ ὁρέξως* Xyl. | 38 Xyl. | 39 A.

XII.

2 AXXyl. | 3 A X Xyl. | 4 ATmX | (151, 13) *Ἐὰν* Xyl. | 5, 6 AXyl. | 7 Xyl. | (152, 18) *Πάσης ὕλης γυνὰ* Lem. | (152, 20) *Τὰς* Xyl. | 8 Gat. | (152, 23) *Ὅτι* A | 9, 10 Xyl. | 11 Gat. | 12 Xyl. | 13 AXyl. | 14 ATX. | 15 Lugd. | 16 A(X)Xyl. | (154, 4) *Ὅτι* A | 17 AXyl. | 18, 19 Gat. (qui ia notis haec cc. coniunxit). | 20 Tm | 21 Lugd. | 22 AXyl. (sp.) | 23 Xyl. (sp.) | 24 ABas. (sp.) | 25 Xyl. | 26, 27 AXyl. | (156, 25) *Καὶ ὅλως* Xyl. | 28 AXyl. | 29, 30 ALugd. | 31 ABas., Lugd. | 32 Xyl. | 33 A | 34 AXXyl. | 35 A (X)Xyl. (sp.) | 36 A | (158, 26) *Tò γὰρ* T.

ADNOTATIONIS SVPPLEMENTVM

(crassioribus notis capitum, minutis sectionum numeri indicantur, quibus additi sunt paginarum versuumque numeri uncis inclusi).

Lib. I.

3 2 (1, 12) ἀγωγῆς Is. Casaub. || 4 1 (13) τό με Cas. || 3 (15) ^(pag.)
 εἰς τοὺς τοιοῦτους Iun. || 5 1 (18) Σεκοντάριος Turnebus (Adv.
 V, 10); Σεκοντόριος Lipsius (Saturn. II, 24; p. m. 115) || 4 (20)
 δυσπαράδεκτον Sch. || 6 2 (2, 1) ἀπιστιτικὸν Bas., unde ἀπι- 2
 στεντικὸν Xyl. legisse susp. Gat.; ἐπιστητικὸν Suid. cod. B, Zo-
 narae D; ἀποστατικὸν Zonarae A; ἐπιστητὸν Suid. cod. E pr. ||
 (2) τοῖς] τῆς A || 6 (7) Βακχείου] Εὐνυχίου Gat. || Ταυτάσιδος]
 Ἀνδρωνος Is. Casaub.; Βασιλίδου Menag., Gat., Παννάσιδος R.;
 Τεωσίον Lem. || Μοικιανοῦ Is. Casaub.; Μαικιανοῦ Menag., Gat. ||
 7 (8) <μῆ> γράφαι Rich. || 7 2 (13) μηδὲ τῷ Cas. in vers. ex-
 pressisse videtur Gatakerō; μηδὲ [τὸ] Sch. II || (14) θεωρημάτων
 A || (15) ἐνεργητικὸν Xyl. in adn. (ubi ἐνεργητικὸν tamquam Tox.
 cod. lectionem adfert); ἐνεργητικὸν anon. apud Menag. || 3 (17)
 ἀστρολογίας Xyl. conl. in ed. Turic., retraxit in Bas. || 5 (20)
 σινεόσεως A; Σινουέσεως Menag. || 7 (3, 3) <μῆ> περινοοῦντα 3
 Menag. || (4) περὶ <ἄλλων; (vel αὐτὸν; voluit puto αὐτῶν)> λα-
 λούσι Xyl. in adn. Bas. || 8 (5) ἐπικτητίοις A || ὦν A || μετέδωκε
 T || 8 1 (6) ἐλευθέριον Mor. || 4 (10) παραδείματος A || (11) αὐτὸς
 <πόνος> anon. apud Menag. || σφροδρότατος A pr. || 6 (13) σοφῶς
 Iun.; σοφὸν ὡς Lofft || 7 (16) <τῶν> φίλων Cπ || (17) διὰ
 ταύτας Iun.; δι' αὐτὰς vel διὰ τὰ τοιαῦτα Rich. || 9 6 (4, 1) τοῦ 4
 ἀθεωρήτον τῶν οἰομένων Salm.; τὸ ἀθεώρητον τὸ ἀνομένων J. G.
 Vossius (v. Epp. Mer. Casauboni); τῶν ἀπ' ἀθεωρήτων ὀρμω-
 μένων Bernhady (in Suida ed.); κατὰ τὸ ἀθεωρήτον οἰομένων
 Pol.²; καίτοι ἀδεῶς ὀητορευομένων Radermacher; delet haec
 verba Rend. || 7 (2) προσηγεστέρα D (η corr.) || 10 2 (15) ἐν A ||
 (16) οὐχὶ π. τ. ῥήματος del. Pol.² || 13 1 (5, 11) καὶ <ἄκοντα> 5
 ἀποκ. Lofft; καὶ del. Cor. || ἀποκαθιστάναι A || (13) Ἀθηνοδόρον
 Menag. || 14 2 (18) κατὰ T || (18—19) κατ' ἰσότητα καὶ ἰσηγο-
 ρίαν διοικουμένης del. Sch. II || 3 (21) ἐμμελὲς Menag., R.; ἀτενὲς
 Mor., ἐμμενὲς Reche; ἀφελὲς Lofft || 15 1 (6, 6) Παρὰ Κλανδίου 6
 Μαξίμου Is. Casaub.; Παρὰ Κατούλου καὶ Μαξίμου Salm. || (7)
 παρίφορον Bas.; unde παράφορον Iun.; εὐπαράφορον Cor.;
 εὐεπίφορον Nauck || 5 (12) οὐκ ἄλλως Nauck; οὐκ εἰκαίως Lofft;
 οὐκ ἄκων vel οὐκ ἀλόγως Rich. || 8 (16) ἀδιστρόφον A || (17) διορ-
 θωμένου D pr. || 9 (19) αὐτὸν A || (19—20) ἐχαραεντίζεσθαι A T D;

- εὖ χαριεντίζεσθαι Menag.; οὐ χαρ. Gat.; προσχαρ. R.; μὴ χαρ.
 7 Cor. || 16¹ (21) ἐμμενετικὸν Menag. || 3 (7, 1) πολύπονον T (corr. Bas.) || 5 (3) τὸ ἀπαράτρεπτον (vel ἀπαραιρέπτως <ἔχειν>) εἰς R. || εἰς del. Mor. || 3 (6) κοινωνοημοσύνη A || (7) μὴ δὲ A || (9) ἀποληφθέντων Rend. || 9 (11) ἀλλ' οὐ προαποστήναι (ἀρκεσθέντα) Iun.; (ἐπίμ.) ἄλλον οὐ προαπέστη Cas.; ἀλλ' οὐποτε προαπέστη Lugd.; ἀλλ' οὐ τὸ <ὅτι> προαπέστη Pol.²; ἀλλ' οὐποτε ἀπέστη Lem. || 10 (13) μηδαμῶς Suid. codd. BE || 11 (14) ἀνταρκὲς T || 13 (17) στέλλεσθαι Scaph. || 14 (18) καὶ τῇ μινευτικὸν T (corr. Bas.) || (19) τινῶν] τονῶν T (*de iis rebus* Xyl.), unde τόνων
 8 <τινῶν> Cas., πόνων R. || 16 (8, 1) παρέχοι Rich. || (3) ἀνεπιτιδεύτως T || 17 (4) μηδέποτ' ἂν Mor.; μήποτε ἂν Lofft || οὐερνάκλος] aut vernam Xyl. || 18 (8) ἐξονειδικὸν AD || 20 (11) οὔτε [ὡς ἂν τις] φιλοζήλως Lem. || (12) οὐ γε μὴν R. || (14) καὶ ἢ Cor. || ἢ τε φαρμ. <ἐντὸς ἢ> καὶ ἐπιθ. ἐκτός Cas. || ἐκτός del. Rend.; <τῶν> ἐκτός Rich. || 21 (16) <τῶν> νόμων Mor., <ἢ> νόμων Lem. || (17) πραγμαμάτων <ἐμπειρίαν> Iun. || (19) οὐδὲ AD || (20) ἐπιτήδειος
 9 Lem. || τὸ φαινέσθαι τὰ R. || τὸ τὰ π. φυλ. del. Pol.² || 23 (9, 1) αὐτῆς Cor. || 24 (3) ἀλλ' D (A?), ἀλλὰ T || 25 (6—8) τοῖς τοιοῦτοις ἀνθρώποις <πραχθῆναι ταῦτα>, πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ δ. π. δεδορκότος αὐτοῦ vel τοῖς τοιοῦτοις ἀνθρώπου πρὸς αὐτὸ τὸ δ. π. δεδορκότος αὐτοῦ Cas. (in vers. τοῖς τοιοῦτοις. τοῖς ἀνθρώποις πρὸς αὐ. δὲ τὸ δ. π. δεδρακότος); τοῖς τοιοῦτοις, ἀνθρωπος δὲ πρ. αὐ. (vel τοῖς τοιουτοτρόποις. πρὸς αὐτὸ δὲ; idem Menag.) τὸ δ. π. δεδορκῶς Salm.; τοῖς τοιουτοτρόποις, ἀνθρώπου πρ. αὐ. δὲ δ. π. δεδορκότος Boot; τοῖς τοιοῦτοις, οὐ πρὸς ἀνθρώπους. πρὸς δὲ τὸ δ. π. δεδορκότος R.; τοῖς τοιοῦτοις ἄλλοις, πρὸς αὐτὸ τὸ δ. π. δεδορκότος Cor. et (πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ δ. π. δεδορκῶς) Stich., τοῖς τοιοῦτοις, <ὡς> ἀνθρώπου πρὸς αὐ. τὸ δ. π. δεδορκότος Rich. || (7) πρὸς del. Mor. || (8) πραχθεῖσι T || 26 (9) ἄωρεϊ λ. Lugd.; ἄωριλούστης Menag., ἐν ἄωρεϊ λούστης R. || 27 (11) ἢ ἢ A || ἀπὸ χωρίου Bas. (*e praedio* Xyl.); ἐπιχώριος (aut ἐπὶ Λωρίου) Salm. || (12) στόλος adn. Lugd. || ἀνάγουσα κτλ.] (καὶ ?) διαγωγή ἐπὶ τῶν κατ' ἄγρον ἐπαύλεων Boot; καὶ ἢ κατ' ἄγρους Cor. (id. ἐπιχώριος) || (11—13) τῇ ἀπὸ Λωρίου στολῇ, ἀναχθείσῃ ἀπὸ τ. κ. ἐπ. καὶ ὦν ἐν Δανουβίῳ, τὰ πολλὰ Fourn. || καὶ τῶν] χιτῶν vel ἀχιτῶν vel ἐν χιτῶνι Salm.; καὶ ὁ χιτῶν Lem. || 28 (13) φελώνη Salm.; φαινόλῃ Lem. || Τοῦκοις Gat. || παραιτούμενος adn. Lugd. (idem deleto ὡς Cor.); παραιτουμένως [ὡς] Salm.; παραιτητός Lem. || (14) ὁ τρόπος τοιοῦτος Boot; τοι. ὁ τρ. Cor. || 29 (17) <τῷ> λελογίσθαι vel τῷ λογισμῷ R. || ἀτ. <τε> τεταγμένα Sch. || (18) ἐαυτῇ Lem. || 31 (22) ἐπικαρτερεῖν Cas., Gat.; ἐγκαρτερῶν R.; ἀποκαρτερεῖν Lofft || νήφειν Scaph.; νήφειν ἐν Rendall || (24) οἷος Gat.; οἷος <ἦν> Lofft || τὸν Μάξιμον R. || 17¹ (10, 3) <ἀγαθὰ> σχεδὸν ἅπαντα σχεῖν Gat., σχεδ. <ἀγαθὰ> ἅπαντα σχεῖν Cor.; ἅπαντας σχεῖν R. || 2 (4) πεμμελῆσαί A || (5) ἔτυχεν T ||

(6) εὐποιία Oxon. || 3 (8) ἐκτραφῆναι Bas. || 4 (9) πρὸς ὥρας Lugd. || (10) ἐπιλαβεῖν corrupt. putat Mor.; <τι> καὶ ἐπιλιπεῖν Lofft || 5 (11) ἔμελλεν T || τύφον: corr. Stich || (13) ἐστι T || (14) σημειωτῶν Bas. || (15) <καὶ> τοιῶνδ' ἔ. Sch. (qui verba καὶ . . . κόμπου del.) || (16) νῆ διὰ Bas.; νῆ Δία μὴ διὰ Cas. || 6 (19) τυχεῖν A (τυ corr.) || 7 (21) μὴ ἀφυσῇ μοι Nauck || γένεσθαι A || 8 (23) ἐπιτηδεύμασι T || 8 (25) εὐδοῶς A || 9 (11, 1) μὴ] μὲν (με?) aut 11 <οὐκ> ἔτι servato μὴ Menag.; 'μὴ tollendum' Mor. || 11 (4) ἐστι T || (5) δόσει Cor. || (6) ἐπικουρίαις Lofft || 13 (11) <τὸν> ὕστερον ἐν <τοῖς> ἐρ. π. γ. ὑγιᾶσαι Sch. || 14 (13) πράξι A T: corr. Gat. || 16 (16) εἰς ἄλλον τινὰ Lem. || 20 (22) δοθῆναι <μοι> Cor.; δειχθῆναι vel δηλωθῆναι R. || 21 (23) τοῦτο Lugd. (hocque Xyl.) || (24) Chrese Xyl., Chraesae Bas.; Χρύση Lugd. (<ἐν> Χρύση Lem.); χρησμών adn. Lugd.; χρήσει Boot; ὡς περιχρῖσθαι vel (τούτου) εὐτυχεῖν Salm.; χρήσῃ R.; χερσί Reche || 22 <τὸ> ὅπως Salm.; <τὸ> ὅπως τε Gat.; οὕτως τε ἔ. φ., <ὡς> μὴ Rich. || (25) ἀποκαθῆσαι Bas., unde ἀποκαθίσθαι Gat.; ἐποκεῖλαι Mor. || 23 (12, 2) 'versus pars' Kron. || 24 (4) <β(ιβλίον)> α' Reiske, qui 12 haec ad ea quae sequuntur spectare putat.

II.

1 1 (9) Ἐωθεν A, Εωθεν T (Solebat id sibi praedicere Xyl.) || 3 (13) κακοῦ] αἰσχροῦ D (κακοῦ s. l.) || (16) P. Corssen: v. Berl. Philol. Wochenschrift XXXI, 1390 || (18) ἀπέχεσθαι αὐτοῦ Stich olim || 2 2 (13, 2) σπονδαῖς vel σπονδαῖς δός σε adn. Lugd. || 13 σπῶ <, περὶ δ> οὐ Menag. || (4) κροκύφαντος del. Rend. || ἐκ . . . (5) πλεγμάτιον vel solum πλεγμάτιον del. Sch. || 4 (8) ἐστὶν AC (in D comp.) || sic tecum reputa Xyl.; ὥδε ὑπονοήθητι R.; οὐ δὴ ἀπονοήθητι Sch.; ὥ δὴ ἐπινοήσας, ὅτι γ. εἰ, μηκέτι Cor.; οὐ δὴ προνοήθητι vel ἐπιμελήθητι Stich || (10) ἀκοινονόητον Lem. || (11) ὑποδείσασθαι Gat.; ὑποδεῖσαι Cor.; ὑπιδέσθαι Wilam.; ὑπολύεσθαι Schmidt; ἐποδύρεσθαι Lem. || 3 2 (17) ἐστὶν A (in D comp.) || 3 (14, 1) ἐστὶν A, in Da et Db comp.; αἰτεῖς Pol.² || 14 (2) ῥίπον: corr. Stich || γογγίζων A || 4 1 (5) ante Μέμνησο et (6) οὐ χρᾶ deesse quaedam put. Xyl. || (6) αὐτοῖς adn. Lugd. || 2 ἔδει R. || (9—10) si ociosus intra parietes consumpseris Xyl. || (10) καὶ οἰρήσῃ ὡς οἶχ. Pol.² || (11) ἦξει vel ἦξει σοι Sch. II; ἱξεῖται Cor.; ἦξετε Jackson || 5 1 (12) <ὁ> Ῥωμαῖος Is. Casaub. || 2 (17) Pol.² || (18) αἰροῦντος] κρεῖττονος adn. Lugd. || (20) συμμεμηνημένα Cor. || 3 (15, 1—2) θεοειδῇ βιῶναι Nauck || 6 1 (4) Ὑβρις (!; Ὑβρις 15 Couat) vel Ὑβρίσεις Gat.; Ὑβρίσῃ; μὴ ὕβρις Rend. || (5) οὐ] φεύγει Gat., σπεύδει R.; ῥεῖ Pol.² || οὐ γὰρ ὁ β. <ἀρκεῖ> Stich olim || vita enim unicuique id praebet Xyl.; εὐ γὰρ ὁ β. ἐκ. <παρ' ἑαυτῶ> vel <αἰδουμένῳ ἑαυτόν> Cas.; ἔξεις. <ἐξ ἑσ> οὐ. ὁ β. γὰρ <εἰς> ἐκ. Jackson || 7 1 (8) Non patere te circumagi

- Xyl. (unde *Mῆ περισπάτω σε* Gat.) || *τί σε*] *ἔτι σε* R. || (9) *σεαντῶ* (sed *ῶ* corr.) A || *σπαῦσαι* D pr.; *πάνση* Sch. II || 2 (10) *παροφoρὰν* Iun. || (12) *<έν>* *τῷ βίῳ* Mor. || (13) *ἀπενθύνουσι* A || 8 (15) *γίγνεται* T (in D comp.) || 9 (20) *τοῦ* *τον* Sch. II || (22) *λέγῃ* A ||
- 16 10 1 (16, 1) *ἀμαρτιμάτων* M pr., *ἀμαρτιμάτων* M corr. || *συγκρίνειεν* D pr. || 2 (6) *ἀκολαστώτερος* D || 3 (10) *ἔοικε μᾶλλον* D pr. || 11 2 (16) *εἰ δὲ ἔτι* (vel *ἦτοι*) adn. Lugd.; *εἰ δὲ ἦτε* Cas., *εἰ δ'* Mor. || (17) *μοι* *μοι <πλέον>* Mor.; *σοι* Cor.; *δεῖ* Nauck || *ζῆν <κέρδος>* Pol. || (18) *θεῶν προνοίας* (ἢ et *κενῶ* alt. del.) Nauck || 3 (19) *κατὰ* AD || (20) *περιπίπτει* AT (corr. Bas.) || (21) *τὸ δὲ λοιπὸν* Lem. || (22) *ἐπῆ τὸ πάντῃ* Oxon.; *ἐπῆ παντὶ τὸ* Sch. II; *ἐπεὶ πάντῃ τὸ* Cor. ('ΔΓ'); *ἐξῆ παντὶ τὸ* Fourn. || 5 (24) *κατ'* *δι'*
- 17 Scaph.; *παρ'* Stich || (17, 1) *οὔτε* Bas. || (2) *παρὰ ἀτεχνίαν* AD || (3) *ἐπίσης* del. Pol.² || *τῆς τε* A pr. || 6 (8) *οὐ γὰρ ἀγαθὰ* R. || *ἄρα ἀγαθὰ* A pr. (ut vid.) || 12 1 (12) *διασεσθημένα* Cor. || (14) *νεκρά. νοεράς δυν., ἐφιστ.* T || *δυνάμειος <τόνον τούτω>* ἐφ. Fourn. || 2 (15) *<ἀφαιροῦσι>* adn. Lugd.; *<χαρίζονται>* Gat. (*ἀφαιροῦνται* Gat. marg.); *<περιποιοῦσι>* Menag.; *<ἀνξάνουσι>* Lofft || 3 *ἐστὶν* T || (17) in archetypo codd. AD *ἐναφανιζόμενα* scriptum fuisse videtur || (19) *εἴ τις*] *ὅστις* Bernhardy || 4 (21) *deus hominem attingat* Xyl., unde *θεὸς ἀνθρώπου* adn. Lugd. || (22) *quomodo afficitur eo tactu pars illa* Xyl.; *ὅταν πῶς ἔχῃ ἢ διακίηται* vel *πῶς ἔχῃ ὅταν διακίηται* Cas.; *πῶς ἔχῃ ὅταν διίκηται* Gat.; *ὅταν πῶς ἔχον διακίηται* (!) Boot; *ὅταν πῶς ἔχῃ οὔτω διακίηται* R.; *καὶ ὅταν*; (?) *πῶς ἐκεῖ διακίηται* de Joly; *πῶς, ὅταν οὔτως ἔχῃ, διακίηται* Rend.; *καὶ ὅταν οὔτως διακίηται*
- 18 Lem. || (23) *μόριον*; T || 14 1 (18, 13) *καὶ*] *κὰν* vel *ἦ* Rich. || (13—14) *μυριάκις τοσαῦτα* Rich. || (15) *τοῦτο* T (corr. Bas.) ||
- 19 *ἀποβαλεῖ* Cor. || 3 (17) *καί<τοι>* Sch. || *οὐκ ἴσον*; Reche || 5 (19, 10) *εἴπερ*] *ὅσπερ* vel *ὥσπερ* Gat. || 15 (12) *δηλοῖ* Gat. (id. v. 13); *δηλον τὸ . . . λεγόμενον* R. || (14) *αὐτὸ* Cor. || *νόστιμον*] *ἡδὺ* adn. Lugd. || 16 1 (17) *ἀπόσκημα* D pr. || (18) *γίγνεται* Kron. || 2 *γιγνομένων* D || (19) *ἐν μέρει*] *ἐν ἐμμελείᾳ* Lofft; *ἐνώσει* Rend. || 3 (21) *ἀποστρέφῃ* Kron. || (22) *εἰσι* T, in D comp. || 4 (23) *ἡσᾶται* A ||
- 20 6 (20, 2) *ἀλλ'* D || (4) *ἐπὶ τι τέλος* Cor. || 17 1 (9) *σύγκρισις* M; *σύγκρασις* Iun. || *ῥέμβος* adn. Lugd. || (9—10) *ἡ δὲ ψυχὴ δ., ἡ δὲ τύχη δ.* Sch. || (12) *τύφος*: corr. Stich || 4 (19) *ἐρχόμεν⁹*? D pr. ||
- 21 (22) *ζῶων* D || *συκρίνεται* M || 5 (21, 2) *κακὸν <ὄν>* *κατὰ φύσιν* vel *κακὸν κ. φ. <ὄν>* R.; *κακὸν <τῶν>* κ. φ. vel *<τῶν>* κ. φ. *κακόν* Cor.

III.

1 1 (11) *βίῳ ἥτις* A || (12) *ἀνθις*] *αὐτῇ* vel *αὐτῆς* Menag.; *αὐθις αὐτῇ* Lem. || (13) *τὴν θεωρίαν τὴν συντείνουσαν* R. || 2 (17) *χρησθαι <καλῶς>* R. || (19) *αὐτόν* T; *αὐτόν* A et Tox. cod. ||

3 (21) τῷ] διὰ τὸ Iun.; τὸ et (22) <ι>δία τὸ Lofft || 22 (22, 6) 22
ιδίως] ἡδέως Menag. || 3 (7) τε] δὲ R. || σὺκα A (sic semper fere) ||
κέχηνε T (in D compend.) || 5 (14) βάθος Mor. (del. verbis καὶ ἐν-
νοιαν βαθυτέραν) || εὐνοιαν Cas. || (15) <δ> οὐχί R., Mor. || (17) συν-
ίστασθαι R. (qui et νῆ Διά σ. coni.); καὶ συνίστασθαι Cor.; ιδίως
πως διὰ τι συνίστασθαι Stich || 6 (19) πλᾶσται A || δεικνύουσι D ||
(20) παισὶν] πᾶσιν Cas. || (21) ἑαυτοῦ] αὐτοῖς Pol.² || 31 (23, 1) 23
<καὶ> αὐτὸς Cor. || 2 (2) θανάτων A || (3) πεπρωμένον D (ρω
corr.) || 5 (10) Δημόκριτον 'corruptum' Sch. || 6 (14) χεῖρωνι D
pr. || ὅσῳ περιέσσι Cas.; ὅπερ ἐστὶ Boot; Salm. ἦτοι γὰρ ἄλλον
ἔργον στέρη et ὁπόταν μὴ... ποιῇ e c. 4 ante ἢ περιέσσι trans-
tulit; οὐ περιέσσι vel ἢ <οὐ> περιέσσι vel ὅπερ εἰκὸς ὑπηρετεῖν
Gat.; verba ἢ... ὑπηρετοῦν del. inque eorum locum ὅσῳ κρεῖτ-
τον τὸ ἡγεμονικὰ inser. putat Mor.; ὅσῳ κρεῖττον τὸ ὑπηρετού-
μενον ἢπερ ἐστὶ τὸ ὑπηρετοῦν R.; ὅσῳ περιέσσι (τοῦ ὑπηρετοῦν-
τος) τὸ ὑπηρετούμενον Cor. apud Sch.; ὅσῳπερ ἐστὶν ὑπηρετοῦν
Cor. in ed.; ὅσῳπερ περιέσσι τὸ ὑπηρετοῦν Pol.² || (16) λυθρος A ||
41 (17) κατακρίψης A || (18) μὴ τήν] τήν μὲν D || (19) ποιῆς vel
ποιῶσι R. || ἦτοι] ἦδη Boot || γὰρ] καὶ Cas. || ἦ τοι γὰρ (vel ἡ γὰρ
τοῦ) ἄλλον ἔργον τήρησι Gat.; τί γὰρ ἄλλον ἔργα τηρεῖς, τουτέστι
στρέφῃ R.; ἦτοι et τοῦτο pro τουτέστι Mor.; aut τουτέστι del.
aut τοιοῦτό τι Cor.; αὐτὸς γὰρ καλοῦ ἔργον στ. (τοιοῦτό τι) Pol.²;
τί γὰρ ἄλλον ἔργον στ. τοιοῦτον ἔτι (vel οὕτως ἔτι) φ. Rend.; οὕτως
γὰρ πολλοῦ ἔργον στ. Rich.; τί γὰρ ἀνθρώπου ἔργον στέρη τοι-
οῦτό τι φ. Jackson; τῆς... παρατηρήσεως (23, 22—24, 1) post
τουτέστι transp. Lem. || (20) πράττει D || (22) <ᾱ> ποιεῖ Mor.;
ποιεῖ <σ> Lem. || ἀπορέμβεσθαι AD || 2 (24, 3) πολὺν δὲ μᾶλ- 24
λον aut πάνν δὲ καὶ μάλιστα R. || 3 (5) διανέροιτο Gat. || (6) ἀπο-
κρίναο T (corr. Bas.) || (7) ἀπλὰ A || 4 (11) ὁ γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ
Cor. || (12) τὸ ὡς] τὸ Menag.; τὸ <ἑαυτὸν παρατηρεῖν, ἀλλὰ> τῷ
ἐν R.; ὡς ἐνι (vel ὡς ἂν) ἄριστος Rich.; τό πως Lem. || (13) καὶ
alt.] καλῶς Pol.² || (14) <ὕφ> ἡδονῶν R.; <πασῶν> ἡδονῶν
Sch. II || (15) ἄτρουτον Valckenaer (v. Thesauri L. Gr. ed. Didot. i.
voce ἄτρουτος) || (17) [τοῦ] ὑπὸ μ. π. κ. <δυνάμενον> Menag. || (21)
πράττει D || 5 (22) μόνον γὰρ εἶναι ἑαυτοῦ C || 6 (25, 3) μοίρα A || 25
(3—4) συμφέρεται καὶ συμφέρει J. G. Schultheß || 7 (5) πᾶν
τῶν A || (6) ἐστὶν AT (in D compendium scripturae) || (7) ἀν-
θετέον A, ἀνθικτέων Bas. || 8 (10) φύρωνται T (corr. Bas.) ||
διατέλει D; <οὐ> διατελεῖ Lem. || 9 (11) οὗτοι νῦν AD || (12)
οἴγε... ἀρέσκονται del. Lem. || 51 (13) ἐνεργεῖ A || (15) πολυ-
ρήμων A || 2 (18) ἀνατετακός R. || (19) εὐλύτως Gat. || (20) θεό-
μενος D (ε pr. corr.) || 3 (20—21) ἐν (quod def. Schmidt) vel
ἐνῇ vel ἐνέστω Gat.; ἔτι δὲ τὸ φαιδρὸν ἔστω Mor.; ἐν σεαυτῷ
(vcl ἑαυτῷ) δὲ ἔχων τὸ φαιδρὸν R.; ἐνθεν τὸ φαιδρὸν Bach De
M. A. Antonino Lips. 1826 p. 36; ἐνι (vel ἐν vel ἐνέστω) τῷ
φαιδρῷ Cor.; ἐν δὲ (vel γὰρ) τὸ φαιδρῶνον Sch. II; ἔχε δὴ τὸ

- φαινόμενον φαιδρὸν Rend.; ἐν δὲ τούτῳ τὸ φαιδρὸν idem (in vers.); ἐν δέ σοι ἔστω τὸ φαιδρὸν Couat || (22) ἦν A || <οὐ>
 26 παρῆξουσιν Lem. || 6 1 (26, 7) ἀπόλαβε A || 2 (11) ἤσεν Menag. ||
 3 (16) τὸ ἴδιον καὶ τὸ σὸν del. Rend. || καὶ τὸ σὸν] καὶ ὅσιον
 Lofft || (17) ἀντικαθίστασθαι P. Corssen (Berl. phil. Woch. XXXII
 734) || 4 (17—18) κοινωνητικῶ vel προνοητικῶ ἀγαθῶ R.; ποιη-
 τικῶ ἀγαθοῦ Rich. || 5 (21) κατεκράτησεν (κ pr. corr.) A ||
 27 7 (24—27, 1) ἀπόλαυε ἀτύφως καὶ φύλασσε R. || (27, 1) ἄτυφον
 Gat. || κρίσιν μόνον, ὅπως T (at id modo cura Xyl. || (1—3)
 κρίσιν. Μόνον μὴ . . . ποιήσῃ, μὴ τιμήσῃ Lofft || 7 1 (3) σεαντῶ
 Cor. || ἀναγκάσῃ A || 2 (8) ἔργια Lugd., unde ἔργα adn. || (9) δει-
 σεται Bas. || (10) αὐτ <τὸν θάνατον> μήτε διώκων αὐτ μήτε
 διώκων <τι> Gat. || 3 (11) δὲ] γὰρ Sch. II || (13) μέλη A corr.;
 μέλλει Menag. || (14) εὐλύτος Nauck || 4 (15) παρὰ A || (17) τῶν
 ἀνοικείων Lofft || νεοροῦ Bas. || νοερῶ πολιτικῶ ζώω Cor. || τρόπῳ
 adn. Lugd. || τρόπων διαγίνεσθαι Reiske || 8 1 (19) ποιῶδες A ||
 μὴν del. Cor. || μεμωλυσμένον Rend. || 3 (24) οὐδὲ <οὐχ> ὑπ.
 28 Lofft; οὐδ' ἀννπεύθυνον Rich. || 10 1 (28, 6) δ' AC, in T
 compend. || 2 (7) τὸ om. Lugd. || (9) ἀνθρωποπαρίαν A || (10) οὐδὲ
 T || 11 1 (15) δι' ὅλον Menag. || διειλημένως Cor. || 2 (21) συ-
 βάλλειν Mor. || ὁποῖῳ τινὶ (del. τῷ) αὐτ ὁποῖῳ τῷ Sch. II, ὁποῖόν
 29 τι vel ὁποῖόν τι ὃν Corssen (v. 63) || 3 (29, 2) <καὶ> τῶν λοιπῶν
 Sch. || 4 (4) σύννησιν Mor.; σύλλεξιν censor Gott. || 7 ὅτι A; ὅ τι
 τὸ R.; ὅ τι Sch. || 5 (9) εὐνοῶς Cas.; εὐμενῶς Iun.; εὐνόως Mor. ||
 12 1 (11) ἐνεργῆς <, ἐνεργῆς> R. || (12) παρεμπορεύσαιο vel aliud
 verbum a παρ- incipiens Cas.; ἐνεργῆς 'ἀπὸ κοινοῦ supplendum'
 Iun.; παρεμπόρευμα <παρεμπορεύσαιο> αὐτ <ἐπιζητῆς (vel ποιῆ)>
 παρεμπόρευμα Gat.; <ζητῶν> παρεμπόρευμα Lofft; παρεμπόρευμα
 <ἐμπορεύῃ> Pol.² || (14) τούτῳ Cor. (huic Cas.) || (17) ὁωμαικῇ
 Rich. || εὐ ζωήσεις T (corr. Bas.); εὐ ζήσεις Menag. || 13 1 (19)
 Ὅπερ Bas. || (21) <τ>ἀνθρώπινα Cor. || (22) ποιεῖ (voluit putō
 30 ποιεῖ) Menag. || 2 (25) οὔτε TC || 15 (30, 7) σκάπτειν R.; συλλέ-
 γειν Cor. || (8) δονεῖσθαι Pol.; κινεῖσθαι Rich. || (9) ἔτερα A ||
 16 2 (14) τὸ [δὲ] τὸν νοῦν . . . καθήκοντα post (v. 18) λοιπὸν
 [τὸ] ἴδιον ἐ. τοῦ ἀγαθοῦ transp. Gat. || (16) πορνούντων vel
 πορνευόντων Cas., ποιοῦντων 'de re venerea intellegendum' mon.
 Cor. ap. Sch. II; <αἰσχρῶ> ποιοῦντων Pol.²; <ὅποιονοῦν> ποιοῦν-
 των ego olim. || 3 (17) τὰ λοιπὰ] τὰλλα (vel ταῦτα) πάντα Stich ||
 31 4 (24) ὅτι] ἔτι Lofft || (31, 4) συνειρμοσμένον A.

IV.

- 1 1 (11) ἐσθήκει (ἐστ. putō) Iun. || 2 (12) ὑποτετ. Iun. || (13) ἀγό-
 μενα Sch. || 2 1 (21) συμπληρωτικὸν A (ι corr.) || 3 1 (22) Ἴνα
 32 χωρήσεις A || 2 (32, 1) ἰδιωτικότερον A || (1—2) ἦσαν A || (2) σεαντὸν
 Leop. || (3) ἀνθρώπος Lem. || (4) μάλιστα A || (5) εἰς ἃ ἐγκ.] οἷς

ἐγκυρήσας Lem. || 3 (9) ἀντὴν Cas.; ψυχὴν Is. Casaub.; ἀνίαν Gat.; λύπην (ἄτην, ἄσπην, ἄλμην) R.; λύμην Corssen (v. III 63) || ἀπολῦσαι Iun. || 4 (11) δυσχερανεῖς Cor. || (16) ἐκταθέντες Stich || 5 (17) καὶ ante τετέφρωνται (v. 16) transp. Stich || δυσχερανεῖς Sch. II || (18) <μέμνησο ὅτι ὁ θεὸς> ἀνανεωσάμενος adn. Lugd. || 6 (20) ἔτι ut dittogr. del. Stich; τι Jackson || ἔτι ἐννόησον adn. Lugd.; ἔτι ἐννοήσαντος Menag., R. || (21) σώματι J. G. Schultheß || (33, 1) καὶ pr. del. Mor. || (2) καὶ del. Mor.; [καὶ] 33 λ. . . . τοῖς Cor. || 7 (2) δοξάριον A (o alt. corr.) || περισπᾶ Iun. || (3) ἐπιδόντα Menag | (5—6) [ἐφ'] ἡμῖν δ. vel εὐδοκίμούντων Cas.; ἐπευφημούντων vel ὑστεροφημούντων Couat || (6) περιγράφεται. <παύον ποτὲ.> C || 8 (7—9) ὅλη . . . ἐπαινεσόμενοι 'in parenthesi dicta' Mor. || 10 (14) ἔν T (alterum Xyl.) || 11 (17) μεταβαλεῖ Iun. || (18—19) παρατετύχηκας; σ. διανοοῦ. ὁ κ. R. || 41 (21) νεορὸν Bas. || 3 (34, 6) τό γε ὧδε σε μοι M || (7) ἀπομέ- 34 ρισται M || (7—8) ὑγρὸν ἀπὸ πηγῆς τινος καὶ τὸ πν. ἀφ' ἐτ. στοιχείου R. || (9) πυρρῶδες D || 5 (12) τοιοῦτό τι Sch. II || (13) σύκρισις M; σ. <καὶ διάκρισις> Cas. || τῶν αὐτῶν] τοιούτων Rend. || (14) δ' T || ἐφ' ὧν Gat. || (16) κατασκευῆς Rend. || 62 (19) δὲ AM || (20) τεθνήξεσθαι A || (21) ὑπολειφθήσεται M corr. (-ληφ- pr.) || 8 (35, 3) ἔξοθεν M || 9 (4) ἔνεκα τοῦ συμφ. <ῆ> φύσις 35 Gat. || συμφ. <φροντίζονσα> Fourn. || 101 (7) ἀκριβῶν Bas. || παραφυλλάσσης A || (8) ἀλλὰ ὅτι A; ἀλλ' ἔτι R.; ἀλλὰ Mor.; ὅτι post μόνον (v. 7) transp. censor. Gott. || 11 (15) ἐστὶν Leop. || 121 (19) ἄρα A || παρίῃ Rich. || 2 (20) ἀεὶ] δεῖ R. || (21—23) ὡς δίκαιον καὶ κοινωφελὲς καὶ τὰ παραπλήσια ταῦτα γίνεσθαι δεῖ, οὐχ ὅτι (ceteris om.) Mor. || (21—22) γίνεσθαι <ὄντως> et infra γενέσθαι pro εἶναι censor Gott. || παραπήγματα Sch.; παραπληκτικὰ Löffl; παραπαίοντα vel παραφέροντα Stich; παραπέμποντα ego olim || δεῖ <μεταπείθοντα> Sch. || 14 (26) γενήσαντι A || 15 (36, 1) βωλάρια] χουδρία Nauck || 16 (3) θεὸς ἀνθρώποις R.; 36 θεὸς <θεοῖς> αὐτοῖς Rend. || (4) ἀποκάμψης Gat. tac. || 17 (6) ζῆν <διανοοῦ> Rich. || 18 (8) ἀχολίαν Sch. || (10—11) ὅσιον. δεῖ (κατὰ τὸν Ἀγάθωνα) μὴ μ. ἦ. περιβλ. adn. Lugd.; ὅσιον καὶ ἀγαθόν. μὴ μετὰ νοθείας περ. Iunius; ὅσιον, μὴ μέλαν ἦθος <ἦ. δεῖ δὴ μὴ> περ. Gat.; ὅσιον καὶ καλὸν ἀγαθόν. μὴ μ. ἦ. περὶ σε βλέπεσθαι R.; ὅσιον. δεῖ γὰρ τὸν ἀγαθὸν μὴ μ. ἦ. περ. Mor.; ὅσιον, ἡκεί τε πρὸς τὸν ἀγαθὸν μ. μ. ἦ. περ. Reche; ὅσιον. ἦ κάρτα τόδ' ἀγαθὸν μὴ τὸ τοῦ πέλας ἦ. περ. Fourn. (qui olim μὴ γὰρ τὰ τῶν ἄλλων ἡγεμονικὰ περ.) || (11) μὴ ἄλλων ἦθος Stich; μὴ μελανηθῶς Schmidt || περιτρέπεσθαι Boot || 191 (13) Περὶ (om. Ὁ) A || (15) ἐκείνων A pr. || (16) ἐπτ.] μεμνημένων Nauck; ἐπτ. <καὶ μεμνημένων> Jackson || 2 (18) δὲ A, in D compend. || μνήμην A pr. || (19) τί Reche || (20) ζῶντα; ἀδ' ὁ (vel διὰ τί) ὁ ἔπ. Reche || 3 (21) παρ(ι)έντες Boot; παριεῖς vel παρίης Gat.; παρεῖς γὰρ νῦν εὐκαίρως R.; μὴ πάρες οὖν ἀκ. τὸν φρεσικόν

- λόγον Mori censor Gott.; πάρες οὖν νῦν εὐκ. Sch. || (22) ἐχόμενος Gat.; ἔχομαι R. || ἔχομεν λόγον. Λοιπὸν Boot; λοιπὸν ἐστι τὸ ἐχόμενον, ἄλλον τινος λόγον ('sed nonne et λόγον delendum?') Mor; παρeis ἔξη vel παρέντες ἐχώμεθα Cor.; παρeis γὰρ νῦν εὐκ. . . ἄ. τ. ἐχόμενος λόγον λοιπὸν ὅψει Fourn. || τὸν λόγον
- 37 λείπεις Lem. || 20 1 (23) ἄν A || (37, 1) οὐ γὰρ οὖν Rend.; οὕτι γοῦν Hoffmann || ἦ] οὔτε Nauck || 2 (4) τοδὶ δὴ Bas.; τὸ δέ γε R. || τινὸς D; sic vel <οὐ> τινος Gat.; <ἐπαίνον> τινὸς Sch. || 3 (7) κάλλιόν Rich. || γὰρ] δὲ Rich. || (8) <οὐκ> ἐαυτοῦ adn. Lugd. || ἐπαινεῖται A || (9) μάρμαρον Stich. || ἀθύλλιον A || 21 2 (13) θαπτόμενα Gat. tac. || (14) <μετὰ> ποσὴν τινα Cas., Gat.; ἐπὶ ποσὴν τινα Rend.; μετὰ τινα Scaph.; παρὰ ποσὴν τινα vel παρὰ ὀσηνδήτινα ego olim || (16) μεθισταμέναι A; μεθεσταμέναι Menag. || πόσον T || (17) ἐξαπλοῦνται R. || (19) προσενοικι-
- 38 ζομέναις R. || τοῦτο . . . (20) διαμένειν del. Nauck || 3 (38, 1) ἄλων A || 4 (4) <ἦ> αὐτῇ Sch. II || διὰ τὰς ἐξαιματώσεις del. Rend. || ἐξ. <ὥσπερ ὁ ἀήρ τὰς ψυχὰς χωρεῖ> Lem. || (4—5) διὰ . . . ἀλλοιώσεις susp. Stichio || (5) πυρρῶδες D || 22 (8) ἀπορέμβεσθαι A || 23 1 (11) ἐστι T || (12) τὸ σοί] ὁ σοι Sch. II || 3 (15—16) πόλι φίλη] πολλοὶ φίλοι bis A || 24 1 (18) μηδὲν ἄμ. τοῦ ἀναγκαῖα Xylander. || μήποτε <μηδὲν> Cas.; <ᾶρα> vel <βλέπε> μήποτε Gat. || ἄμεινον <μόνον> Rend. || <τὸ> τὰ ἀναγκαῖα Cor. || 3 (23) ἀπαρακτότερος A || 4 (24) δεῖ] δὴ A || καὶ del. Cor. || (25) τῶν οὐκ ἀναγκαίων
- 39 Mor. || 26 4 (39, 9) σοί τι κακῶς; Upt. || (10) συνένκλωστο Menag. || 27 1 (13) Ἥ τε . . . (14) κόσμος; Reche || (13) συμπεφυρμένος οὐ μὴν; ἀλλὰ κ. Lofft; συμπεφυρμένος μὴν; ἀλλὰ κ. Rend. (συμπ., ἀλλὰ μὴν κ. in vers.); κνκεών. — συμπεφυρμένος μὴν κ. — ἄλλ' ἢ ἐν σοί Lem. || (14) ἀλλὰ κόσμῳ R. || (16) καὶ διακεχυμένων del. Lem. || 28 (18) 'Μέλαν ἦθος.' Rend. || (19) παιδαριῶ-
- 40 δες βοσκηματῶδες Sch. II operarum errore || 30 (40, 6—7) βιβλίου, ἄλλως. Rend. || (7) ἡμίγγυμνος A || (8—9) τῷ λόγῳ; . . . ἐμμένω; Rich. || ἐγὼ . . . ἐμμένω del. Nauck || 31 (12) ἐπιτετροπῶς vel ἐπιτετρεφῶς Menag. || (12) τὰς ἐαυτοῦ A || (13) μηδενὶ adn. Lugd. || 32 1 (15) οὐσπειανοῦ A || (20) γογγίζοντας A || (22) ὅπου οὖν ἐκεῖνος . . . βίος; Reche || οὐκ ἔτουδαμοῦ A || 2 (23) τοῦ Τραιανοῦ Gat.; τοὺς τοῦ Τραιανοῦ Sch. || (24) τὰ αὐτὰ πάθη Stich || (25) periodos Cas., unde περιγραφὰς Gat. || χρόνων <καὶ τὸν βίον μὴ μόνον ἀνδρῶν τινων ἀλλὰ> καὶ Fourn. || (26) κατατεθέντες μετὰ μακρὸν Reche || 4 (27) <καὶ> μάλιστα Gat. tac. || ἀναπολιτέον A || 33 1 (41, 10) ἔστι A, ἔστι B || (11) paulo post Xyl.; μετ' ὀλίγον Sch. || καὶ pr. om. Gat. tac. || σκηπιῶν B || (13) ἐξήτιλα A || 2 (17) κενός B || 3 (21) τοιαύτης] τῆς αὐτῆς
- 42 Menag. (eodem Xyl.) || 34 (42, 2) συνῆσαι B || 36 1 (5) <πῶς> (ὅτι Gat.) <κ. μ. γιν. γίνεται Cas.; πάντα κ. μ. γ. γίνεσθαι Gat., Menag.; <ὥς> π. κ. μ. <τὰ> γ. γίνεται Cor. || 3 (9) φαντάσεις Cas. || 38 (15) διάβλεπε <, ἰδὲ> Kron. || τοὺς φρονήμους A; τὰς φροντίδας Gat.;

τῶν φρονίμων Sch. || Τὰ ἡ. τῶν φρονίμων διάβ. καὶ αὐτοὺς γνώ-
σεις, οἷα Lem. || 39 3 (21) τὸ σωματίον del. Mor. || (22) διαπνί-
σκητῶ A || (23) τοιοῦτον ἐτι Rend.; ἀτάρακτον ἔστω Lofft || 4 (25)
ὁ γὰρ <τῷ παρὰ φύσιν> Gat. || (25—43, 1) καὶ τῷ κατὰ φύσιν
<καὶ τῷ μὴ> Menag. || 40 (43, 4) ἐφέπον (ἀπέχον, ἀμπέχον) 43
Rend. || (6) πάντα <τὰ ὄντα> πάντων γινομένων Lem. || (7) οἷά
τις T; μία τις R. || σύνησις καὶ συμμήρισις A || 42 (10) ἐστίν A ||
(11) <τοῖς> ἐκ μεταβολῆς Cor. || 43 (12) βίαιον susp. Nauckio ||
45 (20) ἀπαρταμένη Lem. || (21) ἐχόντων Crossley || 46 4 (44, 6) 44
οὐ del. Lofft || 5 (8) <ὥς> (vel <κατὰ>) παῖδας τοκέων [ὦν] Cas.
([ὦν] Menag. quoque); καὶ ὅτι δεῖ παῖδας τοκέων μεμνησθαι, οὐ
κ. ψ., τουτέστι καθότι παρ. Salm.; παῖδας Πυθαγορείων (vel
-ους) Boot; καὶ ὅτι οὐ δεῖ, ὥσπερ παῖδας, τουτέστι κ. ψ., καθότι
τῶν τοκέων παρ. Gat.; παῖδας <εἶναι> τοκέων, τουτέστι <κρίνειν
καὶ πράττειν> κ. ψ. κτλ. R.; <ὥς> παῖδας [τοκέων], ὦν Mor.;
ὥς παιδαγωγούντας, ὦν Couat; οὐ δεῖ <ὥς> παῖδας τοκέων, ὥς
Rend. olim; ὥσπερ παῖδας τοκέων ὦν (clausula hexametri).
τουτέστι κ. ψ., καθ. παρ., <πράσσειν καὶ φάναι ἃ πράσσομεν ἢ
φάμεν> Jackson || fort. τοκέωνων <, ὦν> || 9 <καὶ> καθότι Cor. ||
47 (10) <εἰς> αὐρίον Lem. || 48 1 (17) ὀφροὺς A || 2 (45, 1—3) 45
πάντα . . . εὐτελεῖ in versione non expr. Xyl. || (1) ἐμβραχυν Cor. ||
(1—2) ἐν βραχεὶ συνελόντι, κατιδεῖν R. || 4 (5) ἦλεων T (corr.
Bas.) || (6) ἐπήπτεν A || ἐνεγκοῦσαν <ῶραν> Nauck; γῆν audiendum
esse putat Lem. || (7) ἡδυῖα A || 49 2 (13) οὐθ' ὑπὸ X || θραττό-
μενος Cor. || (14) τὸ τοι v₃, om. v₄, v₅ || ἡδύνατο v₅ corr. || 3 (16)
τοῦτο om. B pr. || 5 (20) τί οὖν τὸ β. μεμ.; T; τί οὖν τὸ β.; μεμ;
Bas. || (21) κωλύσειε (om. σε) v₃ || 5 (22) ἀδιάψ.] ἀδεῖ, ἄψευστον
Lofft || 6 (46, 1) ὅτι οὐχ (vel οὐχι) Gat. || 50 1 (4) ἀναπόλυσις A 46
corr. || 3 (6) Καιδικιανός Menag., R.; Καικιλιανός (Καικίλιος,
Κατιδιανός) Gat. || (10) πρᾶγμα <μακάριον τὸν βίον ἀποβάλλων
λυποῦ (vel ἀνιῶ)> R. || 5 (11) πρόσω τὸ Leop. || 6 (12) τριγέροντος
Lem. || 51 1 (14) ὑγιαίστατον T (corr. Bas.) || 2 (15) καὶ om. Gat.
tac. || (16) στρατείας] ἀσταθίας vel τερθρείας Cas., τερατείας it. ||
καὶ κομφείας del. Lem.

V.

1 1 (22) τί οὖν Menag.; τί οὖν; Upt. || (47, 1) ἐαυτὸν Gat. 47
tac. || 2 (3) ὅλως δέ] ὦ λῶστε Wilam.; malim ὅλως γε σὺ || (5) τὰς
ἀρ. Gat. || τὰ μελίσσας A || 3 (6) tu vero Xyl.; σὺ <δ'> Gat. ||
(7) τὴν om. Gat. tac. || 4 (8) δεῖ (pr.) A (εἰ corr.) || (9) μέντοι
(alt.) del. Cor., δέ Sch. II; ἔδωκε μέντοι del. Leop.; ἔδωκε . . .
πίνειν del. Rend. || (10) εὐθείειν A pr., ἐσθείειν A corr. || ὑπὲρ
τὰ μέτρα del. Wilam.; ὑπὲρ τὰ ἀρκοῦντα del. Rend. || (11) ἐν
δὲ ταῖς πράξεσιν; οὐκέτι, ἀλλ' Sch. || 6 (14) ἐαυτῶν <μᾶλλον>
Lofft, Fourn. || (15) ἐγκατατήκονται Cor. || ἄλλον τοι A || (16)
σὺ <δὲ> Cor. || σεαντοῦ Cor. || (17) ὀρχιστῆς A pr. || ὀρχιστι-

- κὴν A || 7 (19) καί<τοι> οὗτοι vel καὶ οὗτοι μὲν Cor. || 11 (21)
 48 τελέστεραι Oxon. || 3 1 (48, 5) ἐπικαλόνουσα Iunius; fort. ἐπακο-
 λουθήσουσα || 2 (8) ἔχουσιν D || χρῶντα A || 4 (11) πορεύομαι . .
 ἀναπαύσασθαι Rich. || διὰ τὴν Gat. || πεσὼν del. Lem. || (14) συν-
 ἔλλεξεν AD || (15) γαλακτίον D || 5 (18) ἄλλα D || (20) ἐστὶ T ||
 2 (21) ἀμνηστῆμον T || (23) <μῇ> μεγαλείον Jackson || 3 (24)
 49 ἦδη] ἦ δὲ Gat. ed. Stanhopiana, unde τί δέ; R. || 4 (49, 3) καὶ
 τ. σ. κατ. post ψυχῇ (v. 5) transp. Mor. || καταιδεῖσθαι Reche ||
 5 (6) ἀπηλάχθαι AD pr. || (7) 'μόνον δὲ corrupta' R. || δέ, εἰ
 ἄρα] δέ, εἰ ἄρης Cas.; δέη ἄρα Rend.; δέ, εἰ <μέλλοις, τότε> ἂν
 πρόφασιν ἔχοις> Couat || (8) καταγινώσκη vel καταγινώσκεσθαι
 <μέλλεις (δύνασαι, συμβαίνεις)> Gat.; 'excidit verbum, quod
 significat: emendationi opera navanda est' Mor. || (9) νοθεῖα
 adn. Lugd. || 6 2 (12) ἀλλὰ vel ἀλλ' ὅς Gat.; αὐτὸς Mor.; ὅμως
 Sch.; ἀπλῶς Lofft || (12—13) ὅλως vel <οὐκ> ἄλλως . . <ῆ> ὥς
 περὶ vel <οὐκ> ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἢ περὶ Rich. || (13) χρεωστοῦ
 A || οἶδε AD || 3 (17) equus si cucurrit . . satis est Xyl. || 3, 4 (18)
 ποιήσας οὐκ ἐπιβοᾶται, <οὐδ'> ἄνθρωπος οὐν εὖ ποιήσας,
 ἀλλὰ ('or.; π., ἄ. [δ'] εὖ π. Sch. II || 4 ἄνθρωπον Rich. || 4 (19)
 ἐπιβοᾶ τι anon. apud Menag. || (20) τὴν βότρην Gat. tac. || 5—7
 (20—25) — ἐν . . ποιοῦσι; — ναί. — ἀλλ' . . αἰσθῆσθαι. —
 ἀληθῆς Cor.; — ἐν . . ποιοῦσι; — ναί. ἀλλ' . . ἐνεργεῖ. —
 καὶ νῆ Δ. . . αἰσθῆσθαι. — ἀλ. Rend.; ego Leopoldum secutus
 sum || 5 (22) ποιοῦσι; T et edd. praeter Cas. et Leop., qui ποι-
 οῦσι. || 6 (23) φύσει Rend. || 7 (25) τὸν δὲ νοῦν τῶν λεγομένων
 50 Cas. olim || (50, 1) <ἂν> παρενδέχῃ Gat. || εἰς A || 8 (3) συνιέναι
 Gat. || (4) φοβοῦ μὴ] οὐ μὴ Fourn. || μῇ<δὲ> παρὰ Gat. || παρὰ
 τοῦτο in marg. D || 7 2 (8) ἐλευθερίως Is. Casaub. || 8 1 (10)
 <πρὸς> τούτῳ l₃ || (12) πείρωσιν A || 2 (13) συνέταξεν T || τοιοῦ-
 τόν τι l₃ || (15) πρὸς αὐτόν (sic iam Reche), <ὥς> Lofft ||
 πῶς] ὥς Lem. || 3 (16) οὕτω BX nonn. || (16—17) αὐτὰ συμβαίνειν
 Gat. tac. || (17) καὶ om. p₄ || (18) τείχεσι T || συμβαίνειν v₃ g, συμ-
 51 βαίνειν v₅ || 4 (20) ἐστὶν A || (51, 2) αἰτιῶν T || 6 (5) συνεφέρετο
 Menag. || 7 (6) δεχόμεθα p₁ pr. || ἂ Ἀσκλη. Gat. || 8 (7) πολλὰ γὰρ
 οὐν Rend. || (8) ὑγείας p₁ quoque || 9 τοιοῦτόν τι (ut AT) m₂, τοι-
 οῦτον τοίνυν l₃ || 10 (11) δοκεῖ A || ἐκεῖ σε Rend. || (12) τοῦ ante
 κόσμον om. l₃ || 11 (13) τοιοῦτό τι Gat.; τοῦτό σοι R. || (14) τε-
 κοῦσα R. || (15) ἐστὶν B || 12 (16) σοι om. p₆ || (18) πρὸ σὲ zp₁
 v₂ g || (19) δέ om. v₄ || (20) <δὲ> καὶ (post εὐδοκίας) v₅, καὶ (ut AT)
 v₃ || (21) αὐτοῦ R. || καὶ <τοῦ> τὰ ἴδια εἰς ἐκ. ἤκειν Sch. || 13 (22)
 52 πυροῦται Tox. || συνεχείας καὶ δυναστείας p₄ || (52, 2) ἀναιρῇ
 Lem. || 9 1 (3) συνχαίνειν A || (6) εἰς] εἰ Menag.; ὥς Reche; εἰ
 <σου> R. || (10) ὥς] ὥς <ἄλλος> aut ἢ Rich. || ὥς πρὸς κατ. del.
 Rend. || 2 οὕτω D || (10—11) οὐδὲν ἐπιδηήσει σε (vel ἐπιδηήσῃ
 τοῦ) πειθ. Salm. (idem vel ἔτι δεήσει Rich.); οὐδὲν ἔτι δεήσει
 <εἰς> τὸ π. vel οὐδὲν ἐπιζητήσεις <ῆ> τὸ π. Gat.; οὐδὲν ἐπι-

δείξεις τὸ π. Boot; οὐδέν σε ἐπιδείξει εἰς τὸ π. vel οὐδενὶ ἐπι-
δείξη τὸ π. Sch.; οὐδ' ἐνεπιδείξη τῷ π. R.; οὐδέν ἐτι δήξει τὸ
π. Bernard (cf. D. J. J. Reiskens Lebensbeschreibung, Leipz.
1783 p. 314; idem, at τὸ <μῇ> π. Lem.); οὐδέν (vel οὐκ) ἐτι
δήξη τῷ π. vel οὐκ ἐτι δήξει τὸ π. Cor.; οὐδέν <σοι ἐνοχλοῦν
vel σε δάκνουν> ἐπιδείξη τὸ π. Fourn. || 3 (13) ἄλλα R. || οὐ] ἢ
Gat.; οὐ <τὰ> vel οὐδὲ ἄλλο ἢ θέλει τὸ οὐ κ. φ. R.; <τὸ> οὐ
Sch. || 4 (14) οὐχὶ διὰ τὸ προσηγνὲς σφ. R.; [οὐχὶ] διὰ τοῦδε σφ.
Rend. || σφάλει A || 5 (16) αὐτῆς γὰρ <τῆς> R. || (18) παρηκολον-
θητικῆς T || (20) ἐνκαλύψει A || 10¹ (22) ἔδοξε <καὶ> Jackson ||
ἔδοξεν ἢ <δυσκατάληπτα ἢ> παντ. R. || ἀκατάλειπτα A || (23)
δυσκατάλειπτα A || 2 ἡμέρα A || (24) συγκατάθεσιν A pr. || 3 (53, 1) 53
δυνάμενα καὶ Jackson || 4 (2) ἐπιθι bis ser. in D || (4) μόλις Sch. ||
5 (5) ῥύμβω Cor. || τοιαύτη Gat. tac. || ῥύση A pr., ῥεύσει Gat. ||
(6) κινήσεων T (corr. Bas.) || (7) ποτέ ἐστίν A, ποτέ ἐστι D ||
ἐκτμηθῆναι A pr. || ὅλως τὸ ('fort. δυνάμενον redundat') Mor.;
τὸ del. anon. apud Sch. II || 6 (11) συμβήσεται A (αἰ corr.) || 11
(18) ἄρα et παίδιον A || 12¹ (22) καὶ ἐντ. <ἄν> Sch. II || 2 (25)
τι τῶν ἀγαθῶν, ὅπερ ἐφ. Salm.; τι, ὅπερ τῷ ἀγαθῷ οὐκ ἐφ. Gat.;
τι, ὅπερ τῷ ἁ. παρεφαρμόσει R.; τι vel τὸ ὑπὸ ('hic excidit
aliquid; fortasse . . . εἰρημένον'; Sch. ea quae leg. 54, 3 τὸ ὑπὸ
τοῦ κωμικοῦ εἰρ. huc transp.) τῷ ἁγ. γὰρ οὐκ ἐφαρμόσει Mor.;
'est qui malit τὸ Ἰπὸ (sc. τῆς εὐπορίας κτλ.) τῷ ἁ. γὰρ ἀφαρ-
μόσει' Sch. II || <ἄν> ἐφαρμόσεις Lem. || (54, 2) ἐπακούσεται 54
Rich. || 2 (3) εἰρημένον] 'hic excidit dictum poetae' Mor. || 3 οὐ-
τως <γὰρ> Sch. || (4) οὐ] αὐτοῖς Couat || (5) τοῦτο μὲν] ἐπὶ τού-
των μὲν Salm.; τοῦτο μὲν ἐπ' ἐκείνων Gat. (in marg. τοῦτο ἐπ'
ἐ. μὲν) || οὐ] del. R., Mor. || προσέκοπτεν AT: corr. Cor. || ἀπηξιούται
A || ἅπ. τόδε ἐπὶ Gat.; ἅπ. αὐτὸ δὲ Sch. || (6) εὐκκληραμάτων A ||
(7) παρεκδεχόμεθα Sch. tac. (in adn.) || εἰκνουμένως A (v pr.
corr.) || 4 (10) τῆς ἀπορίας Salm.; τῶν ἀγαθῶν R. || (11) ὅπου
θήσῃ Boot (θέσῃ Cor.) || 13² (17) εἰς <τὸ> Oxon. || 3 (18) ἐτι
ἀνιόντι Cor. || 14¹ (21) λογικῆς τέχνη A || (22) ἀρνούμεναι (ἁ
corr.) A || 2 (23) ὀδεύουσιν A || (25) τῆς] τοῖς A pr. || 15¹ (26)
οὐδέν <δὲ> Menag.; οὐδέν περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀνθρώπου (?)
anon. ap. Menag. || ἁ] ὁ Cas. (quod Bas.) || 2 (55, 1) οὐδ' ἐπιθ. 55
Cor. || 4 (6) ἐπεὶ, εἴ τι Cor. || 5 (11—12) ἢ τοιούτων ἑτέρων del.
Lem. || (12) <ἄν ἐπ> ἀνέχεται Fourn. || (13) τωσῶδε A || ἐστὶ T || 16³
(19) <, πρὸς τοῦτο κατεσκεύασται> πρὸς ὃ δὲ Gat.; πρὸς ὃ δὲ
κατ. del. Stich || πρὸς τόδε κατ. <καὶ> πρὸς τ. φ. Cor. || (22)
ἄρα A || 17 (56, 4) τοῖς] οὐκ Lugd. || 18¹ (5) ὃ οὐχὶ ἐκείνο 56
φέρειν πέφνηκε αὐτῷ vel ὃ οὐχὶ ἐκείνος πέφ. φ. αὐτὸ (ἀλύπως
R.) Gat.; οὕτως, ὡς οὐ π. φ. αὐτό Mor.; ὃ οὐχὶ ἐκείνους π. φ. αὐτῷ
Sch. || 2 (6) ἄλλοτε Sch. || ἀνοῶν l₂ pr. l₃ pr. || ὅτι <οὐ> p₆ || (7)
εὐσταθῇ A || 20¹ (16) ἀνθρώπος Lem. || (17—18) ἐν τι τῶν ἀδια-
φόρων μοι γίνεται in A ante καθ' ὅσον et iterum suo loco

- 57 exarata || 2 (19—20) μέντοι Gat. tac. || 21 1 (57, 2) πᾶσιν A || 22 1 (6) Τῇ (Ὁ om.) A || 2 (8—9) εἰ . . . βέβλαμμαι Xyl. non expr. || 3 (9—10) <μῇ (οὐ Gat.)> βλάπτεται, οὐκ ὀργ. τῷ <μῇ> βλάπτουσι Cas. || (10) ὀργιστέον <, δεικτέον δὲ, vel ἀλλὰ δεικτέον> Gat. || τί (ποῦ censor Gott.) <οὖν> τὸ π. Mor.; σοῦ <οὖν> τ. π. Sch. (qui τοῦτο τὸ π. olim conl.); τί τὸ παροργισόμενον Reche || 23 2 (13) ἐνεργεῖαι A || (15) <ἐν>εστὼς Cor., <τὸ ἐν>εστὼς Kron. || (15—16) ἐστὼς οὐδὲ τὸ π. τόδε. (<καί> add. censor Gott.) ἄπειρον τὸ τοῦ παρωχ. καὶ <τὸ τοῦ> (<τοῦ> Cor.) μέλλ. ἄχ. Mor.; καὶ τὸ <μὲν> παρεγγύς, τὸ δὲ <μακράν, καὶ τὸ> ἄπ. τοῦ τε κτλ. Sch. || (15) πάρ. τόδε Cas. || καὶ τόδ' ἐγγύς τὸ ἄπ. Lem. || 16 ἄχανέσ] χάος vel αἰῶνος Cas. || 3 (18) <βραχεῖ> τινι χρόνῳ vel τ. χρονίῳ R. || (19) <οὐκ> ἐπὶ Sch. || μακρὸν ἐνοχλήσασιν R., μακρὸν ἐνοχλήσουσι Lofft et (-οντα) Rich.; μικρὸν ἐνοχλήσουσι Rich.;
- 58 μακρὸν ἐνοχλήσαν τι Fourn. || 24 (21) οὐ] οὐ A || 25 2 (58, 1) <πράσσειν> ἔχειν A || 26 1 (3) σου (σ corr) B || (4) τῇ habent z p₁ p₂ corr. p₆ 1₄ g || (5) αὐτήν Sch. olim; ἐαυτὸ Cor. || (6) ἐκείνοις v₂ || 2 (7) ἔτεράν] μερῶν Rend.; ἡμετέραν Rich. || (10) μῇ om. p₆ || 28 (17) μήτε ὀργίζον μήτε τ. ὁ. ὀργίζον Cas. || (19) ἀμάλας D || (20) γίνεσθαι D || 2 (21) συνοῖν A || 3 (22) ἔχων Sch. II || κίνης (?) οὖν Lem. || (24) θεραπεύσει Rich. || 3—4 (24—25) οὔτε τραγωδίας οὔτε πομπῆς Mor.; οὔτε τραχωδεῖ οὔτε πνοῇ Reche; καὶ οὐ χρεῖα οὔτε τραγωδίας οὔτε ὀργῆς censor Rechi
- 59 in 'Neue Allg. D. Biblioth.' 42, p. 223 || 29 (59, 1) [Ὡς] . . . διανοεῖ anon. apud Menag. || <τοῦ> ζῆν Rich. || (2) ἐπιτρέπωσιν A || καὶ del. Mor. || τὸ ζῆν A || 2 (3) εἰ καπνός ἐστίν Gat.; <ἀλλὰ> εἰ κ. ἐ. Upt. || (5) μενῶ Cor. || (6) <τὰ> κατὰ φύσιν Sch. II || 30 1 (9) ἀλλήλοισ A (ῆ corr.); ἀλλήλων Nauck || 2 (12) συνήγαγε T || 31 1 (14) τροφεῦσιν A (in D comp.) || (15) εἰ <καί> Menag. || (17) οὔτε . . . ῥέξας . . . οὔτε . . . εἰπὼν Sch. ex Hom. || 2 (20) πόσα <σοί> Cor. || 32 1 (24) <τῇν> ἔντεχρον Lofft || 33 1 (60, 4) σκέλετος T || 4 (13) εὐπαράπτωτα Nauck || 5 (14—15) τί οὖν περιμένεις; Ἰλ. T; τί οὐ (οὖν <οὐ> Mor. et Upt.) π. Ἰλεως Gat. || 6 (16) δὲ A (in D compend.) || (18) ἀπέχεσθαι . . . ἀνέχεσθαι Lem. || 34 1 (21) εὐδιᾶν ego olim || 2 (61, 1) καὶ] διὰ Reche || (2) δικαίᾳ Cor. || 35 (4) κακία . . . ἐμῇ . . . ἐνεργεῖα Rich. || (6) τοῦ κοινοῦ] τοῦ ὅλου (aut τίς . . . κοινοῦ del.) Lem. || 36 1 (7) ταῖς φαντασίαις Stich || (8) de μὲν <ἐαντοῖς> cog. Fourn. || (8—10) κἂν εἰ τὰ μέσα ἐλαττοῖτο vel κἂν εἰς τ. μ. ἐλαττοῖ τι Cor. || (9) ἐλαττωμαι vel βλάπτωμαι R. || (10) κακὸν γὰρ ἔθος aut delenda aut post γένῃ (v. 14) transponenda esse cens. Lem.; κακὸν γὰρ οὐθέν Gat.; κ. γὰρ οὕτως Cor. || 2 (10—11) τοῦ θρεπτοῦ τὸν ῥόμβον R. || (11) θρέπτου T || (12) ὥδε] σύ γε Fourn. || 3 quoniam boni aliquid fiat Xyl.; ἐπεῖτοι γίνῃ καλὸς Salm.; ἐπεῖ τι γίνῃ (τείνῃ Reiske) καλὼν Cas. (ἐγκαλὼν Cor.); εἴ πον (vel ὅπου) γίνῃ καλὼν Mor.; ἐπὶ τ. ἐ. <ἐπίλεγε σαντῶ>. εἰ δὲ καὶ σὺ γίνῃ

Sch.; ἐπεὶ τοι ὀρέγῃ τῶν καλῶν καὶ τῶν ἐνδόξων Fourn.; εἰπέ, τί γίνῃ λαλῶν Jackson; εἴπερ τινὶ τί γίνῃ ἐγκαλῶν Lem., qui delet ἐπὶ τῶν ἐμβόλων || 4 (15—16) ἐγενόμην ποτὲ εὖμοιρος. ἀνθρώπε, σὺ δὲ εὖμοιρος, ὅπ. καταληφθεῖς, ἀγαθὴν κτλ. Salm. || (15) γένοιο ἄν (sic vel γίνου Gat.) Boot; γενήσῃ vel ἐγένου R.; γίνου ἤδη Sch.; γενοίμην (ἄν) Sch. II (ἐγενόμην ποτὲ vereor ne addita sint a librario); <μὴ λέγε> ἐγ. π. Jackson || (16) ὁ δὲ εὖμοιρος R., Mor. || <ὁ> ἀγαθὴν R. || ἐαυτῷ R. || (17) ἀγαθὴ δὲ μοῖρα Stich || ἀγαθοὶ τρόποι Salm.

VI.

21 (62, 4) νῖσταζων fort. A || 2 (7) αὐτῇ αὐτῇ Menag. || ἐστὶ 62 T (in D comp.) || (8) εὐθεσθαι A || 4 (13) ἐκθυμιασθήσεται Lugd., -ισθήσεται Gat. tac. || εἰ περικαίεται Reche || ἐκονοία R. || 5 (14) οἶδε T, οἶδ' D || 8 (21) τρέφον Lem. || (22) καὶ εἶναι Sch. II || 10 1 (63, 1) καὶ alt. om. Bas. || 2 (2) φρυμῶ A || 3 (3) μέλλει A, μέλει <ῆ> R. || 63 (4) ὅπως ποτε Cas. (ποτὲ Oxon): ὁπως ποτε; πως ποτε Rich. || γαῖα γενέσθαι Menag.; τέφρα(ν) γίνεσθαι Rich. || 5 (5) ἐστὶ T (in D comp.) || 11 (7) οἶων δὴ vel οἶωνοῦν Cor. || (8) διασπαρχθῆναι Kron. || σεαυτὸν Leop. || (10) συνεχῶς (ὡς corr.) D || 12 1 (11) μετρουάν A || (12) ἐπάνωδός A || 2 (13) ταῦτό σοι νῦν ἔστω Rich. || (15) τὰκεῖ A; τ' ἀκεῖ D || σὺ σοὶ D pr. || 13 1 (17) δὲ p₁ || (18) ἰχθύος A || (20) χυλάριον ἐστὶν A || (21) τρίχια A || προφατίον B, προβάτου v₂ || 2 (64, 1) οἶον Gat. || δὲ p₁ || (2) φαντασίαι 64 αἱ κ. R. || (3) ποτε ἐστὶν A || (4) δεῖ δὴ p₁ v₁ m₂ p₆; om. z || 3 (5) ἀξιοσπούδαστα R., ἀξιάγαστα Nauck || αὐτὸν p₈ || 4 (6) ἐητορείαν Nauck, ὑψηγορίαν Rend. (in vers. τορείαν) || (7) τύφος Tx: τύφος AX rell. || παραλογιστής (στ. corr.) B || 5 (10) Σωκράτους Menag. || 14 1, 2 (11—12) Τὰ <μὲν> πλείστα . . . ἀνάγεται ὑπὸ κτλ. Lem. || εἰς . . . συνεχόμενα] εἰς γενικὸν ἂ. τὸ ὑπὸ φύσεως συνεχόμενον Mor. || (11) εἰς γενικώτατά <τινα> Cor. (<ταῦτα> Jackson) || (12) τὰ <μὲν> ὑπὸ Sch.; <τὰ ὑπὸ τῶν τέλεον ιδιωτῶν περιβλεπόμενα εἰς> τὰ ὑπὸ Jackson || φύσεως <σωματικῆς vel λογικῆς> Rich. || (14) μετριότερων T; μετριότερων <θανμαζόμενα quod audiendum adnotaverat Mor.> Fourn. || εἰς <γενικὸν> τὸ ὑπὸ ψυχῆς <συνεχόμενον> Mor. || (17) ἢ <καὶ> Jackson || ψιλόν <, οἶον> Mor.; ψιλὸν <λογικῆς> Lem., qui λογικὴν in v. 18 del. || 2 (20) ἰσχουσαν Gat. || 15 1 (65, 4) αἶονα T (corr. Bas.) || ἀδιά- 65 λητος A (η corr.) || 2 (5) ἄν τις Fourn. || (7) εἰ <παῖς> τίς Jackson || 4 (12) ὁ παρ' ἑκάστον D, ὁ παρ' ἑκάστα Cor. || 16 1 (18) τὸν Bas. || νευρόσπατιεσθαι A || 4 (66, 1) ἰσχεσθαι Bas.; ἰεσθαι 66 R.; ἰχνασθαι Reche; 'videtur verbum ponendum, quod significet ferri, tendere eo, quo' Mor. || 5 (4) κατασκεύασθαι A || ὅ τε] οὔτε D || 6 (7) αἱ δὲ] καὶ Cor.; καὶ αἱ Stich || ἐπὶ ταῦτο Lofft; ἐπὶ ἄλλο τι Stich; ἐπὶ τοῦτο Couat || σπεύδουσιν <ἐπ' ἐκεῖνο οὖν σπεύδουσιν> Jackson || ᾧ δὴ αὐτῶν τὸ τίμιον Lem. ||

- 7 (8) ἂν εὔ <σοι> ἔχη vel εὔ ἔχης Lem. || 9 (11) ὑποορᾶσθαι D pr. || (14) πολλὰ καὶ| πολλάκις Kron. || 10 (17) ὅσα D (α corr.) || 17 1 (19) κύκλῳ <αῖ> φορεῖ R.; κυκλοφορεῖ Sch. || 2 (21) δυσεπινοήτως Reche; δυσπονήτω vel tale quid Lem. || 18 1 (22) ἐστὶ T || 67 2 (67, 3) ἂν del. Cor. || 19 (6) αὐτό D pr. || δυσκατανόητον Menag. || 20 1 (10) τῇ κεφαλῇ προσραγείς (ἀρραγείς, ἐνραγείς, ἐνραγείς Gat.; ἐκραγείς, ἐρρωγώς Sch.) adn. Lugd.; τῇ κ-ῇ ἀρράξας vel τὴν -ῆν ἐρράγης Cas. || 2 (15) προγυμναζομένων Upt. || 22 (22—23) τὸ <μὲν> . . . τὰ <δὲ> Sch. || (24) ἀγνοοῦντα D (inter v et o nescio quid corr.) || 23 (26) λόγον ἔχων del. Sch. II || (68, 1) ἐλευθερίως R. || 24 (8) ἡ δὲ σκεδασθεῖσαν A || 25 (12) καὶ ἀγενήτω vel καὶ ἀενάῳ Stich || 26 1 (15) καθ' ἐν γενόμενος Menag. || 2, 3 (16, 20) τί οὖν . . . ἀντοργίῃ et μηδὲ . . . ἀντιδυσχεραίνοντα del. Mor. || 27 1 (22) Πῶς <οὐκ> ὁμόν Cas.; sic vel Ὁμόν πως Gat.; Ὄς ὁμόν Rich. || (23) καὶ om. Sch. II op. err. || 30 2 (69, 9) τήρησαι Gat. tac. || 3 (11) ἀγώνισον Sch. || (12) <ῆ> φιλοσοφία R. || 4 (13) σώζε T || 5 (16) ἔντονον Reiske || 7 (21) αὐτὸν tac. om. Gat.; 70 αὐτὸν Wilam. || 9 (26) οἷα Rich.; οἷον <ἐν> Wilam. || 11 (70, 1) μὲν ἐν τῷ ἦν ἐν τῷ Cas.; μένειν ἐρηγορότως R. || 13 (5) εἰ τίς <τι> Cor. || 14 (6) δυσιδαιμονίας A || 31 (10) πάλιν pr. del. Cas. || (10—11) πάλιν ἐρηγορώς del. Lem. || ὄνιοι T (corr. Bas. || 32 1 (12) εἰ μὴ T || 2 (15) δέ γε| δὲ καὶ Cor. || 3 (16) μὲν τινα, & Menag.; <μόνα> μέντοι, ᾧ R. || <τὰ> περὶ μόνον Sch. II; μόνον <τὰ> περὶ Couat || 33 3 (23) φύσιν, αὐτῷ Rend. || οὐκ| οὐ T || <οὐκ ἔστιν> οὐδὲ κακὸν αὐτῷ Jackson || κακὸν οὖν Menag., 71 R. || 34 (25) κύναιδοι T (corr. Bas.) || 35 2 (71, 4) οὐ δεινὸν <οὖν> Jackson || (5) αἰδέσσονται A || (6) πρὸν B || 36 1 (11) ἐναφανιζόμενα <ἐν τῷ κόσμῳ> Menag. || 2 (12) <ῆ> ἀπ' Mor. || ἡγεμονικοῦ <ῆ αὐθεκάστως vel ῆ ἀνεπιστάτως> ὁρμήσαντα R. || ὁρμήσαντος Cas. || 3 (15) ἐπιγενήματα T, ἐπιγεννημαῖται A || 4 (16) σέβης A || (17) τῆς T (corr. Bas.) || 38 2 (24) ἀλλήλοις ἐστί T || ἄλλω ἐξῆς ἐστὶ τοῦτο καὶ τοῦτω ἄλλο διὰ R. || ἐστὶ ταῦτα <δὲ> Cor. || (25) γενικὴν Rich. || κόλλησιν Cas.; σύννησιν Gat.; κοινω- 72 σιν Cor. || 39 (72, 1) συνάρμοττε v₆ || 40 (72, 4) κατεσκενᾶσθαι (vel. -εὔασθαι) z || (6) ἐκποδὼν p₄ quoque || 2 φύσιν B (?) || (9) σαντὸν διεξάγης Cor. || ἔχει T (corr. Bas.), quo servato v. 8 <ὅτι> ἐὰν R. || 41 1 (12) ὑποστήσης σαντῷ Cor. || (13—14) τῷ τοιούτῳ κακῷ Cor. || (15) καὶ om. Cas. tac. || (16) ἀποτάξεως A (sed á inc.) || 2 (20) πολέμου Cas.; πολέμιον Cor.; del. Lem. || 42 1 (22) scientes Xyl. || παρακολουθηκώς A || ἂν ἐπησιτάτως Bas.; ἀνε- 73 πιστήτως Gat. || (23) ἡράκλειτος A, Heracleitus Xyl. || 2 (73, 2) ἀνταβαίνειν T (corr. Bas.) || ὁ ἀντιβαίνων καὶ ὁ πειρώμενος ἀναιρεῖν Lem. (simile quid Couat in versione expressit) || ἀνερεῖν A || (3) τοῦ| καὶ Menag. || 3 (6) εἰς| ὡς Cor. || συνεργῶν| συναιτίων Fourn. || καὶ συνεργητικῶν del. Lem.; ἡ ἐμποδιστικῶν Couat || 43 (9) ποιεῖν B (v in ras.) || 44 1 (13) οἱ del. Nauck || (14) οὐδ'

B || οὐδ' ἔστι νοῆσαι (del. ῥάδιον) Nauck || (15) ἔμελον B; ἔμελ-
 λεν Menag. || 2 (16) περιεγίνετο Cor. || 4 (20) δὲ T || (21—22) μήτε
 quater Rich. || (21) μηδ' εὐχ. B || (22) τὰ ἅλλα B || πράττωμεν et
 (23) πράττομεν B || ἅ παρ' ἑκάστα Cor. || (23) συμμιούντας A ||
 5 (74, 3) πολιτικῆς A (s fort. rursus del.) || 7 (6) ἔστι T || 45 2 (8) 74
 παραφύλαξας T || (9) ὅσα <ἐκάστῳ συμβαίνει>, ταῦτα τῷ αὐτῷ
 συμφέρι ὡς <ἀνθρώπῳ Cas.; ὅσα ἀνθρώπῳ <συμβαίνει> Menag. ||
 3 (10) <ῆ> ἐπὶ τῶν μέσων Lofft || 46 (12—13) κατὰ τὸ ὅμ. Lofft ||
 (14) πάσχεις Sch. || 47 1 (18) τοῦτο <μὲν> Jackson || (19) Ὁργα-
 νίωτος vel Ὁριγένους R. || 4 (24) Ἰπαρχὸς T || (26) αὐτὴς τῆς
 R.; ταύτης τῆς Rich. || 5 (75, 2) τί καὶ Cas. tac.; τί δὲ καὶ R. || 75
 ὀνομαζομένοις; ὁλως ἐν Jackson || 48 1 (6) συμβιῶντων Oxon. ||
 2 (10) συμπροσπίπτοντα Leopold || 49 (12) δυσχεραίνης A || (13)
 δῆ] δὲ Oxon. || ἐτῶν <τῶν> Bas., unde τῶν (vel τινῶν) ἐτῶν
 Gat. || 50 1 (16) Πειρώμεθα R. || <αὐ>τῶν ἀκ. Menag.; <πάν>των
 ἀκ. R. || (17) ἄγῃ αἰρῇ Rich. || 2 (21) καὶ ὅτι Gat. in marg. ||
 ὀρέγῃ R., Mor. || 3 (21—22) τίνος οὖν; <τῶν δυνατῶν, ἀπὸ> τῆς
 τ. τ. ὁ τοῦ τοιοῦδε τυγχ. R. || [τῆς] τοι. τ. ὀρμῆς; Lem. || δὲ
 τυγχάνεις, <εἰ καὶ> vel <κἂν> Gat. (si id Xyl.); δ. τ. <εἰ> Cor.;
 δ' εἰ τυγχάνεις, Lofft || (22) προήχθης Gat || (23) ταῦτα <μὴ>
 vel <οὐ> Gat. || 51 (25) πῆσιν Menag. || 52 1 (27) μηδὲν <, ὃ μὴ
 δεῖ>, vel μ. <κακὸν> Gat. || (76, 1) ὀχλησθαι A || 53 (3) Ἰθισον A || 76
 (4) ἀπαρενθυμήτων A; ἀπαρενθύμητος Menag. || 55 (8) ἰ (om.
 E) A || (9) τίνι ἂν ἄλλῳ R. || ἢ ὅπως Stich; ἢ πῶς Schmidt; εἰ
 πῶς Jackson || 56 (12) ὅσοι A || (13) <προ>απεληλύθασιν R. ||
 57 2 (16) τί νῦν Cas. tac. || (16—17) <τὸ δόγμα> vel <τὸ κρίμα>
 ἔλ. ἰσχ. τῷ διεψευσμένῳ R. || (17) χολίον T || κτερίοντι A || 58 (19)
 οὐδὲν Nauck.

VII.

1 2 (77, 9) ὑπόγνοι A || (10) καὶ pr. om. Gat. || 2 1 (11) Ζῆ τὰ 77
 δ. Stich; <Ἰδε> τὰ δ. Rend. || (11—13) Ζῆ πῶς τὰ δ. δύναται
 <δὲ> νεκρ., ἐὰν <μὴ> αἱ . . . σβεσθῶσιν; ἀλλ' ἐκείνας διην Lem. ||
 3 (16) ὀρθῶς εἰ Jackson; ὀρθῶς οἰήσει Lem. || 17 res, quas Xyl. ||
 3 1 (19—20) ποικίλαι ἀγλαΐαι Reche || (23) νευροπαστούμενα A ||
 2 (24) καταφραττόμενον Sch. || 4 (78, 3) <καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέ- 78
 ρου> καὶ καθ' A || (5) ἡ ἀναφορὰ ἀφορᾷ Cor.; ἡ ἀναφορὰν
 Lem. || 5 2 (11) μὴ μοι Menag., <μοι> μὴ Lofft || ἡ ante ἐὰν
 transp. R. || 7 1 (20) ὁ (corr. ὡς) στρατιώτῃ p₄ || τῆχομαρία A;
 τειχομαρία B || 2 (21) ἂν v₅ || (22) [δὲ] δυνατὸς ἵς τοῦτο <ποιεῖν>
 R. || 9 1 (26) ἐπιπέπλεκται Cor. || 2 (79, 2) ἐξ ἀπάντων διὰ πάντων 79
 Menag. || καὶ ante θειδς om. Gat. || δι' ἀπάντων Leop. || (3) <εἰς>
 λόγος Menag. || 11 (10) προᾶξις <, εἰ> (vel <ῆ>) Lem. || 12 (12)
 <μὴ> ὀρθούμενος Cas. || 13 2 (16) σεαυτὸν Leop. || 3 (18) διὰ τοῦ
 ῥῶ στοιχείου om. Xyl.; διαφόρου στοίχου Reche || (20—21) οὕτω
 ὡς πρέπον τι αὐτὸ ψ. πο. ἔτι ὡς σ. εὐ πο. Lem. || (21) αὐτὸν

Cas.; σαντὸν Cor. || 14 1 (23) προσπιτώσεως Lugd., unde προσ-
 80 πιτώσεως adn. || 2 (24) μέμψεται Gat. || 15 (80, 1) ἢ ἡ πορφύρα
 del. Lem. || τοῦτο del. Nauck || (2—3) σμάρραγον εἶναι del.
 Nauck || 16 1 (4) ἐνοχλεῖ; Boot || (4—5) οἶον οὐ φοβεῖ <, οὐκ
 ἄγει> ἑαυτὸ εἰς ἀθυμίαν (vel λειποθυμίαν) Cas., Salm., οἶον
 λέγω, οὐ φοβεῖ <ἑαυτό, οὐκ ἄγει> ἑαυτὸ εἰς ἀθυμίαν Cas.; οἶον
 λέγω, οὐ φοβεῖ ἑαυτό <, οὐ λυπεῖ>, εἰ ἐπιθυμίαν <οὐ κινεῖ> (vel
 <οὐκ ἄγει>) vel: [οἶον λέγω] οὐ λυπεῖ ἑαυτό; οὐ φοβεῖ; κτλ. Gat. ||
 ἐνόχλει . . . φόβει ἑαυτὸ Sch. || εἰς ἐπιθυμίαν del. Mor., Sch. ||
 3 (10) τούτων ὅλως] τῶν ὅλων R. || (10—11) ὑπολαμβάνον οὐ-
 δέν, <οὐδέν> ἂν (vel οὐδε μὴ) πάθῃ; οὐ<δὲ> γὰρ ἄξεις αὐτὸ
 Cas. || 11 εἰ οὐκ ἄξεις (vel παρέξεις) Salm.; εἰ μὴ παράξει ἑαυτὸ
 Cor.; οὐ παρέξεις αὐτὸ Rend.; οὐ γὰρ ἔλξεις αὐτὸ Sch. II; οὐ
 γὰρ ἔλξει αὐτὸ Scaph.; οὐ γὰρ ἄξεις αὐτὸ Stich || 17 1 (15) ἐστὶ
 τάγαθόν ἢ τὸ <ἡγεμονικόν> Lem. || ἢ ἀγαθόν <ἡγεμονικόν> Gat.
 in marg., ἢ ἀγαθόν Cas.; ἢ <ἡθος> ἀγαθόν Kron.; ἢ <οὐκ>
 ἀγαθόν ego olim; del. haec verba Cas. in vers. angl., Mor. ||
 2 (16—17) τί οὖν ὥδε σοὶ ποιεῖς, ὦ φ., πολλοὺς (vel ἄλλους)
 θεοὺς; ἀπέρχου, ὡς ἤλθες Mor. || ὦ φ., τοὺς θεοὺς σοι; ἀπέρχου
 Reche || (17) <πρὸς> τοὺς θεοὺς adn. Lugd., <νῇ> τοὺς θεοὺς

σοι

Gat. || (18) ὀργίζω A pr., ὀργίζομαι A corr. || 18 1 (21) εἰκειότερον
 A || (23 et 24) μεταβάλλης B || (24) μεταβάλει T (corr. Bas.) ||
 81 (81, 1) μεταβαλλεῖν p₁ corr. p₄; μεταβάλλειν Cor. || 19 1 (4) συν-
 εργᾶ A (ᾶ fort. corr.) || (4—5) [τῷ ὄλῳ] . . . ἡμετέρον μέλη (μέλη
 iam Cor.) [ἁλλήλοισι] Lem. || 2 (6) σωκράτας A || 22 2 (15) τοῦτο
 τοῦ . . (inc.) B || (16) γένοιτ' ἂν B p₁ m₁ || συγγενεῖς A (εἰ corr.) || (17)
 διάνοια B || (18) ἐβλαψέ TX || (19) πρόσθε v₃ || 23 2 (24) βιοτίῳ B ||
 (25) συνπαγῆναι B; συμπ. <ἀγαθόν> Kron., Jackson || 24 1—2
 82 (82, 1—5) τὸ ἐπικότον . . . φύσιν, αὐτῷ . . . λόγον post c. 10,
 ἢ τὸ τελ. . . . δύνασθαι post c. 23 transtulit, ὅταν . . . πρόσχημα
 prorsus del. Salm. || 1 (2) ὅταν <δὲ> Cor. (Jackson) || πολλ.
 <γίγνηται> (vel <ῆ>), ἐναποθυήσκει· καὶ <τὸ> πρό. τὸ τ. ἀπ.
 Boot; ὅταν πολλ. ἐν. αὐτῷ συμβῇ <τὸ> πρό. καὶ τὸ τελ. ἐνα-
 πσεβέσθῃ R.; ὅταν ἡ προότης ἀποθυήσκει (!) καὶ <τὸ> πρό. τὸ
 τελ. ἀπεσβ. Reche; ὅταν <δὲ> πολλ. <γίγνηται>, ἐναποθυήσκει·
 <τὸ> πρό καὶ τὸ τελ. ἀπεσβ. Cor.; ὅταν πολλ. <ῆ>, ἐναποθυή-
 σκει <τὸ> πρό. τὸ τελ. [ἀπεσβέσθῃ] 'alius V. D.' apud Sch. II;
 ὅταν πολλ. ἐνῆ, ἀποθυήσκει <τὸ> πρό. καὶ τὸ τελ. ἀπεσβ. Scaph.;
 ὅταν <δὲ> πολλ. ἐναποθυήσκη <τὸ> πρό., τὸ τελ. ἀπεσβ. Stich;
 ὅθεν πολλ. ἐναποθυήσκει τὸ πρό. ἢ τὸ τελ. ἀπ. Fourn.; ὅταν
 <δὲ> πολλ. καὶ καλλίστη ὕψει ἐνταῖν, ἐναποθυήσκει <ἐκεί> νῆ
 τὸ πρό καὶ τὸ τελ. ἀπεσβ. Jackson; exspectes ὦ πολλ. ἐνα-
 πέθυσκειν ἡδὴ <τὸ> πρό. ἢ τὸ τελ. ἀπεσβ. || εἰ τὸ τελ. Cas. ||
 2 (4) αὐτὸ γε τοῦτο Fourn. || 3 (5) τοῦ <μὴ> ἄμ. Cas. || 26 1 (12)
 ἤμαρτε T || 2 (14) ἦτοι; εἰ Lem. || (15) ἦ] εἰ T (corr. Bas.; aut

Xyl.) || 3 (16) *μηκέτι* del. Lem. || τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Menag., Mor.; τὰ αὐτὰ Cor. || 27 1 (18) ὡς ἰδία ὄντα Sch. II; ὡσεὶ δὴ ὄντα Rend. olim; ὡς ἡδίονα (ἡδίω Rend. in vers.) ὄντα Lofft; de ὡς ἦδη <παρ>όντα (vel <πέλας>) ὄντα cog. Lem. || 2 (21) διὰ τὸ adn. Lugd. || (22) ἐκθίσσης A || 29 2 (27) *νευροπαστίαν* A pr. || 7 (83, 4) ἐκείνω del. Lem. || 30 (6) λεγ.] *γιννομένοις* vel *γενομέ-* 83
ροις Rich.; *γιννομένοις* Fourn. || 31 5 (11) *ἔτι εἰ δαίμονα.*] *ἔτι εἰ*
δαίμονες vel *δαιμόνια* Xylander; *ἔχει. εἰ <δ'> άτομα,* vel *εἰ δὲ*
μόνα Cas. (qui olim τί δαί; εἰ μόνα coni.); καὶ τὰ δαιμόνια καὶ
Menag.; *ἔτι <μᾶλλον> εἰ διάμονα* Boot; εἶπε δὲ (sc. κατὰ) μόνα
Reche; οὐχὶ δὲ μόνα R.: ἦτοι τὰ δαιμόνια ἢ Sch.; ἔτεροι δὲ
μόνα Cor.; *ἔτι δε* vel *ἔνιοι δὲ* Stich; *ἔτι εἰ δαίμονες μόνα* (in
vers. εἴτε δαιμόνια εἴτε) Rend.: *ὅτι δὲ (καὶ) μόνα* Couat; (Usener
v. Rhein. Mus. XLVII 437) || *πάντα νομίστα.* [*ἔτι*] ἢ καὶ ὅτι δαι-
μόνια τὰ στ.; Lem., '*πάντα νομίστα.*' ἐτεῖ δὲ μόνα στοιχεῖα
(κενόν τε)' Fourn. (Rev. des étud. anc. XIII, 313) || (12) δὲ] δὴ
Rend. || ἦδη] εἰ μὴ Boot; *ἔχεις ἦδη* Rend.: ἦ δὴ Schmidt ||
ἄρκεϊ . . . ἔχει <, οὐδὲν ἀνομιστί> ἦ, εἰ δὴ, λ. ὁ. R.; <ἄλλ'> ἢ
δειλία οὐκ ὀλίγη ἄρκεϊ . . . ἔχει Lem. || 32 (14) ἢ σκεδ. ἢ ἄτ.
Cas. || (15) ἀπόσβησις Cor. || 33 (17—18) κατὰ (καὶ Cor.) ὑπόληψιν
Gat.; κατὰ ἀνάληψιν Fourn.; κατὰ ἀπόληξιν; κατ' ἐκκλισιν Lem. ||
(20) περὶ αὐτῶν R. || 34 1 (22) *γεύγουνσι . . . διώκουνσι* Rich. ||
2 (23) ἐπ' ἄλλα Oxon. || (84, 1) *priora* Xyl. || 35 (6) ἦ δὲ ὅς A || 84
36 (8) *ασιλικὸν* A || εὖ μὲν πρ. vel πρ. μὲν εὖ Gat. || 37 (11) δὲ A ||
39 (15) Ἀθανάτοισι θεοῖσι (θεοῖσι iam Gat.) Rend. || 40 (16)
ᾧσσε T (corr. Bas.) || 41 (18) ἡμεμελήθην A || ἐμοῦ Lugd. (παῖδες
adn.) || 43 (21) *μη<δὲ συ>σφύζειν <χρεῶν>* Porson (Adv. p. 313) ||
44 (85, 2) *εἰοί*ιδεῖν* A || (4) *σμικρὸν* A (κ corr.) || 46 (15) *εὐκτέον* 85
ἐστὶ Lugd., *ἐατέον* ἢ Sch. II || (16) *ταῖς γυναιξίν*] *iis qui dicunt*
Xyl.; del. adn. Lugd. || (17) τὸ <δ'> Menag. || 47 1 (86, 1) ἄσρων 86
A (ς corr.) || 48 (5) *Πυθαγόρου* Ὑπt. || (7) ὥσπερ ποθὲν] *γυρόθεν*
R. || *ἄνωθεν κάτω<θεν>, ὥσπερ>* ἀγέλας R.; *ἄνωθεν πάντα, ἀγ.*
Fourn. || <πάντα,> ὥσπερ π. ἄν., [κατὰ] ἀγ. Lem. || 49 1 (12—13)
τὰς . . . μεταβολάς in c. 48 post ποικίλα (v. 9) transp. Jackson ||
50 1 (19) δὲ M || 2 (22) [ἦ] τοῦτο vel τί τοῦτο R., ἦγουν Rend. ||
διάλυσις ('fatale', 'aveugle') Fourn. || (23) <ἦ> καὶ vel
ἦ Gat. || *ποιός τις* vel [*τοιούτός τις*] Fourn. || *τις* A (τ corr.), <ἦ>
τις (?) Mor. || 51 1 (87, 1) '*Καὶ superfluum*' Gat. || 52 (6) Καβ- 87
βαλνικότερος <σοῦ ἐστὶ τις> Gat.; <συν ἔτερος> Jackson || *κοινω-*
νικότερος T || (7) ἀταρακτότερος Fourn. || 53 (10) ἀνθρώποις
p₁ (?) l₁ || λόγων p₄ corr. p₆ || (11—12) κατὰ τὴν κατασκευὴν p₆ l₃
marg. l₄ m₂ quoque; τὴν κατασκευὴν l₃ || 55 1 (19—20) ἐπίβλεπε
(ἐκβλεπε) Rend. || (20) ἐφ' ὃ τι σε Cor. || 4 (88, 8) *περιορίζειν* A 88
(ἵξει in ras.) || 6 (15) *περαίνει τε* Menag. || <ἅπ>εχει Gat.; *ἕξει*
Rich. || 56 (16) [δει καὶ] τῷ μ. ν. βεβιωμένῳ Reche || *δεῖ*] ἦδη
Lem. || *μέχρι νῦν <οὐ>* (sic Lem.) vel <παρὰ γένειν> R.; <μὴ>

- μέχοι νῦν Rend. || (17) ἐκ τοῦ <χρόνου> περιούτος Lem. || 57 (18) σεαντῶ Menag. || 58 1 (21) συνέμβαινε A || 2 (25) <χρή> χρῆσθαι R. || 3 (26) σοι Gat. || (26—27) πρόσεχε σεαντῶ καὶ θέλε καλὸς Gat. || (27) καλὸς] ικανὸς Rich. || οὐ πράσσεις] ὁ πράττων vel ἡ
- 89 προᾶξις (?) Menag. || (89, 1) <ἐπ'> ἀμφοτέρων, ὅτι ἀδιάφορον ἐφ' οὐ Gat.; (ἐπ' ?) ἀμφοτέρων, ὅτι ἐκεῖ τὸ διάφορον, ὅπου Reiske; ἀμφ., ὅτι <τὸ συμβαῖνον ἀδιάφορόν ἐστι> καὶ διάφορον ἐφ' οὐ Sch.; ἀμφ., <ἐκείνον τε> καὶ ὅτι ἀδιάφορον ἐφ' οὐ Fourn.; ἀμφ. ὅτι <καὶ μεθ' ὑπεξαιρέσεως ὥρμας> κἀδιάφορον ἐφ' οὐ Kron.; ἀμφ., ὅτι ἀδιάφορος μὲν ἡ ὕλη, ἡ προᾶξις δ' οὐ Lem. || 60 2 (7) συνεστὸς Cas.; συνεστὼς Cor.; σύμμετρον Jackson || (8) τοιοῦτό τι Leopold^m || 61 (11) ὁμοιωτέρα A || 62 1 (15) ἔχουσι A || 2 (16) οὐτ' X nonn. || ἐπιμαρτυρῆσαι ὡς B || (17) εἰσβλέπων ('vel εἰ βλέπεις' marg.) Gat.; βλέπων R., Mor.; ἐκβλέπων p₄ || τῆς om.
- 90 l₂ p₄ || 63 2 (22) τοῦ^{τον} A || 64 1 (90, 3) καθὼ καθολικὴ R. || 2 (5) βοηθεῖτο B || 3 (8) λανθάνη A || 65 (11) Ἄρα A || μηποτέ <τι> τοιοῦτον Cor.; μ. τοιοῦτό τι ego olim || 66 1 (13) τηλαύγης v₁ m₂ p₄, sine acc. l₃ || Τηλαύγους Σωκράτης Menag., R. || καὶ (T)] κατὰ Upt. || (14) post κρείσσων (κρείττων p₂) ἦν Kron. transfert, quae leguntur c. 67 (91, 7—8) λίαν . . . γνωρισθῆναι || 2 εὐδοξότερον Bas. || (17) γενναιώτερον Gat.; -ότερον Mor. || ἔδειξεν p₄ Menag. ap. Ioly || (18) τοῖς T || (18—19) περὶ οὐ . . . ἦν suspecta Stichio || (19) μάλιστα ABv₄ || ἀπιστήσεις Gat. (dubitari potest Xyl.) || εἰπερ
- 91 ἄλ. ἦν del. Fourn. || 3 (20) ποίαν τίνα ψυχὴν Cor. || (91, 3) ὑποτρέμων vel ὑποφύγων R.; ἀπογέμων Lofft || 67 1 (5) <Τὸν νοῦν> ἡ φ. Sch. II || συνεκέρασεν A; confudit omnia Xyl.; συνεκέρασέ <σε> aut <Ὀν> ἡ φύσις σ. Gat. || τὸ σοῦ συγκριμάτιον Salm. || (6) ἐφ' Cor. || 2 (10) βιώσαι Cor. || 3 (11) ἐλεύθερος <ἔσεσθαι> R. || 68 1 (13) <καὶ> ἀβιάστως Gat. || 3 (20) κατ' οὐσίαν κἂν bis scr. in A || (23) ἡ θεοῦ] θείου R., idem 4 (23—24) θείῳ ἀνθρώπῳ ||
- 92 (24) δυσμεταχείρηστον A || 70 1 (92, 4) αὐτοὺς om. p₄ || ὄντων malim absit' Leop. || 2 (7) εἰ ὦν B pr. || 71 (9) τὰ δὲ m₁ || 72 (11) Κἂν A || μή(τε (ς rubr.) A || (13) κρινεῖ Cor. || 73 (15) ὥσπερ οἱ μωροὶ del. Nauck || 75 1 (19) Ἡ om. A || (21) ἡ ἄ λογικά (vel λογιστικά) [καὶ] vel ἡ τὰ λογιστικά καὶ Cas.; ἡ εὐλόγιστα αὐτοῦ R.

VIII.

- 93 1 3 (93, 11—12) κἂν τῷ λοιπῷ Sch. || (13) ἡ ἡ φ. σου Kron. || ὅσον δήποτε, ὡς ἡ σὴ φύσις Cas., Gat.; οἷον δήποτε vel ὡς ἂν δήποτε (. . . θέλλῃ) Cor.; ὡς (vel ὅπως) δ. ἡ σὴ φ. Lem. || βιώσεις Boot, Cas. tac. || (14) μηδὲν ἄλλο Sch. de A male instructus || 3 (94, 3) δὲ del. Cor.; δὴ Rend. || (4) οἱ] οὐ C. Barth (Adv. I, 9), qui v. 3 Καίσαρ pro Γάιος et inde a v. 5 sic scribendum esse coni.: τὰ πράγματα καὶ τὰ ἡγεμονικά ἦν αὐτῶν ταῦτα πρόνοια καὶ αἱ αἰτίαι καὶ αἱ ὕλαι. ἐκεῖ δὲ ὄσων δουλεία

πεσών· ὅτι κτλ. || (6) τοιαῦτα Gat., ἀεὶ ταῦτὰ Couat, ἀήτητα Hoffmann; an. αὐτάρκη? || ὅσων παράνοια vel ὅσων περ ἀ(γ)νοίας Cas.; ὁ. ἄγνοια Hoffmann; ὁ. περίνοια Rich., ὁ. ὑπόνοια Kron.; ὁ. τυραννεία (-ία) Jackson || (7) τόσων vel τόσον Cas.; πρὸς ὅσων Rend., ὅσων Rich. || 4 (8) [Ὅτι] Οὐδὲν aut excidisse quaedam ante ὅτι coni. Fourn. || 5 1 (11) οὐδεὶς] οὐδὲν Lem. || 6 2 (20—21) πάντα τροπαί, πάντα συνήθη, ὥστε οὐχὶ φοβ., μὴ τι καινόν Gat. || (20) ὥστ' οὐ φ. Cor. || 7 1 (26) ποιουμένη Cor.; περιποιουμένη Rend. || 2 (95, 3) ἐστὶν A || (4) ἐστὶ T || (5) ἢ γε Cas. (sec. Gat.) || 95 (6) τοὺς del. Mor. || αἰτιώδους Lem. || 3 (7) δὴ Lem. || (7—8) μὴ τὸ ἐν πρὸς τὸ ἐν εἰ ἴσον εὐφ. Mor., μὴ εἰ ἐν πρὸς ἐν ἴ. εὐφ. Cor. || 8 ἴσον A || ἀλλὰ A (ἀλλὰ in ras.) || (9) τοῦ δὲ T A: corr. Cas.; τὸ δὲ Menag. || ἀθρᾶα A || 8 (10) Ἀναβιῶναι Nauck; Πάντα γινώσκειν Stich; Τᾶν γινώσκειν Jackson, Ἀνανήφειν Lem. || (10—12) ἀλλ' ter D || (13) προσέτι <δὲ καὶ> R. || 9 (16) σὺ] τὸν Bas. || 10 (18) τὸ δὲ χρήσιμον ἀγαθόν τι R. || (19) καὶ ἐπιμ.] εἰ ἐπιμ. Lem. || 11 (23—24) ἐαυτό. τίς μὲν ἢ ἰδ. κατασκευῇ αὐτοῦ; τί δὲ τὸ οὐδ. κτλ. Lem. || (23) τῇ ἰδίᾳ κατασκευῇ del. Sch. || 14 2 (96, 7) 96 εἰ γὰρ] ἢ καὶ (et v. 9 τοιάδε <γὰρ> τινα) vel ὁ γὰρ (et v. 9 ἔχων) Gat. || (10) ἦ. ξένον Cas. || 15 (12) μεμνήσομαι Lugd. (Cogitabo Xyl.; in T verba v. 11 μεμνήσομαι . . . ποιεῖν bis impressa, corr. Bas.) || (13) τοιάδε τινὰ R. || (14) αἰσχροὺς <ἐστι> v₁ || (15) εἰ alt. om. p₅ l₁ m₁ pr. || 16 1 (17) ἐλευθέρου Rich. || ἐστὶ <τῷ αὐτὸς ὀρθοῦσθαι> vel <ἢ τὸ αὐτὸς ὀρθὸς εἶναι> R. || 2 σὺ Bas.; <ἢ> σὴ Rend. || σὴ γὰρ <ἢ> Lofft || 17 2 (23—25) διόρθωσον τὸ πρᾶγμα αὐτό· εἰ δὲ μή, τί ἔτι συμφέρει τὸ μέμψασθαι; Scaph. || (24) μὴ τοῦτο v₁ || δύνασαι τότε τὸ πρᾶγμα, αὐτός R. || 18 2 (97, 1) εἰ <δ'> Lofft, εἰ del. Jackson; an <ἀ>εἰ? || (3) σοῦ Cor. || 97 αὐτά τε R. || 19 (6) θανμάξεις, <εἰ> ὁ H. Cor. || ἔρεῖ . . . γέγονα] possunt dicere cuius rei causa facti sunt Xyl.; ἄρα πρὸς τι γέγονα Gat.; del. haec verba Upt. || πρὸς τί T; πρὸς τί Lugd. || (7) σὺ οὖν πρὸς τί <γέγονας; πρὸς> τὸ ἦδ. Upt. || 20 1 (10) ἀναβαλλὼν A || 3 (13) πομφολύγγι A || 14 'τὰ . . . λύχνον glossam redolent' Stich || 21 1 (15) ἔστρεψον Lugd., unde στρέψον adn.; Ἐξω στρέψον Mor. || οἷόν ἐστι] τὸ σωματίον νέον Menag., 'excidit σῶμα' Mor. || οἷον ἀκμάζον τί ἐστίν; οἷον δὲ γίνεται νοσήσαν δέ; R. || γηράσαν T || (16) νοσήσαν τε καὶ Menag.; νοσήσαν δ' (in vers. [δ']) ἢ Rend. || ἀποπνεύσαν Gat.; καὶ πυρέξαν Cor.; ἀποπνευσθέν Lofft; ἀποπνεῆσαν Rend., διαπνεῆσαν Leop.; προπνεύσαν Jackson || 2 (17) βραχὺς ὁ βίος adn. Lugd. || 22 2 (24) <τί> μᾶλλον δὲ θέλεις (. . . εἶναι;) vel <ὅτι> μᾶλλον δὴ θ. Gat.; εἰ μᾶλλον θ., R. || δὲ] γὰρ Sch.; del. Cor. || 23 (26) πρᾶσσω; τί πρᾶσσω· ἐπὶ A; Πράσσω ὅ τι πρ. ἐπ' R. || (98, 2) ἀφ' ὅφ' Cor. || 98 (3) συμμεριέται A || 24 (5) γλυῶδες A || 25 1 (9) Ἀντωνίνος Φανουρίαν Salm. || (10) Κέλερ . . . Κέλερ] ante τοιαῦτα transp. Salm.; initio cap. colloc. Stich || 2 (12) δριμεῖς μὲν e glossa δρ. μὴν

- margini adscripta orta esse coni. Rend. || *Χιώραξ* Bas.; *Ἰέραξ* Gat. || 3 (14) οὐδὲ T || 26 1 (19) ἀνθρώπων Gat. || 27 (24) αἵτιον 99 σωμάτων Cor.; σαρκίδιον Scaph. || (26) πᾶσιν T || 28 2 (99, 4) ἐκκλησίαις A || 30 (12) κοσμίῳ καὶ περιτράνω καὶ ὕγιει λ. χρ. R || μὴ] καὶ Menag.; del. Couat || περιτρανώσας Gat. tac.; περιτρανώδως Schmidt || ὕγιει <δὲ> Gat. || Ὑγιει λόγῳ χρ. c. 31 adtr. Boot || 31 1 (13) πρόγονοι ἀπόγονοι Gat. (posterī Xyl.) || 2 (16) τὰ ἄλλα Cas.; 'potest subaudiri πόλεις, γενεάς, ταφάς' R.; <ἀπωλείας> Kron. || μηκέθ' ἐνός Lofft || (17) θάνατον <, ἀλλ' ὅλου γένους> Cor. || Πομπείων A, Πομπηίου Mor. || 3 ἐκείνο δὲ Mor. || (18) ἐσχάτον adn. Lugd. || (19) ἐσπάρθησαν A || πρὸ αὐτοῦ Reche || (21) πάλιν . . . θάνατον 'non suo loco posita' Mor.; post Πομπηίων coll. Reche || θάνατον] del. adn. Lugd.; θάνατος Reche || 32 (22) μίαν <ἐκάστην> Rich. || (24) <μὴ> τὸ (vel <μὴ>) ἔ. παρέχῃ Rich. || 2 (25) ἐνστήσεται τὰ ἔξωθεν. οὐδέν γε πρὸς τὸ Lem. || <διακείσθαι> δικαίως Rend. || (26) εὐλογίστως <πράττειν> Mor. 100 ἐνέργημα Lem. || 3 (100, 2) ἐναρμόζουσα Menag. || 33 (4) ἀλύπως δὲ Nauck || 34 1 (5) ἀποκεκομένην A || 2 (10) μέλος Cor. || 3 (11) ὥδε A (δ corr.) || 4 (13) ἐπέτρεψε BX nonn. || 5 (16) ἐποίησεν T || ἀποραγέντι B; ἀποραγέντα R., Mor. || (17) μέλους Lem. || (18) ἐποίησεν] ἐπέτρεψεν Cas.; del. Sch. II; <ἐπ' αὐτῷ> ἐποίησεν Nauck || 35 1 (19) Ὡς περὶ τὰς Rend. || <εἰς> ἕκαστον (aut διένειμε ἐκάστῳ) Cas.; ἐκάστοις R.; ἕκαστον Stich || (20) σχεδὸν ὅσον] ἔδωκεν R.; ἐπιδέδωκεν Schmidt; ἐχορήγησεν Fourn. || σχεδὸν δίδωσιν Rich. || (παρά?) τῆς τῶν ὅλων φύσεως Gat.; ἐκ τῆς τῶν ὅλων φύσεως Cor.; (ἔδωκεν vel διένειμε) ἡ τῶν ὅλων φύσεως (aut ἡ φύσεως, reliquis deletis) Sch.; σχ. ὅσον <ἐφ' ἐαυτῇ ἐμέρισεν> ἡ τ. ὁ. φ. Jackson || 2 (22) περιτρέπει Cor.; ἔτι περι- 101 τρέπει Rend. in vers. || (25) ὠρμήσῃ Cor. || 36 1 (101, 2) ἐπιγενήσεσθαι Gat. || (5) ὡμολόγησεν A || 2 (6) ἄλλὰ T || 37 1 (10) Κύρου adn. Lugd. || (11) τῇ τοῦ Gat. tac.; τῇ <τοῦ> Sch. || Χαιρέας R. || Χαβρίας καὶ Gat. tac. || (12) γελοῖον del. Nauck || παρεκάδοντο A || 2 (15) γράϊας καὶ del. Lem. || (16) εἴμαρτο, εἴτα οὕτως Kron. || (16—17) τί οὖν . . . ἀποθανόντων del. Nauck || (18) λύθρος Cor. || 38 (19—20) φησί σοφωτάτοις] φρεσὶ σοφωτάταις R.; ὁμμασι σοφωτάτοις Couat; τὴν φύσιν (κρίσιν Lem.) σοφωτάτην Reche; <καὶ κρίνε> φύσιν <ἐν τοῖς> σοφωτάτοις Scaph.; φύσιν σοφωτάτως Cor., φύσει σοφωτάτους Rend. || κρίνων φησί σοφωτάτοις] Κρίτων (vel Ζήνων) φησί σοφώτατος Salm.; <εἰ δὲ μὴ ἐπίτρεπε> κρίνειν φύσει σοφωτέροις Jackson; ἄντικρυ, φησί, 'σοφωτάτοις ego olim; ὥς φησιν ὁ κριτῆς σοφώτατος vel <ὅξυν> βλέπε, κρίνων, ὥς φασιν οἱ σοφώτατοι Lem. || (20) σοφωτάτοις] quam sapientissime Xyl.; σοφωτάτως Menag.; σοφώτατα vel σοφός τις vel ἐν 102 σοφωτάτοις Cas.; ὁ σοφώτατος Boot || 41 2 (102, 8) δ' ἔτι <τι> R. || 3 (11) πόνος <ῆ> Cor. || 4 (13) ἤδη ὥς] ἰδίως Cor.; ἤδη ὥς Fourn. || εἰ δὲ τοῦθ' ὥς τι κοινὸν λ. vel εἰ δὲ τὸ κοινὸν λαμ-

βάνειν δοκεῖς vel εἰ δὲ τὸ κοινὸν <τοῖς τε ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς ὡς τι ἀδιάφορον> λ. Fourn. || 42 (18) Οὐκ εἰ μὴ T || 43 (21) ἀνθρώπων R. || (22) <τινὰ> Upt. || <τοῖς> ἀνθρώποις Sch. || (23) τε om. Gat. tac. || 44 1 (25) Τοῦτον ἤδη Gat.; Τοῦτον ἰδὲ Sch.; Τοῦτον ἐλοῦ Cor.; Τουτονὶ δὴ Leop. || 45 1 (103, 5) βάλλον Gat. 103 tac. || κἀκεῖ Kron. || (6) ἔχοι καὶ del. Lem. || 2 (9) συγχεομένη Gat.; ἀναδυομένη Rich. || 46 1 (12) σύνπτωμα A || ὁ A (corr.) || βοεικόν T (corr. Bas.) || 47 1 (18) κοῖμα Stich || 3 (20) ὁ καλύψων Nauck || 48 2 (104, 4) <καὶ> περισκεμμένως Cor. || 3 (6) ἐφ' ᾧ v₃ l₃ || 104 (7) ἀλάλωτος A || 4 ὁ μὴ οὖν ἑωρακώς p₆ || (8) ἀτυχῆς . . . ἀμαθῆς Rich.; ἀτυχῆς . . . εὐτυχῆς p₄ || 49 3 (12—13) βλέπεις ter Nauck || 4 (15) γενήσεται Lem. || 50 1 (17) ἴκνος A || (18) δὴ καὶ Gat. || 2 (24) αὐτῆς R. || (105, 3) τόπον, οὗ R.; <χώρας>, ὅπου 105 Scaph. || (4) σὰ πρότερα AD || 51 1 (8) ἐκθόρυνσθαι A (v corr.); 'pro ἐκθορῆσαι posuit' adn. Lugd. || 2 (10) κτείνουσιν A || (12) διανυγῇ A || 3 (16) φύου (T)] φύε Cas.; ἴθυνε vel φέρουσιν R.; χύου <εἰς> (εἰς ante ἐλ. del.) Reche; ῥύου Sch. (in Addendis ἀφελού); φυσίου (σεαντῶ, εἰς del.) vel φυσίου (σεαντὸν) Cor.; φρένου Pol.²; εἰσδύνου Rend. || ἂν φυλάσσης [σεαν]τὸν π. ὦ. [εἰς] ἐλευθέρου Sch.; φύλαττε σεαντὸν κτλ. Scaph.; καταφεύγων π. ὦ. ἐπὶ ἐλευθέραν παθὼν διάνοιαν Lem. || 52 1 (19) ἔστι T; ἔστιν A: ἐστὶ Stich || 2 (21—22) ᾧ δὲ ἐν τι τ. ἀπολείπει Cas. || 3 (22—23) τίς οὖν φ. σοι οὐκ ἂν τὸν vel τί σοι φ. τοῦ τὸν . . . φεύγειν Rich.; τίς οὖν φ. σοι <ἤδη> ὁ . . . φεύγων [ἤδιον] Lem. || (23—106, 1) 106 <ἢ ψόγον> φεύγων <ἢ> ἔπαινον διώκων Cas., Gat.; ἔπαινον ἢ εὐφημίαν διώκων Gat.; ἔπαινον [φεύγων ἢ] διώκων R. || 53 2 (5) ἀρ. <γὰρ> R. ('ironice') || 54 1 (7) περιέχοντί <σε> Lem. || (8) σωφρονεῖν v₃ || 2 (10) τῶν σπ. δυναμένων . . . τῶν ἀναπν. δυναμένων R.; τοῦ . . . δυναμένον bis Sch. || σπ. βουλομένῳ v₃ v₄ (?) p₂ pr. || <σπᾶσαι καὶ> ἀναπ. l₃ || 55 (14) ἐπιτέθραπται Menag. || (15) αὐτὸς θελήσει (!) R. || 56 1 (17) αὐτοῦ habet p₄ || 2 (18) εἰ om. p₁ || ὅτι] ἐτι p₄ || (18—19) γεγ. ἄλλ. ἔν. v₅ || (19) ἐκάστων R.; ἐκάστων Cor. || (20) κνρίαν l₃ p₆ quoque || ἐπέπερ p₁ (περ in ras.) || 57 1 (23) κατανεχῦσθαι A || (24) αὐτοῦ ἔκτασις ἐστίν Lem. || 2 (107, 1) ἐκτίεσθαι p₁ || 3 (3) εἰ T (corr. Bas.) || (4) θεά- 107 σαι B || ἐπερείδεται Lofft; καὶ [ᾧσπερ] ἐρείδεται [δῆ] Scaph. || (5) διείργοντος v₄ v₅ p₂ corr. g || (7) ἔπεσε T; ἔπαισε B pr. || 4 (8) <καὶ> μηδαμῶς Menag. || (10) ῥαγδαίαν v₁ l₃ || μηδὲ μὲν Gat. tac., μηδὲ R. || (12) μὴ del. Cor. || 58 2 (16) ἀλλοιωτέραν A || 60 (21) εὐλαβεῖται (?) Menag. || (22) καὶ] del. Gat.; ἡ Sch. || (22—23) ἐπὶ τὸ προκ. <καὶ> εἰσιέναι <πέφνκεν> εἰς τὸ ἡγ. ἐτέρου Gat. || 61 (23) Εἴσεισιν ('de mente') R.

IX.

1 1 (108, 5) Ὁ om. A (ἀ add. rubr.) || (7) οὐδαμῶς l₃ || 2 (10) 108 <τῶν> ὄντων R. || 5 (17) τοῖς ἀληθέσι post ἐπὶ colloc. p₄ pr.,

- post φερόμενος l_2 || (19) $\tau^* \chi p_1 l_4$ || διακρίναι (!) l_1 corr. || ψεύδη
 109 X (praeter Bz) || 6 (23) ἀπονεμοῦσι $l_2 l_3$ || 9 (109, 5) ἐποίη A || εἶχε
 TX || 10 (11) πάντα] τὸ καὶ τὸ R. || (12) κατὰ τὸ ἐξ. et γιν.
 καὶ del. Rend., κατὰ τ. ἐ. et καὶ ἐπιγινόμενοις del. Lem. || τοῖς
 κατὰ τὸ ἐξῆς γινόμενοις Cor. || τοῖς γιν. καὶ ἐπιγιν. κατὰ τὸ ἐξ.
 Fourn. || ἀπογινόμενοις R. || 21 (17) Gratiosius quidem erat Xyl.
 (unde eum Χαριέστερον μὲν ἦν ἄν legisse coni. Cas.); <ἄν> ἦν
 Cor. || 2 (20) δευτέρους A || 3 ἦ] ἦ Mor. || (22) λιμοῦ A pr. (ut
 110 vid.) || 31 (110, 3) Μῆ] ἡ D || (4) ἐθέλει φέρει Nauck || 2 (5)
 γηράσαι T || (6) ἀκμάσαι A, ἀκμασαι D || γενεῖον A pr. || 3 (10)
 γλίσχρως R.; δυσχερῶς Lofft || 4 (13) <ἔως> vel <μέχρι> ποτὲ
 Rend. || 5 (16) ἰδιωματικὸν Suid. I codd. CV || παράθηγμα Cor.;
 παράστημα J. G. Schneider Saxo (in lex. Gr.); idem R. olim, qui
 postea 'deesse quaedam aut transposita in locum alienum'
 suspicatus est || (19) ἡθῶν] παθῶν R; del. Sch. || ἡ del. adn.
 Lugd.; διατριβὴ (ἐνταῦθα δ. Kron.) vel ὁμιλία suppl. Leop.^m ||
 111 6 (20) αὐτῆς D pr. || 8 (111, 4) δὲ T || συμβίσεως A || 6 (11) πρῶ-
 ξις A || (12) τὸ παρὸν (<τὸ> Cor.) ἐκ τῆς αἰτίας vel τὸ παρὰ [τὸ
 ἐκ] τῆς αἰ. Gat.; τὸ ἀπὸ τῆς ἐκτὸς αἰ. Upt.; τὸ παρὰ τινος αἰ.
 Scaph.; τὸ παρὰ τῆς θείας αἰ. Lem. || 7 (14) ὑφ' Lem. || 82 (18)
 εἰς τὰ ὁρατικὰ καὶ μία ψυχὴ πάντα ('audi διήρηται') Lem. ||
 92 (20) ὑ. ἐπὶ τὸν ῥοῦν adn. Lugd. || (21—22) διειρξόντων καὶ βία
 Rich. || 3 (25) εὐάξαπτον A || ἐννεκράσθαι A, ἐγκεκράσθαι T ||
 112 5 (112, 4) συγκρινᾶσθαι A || 6 (6) εὐρέθης μὲν καὶ ἀγγέλοι A ||
 νεοσσοτροφία A (νε corr.) || 7 (10) πολιτεῖται A || 8 (12) διεστη-
 κόται A; διεστηκώτων Cor. || 10 (17) συνεύσεως A || 102 (23—25)
 εἰ δὲ ... τοῦτο del. Nauck || (24) τέτροφεν Bas., τέτροχεν R. || (25)
 113 de <παρ> οὐδὲν cogit. Nauck || 112 (113, 5) κωλύσων Nauck ||
 14 (12) Πάντα ταῦτα Gat. || 15 (16) εἶδον τὰ A || 16 (18) ἀλλ'
 <ἐν> Menag. || λογικοῦ <καὶ> Pol. || 17 (21) ᾧ et 19 (25) ἄντα A ||
 114 211 (114, 1) ὀρμῆς <καὶ> Gat., substantivum excidisse putat
 Rich. || καὶ del. Gat. || 2 (2—4) μέτιδι ... θάνατος bis scripta
 in D; postea verba iterata et μήτι δεινόν deleta || (2) οἶον pr.]
 ὄλον Stich || (4) <πασῶν> πᾶσα R.; παῦλα Leop.^m || 3 (6) εἶτα
 ***** D || (7) σαντὸν D || 222 (11) γοῦν Cor.; νῦν Rend. ||
 (11—12) αὐτὸ ποιήσῃ Gat. tac.; αὐτῷ ἐμποιήσῃ Scaph. || (13) μέλος
 Lem. || ἐπιτήσῃ A || (13—14) ἀγνοία ἢ γνώμη Gat. || 231 (15)
 Ὡσπερ <δ'> vel <οὖν> Menag. || 2 (17) νοῦν Lugd.; unde [ἦτις]
 ἐὰν ἡ πρ. σου adn. || (18) κοινωνηκὸν T || (21) ἀσυμφωνίας Salm. ||
 24 (22) ἔργα Boot || καὶ alt.] del. Mor., <οὕτως> καὶ vel τὰ
 Reche || (23—24) προπεσεῖν. τὸ τ. N. Cas., προσπέσει (!) ... νεκρίας;
 115 Reche || (21) νεκύας T || 25 (115, 1) ἡλικού A || 26 (6) ποιοῦτι Bas.,
 unde ποιοῦ τινὸς Salm. || ταῦτα, εἰς & Menag. (ad quae Xyl.);
 τοιαῦτα, οἷα Gat.; τοιαῦτα, εἰς οἷα Cor. || ἀλλ' ἄλλοῖα Boot ||
 (6—7) Ἄλλ' ὅταν ἄλλος κτλ. Salm. || 271 (7) τοιαῦτά τινες vel -α
 ἐκφωνήσῃ Gat. || 3 (12) δι' ὄν., διὰ μαντ. del. Rend. || πρὸς del.

Menag. || (13) *ιδία φέρονται* R. olim || 28 1 (14) *Τὰ αὐτά* Cas. || *Τοιαῦτά* R. || *ἐστίν* A || 2 (17) *ἡ* T (*aut* Xyl.) || (17) *ὥρμησε* T || (18) *τί ἐν τινὶ* Salm.; *καὶ τι ἐν* (*καὶ ἐν τι* in marg. Gat.) *γίνεται* Boot; *καὶ δι' ἐν τι* Reche (del. γάρ); *καὶ τί ἐν* Sch.; *καὶ ἐν τί γε* Sch. II; *κατεκτείνει* Lofft; *καὶ τί ἐν τείνῃ*; deinde post quaedam a librario omissa οὗτοι δε τί (εἰσιν) ἐν τίνι; Fourn.; *καὶ ἔκτασιν* Lem. || *τρόπον γάρ τινα αἰετὶ ἐν τινι* vel *καὶ ἐν τι τρόπον τινὰ γίνεται* Gat. || <ἦ> ἄτομοι καὶ ἀμερῇ Gat.; ἄτομα ἢ μέρη R.; ἄτομοι ἢ ὁμοιομερῇ Sch.; ἄ. ἢ <ἦ> εἰμαρμένη Rend.; ἄτομοι ἢ ἀμερές Couat; <ἡγουν> ἄτομοι ἢ ἀμερῇ Lem. || ἄτομα mavult Salm.' Gat. || 3 (19) δὲ T || *εἴτε τὸ <πάν>* R., *εἰ δὲ τὸ* Mor. || (19—20) *μὴ καὶ σὲ εἰκῇ δεῖ*; Πάντες Cor. || 4 (21) *μεταβαλεῖ <καὶ καινὰ γενήσεται>* Jackson || 29 2 (116, 2) *δὲ καὶ* δοκεῖ Lofft; 116 *δὴ καὶ* Rend. || *ταῦτα* ζῶα Lem. || ὡς οἱ φιλοσόφους, (?) adn. Lugd.; ὡς οἰεταί <τις> φιλοσόφως, Couat; ὡς οἱ, τὰ Lem. || (3) *μύξων* A || 3 (3—4) *ἤδη ποτὲ ποιήσουν* vel *τί ποτε προσδέξῃ* R.; *σύ ποτε ποιήσουν* Mor.; *τί ποτε ποιήσουν* Scaph.; *τί ποτε ποιεῖς*; Cor. et (ποιῆς) Rend.; *εἰ ποτε, ποιήσουν* Couat || 4 (4) *ὥρμησον* A || *ἐάν* οὐν ἕως ἂν Cor., ὁ ἂν vel ὁ ἐάν Rend. || 5 (8) post *διανοοῦ* lacunam notavit Menag. || 6 *τίς* aliquis Xyl. || *μεταβαλεῖ* R. || 7 (12) <μῇ> μοι Cor. || ὄψομαι Stich; ἔψονται Wilam.; ὄψαι (?) Lem. || ἡθέλε T || 8 (14) *πλοῦν* D || (15) *ἀπαγε* T (corr. Bas.) || 30 1 (16) *ἀγγέλας* A; *ἀγγελίας* Lofft || (17) *πλοῦν* *divitiae* Xyl. || 2 (19) *ὕπ' ἄλλων* del. Lem. || (23) *ψέξουσιν* T || 31 1 (25) *ταραξία* D || *ἐκτός* ἔξω Lem. || 2 (26) *παρά* (sic vel διὰ Fourn.) *τῆς ἐ. αἰτίας* R. || 32 (117, 4) *περισσά* del. Nauck || 117 (6) *ἤδη* ἡδύ Menag. || (8) *τῶν* τοῦ Lugd. op. err. || 33 2 (14) *ἴσον* A || 34 1 (17) *δι'* del. Cor. (*quae ament* Xyl.) || *φιλ.* χολοῦσι adn. Lugd. || *τιμῶσι γυμνά, νόμ. βλέπειν, <ἰδεῖν (καθορᾶν, ἀνασκοπεῖσθαι)>* R. || *γυμνᾶ* A pr. || 35 1 (20) *Ἡ* om. A (ἀ add. rubr.) || (21—22) *καλῶς [γίν.] ἐξ αἰ.* <καὶ> Lem. || (22) <καὶ> ἐξ Cor. || 2 (23) *τε* δὲ R. || (23—24) ὁ del. Cas; *πάντα καὶ ὅτι πάντα* Gat.; *πάντα καὶ* Stich || 36 (118, 3) *χρυσὸς <καὶ>* Gat. in marg. || 2 (5) 118 *καὶ* om. Oxon. || 37 1 (7) *γογγισμοῦ* A || 3 (10) *πρὸς τῶν θεῶν* Cas. || (11) *γενοῦ* es factus Xyl. || 4 (12) *Ὅσον* A || *ταῦτά* Sch. II || 38 (13) *δὲ οὐδ'* Cor. || 39 1 (15) *νοεράς <ἐν κόσμῳ>* πάντα, ὡς <ἀπὸ μιᾶς ψυχῆς> ἐν σώματι Lem. || <πᾶσι> πάντα R. || 2 (19) *συναγελάξει* T || (19—20) *λέγεις, τεθειώρηκα, ἔφθ.* Boot || *ἀποκρίνει, συναγελάζεται, βόσκειται* (aut *συναγελάζει, βόσκει*) Cas., qui *θηρίωσαι* illud in c. 40 delevit; <μῇτι> τῷ ἡγ. *λέγεις* (vel *τί λέγεις; τῷ ἡγ.*) *τέθνηκας* Salm., qui *θηρίωσαι* post *βόσκη* transposuit; τῷ ἡγ. . . . *ἀποκρίνεις* (vel *ἀποκρίνῃ*) . . . *βόσκη, τεθηρίωσαι* Gat.; <οὐδὲ> τῷ ἡγ. *λέγεις* . . . *βόσκη, ἀποτεθηρίωσαι* R.; *εἰ τοῦ ἡγεμονικοῦ λήγεις, τέθνηκας, . . . ἀποκρίνῃ, . . . βόσκη.* Reche, qui c. 40 1 (21) *θεοὶ ἢ θείως καὶ δύνανται* conī.; τοῦ ἡγεμονικοῦ λήγεις, τέθν., . . . ἔφθ., *τεθηρίωσαι, ἀποκρίνεις, συν.*

- βόσκη Sch. || 40 1 (21) θηρίωσαι] δράσαι adn. Lugd. || 2 (23) φοβείσθαι (om. τι) v₃ || (25) ἢ παρὰ τῷ p₂ corr. || παρῆναι A || (25—26) τοῦ μὴ παρ. τι τ. ἢ τοῦ παρ. Gat.; τὸ μὴ παρ. τι τ. ἢ τὸ παρ. R.; ἢ μὴ παρῆναι τι τούτων ἢ παρ. Mor. || 3 (26) ἀθρόοις
 119 A || 5 (119, 2) κρείσσων p₁ || 6 (7) κοιμηθεῖ B || σὺ . . . (8) ἐκείνης om. v₂ v₃ (ut A); πῶς . . . ἄλλος p₆ || (8) ἐπιθυμῆσης, (9) στερηθῆς et χορήξης, (10) φοβηθῆς B pr. || (9) τοῦ <μὴ> στερ. l₃ || 10 (11) <δὲ> ὥδε l₃, Cor. || ὥδε πη τρέφον R. || 41 1 (13) Ὅ om. A || (17) ὦν] ἦν Wilam. (in Coniectaneis Gryphisw. 1884) || 2 (20) εἶρετο vel ἦνετο R. || 2 (21) ἐκεῖνος R. || ἐν νόσῳ del. Stich; defend. Reche, Wilam. || ἐν ὅσῳ [ἐάν] νοσῆς Reche || ἐάν νοσῆς] ἐννόησον Mor.; <σὺ δὲ καὶ τὰ αὐτά> ἐάν <τε> νοσῆς vel <σὺ δὲ ταῦτά> ἐννοηθῆς Reiske || (22) <ἦ> τιμι Menag. sec. Sch.,
 121 <ἦ> τιμι Menag. sec. Leop., R. || τὸ] τοῦτο Mor. || (120, 1) ἐν οἷοις δήποτε R. || προσπίπτουσιν A || φυσιολόγῳ] ‘velut medico’ Wilam.; <μὴ> φυσιολόγῳ Gat.; φυσιολόγῳ vel φιλολόγῳ Menag. || (2) post κοινόν cap. distinxit Leop. || <καὶ> πρὸς μόνῳ Menag; πρὸς μόνῳ <δὲ> Gat. in marg. || (4) πράσσεις Menag., R. || 42 1 (6) δύναιται z || 2 (8) τῶν ἀναισχύντων del. Nauck || 5 (14) καίκεινο A || αὐθις v₂ || νοεῖν l₁ p₅ || (16) ἔδωκεν A || 6 (19) ἐφαμαρτάνει y || 7 (20) τί] σὺ Sch. || 22 <καὶ> χείρων p₄ pr. || 8 (24) τί δέ <σοι> Hoffmann || καινὸν Kron. || γίνεται Hoffmann || (25) σεαντῶ Sch. II
 121 tac. || 9 (121, 2) καὶ om. p₆ || (4) ἡμάρτηκε TX || 10 μάλιστα A || 11 (6) παρὰ l₄ p₆ || (8) τὴν] τινὰ R. || καταληπτικῶς adn. Lugd. || 12 (11) ἄνθρωπος Leop. (idem olim ἄνθρωπε) || (11—12) ἀρκεῖ σοι (ἀρκεῖ σοι; Cor.), κατὰ φ. τ. σ. ὅτι ἔπερ. Upt. || (13) ὁ om. l₁ p₄ p₆ pr. p₆ pr. || 13 (14) τοιόνδ’ ἐτι aut τόδε [τι] R. || (15) ἀπέχει τὸ] ἔχουσι adn. Lugd. || (17) ἄλλοις Couat || συνεργετικὸν Cas. et Gat. || (18) κατασκεύασται z.

X.

- 122 1 2 (122, 10) πρὸς ἡδονῶν ἀπολαύσεις del. Lem. || (12) εὐκαιρίας] εὐκρασίας Cor. || εὐαρμωστίας A || 3 (14—15) πάντα σοι πάρ. παρὰ τῶν θεῶν, πάντα σοι εὖ ἔχει καὶ εὖ ἔξει Cor.; πάντα σοι παρὰ τῶν θεῶν πάρεστι, πάντα σοι κτλ. Leop.; πάνθ’, ἃ σοι πάρεστι, σοι εὖ ἔχει καὶ πάντα τὰ παρὰ τῶν θεῶν σοι εὖ ἔξει Lem. || (16) φίλα Cor. || (19) παραλαμβάνοντος Leop.^m || 4 (20) οἶα A || (21) οὕτως A || 2 1 (25) ζῶον <λογικοῦ> hic suppl. Menag.,
 123 2 (26) Reiske || 2 (26) ἐξ ἧς A || ἢ ὥς A || (123, 2) ἢ A; <σοῦ> ἢ Menag. || 3 1 (5) οὕτως T || (8) <φέρειν>, φέρε Nauck || 2 (9) ἐπαυλώσαν Gat. tac. (in textu et in lemm.) || 4 1 (15) δεικνῦναι: corr. Cor. || 5 (18) αἰτιῶν A || 6 1 (21) Ἦτοι ἄτ. ἢ φ. Cas.; ‘ab hoc loco aliena ad superioris capitis initium transponenda videntur’ Leop.; fortasse c. 6 a Πρώτον ordiendum || φύσει Xyl. legisse putat Gat. || (22) διοικούμενος vel -νον Rich. || 2 (24) δυσαρε-
 124 στήσω A || 4 (124, 4) τοῦ ὅλου τούτου Cor.; <τοῦ> ὅλου τοῦ τοιού-

του Scaph. || (5) μέρει A || 6 (8) δὴ Leop.^m || (9) εὐρεῖν A sec.
 Leop. || 7 1 (13) φημί del. adn. Lugd.; φησί Sch. || 2 (15) φημί
 φησί Mor.; del. Couat || καλόν et (16) κακῶς Rich. || (17) ἀλλοί-
 ωσιν Gat. (*ad interitum et alterationem* Xyl.) || 3 (22) ἀπύθανα
 A || 4 ἀπτόμενος vel ἀψάμενος Lem. || (22—23) [καί] ἀφόμε-
 νος <τὸ> τῆς φ. οὕτω πεφυνκέναι Mor. || (23) ἐξάγοιτο vel ἐξάπτοιτο
 R. || [καί] ὡς γελ. Mor.; οὐχί γελ. Rend. || (25) ἐπὶ τινι ὡς [τῶν]
 Menag.; ἐπὶ τινι τούτων ὡς aut ὡς ἐπὶ τινι τῶν (. . . συμβαι-
 νόντων) Sch.; ὡς ἐπὶ τινι [τῶν] Cor. || (27) ταῦτά Gat. in marg. ||
 5 (125, 1) συνεκρίθης Lem. || 7 (8) ἔλαβε T; ἔλαβες R. || 8 (9) ὁ 125
 <ἔδωκεν> ἡ μ. <, ἡ σ'> Lem. || (10) post ἔτεκεν lacunam notavit
 Menag. || 9 σὺ λ. προσπλέκη Rend., σέ<τι> λ. προσπλέκει (et v. 11
 ὄν) Fourn. || (11) ληγόμενον Cas. || 8 1 (14) μετονομάσῃ Cor. || καὶ ἀπολ-
 λύης Upt. (*ne . . . amittas* Xyl.), καὶ ἀπολλύεις (-ης Mor.) Cas. ||
 3 (22) διατηρεῖ (!) Menag. || (23) ὑπὸ A || 4 (126, 1) σπαράσσεσθαι 126
 A || (22) ἡμιβρότοις A || (5) τοιοῦτοι <ὄντες> R.; τοιοῦτοι del. Leop.^m
 ὄνυξιν A || 5 (8) ἐκπίπτῃς A || (11) ἐν <εὔ> ἐν Lofft; εὔ Lem.
 6 (14) ὅτιπερ suspectum Rich. || 9 1 (19) Pestis Bas., Μῖσος Cor. ||
 νάρκη Gat. tac.; νάρκα <, ἀρχή> Rich. || (20) ἀπαλείψει R. ||
 πόσα Cor. || (21) ὁ φυσιολογητῆς Menag.; οὐ φυσιολογητῶς Rend. ||
 τὸν φυσιολόγως φανταζόμενον Lem. || 2 (22) παραστατικὸν R.;
 πρακτικὸν Cor. || (25) <οὐ> λανθάνον Cor. || λανθ. οὐχί κρ. del.
 Lem. || 3 (25—26) τότε ter Gat. in marg. || (25) ἀπολεύσης A ||
 (27) τέ ἐστιν T || (127, 2) τίσιν A || 10 1 (4) ἄλλος] ἄνθρωπος
 Rich. || (5) ὑποχῆ] 'latet nomen piscis et ἡ' R.; del Sch. || 127
 (7) καὶ A || 11 1 (10) οὕτως A || μεγαλοφροσύν^η A || 2 (11) <ὡς
 εἴ τις> ἐξιδ. R.; ἐξέδυσας Menag.; ἐκδυσάμενος vel ἐκδύον Lem. ||
 καί] ὅς Fourn. || 2—4 (13—19) ἄνες . . . σαντόν . . . ὑπὸ σαντοῦ . . .
 περὶ σαντοῦ . . . βάλλη . . . (17) [αὐτὸς] . . . σαντῶ . . . ἄφες . . .
 βούλη Lem. || (13) μὲν] μὴ adn. Lugd. || 3 (15) δέ A || 4 (20) εὐ-
 θείαν A || 12 1 (22) ἰς A || (23) εὐμενῶς] εὔ (vel τὸ εὔ) μόνος
 Cas.; εὐκρινῶς Gat.; εὐμενῶς <καί> Boot || (128, 2—3) ἐπὶ σοὶ ἢ γε 128
 ἀπόπτ. ἄ. τ. ἔσται Reche || ἀπὸ τούτου ἔστω] ἄ. τ. ἐστί Cas. tac.,
 Boot; ἄ. τ. <βλαβερά> ἐστί Dacier; ἄ. τ. ἀπότενξίς ἐστιν Gat.;
 ἀπὸ τούτου. ἔστω Reiske; ἄ. τ. ἐστιν (exciderunt quae-
 dam velut defectio a natura) Mor.; ἄ. τ. αἰσχρόν. Cor.; ἄ. τ.
 κάκιστον Scaph.; ἀπότενγμ' οὐκ ἐστιν Rend., ἄ. τ. ῥᾶστον Couat
 (ut vid.); ἀπροπτωσία ἐστίν Kron. || 2 (3) ἐστιν A; ἔτι δέ R. ||
 13 1 (6) ἐπ' ἄλλω Menag. || γένηται] κρίνηται Lofft; ψέγηται
 idem sec. Rend. (in Lofftii editione non adparet); ἐπαινῆται
 Jackson || 2 (8) φρυαττόμενοι <ἢ καταπληττόμενοι> R. || (10) τρα-
 πέζης A (η corr?) || (12) χερσὶν A || ἐαντῶ A || ᾧ] ὁ Leop. || (13)
 θέλῃ <τις> Cor. || 15 1 (19) ὑπολειπόμενον. τοῦτο ζ. Kron. ||
 2 (19—20) <ἐν αὐλῇ> ὡς ἐν Jackson || (20) ἐν ὄρω Mor.; ἐνωρεῖ
 Schmidt; ἐν πορείᾳ Meiser (Herm. XLIII 643) || (21) <ἐν> τῷ
 κόσμῳ Fourn. || 3 ἰδέτωσαν del. Rend. || ἱστορήτωσαν A || (22) ἄν-

- θρωπων A pr. || 4 (23) ἢ <μὴ> οὕτως Jackson || 16 (25) ὅλος
 Gat. || <δεῖ> εἶναι R. || (26) ἀνδρα <δεῖ> Cor. || 17 (27—28) συν-
 εχῇ ὡς φαντασάι Lofft; συνεχῆς ἔστω ἢ φαντασία Lem. || (28)
 129 <παρέστω> φαντασία R. (φ. <ἔστω> sec. Leop.), φαντασίαν ἔχε
 (vel φαντάσασθαι) [καὶ] Rend. || (129, 1) τρυπάννον A || 18 (3)
 Δεῖ σ' ἔκ. Rend. || 19¹ (7) Τί οἱ A || 2 (8) ἀγορανούμενοι vel
 ἀδρυνόμενοι Cas.; ἀγορονομούμενοι R.; ἀνδριζόμενοι Cor.; ἀνδρο-
 γυννούμενοι Rend. (ἀνδρογυνναούμενοι Lofft); αὐτονομούμενοι
 Hoffmann; αὐθαδιζόμενοι Stich (in notis manuscriptis); φαι-
 δρυνόμενοι Rich.; λαμπρυνόμενοι Rich., Jackson; ἀνδροφονοῦντες
 Lem. || 3 (10) δὲ <καὶ> Oxon. || (11) ἐν ὁποίοις Gat.; ἐν τοῖς αὐτοῖς
 Rich. || 21¹ (14) αἰθήρ οὐρανός Lem. || 2 (16) δὲ A; δ' <οὐχ>
 Cas. || 22 (18) ἥθικας A, <σε συν>εἰθικας R. || (19) ἀπελιτάργη-
 σας Bernard || 23¹ (21) τοιοῦτο <οῖον> ἐκείνο Gat. (at in marg.
 τὸ <τί οῖον> ἐκ); τοιοῦτο ἐκείνος R.; τοῦτο ἐκείνο Cor.; τὸ ἐαν-
 τοῦ ἐκείνος Pol.; τοιοῦτο (vel ταῦτό) ἐκείνω Rich.; <οῖόν σοι ἢ
 αὐλή> τοιοῦτο ἐκείνω Fourn.; ταῦτό ἄσται Lem. || (22) ἐστι T ||
 καὶ πως Schmidt; καὶ <ὅτι> πως Lem. || τὰ αὐτὰ A; ταῦτά τὰ
 R.; ταῦτα τὰ Cor. || (22—23) ἀγρῶ <ῆ> τῷ ὄρει R. || 2 (23) ἀντι-
 κρυς . . . (25) βληχῆματα 'glossatorem redolent' Stich || (24) τὸ
 τοῦ Πλ. Cor. in Add. || τὸ τεῖχος post φησί e Platone suppl. Gat.
 in marg., ante φησί Cor. || (25) et balare Xyl. (in Bas.: iacere
 iactus); καὶ βδάλλων βοσκήματα Cor.; del. Salm. || βληχῆτά
 130 Stich; κτήματα Sch. II || 25¹ (130, 6) Ὁ om. A (τ add. rubr.) ||
 (7) καὶ ὥστε Nauck || παρὰν. <οὖν> Cor.; π. <ἄρα> Rich. || 2 ἄμα
 ἀλλὰ Cor. (ἄμα δὲ καὶ in Add.) || δρ. ἄμα καὶ ὁ παρανομῶν καὶ
 ὁ λυπ. Menag.; ἀλλ' ἄρα καὶ ὁ λυπ. ἢ φοβ. δραπέτης· οὐ <γάρ>
 Lem. || (8) ὁ <μὴ> βούλεται τι Gat.; καὶ ὅς βούλεται τι Cor. ||
 (9) ἢ γενέσθαι om. Oxon. tac.; del. Cor. || 3 (11) ἄρα A || 26¹
 (13) ἀφῆς ἀπεχώρησεν A || 2 (15) ἀφῆκεν A; κατήκε Jackson ||
 3 (19) δύναμιν <αὐτῶν> R. || 27¹ (22) ὁποῖαν A || 2 (24) ὅλα
 131 ὅμοια R. || (25) τῆς τοῖς A pr. || (131, 2) τοιαῦτα ταῦτά Rich. ||
 28¹ (4) ὑτινιοῦν l₂ l₁ || (5) καὶ om. Gat. tac. || 2 (6) ὅμοιον del.
 Leop.^m (in ed. ὁμοιος) || (7) μόνος <οὐδ' ἐνθυμού>μενος Jackson ||
 post σιωπῇ dist. Leop. || σιωπῶν (ante ὅτι transponendum) Reche ||
 29 (11) δεινόν <τι> Sch. || τὸ διὰ p₄, διὰ l₂ l₃ p₆ || 30¹ (14) τὰρ-
 γύριον Lem. || 2 (16) ἐπιλήσει A pr. || (18) ποιήση A || 31¹ (19)
 Σατυρίωνα Gat. || Σωκρατικῶς vel Σωκρατικὸν post Κρίτωνα
 colloc. Lem. || (20) Ὑμέναιον vel Εὐμένη R. || (21) (lac.) <ιδῶν>
 Ἀλκίφρονα <ῆ> Τρ. Leop.^m || (22) Σεν. ἰδὼν Ξενοφῶντα ἢ Κρί-
 132 τωνα Leop. || (23) σεαντὸν Leop. || 2 (132, 2) ὅπον δὴ Gat.; ὅπον
 δεῖ Lem. || 3 (3) καπνόν <τε> Menag. || 5 (6) ποῖαν Rich. || 6 (9)
 σεαντῶ Leop. || (10) πάντα <ἐαντῶ> R. || (11) ἐμβάλῃς Sch. II ||
 32¹ (14) ψευδέστω A || 2 (18) <ὁ> λόγος Lem || 33² (23) μάθῃς
 Cor. || (24) ὅτι del. R. || τοῖς ἤδη παθοῦσιν A || σοι <ἔστω> Lem. ||
 133 3 (133, 3) <κατὰ> τὴν R. || 4 (7) πέφυκεν A || 6 (11) ἐκκόμματα

A sec. Leop. || (13) *θράττει* Cor. || 34 1 (24) *δεδειγμένω* Bas., Lugd.; *δεδευμένω* Gat.; *δεδιδαγμένω* vel *πεπαιδευμένω* R.; *Τῶν λελεγμένων ἀπὸ* Rich.; *δεδηγμένω* recte def. Schmidt || (25) *καὶ* alt. om. p₆ || 2 (134, 1) * * *φύλλα* p₄ || *ῥέει* l₃ || (1—2) versus Homeri 134 e Z, 147—149 explevit Bas. || 3 (5) *ἡ* A || *χλεβάζοντα* A || 4 (8) *ἐπὶ γίνονται* l₂; *ἐπιγίνεται* Gat. tac. || (9) *ἐτέροις* γ (*ἐτέρα* l₃) || 35 1 (16) *ἐστὶ* TX || 3 (19) *μόλη* p₁ || 4 (22) *τεκία* B; *τεκνία* <σου> v₃ || (135, 1) *ζητεῖν* l₃ || (2) *ἀπαλά* A || 36 1 (4) *παρεστήζονται* A; 135 *παρᾶσθονται* Cas. (Gat. tac.) || *κακόν* melius absit Leop. || 2 (6) *ἀνεπνεύσαμεν* R. || (7) *παιδαγωγοῦ*; Leop. || 6 (17) *ἦθος* Rich. || (18) *ἀποσπόμενος* A || (21) *γίνεσθαι* Cor. || (22) *φύσις* <σε> Cor. || 7 (23) *διαλύη οὖν* Lem. || 37 1 (25) *Εἰθισον* A || 38 1 (136, 3) 136 *νευροπαστοῦν* A || (4) *ἔνδον* (ο corr.) *ἐγκεινόμενον* A || *ῥητορεῖα* R. || 3 (7) *σκεπάστρω* R.; *σκεναρίω* Kron. || 4 (10) *ἡ* A.

XI.

1 1 (19) *καρπουμένη* Lem. || (19—20) *τοὺς . . . καρποῦνται* et (21—22) *ὅπου . . . ἐπιστῇ* del. Nauck || 3 (137, 2) *τὸ σχῆμα αὐ-* 137 *τοῦ*] verbum velut *examinat* desiderari adn. Couat || (7) *ὁπωσονοῦν* (!) Menag. ('fort. *ὁπασοῦν*' Sch.) || 4 (11) *ὥσπερ καὶ τοῦ νόμου* Lem. || 2 1 (14—16) *καταφρονήσεις· ἐὰν . . . ἦττων εἴ, δ.* Lem. || (16) *νῇ Δί'*, *ἐντραπήση* Menag. || (17) *τὸ ἀνὰ λόγον* A || *ποιήσης* Mor. || 2 (21) *δὲ* A || 3 1 (22) *ἐὰν δέη, (ἥδη) ἀπολ.* Gat. || 2 (25) *ἄρχεται* Rend. || 4 (138, 2) <ὅρα> *ἵνα* Gat. || *καὶ* del. Rend. || 138 4—5 (2—3) *πάνον <σεαντὸν ἐρωτῶν,> τίς σου* R. || 5 (3) *καλῶς* ἄλλως Upt.; ('subintellegendum') R. || 6 1 (8) [et 9?] *ὅτι ἵνα* vel *ὅπως* R. || *οὕτως* A || (9—10) *ὅτι ὥστε . . . ἄχθεσθαι* Rend. || (10) *ἄχθησθε* R. || 2 (10) *οὕτω* A || 3 (13) *ἐστὶ* A || (15) *δὲ* T (corr. Bas.) || (18) *πράγμασι* T (corr. Bas.) || *θυμέσθαι* Bas., unde *θυμείσθαι* Gat.; *θυμοῦσθαι* <χρεῶν> Cor. || (20) *βίον* Bas. || *τάχυν* A || 4 (23) *διὰ τῆς εὐθ.* Cor. || *εὐθυνημοσύνης* A || (24) *ταύτην* R.; *ταὐτὸ* Stich, sic vel *ταύτὰ* Lem. || (139, 1) <καὶ> *ἡ* Rend. || 5 (2) 139 *ἐπίστησον* del. Menag. || 6 (4) *ἀγνοῖται* A || (5) *ἀπέβλεψε* T || 8 2 (13) *ἀποπέπτωκε* T || 3 (15) *ἀποτραφεῖς* Bas. || 4 (19) *συμπληρώματος* Jun. || *γενέσθαι* Cor. || 5 (20) *τὸ*] *τοῦτο* Menag., del. Sch. || (21) <τὸ> *προσχωροῦν* vel <τὸν> *προσχωροῦν* <τὰ> R. || (24) *φυτουργοί* <, ὥσθ > Lem. || (24—25) *ὁμοθαμνεῖ μέν, μὴ ὁμοδογματεῖ δέ* R., Mor. et (μὴ ὁμοδοχομοὶ δέ) Reche || *μὴ ὁμοανξεῖν* vel *ὁμοπαθεῖν* δέ Boot; *μὴ ὁμοσωματεῖν* δέ Salm.; *μὴ ὁμοσχηματεῖν* δέ Gat. || 9 1 (140, 1) *ἀποτρέψασαι* p₄ || (2) *οὕτω* X plerique || (6) *πραότα-* 140 *τος* B pr. || 2 *ἀσθενοῦς* Rich. || (7) *ὥστε* l₄ p₆ || 10 2 (13) *τελειωτάτη* Cas. tac. || 11 (21) *Μὴ οὖν* Cor.; *Εἰ μὴ* Stich; *᾽Οτι οὖν* Hoffmann || (22) *θορυβοῦσίν σε* A || (23) *ἐπέκεινα* A || *κρίμα* Stich || (24) *κἀκ. μένει ἀτρ.* post *ἔρξη* (v. 23) transtulit Gat. || 12 (141, 1) 141 *ψυχῇ* Cas. tac. || *Σφαῖρα ὥς, ψ.* Lem. || *ἀνγοειδής* vel *αὐτοτελής* R.; *αὐτοιδής* Rend.; *αὐτοειδής* Pol. || (2) *συσπειράται* Rend. ||

- (3) ἀλλ' ἀφωτί A || 13 4 (14) τὸ ἐπὶ <σοί>, τὸ τῇ φ. R. || (16) γενέσθαι Is. Casaub. (ad Pers. 3, 72) || δι' ὅτου δὴ] δι' αὐτοῦ ἀεί R. ||
142 15 2 (22) ὅτι ποιεῖς, ἀ', τοῦτο Nauck || 3 (23) αὐτὸ Gat. || (142, 1—2) εὐθύς· <οὐ> ἡ φ. τ. <γνησίως> ἡχεῖ, ἐκεῖ εὐθύς . . . ἐξέχειν R. || φωνή] φρήν Cas. || φωνή· ὁποῖον ἔχει (vel τοιοῦτον ἔχει); vel τοι. ἔχειν (sive εἶναι) Gat.; φ. τοιοῦτόν <τι> ἔχειν, <οἶον> εὐθύς . . . ἐξέχειν Cor.; φ. τοι. ἔχει <καὶ> εὐθύς . . . ἐξέχει Stich; τοιαύτη καὶ ἐν τ. ὁ. ἐξέχειν Lem. || 4 (4) γράσσωνα A || (6) σκαλή (ἐστίν) A; σκάλη (ἐστίν) T; σκαληνή Xylander in adn. Bas.; σκαῖά Boot; σκαμβή Salm.; ὀξαλή Schmidt || 6 (8) ἔχουσιν T || 16 1 (10) δὲ del. Mor.; Κάλλιστα δὴ ζ. vel Καλλίστη δὴ, ζ. Rich. || 2 (12) ὀδικῶς R.; <μῇ> ὀλικῶς Cor.; μεθοδικῶς Lem. || (14) ἐν-ποιεῖ A || (17) κἄν που λάθῃ <γραφέν> R.; del. haec verba Lem. || (18) προκοπή Lem. || 3 (19) ἄλλως ἔχει Sch. (de cod. A lectione male instructus; unde ὅλως ἔχει Cor.); <οὐκ> ἄλλως ἔχειν Rend.; <καὶ> ὅλως ἔχειν Jackson; <εἰ οὐκ> ἄλλως ἔχει Lem. || <πρὸς> ταῦτα R. || μὲν] μὴν <σοι> Lem. || (20) ἔσται σοι
143 Gat. || (21) ἔστι A || 17 (24—143, 1) ἕκαστον <τῶν> ὑποκ. καὶ ἐκ τίνος εἰς τί μ. Nauck || τίνων ἕκαστον συγκείμενον Cor.; τίνων ἐκάστων σ. Jackson || 18 1 (143, 3) Καὶ del. Gat. || (5) προσθη-σόμενος B || γέγονας Upt. || 3 (10) τᾶλλα bis scr. in A || ἐπικει-μένος R.; περικειμένος Schmidt || (11) ἔχουσι A || ποιοῦσι T || 7 (18) ἄλλως Gat.; αὐτὸς Mor. || (19) τινῶν γε Mor. || (20) ἔξιν
144 <τὴν> Cor. || 8 (22) ἀμαρτάνουσι T || 9 (144, 2) κατακλητικῶς R.; κατακλητικῶς Lem. || 10 (4) πάντ' Zon. || 11 (5) ἐκεῖ R. || 13 (8) ἄρης Cor. || (10—11) [καὶ] παντοίως Lem. || 14 (11) ὅσῳ] ὅτι anon. apud Menag.; ὡς Cor. || 16 (16) εὐμενῆς A || αὐτῷ <ῶν> R. || (17) εὐχολῶν aut ἐγγολῶν Menag.; εὐκόλως Rich.; εὐκόλος Lem. || (20) βλάβῃ Rich. || 17 δεικνύναι T || (21) ὀδικῶς R.; φιλικῶς Sch. II || (22) συναγγελάστικα A || 18 (23—24) φιλοστόργως καὶ ἀδήκτω Gat.; φιλοστόργω καὶ ἀδήκτω Rich. || (25) ἵνα T || ἀλλ' ἦτοι] ἀλλ' ἀεί τοι sec. Cas. versionem angl. Gat.; ἀλλ' ἦκα (!) Reche; ἀλλ' ὄντως Scaph.; ἀλλὰ λαλητέον vel ἀλλ' ἰτέον
145 Kron.; ἀλλ' ἦ τοι Fourn. || (25—145, 1) καὶ ἐὰν ἀλλ' οὔτινες περιε-στηκῶς A; 'desse videtur disiunctionis membrum alterum' Gat.; <ῆ> καὶ ἐὰν κτλ. R. (idem Schultz, qui lacunam post περιεστή-κωσι not.); καὶ ἐὰν, ἄλλοι <εἰ> τινες π. Löff; ἡ <ἐὰν> καὶ ὅταν ἀ. τ. <οὐ> περ. Scaph.; ἐὰν ἀ. τ. π. Rend. || 21 (8) νευρῶν A || 23 (12) ἀμφοτέρως Lem. || 24 (14) λαβέ T || τὸ ἀξιοῦν μὴ Gat. || 25 (16) τοιούτοις Cor. || 19 1 (18) Τέτταρας p₆ pr. || (19) ἀπολη-πτέον Cas.; ἀπολειπτέον (!) Menag. || 2 (24) ὀνειδ.] συνειδήσεις Gat. || ὑποκατακλινόμενον A || (26—27) τοῦτον βραχείαις ἡδοναῖς Nauck; τοῦτον τραχείαις ἢ λείαις <κινήσειν> Fourn.; τοῦτον
146 τραχείαις φαντασίαις Lem. || 20 1 (146, 1) ὁ A || μὴν Oxon. || (3) περικρατεῖται ἐντ. ὑπὸ Cor. in Add. || 2 (5) καίτοι καὶ τὰ Bas. || ἔσθηκεν A || 3 (7—8) καταταχθῇ σὺν βίᾳ, Leop. || 4 (11—12)

ἀλλ' ἂ μόνον vel ἀλλὰ μόνον <ἂ> Cas., Gat. || 6 (16) δυσχεραίνει T || 7 (19) ἐν εἶδει] εἶδη Menag., R. || (20) εὐκοινωνισίας A ||
 πρεσβύτα<τα> τῶν Leop.^m || 21 4 (147, 4) ἀπενθήνων T || τὰς 147
 om. v, || (5) ἀποδύση p₄ || 22 (6) κατοικίδιον καὶ τὸν ὀρεινόν
 Fourn. || (7) τούτων Cor. || διασώβησιν A || 23 (8) καὶ] del. R.;
 δὲ Cor. || (9) παιδίων δαίματα del. Mor. || 24 (10) <Οἱ> Λακ.
 Lofft || 25 (13) Τὸν Περδίκαν ὁ Σ. παρηγεῖτο μὴ R. || (14) ἵνα T ||
 26 (16) τοῦ Ἐπικούρου Gat.; τοῦ Ἐφesiόν Reche || (17) τινὲς A ||
 27 1 (19) ἱ πυθαγόριοι A || <ἐκέλευον> ἀφορᾶν R. || (20) κατὰ om.
 Oxon. || 28 (148, 2) προῆλθε T || (3) ἐτέροις A || 30 (7) οὖλος A || 148
 31 (8) 'erat qui mallet Ἐμοί' Sch. || 33 (10) Λύκον A || (11) τὸ om.
 Gat. tac. || 34 (12) δεῖ in l₄ legi falso indicavit, qui codicem
 in Schultzii usum contulit || ἔλεγεν] ἐκέλευεν Menag., R. || (13)
 ἀπαθάνη A, ἀποθάνη z || (13) δυσφημᾶ <ἐστι> Upt. || ἔφη] ἔχει
 v₂; del. Mor. || (15) τοὺς om. Gat. tac. || 35 (17) ὄφαξ A || (18)
 ἀλλὰ A || 36 (19) ἡστῆς A || τὸ τοῦ Ἐπικτήτου del. Rend. || 37 (21)
 δεῖν ἔφη Cor.; δεῖ, ἔφη, Rend. || εὐροεῖν R. || (149, 1) ἐκκλήσει A || 149
 38, 39 (4—5) ἡ μή, <ὡς> ὁ Σ. ἔλ. τί Gat. || 39 (5) Ὁ om. A
 (σ add. rubr.) || ἔλεγε T || (8) μάχεσθαι A pr., ut vid.

XII.

1 3 (18) ἔφερεν A || (20) τάληθῃ A (λ corr.) || 4 (22—23) circum-
 datae . . . carnis Xyl., unde περιτετραμμένον eum legisse putat
 Gat. || 5 (150, 1) γίνῃ Rend. || πάντα] καὶ Sch. || (3) τιμῆσης A 150
 (η alt. corr.) || εἰ καὶ τὸ ζῆν παύσεσθαι ποτε μὴ φοβηθῆς Menag. ||
 (5) γενήσαντος A || 2 1 (8) ὑλικῶν A (λ corr.) || (9) καθαμμάτων
 Rich. || μόνον l₃ || γὰρ om. x || (10, 11) τῷ ἔξ αὐτοῦ . . . ἐρρη-
 κῶτι καὶ ἀπωχετευμένῳ censor Schultzii in „Neue Allgemeine
 Deutsche Bibliothek“ LXXIII, 441 || 2 (12) πολλὸν (-ῆν) y || 3 (13)
 μὴ] μὲν Menag.; del. Mor. || τὰ μὴ v₃ || μήπου Gat. || (14) εὐθῆτα
 A || (15) σκευὴν Cor. || ἀσχολήσεται T (corr. Bas.); εὐσχολήσεται
 Gat. marg. || 3 2 (17) τᾶλλα T || (18) κυρίωσον A || 3 ἐὰν οὖν Cas.
 tac.; καὶ ἐὰν Stich; ὁ ἐὰν (= lat. quodsi) def. Schmidt || (20) <οἱ>
 ἄλλοι Mor. || καὶ ὅσα Gat. || (21) ταρασσεί (sine σε) Mor. || (23) περι-
 ερσους A || (24) <καὶ> καθαρὰν Cor.; καθαρὰν del. Mor. || (25)
 <καὶ> ἀπόλυτον Gat. || 4 (151, 3) τούτου] τοῦ σοῦ aut ταῦτα R. || 151
 (4) ποιήσης A (η alt corr.) || (5) ἐμποδόκλειος A || (6) σφαῖρ' ὡς
 Salm. || (7) ἐκμελετήσας R. || (9) ἵλεως Gat. tac. || 4 1 (13) ἐν
 om. z || 2 (14) μηδὲ Bas. || (16) γινώσκων Menag. || 5 1 (19) ὡς A ||
 (22) συμβόλεα A || πλείστα Gat. tac. || (152, 1) ἀποθάνωσι T || 152
 2 (2) ἄρα καὶ del. Cor. || (3) ἔχειν Lem. || ἐτέρως A (ω corr.) ||
 (3—4) ἐποίησε ἄν Menag. || 4 (6) πιστούσθω A (στ corr.) || (7) γε-
 νέσθαι Cor. || 5 περιζητῶν Rend. || (8) ἐδικαιολογούμεθα R. ||
 (9) εἰσιν] ἦσαν Rich. || 6 1 (12) θιζε A pr., Εἵθιζε rubr. || <πρὸς>
 ὅσα R. || 7 (18) αἰσθένειαν T || 8 (22) τίς ὁ] πῶς (vel ὅτι) πᾶς
 τις Gat.; τίς οὐχ Rich. || 9 (24) σ' (vel σε) εἶναι δεῖ Rend.; δεῖ

- εἶναι Jackson; δέ σ' εἶναι δεῖ Lem. || (27) ἢ <ὥς> Menag. ||
 153 εαυτὸν Lem. || 10 (153, 1) Δεῖ αὐτὰ Cas.; Ὅποια αὐτὰ Cor.;
 Τίνα αὐτὰ Stich; Τί αὐτὰ Pol. || 12¹ (6) Τὸ ἐξῆς τῇ φύσει c. 11
 adtr. Cas., del. Kron. || <Εἰ γίγνεται> τὸ ε. τ. φ. aut Τὸ ε. τ.
 φ. <ἀπολαβόντι> R. || τῇ φύσει] μῆτε φύσει Menag. || μέμφεσθαι
 Rich. || (8) ὥστε T || 13 (9) <οὐ> γελ. Cor. || 14¹ (11) τοι A ||
 ἀνάγκης m₁ || τάξις del. Lem. || (12) *confusio inanis* Xyl.; ἀκινό-
 τητος Lugd.; unde adn. ἀκινώτατος et εἰκαιώτατος Gat. || 2 (13)
 <ἐν> ἀνάγκη v₃ || ἀντιτείνης Gat. tac. || 5 (18) τῷ σαρκίδιον A pr. ||
 19 παρέχει p₄ pr. || 15 ἦ] τί (vel ἦ del.) R.; ἦ Cor. || (19—21) [ἦ]
 . . . φανεῖ . . . ἀποβαλεῖ Rend. || 16 (23) ἡμαρτέ <τις> Gat. ||
 154 (154, 1) ὅτι R.; ὅτι <μῇ> Cas.; ὅτι <οὐ> Cor. || (2) <οὐ> κατέκρινον
 Rich. || 2 (7) ἀνακαῖα A pr. (corr. manu rec.) || 17², 18 (10) ἡ
 γ' ἀφορμή Fourn. || ἔστω. Eἰς Cas.; ἔσω. Eἰς Cor. || σου ἔστω εἰς
 τάδε πάντῃ ἀεὶ ὄρᾶν vel σου ἀβίαστος εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ὁ Gat.;
 ἐπὶ σοὶ ἔστι vel σὴ ἔστι εἰς κτλ. Reche; σὴ εἰς τ. πᾶν. ἀ. ὁ. Sch.
 in vers.; σου <τίς> ἔστιν εἰς τ. π. ἀ. ὁ. Couat legisse videtur;
 σου οὕτως ἴτω εἰς τὸ πᾶν. Ἀεὶ Lem. || (13) ἀφοράν A || 19² (17)
 δάνοια T; ἐν διανοία R.; ἐν τῇ διανοίᾳ Cor. || 21² (24) πάντα
 155 Bas. || 23¹ (155, 1) Βία A || 6 (15) οὕτως A || 24¹ (18) <πρῶτον>
 ἐπὶ Lem. || (19) εἰ] del. Mor., ἴνα Schmidt; <ὅτι εὖ ποιεῖς> εἰ
 Lofft || 2 (23) σπειρήματος vel σπορεύματος vel σπερματώσεως
 Gat. in comm., σπορήματος in marg. || (25) οἷα A || διάλυσις
 156 Sch. II || 3 (27) ὁση <ἐστίν> κατανοήσαις Rend. || (156, 1) καὶ
 ante ὅτι del. Gat. || (2) ταῦτά] κἀνταῦθα ὄψη R. || <καὶ> τὸ ὀλιγ.
 Cor. || 4 (2—3) *hisne superbimus* Xyl.; *quis in iis fastus*. Bas.;
 ἐπὶ τούτον τίς ὁ τύφος; R. || 25 (4) κωλύσων Nauck || 26¹ (8)
 <καὶ πᾶν> τὸ ἀμ. Lem. || ἀμαρτᾶν μὲν οὖν A || (10) <καὶ> τοῦ
 Cor. tac. || 2 (13) ἐκείθεν] ἐκ τούτου adn. Lugd. || ἐρρήγμε T ||
 <καὶ> τοῦ Cor. || (16) παντ' T || 27¹ (20) ποῦ] τί Lem. || 2 (23)
 Φάβιος Κασιλίνον Lem. || *Lucius Lupus* Xyl.; *Σαλλούστιος Κρί-*
σπος Lem. || (24) ἐν ταῖς Καπύαις Cor. || de Stertinio, ut de
 Stoico, dub. Lem. || (25) καὶ Οὐ. 'P. ἐν Καπρ. Reche || Καπρεαῖς
 157 Gat. || ἐν Ἀλσίῳ (vel ἐν Οὐηίοις) 'Ροῦφος Lem. || 2 (157, 2) φιλο-
 σωφώτερον A pr. || 3 (4) aut ὑπὸ ἀτυφίας aut ἐπὶ ἀτυφία Gat. ||
 τύφος A; om. ed. Wollii, del. Cor. || 28¹ (7) οὕτως A || 29² (15)
 ὅλης <δὲ> τῆς Lem. || 3 (16) ἀπολάβειν A || 30⁵ (24) τὸν νοῦν
 συνέχει] τὸ σύννουν (συν)έχει vel τὸ συννεῦον (vel τὸ ἐνοῦν) ἔχει
 Cas. || συνέχη A pr. || (25) αὐτὰ] κάτω αὐτὸν R. || βρίθον A || post
 158 βρίθον lacunam notavit Cas. || 6 (26) γίνεται del. R. || 31¹ (158, 1)
 Τί ἐπιζητεῖς τὸ δ. Reche; Τί ἐ. τῷ (vel ἐν τῷ) δ. Rich. || <οὐ>
 ἀλλὰ R.; ἄρα Rich. || αἰσθίνεσθαι T (corr. Bas.) || (2) τὸ λεσχνη-
 νέεσθαι Cas. (verbis τὸ φωνῇ χρῆσθαι; ut glossemate expuncto);
 τὸ <μῇ> λήγειν αὐθις Cor.; τὸ λέγειν αὐθις Rend. || (3) δια-
 πνεῖσθαι Lofft, Jackson || 2 (4) ἐπὶ <τὸ> τελ. Stich || (6) ἀτιμᾶν
 Couat || (7) στερήσει τι αὐτοῦ Lem. || 32¹ (9) ἐναναφανίζεται Gat.

tac. || 33 1 (15) (φέρει) καὶ πῶς Menag. || 2 (16) λοιπὰ ἀπροαίρετά ἐστιν· εἰ ἀπροαίρετα, νεκρά Cas.; λ., εἴτε προαιρετὰ ἢ ἀπροαίρετά ἐστιν, v. Gat.; λ. ἀπροαίρετά ἐστιν (reliquis omissis) R. || 34 (18) Ὅρος θανάτου A || (19) καὶ pr. om. v. || 35 (21) Ὡς om. A spatio relicto (τ add. rubr.) || (23) ἐστὶν A || 36 1 (159, 1) ἴσον T || 2 (3) ἡ¹⁵⁹ alt. om. Gat. tac. || ἀπολύει Gat. tac. || (4) χορηγός Nauck || 3 (5) ἐν] ἐν A || (6) δράμα ἐστὶν A.

INDEX NOMINVM ET LOCORVM

- Ἀγρίππας VIII 311
 ἀδελφή (Annia Cornificia) I 171
 ἀδελφός v. Οὐῆρος, Σεουῆρος
 Ἀδριανός IV 331 VIII 51 251
 371 X 272
 Ἀθηναῖοι V 71
 Ἀθηνόδοτος (Musonii discipulus, Frontonis magister Fronto p. 73. 115 N.) I 132
 Ἄθως VI 361
 Aesopus (Babr. 108 Cr.) XI 22
 Ἀλέξανδρος ὁ γραμματικός I 101. — Ἀ. ὁ Μακεδών VI 24; Ἀ. III 33 VIII 31 IX 297 X 272. — Ἀ. ὁ. Πλατωνικός I 12
 Ἀλκίφρων X 311
 (Anthol. Pal. IX 359 Schol. p. XI 21.)
 Ἀντισθενικόν VII 36 schol. T)
 Ἀντωνῖνος (Pius) IV 331 VI 305 VIII 251 X 272; πατήρ I 161 IX 213. —
 (Marcus) VI 446. — (nomen) VI 261
 Ἀπολλώνιος (Chalcedonicus Stoicus) I 81 1710
 Ἄρσιος (Didymus) VIII 311
 Aristophanes Nub. 362 VII 662; fr. 110 K. IV 233 (ἐκείνος)
 (Aristoteles περὶ πορ. ζώων 5 706a 32 Schol. IX 42¹² p. 6)
 Ἀρχιμήδης VI 474
 Ἀσία VI 361
 Ἀσκληπιός V 81 7 VI 43
 Αὔγουστος IV 331 VIII 51 311
 (-ου γυνή, θυγάτηρ)
 Βαῖαι XII 272
 Βάκχειος I 66
 Βενεδίκτη I 1713
 Βενετιανός I 51
 Βροῦτος I 142
 Γάιος ο. Καῖσαρ
 γεννήσας ὁ v. Οὐῆρος
 Gnomologia XI 25
 Γρανούας I 1723
 γυνή v. Αὔγουστος, Φανστῖνα
 <Δέντατος IV 331>
 Δημήτριος ὁ Πλατωνικός VIII 252. — Δ. ὁ Φαληρεύς (?) IX 297
 Democrates sent. 85 (Diels Vors. 406²) IV 311
 Δημόκριτος III 35. fr. 3 (Diels) IV 241; 9, 117, 125 VII 314
 Διογένης (Sinopeus) VIII 31 XI 64
 Diogenes Laert. VI 3 VII 36
 Διόγνητος I 61
 Διότιμος VIII 251 371
 Δίων (Syracusanus) I 142
 (Schol. in Dion. Prus. XX 8 IV 32; XXXII 15 II 31)
 Δομέτιος (-ήτιος, -ίτιος libri) I 132
 Ἐλβίδιος I 142
 Ἐλίκη IV 481
 Ἐλληνες III 14

Ἑλληνικὴ ἀγωγή I 68
 Ἑμπεδόκλειος σφαῖρος XII 34.
 Empedoclis fragm. 27, 28
 VIII 415 XII 34
 Epici poetae versus VII 39
 Ἐπίκουρος VII 642 IX 411
 (Schol. VI 10 D). — fragm.
 191 Us. IX 411; 210 XI 26;
 447 VII 33 642
 Ἐπικτήτεια ὑπομνήματα I 78.
 Ἐπίκτητος IV 41 VII 192
 XI 34 36. — Diss. I 24, 16
 XI 62; 28, 4 VII 631 XI 185;
 II 1, 15 XI 23; III 22, 105
 XI 36; 24, 86. 87 XI 33;
 88. 89 XI 34; 91—93 XI 35;
 IV 6, 20 VII 36; fragm. 26
 IV 41 IX 24; fr. 27 XI 37;
 fr. 28 XI 38; cf. XI 39
 Ἐπιτύγχανος VIII 251
 Εὔδαιμων VIII 252
 Εὐδοξος VI 474
 (Εὐριπίδης Hec. 21 Schol. VII
 63 p₈; [Schol. XI 21 p₈])
 Suppl. 1110 sq. VII 511;
 fragm. 208 VII 41 XI 63;
 fr. 287 VII 38 XI 63; fr. 757
 VII 40 XI 63; fr. 839 VII 50;
 fr. 898 X 211; fr. 918 VII 42;
 fr. 1018 XII 262
 Εὐρώπη VI 361
 Εὐτύχης X 311
 Εὐτυχίων X 311
 Εὐφράτης X 311
 † Ἐφεσίων γράμματα X 31
 Ζεύς IV 233 V 71 810 271
 XI 84; νῆ Δία V 66 812
 Ἡρακλείτειον IV 461. — Ἡρά-
 κλειτος III 34 VI 421 473
 VIII 31; fr. 17 IV 461; fr. 712;
 fr. 723; fr. 734; fr. 745;
 fr. 75 VI 421; fr. 76 IV 461
 Ἡρ[α]κλᾶνον IV 481
 Hesiodos Opp. 186 XI 32; 197
 V 333

Hephaestio, Schol. p. 356 Co
 Schol. IX 4212 p₈
 Θεόδωτος I 1713
 Θεόφραστος (fragm. LXXVII)
 II 102
 Θρασέας I 142
 θυγάτηρ v. Ἀύγουστος
 Ἰουλιανός IV 503
 Ἰππαρχος VI 474
 Ἰπποκράτης III 31
 Καδικιανός IV 503
 Καίητη I 1721
 Καῖσαρ (Γάιος Κ.) III 33, Γάιος
 VIII 31; Καίσαρες X 311
 Καίσων IV 331
 Κάμιλλος IV 331
 Καπρίαί XII 272
 Καρνοῦντον II 175
 Καρποφόρος IV 43
 Κατουλλίνος v. Φάβιος
 Κάτουλος (Cinna C. Stoicus) I
 131
 Κάτων (Uticensis) I 142; (Cen-
 sorius?) IV 331
 Κέκροψ IV 233
 Κέλερ (technographus; Philostr.
 Vit. soph. I 22, 3 p. 37, 13 K.)
 VIII 251
 Κιθαριών XI 62
 Κλωθώ IV 34
 Κονάδοι I 1723
 Κράτης (Thebanus; fr. 3 a Diels)
 VI 135
 Κρίτων X 311
 Κροῖσος X 272
 Κυνικός II 15
 Λακεδαιμόνιοι XI 24
 Λάμια XI 23
 Λανούβιον I 1627
 Λεοννάτος IV 331
 Λέπιδος IV 503
 Schol. Lucian. Pisc. 26 (135,

- 13 R.) VI 475; De salt. (189, 4 R) VIII 252; Pro imag. (207, 4 R) VIII 371
Δούκιλλα (Domitia L., Marci mater) VIII 251; *μήτηρ* I 31 75 IX 213; *ἡ τεκοῦσα* I 1715
Δούσιος Δούπος XII 272
Λόριον I 1627
Μαικήνας VIII 311
Μακεδών v. *Ἀλέξανδρος*
Μάξιμος (Claudius M. Stoicus) I 151 1631 1710 VIII 251
Μαρκιανός I 66
Menandri fr. 249 k. II 15; fr. 491 V 124; fr. 530 (Phasma 42 Kδ.) V 122
Μένιππος VI 474
μήτηρ v. *Δούκιλλα*
Μόνιμος II 15
Μοῦσαι XI 1819
Μουσηγέτης XI 1824
Musonius Rufus p. 55 ed. Hense XI 132
Νέκνια IX 24
Νέρων III 162
Ξανδίπη XI 28
Ξενοκράτης VI 135
Ξενοφών X 311
Όμηρος (Schol. XII 34 v₂ v₃). — Π. Z 147 X 342; 148 ib. 4; 149 ib. 2; H 99 VI 103; Od. a 242 IV 332; δ 690 V 311; ι 413 XI 31; λ IX 24
Οριγανίων VI 471
Οὔεσπασιανός IV 321
Οὔήλιος *Ροῦφος* XII 272
Οὔηρος (ὁ *πάππος* M. Annii Verus) I 1; *πάππος* I 171 XII 213. — (Annius Verus pater) VIII 251; ὁ *γεννήσας* I 2. — (L. Verus) *ἄδελφός* I 176 VIII 371; v. *Σεουήρος*.
Οὔόλεσος IV 331 [*Οὔλόγεσος*]
Παλμονλάριος I 51
Πάνθεια VIII 371
πάππος v. *Οὔηρος*
Πέργαμος VIII 371
Περδίκκας XI 25
Pindarus fr. 292 II 131
Πλάτων VII 48 IX 295 (ἡ *Πλάτωνος πολιτεία*) X 232 (Schol. VII 36 D XII 34 v₂ v₃). — *Apol.* 28 B, 28 D. VII 44, 45; *Theaet.* 173 E II 131; 174 D X 232; *Gorg.* 512 D. VII 46; *Rep.* VI 486 A VII 35; *Tim.* 61 D III 62; (75 B Schol. VII 36 D; *Legg.* 889 C Schol. XII 34 v₂ v₃). — *Πλατωνικός* v. *Ἀλέξανδρος*, *Δημήτριος*; (-κόν Schol. VII 35; -κά Schol. VII 44 52)
Πομπήιοι IV 481 \ III 312
Πομπήιος III 33 VIII 3
Πρασιανός I 51
πρόπαππος (Catilius Severus) I 41
Πνθαγόρας VI 473
Πνθαγόρειοι XI 27
Ρούστικος I 71 1710 14
Ροῦφος v. *Οὔήλιος*
Ρωμαῖος II 51 III 52; -οι III 14
Ρώμη VI 446
Σαλαμίνιος (Leo) VII 66
Σαρμάται X 101
Σατύρων X 311
Σέκουνδα VIII 251
Σέξτος (Chaeronensis) I 91
Σεουήρος (Οὔήρος ?) *ἄδελφός* I 141. — *Σενήρος* (Cl. S. Peripateticus?) X 311
Σιλουανός X 311 [*Σιλουῖνος*]
Σινόεσσα I 75
Σκιπίων IV 331
Σκοντάριος I 51
Suidas ἀκαριαῖος XI 1810; ἀκε

νόσπονδον I 61; ἀκέραιον II 141; ἀνακλητικόν III 52; ἀπαθέστατα I 91; ἀπηχέες I 102; ἀποθανεῖν II 123; ἄσχυλος I 12; ἀφέλεια I 75; ἀψι-κάρδιος IX 35; ἀψίκορον I 1610; Βενετιανός I 51; γράσος V 281; δαίμων II 131; δικαιο-κόν IX 221; εἰκαῖον II 132; ἐπιλαμβάνεσθαι I 102; εὐανα-κλήτως I 76; εὐμάρεια IV 32; ὀρθός III 54; ὀρτυγοκόπος I 63; παράπηγμα IX 35; περι-λαλοῦσιν I 77; Πρασιανός I 51; προσοχή I 1620; στόλιον I 74; συμβαίνοντα V 83; τερατεία I 62; ὠστικῶς IX 33
(Σοφοκλῆς Schol. VII 63 p₆). —
(Aias 802 Schol. XI 21 p₆);
(El. 775 Schol. VII 63 p₆);
Old. R. 1391 XI 62
Στερίνιος XII 272
Στωικοί V 101
Σωκράτης I 1630 III 35 611
(Platonicus) VI 473 VII 192
6613 VIII 31 XI 23 25 28 39
Σωκρατικός X 311
Τάνδασις I 66
Τηλαυγής VII 661
Τιβέριος XII 272

Τουσκία I 1628
Tragicorum inc. fr. (ad. 303 N.²)
VII 512; 304 XI 30
Τραιανός IV 322
Τροπαιοφόρος X 311
τροφεύς (educator) I 51
Tzetzes Io. Chil. VII 800 sqq.
IV 211 V 334 VI 131

Ῥμῆν X 311

Φάβιος IV 503. — Φ. Κατουλ-
λῖνος XII 272
Φάλαρις III 162
Φάλερνος VI 131
Φαληρεὺς v. Δημήτριος
Φανστῖνα (maior) VIII 251;
(minor) γυνή I 1718
Φίλιππος (Macedonum rex) IX
297 X 272
Φιλιστῖων VI 471
Φοῖβος VI 471
Φρόντων I 11
Φωκίων XI 132

Χαβρίας VIII 371
Χαλδαῖοι III 32
Χάραξ VIII 252
Χριστιανοί XI 32
Χρύσιππος VI 424; VII 192;
fr. 1181 v. Arn. VI 424

INDEX VERBORVM

a. = accusativus

d. = dativus

g. = genetivus

m. = medium

n. = neutrum

p. = passivum.

uncis rotundis () inclusa sunt, quae in locis poetarum et scriptorum a solo Antonino servatis leguntur.

uncis quadratis [] inclusa sunt, quae in libris vitiose scripta leguntur.

uncis obliquis < > inclusa sunt, quae coniecturis restituta sunt.

asterisco notata sunt verba, quae in Suidae lexico nondum bre-
viato olim explicata fuisse veri simile est; cf. praef.

- ἄβασκάνως I 1621
 ἄβιάστως III 164 VII 681 X 367
 ἄβουλος VI 441
 ἄγαθός I 42 171 II 32 III 45 IV
 102 17 18 25 V 154 5 364 VI
 302 (ἀπλοῦς = X 11 321 2 XI
 154) VII 15 171 VIII 52 10 222
 X 13 81 132 16 XI 5 156, (opp.)
 κ(αλός) II 115 6 IV 393; ὁ ἄ.
 III 163 IV 102; n. II 71 III 63
 (ῥδιον = VI 51 IX 411 XI 163) 4
 V 153 163 342 VII 171 59 VIII
 10 X 301 XI 156 XII 293 35, κ. II
 13 IV 393 42 V 262 VI 411 VII
 261 VIII 16 202 3 IX 16 17 XII
 235 34; -ά V 121 2 4 154 VI
 446 XI 213, κ. II 12 115 6 133
 VI 412 VII 263 VIII 16 141 2
 IX 16
 ἀγανακτεῖν II 15 VI 271 3 VII
 663 (πρός α.) XI 1810 21 204 XII
 271 (ἐπί d.). -κτικῶς XI 133
 ἀγαπητικόν (περί α.) I 133
 ἀγγεῖον III 36 <VIII 27> XII 21.
 -ῶδες X 382
 ἀγγέλλειν VIII 492
 ἄγειν I 175 (εἰς) III 164 (ἐπί α. =
 V 810 VI 164) IV 462 VII 662 IX
 411 X 65 (πρός α.); οὕτως sim.
 VI 501 XII 323
 ἀγέλη VI 141 VII 31 48 IX 96 301
 XI 181
 ἀγεννής IV 471
 ἄγευστος IX 21
 ἀγνοεῖν III 114 5 V 182 VI 22 XI
 66 83 184. ἄγνοια II 12 (παρὰ
 -αν) 115 (κατ' -αν) 133 (δι' -αν
 = VII 222) V 183 VI 212 VII
 663 IX 222
 ἀγνώμων V 313 IX 425 XI 186 25
 ἀγορά VII 48
 *ἀγρίδιον IV 39
 ἀγροικία IV 31
 ἀγρός X 231 XII 272 (ἐπ' -οῦ)
 ἀγωγή I 68
 ἄγων XI 38 (περί g.). -νίξεσθαι
 VI 303 (ἵνα) X 364 (ὑπέρ g.)
 ἀδελφή I 171 VIII 311. -ός I 141
 176 V 311
 ἀδήκτως XI 1818
 ἄδηλον III 11 (εἰ) 101 (ἐν -φ)
 VIII 71
 *ἀδιόλειπτος VI 151 IX 352
 ἀδιαστροφος I 158
 ἀδιαφορεῖν I 161 (πρός α.) 2.
 -ία VII 311 (πρός α.). -άφορον
 V 201 VI 321-3 VIII 561 XI
 161
 ἀδιόψευστος IV 495
 ἀδικεῖν II 103 VI 411 IX 114 8
 4 5. ἀδίκημα XI 205. ἄδικος
 VI 476 XI 186 XII 362; -ως VI
 307 XII 56
 ἀδοξία v. δόξα. ἄδοξος XI 163
 ἀδυναμία II 115 (παρ' -αν).
 -ατεῖν X 42. ἀδύνατος V 17 VI
 [19] 502 IX 422 4 XI 1824, v.
 δύνατος
 *ἀδυσώπητον I 1629
 ἀεί I 1614 II 23 [33] 9 <145>
 III 111 2 131 IV 11 121 2 45
 461 483 511 V 341 VI 151 46
 VII 15 25 59 <602> 672 683
 701 VIII 362 494 IX 352 X 231
 XI 4 211 4 271 XII 9 18 233 4
 261, v. ὅμοιος
 *ἀείμνηστος IV 332
 ἄεναιος VIII 513
 ἀερώδης IV 214 VIII 542 IX 92
 X 75. ἄήρ IV 211 2 461 VI 15
 34 VIII 541 573 IX 82 X 12 77
 *ἄήττητος I 1631
 ἀθανασία IV 481. ἀθάνατος IV
 192 481 VII (39) 701 VIII 371
 ἀθανάμαστον I 156
 *ἀθεώρητον I 96
 ἀθλητής III 44. ἄθλιος II 131
 IX 12 371. ἄθλον III 44
 ἀθρόος VI 482 VIII 73
 αἰγιαλός IV 31 X 231 (ἐπὶ -οῦ)
 αἰδεῖσθαι II 62 VI 304 352 402

- XI28 XII43 283. -έσιμος I97
 II133 (διά a.). -ήμων IV495
 VII52 673 IX298 X81 141,
 n. I2 VI481; -όνως III73 164
 VII52 513 X85
 αἰδῖος <IX32> X75; n. XII321,
 ξξ -ον II145 IV211 VI37 X5
 αἰδώς III71 IV202 V333 VI
 1610 VII311 X132 XI14
 αἰθήρ X211. αἰθρία VIII281
 αἶμα I1720 II13 V334 VI153
 IX361. -άτιον V4 VI131 XII
 261
 αἶρειν IV7 VIII61 45 XI1812
 13; p. IV12(ξξ) 7 [IX411]; v.
 ὑπόληψις
 αἶρεῖν II52 IV241 X322; m.
 III66. αἵρεσις IX412
 αἰσθάνεσθαι I178 II42 131 V
 53 66 VIII371 582 X85 362
 XI154 XII191 311. αἰσθησις
 II171 III161 IV40 V262 VIII
 4113 5812 X262 XII14. -ητή-
 ριον V334. -ητικός III62 VI
 28 VII554 VIII262. -ητόν II
 121 V334
 αἰσχυρός II13 116 VI29 VII37
 641 VIII15 XI155 1813 XII
 235
 αἰσχύνεσθαι IV5 (ἐπί d.) VII
 71 VIII361
 αἰτία V84[13] VI11 412 VII
 242 VIII32 27 474 IX13 6
 291 311 (ἡ ἐκ σοῦ αἰ.) X63
 2612 384; διὰ -αν VI441;
 παρὰ -αν I1711 IX311. αἰτιᾶ-
 σθαι I131 X42. αἰτιος V812
 VI411 XII8 364; n. V841213
 232 VII10 VIII72 [27] IX25
 372 X5 XII10 18. -ᾧδεις XII8;
 ὀλικόν IV215 V131 VII295
 VIII11 XII291
 αἰφνίδιος III131
 αἰών II121 IV37 (ἄπειρος =
 VI151) 43 505 (ἄπ., ἀχανής,
 πρόσω καὶ ὀπίσω; sim. XII7) V
 24 VI361 592 VII10 192 IX32
 (ἄπ., ἀχ. = XII321) X17 XI
 13; διὰ -ος V322; ἐν -ι IV
 506 VII701; ξξ -ος IV212 IX
 281 (εἰς -α) 351 X5. αἰώνιος
 VII642 X345
 ἀκαιρώως IV193
 <ἀκάκως I155>. ἀκάκωτος V
 182
 ἄκανθα VI363
 ἀκαριαῖος II143 V24 VI25 XI
 1810; n. III101 IV484
 ἀκατάληπτος V101 VII54
 *ἀκαταμάχητος VIII481
 ἀκενόδοξον I162 (περί a.) VI
 305 VIII11
 ἀκενόσπονδον I61
 ἀκέραιος VI302 [II143]
 *ἀκίβδηλον V52
 ἀκλήρημα X338
 ἀκμάζειν IX32 XII271(ἐν). -αῖος
 XII233; n. I1623(πρός a.).
 ἀκμή III26
 ἀκοή X352
 ἀκοινώνητος II11 24 III51 XI
 1820; n. VIII341 X65 XII235
 ἀκολάκευτος I1617
 ἀκολαστήματα XI205. ἀκόλα-
 στος II102
 ἀκολονθεῖν V32 VII313. -θία
 III92. τὰ ἀκόλονθα II9
 ἄκομπος VI302
 ἀκοσμεῖν IX14. -μία IV272
 ἀκούειν I65 1716 IV36(περί g.)
 V122 VI21 VIII9 XI186
 ἀκούσιος III51; -ίως VII622
 ἀκουστικόν I164. -στόν X352
 ἄκρα IV491 XII22
 ἀκριβής II51 VI308; -ῶς I77
 169 IV101 X315. -οῦν III12
 ἄκριτον II171 IV37
 ἀκρόπολις VIII483
 ἄκρος X231
 ἀκρίς VIII5723
 ἀκρόβεντον I81
 ἀκύνων XII22

ἀκων IV 34 VI 50¹ VII 22² 63¹
 IX 14 (ἐκὼν = XII 12) XI 184⁵
 ἀλᾶσθαι VIII 51¹ (ἐν)
 *ἀλγηδών I 83
 ἀλεῖν X 353
 ἀλγῆθαι III 6¹ 11² (-α) 3 12¹ IV
 20² 21⁵ V 33³ VI 21² VII 9²
 63¹ IX 13 X 13² XI 14 12 XII
 15; κατ' -αν II 113 IV 11; μετ'
 -ας VI 47⁶. -θεύειν X 32¹ (περί
 g.). -θῆς III 2⁶ V 6⁷ VII 66²
 68² X 8¹ 34¹ XII 17; n. II 15
 XI 18⁵, pl. III 16³ (παρὰ τὰ -ῆ)
 IX 13⁵ XII 14 33 29²; -ῶς I
 16¹⁸ [ὡς ἄ.] II 33 V 12² (ὡς ἄ.)
 VIII 13. -ινός X 15³; -ῶς I 13³
 VI 39
 ἄλις IX 26 37¹
 ἀλλά post enunt. neg., post
 enunt. affirm. et initio enunt.
 (ut II 113 XII 31¹) passim. μὴ
 . . . , ἄ. καί I 16²² 17¹³. ἄ.
 quater VIII 8. v. ἔτι, μέν, μήν,
 ναί
 ἀλλαχοῦ VIII 25⁴
 ἀλληλοι II 15 III 13¹ V 8³ 30¹ 2
 VI 38¹ 2 VII 9¹ 19¹ 47¹ IX 11
 9¹⁰ X 11¹ XI 14 XII 30⁵; -ων
 ἔνεκεν IV 34 V 16⁵ VII 55²
 VIII 56² 59 IX 11 (ἐ. ἄ.) XI 18¹ 2
 ἀλλοῖος VI 2¹ VII 68³ VIII 58².
 -οιοῦσθαι X 7¹. -οίωσις IV 3¹ 11
 21⁴ (εἰς) VI 15¹ IX 19 28⁵
 ἄλλος adi. I 17²⁰ (ἄ. τε καί) III
 35 41 IV 21² 48¹ 50⁵ V 13³
 VI 47⁴ 50² VII 26² IX 21³ [26]
 X 26¹ XI 7; ἄ. ἐπ' -ω VII 34²
 XII 29³; ἄ. οὗτος IV 30¹; ἄ.
 τοιοῦτος XI 18⁷; ἄ. οὐδεὶς VIII
 34⁴; ἄ. τις I 9⁹ 16²¹ IV 42 (τίς
 ἄ.) 19³ VIII 32² IX 41² 42⁵
 X 36⁴; οὐκ ἄ. . . ἢ II 14¹; οἱ
 ἄ. I 15² (τε ἄ. καί) 17⁸ IV 21³
 32³ VI 47² VIII 31² 35¹ IX 3²
 (τὰ -α τὰ . . .) X 11² 33⁷ (τὰ
 ἄ. . . πάντα) XI 10² (πᾶσαι αἱ

-αι . . .) XII 30⁵. — subst.: -ος
 II 8 17⁴ III 44 V 9¹ 25¹ 34²
 VI 48¹ VII 53 7² (σὺν -ω) 29⁴
 73 VIII 17¹ 42 IX 20 27¹ 40⁸ 9
 X 10¹ (quater) 13¹ 34⁶ XI 3²
 18¹⁸ XII 8; pl. I 16¹⁷ II 6² III
 53 IV 48¹ V 16 VIII 1¹ IX 30²
 X 8³ 13² XI 11 18²⁵ <XII 33>;
 ἄ. ἐπ' -ω IV 48², sim. IX 42⁵;
 οὐδεὶς ἄ. VIII 41⁵, τις ἄ. VII
 16²; -οι τινὲς XI 18¹⁸; -οι
 τοιοῦτοι VIII 44². ἄλλο IV 43
 V 9³; ἄ. τοιοῦτον IX 36² XII
 19² (ἄ. τι τ.); ἄ. τι I 17¹⁶ III
 43 73 V 8¹ VI 48¹ VII 18² 23¹
 VIII 40³ (τὸ ἄ. = 41²) IX 30², ἢ
 II 12³ VI 10³ <55> XII 20²; τί
 ἄ.; IV 13, ἢ V 33⁶ [VI 55] IX 29⁶,
 πλὴν X 31⁵; οὐδὲν (μηδὲν, μὴ) ἄ.
 V 63 VIII 14, ἢ I 8² II 17⁴ IV 3²
 IX 35¹ 39¹ X 11⁴ XI 20⁵ XII
 9 11; pl. VI 16⁸ VII 25 (ἄ. καὶ
 πάλιν ἄ.; sim. VIII 50²) X 26²;
 πόσα ἄ. X 36³; (καὶ) ὅσα ἄ.
 III 12 (τοιαῦτα) XII 16²; ἄ. μν-
 ρία XII 30¹. ἄλλος κατ' ἄλλο
 sim. VI 38² 42² 48¹ VII 9¹
 VIII 43. οἱ -οι I 16¹⁸ VII 7¹
 XII 41; τὰ -α III 10¹ V 21³ VI
 14² 16⁷ (v. μέν) 22 44⁴ IX 9⁵
 [XI 20³] XII 3² 6², v. ὅσος;
 τᾶλλα, τὰ ἄ. (reliqua omnia) IV
 49⁵ X 19¹ XI 18³ XII 14⁵; πάν-
 τα τὰ -α III 6³ IX 36¹ (τὰ ἄ.
 π. τοιαῦτα) XII 15
 ἀλλότριος IV 39¹ VI 36⁴ 51 VII
 9¹ 55¹ 58² XI 18⁹ XII 14 26¹.
 -οιοῦσθαι XI 9² (πρός α.). -ίωσις
 X 7²
 ἄλλως V 6² [VII 73] VIII 60 [X
 112] XI 16³; ἢ ἄ. IX 42¹³ XI 9¹;
 ἐὰν ἄ. VII 5²; ἄ. τε καί X 7⁴;
 ἄ. πως VI 14¹ VII 21 (πὺς γε
 ἄ.); μὴ ἄ. ἢ IV 2 XII 24¹
 ἀλόγιστος VII 75¹. ἄλογος v.
 ζῶν, φύσις, ψυχή; n. VI 22

IX 96 XI 39; -ως I 131 VIII 481 XII 56
 ἄλλοντος V 16
 ἄλυνπία X 341. ἄλυνπος IV 492 3
 (ἐπί d.); n. VI 502
 ἄμα III 115 (μὲντοι = VII 272)
 IV 332(c. d. = IX 424 XI 154)
 VI 121 25 VIII 475 XI 83; καὶ
 ἄ. IX 222 X 122 252; . . . μὲν
 . . . , ἄ. δέ I 176; ἄ. μὲν . . . ἄ.
 δέ I 99 X 74; . . . ἄ. καὶ I 1616
 XII 42 243; ἄ. . . καὶ ἄ. X 92;
 καὶ ἄ. . . καὶ . . . ἄ. καὶ X
 122; ἄ. τε . . . καὶ . . . καὶ IV 43
 ἀμαθής V 321 VIII 484
 ἀμαρτάνειν II 13 102 IV 34 263
 VI 271 VII 222 242 261 [VIII
 372] IX 4 38 426 9 XI 188 24 25
 (εἰς) XII 161 2; c. a. II 115(πα-
 ρά a.) V 251(εἰς = VII 261) IX
 423 8 X 301 XI 187 13 XII 12;
 τὸ -νόμενον sim. II 103 VII
 297 XII 261. ἀμαρτημα II 101
 IX 20 425 11 XI 187 XII 161
 -τητικός περὶ a. XI 186. -τία
 II 102 VII 297 X 301
 ἄμεινον IV 241
 ἀμελεῖν III 43 IX 15 XII 56.
 [ἀμελές I 143 (ἐν)]
 ἀμεμψίμοιρον V 52
 ἀμερές IX 282
 ἀμετάπτωτος V 102
 *ἀμεταστρεπτί VIII 52 X 121
 ἀμυχανοῦν I 156
 ἀμοιβή VII 73 IX 4212 X 75
 ἀμπελικός VIII 461. ἄμπελος V
 63 4 VI 141 165 VIII 191 461
 IX 102
 ἀμυδρός II 171 V 334
 ἀμύνεσθαι VI 6
 ἀμφιθέατρον VI 46(τὰ ἐν τῷ -ῳ)
 [ἀμφί VI 46]
 ἀμφότεροι VII 22 XI 92 1823; n.
 III 131 V 32(ταυτί) VII 583 VIII
 171 IX 19 X 73 XI 91 1820 XII
 364

ἄν c. coni. passim; v. μέχει,
 οἶος, ὁποῖος, ὅπον, ὅς (i. v.
 θέλειν), ὅπερ, ὅστις. — c. opt.
 passim [VII 222]; v. ὅς, ὥς.
 — c. ind. passim, post partic.
 VI 306, om. V 154. — c. inf.
 I 1617 20 IV 37 VI 182. sine
 verbo v. ὥς. ἄν = καὶ ἄν I
 172 V 121; εἰ ἄν VIII 13 =
 ἔάν II 52 VI 167 VIII 443 513
 ἀνά v. μέσον
 ἀναβαίνειν VII 72(ἐπί a.) VIII
 282(ὁδε)
 ἀναβάλλειν VIII 201; m. I 179
 II 41
 ἀναβιβῶναι VII 23
 ἀναβλύειν ([-ύζειν]) VII 59 VIII
 512
 ἀναγγέλλειν VIII 491
 ἀνάγειν I 1627(ἀπό) [V 201]; p.
 VI 141(εἰς)
 ἀναγινώσκειν I 77 III 14 VIII 8
 XI 29
 ἀναγκάζειν III 71 V 107; p. II
 103(διά g.) IV 9 V 54(διά a.)
 VI 11 VIII 142 X 63. -καίος I
 98(εἰς) IV 243 5 325 333 VII
 183 632 X 72 282 XI 191; n.
 II 32, pl. I 1614 IV 2414 VI 11
 (ὑπὲρ τὰ -α) XII 162. ἀνάγκη
 IV 61(ἐξ -ης = X 73) XII 141 2;
 c. inf. VI 169 (VII 512) X 71;
 c. acc. c. inf. II 8 V 281 VI 169
 411 VIII 313 IX 16 422 X 66
 XI 1813; v. χωρίς; pl. XI 183
 ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι ἐπὶ a. XII
 202
 ἀναδίδοσθαι εἰς IV 40 V 262
 [ἀναδύεσθαι II 24]
 ἀναζωπυρεῖν VII 21
 ἀναθιθερεῖν VII 491
 ἀναθυμιάσις ἀπό V 334 VI 153
 ἀναιρεῖν III 33 V 813 VI 422
 XII 9
 ἀναισθησία III 36(ἐν -α) VIII

581. ἀναίσθητος III 44 VIII 72
8 X 84 XII [62] 305; -ως [187]
ἀναισχυντία, -αίσχυντος IX 42
1 2

ἀναίτιος XII 364

ἀνακαλεῖσθαι VI 31

ἀνακάμπτειν ἐπὶ α. IV 16

ἀνακεκραμένος X 24

ἀνακινεῖν III 22

ἀνακλητικόν (ἐξ) III 52

ἀνακόλουθος III 91

ἀνακυκλούμενος II 145

ἀναλαμβάνεσθαι v. λόγος

ἀναλήθως II 165

ἀναλίσκειν εἰς I 42

ἀναλογίζεσθαι IV 34. τὸ ἀνά-
λογον XI 21; adv. X 311 XI 11
ἀναλύειν I 17 22; p. εἰς III 111
IV 323

ἀνάλωτος VIII 483

[ἀναμένειν III 52]

ἀναμιμνήσκειν VIII 362; p. V
312 VIII 12

ἀναμφι[βόλως], -λόγως I 81

ἀνανεοῦν IV 33 VI 151; m. IV
35; p. X 75

ἀνανήφειν VI 31

ἀναπαύεσθαι V 14 41

ἀνάπαντα VI 28

ἀναπνεῖν V 41 VI 161 VIII 542
IX 82 X 362 (ἀπό). — ἀνάπνευ-
σις, -ευστικός VI 153 4

* ἀναπολεῖν IV 324 XII 271. -πό-
λησις IV 501

ἀναπτύσσειν XII 18

ἀναρίθμητος IV 481

ἀναρρίπτεσθαι IX 17

ἀνατάσσειν III 52

ἀνατλήναι IX 26 (δία α.)

ἀναφαίνεσθαι II 143

ἀναφέρειν ἐπὶ α. VIII 23 <X
371>, v. καταφέρειν. ἀναφορά
XII 8 10 18 201, ἐπὶ α. II
166 (κατὰ -άν) III 41 (-άν ποι-
εῖσθαι) VII 4 IX 232

ἀναχωρεῖν IV 32 (εἰς) XI 28. -χώ-
ρησις IV 31 3

ἀνδράποδον VI 142

ἀνδρεία III 61 113 V 122 XI
1821. -εῖος VIII 16

ἀνδριᾶς I 175

ἀνδρικός XI 1821

ἀνδρόγυνοι III 161

ἀνδρονομεῖσθαι X 192

ἀνδροῦσθαι I 174

ἀνέθιστον XII 6

ἀνείργειν VIII 8

ἀνέκπληκτον I 156

ἀνεκτικόν I 96

ἄνεμος II 23 V 201 X 344

ἀνεμπόδιστος VII 164 VIII 72

ἀνενδεής II 174 X 12

ἀνένδοτον πρὸς α., ἀνεξαπάτη-
τον VII 554 5

ἀνεξέταστος III 51

ἀνέπαφος III 44

ἀνεπίκουρτον πρὸς α. I 146

ἀνεπίπληκτον I 101

ἀνεπιστάτως VI 421

ἀνεπιτηδεϊότης V 53. -τήδευτον
VII 603; -ως I 1616

ἀνεπιφάντως I 911

ἄνεσις (opp. ἔντασις) I 166

ἄνευ III 132 XII 201, v. φύσις
ἀνέχεσθαι I 64 III 36 IV 34 V

104 155 201 336 VI 3013 VII
701 VIII 192 XI 132 204. ἀνε-
κτός VI 122 (δία α.; ἐν) X 33

ἀνηγερόμεντος XII 144

ἀνῆρ I 72 1617 31 III 44 IV 39
393 VII 671 VIII 10 IX 21 X 16

ἀνθέλκειν IX 37; p. III 51 X 367

ἀνθρωπάριον III 102 VII 231.

-ώπειος [IX 292] XI 1810 (β. =
βίος) XII 261; -α II 1123 III

11 XII 243. -ωπικός V 91 VIII
12 461 XI 1821; -ά V 13. -ώπι-
νος II 171 (β. = III 61 VII 492

[XI 1810]) III 132 VII 312 492;
-α III 13 IV 483 X 313. -ώπιον

IX 292. ἄνθρωπος I 86 1625

- II114 124 163 III47 52 164
 IV32 98 121 494 V11 64 151 2
 20 336 364 VI181 19 332 39
 446 45 471 VII193 221 48
 VIII16 52 23 2612 312 43
 461 483 501 531 IX215 336
 912 403 4212 X12 87 112 153
 381 XI823 1334 [181] 19XII15
 11 261; ὁ ἄ. II113 56 124 161
 III447 112 IV34 42 25 494
 V1534 201 282 VI231 271
 332(τὰ τοῦ -ον) 352 474 VII
 133 54 65 VIII16 345 59 IX
 425 13 X87 153 337; -ς V363
 IX293 XI152 XII361. v. θεός,
 κατασκευή, φύσις.
 ἀνθύλλιον IV203
 ἀνέναι X112; -ειμένος I84
 IV266
 ἀνίκητος XI1815
 (ἀνόδυτος VII512)
 ἀνοίκειος III74 V2. -είωτος XII
 305
 ἀνορεκεῖν VII643
 ἀνοχή IX97(έν)
 ἀνταγωνίζεσθαι VIII12
 ἀντεισάγεσθαι IV12
 ἀντεμπλοκή VI101 VII502(έν)
 ἀντενποιεῖν XI25
 ἀντέχειν I1712 VIII363 (πρός
 a.); m. III47 66 VI351 X365
 ἀντί v. ἕτερος, λέγειν
 ἀντιβαίνειν V262(πρός a. = X
 121) VI3013 422 VII662 VIII
 352
 ἀντιδυσχεραίνειν VI263
 ἀντικαθῆσθαι III64
 ἀντικαθίστασθαι VIII323
 ἀντικρυσ X232
 [ἀντιλαβέσθαι I179]
 ἀντιμέμφεσθαι VI307
 *ἀντιπίπτειν X334
 ἀντίπνοια VIII15
 ἀντιπρακτικόν, -πράσσειν II15
 [ἀντισχίζεσθαι IX912]
 ἀντιτεινείν XII142
 ἀντιτυπία VI28
 ἀντιφάρμακον (πρός a.) IX425
 ἀντοργίζεσθαι VI262
 ἀνύβριστος II174
 ἀνυπεξαίρετως VIII414
 ἀνυποδοσία V81
 *ἀνύποιστος VIII361
 ἀνυποκρίτως VIII52
 ἀνύποπτος IV37
 ἄνυσις V89. ανυστικός πρὸς a.
 IV501
 ἄνω(κάτω) II14 VI171 46 VII
 12 IX281 X335 [XII243].
 -ώτατος III112. ἄνωθεν [II31]
 V812 VII48 IX301 XI182
 ἀνωφερής IX93(διὰ a.) X263
 XI201
 ἄξια III112(-αν ἔχειν πρὸς a.)
 IV325 (ιδίαν ἄ. ἔχ.) VI3; κατ'
 -αν V361 VIII72 291 43 IX11
 XI185 371 XII14; τὸ κατ' -αν
 I165 III115 IV101 V302;
 παρ' -αν IX16
 ἀξιόλογον IX302
 ἀξιόπιστος VI133; -ως X343
 ἄξιος c. g. V17 31 VI476 VII
 32 VIII452 XI131 XII15 143
 311; c. inf. VIII42 475; ἵνα
 VIII452; -ως II103. -ιοῦν VI
 43 IX12 XI1824 25. -ίωμα I179
 *ἀόργητον I1
 ἀπάγειν IX298(ἐπὶ a.) X65(ἀπό)
 ἀπάθεια XI1822. -θής I99 VI
 168 VII502
 ἀπαίδευτος IX428
 ἀπαιθριάζειν II42
 ἀπαιτεῖν II53 (παρά g.) V362
 VII602(ἐπὶ g.) VIII52 IX293
 422 12. -αίτημα V152
 ἀπαλείφειν V2 XI191; m. X91
 ἀπαλλαγή IX36(ἀπό). -ακτιᾶν
 X363. -άσσειν IV512; p. II52
 III73 82 V55 VIII55
 ἀπαλόν X354
 ἀπαναλίσκειν III11 X32
 ἀπάνθρωπος VII65

ἀπαντᾶν IV 33 VIII 5734 XI 4
 ἄπαξ III 63 IV 36 V 63 VI 154
 IX 282 X 313 XII 51
 ἀπαξιοῦν V 31 123
 ἀπαράβατος XII 1412
 ἀπαρκαλουμένης II 166 V 65
 ἀπαρτρέπτως I 165
 ἀπαρυνθῆναι X 82; -ως VI 53
 ἀπηρημένος VI 9; -ως IV 45
 ἄπας v. πᾶς
 ἀπάτη VI 212
 ἀπανθᾶν V 91 VI 29 VII 702
 ἀπειθήs XI 204
 ἀπειναι v. παρῆναι
 ἀπειρία XI 13. ἄπειρος II 145
 X 313; n. V 232 (ἀχανές), εἰς
 -ον V 1323 (ἄλλο ἄ.) VI 37 (τὸ
 ἄ.) IX 284 351; v. αἰών
 ἀπειρόκαλον I 1615
 ἀπελέγχειν VII 363
 *ἀπελπίζειν VII 673
 ἀπερισπάστως III 63
 ἀπερίσσοι V 52
 ἀπέρχεσθαι II 112 (ἐξ = VI 152
 IX 21 X 364) IV 43 (εἰς) V 292
 362 VI 56 VII 172 XI 1812; v.
 παρῆναι
 ἀπευθύνειν εἰς XI 214; ἐπὶ a.
 II 72 VII 71; πρὸς a. XII 12
 ἀπέχειν IV 495 [VI 203] < VIII
 321 (τὰ ἐαυτῆς) > IX 4213 XI 12;
 m. I 1630 [II 13] V 336 IX 18
 XI 187 (διὰ a.) 372
 ἀπέχθεσθαι II 13 VI 203. [ἀπε-
 χθῆς I 99]
 ἀπηγῆs I 1629 V 810
 ἀπηχεῖν VII 443. -χῆs I 102.
 -ήχημα V 331. -ησις IV 37
 ἀπιέναι III 73 VII 173 VII 475
 (ἐξ = X 112) X 85 (εἰς) 366 XII
 365
 ἀπίθανος X 73
 ἀπιστεῖν III 164. -στητικόν I 62.
 ἄπιστος IX 423
 ἄπλαστος [I 94] II 51; -ως I 94
 ἀπλότης V 94 VII 311 X 93 XI

154. -οῦν IV 262. -οὗs III 43
 IV 37 IX 298 373 (πρὸς a.) [X
 363], v. ἀγαθός; -ῶs III 66
 164 V 72 VII 513 X 85 XI 151
 ἀπό v. ἀνάγειν, ἀναθνῆσθαι,
 ἀναπνεῖν, ἀπάγειν, ἀπαλλαγῆ,
 ἀπομερίζειν, ἀπορρήγνυσθαι,
 ἀπορρίπτεσθαι, ἀπόπτωσις,
 ἀποστροφῆ, ἀποτρέπειν, ἀπο-
 φορά, ἀποχώρησις, ἄρχεσθαι,
 γίνεσθαι, γράφειν, διακρίνειν,
 διαλύειν, διάλυσις, διίστασθαι,
 εἶναι, ἐξελεῖσθαι, ἐρχεσθαι,
 εὐθυμία, λέγειν, μεταβαίνειν,
 μεταγειν, μεταγωγή, ὁρμᾶν,
 περιγράφειν, ρεῖν, συμβαίνειν,
 συμμερῆσθαι, σχολή, ὑφίστα-
 σθαι, χωρίζειν, χωρίς. — ἀπὸ
 ἀρετῆs sim. v. ἀρχή, γένεσις,
 διάθεσις, δόγμα, καρδία, νεό-
 τηs, σπέρμα. — v. μέχρι.
 ἀποβαῖνον X 64
 ἀποβάλλειν II 1413—6 IX 409
 XII 15 262
 ἀποβλέπειν πρὸς a. I 82 XI 66
 ἀποβολή I 83 V 81 IX 351
 ἀπογίνεσθαι IX 301
 ἀπογινώσκειν VII 673 (διὰ a.)
 XII 61
 ἀπογυμνοῦν VI 133
 ἀποδείκνυσθαι ἐξ IV 35
 ἀπόδεξις X 82. -δέχεσθαι IX
 282
 ἀποδιδόναι III 121 IV 22 (ἐπὶ g.)
 VI 154 VII 12 XI 214 XII 242
 35
 ἀποδύ<ρ>εσθαι II 24
 ἀποδυσπετεῖν IV 325 V 91
 ἀποθνήσκειν II 22 33 123 III 3
 14 IV 191 321 481 VI 212 24
 VII 56 662 VIII 181 372 475
 IX 332 X 22 3614 XI 341 XII
 34 51
 ἀποκαθαίρειν VII 472
 ἀποκαθίσαι I 1722 ἐπὶ <g.> [a.]
 ἀποκαθιστάναι ἐπὶ a. I 131

ἀποκαισαριοῦσθαι VI 301
 ἀποκλείειν [-κλύζειν] IV 33
 ἀποκλίνειν πρὸς α. III 63
 ἀποκοπή XI 86. -κόπτειν VIII
 3412 XI 813
 ἀποκρίνειν VI 161 3011; m. III
 43 IV 212. -όκρισις I 102
 ἀποκτείνειν III 35 IV 481 X 154
 *ἀποκνεῖν IX 32
 ἀπολακτίζειν X 281
 ἀπολαμβάνειν IV 36 VIII 345 IX
 4211(ἐξ) X 141
 ἀπολαύειν I 1630 III 61 X 93
 XII 293. ἀπόλαυσις I 1630 III
 64 VIII 15 X 12 332. -στικός
 III 43
 ἀπολείπειν VIII 522 XII 293; p.
 I 168(διά α.) 1711(παρά α.) XI
 102
 ἀπολείτουργεῖν X 22
 ἀπολήγειν V 342. -όληξις VIII
 201 IX 2113
 ἀπόληψις VII 331
 ἀπολλύναι X 81; m. II 143 XI 25
 ἀπολύειν XII 3625; p. XI 31;
 ἀπόλυτος X 24 XII 33
 ἀπολύπραγμα I 53
 ἀπομερίζειν IV 43(ἀπό) XII 321
 ἀπομνημονεύομενον (περί g.) I
 132
 ἀπόμοιρα II 13
 ἀπονέμειν IV 101 V 302 364 IX
 16 X 66; τὸ -όμενον VIII 71
 X 113 XII 13, pl. III 61 IV 35
 (ἐκ τῶν ὄλων = 25) V 271 VII
 663(ἐκ τοῦ ὅλου = X 62) X 82;
 v. συμβαίνειν. -νέμησις VIII
 62. -τικόν(εἰς?) I 165
 [ἀπονοεῖσθαι II 24]
 ἀποπατεῖν X 191
 ἀποπέμπειν IV 33 XII 362
 ἀποπίπτειν XI 82
 ἀποπνεῖν IX 22
 ἀποπομπή I 62
 ἀπόπτωσις(ἀπό) X 121
 ἀπορρέμβεσθαι III 41 IV 22

ἀπορρήγνυσθαι VIII 345
 ἀπόρρητα(ὑπέρ g.) I 1624
 ἀπορρίπτεσθαι ἀπό VIII 342
 ἀπόρροια II <13?> 42
 ἀποσβέννυσθαι IV 191 VI 151
 VII 241 XII 51
 ἀποσπᾶν X 24 366. ἀπόσπασμα
 V 271
 ἀπόστασις II 162
 ἀπόστημα II 161 IV 293
 ἀποστρέφεσθαι II 15 102 163
 VIII 43 XI 83 [91]. -στροφή
 ἀπό II 52
 ἀποσχίζειν III 83 IV 293 VIII
 341 IX 912 XI 82. ἀπόσχισμα
 IV 293
 ἀποτεταγμένος IV 12
 ἀποτελεῖν X 261. -τέλεσμα IV
 421
 ἀποτέμνειν VIII 341 XI 83
 ἀπότευγμα IV 494. ἀπότενξις
 VI 411
 ἀποτίθεσθαι III 14(εἰς) XII 9
 ἀποτίκτειν VI 154
 ἀποτρέπειν ἀπό XI 91; [p. II 15]
 ἀποφαίνεσθαι III 67 VII 332
 (περί g. = IX 15 XI 189) VIII 281
 ἀποφορὰ ἀπό V 281
 ἀπωχαιτενύμενον XII 21
 ἀποχή I 1630
 ἀποχρησθαι εἰς V 4
 ἀποχωρεῖν X 261; -οῦν XI 85.
 -χώρησις ἀπό X 366
 ἀπραγματονέστερον IV 32
 ἀπρίξ ἔχεσθαι IV 324
 ἀπροαίρετος XII 33 235 33; n.
 VI 411; -ως III 61
 ἀπροσπώσια III 92. ἀπρόπτωτος
 IV 495([ἀπρόσπτ.]); n. VII 555
 ἀπροσδεής V 154 VII 164 XI 12;
 n. III 53
 ἀπροσδόκητος XII 15
 ἀπροσδότητος XII 141
 ἀπροφασίστως I 1616
 ἄπταιστον V 95
 ἄπτεσθαι I 1616 1713 II 124 IV

36 10 <191> V 19 VIII 413 5
XII 21

ἀπτώς VII 61

ἀπωθεῖσθαι V 2

ἄρα II 116 V 11 162 3 <VII 22>
VIII 10 IX 352 X 253 XI 15 203;
εἰ δ' ἄ. VI 444; εἰ ἄ. sine
verbo V 55; v. εἴπερ; εἰάν ἄ.
IV 121; v. πλήν. ἄρα VII 35
VIII 452 X 11 24

ἀράχνης V 12. -ιον X 101

ἀργός πρὸς a., διὰ a. XII 62

ἀργύριον V 16 X 301. ἄργυρος
IX 361

ἄρδην III 33

ἀρδένεσθαι V 4

ἀρέσκεια V 183. ἀρέσκειν VI 59
(διὰ a., g.) VIII 531 2; m. III
49 IV 25 V [54] 271. -ένεσθαι
V 54 XI 14. -εντικόν I 1615.
ἀρεστός VI 1610

ἄρετή II 133 III 72 113 VI 172
482 502 VII 311 (κακία = IX 16)
683 VIII 39 IX 425 XI 22 (τὰ
ἀπ' -ῆς) 104 26

[ἀρθριδίον IV 39]

ἀριθμός III 12 IV 214 VI 263

ἀριστερός XII 62

ἀριστεύς IV 481

ἄριστος III 44 VI 6 X 121 XII
55; n. III 61 X 121

ἀρκεῖν II 33 (εἰ = VII 662) 131 (c.
inf. = V 312 VI 22) IV 33 (εἰς
= X 341) V 336 VI 232 451
VII 314 VIII 501 IX 6 (πρὸς a.)
4212 (ᾧτι) X 314 XI 212; m. I 77
(c. part. = VII 28) 169 III 61
(ἐν) 121 IV 25 324 V 141 VI
309 VII 663 VIII 13 (εἰ = 321
451 IX 295) 71 481 (c. part.)
503 IX 26 X 13 113; τὰ -οῦντα
V 14

ἄρκτος X 101

ἀρμόδιος VII 57. -όξεσθαι πρὸς
a. VI 351. -ονία V 84 VI 11

ἄρουρα V 71

ἀρπάζειν X 132

ἀρρενικός XI 1821; n. I 2. ἄρρην
II 51 III 52

ἄρρωστος IV 481

ἀρτηρία II 22

ἄρτιος I 1631

ἀρτοποιία III 22. ἄρτος III 22
IV 302

ἀρχαῖος III 14 VII 173 IX 110
XI 64

ἄρχειν I 175 III 52 XI 29, οἱ
-όμενοι I 142; m. IV 102 X 372
(ἀπό), c. inf. III 12 VI 152 IX
406 XI 1819 XII 15. ἀρχή I 1614
III 64 IV 333 V 322 VIII 201
345 IX 110; ἀπ' -ῆς IV 264
V 142 XI 86

ἀρχιτέκτων VI 352

ἀσαλεύτως I 161

ἀσεβεῖν IX 11 (εἰς) 2 (περί[παρά]
a.) 469. -βῆς IX 178

ἀσθένεια XII 7. -νῆς XI 92 18
23; -ῶς I 1630

ἀσινῆς II 174

ἄσιτος V 16

ἀσκεῖν V 55. -ητικός I 72

ἀσμενίζειν V 91 (εἰ) VII 272 XII
144 (ᾧτι)

ἀσπάζεσθαι III 44 163 IV 333
V 88 10 (διὰ a.) VI 443 VIII 71
X 66 361

ἀστειολογία I 73. -είως V 123

ἄστοργος I 11

ἄστρον XI 272; pl. VI 43 VII 471
IX 98

* ἀσυντελής III 82

ἀσφαλέστατον (ἐν τῷ -φ) VIII
401; -λῶς III 67

ἀσγάλλειν V 106

ἀσχολεῖσθαι VIII 511 XII 23.
-λία [IV 18] X 113 XII 8. ἄσχο-
λος I 12

[ἄτακτος VII 52]

ἀταρακτεῖν IX 411. ἀτάρακτος
IV 243; -ως XII 34. -αξία IX

311(περί α. [g.]). -άραχος IV 37 VII164; -ως I1629
 ἀτελής XI12
 ἀτενίζειν VIII52(εἰς)
 ἀτεχνία II115. ἄτεχνος V321
 ἄτιμος XI192
 ἄτομοι IV35 VI24 VII32 502 VIII171 IX282 391 X61 XI182
 ἄτοπον XI191
 ἀτραγώδως I1612 XI32
 ἀτρεμεῖν IV310 XI11 162
 ἄτρεπτος ὑπό V261
 ἄτρωτος ὑπό III44
 * ἀτυφία XI64 XII273(ὑπὸ -α). ἀτύφως I1616 III67 VIII33
 ἀτυχεῖν VIII562. ἀτύχημα IV493 46. -χής IV492 VIII484; v. εὐτυχής
 ἀυγή VIII572 4 [4] X316 XII15
 ἀυθάδης VI474; n. X92. -δί-ζεσθαι IV321
 ἀυθις II42 III11 XI86 XII51 311
 ἀυλή I175 <IV33> V162 VI122 VIII9 311(ἐν -ῇ) X272
 ἀυξεν IX32 XII311
 ἀυριον IV47 483 VIII222 X84 (εἰς τὴν αὖ.)
 ἀυτάρκεια III113. -κης VI168; n. I1611(ἐν)
 ἀυτοειδής XI12
 ἀυτόθεν II103
 ἀυτός is passim; abundat VIII522; -ό = τοῦτο V65 292 VIII182 [222] IX404 XII13; -οί ad sing. spectans V201; -οί, οἱ IV16 XI1814; -οί homines VI501 VII341 IX18 XI181 11 20, sim. V85. — ipse passim; καὶ -ός III33 IV191; αὐτοὶ ἐαντοῖς sim. III49 IV8 V19 VII161 37 VIII11 213(-ός τις) 403 574 IX15(αὐτὰ ἐφ' ἐαντῶν) X73 XI83 XII161; -ὸ καθ' αὐτό VIII11; -ό id ipsum

[III111] IV11 VI8 VIII171; αὐτοῦ adv. XI153. — αὐτός ὁ . . . passim; -ῇ ἢ σὴ προᾶξις IX4211; -ὸς ἐγώ I1717, σὺ VI19 IX19 231; -ὸς οὗτος I75 1621 IV18 V66 VII242 28 (παρ' αὐτὸ τοῦτο) IX411 XI183 XII231; -ὸς ἐκείνος I97 102 <III111> IV12 X364 XII18; -ὸς ἐκ. ὁ καιρός I97; τοῦτο -ό VIII502 IX295 XI132; -ῇ φρόνησις V95; ἡ συμμονή -ῇ sim. V812 19 XII241. — ὁ -ός idem passim; subst. I84; ταῦ-τόν VI43; πράγματα τὰ -ὰ I1622, sim. II13; τὰ -ὰ πάντα IV322; c. d. II142 VII262 IX412 X231; τὸ -ὸ ἐπὶ g. XI21; κατὰ τὰ -ὰ VII164 XI271 XII236, v. εἰς, λόγος
 αὐτουργικόν I52
 ἀφαιρεῖν I175 V155 VIII401 X302; m. II144 VI169 X93; p. V155
 ἀφαιμαρτάνειν IX426
 <ἀφαιτικόν I31>
 ἀφέλεια III113. -λής I1718 [VIII401]; -ὤς I75 XII272
 ἀφελκύειν III63
 [ἀφαιτικόν I31]
 ἀφιέναι II22 166(ἐπὶ α.) III14 IV324 VI164 VIII13 33 501 X113 261(εἰς) 2(διά g.) XI1812; m. X74
 ἀφιλήδορον V52
 ἀφίστασθαι I73 IV293(διά g.) VI351 IX35 412 XI92 205
 ἀφλύαρον V52
 ἄφρω III43 65 XII243
 ἀφοβία X341
 ἀφορᾶν εἰς IV37 X311 XI271
 ἀφόρητον VII331 642 663 VIII361 462
 ἀφορίζειν V24 VI49 IX110
 ἀφορμή IX15 429(πρός α.) X121(κατὰ -άς)

ἀφρός II125
 ἀφύη X101
 ἀφύης I177; -ῶς V54. -νία
 V53
 <ἀφυσιολογήτως X91>
 ἀχάνεια XII7. -νής v. αἰών,
 ἄπειρος
 ἀχάριστος II11 VIII8 IX4210
 ἀχθεσθαι VII581 XI61186 XII
 312(εἰ). ἀχθοφορία VII31
 ἄχραντος III44
 ἄχρηστος VIII502; -ως XI64
 ἀψευδές I157 [IV495]
 ἀψικάρδιος IX35
 ἀψίκορον I1610
 ἀψοφητί I910
 ἄψυχον V165 VI22 X12
 ἄωρί I1626([έν] ἄ.); ἄωρος IV
 502

βαδίζειν IX4212
 βάθος v. βάπτεσθαι
 βάθρον XI24
 βαθύς III25
 βάλλειν VIII451 X[232] 316 XII
 25(ξῆω); m. X113(εἰς νοῦν)
 βάνανσος VI351
 βάπτειν I162; p. III44(εἰς βά-
 θος) V161 VI301 VIII512
 βάρβαρος VII48 IX302(έν -οις);
 n. I102
 βαρεῖν VIII362; m. VIII442.
 βαρύς II101
 βασίλεια I142 IV321. -λικός
 IV121
 βασκανία I11 III43. βάσκανος
 II11
 βαστάζειν IV41 IX24
 βάτος VIII501
 (βδάλλειν X232)
 βέβαιον (έν) I1615 VI3012
 βέλος VIII60
 βία VI502 IX92 XI203(σύν -α).
 βιάζεσθαι X302. βίαιος IV43
 VIII574(πρός α.); n. XI204
 βιβλίον II22 33 IV301

βίος I98 1616 II114 III36 X66
 83 364 XI7 XII291; έν -ω I
 1712 VI29 X84; -ον ζῆν II
 141, βιοῦν II53. ὁ β. I1711
 II52 61 72 172 III52 82 112
 164 IV311 8 25 265 292 31
 3212 V213 313 VI304 VII
 472(χαμαί) VIII13(τὸ λοιπὸν
 τοῦ -ον) 9(έν) 321 361(ῶ. =
 ὅλος) IX32 213(ὑπό d.) 4(ῶ.)
 232 371 411 XI11 22(ῶ.) 162
 211 XII7 2325; v. ἀνθρώπιος,
 -ίνος, ἐξέρχεσθαι, ἐξιέναι, μέ-
 ρος; -ον βιοῦν VIII11(ῶ.) IX
 302; έν τῷ -ω III61 V332
 VII342 VIII511 X85 315 (τὰ
 έν τῷ -ω) XI29 XII13(τὰ
 έν τῷ -ω γινόμενα) 363; δι'
 ῶ. τοῦ -οῦ XI211; ἐπὶ ῶ. τοῦ
 -ον VI46; παρ' ῶ. τὸν -ον
 III74 VI133. βιοῦν I175 II
 141 III11 478 101(βεβίωται)
 164 IV394 VI49 58 VII56
 672 XII211; v. (ὁ) βίος. βιω-
 τικός VI22 VII61
 βλαβερός VIII55 IX427 X623;
 n. V221. βλάβη IV7 V35 361
 VII53 XI1820
 βλακικός IV28
 βλέπτειν II163 IV8 V2212
 VII222 VIII55 IX11 342 X
 338; p. II13 IV7 37 V222
 35 VI11 212 VII142 VIII414
 492 IX427 XI1816
 βλασφημεῖν VIII512. -ία IV44
 VIII415
 βλέμμα XI153. βλέπειν III111
 IV18 323 505 V12 VI3(ξω)
 31 VII551(ἐκεῖ) [59(ἐνδον)]
 VIII291 38 493 IX910 341
 4212 X92 XI133 XII211
 βλέφαρα II14
 *βληχ(ή)ματα [βλήματα] X232
 βοήθεια XII143(ἐξ). -θεῖν III
 14 V361 VII642(ἐπί g.) IX
 273(διά g., πρὸς α.); p. VII71.

βοήθημα I1720 IV501(πρός
a.). -θός I1723
βοικός VII461
βόλβιτον III34
βόρβορος VI363
βόσκεσθαι V4 IX392. -κημα
III162 VI161. -ηματώδης IV
28
βότρυς V634
βούλεσθαι I1716 IV11 34 V66
271 VII68 IX19 X82 114 252
XI11 1824(εἰ -ει)
βουλεύεσθαι VI441(περί g.) 34
βούλημα IV4945 V15 VI402
(κατὰ -α) IX11
βοῦς VII461
βραδύς V55
βραχύβιος VIII212. βραχύς II
[61 171] IV33 265 V24 VI
304 IX32 XII293; n. X314;
τὸ -ύτατον II142 IX295 X
341; μετὰ -ύ IV62; ἐν -εῖ IV
482. -ύτης XII7
βρενθύεσθαι VII662
βρέφος X261 XII162
βρίθειν X263 XII305(ἐπί a.)
βωλόριον IV15 VI361 XII322
βωμολόχος IV28. ἐπὶ βωμοῦ
IV15
γαλάκτιον V4
γαλήνη V2(ἐν -η) VII28 331
682(ἐν -η) VIII281 IX301(ἐν
-αις) XII22. -ηνός VII752(εἰς)
γαμεῖν IV321. γάμος VII48
γάρ passim. καὶ γὰρ ἤδη III
73; v. καί, τοιγαροῦν
γαστήρ IX34
γαυροῦσθαι X192
γε sec. loco IV202 (γε δὴ) <V
16> VII242 554 X85; in
apodosi III11 VI443 VII
172; εἰ γε IV47 V334 341
VII92 VIII72 XI132; εἴπερ
γε II146; οὐδέ γε V153 X338;
<οὔτι γε> [οὔτε γε] III102; v.

ὄσγε. — tertio l. IV47(v. πάν-
τως) V101 VII322 502 571
X121 XI84(πλήν) 187(ἀλλὰ...
γὲ) 204 XII15 23 34, v. ἤ; δέ
γε II116 V122 VI322 IX12
XI103; ἥ... γε VIII11. —
quinto l. VI9 VII<21> IX22
(δέ... γε). — sexto l. IX24.
— septimo l. IX302
*<γεγωνίσκειν XII42>
γελᾶν V332; p. VIII501. -λοῖος
VI424 VII71 VIII371 X74
XII13
γένειον IX32
γένεσις IV51 VII48 IX32(πρὸ
-εως; ib. ἀπὸ -εως = X76) X
13 XI104
γενικόν VI141; -ῶς VIII551
γενναίως IV496. γεννᾶν I2 IV
14 V133 X13 63 XI162 XII
15; [γεννητός VI25]
γεννικώτερον VII662
γένος IV42 VII312 VIII313
IX424 XII261
γεραρόν I153
γέρων II24 III26 V362 VIII
372
γέυεσθαι X11
γεῶδες IV43 IX82 92 12 X75
XI202
γεωργεῖν IV321. γεώργιον VII
48
γῆ III36 102 IV38(ὄλη = VIII
213 XII322) 43[3] 212 363
461 IX82 92 284 361
γῆρας III14 IX212 XII233(ἐν
-α). -άσκειν VIII211 502 IX32
γίνεσθαι abs. I172 IV34(ἐνε-
κεν = V11 VIII562 59 XI181)
V202(διά a.) VI151(pr., pf.)
37 503 VII181 222 VIII15
4145 [573] IX3512 4010 428
X74 132 2112 [2] 252(pr., aor.,
pf.) 271(pr., impf., fut. = XII
261) 366 XI61 181 XII514
212[306]; γίνεται γάρ VI301;

εὖ σοι γένοιτο V283; c. praed.
 I51 II161 IV17 2013 331
 461 484 V201 313 364 VI121
 VII6 331 671 VIII211 222
 313 372 481 IX21 373 427
 X73 84 3367 (παρά α.) XI12 84
 1813 XII51; v. ἐγγυτέρω; ὅθεν
 I1716; c. d. I177 III15 V812
 VIII494; ἀπό IV122 V281;
 διά g. XI134; ἐν I1713 II8
 III74 IV32 VI202 25 53
 VIII501 X18 263; ἐξ II132
 IX103 X131 XI5; ἐπί g.
 I31 V363; κατά α. II166 IV
 audi verbum VIII203 X363;
 361 VI12 VII751 IX351 XI
 188 XII261; ὅλος περί α. VII
 582; πρὸ V203; πρὸς α. II14
 V12 164 VIII191 IX4213;
 πρὸς d. VI53 XII15; ὑπέρ g.
 IX391; ὑπό g. IV61 X131.
 τὸ (νῦν) -όμενον IX910; πᾶν
 τὸ -ον V810 VII751 XII261
 pl. IV40 VIII23; τὰ -ενα II
 162 III21 (φύσει = 5, ib. ἐν τῷ
 ὄλῳ) IV291 43 45 V231 (τὰ ὄν-
 τα) VI422 VII41 30 (τὰ <νῦν>
 -α = 49) IX110 (ἐπιγιν.) 301
 (συγγιν., ἀπογιν.) X282 XII15
 (καθ' ἡμέραν) 13; v. βλος; τὰ
 γεγονότα XI13; ἐν III24 IV
 42 VI25 421 X263; κατά α.
 VIII262
 γινώσκειν I42 (ᾧτι) 142 (διά α.)
 1710 IV324 VIII523 IX302
 X272 (ἐκ) [XII42]
 γλίσχρεῦσθαι V54. γλίσχρως
 IV501
 *γλίχρεσθαι X83
 *γλοιώδης VIII24
 γλυκὺς VIII512
 γλῶσσα VI163. γλῶσσημα IV331
 γνήσιος XI1815; -ως II131 III
 26 XI132
 γνώμη II174 VI3013 IX222 32
 XII236

γνωρίζειν IV36 291 VII294
 671 VIII494 XI153 (ἐν). γνώ-
 ριμος IV333 44 VII684. -οις
 X93
 γογγύζειν II33 IV321 (ἐπί d.)
 V54 VIII182. -νομός IX371
 γόης I62
 γονεῖς I171 V311. γόνιμος IX
 110
 γοργός XII163
 γοῦν [IV201] V88 301 VI135
 VIII[503] 572 IX[22] 912 406
 XI11 18612 XII42; v. εὐθύ
 γραῖα VIII372
 γραμματα VI262 XI26. -ματι-
 κός I101. -μή IV18
 γρασος <VIII372> IX361. -σων
 V281 [VIII372] XI154
 γραῦς III26
 γραφεῖν I67 75 (ἀπό) 12 (ἐν) VI
 261 X384 XI153 (ἐπί g.) 162
 (ἐν) 29. -φεύς III26
 γυμνάσιον VI201 (ἐν -οις). γύ-
 μνασμα X315. γυμνός III111
 IX341 X11 XII21 8. -ότης
 XI271
 γυναικάριον V11. γυνή I1718
 V311 IX34
 γωνία VI361 VIII213 (ἐν -α) X
 85. -ίδιον III102 IV38
 δαί VI475 [VIII501] IX428
 XII161 [291]
 δαιμονιώτερον XII191. δαίμων
 I62 (pl.) III36 62 72 121 V
 106 271 VII171 [314] VIII
 451 X132 XII34; v. ἐνδον
 δάκνεσθαι X341
 δαψίλεια I1616
 δέ init. cap. III11 VIΠ3 [XI
 16] XII9; πρὸς δ φέρεται δέ
 VI163, οὐκ ἂν δ' XII55; δέ
 . . . δέ . . . δέ VIII211, quater
 (quinto l. om.) X101; καὶ (. . .)
 δέ III102 V55 VI151 411 VII
 11 643 VIII15 182 213 313

442 IX12 112 19 213 273
X76 XI183 7 202; v. γέ, ἔτι,
ἥδη, μή, νῦν, ὁ, τίς; [V16]

δεικνύειν III26 VI273 3013;
-ύναι V271 X4 XI1817; aor.
V283 XI132; pf. V164

[δαιλάνδρῳ X333]

δαιλία XI187

δεῖμα XI23

δεῖν c. inf. et acc. c. inf. pas-
sim; v. λέγειν; οὐ δεῖ III11
IV464 V72 IX272 391 XI
152 184; ὁ δεῖ εἰρησθαι sim.
I102 X121 XI62; δέον c. acc.
c. inf. II166; ἐὰν δεήσῃ VII8;
ὁ δεῖ VII22; τὸ δέονπραχθῆ-
ναι I1625 175(pl.); δεῖσθαι
I147 1616 1723 III52 712
VII622

δεῖνα ὁ III41 VIII492

δεινοπαθεῖν XI133. δεινός IV
481 VI134 473; n. V183 X29
(διά a.) XI1812; τί -όν VI475
XII362(εἰ); μήτι δ. IX212 3;
οὐ δ. VI352(εἰ) XI204; οὐδὲν
δ. II112 175 VII232 53

δεῖσίδαιμον περὶ a. I1615. -μο-
νία VI3014

δέκα IV16. δέκατον XI1824

δελεάζειν II121

δένδρον IV484 [VII231]. -ρύ-
τιον IV203 <VII231>

δεξαμενὴ VII31

δεξιά XII62; -όν V61 VII271

δεδορκέναι I1625(πρός a.)

δεύεσθαι VI131

δεύτερος IX22; n. VII554 XI
183 XII202 242

δέχεσθαι II15 174 IV214(διά
a.) V87 122 VI307 VII663
VIII23 43 574 XI134 XII11

δῆ [II24] IV506 [V813] VI152 3
473 VIII413 X23 XI82 XII
54; ὅς δῆ I179 V11 VI25;
καὶ δῆ VII48 VIII12(καὶ δῆ
καὶ 162) [573]; καὶ δῆ μὲν XI

104; μὲν δῆ X64; v. γέ, δῆ-
ποτε, οἶος, ὅπουδῆ, ὅστις,
οὕτως

δηγμα X84 [XI23]

*δηλητήριον VI363

δῆλος I147 II15 III43([ἐξ]); -α
εἶναι, ὅτι VIII11(γίνεσθαι)
IX19(ὡς); δηλονότι IX11 XI
184

δημοκοπικὸν περὶ a. I1615

δῆμος IX232. -όσιος I41

δήποτε v. ὅπουδ., ὅσδ., ὅσος,
ὅτεδ.

διά g. v. ἀναγκάζειν, ἀρέσκειν,
ἀφιέναι, ἀφίστασθαι, βοηθεῖν,
γίνεσθαι, γινώσκειν(?), διεκ-
πορεύεσθαι, διεξιέναι, διέρ-
χεσθαι, διήκειν, εἶναι, εἰσερ-
χεσθαι, ἐξαντλεῖν, ἐπεγείρειν,
ἐρχεσθαι, ζητεῖν, κάμνειν, ποι-
εῖν, πορεύεσθαι, πράσσειν,
προίεναι, προφέρεισθαι, στέ-
ρεσθαι, τυγχάνειν, ὑπομιμνή-
σκειν, φέρειν, χωρίζειν. — δι'
αἰῶνος sim. v. βίος, ἔργον,
νόμος, ὄλος, ὄνειρος, ὅσος,
πᾶς, περίοδος, τρόπος. c. a.
v. αἰδέσιμος, ἀνατλήναι, ἀνε-
κτός, ἀνωφερής, ἀπέχεσθαι,
ἀπογινώσκειν, ἀπολείπειν, ἀρ-
γός, ἀρέσκειν, ἀσπάζεσθαι, γί-
νεσθαι, γινώσκειν, δεινός, δέ-
χεσθαι, ἐξῆς (εἶναι), ἐξηττᾶ-
σθαι, ἐπείχεσθαι, καλός, λυ-
πεῖσθαι, μέμφεσθαι, συνεπι-
κοσμεῖν, φίλος, ψυχαγωγεῖν.
— δι' ἄγνοϊαν sim. v. ἄγνοια,
αἰτία, αὐτός, δίαίτα, διαφορά,
διό, οἰκονομία, οἶος, ὅς, οὗτος,
προσοχή, τίς

διαβιοῦν VI476, -ιῶναι XII34

διαβλέπειν IV381

διαβοᾶσθαι II121

διαβολή I54; VI307

διαγίνεσθαι XII311

διαγωγή I32

- διαδάκνυσθαι V 332
 διαδέχεσθαι IV 191 X 343
 *διαδορατίζεσθαι IV 34. -τισμός VII 31
 διάδοσις I 1711
 διαδοχή III 102 (κατὰ -ήν) IV 45 IX 110. διάδοχος VIII 313
 διαδραματίζειν III 82
 διαδρομή VII 31
 διεξενγμένον IV 35
 διαζῆν VII 681 (ἐν) XI 161
 διάθεσις I 172 (ἀπό -ως) IV 25 333 V 202 251 283 342 VI 304 VII 661 VIII 473 (τὰ ἐν -ει) IX 6 4211 X 11
 διαιρεῖν εἰς VII 295 XII 10 18; p. [VIII 573] IX 81 (εἰς); -ηρημένως III 111 XI 162. διαίρεσις IV 215 (εἰς) XI 22 85 (κατὰ -ιν)
 δαίτα I 32 (κατὰ -αν) VI 3011 (διὰ -αν)
 διακείσθαι I 76 (πρός α.) [II 124] VI 5 IX 19 (πρός α.)
 διακόπτειν V 813 VIII 344
 διακόσιοι II 145
 διακόσμησις IX 110 XII 56 (τὰ ἐν -ει)
 διακρίνειν II 133 IV 27 IX 15 (ἀπό) XII 304. διάκρισις VIII 262
 διειλημμένα I 1629
 διαλέγεσθαι I 72 VII 662 X 16 (περί g.) XII 55. διαλεκτικεύεσθαι VIII 13. -κτικός VII 673
 διαληπτικός X 82
 διάλογος I 67
 διαλύειν II 123; p. VII 232 VIII 182 (εἰς) 203 IX 32 X 13 (εἰς) 18 367 (ἀπό). διάλυσις II 175 IV 212 VII 48 502 IX 32 X 74 (εἰς) XI 203 XII 364
 διαμένειν IV 2112 XII 233
 διανέμειν VI 1610
 διανοεῖσθαι II 111 III 43 4 IV 311 18 V 62 (παρ' ἐαυτῶ περί g.) 291 IX 295 XII 42 311. -σητικός VI 28. διάνοια III 11 51 61 74 81 IV 36 333 V 161 203 262 VI 1610 322 VII 22 51 331 341 37 602 641 682 VIII 363 483 512 574 IX 24 282 411 427 X 354 XII 3 [1] 3 192 306
 διανομή I 1625
 *διανύειν II 62 XI 271
 διανυνκτερεύειν ἐν VII 662
 διαπερᾶν X 314
 διαπνέεισθαι III 12 VI 161
 διαπνίσκεσθαι IV 393
 διαρθροῦν III 12 XI 11
 διαρρήγνυσθαι VIII 4
 διαρρίπτεσθαι IV 18 VII 601
 διασκεδαννύναι VI 24 (εἰς) VIII 512
 διασόβησις XI 22
 διασπᾶν VII 681 IX 232
 διάστημα III 73 (ἐπὶ πλέον, ἔλασσον δ.) IV 503 V 24 XII 293
 διάστροφος I 177 (κατά α.) [διασυνίστασθαι III 25]
 διασφάζειν I 174 VI 142 X 366
 διάταξις XI 201
 διαταράσσεσθαι VI 11
 διατάσσειν IV 272 VI 1610 XII 51
 διατείνεσθαι IV 481 (μυρία περί g.)
 διατελεῖν III 48 IV 492 3 IX 411 XI 1816
 διατρεῖν I 1711 II 132 III 163 VII 331 X 83 (ἐν). -ητικόν I 1610
 διατίθεσθαι X 212 XI 133 (πρός α.) XII 232
 διατρέπεσθαι XI 21
 διατριβή I 41 V 106 X 365
 διανγής VIII 512
 διαφέρειν II 145 (οὐδὲν -ει = IV 15 X 152; sim. XI 15) IV 506 (ἐν) X 131 383 XII 35 361 (τί -ει, εἰ); m. IV 463 V 35 (ὑπερ g.) VI 21 321 XI 39; πρὸς α. V 17 VI 232 IX 273 405 XI 104

διαφθείρειν VII 641 VIII 502.
 <-φθορά IX 24 213>
 διαφροितᾶν VIII 542
 διαφορά V 123 VI 411 (διὰ -άν
 πρὸς a.) IX [24 213] 301 XII
 272 (πρὸς a.). διάφορος VI 43
 VII 583. -ως X 72
 διαφυλάσσειν VIII 281
 διαφωνεῖν IX 14. -νία IX 38
 διαχεῖσθαι IV 271. *διάχυσις
 VIII 574
 διαψεύδεσθαι IV 333; διεψευ-
 σμένον VI 572, -ως II 174
 διδασκαλία I 1711 VI 166. διδά-
 σκαλος I 42 132 171 V 311 XII
 42. -άσκειν VI 273 VIII 59 X 4
 διδόναι I 1720 III 63 (χώραν) IV
 33 V 14 27 (ὃν προστάτην) VII
 52 (p.; παρὰ g.) (39) IX 111
 (πρὸς a. = 425) 402 (τὸ φοβεῖ-
 σθαι; sim. X 282) 425 11 X 13
 (ἐπί d.) 93 141 333 (inf.) XII
 233; τὸ διδόμενον IV 11 VIII
 323; ἡ δοθείση ὕλη XII 272;
 οὐ δέδοται sim. II 22 IX 294
 XI 33
 διείργειν VIII 573 IX 92 X 333
 XII 30 1 2 3 6
 διεκπορεύεσθαι διά g. VII 191
 διεξάγειν VI 402 VII 69; p. X 72.
 διεξαγωγή VIII 201
 διεξέρχεσθαι IV 31
 διεξιέναι διά g. VI 132
 διέξοδος VI 28
 διέπειν V 211
 <διερείδεσθαι πρὸς a. VIII 573>
 διέρχεσθαι IV 484 V 312 (διά g.)
 IX 18 (ἔσω εἰς = 271)
 διέχειν III 22
 διεχθρεύειν IV 34
 διήκειν διά g. V 322
 διηνεκής V 232 IX 19; -ῶς II
 175 III 45 IV 361 463 491
 VI 151 VII 21 54 632 VIII 13
 XI 11 XI 191

δίστασθαι IX 232 (ἀπό); ἐν
 -εστῶσι VII 131 IX 99; -εστη-
 νότα IX 98
 δικαίως V 342 IX 222
 δικαιολογῖσθαι πρὸς a. XII 55.
 -πραγεῖν IV 37 VII 28 X 113.
 -πράγμα XI 207
 δίκαιος IV 18 25 333 495 VII
 663 VIII 16 52 72 512 X 13
 XII 55 272; n. IV 101 (κατὰ τὸ
 δ.) 122 22 VI 302 X 121 XI
 104 XII 53; -α III 163 (παρὰ τὰ
 δ.) X 131 XII 33 292; -ως III 115
 IV 101 VII 554 VIII 222 322.
 δικαιοσύνη III 44 61 IV 34 V
 122 VI 476 501 VII 54 (κατὰ
 -ην) 631 VIII 39 X 112 XI 15
 104 206 XII 124 15. -ότης II
 51 IX 311 (ἐν). [δικανικός IX
 222]. δικαστήριον VII 48. -στής
 XII 362. δίκη IV 265 (σὺν -ῇ)
 V 333 XII 241
 δίνη XII 33
 διό III 114 VI 483
 διοικεῖν II 42 IV 463 (λόγος δ.
 τὰ δλα = VII 25; φύσις XI 182)
 V 812 (τὸ δλον; pl. VI 423) VI
 11 (λόγος, τὴν τῶν δλων οὐ-
 σίαν) 5 (λ.) 105 X 252; p. I 142
 (κατὰ a.) II 31 V 811 134 213
 X 21 61 333
 διορθοῦν IV 121 VIII 161 172
 473 IX 352; m. II 115; p. I 158.
 διόρθωσις I 71
 δίψα II 33
 διώκειν V 17 VIII 442 IX 18;
 opp. φεύγειν III 72 IV 38 VII
 341 IX 16 X 132 345 XI 11.
 δίωξις (φυγή) XI 11
 δόγμα IV 496 VIII 221 473 IX
 296; pl. I 98 II 33 III 131 161
 IV 16 V 91 (ἀπὸ -ων) VII 21
 VIII 16 (ἔχειν περὶ g. = 1412)
 IX 37 296 X 91 102 341 XI
 183 23 XII 9
 δοκεῖν c. inf. I 179 III 25 65

IV 37 464 494 V 101 VI 134
 572 VII 662 73 VIII 401 502
 571 IX 342 XII 304; c. praed.
 IV 16 V 89 10 101 121 VIII 142
 XI 213 XII 311; τί δόξεις VIII
 13; τί -εἴ μοι περί g. IX 272;
 -ῶ V 292 VI 164; δοκῶν I 87
 162; placet V 89 VIII 562; [δε-
 δογμένος X 341]
 δολερός II 11
 δόξα I 2 (περί g.) II 116 (ἀδοξία
 = VIII 142 IX 19) III 47 (παρά
 g.) V 123 VII 341 683 (κατὰ
 -αν) VIII 125 IX 112 302 XII
 23 8 271 (ἐν -αις). -άριον IV 37
 V 16 VI 164 VIII 8 X 82 301
 *δοξοκοπία XI 187
 δορά I 68
 δορυφόρησις I 175
 δόσις IV 193
 δουλεία VIII 32 IX 296 405 X 91.
 -εὔειν II 24 VII 663 X 193. δοῦ-
 λος (IV 31) XI 30; n. III 83
 δρᾶμα VI 424 VII 31 X 272 XI
 63 XII 363. -ματουργία XI 66
 δραπέτης X 251 3
 δραστήριον VI 481
 δριμύς VIII 252. -ύτης V 51
 δρόμος VII 47
 δρυπεπής [-τής] III 24
 δύναμις I 1621 (ἐξ) II 121 (νοερά
 = VIII 542 XII 33) III 91 V 95
 141 361 (κατὰ -ιν) VI 154 402
 VII 72 (λογική) VIII 351 IX 110
 352 425 X 263 XI 161 1822
 XII 283
 δύνασθαι I 84 1617 30 176 II 13
 53 115 173 III 26 63 73 112
 122 IV 272 393 493 V 535 10
 35 122 19 282 341 VI 169 211
 321 VII 212 52 (ὡς δύναμαι)
 72 141 1623 1812 241 332
 53 59 663 VIII 11 72 172 321
 352 363 38 461 542 IX 99 111
 32 401 (οὐδέν) 23 421 X 85 93
 302 3314 XI 81 91 211 25

XII 11 34. -ατός II 111 VI 19
 XII 53; n. I 175 IV 11 V 14
 VII 72 71 (ἀδύνατον)
 δύο V 812; v. οὗτος
 <δυσσποκατάστατος XI 85>
 δυσσαρσεῖν IV 293 V 813 VII
 644 X 62 281 XI 1821. -έστησις
 πρὸς a. II 52 132
 δυσένωτος XI 85
 δυσεπινόητος VI 172
 δυσκατάληπτος V 101
 δυσκαταπόνητον VI 19
 δυσκολαίνειν V 11. δύσκολον
 XI 163
 δυσκρασία IX 24
 δυσμεταχειρίστον VII 684
 δυσόκνως V 11
 δυσπαθεῖν XI 1810
 δυσπαρκαλούδητος V 54
 δυσπρόσδεκτον I 54
 δυστέκμαρτον II 171
 δυσφορεῖν ἐπί d. XII 261
 δυσχεραίνειν II 24 162 IV 33 45
 VI 263 491 VII 643 (p.) 701 VIII
 462 X 32 74 XI 91 184 206.
 -ραντικόν I 85 (ἐν). δυσχερῶς
 VIII 12
 δῶρον XI 84 1819 24
 εἶν, ἄν (= καὶ εἶν) passim;
 εἶν . . ., τότε V 291; v. ἄλλως,
 ἄν, ἄρα, δεῖν, θέλειν, ποτέ
 εἶν II 24 IX 232
 εἶρ IV 44 (ἐν -ι)
 εἶντοῦ spectat ad sec. pers.
 III 121 IV 32 9 V 31 VI 11 VII
 132 3 X 311; [αὐτοῦ VI 402
 411]; variant libri: inter εἶα.
 et αὐ. II 61 VII 133, inter εἶα. et
 σα. IV 32 V 15 VI 167 10 423
 VII 644 VIII 11 21 291 IX 42 10
 XI 91; inter εἶα. et σα. II 51,
 inter αὐ. (αὐ.) et σα. III 14
 VII 28 VIII 14 491 X 81 XII
 143. — sp. ad tert. pers.: εἶν-
 τοῦ passim; αὐ. I 159 IV 31

V12 261 VIII403 IX15 18
X362 XI12 XII41; variant
libri inter *ἐα.* et *αὐ.* (*αὐ.*)
III12 61 V141 19 262 VIII11
XII21; *τὰς τέχνας ἐαυτῶν* V
16; *τὰ ἐαυτοῦ* I1617 III45, v.
ἀπέχειν, ἔχειν, ποιεῖν; ἐξ ἐαυ-
τοῦ IV201; *ἐφ' -ῶ* v. *ζῆν; καθ'*
-όν sim. V12(*τὸ κ. ἐ.*) X362
37 XII42, v. *αὐτός; παρ' -όν*
IX15; *ἐαυτοῦ* ad ea quae lon-
gius absunt spectat V4 141
271 VI8 181 445

ἑβδομον XI1811

ἐγγίνεσθαι III91

ἐγγοροι VIII311

ἐγγύς III24 VI182 VII21; *-υτέ-*
ρω III13(*γίνεσθαι*); *-τάτω* I
175 IV393

ἐγείρειν VI8; p. V11(*ἐπὶ α.*)
VI31 VIII12(*ἐξ ὕπνου*) XI202.

ἐγερευτός πρὸς α. XII34

ἐγκαλεῖν VI412 IX428 XII241

ἐγκάλυψις V101 X263

(*ἐγκαρτερεῖν* I1631)

ἐγκαταλείπειν III71 162

ἐγκαταχώννυσθαι VII10

ἐγκεντρίζεσθαι XI86

ἐγχεράννυσθαι IX93 XI201

ἐγκλημα II103

ἐγκομμα X336

ἐγκόπτειν XI12

ἐγκράτεια VIII39. *-τής* VI11

ἐγκρύπτειν X381

ἐγκύκλια IX281

ἐγκύπτειν εἰς IV32 10

ἐγκυρεῖν IV463

ἐγὼ II13 III115 IV30 492 V
133 222 252 VI22 VII142
X24 XI12 1312 151 1816; v.
φάναι; μοῦ, μοί, μέ passim;
ἐμοῦ I1714 VI443 VIII562;
ἐμοί I1717 IX404; *ἐμέ* V133
251 VI104 VII15 20 VIII43
562

ἐδωδή I1626. *ἐδώδιμα* VI131
VII182

ἐδέλειν v. *θέλειν*

ἐδίξεν III42 VI53; abs. VII
272(*διὰ g.*) X22 371 XII122
61; m. IV361 XII62

ἐθνος IV323 VI471 VII48 IX
302(*ἐν -εσιν*)

ἐθος I1621 V361 VII173(*κατὰ*
-ος) X366

εἰ passim; v. *ἄρα, ἀρκεῖν, ἀσμε-*
νίζειν, ἄχθεσθαι, γέ, δεινός,
ξενίζεσθαι, οἰονεῖ, ποτέ; c. opt.
III11 25 43 VI3013 VIII451
573 XII243, v. *οἶος, ὥσπερ;*
v. *ἄν, κἄν, ἐκεῖνο; εἰ οὐ* II112
VI333 XI11 XII362; *εἰ . . .*,
τοιούτου VIII341; *εἰ βούλει*
sim. v. *βούλεσθαι, δεῖν, οἶός*
(τε), τυγχάνειν; εἰ sine verbo
III36 67 V31 VII32 VIII252
XI182; *εἰ τοῦτο* IV41 XI102
182 XII56; = *num* III12 V
94 124 VII6613 VIII73 192
IX94 7 X29 XII161 243 361
(*τί διαφέρειν, εἰ . . . ἦ*)

εἰδέναι II115 III102 131 15
IV482 4(*χάριν*) V623 322 VI5
VII661 VIII521 IX15(*περί g.*)
294 XII161; *εἶ ἴσθι* XII52;
εἰδότης VI421

εἶδος X301(*κατ' εἶ.*) XI207(*ἐν*
-ει)

εἰκαῖος VI102. *-ότης* II52 132
XII141

εἰκῇ II166 174 III42 IV2 [VII
663] VIII172 IX283 XII201
241

εἰκός ἐστι IX429

εἴμαρται VIII372; *-μένος* XII
141; *-μένη* III61 V82 4 24
(*μέρος -ης* = VIII352) XII141,
n. II24

εἶναι c. praed. passim [VIII 182
573]. c. praep.: *ἀπό* X121, om.
v(erbo εἶναι) VIII16 IX391(?);

διά g. X 272, om. v. VII 92; εἰς
 om. v. IV 232; ἐν III 44 IV 310
 291 V 2 65 88 1013 11 VI 17
 VIII 16 IX 16 13 X 193 XI 7
 1811 207 XII 331, om. v. II
 1745 IV 232 482 V 163 232
 VI 172 VII 23 VIII 501 IX 38
 16 19 XI 161; ἐξ IV 362, om.
 v. II 22 145 IV 310 423 (?) 232
 VI 46 VII 92 VIII 21 XI 17; ἐπί
 g. V 213 IX 96 X 363, om. v.
 IV 15 VI 49 IX 14; ἐπί d. II 113
 V 52 336 VI 322 VII 21 54 VIII
 291 (ἵνα) 472 562 X 33 (περὶ
 οὗ), om. v. VIII 171 X 322
 XII 221, v. ὅσος; κατὰ a. IX
 33; παρὰ a. v. φύσις, om. v.
 VIII 474; πρὸς d. II 131 IX 41
 12; πρὸς a. V 311, τί τοῦτο
 πρὸς a. (om. v.) IV 192 VIII 31
 443 512. εἶναι c. g. I 1631 III 43
 VI 49, v. χρόνος; c. d. I 1624
 1716 II 42 IV 42, v. ἐξῆς. τοῦτο
 . . ἔστιν, ἐάν XII 12, v. τουτ-
 ἔστι; ἔστιν sim. II 112 3 IX
 282; ἔσο III 51 IV 39; ἔστω
 [II 33] III 52 IV 33 10 V 11 51
 261 VII 641 VIII 403 [573] IX
 231 423 X [122] 231 XI 163
 XII 172; οὐκέτι ἔσται IV 311.
 τὸ μὴ ὂν V 131 XI 35; τὸ οὐκ
 ὂν IV 43; πᾶν τὸ ὂν IV 362;
 (τὰ) ὄντα IV 361 45 IX 12; τὸ
 ἐσόμερον IV 362, pl. VII 491
 IX 17 10 XI 13; v. ὄντως
 εἶπερ V 154 (ἄρα = IX 37 XII 52)
 VI 4 VII 662 VIII 13 4 235;
 v. γέ
 εἰρμός III 42 XII 232
 εἰρωνικῶς XI 1818
 εἰς v. ἄγειν, ἀλλοίωσις, ἀμαρ-
 τάνειν, ἀνάγειν, ἀναγκαῖος,
 ἀναδίδοσθαι, ἀναλίσκειν, ἀνα-
 λύνειν, ἀναχωρεῖν, ἀπέρχεσθαι,
 ἀπευθύνειν, ἀπέναι, ἀπονε-
 μητικόν, ἀποτίθεσθαι, ἀπο-

χορῆσθαι, ἀρκεῖν, ἀσεβεῖν, ἀτε-
 νίζειν, ἀφιέναι, ἀφορᾶν, βάλλ-
 λειν, διαιρεῖν, διαίρεσις, δια-
 λύνειν, διασκεδαννύναι, διέρ-
 χεσθαι, ἐγκύπτειν, εἶναι, εἰσ-
 δύεσθαι, εἰσέρχεσθαι, εἰσιέναι,
 ἐκτείνεσθαι, ἐκτρέπεσθαι, ἐλατ-
 τοῦσθαι, ἐμβιβάζειν, ἐμβλέπειν,
 ἐμπίπτειν, ἐμπτωτος, ἐναρμό-
 ζειν, ἐνέργεια, ἐνίστασθαι, ἐπαν-
 ἔρχεσθαι, -ιέναι, ἐπικουρεῖν,
 -στρέφειν, ἔτοιμος, εὐγνώμων,
 εὐπορεῖν, ἐφιστάναι, ἥκειν,
 ἰέναι, καθιστάναι, καίριος,
 καταβάλλειν, κατάλληλος, κα-
 ταμερίζειν, κατατάσσειν, [λαμ-
 βάνειν], λύσις, μεθιστάναι, με-
 ρίζειν, μεταβάλλειν, μεταβολή,
 μετοικίζεισθαι, ὀδεύειν, ὀρᾶν,
 οὐδεῖς, παραδέχεσθαι, περι-
 τρέπειν, προάγεισθαι, ρεῖν,
 σπεύδειν, συγκρίνειν, συγχρη-
 σθαι, συλλαμβάνειν, συνάγειν,
 συνειλεῖσθαι, συνεργεῖν, συν-
 εργητικόν, συντείνειν, συστρέ-
 φεσθαι, τρέπειν, τροπή, ὑπό-
 θεσις, ὑποχώρησις, φέρειν,
 φθείρεσθαι, φοβεῖν, φοιτᾶν,
 φυλάσσειν, χρῆζειν (?), χρῆσθαι,
 χρήσιμος, ψωμίον. — εἰς τὴν
 αὐρίον sim., v. βάθος, ἔτος,
 σθένος, ὀλίγος, παντελής.
 εἰς, μία IV 293 40 (μία ἡ . . .) V
 32 67 84 VI 22 (g. = c. g. part.)
 7304 VII 92 702 (g.) VIII 312 (μὴ
 καθ' ἐνὸς ἀνθρώπου) IX 33 (g.)
 82 232 391 422 (g.) X 11 XI 82
 211 (εἰς καὶ ὁ αὐτός) XII 42
 231 301—4, v. θεός, ψυχή; ἐν
 III 111 VI 7 25 421 476 VIII
 73 (τὸ ἐν) IX 31 X 367 XII
 301; ἐν μόνον II 173 (ἐν καὶ
 μ.) VII 20 IX 12 (μ. ἐν); ἐν τοῦ-
 το IV 333. εἰς τις VII 131, n.
 V 201 (g.) VIII 522; εἰς μὲν . . .,
 ἕτερος δέ sim. II 145 IV 310 11

V812 106; καθ' ἑνα IX424
XI21

εἰσάγειν XII362

εἰσδύεσθαι εἰς VII30 VIII573
(διά γ.)

εἰσέρχεσθαι εἰς VI56 (μετά γ.)
X83

εἰσιέναι VIII61(εἰς) IX411

εἰσοδος πρὸς α. V19

εἰσφέρειν I164; m. IV333

εἶτα III32 IV191 331 482
503 VIII251 312 372 IX25
405 X21 192 213 312 344 XII
271; v. νῦν, πρῶτος

εἴτε . . . εἴτε V335 VIII582 IX
232 283 4211 X61 75

εἰωθέναι IV31 VIII415 462

ἐκαστος adi. II52 174 VIII321

IX32; v. ἡμέρα. — subst. pas-

sim; c. g. partit. II162 III112

IV191 VI25 2612 43 VII231

VIII351 361(καθ' -ον) 494

(ἐκαστα) X18 29 XI162; -α

II111 V91 302 VI9 IX101 X

92 XII312; ἐφ' -ον III114 X

93 29 311 XI191; παρ' -ον

VI154, pl. IV244 V111 VI

444. ἐκάστοτε III13 XII282

ἐκότερος I1631 VIII142; -αι

VII554; ἐφ' -α IV37

ἐκατόν II145 IX374

ἐκβαίνειν III36(ἐπὶ α.) VII492

ἐκβάλλειν VIII502 [512] IX13

XII25

ἐκβασίς IX295

[ἐργοι VIII311]

ἐκδέχεσθαι IX34

ἐκδύεσθαι X112

ἐκεῖ III36 V82 163(ὅπου = VII

297 53) VI401 VII663 VIII32

72 451 IX20 38 X152; τὰ ἐ.

VI122. ἵλλυς VI154 473(ὅπου)

VII551 VIII61. ἐκεῖθεν I1711

II31 174(-ἐν ποθεν) IV42 XI

203 XII262; v. ἐρχεσθαι

ἐκείνος adi. ἐ. ὁ . . . IV321 VI

363 IX422; indicat nota vel

notabilia VI362 423 VIII252

313 X79 91(ὁ...ἐκ...) 381 XI

132 XII364. — subst. passim;

opp. οὗτος II9 saep.; = ὁ πλη-

σίον VII297; indicat poetam

vel philosophum IV233 VII

314; -νο, ὅτι III11 IV62 VII643

672 VIII343 X212; -ο, εἰ sim.

III11 VI452 VII663 IX425

XI212; ante poetae verba XI

63. τοιοῦτο -νο X231; πάντα

-να VII554 X272 XII11(ᾶ)

271, v. αὐτός; -ος, ὅς III111

IV33 293 324 V52(ὅσπερ) 67

87 VII581 IX14. v. ἐπέκεινα

ἐκείσε V810

ἐκθόρνυσθαι VIII511

ἐκθυμιάσθαι VI4

ἐκθύμως I132

ἐκκεκαθαρμένος III81

ἐκκλίνειν VI203 VIII501. ἐκ-

κλισις VI201(μετ' -εως) VIII

71 282 XI372

ἐκκλύζειν VIII512

[ἐκκομμα X336]

ἐκκρισις VI131

ἐκκρούειν V91 XI91

ἐκλογαί III14(ἐξ). -γίξεσθαι

VII271

ἐκμελεῖν XII34

ἐκούσιος X82; -ως X282

ἐκπεριέρχεσθαι II131

ἐκπίπτειν IX34 X85

ἐκπνέειν IV332

ἐκποδών VI401 VII6

[ἐκπορεύεσθαι VII191]

ἐκπυροῦσθαι X75. -ύρωσις III34

ἐκστρέφειν VIII211

ἐκτείνεσθαι IV34 482 VIII572

XI13(εἰς) 12(ἐπὶ α.) 1810

ἐκτενῶς I43 144

ἐκτιμᾶν V105 VI152 VII272

ἐκτον XI1810

ἐκτός I1620 [V336] VIII471

IX<6>(ἡ ἐ. αἰτία = 311)

ἐκτρέπεσθαι εἰς I 72
ἐκφέρειν IV 503 X 346 XII 42
ἐκφωνεῖν IX 271
ἐκχεῖσθαι, ἐκχυσις VIII 571 4
ἐκὼν IV 34 V 53 VIII 42; v. ἄκων
ἐλάα III 23 (ἐν ταῖς -αις) IV
484 VI 141. ἔλαιον VIII 24
ἐλάσσων II 133 (ττ) III 11 (ττ) 73
XII 41 (ττ); n. V 16 VI 572 VIII
201 IX 93 (ττ = X 366); τὰ
-σσω IV 325; ἐλάχιστος I 86;
τὰ -στα I 1612. -ττοῦσθαι εἰς
V 361. -ττωτικὸς ἐν V 154
ἐλαύνειν VIII 512
ἐλέγχειν I 172 III 112 VI 211
ἐλεῖν VII 261; p. IX 12. -εινός
II 133
ἐλευθερία I 142 II 51 V 94 VIII
513 IX 405. -έριος [VIII 15, -ως
III 66]. ἐλεύθερος IV 39 495 V
292 VI 168 VII 673 VIII 16
161 483 [513]; n. I 81 V 52;
-ως III 66 V 72 VI 231 X 85
XII 14
ἐλέφας IV 203
ἐλίσσειν XII 33
ἐλκειν X 77; ἐλκύειν VI 154
ἐλπίζειν IX 295 X 364 (ἐξ). ἐλ-
πίς I 179 III 14 V 88
ἐλυτρον IX 34
ἐμαντοῦ I 176 8 V 11 11 VI 22
444 VII 15 VIII 42 IX 38 X 65
XII 281
ἐμβαίνειν III 36
ἐμβάλλειν VIII 512
ἐμβιβάζειν εἰς X 85
ἐμβλέπειν εἰς VII 622
ἐμβολος (ἐπὶ τῶν -ων) V 363
ἐμβρον IX 34
ἐμμελής I 102 XI 21
ἐμμένειν IV 30
ἐμμέτρως I 1620
ἐμός I 1711 V 35 VI 445 VII 22 52
VIII 451 561 XI 12; v. φύσις
ἐμπαθής II 52
ἐμπαλιν III 132 IV 461

ἐμπαρέχειν VII 663 IX 411
ἐμπειρία I 86 III 11. ἔμπειρον
I 166
ἐμπεριέχεσθαι VI 9 (X 71)
ἐμπεριλαμβάνειν XI 13
ἐμπίπτειν I 1722 (εἰς); τὰ -οντα
II 71 VII 61
ἐμπλεῖν VI 55
ἐμποδίζειν V 202 342 VII 164
VIII 72 414 5 XII 14 8. -όδιον
V 202. -οδιστικόν, -ισμός VIII
411 2
ἐμποιεῖν XI 162
ἐμπορεύεσθαι IV 321
ἐμπτωτος εἰς X 73
ἐμφαίνειν IV 45; m. VI 482
ἐμφανταζόμενον [ἐμφανιζόμε-
νον] II 123
ἐμφασις I 99
ἐμφιληδ[ον]εῖν V 55
ἐμφιλοτεχνεῖν VII 54
ἐμφρων IV 495 X 81 2 XII 42;
n. I 1625
[ἐμφύρεσθαι IX 35]
ἐμφωλεῦον III 83
ἐμψυχον V 165 IX 82 X 12
ἐν [I 1626]; v. ἀκμάζειν, ἀκό-
λαστος, ἀλᾶσθαι, ἀνεκτός, ἀνο-
χή, ἀντεμπλοκή, ἀρκεῖσθαι,
αὐτάρκης, βέβαιος, γίνεσθαι,
γνωρίζειν, γράφειν, διανυ-
κτερεῖν, διατηρεῖν, διαφέ-
ρειν, δικαιοσύνη, δυσχεραντι-
κόν, εἶναι, ἐλαττωτικός, ἐνιδρυ-
μένος, ἐξευρίσκεισθαι, ἐξέχειν,
ἐπισύρειν, ἐρπειν, εὐθυμον,
εὐρίσκειν, εὐχαρις, ἔχειν, ζῆν,
θάπτειν, ἰδρυμένος, ἰστάναι,
καθιστάναι, κατακείμενος, κα-
τανάλισκειν, κατατρίβειν, κα-
τέχειν, κεῖσθαι, κίνησις, μέ-
νειν, μεμετροημένον, νομίζειν,
ὁμοιος, ὁμότονος, ὄραν, περι-
γράφειν, περιίστασθαι, περι-
ορίζειν, προαπανδᾶν, προκό-
πτειν, πρόχειρον, συνέχεσθαι,

τιθέναι, ὑφιστάναι, φαίνεσθαι, φάναι, φρονάττεσθαι, φροᾶσθαι, ὠφελεῖν. — ἐν ἀδήλω sim. v. αἰών, ἀναισθησία, ἀσφαλίστατον, βίος, βραχύ, γαλήνη, γῆρας, γυμνάσιον, γωνία, διίστασθαι, δόξα, ἔαρ, ἔθνος, εἶδος, ἔχθρα, ἑλαία, ἔτος, ζόφος, θεωρία, καιρός, κατασκευή, κήπος, κλινάριον, κλύδων, κόσμος, μέρος, μέσος, νόσος, νοῦς, ὁδός, ὄρος, πάγος, παράταξις, πᾶς, περιστάσις, πόλεμος, πόλις, ποταμός, πράξις, στολίον, σύγκλητος, σύγκρισις, συμφορά, σῦκον, συμβαίνοντα, συμβούλια, σχολή, σῶμα, σωματίον, τειχομαχία, τόπος, τρόπος, τύχη, φαντασία, χρῆσις, χρόνος, ψυχή, ὥρα; ἐν Τούσκλησις I 1629. — τὸ (τὰ) ἐν . . . v. ἀμφιθέατρον, διάθεσις, διακόσμησις, σὺ, χεῖρ, ψυχή; τὰ ἐν Λανουβίῳ sim. I 1627 1721; ὁ στίχος ἐν τῷ δράματι sim. V 83 VI 424 VII 553 VIII 373. — ἐν = ἐνι (?) III 53

ἐναέριον, ἐναιθέριον XII 243

[ἐνακολουθεῖν IV 245]

ἐναντίος XI 204 (τὴν -αν); τοῦναντίον X 65, adv. V 106; -ία adv. II 163; τὰ -ία VIII 16 IX 15, ἐκ τῶν -ίων VII 48 X 343

ἐναποθνήσκειν VII 241

[ἐναπονέμειν V 302]

ἐναποπνεῖν V 4

ἐναργής V 165 X 231; -ές XI 7; -ῶς I 84 1711 IX 18 X 263; -έστερον IX 24. [-γία VII 53]

ἐναρμόζειν III 65 VIII 323 (εἰς)

ἐνατον XI 1815

ἐναφανίζεσθαι II 121 IV 14 V 232 VI 361 VII 10 XII 32

ἐνδεεῖν III 12; -εής IV 292 VI 169. ἐνδειαν ποιεῖν d. VII 164

ἐνδελεχές I 163

ἐνδεσις X 282

ἐνδέχεσθαι VII 671.

ἐνδιατρίβειν IV 501 VI 102.

-ιπτικόν I 1622

ἐνδιδόναι VII 644 XI 92 1823

ἐνδον ἔχειν sim. IV 32 VI 9;

εἶναι VI 402 IX 13 (ἐν); om.

verbo VII 59 (τὰ ἔ) VIII 282; v.

σκέπειν, ἐπιφθέγγεσθαι; πᾶν

τὸ ἔ. VIII 502; τὸ ἔ. κυριεῖον

IV 11, sim. III 44 (ἔ. αὐτοῦ)

IV 310 X 381; ὁ ἔ. δαίμων sim.

II 131 (ἐαυτοῦ) 174 III 163

ἐνδοθεν IV 8 VIII 494

ἐνδοξον IV 122 V 313; -ότερον

adv. VII 662

ἐνδόσιμον XI 203. ἐνδοσις X 336.

ἐνδοτικῶς I 1630

ἐνεκεν III 41 V 163 VII 552 XI

103; v. ἄλληλοι, κατασκευά-

ζειν

ἐνέργεια III 45 121 IV 103 V 12

202 232 251 35 (κατά a.) VI

51 59 VII 53 VIII 72 162 221

IX 33 16 211 XII 231. -γεῖν

II 52 166 III 51 [73] 121 163

V 66 VI 55 VII 71 VIII 451

473 5 IX 4213 X 332 XII 241;

p. III 73 IV 2 (κατά a.) VIII

474 5 IX 311 X 92 112. -εργη-

μα IV 2 VI 322 3 IX 32. <-γη-

σεῖν> [ἐνέργησις] III 73. [-γέ-

στερον IX 24]. -γητικός VIII 322

<ἐνεργεῖς II 131>

ἐνθάδε IV 212 VI 263 X 231

ἐνθεν VIII 61

ἐνθυμείσθαι [I 156] III 41 IV

213 V 95 231 VI 25 381 481

VII 261 IX 285 429 XII 42 323

ἐνιδρυμένος ἐν III 62

ἐνιοι VIII 253 IX 112 (-α) XII 51

ἐνίστασθαι V 201 (εἰς) VI 502

VIII <322> 474; οἱ -άμενοι

XI 91; τὸ -ον VIII 352 475 X

333; -εστῶς (τοῦ χρόνου) VI

361 VII 293

ἐννέα XI1819
 ἐννήφειν I1631
 ἐννοεῖν III45 IV36 361 481 VI
 31 4715 (περί g.) VII271 296
 471 IX425 X112 364. -όησις
 III13. ἐννοια I31 93 175 II
 123 III25 (πρός a.) VIII192
 ἐνοῦν V262 VI4 VII131 VIII
 343
 ἐνοχλεῖν V233 VI31 VII161 VIII
 471 IX32 XI1811
 ἐνστατικόν V203
 ἐνστημα VIII414
 ἐντασις I166 (v. ἄνεσις)
 ἐνταῦθα IV38 V82 291 334 342
 VIII213 573 IX936 427 X22
 337 365 XI201
 ἐντείνεσθαι <IX282> X314
 ἐντέριον VI131
 ἐντεῦθεν V121
 ἐντεχνος V3212
 ἐντός [I1620] III34 (τὰ ἐ.) IV16
 V14 336; v. χρόνος
 ἐντρέχεια I86 (περί g.). -εχής
 VI141; -έστερον VII662
 ἐντυγχάνειν I78 VIII141
 ἐνυλον VII10
 ἐνυφίστασθαι IV14 VI25
 ἐνωσις VI101 382 VII32 VIII
 342 IX98
 ἐξ v. αἴρειν, ἀνακλητικόν, ἀπέρ-
 χεσθαι, ἀπιέναι, ἀποδείκνυ-
 σθαι, ἀπολαμβάνειν, ἀπονέ-
 μειν, ἀποτελεῖν, βοήθεια, γίνε-
 σθαι, γινώσκειν, δῆλος, ἐγείρειν,
 ἐγκύκλια, εἶναι, ἐκλογή, ἐλπί-
 ζειν, ἐξέρχεσθαι, ἐξίτηλος, ἐρ-
 χεσθαι, ἔχειν, καταλαμβάνειν,
 κρεμάμενος, λαμβάνειν, πά-
 σχειν, περιγίνεσθαι, πιστοῦ-
 σθαι, πλάσσειν, ποιεῖν, πο-
 ταμός (?), προτιθέναι, ρεῖν,
 συγκαθεύμαρται, συγκλώθειν,
 συγκομεῖν, σύγκρισις, συμπλη-
 ροῦσθαι, συνίστασθαι, σύστη-
 μα, τροφή, ὑπόμνησις, ὑφιστά-

ναι, φεύγειν, χωρεῖν. — ἐξ
 αἰδίου sim. v. αἰών, ἀνάγκη,
 ἐαυτοῦ, ἐναντίος, θεός, μέσος,
 μίμησις, ὅλος, ὅς, πᾶς, περι-
 εῖναι, περιουσία, πόσος, προσ-
 πάθεια, ὑπεροχή, ψυχή; τὰ ἐκ
 θεῶν II133; sim. X92. —
 [IX98]
 ἐξάγειν III12 V292 VII331
 ἐξαίματωσης IV214
 ἐξαίρεσθαι XII243
 ἐξαιρεῖσθαι XII33
 ἐξακοῦειν V122
 ἐξαλείφειν v. κρίμα, κρίσις, φαν-
 τασία
 ἐξαντλεῖν (διά g., μετά g.) IV503
 ἐξαπατᾶν IX14
 ἐξάπτεσθαι IV212 VII241
 ἐξαριθμεῖσθαι VI262
 ἐξαρκεῖν πρὸς a. III11 VII512
 <ἐξαιτης III43>
 ἔξαφης IX93
 ἐξεγείρεσθαι V11
 ἐξελεῖσθαι ἀπὸ X366
 ἐξεῖναι I175 II42 III14 IV17
 V106 291 VI152 203 444 521
 VII23 142 491 53 VIII8 281
 343 IX112 426 X321 331 2
 XI84; ἐξόν IV32 XI162
 ἐξεμείσθαι II23
 ἐξέρχεσθαι III33 (τοῦ βίου) V
 291 IX34 (ἐξ) 13 X85 364
 ἐξετάζειν III62 V11 X102 372;
 -ητασμένως I161. ἐξέτασις III
 67. -αστής VI308
 ἐξευρετικόν I98. -ρίσκεσθαι ἐν
 IX352
 ἐξέχειν ἐν XI153
 ἐξηγεῖσθαι III43 X74 (κατά a.).
 -γήσεις I85
 ἐξῆς X22; ἐ. εἶναι VI382 (διά
 a.); τὸ (τὰ) ἐ. IV45 VII552
 XII12; κατὰ τὸ ἐ. IV101 VIII
 451 IX110, παρὰ τὸ ἐ. IV5
 ἐξηττᾶσθαι διὰ a. I87

ἐξιέναι βίον II111 X85, τοῦ ζῆν
V291

ἔξις VI14 (opp. φύσις) VII163
(εἰς) XI187 XII163

ἐξιστάναί IX372; m. VI11

ἐξίτηλος IV331 VIII253(ἐκ)

ἔξοδος XII15

ἐξοικειοῦν IV12 VII684 X316

ἐξομοιοῦσθαι VI6 X86

ἐξονειδιστικόν I1618

ἐξουσία IV36 481 VIII292 XII
11

ἐξυμνεῖν IX342

ἐξυπνίζεσθαι VI31

ἔξω III48 VI9 VII22 VIII
502 IX13 15 372 X22 XI28,

v. βάλλειν, ἴστασθαι, πίπτειν.

ἔξωθεν II71 III53 IV8 37 VI9

VII141 VIII322 502 X63 XII
33 241

ἐοικέναι II103

ἐορτάζειν IV321. -τή VII48

ἐπαγγέλλεσθαι III92 V152.

ἐπάγγελμα III22

ἐπάγειν V222. -γωγόν III21

ἐπαίειν V283

ἐπαινεῖν IV38 201 3(ψέγειν =
IX302) VI1610 VIII212 53 X

354 XII11; -ετός V154 X337.

ἔπαινος III49 (παρά g. = 64)

IV192 201 VIII523 X132(περί
[an παρά?] g.; ψόγος)

ἐπακολουθεῖν III25 IV245 V31.

κατ' -οότησιν III25 VI362

443 VII751 IX282

ἐπαλξίς VII72

ἐπανάβασις ἐπὶ a. IX99

ἐπάναγκες I168

ἐπανέρχεσθαι I76 VIII345; ἐπὶ
a. IV33 V91; εἰς VI11

ἐπανερωτᾶν III43(περί g.) V11

ἐπανίναί V91(πρός a.) 133(εἰς
= VI11) VI122 X81(ἐπὶ a.)

ἐπάνοδος πρὸς a. VI121

ἐπαρτᾶν IV17

ἐπαυλὶς I1627

ἐπαφρόδιτον ἐν III26

ἐπεγείρειν πρὸς a. διὰ g. I176

ἐπεὶ I179 VIII501; ἐπεὶ τοι V
15 363 VIII562 X121 336 384

ἐπείγασθαι I156 III13(διὰ a.)

ἐπειδάν I76(τάχιστα) III162 IV
36 XI191 203 XII51

[ἐπειναί II113]

ἐπειτα V13 VII581 VIII362 IX
284 X344 [XII305]; v. μὲν,

πρῶτος

ἐπέκεινα VIII573 XII34(τὰ ἐ.)

ἐπεμπίπτειν IV12

ἐπέρεισις VIII574

ἐπερωτᾶν VIII361 IX213 [X29]

ἔπασθαι VIII161 IX19 X282;

v. θεός, λόγος

ἐπενφημεῖν X343

ἐπέχειν IV40 X121

ἐπὶ g. v. ἀπαιτεῖν, ἀποδιδόναι,

αὐτός, (τὸ) αὐτό, βοηθεῖν, γί-

νεσθαι, γράφειν, εἶναι, ἔννοια,

εὐρίσκεσθαι, ἔχειν, ζῆν, ἰστά-

ναι, καιρός, κανόνα ἐπάγειν,

καταιτίαισις, λέγειν, ὅμοιος,

ὁρᾶν, παρακρατεῖσθαι, παρα-

φυλάσσειν, παρέχεσθαι, ποιεῖν,

πράσσειν (v. λέγειν), πρόφασις,

πρόχειρος, συστέλλεσθαι, σφά-

ζειν, τρέχειν, ὑφίστασθαι, φά-

ναι, φαντασίαν λαβεῖν, φυλάσ-

σειν; τὰ ἐπὶ g. v. αἰγιαλός,

πλοῦτος. — ἐπὶ ἀγροῦ sim. v.

βίος, βωμός, ἐαυτοῦ (v. αὐτός),

ἕκαστος, εὐθανατεῖν, κλίνη,

κλινίδιον, μέρος, πρᾶξις, σκηνή,

σύμβαμα, σχολή, τράπεζα, ὕλη,

φαντασία, χρόνος; cf. V213 VI

402

d. v. ἀγανακτεῖν, αἰσχύνεσθαι,

ἄλυπος, γογγύζειν, διδόναι,

δυσφορεῖν, εἶναι, ἐρυθριᾶν,

εὐδοξία, εὐτακτος, ἔχειν, θαν-

μάζειν, κείσθαι, λυπεῖσθαι,

λύπη, μένιν, μεταγινώσκειν,

μετανοεῖν, ὅμοιος, ὀργή, ποιεῖν,

προάγεσθαι, προσκόπτειν, σεμνύνεσθαι, τίθεσθαι, τῦφος; τὰ ἐφ' ἡμῖν sim. [IV 37] VI 412 VIII 71 IX 405 XI 37. — ἐπ' ἄλλῳ sim., v. ὑπόθεσις, ὠφέλεια.

α. ἄγειν, ἀναβαίνειν, ἀναγωγῇ, ἀνακάμπτειν, ἀναφέρειν, -φορᾶ, ἀπάγειν, ἀπενθύνειν, ἀποκαθίςαι, ἀποκαθιστάναι, ἀφιέναι, βρίθειν, ἐγείρειν, ἐκβαίνειν, ἐκτείνεσθαι, ἐπανάβασις, ἐπανέρχεσθαι, ἐπανιέναι, ἐπιέναι, ἐπίστασις, ἔρχεσθαι, ἵγμεῶν, ἵκειν, ἰέναι, καταλήγειν, κατασκευάζειν, καταφεύγειν, κίνησις, μεταβαίνειν, μετάβασις, μεταφέρειν, μετιέναι, ὀδηγεῖν, ὀρμή, πίπτειν, πορεύεσθαι, προσιέναι, ῥέπειν, σπεύδειν, συναναφορᾶ, τείνεσθαι, τρέπεσθαι, τρέχειν, ὑποορεῖν, φέρειν. — ἐπὶ ἔτη sim. v. μακρόν, μεῖζον, οἶον, ὀλίγον, πλείστον, πλέον (v. διάστημα), πόσον, τοσοῦτον ἐπιβάλλειν V 151 4 X 252 302; τὸ -ον VII 71
ἐπιβοᾶν X 343; p. V 64. -οῖσις I 1613
ἐπιβολή XI 66
ἐπιβουλεύειν IV 321 VI 169. -λή IV 44 [XI 66]. ἐπίβουλος VI 201
ἐπίγειος VI 304 VII 48
ἐπιγέννημα VI 363
ἐπιγίνεσθαι III 21 IV 45 VIII 361 IX 110
ἐπιγράφεσθαι VIII 313. -φή IV 323
ἐπιδείκνυσθαι I 72 V 92 182
ἐπιδεξιῶς I 102
ἐπιδέχεσθαι XII 143
ἐπιδημία II 172
ἐπιδιαμονή (παρ' -ήν) IV 212
ἐπιέναι IV 482 V 104 (ἐπὶ a.)

VIII 312 XI 182 (ἀπό); v. παρ-εῖναι
ἐπιζητεῖν VII 271 VIII 16 22 X 21 2 335 371 XII 281 311
ἐπίθεμα I 1620
ἐπιθεωρεῖν IV 323 IX 301. -ώρησις VIII 262
ἐπιθυμεῖν I 68 179 22 III 71 IV 321 VI 102 IX 402 7 X 12 (πρός a.). -μία VII 161 VIII 291 XII 192; κατ' -αν II 101—3
ἐπικαλεῖσθαι VI 232
ἐπίκηρος VI 474
ἐπίκοτον VII 241
ἐπικουρεῖν I 1716 (εἰς)
ἐπικρατεῖν IV 12
ἐπικνυμάτωνσις IX 285
ἐπιλαμβάνειν I 174; m. I 102
ἐπιλάμπειν VIII 574
ἐπιλανθάνεσθαι IV 462 V 363 IX 38 910 302 429 X 132 302 XII 261 2
ἐπιλέγειν V 122 VIII 494 XI 191
ἐπίληψις VIII 10
ἐπιλογίζεσθαι VI 364 VIII 313 X 301
ἐπιμανές I 1610
ἐπιμαρτύρησις VII 622
ἐπιμέλεια I 176 VI 164. -λεῖσθαι VI 165 VIII 10 XII 32. -λητικόν I 1620
ἐπιμένειν ἐπὶ g. VI 212
ἐπιμίγνυσθαι IV 36
ἐπιμιμνήσκεσθαι V 67
ἐπίμονον I 169
ἐπινοεῖν IV 321 40 V 105 122 VI 441 IX 302 32 X 66 18 271; p. II 24. -νοητής περί a. I 1626. [ἐπίνοια I 1711]
ἐπίπαν (ὥς ἐ.) I 11 VI 452
ἐπιπεριτρέπειν VIII 352.
ἐπιπλάστως II 165
ἐπιπλέκεσθαι VI 382 VII 91
ἐπιπλήττειν X 192
ἐπιπλοκή II 31 X 5
<ἐπίπνοια I 1711>

- ἐπιποθεῖν X12
 ἐπίπονος VIII361
 ἐπιπρέπειν III22
 ἐπιρροή X77
 ἐπισημαίνεσθαι VI201
 ἐπίσης II1156 IV3934 VIII561
 IX1910 XI921820
 ἐπισκοπεῖν VII48
 ἐπισκύνιον III25
 ἐπισπᾶσθαι V64
 [ἐπίστασθαι VIII475]
 ἐπίστασις ἐπί a. IX35 X82
 ἐπιστήμη περί g. X92. -μονικός
 V95. -ήμων V3212
 ἐπιστολή I12. -όλιον I74
 ἐπιστρέφειν IX4010(εἰς); m. VI
 142 IX4210(εἰς). -στροφή IV
 325
 ἐπισυμβαίνειν IX391
 ἐπισύνδεσις VI381
 ἐπισύρειν ἐν VIII511
 ἐπιτάσσειν XI204
 ἐπιτείνεσθαι IX96
 ἐπιτελεῖν VII5253. -τέλεις I
 1625
 ἐπιτεροπής XI21
 ἐπιτήδειος I1719 XI7; -ως VI
 165. -δεύειν I1621. -ήδευμα
 I178 VI471 [XI154]. -ευσίς
 XI154
 ἐπιτρέπειν IV31 V291 VI271
 VIII34455 XII12
 [ἐπιτρέφειν I173]
 ἐπιτυχία (κατ' -αν) XII241
 ἐπιφέρειν V124 VII342 XI1814
 [ἐπιφημεῖν X343]
 ἐπιφθέγγεσθαι ἔνδον XI34
 ἐπιφορεῖσθαι IV12 VII342
 ἐπιχειρεῖν X73 XI911816
 ἐποιεστικός XI187
 ἐπωδή I62
 ἐρᾶν IV321; m. XI153. -αστής
 XI153
 ἐργάζεσθαι IX99 X261. -αλεῖον
 VI401. -αστήριον VIII501.
 -άτης VI421. ἔργον III41 V11
 31(λόγος) 68(κ. = κοινωνικόν)
 203(πρὸ -ον) VI165 VII5253
 VIII2261191361 IX298 XI
 27134; pl. I162325 V16(τὰ
 κατὰ a. -α = 141) 201 VI302
 VIII71(κ.) XII51(δι' -ων); v.
 φύσις
 ἔρευνα I169. -νᾶν II131
 ἔρημία III72. ἔρημος VII48
 ἔρπειν ἐν XII322
 ἔρραγείς VI201
 ἔρρωμένος VI302(πρός a.) X
 316; -ως I1629 III121; -έστε-
 ρον XII6
 ἔρυνθραι ἐπί d. III43
 ἔρχεσθαι II174 III164(ἐπί a.
 = IX271 XI11162 XII11) IV
 43(ἐξ) VI362(ἐκείθεν = XII
 262) VII1723 IX38 XI32(ἀπό)
 17(πόθεν) 25(παρά a.) XII11
 (διὰ g.)
 ἔρωτες I167(τὰ περὶ τοὺς -ας)
 IX96
 ἔρωτᾶν V124 VIII21 [IX411]
 X29
 ἔρωτικός I1713
 ἔσθαι I1626175 VI309 IX361
 XII23
 ἐσθίειν IV213 V14(πίνειν) X
 191
 ἐσπέρα VI3011
 ἐσχατόγηρος IX333
 ἐσχατος II52 VII296 VIII312;
 -ως IV47
 ἔσω v. βλέπειν, διέρχεσθαι; τὰ
 ἔ. XI133
 ἐταῖρος [VII342] XI28
 <ἐτεῖν VII314>
 ἔτερογενής III64
 ἔτεροδος VIII581. -οίωσις IV
 391
 ἔτερος adi. II175 III36 IV43
 VI452 X83344(ἀντί), v. εἰς,
 λόγος; ὁ ἔ. II72 V262; -ός τις
 I102(τοιοῦτος) III15 V132.
 subst. I1717 IV292 VI53 X

- 83, pl. III41; ὁ ἔ. VIII73
551, ἔ. πᾶς VIII61; n. V64;
pl. X13 272 XII212; πολλὰ
-α III25, ἔ. π. V51; τοιαῦτα
-α V155 IX103 351; μηδὲν
-ον III63; -ά τινα X121; θά-
τερα VI105; τὸ -ον ... τὸ -ον
VII4
ἔτι <I179 11> V53 VII262 [314
VIII191] X84; οὐδὲν ἔ. VI142;
v. οὐκέτι; in interrog. IV36 V
11(ἔ. οὐν) 334 (τί οὐν ἔ.) VII
242 73 VIII172; apud comp.
VI141 IX98. = praeterea III
111 V154 VI452(ἀλλ' ἔ.) VII
133; ἔ. καί I174, καὶ ἔ. I143,
[1632] III101 VII672; ἔ. δέ I32
1619 22 II174 III52 83 IX13
(ἔ. δὲ καὶ) XI13
ἔτοιμος VII682 XI31 2 132;
πρός a. III131 VII61 IX93 5
X354; εἰς X352. -μότης πρόσ
a. IV121
ἔτος IV47 (εἰς πολλοστὸν ἔ.); pl.
I1715 II141 5(ἐν -σιν) IV17
(μύρια) VI49(μέχρι τοσῶνδε
-ῶν) VII492; (ἐπὶ ἔ. μύρια);
ἔτεσιν V4(τοσούτοις) VII492
IX374 XII361
εὖ [II61]; ε. μάλα VI306; v.
γίνεσθαι, εἰδέναι, ἔχειν, ζῆν,
πάσχειν, ποιεῖν, πράσσειν, τι-
θέναι
[εὐαναδιδάκτως] εὐανακλήτως I
76
εὐαρεστεῖν VII54 IX31 X64
(κατά a.). -έστησις πρόσ a. VIII
323. -εστικός πρόσ a. IX6.
εὐάρεστον VI502
εὐαρμοστία X12. εὐαρμοστος IV
231 VI1610; n. I97(πρός a.)
VII53
εὐαφῶς XI1817
[εὐγενῶς XII34]
εὐγνωμοσύνη V94. -ώμων V313
(εἰς) VIII323
εὐδαιμονία VII171. -μόνως VII
672
εὐδιαλλάκτως [-λέκτως] I76
<εὐδιον VI305>
εὐδοκμεῖν I1621(κατά a.) V334
(παρά d.)
εὐδοξία I1625(ἐπὶ d.) II122
εὐεῖδές III25
εὐελπι I145
εὐεξαπάτητος XI104
εὐέξαπτος IX93
εὐεργές VII684. -γετεῖν VII133.
-γετικός I72 IX4213, n. I157
IX4213
εὐζωεῖν III121
εὐθανατεῖν (ἐπὶ τοῦ -τοῦντος)
X366
εὐθυμεῖν IV241 X22. -μία IV
242(ἀπό). εὐθυμον I152(ἐν);
-ως III164
εὐθυρρημοσύνη XI64
εὐθύς: εὐθεῖα v. περαίνειν; κατ'
-ύ VII551 VIII573 60. -ύς adv.
I1623(μετά a.) III43 IV323
V2 332 VII4 261 VIII141
323 IX421 5 11 X23 131 301
336 XI153 162; ε. γοῦν IX96;
[εὐθύ τι VI309]
εὐκαιρία X12. εὐκαιρον IV231
XI134 XII35
εὐκαταφρόνητος II121 XII312
εὐκίνητον X122
εὐκλήρημα πρόσ a. V123
εὐκοινωνησία XI207
εὐκολος V2 IX35(πρός a.); -ως,
-ώτερον X364 6
εὐκοσμία IV32
εὐκρατον I153
εὐλαβεῖσθαι III74 VIII60
εὐλογιστία IV265 (σὺν -α).
-ίστως VIII322. εὐλογος IV45;
-ως VII72
εὐλυτος III52 164; -ως III73
VIII33
εὐμάρεια I1616 IV32
εὐμένεια VII631 IX111 XI91

(πρός α.). -νής III 43 IV 25 VI 201 302 476 VII 263 52 (πρός α. = IX 424) VIII 43 475 IX 112 X 366 XI 132 156 1816; n. 191 V 52 XI 1815; -ως III 121 VII 32 VIII 52 513 X 4 121 <XII 34>

εὐμετάβλητος V 334

εὐμετάβολον IV 37

εὐμετάδοτον I 144 VI 481

εὐμετακίνητον I 1622

εὐμηχανία XI 102

εὐμοιρία II 62. εὐμοιρος V 364

εὐνοεῖν IX 272 [425] X 142. εὐ-

νοια IV 202 VIII 262 (πρός α.).

εὐνοους [II 53] X 366 XI 132;

-ως III 115

εὐοδεῖν <V 341> VI 172 VII 53

VIII 71. -δία V 81012. [εὐόδιον

VI 305]. εὐόδως I 178

*εὐόμιλον I 1619

<εὐπαθής I 99>

εὐπαράγωγον I 1618 (ὕπό g.)

εὐπαράτυπτος V 334

εὐπατρίδαι I 11

εὐπειθής VI 11 VII 673

εὐποιητικόν I 144. εὐποιία I 172

VIII 23

εὐπορεῖν εἰς I 1719. -ρία V 124

εὐποτμος X 361

εὐπραγία V 810

[εὐπρεπής VI 11]

εὐρίσκειν III 61 (ἐν = 81 VIII 15

IX 96) 3 IV 10 VII 12 72 VIII 14

73 452 IX 96 & 7 (ἐπί g.) 12 213

427 X [66] 232 XI 131 37

εὐροεῖν V 341 X 66. εὐρους II

53 X 66; n. V 95

εὐρυχωρία IX 32

εὐσηπτος II 171

εὐσταθεῖν V 182 VI 105. -δής

XI 91

[εὐστοργον I 99]

*εὐσυνείδητος VI 3015

εὐσχημῶν VII 602

εὐσχολεῖν XI 1816. <-λία IV 18>.

εὐσυχολος IV 243

εὐτακτος ἐπί d. VII 52

εὐτέλεια VI 133. -λής II 121 III

63 IV 483 V 17 103 VI 424 IX

292 XII 272

εὐτονον ὑπέρ g. VI 305

εὐτρεπής VI 11

εὐτρεπτος VI 361

εὐτύχημα IV 493 6. -χής IV 492

εὐφημεῖν IV <37> 484 V 336

VI 181; p. VI 21 181. -ημία VI

163 (παρά g.). εὐφημος VI 182;

n. I 910 132 (περί g.)

εὐφθαρτος II 121

εὐφραίνειν I 176 IV 44 VI 481 2

VII 133 VIII 43

εὐφροσύνη VIII 261

εὐχαρι I <1510 (ἐν)> 1619 III 21.

[εὐχαριεντίζεσθαι I 1510]. εὐ-

χάριστος II 33

εὐχεσθαι IV 321 V 72 VI 444 IX

402 6 (περί g.) 7 X 364 XII 11.

εὐχή V 71 IX 4010

εὐχρηστος IX 425

εὐαρμοῖζειν I 1630 V 122

ἐφεκτικόν [I 31] V 203

ἐφεξῆς XII 212

ἐφήμερος IV 35 483 VI 474 VIII

253 IX 141

ἐφίεσθαι I 168 VII 671 IX 37

XI 1824

ἐφικτόν VI 19

ἐφιστάναι II 121 VII 621 X 18

(εἰς); -άνειν II 8 III 12 (περί g.)

V 282 X 29 XII 271; ἐπιστῆσαι

I 11 VII 662 (περί g.) IX 222

XI 65; ἐφίστασθαι V 336 VI

3015 XI 11; ἐπιστάς XII 42

ἐφορᾶν IX 331

ἔχειν c. a. passim; v. λόγος, νοῦς,

φύσις. ἐν V 342 VI 11 XI 156

XII 144 191, v. νοῦς; ἐξ IX

429; ἐφ' ἐαυτῷ IX 7; παρ'

ἐαυτοῦ IV 292; [πρός α. III 45];

τὰ ἐαυτοῦ sim. VII 556 IX 4213;

c. duob. acc. III 131 162 VII 663 VIII 43 451 XI 187 XII 241; c. inf. I 164 V 51; οὐκ ἔχειν, ὅποι sim. V 124 (ὕπό g.) VIII 502. — c. adv. I 131 II 124 VI 21 142 273 402 VII 313 VIII 21 403 452 X 131 XI 163 1817 XII 52 4; εὖ ἔ. IV 392 VI 167 401 IX 283 X 13; ἔ. κατά a. IV 11 VI 402 3 VIII 451, παρὰ a. III 22, πρὸς a. I 1631 175 II 9 V 812 VI 165 IX 12 9 33 X 61 5 353 [XI 153]; m. I 68 II 103 IV 193 VII 556 X 121; v. ἀπρίξ, ὄμμα ἐχθρὸς IV 483 X 77 ἐχθρὰ XII 271 (ἐν -αῖς). -ρός VI 201 ἔωθεν II 11 XI 27 ἔως III 14 IV 17 V 336 XI 1819; ἔ. ἰδρωτός I 1629

ζῆλος I 72 ζῆλον πεῖν VI 169. ζῆν I 84 II 112 (ἐν = V 162 X 152) III 72 102 IV 17 192 V 162 291 VI 181 (μετά g.) VII 56 VIII 475 X 154 22 322 XI 1819 XII 33 (ἐφ' ἐαντοῦ) 4 262; τὸ ἔ. IV 501 VII 243 VIII 475 582 IX 37 [X 262] XII <15> 293; εὖ ἔ. V 162 VIII 14 (τὸ ἔ. ἔ.); τὸ παρὸν sim. III 101 2; v. βίος, ἐξίέναι, φύσις ζητεῖν II 131 (διὰ g.) IV 31 VI 165 212 VII 683 73 IX 4212 X 354 XI 163 33 39. -ητικόν I 169 ζόφος V 105 (ἐν -ω) ζώη VI 153 304 474 IX 19 231 X 262 381; v. θάνατος ζῶων II 174 III 67 IV 213 40 VII 92 VIII 582 IX 25 X 13 XI 11; ἔ. ἄλογον VI 231 VIII 12 IX 81, θνητόν IV 39, κοινωνικόν III 43 V 292 VII 22, λογικόν II 166 (cf. III 67) 91 IV 34 V 163

292 342 VII 11 VIII 352 39 IX 11 81 97 X 282, νοερὸν VII 92 VIII 22, πολιτικόν (cf. III 52) IV 241, v. π. III 74, λ. π. IX 16 X 23

ζωτικός VIII 411. ζωώδης VII 554

ἦ, ἦ καί (ut II 163), ἦ . . . ἦ (ut III 101 VIII 202 59 XII 33 al.), ἦτοι . . . ἦ passim; in interrog. V 165 IX 23; v. ἄλλος, -ως, γέ, ἥσσαν, λοιπός, μᾶλλον, μή, μηδέ, μήτε, οὐ, οὐδέις, οὔτε, πάντως, πλέον, πόθεν, ποιεῖν, πότερον, πρότερος ἦ [VI 444] <VII 21> XII 23 (ἦ που γε) ἦ IV 462

ἡγεῖσθαι I 86; [ἡγούμενα IV 12]. ἡγεμονία VII 491. -ονικός V 261 XII 144; n. II 21 4 III 41 (ἰδιον = V 32) 91 IV 391 V 11 262 VI 8 362 (κοινόν) VII 52 161 4 222 28 (λογικόν) 331 556 751 (κόσμον) VIII 43 481 61 IX 7 15 221 (τοῦ ὅλου = 2) 26 392 X 24 XI 191 206 XII 15 34 331; pl. IV 38 VII 551 622 VIII 32 562 IX 18 34 XI 1811 XII 21; -ῶς I 175. -μών III 162 (ἐπί a.) V 271

ἡδεσθαι V 12 VI 34 VIII 192 371 X 13

ἡδη I 1711 II 22 42 (ἦ. ποτέ = IX 373) 111 III 12 44 73 121 IV 34 11 37 V 53 132 313 VI 151 2 323 56 592 VII 6 192 271 <314> VIII 253 414 472 541 IX 17 96 284 32 X 18 22 346 XI 31 XII 11; ἦ. δὲ καί II 72; καὶ ἦ. III 121

ἡδονή II 102 3 (μεθ' -ῆς) III 64 V 94 VI 34 VIII 10 39 X 12 301 [XI 192]; opp. πόνος II 116 121

- 164 174 III 36 44 IV 36 V 313
VIII 8 142 413 IX 17 8 9 XII
8 34. -ονικός III 43
ἡδυνασθῆναι X 332
ἡδύς IV 122; -έως III 25 6; ἡδιον
V 12 [VIII 523]
ἡθος I 71 153 176 IV 18 28 V
104 VI 308 482 VII 69 IX 35
ἡκειν III 114 (παρά g., κατά a.)
IV 43 (ποθῆναι) V 812 (εἰς) VI 104
(ἐπί a. = VII 8); [ἡξεται II 42]
ἡκιστα IX 36
ἡλικία IX 212
ἡλίκος VI 34 [XII 11]
ἡλιος V 201 VI 43 VIII 191 571 3
XII 301
ἡμεῖς I 11 (παρ' ἡμῖν) IV 41 213
V 83 VI 25 444 (τὰ καθ' ἡμᾶς)
473 VIII 562 IX 284 405 X 282
362 3 XI 13 84 162 1811
XII 43
ἡμέρα IV 16 VII 69 (πᾶσαν -αν);
ἐκάστης -ας IV 213; καθ' -αν
III 11 (ἐκάστην) IV 463 V 4 X
91 XII 15; μεθ' -αν III 48;
πρὸς μίαν -αν XII 42; τρίτην
-αν X 77
ἡμερον I 161 XI 1821. -ότης III
113
ἡμέτερος V 102 VI 52 VII 191 XI
1811
ἡμίβρωτος X 84
ἡμίγυμνος IV 301
ἡνίοχος X 384
ἡπερ II 103 [III 36] VII 161 VIII
542 IX 24 912 402 XI 1814
ἡρωικός III 121. ἡρως VI 473
ἡσθαῖσθαι II 164 VII 554 (ττ);
ἡττώμενος II 102 XI 192. ἡσσω
V 17 XI 21 (ττ); οὐχ ἡττον IV
291 X 263; οὐχ ἡσσαν ἢ III 26
V 201 VIII 542 (ττ) XI 206 (ττ);
οὐδὲν ἡσσαν VI 351 VIII 4 (ττ)
60 (ττ)
ἡσυχάζειν III 15 IV 393 XI 11.
χῆ X 343 362. -χία III 53.
-ύχιος III 164; -ιώτερον [-χώ-
τερον] IV 32
ἦτοι III 41 XI 1818; v. ἦ, οὐδέ
<ἡχεῖν XI 153>
θάλλπειν V 11; m. VI 21
θάνατος II 116 (ζωή = VIII 142
IX 19) 174 III 13 32 IV 51 44
461 481 501 VI 28 VII 32 48
VIII 311 2 (κατὰ -ον) 3 581 IX
19 313 58 (ὡ -ε) 211 2 X 82 29
XII 7 8 34 35
θάπτειν IV 212 (ἐν)-4
θαρρεῖν VI 105 X 85
θανυμάζειν V 51 VI 141 25 VII
261 VIII 191 IX 12 429 X 74
(ἐπί d.) XI 1818 XII 15 41 13.
-αστός IV 45; n. VIII 142 502;
-ὤς IV 332
θέα VI 46. θεᾶσθαι II 23 V 94
VIII 211 573 IX 25 X 313 XII
23 8. [θέατρον VI 46]
θεῖος II 3 VI 172 VII 671 VIII
27 XI 192; n. XII 15 51 143,
pl. III 11 131 2
θέλειν c. a. I 147 [III 14] IV 61
13 V 93 VII 20 VIII 14 341 IX 35
12 4212 XI 39 XII 33, ἐθ. V 93
IX 31 297 X 22; c. inf. V 13 7
68 292 VI 181 481 59 VII 583
621 VIII 222 531 IX 12 X 86
XI 14 1812 39, ἐθ. I 76 VI 303
VII 554; c. a. c. inf. IV 61 V 252
X 86 364 [ἐθ.]. XII 162 (ἐθ.);
ποιῶ, ἃ θέλω sim. V 292 VI 8
VII 141 VIII 481 X 141; οἶον
ἂν θ. VI 8; ὥς θ. VII 20 VIII
13 X 334 (οὕτως, ὥς); c. adv.
VII 582, κατὰ φύσιν V 292;
ὅπου VIII 451 X 231; ὅτε XII 22;
ἥς ἂν ὥρας IV 32 (ἐθ.); ἔαν θ.
VII 142; ὁπόταν οὕτως θ. VIII
55; ὅταν X 132; [εἰ θ. III 14];
θέλει οὐ θ. XI 154
θέμις III 64
(θεόθεν VII 512). θεός II 124

(ἄνθρωπος = VI412 VII6834 IX101) III114 163 (ἔπεισθαι) IV16 VI7 441 VII92(εἰς) 673 VII22 344 IX283 XII42 236 262. ὁ θ. [III33] III52 (ὁ ἐν σοὶ θ.). V106 342 (ἄνθρ. = XII11) VIII562 X114 (ἔπ. = XII312); ἡ θ. IX11 2. θεοί I1615 (ἄνθρ. = II112 1323 IV31 V336 VI304 411 VII53 663 X14 XII12) 1723 III36 44 162 IV47(τις -ῶν) V27 311 VI232 VII(39) 663(τὰ πρὸς -οὺς) IX352(τοσοῦτοι) X86 XII272(ἔπ.). οἱ θ. I171 2 11 II313 41 53 III62 (ἄνθρ. = VI352 VII23 XII51) 92 V55(οὐ, μὰ -οὺς) VI169 10 441 4 VII172(τοὺς -οὺς σοι) 70 VIII171 191 IX112 273 373 401 45 X13 XI133 XII55 2812; v. νομίζειν. θεοσέβεια XI206. -βής VI302 14, n. I31; -ῶς VII54. θεουδής II53. θεοφόρητος XII236
 θεραπεία I71 II132. -εύειν II131 V283 VI121 55 XII163. -άπενυμα III131
 (θερίζεσθαι XI342)
 θερμόν IV43
 θέρος IV44
 [θέσις V83]
 θεσμός II166
 θεωρεῖν II13 IV361 IX4010 X263 XI13 162 XII351. θεώρημα I72 86 IV2(κατὰ -α) XI5(περί g.). -ητικός X111, n. X92. -ρία I1625 III11, ἐν -αις XI24
 θήλυς II102 IV28
 θηρᾶν X10I
 θηριομάχος X84. θηρίον III26 162 IV16 V11 201 VI161 VII681. -ιοῦσθαι IX392. -ιώδης IV28
 θησανρίζειν IV321

θυήσκειν X18(?). τέθυνηκε, -ώς IV192 322 481 VIII21 253 IX392 XII312; -εώς VI471; -ήξεσθαι II145 III102 IV62 37 47 VII222. θυητός VIII442 XI192, n. IX285; v. ζῶον
 θορυβεῖν III163 XI11; p. VI263. θόρυβος VII48
 θραύειν IV492 X336
 θρεπτός V362
 θρηνεῖν X316. θρηνος VII48
 θυγάτηρ VIII311
 θυεῖν VI444 X281
 θύλακος VIII372
 *θυμηδία VII681. θυμός I156 II101(κατὰ -όν). -οὔσθαι II102 3 VIII8 XI1821
 θύρα III162 IX15
 θύτης VIII31

 ἰᾶσθαι III31. ἱατρεύειν VI551. -ρική I1620. -ρός III131 IV481 VI352 VIII15 311 IX411
 ἰδέα XI192
 ἰδικός XI32. ἴδιος I1620 21 <II143> III24 111 IV36 43 25 V251 VI3 1610 51 VII71 VIII281 313 562 [IX32] X333 366 XI11 XII303; v. ἀγαθόν, ἀξία, ἡγεμονικόν, καρπός, κατασκευή, ὁρμή, τέχνη, φύσις, ψυχή; n. c. g. V66 VII221 554 VIII262 461 XI14; τὸ -ον III163 (g.) V12 IX4213 XII262, pl. IV495 VIII182 261 415 XI11; ἰδίᾳ V812; κατ' -αν III25 VI443; ἰδίως III22 IV102 XII306; v. ποιός. ἰδιώτης I96 175 V85 VI351 IX412. -τικόν IV32 363 501 IX35
 ἰδρυμένος III44 163(ἐν)
 ἰδρώς VIII24; v. ἕως
 ἰέναι ἐπὶ a. IX25, εἰς X72 XI22
 ἰερεὺς III44. ἱερός VII91 X91. ἱεροουργία XII51

ἱκανῶς VI21

ἱκνουμένως V123

ἱκτεριᾶν VI5712

ἱλάσιμος, ἱλάσκεισθαι XII1413.

Ἰλεως II33 174 III163 IV37

(πρός α.) 484 V335 VIII451

475 X366 XII365; -έως XII34

ἱλιγγιᾶν I1720

ἱμάτιον XI28

ἱνα I1621 II33 1135 IV18 VI

3015 VII25 54(ἴ. μή τι = XI

131) VIII502 562(ἴ. μή = XI

25) IX222 XI32 4 154 18918

27 XII134 212; v. ἄξιος, εἰ-

ναι, κωλύειν, λέγειν, οὗτος,

ποιεῖν

ἰός VI572

ἱπάρριον VII231; ἱπασία V

81. ἱππεῖς III33. ἱππος V63

VIII191 XII162

ἱσηγορία I142

ἰσόνομος I142 VIII22

ἴσος II143[3] VII492 VIII62

723(πρός α.) IX374 XII361,

n. II145 IX332 XII35(ἐν -ω

εἶναι); v. ἐπίσης; ἴσως I178

VIII322 IX302 404 XI341.

ἰσότης I42(κατ' -α) [XI206]

ἰστάναι VII292 IX7; m. VIII

574, στῆναι VI152(ἐπί g) 412

(στάειν) VIII573; ἐστηκέναι

IV11(πρός α.) 310(ἔξω=IX15)

491 VIII401(ἐν); ἐστάναι VII

32(ἐν) 611, ἐστώς III121 V232

334

ἰστορεῖν VII492 IX374 X152.

-ρία I1621 IV215 V313 †VI

133 VII12 X272

ἰσχεῖν X384; p. VI164 IX12

ἰσχύειν I1631 VI572. -υρός V

183 VIII474. -ύς XI1821

ἰχθὺς VI131 VII31

ἰχνεύειν V63

καββαλινός VII52

καθάπαξ II72 III43 61 VIII511

XI186 XII191

κάθαρμα XII21. -αρός II132

III121 164 VIII512 XII33.

-αρότης XI271

καθ'ἑξῆς XI24

καθεύδειν IV464 VI421 VIII12

X191

καθήμειν VII52 X33 XII17;

-ῆκον III12 VI22 VI263, pl.

I12(κατά α.) III162

καθικνεῖσθαι VI132

καθιστάναι I179(ἐν) IV31; m.

εἰς II142 VI24 IX332

καθό V151 VI141 402 VII641

IX25 XI192 XII231

καθολικός VI1412[VII641]. κα-

θόλου VI231

καθορεᾶν IV483 VI133 306

καθόσον V201 IX14 X65

καθότι IV465 X62 18 383

καθυπερετερεῖν VIII8

καθώς [VI22] <IX351>

καί et καί . . . καί passim; in-

itio cap. XI18; καί οὐ(μή) I

77 175920 V31 VIII182 281

IX294 al. — = etiam passim;

μή καί σύ IX283; καί γάρ καί

IV464, sim. III131; ὥς εἰ καί

III121; v. ἀλλά, ἄμα, αὐτός,

δέ, δῆ, ἔτι, ἥ, ἥδη, κἀγώ, κἄν,

μᾶλλον, μή, μηδέ, μήν, μικρός,

ὅμως, οὗτος, πάλιν, τέ, τοί-

νυν, ὥς

καίεσθαι IV393

καινός VII13 684 VIII62 IX

372. καινοτόμον I1615

καίριος VII52(εἰς) XII235. -ρός

II61 IV321(ἐπί g.)2 V336 XII

233; παρὰ -όν I97 XI1816;

ἐν -ῳ et κατὰ καιρόν XII2312

καίτοι I172 VI201 271 401

VIII502 IX911 XI20124 XII

305

κακία IV34 V35 VI11 VII11

663 71 VIII 55 562 IX 23 XII
14; v. ἀρετή
κακοδαιμονεῖν [-νᾶν] II 8 (παρά
a.)
κακόηθες III 42
κακοποιεῖν I 31 VI 11 441 XI
18 16
κακός V 361 IX 4 X 336; n.
II 1123 175 IV 3912 V 291 VI
333 VII 142 VIII 281 [2] 4112
562 582 IX 211 352 38 4278
X 723 3367 361 XI 134 17
18713 [16] XII 2312; v. ἀγα-
θός et n.; κάκιστος XI 25;
-ῶς [I 155] VI 21 55 VIII 403
452 492 IX 352 XII 232; v.
οὐδέν, ποιεῖν. κακοῦν VII 332
[IX 4] X 73. κακουργία VI 363
κάλαμος X 384
καλεῖν V 11 363 XI 23; -οῦμε-
νος I 11 X 338
κάλλος III 24
καλλωπίζειν III 51. -ισμός I 1620
(πρὸς -όν)
καλόηθες I 1
καλός II 13 116 III 45 IV 2023
(διά a.) VI 571 VII 583 VIII 10
X 13 XII 234; n. I 86 IV 2012
V 31 313 VI 363 VII 48; -ῶς
IV 242 264 VI 423 441 VII
583 IX [351] 411 X 72 131 XI
5 [163] XII 51 363. κάλλιστα
XI 161
καλύπτειν VI 592 VII 342 IX
284
(κάματος VII 512). κάμνειν II 72
(διά g.) VI 55 VII 74
κάμπειν XII 22
κᾶν v. ἄν, ἐάν, εἰ, ὅμως
κανών V 22 (-όνα ἐπάγειν ἐπί g.)
X 23
καπηλικός IV 28
καπνός V 292 X 313 XII 271
332
καρδία (ἀπὸ -ας) II 33 VII 133
καρπός III 24 (ἴδιος = V 63 IX

103) IV 232 VI 304 IX 101 4211
XI 11 (ib. καρποῦσθαι)
[καρτερεῖν I 1631]. καρτερικός
VII 662
κατά c. g. v. πράσσειν, ὕειν; πρα-
νής; † VIII 312. -c. a. v. γίνεσθαι,
διάστροφος, εἶναι, ἐνέργεια,
ἐξηγεῖσθαι, ἔργον, εὐαρεστεῖν,
εὐδοκιμεῖν, ἔχειν, ἥκειν, καθ-
ήκειν, λιτόν, μέμφεσθαι, νοεῖ-
σθαι, ὅμοιος, ὀνομάζειν, περι-
φορος, συνεργεῖν, φθορά; τὸ
καθ' αὐτάς V 12. κατ' ἄγνωσαν
sim. v. ἀλήθεια, ἄλλος, ἀνα-
φορά, ἀξία, αὐτός (v. λέγειν,
μέρος), ἀφορμή, βούλημα, δια-
δοχή, διαίρεσις, δίκαιος, δι-
καιοσύνη, δόξα, δύναμις, ἔθος,
εἶδος, εἰς, ἕκαστος, ἐξῆς, ἐπα-
κολούθησις, ἐπιτυχία, εὐθύς,
ἡμεῖς, ἡμέρα, θάνατος, θεώ-
ρημα, θυμός, ἴδιος, ἰσότης,
καιρός, κατασκευή, λέξις, λό-
γος, μέρος, μεταβολή, νόμος,
νοῦς, οἰκονομία, οἶκος, ὀλί-
γος, ὁμοειδής, ὁρμή, ὄς, ὅσος,
οὐσία, παρασκευή, παράταξις,
πᾶς, πάτριος, περίοδος, προᾶ-
ξις, πρόνοια, πρόσχησις, ῥα-
στῶνη, συμπάθεια, συνουσία,
ὄγνης, φαντασία, φύσις, χρό-
νος, ψιλός. [IV 18 VII 48 IX
110].
καταβάλλειν X 344; p. III 44 IV
363 (εἰς)
καταβοᾶν VII 681
κατάγεσθαι III 36 [VIII 254]
καταγελᾶσθαι VIII 501
καταγίνεσθαι περί a. I 1722 IV
325 VI 134
καταγινώσκειν VIII 501 X 362;
p. V 55 X 14. -γνώσεως τυγχά-
νειν ὑπὸ g. I 146
καταγοητεύειν VI 134
καταδεής VII 72
καταδρῦπτειν VI 201 XII 161

καταθάπτειν IX 14
καταθρασύνεσθαι X 142
καταιόνησις V 91
καταιτιᾶσθαι V 54. -τίαςις ἐπὶ
g. I 1614
κατακείμενος ἐν V 11
κατακόπτειν III 33
κατακόρως I 1619
κατακοσμεῖν VII 37
κατακρατεῖν III 65; p. VII 554
κατακρίνειν IX 297 352 XII 161
[κατακρύπτειν VI 201]
καταλαμβάνειν III 32 82 XI 188
XII 281 2(ἐξ); p. I 168 XI 12
XII 7
καταλείπειν VII 297 582 VIII
312 IX 20 X 112 XI 206 XII
12 5; p. III 11 V 364 VI 164
412 [XII 7]
καταλήγειν ἐπὶ a. IV 201 IX 312.
-ητικῶς <VII 133> IX 4211
καταληπτικός IX 6; n. IV 22;
-ῶς I 98 [VII 133] XI 189.
-άληψις VI 305
κατάλληλος V 82(εἰς, [πρὸς a.])
11 VII 21
καταλύειν IV 484
καταμέμφεσθαι VIII 9
καταμερίζειν εἰς XI 21
καταμύειν IV 292 X 346
καταναγκάζειν IV 45
καταναλίσκειν IV 12 214(ἐν)
κατανοεῖν VIII 14 [XII 243]
καταξιοῦν V 19
καταπαύειν, -άπανσις XII 23 2 5
καταπίνειν VII 192
καταπίπτειν VII 574
κατάπλασμα V 91
καταπληγῆναι XI 92
καταπυκνοῦσθαι V 91
κατάρα VIII 512. -ράσθαι III 71
VIII 531 X 343
καταρίθμησις IV 45
κατασκέψασθαι XII 243
κατασκευάζειν VI 402 IX 11;
p. V 54 VI 165 VIII 501 IX 26

X 353; ἔνεκεν g. V 163 VII 552;
ἐπὶ a. V 11; πρὸς a. V 163 VI
165 401 VII 131 IX 4213 X 72
XI 206. -σκεύασμα IV 202 X
337. -σκευή I 1625 III 91(τοῦ
λογικοῦ ζώου = VIII 39) IV 324
(κατὰ τὴν ἰδίαν -ήν = VI 164
IX 4213) VI 445(κατὰ -ήν =
VII 53 VIII 12) VII 20(τοῦ ἀν-
θρώπου = 553 X 332 XI 5) 55
2 5(ἐν -ῇ) VIII 11(ἰδιος = 45
XI 5) 412(φουτική)
κατασμικρύνεσθαι VIII 363
κατάστασις X 13
κατατάσσειν VI 423(εἰς = VIII
352) [XI 203]; p. V 132(εἰς)
VIII 254 XI 203
[κατατείνεσθαι IV 39]
κατατρίβειν ἐν III 41
κατατρυγάνειν X 121
καταφέρεσθαι (opp. ἀναφ.) VIII
202 IX 17
καταφεύγειν ἐπὶ a. VIII 483 4
καταφρονεῖν II 22 IX 31 285 XI
21 131 14 XII 243 34. -όνησις
IV 501 XI 22 131 XII 34
καταφρονάττεσθαι VII 32 IX 411
([φραττ-])
καταχεῖσθαι VIII 571
καταχρίεσθαι III 34
καταχωννύναι IV 331
κατεντείνεσθαι IV 39([κατεκτ.])
323 VI 261 XII 272
κατεξαναστατικός VIII 39
κατεξανίστασθαι V 154
κατεπιδείκνυσθαι XI 132
κατεργαστικόν I 154
κατέχειν V 334 IX 37(ἐν); p. I
178(ἐν)
κατηφές I 156
κατιέναι VI 471(μέχρι g.)
κατοίκησις IV 38
κατοικίδιος XI 22
κατολισθάνειν VIII 573
κατόρθωσις V 142

κάτω I1627 III25 <VII48>; v.
 ἄνω, μένειν
 κατωφερέης XI202
 κανματίζεσθαι VII643
 κερραμίς X17
 κείσθαι IV503 V153(ἐν = VII
 672 X341 XI26) VI475 VIII
 13 341 IX32(ἐπί d.) X61 XI
 183
 κελεύειν VII37 662 XII42
 κενόδοξος V16
 κενός II112 III36 14 V332 X
 24; n. IV37 332 V334 XI13;
 -ά IV324. [κένωσις VII32]
 κενοσπουδία VII31
 κερδαίνειν IV18 265
 κερκίς X384
 κεφάλαιον XI1819
 κεφαλαλγία I1623
 κεφαλή VI201 VII341
 κηδεμονικῶς I95. κήδεσθαι III
 47 VII701 VIII8 IX36. κη-
 δεύειν IV482
 κῆπος XII272(ἐν -οις)
 κηρός VII231
 κίβδηλος IV28 XI151
 κιβώτιον VII232
 κίναιδος V103 VI34
 κινδυνεύειν VIII493
 κινεῖν V19 283 [VI402] X384;
 p. IV36 V105 VI142 164 IX
 12. κίνημα II8. -ησις V105
 261(ἐν = IX411) VI17 382
 VII554 601(ἐν -ει) VIII262
 X82 333 XI21 205(ἐπί a.)
 κλάδος XI8136
 κλαίειν V332
 κλανθυμυρίζεσθαι XII162
 κλείειν III162
 κλέπτειν III15 X132
 κλίμα VIII213
 κλινάριον XI183(ἐν -ω). κλίνη
 X132. -ινίδιον X282(ἐπὶ -ον)
 κλύδων XII144(ἐν -νι) 5
 κόγχη [κογχύλη] VI131
 κοιμᾶσθαι V17 IX407(μετά g.)

κοιμίζεσθαι περὶ a. IV491
 κοινονοημοσύνη I168
 κοινός III163(πρός a. = VI352)
 IV412 V342 IX103 XII302;
 v. ἡγεμονικόν, λόγος, φύσις;
 n. V35 VI442 VIII12 414 IX
 91 412 X63 345; -ά I1624
 175 VI443 XI213; -ῆ VII53
 X65 XI134; -ότερον II101
 IV202(adv. = VI453?)
 κοινωνία III115 V163 4 VII52
 X24 XI82 4 191 XII261.
 -ωνικός V66 301 [VI1610]
 VII52 641 673 XI213 37 XII
 306; v. ἔργον, ζῶον, πρᾶξις,
 τέλος; n. VII553 72; -ῶς V66
 VI142 231 IX312 XI4. -ωνός
 III114 V66 <VI1610> X364
 κοινοφιλής III44; n. I164 III
 41 IV122
 κολάζειν III81
 κολακεία I97 1613. -εύειν IV
 321 V54 XI1820; p. X86
 κόλπος XII22
 κόμπος I175
 κομψεία III51 IV512. -ψόν
 III83 VIII343
 κόνις IX361
 κόπος IV512 IX38
 κοπρία VIII512
 κορέννυσθαι IX22
 κοσμίως III73 163 VIII30 X314
 κοσμοποιία VII751
 κόσμος II32(ὄλος = IX19 32
 XI13) 42 121 161 III34 112
 IV35 11 41 271 2 291 3 40 V
 112 84 10 1324 VI151 24 25
 361 422 446 56 VII91 2 25
 VIII15 181 2 521 551 IX14
 101 281 352 X63 71 211 XI
 13(τὸ περὶ -ον κενόν) XII15
 233 35; ἐν -ω II112 V211 VI
 381(τὰ ἐν -ω; sim. 421) VIII11
 494 501 IX17 421 2 X93 152;
 ὦ -ε IV231; v. ἡγεμονικόν,
 μέρος, φύσις

κεκραγέναι X 281 XI 62
 κρατεῖν I 151 II 53 IX 911 X 85
 XII 62
 κρατιστεύοντα V 302. κρατίστον
 V 2112
 κρεάδιον V 336 XII 23. κρεανο-
 μείν VIII 512
 κρείττων I 159 II 174 (σσ) III 66
 IV 201 (χείρων) V 165 VII 661
 (σσ) IX 95 (παρά a.) X 154
 337 (χ.); n. III 61 VI 3013 VII
 52; μηδὲν -ον III 62; -όν τι
 XII 191; τὸ -ον III 66 IX 9689;
 τὰ -ω (opp. τὰ χείρων) V 165
 301 VII 552 XI 103 182
 κρεμάμενος ἐξ XII 15
 κρίμα IV 34; περὶ g. V 19 VIII
 471 (ἐξαλείφειν 2) XI 11
 κρίνειν IV 11 393 V 31 <VI 412>
 VII 72 VIII 38 482 (περὶ g.) X
 301 322 XII 34; τὰ κριθέντα
 I 161
 κρίος XI 181
 κρίσις III 67 VI 522 VII 163 683
 VIII 162 282 XI 32 91; περὶ
 g. VII 682 XI 162 (ἐξαλείφειν)
 1812
 κριτής (περὶ g.) IX 18
 κροκύφαντος II 22
 κροτεῖν VIII 523; p. VI 162 3
 (κρότος)
 κρύπτειν VII 342; p. X 92
 κτᾶσθαι I 1621 V 124 VI 141
 154 VIII 12 582 IX 16 X 111
 κτείνειν VIII 512
 κτήνος V 11
 κτήσις V 103
 κυβερᾶν VI 551 VII 641. -νή-
 τής VIII 151
 κυκεών IV 271 VI 101 IX 391
 κύκλω II 131 VI 17
 κύλινδρος X 333 5
 κύμα IV 491
 κυνίδιον V 332 VII 31
 κυοφορεῖν IX 32

κυρία VIII 562. κυριεύον V 261;
 v. ἔνδον. κύριος [VIII 371] X
 251; τὰ -ώτατα VII 751; -ίως
 IX 102 XII 32
 κύων V 63 VI 165 X 86
 κώδιον XI 28
 κωλύειν I 1711 II 9 III 122 IV
 495 V 134 292 VI 58 VII 682
 VIII 321 (ἴνα) 2 473 IX 112 X
 322 331 XI 91 XII 25. κώλυμα
 V 203 VIII 323 352 574. -υσις
 VI 502. -υτικόν πρὸς a. IX 93
 κωμικός V 122. κωμωδία XI 64
 (ἀρχαία), 5 (μέση, νέα). -δός
 XII 362
 λάβρον I 1629
 λαγίδιον X 101
 λαλεῖν πρὸς a. VIII 30 IX 411
 λαμβάνειν I 87 (παρά g. = II 41
 VIII 351 XI 1819 24) V 121 VIII
 33 414 X 77 (ἐξ) 8 XI 28; v.
 φαντασία; p. VI [24 εἰς] 453
 (ἐπὶ g.)
 λαμπάς I 175. λάμπειν IV 332;
 m. XI 12. λαμπρός IV 12 X 316
 λανθάνειν II 102 VII 643 X 73
 92 XI 156 162
 λατρεύειν III 36
 λέγειν abs. III 62 (ὡς ἔλεγεν; sim.
 IV 41) IV 481 (ἴν' οὕτως εἶπω)
 VI 53 VIII 52 X 337 (εἰ δεῖ εἰ-
 πειν = 381) XII 363; v. συνε-
 λόντι; c. a. III 111 (παρ' ἐαυτῶ)
 121 IV 332 (ἐπὶ g.) V 67 85 (ὁ
 λέγω = IX 911) VII 15 VIII 491
 IX 110 (ἀντί) 297 (λέγε μοι) X
 142 XI 86 (ὁ τί ποτε λέγουσι)
 191 (ἀπὸ σαντοῦ) 28 XII 363;
 περὶ g. I 62 (p.) VI 135 X 113 32
 1; opp. ποιεῖν II 111 165 IV 464
 (sine a.) VII 15 XII 33 292,
 πράσσειν I 155 II 9 III 414 IV
 18 243 511 X 113 331 (ἐπὶ g.) XI
 131 XII 14 171; c. duob. acc.
 IV 32 494; c. acc. c. inf. III 82

V83 VI421 VII133 XI34; ὅτι I1617 IV101(οὐ λ. = 192) 47 V104(ἴνα μὴ λ.) VII644 IX405; ὅτι '...' I12(πρὸς a. = VII132) IX404 411; c. interrog. VII163(εἰ) VIII522 IX112; '...' I1629 III114(ἐπί g. = V51) IV233 VII15 161(οἶον λ.) 683 VIII191 291 IX38 392 X141 3514 362(καθ' αὐτόν) XI12 151 39; κακῶς λ. VI55 VIII492; p. I102(ὃ ἔδει εἰρησθαι) V31(πεπραχθαι = X331) VIII572 (ἀπό) X71 212(ὅτι '...') XI636; λεγόμενος IV202[XI181], τὸ -ον II15(πρὸς a.) V678 81 (ὅτι '...') VI53 VII4 30 X79; εἰρημένος III111, (τὸ) -ον III163 V123 VIII16 XI212 XII305; [ῥητέον V151]

λεῖος v. τραχύς
[λειποτάκτης XI92]
λειτουργία V313 VI28(πρὸς a.)
λέξις IV331 VII41(κατὰ -ιν)
λευκός II133
λέων III25 VI363
λήγειν VII702 XII311
λήθη II172 IV37 331 VII6 21 (περί g.)
ληξίς IX214
ληρεῖν II72
ληστῆς V103 VI34 X102 XI1813 36
λίαν IV363 VI133 VII241<314> 671 X79 84 XI1810 XII271
λιβανωτός IV15
λίθος [II22] V83 VI141 VIII461 IX96 17 X335 |
λιποτάκτης XI92
λιτός VI3011; n. κατὰ a. I32
λίτρα VI49
λογάριον I72
λογίζεσθαι I1629 III11 V61 VII442 IX222 X364 XI1813;
λελογισμένος IX33, -ως X121 XI32

λογικός III64 IV41 V67 283 VII554 683; v. δύναιμις, ζῶον, ἡγεμονικόν, τέχνη, φύσις, ψυχή; n. III47(πᾶν τὸ λ.) 67 IV42 293 V165 VII1312 552 VIII351 414 X23 86 XI39. -ῶς VI142

λογισμός III12

λόγος ratio IV13(-ον ἔχειν = V2823 VI231) 193 333 VII92 (κοινός = IV41) VIII30 402 X315 322 334(νοῦς καὶ λ.) XI15 (ὁρθός, δικαιοσύνης); κατὰ -ον V813 VI305 VII11(ὁρθόν = XII35'; καθ' ἕτερον λ. V812 20 XI181; μετὰ -ον VIII482; ἐν -φ τίθεσθαι III49 XII41; -οι τινὲς τῶν ἐσομένων IX110. — ὁ λ. I82 II52 102 166(-φ ἔπρεσθαι = X122 XII312) III121 (ὁρθός) IV41(κοινός) 121 14 (ἀναλαμβάνεσθαι εἰς τὸν σπερματικὸν -ον = 212, ubi τῶν ὄλων) 16 241 292(πολιτικός = IX12) 3 30 V93 141 272(νοῦς καὶ λ.) 322 VI351 2 501(δικαιοσύνης) VII8(ὁ αὐτός = 92) 10(ἀναλ. εἰς τὸν τῶν ὄλων -ον = X75, ubi τοῦ ὄλου) 131(τοῦτον τὸν -ον ἔχειν) VIII402 3 IX103 429 X3356; v. διοικεῖν; κατὰ τὸν -ον III61 (ὁρθόν = XI91) IV41 VI58 VII53(κοινόν); παρὰ τὸν -ον IV52 VI58 VII242; οἱ σπερματικοὶ -οι τῶν ὄλων VI24. sermo V31(opp. ἔργον) VIII322(περὶ ἧς ὁ λ.) XI30; -ους ποιεῖσθαι περὶ g. VI182 VII48; v. χάρις

λοιμός IX2345

λοιπός III112 IV332 VI202 VIII191 341 X336 XI104; τί -ὄν ἢ XII293; τὸ -όν VII56(adv.), v. βίος; τὰ -ά II113 162 III113 163 VII552 IX282 XII

- 332; -όν adv. III 163 IV 36 9
(λ. οὖν = VI 423) 193 496 VIII
483 X 261 2 XI 65 162
λούεσθαι VII 182 VIII 24. λού-
σσης I 1626
λύθρος II 22 III 36. -ον VIII 372.
inc. X 84
λυκοφιλία XI 155
λυπεῖν IV 44 VII 162 VIII 401 3
42 473; p. VI 182 VII 163 VIII
471 (διά α.) 3 4 IX 402 (ἐπί d. =
XI 1814) X 252 3 281. λύπη II
102 (μετὰ -ης = 3) 3 (διὰ -ης) IV
496 XI 1814 (ἐπί d.) 23 205
λύρα IV 203
λύσις II 174 V 106 [VIII 574] XII
242 (εἰς)
λυσιτελῆς X 66
λυσοδόμητος VI 571 2
λυτικός XI 191
λύχνος IV 12 VIII 203 XII 15
- μά v. θεός
μαθήματα IV 302. -ματικοί IV
481. μαθητής VI 305
μαίνεσθαι XI 33 38
μακάρων νῆσοι X 85
μακρόθυμος VI 3010
μακρός I 83 X 365; ἐπὶ -όν V
233, -ότερον X 12
μάλα v. εἶδ
μάλη V 281
μάλιστα I 1621 II 121 161 III 42
IV 312 324 462 VI 134 442
VII 662 VIII 562 (ὅτι μ.) IX 35
4210 X 313 XI 63 183 191;
πάντων μ. I 142 XI 155. μᾶλ-
λον II 103 IV 14 V 155 VI 25
402 VII 132 VIII 222 442 494
IX 24 (πολλῶ μ. = XI 29) 13
428 X 65 XI 207 XII 413; ἢ
καὶ μ. IX 94; μ. ἢ I 158 IV 202
47 493 V 17 VI 352 VII 173
IX 402 (ἦπερ) X 384
μανθάνειν I 87 IV 31 495 VII 23
XI 189
- μανικός V 17 XI 1824. -ιώδης
VIII 171
μαντεία IX 273
μάρμαρα IX 361
μαρτυρεῖσθαι VII 621 (ὕπο g.).
μάρτυς III 52
μαστιγίον X 384
μάτην III 42
μαχαίριον IV 203
μάχεσθαι IX 14 XI 39 XII 312
μεγαλεῖον V 52
μεγαλοφροσύνη III 112 V 182 X
112. -όφρων VI 474; -όνως
VI 231
μεγαλοψυχία V 94. -όψυχος IV
495
μέγας III 44 XII 323 361; n. IV
47 481 (ὥς τι μ.), v. φρονεῖν;
-άλως X 86; μέγιστος III 44
XII 271; τὸ -ον III 72
μεθιστάναι V 203 (εἰς); m. IV
212 (εἰς) VIII 254
μέθοδος X 111
μείζων II 103 XI 61; ἐπὶ -ον IV
12
μείλιχ[ι]ον I 153 VI 305
μειράκιον I 167 V 112 IX 212
μέλας II 133 IV 18 28
μέλειν II 112 3 III 73 14 VI 103
[μελετᾶν I 1625]
μέλι V 63 VI 571
μέλισσα V 12 63 VI 54 X 86 XI
1817
μέλλειν c. inf. I 172 ([ἦμ.]) 5 15
II 141 6 III 14 IV 17 241 VI 441
VII 702 VIII 371 2 442 562 IX
35 427 X 13 212 211 XI 191
XII 11; -ων XII 33; τὸ -ον v.
παρεῖναι, παρρηχῆος
μέλος VII 131 2. μελύδριον VII
681
μεμνησθαι II 9 145 III 47 8 131
IV 191 2 325 461 2 V 336 (c. a.)
362 VI 424 VII 314 (32 VIII
142 254 IX 36 X 624 86 XI
162; μέμνησο II 41 141 IV 39

- 62 496 V93 24 VI263 502
VII583 643 672 VIII15 161
292 481 IX 111 X33 82 338
381 XI22 1819
μέμφεσθαι VI169 307 411(κα-
τά a.) 422 VII142 581 622
VIII171 2 IX16(διά a.) 391
4210 X14 XII12 241. μέμψις
V31
μέν ... δέ passim; v. ἄμα, δῆ,
εἰς, νῦν, ὁ, ποτέ; πρὸς μὲν
τὴν αἰσθησιν V262; om. VI
141; [μέν ... μὲν IX93]; μ.
... ἀλλά IV271 492 XI11; μ.
... ἄμα δὲ καὶ I176; μ. ...
ἢ VI444; μ. ... , ἐπειτα II16
1-3, v. πρῶτος; τοῦτο μ. ... ,
τῶν ἄλλων VI167; μ. ... μὲν-
τοι V62 VI351 VII32 641-2
<IX93> XII281; [οὐδὲ μὲν IV
391]
μένειν V53(κάτω) 182(c. adi.
= 292 VIII512 VI<3011(ἐν)>
VIII415 494(ἐπὶ g. = X85) X
316(μέχρι c. conl. = XI203)
XI11 (c. partic.). μενετικόν
ἐπὶ g. I161
μεντοι II123 III114 IV122 V
14 291 361 VI141 201 502
VIII415 60 IX2723 X86 366
XI85 163 204 XII363; v. ἄμα,
μὲν
μερίζειν εἰς VII295 IX8
μεριμνᾶν VII163
μερισμός II123 VIII72
μέρος III22 IV34 14 201 V132
VI423 4 VII191 VIII342 45 IX
222 232 39(τὸ ὅλον = X62) XII
305; τοῦ ὅλου II9 X614 714;
κόσμον II32 42 V132; βίον III
11 41 VI202(ἐν -εσι) VIII24;
αἰῶνος XII321; v. εἰμαρμένη;
(σώματος vel ἀνθρώπου) VII
332 X132 XI192 204; ψυχῆς V
261; v. φύσις; (δράματος) XII
363(τὰ πέντε, τὰ τρία); (φι-
λοσοφίας) X111; opp. μέλος
VII133; ἐν -ει II162; ἐπὶ παν-
τός -ους XI12; κατὰ μ. II124
VIII55 IX32 X17 29 XI22;
τὸ καθ' αὐτὸν μ. IX232
μέσος VII12; v. κωμωδία; n.
VII311(τὸ ἀνὰ μ. c. g.) VIII
21(ἐκ -ου) X341(ἐν -ω); -α
III115(ἐν -οις) V361 VI453
IX4213 XI104
μεστός II31 VII12 IX292 X84
μετά c. g. v. εἰσέρχεσθαι, ἐξαν-
τεῖν, ζῆν, κοιμᾶσθαι, οἰκεῖν,
ὀρμᾶν, πρᾶσσειν, συμφύρεσθαι,
φυλάσσειν φύρεσθαι; μετ' ἄλη-
θείας sim. v. ἔκκλησις, ἡδονή,
λόγος, λύπη, παρρησία, σπασ-
μός, ὑπεξαίρεσις, ὑπόκρισις,
ὑποψία; μετὰ τοῦ εὐμενῶς VIII
513. — c. a. v. εὐθύς; μετὰ
βραχύ sim. v. ἡμέρα, μικρός,
ὀλίγος, πολὺς
μεταβαίνειν X301; ἐπὶ a. IV
322 V64 VI7(ἀπό) 502
μεταβάλλειν IV311 212 361 VI4
473 VII182 3 25 VIII61 182
IX284 296 X748 313 XII212
233; εἰς II175 V132 VIII253
502 IX362(ἐξ = XI17) X111
μετάβασις ἐπὶ a. VIII323
μεταβολή II32 175 IV311 14
(κατὰ -ήν = 361 V132 3) 212
42(ἐν -ῇ γίνεσθαι = X18; sim.
IX19) V232 VII181 2 471(εἰς
= XI35) 491 IX110 212 3 4
285 296 32 351
μετάγειν ἀπὸ IV121
μεταγενής VI181
μεταγινώσκειν ἐπὶ d. I1714
μεταγωγή, ἀπὸ IV122
μεταδιδάσκειν IX111 426 XI
1816
μεταδιδόναι I78. -δοτικόν I31
μεταλαμβάνειν παρὰ g. I1717
μετανοεῖν ἐπὶ d. VIII21 10(με-
τάνοια) 53

μεταξί, τό IV 47
 μεταπτωτικός XI 104. μετάπτω-
 τος V 102 [XI 104]
 μετάστασις V 335 VII 32
 μετατιθέναι VIII 61; m. IV 11
 (πρός a.) 121 VI 211 VIII 161
 μεταφέρειν ἐπί a. VIII 413 XI
 22
 μετεῖναι XI 1821 (30)
 μετέχειν IV 41 2 V 241 VII 92
 IX 91
 μετεωρολογικά I 1722. μετέωρος
 XII 243
 μετιέναι ἐπί a. V 103 VI 472
 IX 212 3
 μετοικίζεσθαι εἰς X 85
 μετονομάζεσθαι X 81
 μέτοχος II 13 IX 94
 μεμετρημένον ἐν I 1625
 μέτριος VI 14. μέτρον V 14
 μέτωπον XI 153
 μέχρι II 15 VI 3011 351 49 XII
 324; ἀπό... μ. IX 32 XII 242;
 μ. νῦν V 31 VII 56 X 84; v.
 ἔτος, κατιέναι; c. ind. V 4 292;
 c. conī. IV 191 (μ. καί) XII 15,
 v. μένειν; μέχρις ἄν c. conī.
 VI 331 2 XI 203
 μή passim. in enunt. rel. II 114
 146 (at 4 οὐ) VI 29 322 VIII
 481 XII 42; ὥς μή X 32; c.
 partic. passim, v. εἶναι; τὸ
 μὴ δυσχεραντικόν sim. I 85 IV
 41 245; apud inf. passim; ap.
 acc. c. inf. I 177 8 16 87 V 17;
 apud inf. (pro imperat.) IV 22
 V 91 361 VI 19, sine verbo IV
 17 504, v. οὔν; = ἵνα μή VII
 163 20; v. ὁρᾶν, ποιεῖν, προσ-
 εἶναι, φυλάσσειν, cf. ἵνα; v.
 φοβεῖσθαι; = num XII 192;
 μή τι IV 244 (οὐ) V 11 281 VI
 261 2 43 49 VIII 62 371 IX
 212 3 X 131 2 212 24, v. οὔν;
 οὐ(δὲν) μή VII 163 XI 81 1816;
 μή... καί I 1622 VII 37; μή

... δέ XII 14; v. ἀλλά, ἦ, καί,
 μηδέ, ποτέ
 μηδαμοῦ I 15 6 ([μῆ]) 16 10 15
 XI 4. -μῶς VIII 574 IX 11
 μηδέ passim; μ. ... ἦ I 99; μ.
 ... καί II 174; = *ne quidem*
 I 82 X 42 al.; τὸ μηδὲ ἄν τινα
 εἰπεῖν I 1617; καί... καὶ μ.
 ... μ. I 77, καὶ μηδαμοῦ...
 1615; μῆ... μ. ... ἦ I 12
 1722; μ. ... ποτέ I 99; [μ. τό
 = καὶ τὸ μῆ I 72]; v. μὴν,
 ὅλως, ὥσπερ; [IV 333]
 μηδεῖς passim. τὸ -έν X 313;
 v. ἕτερος, κρείττων, μηκέτι,
 οὐδεῖς, πλέον
 μηδέποτε I 1716 <IV 333> X 382
 XII 15; v. μηδέ
 μηκέτι II 224 III 91 14 VII 263
 VIII 9 (μ. μηδεῖς) 541 X 16 322
 335 XII 51
 μήκιστος III 102; n. II 142
 μὴν IX 16 (καὶ μ.). οὐ(δὲ), μη-
 (δέ), οὔτε μ. I 16 18 20 29 III 81
 <IV 391> VII 663 VIII 571 4 X
 367 (μ. ... ἀλλά) XII 14
 μήποτε IV 241 [333] VII 554 X
 81; v. ὁρᾶν
 [μῆπω VII 554]
 μήτε... μ. passim; μ. ... ἦ I
 51 1615; μ. ... καί I 175; μῆ
 ... μ. XII 14; [IV 333]
 μήτηρ I 31 75 V 4 VI 121 IX
 213 X 78
 μήτρα IV 363 X 261
 μητρονιά VI 121
 μικρός IV 12 503 V 332 VI 361;
 n. III 102 IX 295 (-όν τι); -ὸν
 καί VIII 21 X 346; [ἐπὶ -όν V
 233]; μετὰ -όν IV 323; -ότερος
 III 63; τὸ -ότατον III 131, pl.
 II 166
 μιμεῖσθαι III 26 IX 297 XI 101.
 ἐκ μιμήσεως XI 65. μῖμος X 91
 μισεῖν III 71 IV 34 VI 411 IX
 271 XI 83 132

μισθός IX 4212
 μνήμα VIII 313. μνήμη I 2 (περί
 g.) II 121 IV 191 2 VI 7 (σὺν
 -ῃ θεοῦ) VII 10 IX 302. μνη-
 μονεύειν I 1630 (περί g.) [III
 101] IV 35 VI 1642 752 VII 212
 253
 μόγις, μόλις V 104
 μοῖρα III 46 164 V 364 XI 192
 μόλις v. μόγις
 μολύνεσθαι III 81 X 84
 μονομάχος XII 9
 μονονουχί I 1711
 μόνος cum altero verbo con-
 gruens, οὐ (μὴ XI 91) μόνον
 . . . ἀλλὰ (καί) passim; v. εἷς.
 praeterea VII 72 X 282 XI 1818
 (πρὸς -ον); n. III 67 IV 122 18
 V 55 VII 53 (ὥδε μ. = IX 910)
 173 583 VII 52 IX 5 (οὐ μ.)
 X 21 142 272 322 383; -ως
 VII 57
 μόριον II 124 IV 393 V 813 11
 261 X 82 384
 μῦθος VIII 253 XII 271. -ώδης
 IV 331
 μῦθα X 101
 μῦθιον VII 31
 μύλη X 353
 μύξαι IX 292. μνξάριον IV 483
 VI 131
 μύριος II 141; v. ἔτος. -ίος IV
 481 V 232 IX 26 301 2. -ιάδες
 III 33
 μύρμηξ V 12 VII 31
 μῦς XI 22
 μυστήριον φύσεως IV 51
 μωρός IV 44 V 233 363 VII 73

ναί· ἀλλά V 66 363
 νάρκα X 91. -κᾶν VII 69
 ναύτης VI 55
 νεάζειν IX 32
 νεαρός VII 25 XII 233; n. I 1623
 VIII 502
 νεκρός II 121 IV 212 41 VI 131

IX 24 X 336; -ά XII 332. -οὔσθαι
 VII 21
 νέμειν III 46 X 252 XII 11
 νέος I 179 15 IV 361 VI 151, v.
 κατωφδία; νεώτερον XI 13
 νεοσσοτροφία IX 96
 νεότης VII 11 (ἀπὸ -ος) IX 212
 [νέρθει(ν) II 131]
 νέυειν III 25
 [νευρίον VI 131]. νεῦρον II 22
 XI 1821. νευροσπαστεῖσθαι II
 24 III 162 VI 161 VII 31; τὸ
 -οῦν X 381 XII 191. -στία VI
 28 VII 29
 νῆ Δία [I 175] V 66 812
 νήφειν I 1615 (ἐν) IV 266
 νῆσος v. μακάρων
 νοεῖν V 85 VI 306; <νοοῦν XII
 305>; p. κατὰ a. IV 102
 νοερός [I 1623] IV 292 VII 554
 IX 391 XI 204; v. δύναιμις,
 ζῶον, φύσις, ψυχή; n. IV 41 2 3
 VII 72 VIII 541 IX 910 XII 21
 νόησις VII 132 30
 νομίζειν III 162 (θεοῦς) IV 47
 VI 19 402 IX 341 XI 191 (ἐν)
 νομικόν IV 42
 νομιστί VII 314
 νομοθετική IV 121
 νόμος I 1621 IV 41 202 VII 92
 X 114 (διὰ -ον) 132 251 2 338
 XI 14; κατὰ -ον sim. III 115
 XII 14 361
 νοσεῖν III 31 IV 321 VII 211
 493 IX 412. νόσος I 83 152 (ἐν
 -ῳ vel -οις = 1631 IX 411 2)
 III 31 IV 44 V 81
 νόστιμον II 15
 νοῦς II 13 III 36 43 (ἐν νῶ ἔχειν)
 72 161 2 V 301 (τοῦ ὄλου) VI
 402 (κατὰ νοῦν ἔχειν = 3) 51
 (νοῦν ἔχων) VII 30 663 VIII
 162 (κατὰ νοῦν) 412 5 60 IX
 222 X 113 24 XI 13 XII 31 14
 4 5 261 2 [305]; v. λόγος
 νύκτωρ III 48

νῦν III 43 113 IV 16 193 331
(πάλαι = IX 302) V 67 11 155
(v. δέ = VII 751 IX 38 XII 364)
252 VI 122 37 (τὰ ν.) 453 472
VII 12 52 8 20 231 (v. μέν...
δέ... εἴτα) <30> 492 (τὰ ν.
γινόμενα, sim. IX 910 X 113)
581 (v. οὖν) VIII 291 342 371
IX 15 34 910 14 212 3 293 7
302 X 24 271 367 XI 7 134
35 XII 192 211 261 271; v.
μέχρι
νυστάζειν VI 21 VII 643
νωθεῖα V 55

ξενίεσθαι VII 581 VIII 15 (εἰ).
ξένος II 172 IV 291 463 VII
663 VIII 142 IX 428 XI 24 XII
15 13
ξέσμα VIII 501
ξηρός IX 93
ξίφος XII 9
ξύλον VI 141 VII 182 IX 96

ὁ passim. τό, ὅτι (οἶον, τίς, εἰ)
... sim. I 147 175 III 12 V 106
VIII 13 X 16 231 XII 261 2; τὸ
'...' V 81 122 311 XI 182 XII
242; τὸ εὐμενῶς VIII 513; τὸ
τῆς Νευκίας IX 24; τὸ (τὰ)
τοῦ Ἐπικούρου sim. VII 48
642 X 232 XI 36; τὰ τῶν Θεῶν
sim. II 31 172 VI 331 2 43 v.
ἐαυτοῦ; ὁ μέν... ὁ δέ pas-
sim; ὁ μέν τις... ὁ δέ...
ὁ δέ τις V 61-3; ὁ δέ (sine ὁ
μέν) IV 43 491 VI 141 152 VIII
253 (ἐνιοι μέν... ὁ δέ); τὸ
καὶ τό III 43; αἱ ψυχὰς τῶν
πλησίων sim. II 131 VI 161 VII
69; ὁ apud praed. II 21 VI 8
ὄγδον XI 1814
ὅδε [V 163] VIII 73 (opp. ὁ ἔτε-
ρος); ὅ. ὁ IX 110; τόδε καὶ τ.
XII 15; τ. τι VIII 473 IX 4213,
pl. VIII 142 15

ὀδεύειν V 142 (εἰς) [341]
ὀδηγεῖν ἐπὶ a. VII 551
ὀδός III 164 IV 462 V 32 142
203 VI 22 VII 662 (ἐν ταῖς -οῖς)
VIII 501; -ῶ I 98 III 112 V 341
VI 172 263
ὀδοῦς II 14 IX 32 X 354
ὀζόστομος V 281
ὄθεν I 1716 II 174 IV 244 VI 154
VII 492
οἷεσθαι I 96 159; ὡς -ται IX
292; οἶμαι VI 42 X 79. οἷσις
IV 121 IX 342 XII 272
οἰκεῖν μετὰ g. I 1715
οἰκεῖος V 142 201 VI 19 271 2
VII 181 VIII 12 IX 101 XI 1822,
-οι I 171 V 311 VIII 311; n.
IX 95 X 332 367 XI 134; -ως
IV 45 V 122 4 IX 12 X 61 5;
-ότης IV 45. -οὔσθαι I 65 III
26 (πρός a.). -εἰώσεις πρὸς a.
III 92
οἰκέτης V 311
οἰκήσις VI 309
οἰκία III 48 112 VII 12 XII 23
[οἰκογενής I 1617]
οἰκονομεῖν V 322. -νομία IV 193
(δι' -αν) 512 XI 188 (κατ' -αν)
οἶκος I 42 (κατ' -ον = 74) 92 VIII
573 IX 97; οἴκοι III 48; οἴκο-
θεν I 78
οἰμώζειν X 282
οἶονεῖ VI 11
οἶος I 132 (οἶα) VI 424 IX 98 14
XI 132 XII 34; n. I 75 1621 31
III 22 64 113 IV 202 V 122
162 232 VI 131 (-ον δὴ...
οὔτως) 141 309 474 481 VIII
252 312 IX 96 212 X 272 301
342 XII 272 305; v. λέγω, τοι-
οὔτος; οἶόν ἐστιν ἡ... τοὔτο X
332; οἶά κατεσκεύασται IX 26;
οἶαί εἰσιν αἱ... sim. II 163
VIII 442 XI 63; -ον quasi II
161 IV 45 VI 202 IX 96 211
X 18 XI 162 XII 305(?); -ον εἶ

(τις) c. opt. VIII 512 XII 362; οἶος ἂν εἴη τις III 52; -ος ἂν c. conl. V 161 19 VI 8; οἶον ἂν c. ind. VIII 352. — in interr. I 11 II 121 III 48 IV 38 V 312 VIII 211 361 (ἐπίπονα οἶα καὶ ὄσα) IX 35 18 341 (δι' -α) X 132 191—3 (δι' -α) XI 17183 28 XII 242; -ός τις I 1711 IV 38 40 VI 132 (οἶά τινά ποτε) X 16 XI 64. — in exclam. VI 181 59 (<οἶά τινα>) X 261 (ἐξ οἶον οἶον) 2 (ὄσα καὶ οἶα) 315 XI 31. — οἶος = οἶός τε c. inf. VI 3011; οἶός τέ ἐστι IX 15; -όν τε VII 492; ὥς -όν τε VI 482 53 VIII 321 X 371; εἰ -όν τε VIII 13; = ὥστε IV 333 X 14

οἴχεσθαι II 42 VII 242

ὀκνοῦν I 156

ὀλεθρος XI 25

ὀλιγοδείς I 52 V 52

ὀλίγος II 53 <IV 212> V 101 VII 314 X 85 151, v. χρόνος; -α III 101 IV 241 2 VI 309. -ω VI 141 IX 93; ἐπ' -ον I 82 VIII 253; κατ' -ον IV 331 XI 65; μετ' -ον VII 222 X 193 XI 1810; πρὸ -ον X 193; πρὸς -ον III 65 [VII 231]; -ώτερος XII 35; -ιστος v. χρόνος, -α I 1620 (εἰς -α) 24 VII 672

ὀλιγοχρόνιος V 103 ([-όχρονον]), VII 13; n. X 345 XII 243

ὀλιγώρως I 131 1620

ὀλικῶς XI 162 1817

ὀλόκληρον V 813

ὄλος IV 32 (-ον τοῦτο) V 52 X 112; -ον κενόν sim. IV 332 503 IX 32, v. γίνεσθαι; ὀλη ἀτλή sim. VIII 3113 X 272, pl. III 33 IV 323 481; κόσμος ὄ. IX 19; ὁ βίος ὄλος VIII 11 XI 22; ὀλη ἡ κοινωνία passim; ὁ ὄ. αἰών sim. X 17 XI 12

66 81 3; ὁ ὄ. σου βίος IX 214; v. βίος, γῆ, κόσμος, σῶμα, ψυχή; τὸ -ον III 112 V 311 VI 451 VII 191 551 663 VIII 345 IX 282 391 X 62 3 72 XI 84 XII 234 5, pl. III 45 IV 264 IX 291 XI 13 201 3; v. διοικεῖν, ἡγεμονικόν, λόγος, μέρος, νοῦς, οὐσία, φύσις; δι' -ον XII 291, -ον δι' -ων III 111; v. ἀπονέμεσθαι; ἐν τῷ -ῳ v. γίνεσθαι; τὸ -ον adv. IV 265 483 IX 283 X 262; -ως II 103 IV 5 62 332 494 V 12 84 105 VI 169 306 475 (μηδὲ ὄ. = VIII 291) VII 12 22 163 241 VIII 443 IX 4010 426 X 16 338 XI 22 86 154 189 XII 272

*ὀλοσχερῶς I 77 V 361 IX 33

ὀμαλές <I 143 (ἐν)> VI 305

ὀμιλεῖν IV 463. -λία I 97 VIII 511 (ἐν -αις) IX 411 (περί g.)

ὀμμα IV 292 XI 153 6; πρὸ -ων ἔχειν VII 581; v. τίθεσθαι

ὀμνύναι VI 444

ὀμογενής X 61 5; n. V 212 VI 142 37 VII 92 IX 91

ὀμογνώμων IX 19

ὀμοδογματεῖν IX 36 XI 86

ὀμοειδής II 145 VI 37 VII 262 492 X 272; n. VI 46 XI 13 (κατὰ τὸ ὄ.) XII 243; -ῶς IX 351

ὀμοταμνεῖν XI 86

ὀμοιος I 168 (ἀεὶ) 175 17 III 11 IV 361 491 V 63 VI 161 VII 183 61 (-ότερος κατὰ a.) X 13 84 281 2 383 XI 86 187 213 4 XII 9 161 2; τὸ -ον ἐν I 83 (ἀεὶ) VI 3012; τὰ -α VIII 203 (ἐπὶ g.) IX 102; -ως IV 323 V 212 VI 24 VII 183 582 VIII 161 411 2 IX 92 4 32 X 343 353 XI 91 XII 232

ὀμοίωμα VI 482

ὀμολογεῖν VIII 361; -γουμενως III 47

ὁμόνοια V302
 ὁμότονον ἐν I143
 ὁμοῦ VI25
 ὁμόφυλον VIII262 XII306
 ὁμφαξ XI35
 ὁμως I1715 II141(καὶ ὁ... ὁ.)
 III25 IV214(καὶ ὁ. = VI121
 IX429) 393 501(ὁ. δέ) V14
 53 [VI444] VIII473(ὁ. δέ καὶ
 εἰ) 562 IX911 X84 XI2012
 XII281 34
 ὀνειδίζειν XI192. -ιστής VI308.
 -ιστικῶς I102 XI132 1818
 ὀνειρος II172 VI31; δι' -ρων
 IX273; δι' -ράτων I1720
 ὀνομα III111 IV62 331 V331
 VI251 IX302 X81 3 5 6. -άζειν
 VI25; p. V142(κατά a. = X83)
 VI475 IX13
 ὀντως IV202 [VII272 IX12]
 ὀνυξ VI201 X84
 ὀξύς I83 VI474; n. VIII38
 ὀπίσω v αἰών
 ὅποι v. ἔχειν
 ὀποῖος III111 IV11 X271; -όν
 τι IX 103; v. τοιοῦτος; ὁ. ἔν
 c. coni. XI11; in interrog. VIII
 291 XI212 XII7 242; -ός τις
 II23 9(-όν τι et ὀποιόν) III48
 112 V121 VIII573 XI183.
 ὀποιοσοῦν XII271
 ὀπός IV61 XII162
 ὀποσάκεις II41. ὀπόσος X91.
 ὀποσοσοῦν XI13
 ὀπότεν III41 VIII55(πρωτον)
 IX4213. ὀπότε III23
 ὀπου III102 IV392 VI133 VIII
 451(quo) X85; v. ἐκεῖ, θέλειν;
 ὁ. ἔν c. coni. XI112; in in-
 terrog. VIII521 3. ὀπουδή X
 312; -δήποτε V364
 ὀπτᾶσθαι III22
 ὀπώρα IV44
 ὀπως I1722†; c. coni. III67;
 ὁ. ποτέ c. inf. VI103. ὀπωσοῦν
 IV20 XI213. ὀπωστιοῦν V19

ὀρεῖν c. a. I86 II123 145 III26
 61 15 IV39 321 VI181 37
 451 VII11 25 261 492 VIII
 32 341 39(ἐν) 43 484 501
 (ἐν) IX910 331 X263 311 5
 351 XI11 3 12 28 XII21 3
 243 281 291; p. II8 IV43
 V313 VI46(τὰ ὀρώμενα) XI
 11; ἴδε IV11 261 VII23 VIII
 52 IX372, ἰδέτωσαν X153;
 ἰδοῦν VIII441; ὁ. ὅτι I84(ἐπί
 g.) VII183 XII55, p. XI62;
 c. interrog. II53(πῶς = V302)
 VI132 5(ὄρα) 35 VII4(ἐπί g.)
 341(ἴδε = VIII192 IX271) VIII
 13 573 IX38 XII10; ὡς ἑώρας
 VII23; ὁ., ἴνα XI131, μὴ VI
 301 VII65(μῆποτε) IX428; ab-
 sol. V251 (ὄψεται = VIII413
 XI1312 XII14) IX82911(ὄψει;
 sim. 18 272 297) 406; ὁ. εἰς
 III112 XII18; ὀρατός XII281,
 n. X351. ὀρατικόν IX82
 ὀργάνιον X382. ὄργανον III
 131 VI401 VII52 IX412
 ὀργή I99 V283 IX24 X302
 XI1812 14(ἐπί d.) 21 23 205
 ὄργια III72
 ὀργίζεσθαι II13 163 V222 281
 VI262 572 VII173 261 X85
 252 3 XI1814(ἐπί d.) 20
 ὀρέγεσθαι VI502 VIII452
 ὀρεινός XI22
 ὀρεῖς V342 VIII71 282 IX7
 XI372
 ὀρεωκόμος VI24
 ὀρθός III54 IV18 V91 VII23
 12, v. λόγος; -ὢς II103 VI211
 X337 XI184. ὀρθότης V142.
 ὀρθοῦμενος III54 VII12
 ὀρθρον V11
 ὀρίζειν XII364
 ὄρκος III52
 ὀρεῖν III2 VI441 502 VIII414
 IX294 XII311; ἀπό VI362
 IX110, ἐπί a. VI271 VII751

VIII 352 IX 110 282, *πρός* a. IV 12 (*μετά* g.); m. II 103 (*πρός* a.) V 142 (*ἀπό*); *-ητόν* IX 282. *ὁρμή* II 24 (*καθ'* *-ήν* = VI 161 VII 4 VIII 162 IX 110) 72 166 III 62 (*ἰδία* = V 32 VII 751, ubi *-ήν ποιῆσθαι ἐπὶ* a., XI 214) 161 IV 22 40 V 202 364 VI 503 VII 622 VIII 16 71 282 411 IX 110 7 211 312 X 65 262 XI 371 XII 172. *-ητικός* VI 28 VII 554; *-ῶς* III 162
ὄρνις VI 131
ὄρος IV 31 X 152 (*τὰ ἐν -ει: ἐν -ει* 232) 231 XII 301
ὄρος II 42 III 111 V 336 VII 642 XII 233
ὄρχησις XI 12 21. *-στής* V 16. *-στική* V 16 VII 61
ὄρνυμι [*-κοπεῖν*] *τροφεῖν* I 63
ὄς c. ind., *ὄς ἄν* c. conl. passim; *ὄς ἄν* c. opt. IV 5; *δι' ἃ* X 363; *ἐξ οὗ* V 4 IX 427; v. *καθό*, *καθόσον*; = *οὗτος* IV 101; v. *αὐτός*, *ἐκεῖνος*. *τίς*, *τοιοῦτος*; *δή*, *δεῖν*, *λέγειν*, *ᾠρα*.
ὀσάκις I 1716 XII 243
ὀσγε III 49
ὀσδήποτε IX 412
ὀσιος IV 18 VI 304 VII 663 XII 5; n. VI 305 444. *-ότης* V 94 < XI 206 > XII 123
ὀσος IV 482 VIII 32; n. VI 49, pl. III 26 IV 35 6 241 44 V 27 336 (*-α*, *ταῦτα* = VI 322 451) VI 1610 322 452 IX 32 (*τὰ ἄλλα*, *-α* = X 333) 91 25 X 71 252 272 XI 1817 204 XII 33 61, v. *ἄλλος*, *οἶος*; *πᾶν -ον* XI 201, pl. IV 311 VI 37 VII 25 IX 331 X 13 353, v. *ποσόσδε*, *τοσοῦτος*; *-α ὁρατικὰ πάντα* IX 82; *καὶ -οι τοιοῦτοι* VI 474, n. I 68 XI 63, cum verbo III 2 41, v. *θέλειν*. *-ον ἐπὶ σοί* sim. I 1711 II 161 V 813 VII 164

VIII 341; v. *οὐδέπω*, *οὐπω*, *πλείστος*, *σχεδόν*; *καθόσον*. — in interrog. IV 311 503 (*δι' -ων*) V 313 (ib. *πόσος*) IX 38 302 XI 1814 XII 243 261 272. — in exclam. IV 18 214 VI 592 VII 6 IX 342 X 262 (*ἄλλα -α*). *ὀσοσδήποτε* VIII 13. *ὀσοσπερ* V 155
ὀσπερ [II 146] IV 121 (*ἄν* = X 66) V 52 163 VI 154 444 VII 71 VIII 562 IX 282 4213 XI 14 XII 11 232
ὀστράκιον II 22 VII 31 IX 361
ὅστις (*ἄν*) passim, [VI 132]; v. *καθότι*; interrog. VIII 521 2; *ὅ. ποτέ* II 21 (*τοῦτο*) IV 34 XI 86. *ὅτον* *δή* XI 134. *ὅστισούν* XII 231, *πᾶς ὁ*. VII 193 (adi.) VIII 30; n. II 166 V 814 IX 423 X 281 XII 13 272, *οὐχ* (*οὐδ'*) *ὁ*. III 64 [73] VIII 415 X 336; *ὅστισπερ* X 86
[*ὀστράκιον* II 22]
ὀσφραντόν, *ὀσφρησις* X 352
ὅταν passim, v. *θέλειν*; *ὅ. . . , τότε* V 262 XI 206
ὅτε IX 342 XI 1816 28 33 XII 221; *ὅ. . . , τότε* VI 134 X 201; *ἔστι δ' ὅ. II 133. ὅτεδήποτε* XII 15
ὅτι quod passim; v. *ἐκεῖνος*, *ὁ*, *οὗτος*, *τοιοῦτος*; *ἀρκεῖν*, *ἀμενίζειν*, *δηλος*, *λέγειν*, *ὀρεῖν*; *μάλιστα*, *πλήν*; = *τὸ c. inf.* I 159 172; sine enuntiato prim. II 123; in initio cap. II 15 IV 10 VIII 4 XII 162 21 22. — *quia* IV 122 492 VII 673 (*διὰ τοῦτο*) XI 39
οὐ passim; = *minime* V 55; ap. partic. III 102 IV 43 201 243, ap. adi. I 154 1618 19 V 93 (*ἄλλο οὐ κατὰ φύσιν*) XI 202; in enunt. relat. II 144 III 15 IV 8 191 V 106 151 saep.; in in-

terrog. VII183 saep.; οὐχ ὅτι = ὅτι οὐ IV496; οὐ... ἢ II13 31 IV201; v. καί, μή. (loc. dub. I169 26 29).
 οὐ XI24
 οὐδαμοῦ IV32 321 VII581 (ποῦ...; οὐ. = X312) VIII14 5 51 (οὐδεις οὐ. = XII211). -μῶς VIII512
 οὐδέ passim; = *ne quidem* IV8 (οὐδέ... οὐδέ) V105 IX214 XII42; οὐ τοίνυν οὐδέ III49 V153; οὐδέν... οὐδέ (quies) III83; ἦτοι... ἦ οὐδέ V331; v. γέ, εἰς, οὔτε, ὥς
 οὐδεις passim, v. ἄλλος, τοιοῦτος; (ἐστίν) οὐδεις ὁ κωλύων sim. II9 III122 V107 VIII51 XII211; = οὐ IV12; post ὅταν II166; -ἐν τούτῳ IX102; -ἐν (εἶναι) εἰς VIII322, παρὰ a. X22, πρὸς a. IV192 VII22 X79; -ἐν κακόν II175 IX21, v. δεινός, πλείων; -ἐν ἐκ τοῦ μηδενὸς ἔρχεται IV43; -ἐν τι VIII201; -ἐν adv. v. διαφέρειν, ἡσσων; -ἐν οὐδενὶ συμβαίνει V181; -ἐν οὐχί = πάντα III25 XII12; οὐδέν... ἢ VIII142
 οὐδέπω (ὅσον οὐ.) IV311 V331 VII702 X112
 οὐδέτερον V131
 οὐερνάκλος I1617
 οὐκέτι (οὐκ ἔτι) II61 123 III44 63 IV311 321 47 V14 122 VIII11 2 582 IX35 X313 XI33
 οὐκοῦν IV322 V86 12 132 VI163 273 VIII281 403 X22 XI4 103
 οὐμενοῦν IV492
 οὖν sec. loco passim; τὸ οὖν ἀντιπράσσειν sim. II15 XII235; τί οὖν...; IV13 192 VI475 572 IX352 392 X314

XI39; τί οὖν; IV495 V335 VI262 VII72 582 VIII482; μὴ οὖν c. imper. IV504 VI364 VII74 VIII474 IX422; tertio l. passim; μὴ τι οὖν IV495; τί ἂν οὖν X365;... μὲν οὖν III42 102 V142 VI102 321 441 VII553 VIII484 IX14 33 402 X32 [4] 333 363 XI83 XII142 305 v. οὐμενοῦν. quarto l. V12 VI363 446; quinto l. XI38; sexto l. V123; v. ὁποιοσοῦν, ὁποσοσοῦν, ὁπωσοῦν, ὁπωστιοῦν, ὅστισοῦν, οὐκοῦν, τοιγαροῦν
 οὐπω IV37 VII133 142 25 (ὅσον οὐ.) VIII414 IX23
 οὐρανός XI271
 (οὐρος VII512)
 οὐσία II171 III111 (κατ' -αν = VII683 X93) IV40 V105 232 24 322 (ὄλη = VII231 XII322) VI11 (τῶν ὄλων = VII10 19) 4 [304] 382 49 VII92 25 VIII72 502 X17 (πρὸς -αν) XII302. -ιδῶδες VIII11
 οὔτε passim. οὐδὲ οὔτε... οὐ. IV8, sim. IV32; ap. partic. II116
 οὔτιγε v. γέ.
 οὔτως (ὁ) passim; διὰ τοῦτο I175 III115 V363 67 94 VII673 VIII483 X36 [4] 6, pl. I87; τοῦτο... τὸ c. inf. III74 IV102 VII69; τοῦτο, ὅτι III11 X332, ἵνα V11; ταῦτα, τίς... πῶς... ὅτι II9, sim. V11; ad sequentia spectat IV3010 V106; v. ἄλλος, ἀμφοτέρως, αὐτός, εἰς, ἐκεῖνος, οἶος, ὅσος, οὐδεις, πᾶς, ὥσπερ. — ἡ πῆρως αὐτῇ sim. passim; δύναμις αὐτῇ XI161; ἡ κοινὴ αὐτῇ πόλις sim. I11 II124 IV42 IX292 X85 XII361; ταῦτα μόνα τὰ δλίγα III101;

ταῦτα τὰ καλούμενα ἀκληρή-
ματα X338, sim. XI1819; τὸ
παρὸν τοῦτο τὸ . . . III101, sim.
X382; v. ὅλος; δύο ταύτας
ἐτοιμότητος IV121, δύο ταῦτα
V342 X113, τρία τ. XII241;
ταῦτα τὰ δύο II145 IV310;
καὶ τοῦτο (pl.) *et hoc quidem*
I[910] 1624 IV272 503 VII
702; v. εἰ, ζῆν; οὗτος = αὐτός
II24 III67 IV38 V15; τοῦτο
idem VI122; τί ταῦτα; III36;
ἐπὶ -ον IV215, ἐπὶ -οις VI
474 XII261; κατὰ -ο VI382
XI214 XII2312; παρὰ -ο X
337, v. αὐτός; πρὸς -οις I1618;
v. τουτέστι; οὗτος = ὁ δεῖνα,
ὁ πλησίον IV62 VIII15 IX
2212 341; n. VIII11 452,
pl. II41 IV61 VIII222; οὗτος
τοῦτο sim. V82 6 IX362 428 9
X371; ταυτί <V32> XI64.
† καὶ τούτου I1721. οὕτως pas-
sim, [I1722 IV30]; v. λέγειν,
οἶον, ποιεῖν, ὡς, ὥσπερ; οὔ.
δὴ καὶ IV43; οὐτωςί I1718
IV213 4(-σί πως)
οὐχί I102 1526 II13 III11 47
54 V94 106 181 VI162 182
43 VII52 582 VIII16 473 IX
402 5 X92 263 XI1821 XII9
12; v. οὐδεὶς
δφείλειν VI441 3 IX428 XI153
ὄφελος X384
δφθαλμιᾶν V91 X351. -μός III
26 15 VI152 VIII43 IX4212
X263 351 4
δφρὺς IV481
ὄχεύειν X191
[ὄχθη XII271]
ὄχλεισθαι VI521. ὄχληρός V2.
ὄχλησις IV310. ὄχλος III163.
ὄχλοχαρές I1615
ὄχυρός VIII483
ὄψιμος IV231

ὄψις III15 XII161 281
ὄψον VI131

παγκρατιαστῆς XII9. -ράτιον
XI21
πάγος VII662(ἐν -ω)
παθολογεῖν VIII13
πάθος I99 1713 II132 III25
44 [44 IV322] VII[141] 663
VIII483 IX411 XII191 306
παίγνιον IX24
παιδαγωγεῖν IX297. -γία VI166.
-γικός XI64. -γός V91 X362
παιδαριώδης IV28
πεπαιδευμένος X141
παιδικός IX212
παιδίον II123 V11 VI571 VIII
493 IX24 XI33 34; pl. I177
19 V332 XI23
παιδοτροφεῖν IV321
παῖς IV465; ἐν -ί I67; pl. III26
πάλαι V55 164 VI475 VII6
VIII253; v. νῦν. παλαιός VII
12 XI26
παλαιστική VII61
παλιγενεσία XI13
παῖν I156 II23 III23(π. τε)
IV191 322 V64 91 132(καὶ
π. = 163, v. ἄλλος) VI131 31
VII23 VIII313 343-5 IX284
361 X262 366 XI63(καὶ π. =
84) 203
παλλακὴ I173
παμμίγες VII48
πανοῦργος VI474 IX423
παντάπασιν V101 X85 XI372
πανταχοῦ VI305 VII54 X152
332 3 XII261
παντελής IV331; εἰς τὸ -ές
XII51
πάντη [II113] VIII542 571
παντοδαπός VI471
παντοῖος VI471 IX301 XI1813;
-ως VII701 IX273
πάντως I168 IV47(ῆ π. γε) 503

- (π. πού ποτε) VI272 423 443
 VII492 701; v. ποτέ
 πάν III12 XII51
 πανύστατον, τὸ X362
 πάππος I1 1713 IX213
 παρά g. v. ἀπαιτεῖν, δίδοσθαι, δόξα, ἔπαινος, εὐφημεῖν, ἔχειν, ἦκειν, (μετα)λαμβάνειν, παρεῖναι, προλαμβάνειν, συμβαίνειν; sine verbo I, 1—17 init. — d. v. εὐδοκιμεῖν, τρέφεσθαι; παρ' ἑαυτῶ. — a. v. ἀμαρτάνειν, ἀπολείπεσθαι, εἶναι, ἐρχεσθαι, ἔχειν, κακοδαιμονᾶν, κρείσσω, οὐδείς, παραλείπειν, ποιεῖν et m., πράσσειν, συμβαίνειν, τρίτος; παρ' ἄγνοϊαν sim. v. αἰτία, ἀληθής, ἀξία, αὐτός, βίος, δίκαιος, ἕκαστος, ἐξῆς, ἐπιδιαμονή, καιρός, οὗτος, φύσις, ὥρα
 παραβαίνειν III71 V107 IX11
 παραβάλλειν X84
 παράγγελμα XI26
 παράγεσθαι V67 XI614
 παράδειγμα I84 92 [IX35]
 παραδέχεσθαι V123 VI423(εἰς)
 παραδιδόναι I86 VII6
 παραζητεῖν XII55
 παραθεῖν VI152
 παραινεῖν [X66] XI1816
 παραιτεῖσθαι I12 1628. [-αίτημα III111]
 παρακαθῆσθαι VIII371
 παρακαλεῖν X84
 παρακολονθεῖν II8 V66 VII32 4 242. -οὔθησις III13. -ουθη-τικός V95; -ὤς VI421
 παρακρατεῖσθαι ἐπὶ g. XI201
 παραλαμβάνειν IV465 X22 26 12 XI645 XII362
 [παρεπιάτω V31]
 παραλείπειν παρά a. V68
 παραληρεῖν III12
 παραλογιστής VI134
 παραμένειν III[52] 113 VI402
 παραμυθεῖσθαι V106
 παρνομεῖν X251
 [παρνοπαίονα †IV122]
 παραπέμπειν I87 II173 VIII574 X91
 παραπέτασμα III71
 παραπέτεσθαι VI152
 παράπ[λ]ηγμα IX35
 [παραπλήσιος IV122]
 παραρρηγνύναι III22
 παρασκευή IV5
 παράστημα III111
 παρατάξασθαι VIII481. -άταξις III33 ἐν -ει) XI32(κατὰ -ιν)
 παρατηρεῖν X21 2. -τήρησις III41
 παρατρέπεσθαι III164
 παρατρέχειν VI3
 παρατρίψις VI131
 παρατυγχάνειν IV311
 παραφέρειν III65 XII145; p. IV43. -φορά V231
 παραφυλάσσειν III21 IV101 2 VI452 VII4(ἐπὶ g.) IX911 XI191
 παραχοῖμα III43
 παραχωρεῖν VII52. -ητικόν I1621
 πάρεγγυς V232
 παρεῖναι I1616(ἀπεῖναι) II24 (μέλλειν) III121 IV121 VI444 VII271 2 54 VIII22 IX6 402 X13(παρά g.) 121 [301]; τὸ παρόν II143 (4 παρρωχητός, μ. = VIII362) 6 III101 121 IV265 492(ἐπιόν) VI22 VII54 683 XII12(παρελθόν, μ.) 262, pl. IV321 VI323(μέλλοντα, παρρωχητότα) VII8(μ.) 271 VIII361 X13 XII34(τὰ ἐπέκεινα, παρρωχητότα); παρόν c. inf. X121
 παρεισερεῖν VII54
 παρενδέχεσθαι V67
 παρέλκειν IV245

παρεμ[πόρευμα] <-πορεύεσθαι>
 III 121
 [παρενδέχεσθαι V 67]
 παρενθυμείσθαι V 55 VI 202
 παρέχειν I 99 1616 II 71 III 53
 IV 34 (c. inf. = VIII 61) [VIII
 321] XII 272 (ἐαυτὸν δίκαιον;
 v. φαντασία, χώρα; m. III 44
 (τὸν ἀνθρώπου ἀχραντον; sim.
 5 61 V 154 VI 151) 112 V 52 3
 VII 602 (ἐπὶ g.)
 παρίεναι IV 193 VI 306 VIII 10
 παριστάναι VI 211; m. VIII 512
 X 361 XI 154 1818
 παρωχηκός V 232 (μέλλον); v.
 παρῆναι
 παρόμοιος X 301
 παροξύνεσθαι πρὸς a. IX 427.
 -υσμός I 1623 (κατὰ τοὺς -οὺς)
 παρόραμα VII 52. -ρᾶν II 115
 V 222 313 VII 263 X 41 XI 132
 XII 51
 παρρησία I 64 III 42 (μετὰ -ας)
 XI 64. -αστικῶς VI 3013
 παρρησιόμνησις I 102
 πᾶς adi.: πᾶσα κολακεία I 1613
 II 52 72 III 44 VI 361 saep.,
 pl. passim; v. ὅστις οὖν; πᾶν
 μέρος ἐμὸν sim. V 132 IX 231;
 ἡ πᾶσα δύναμις VI 154; σκεῦος
 πᾶν sim. I 97 VI 401 X 113; ἡ
 τέχνη πᾶσα sim. II 121 III 44
 VI 165 VIII 71 IX 92 X 13 87,
 v. ἄλλος; πᾶς ὁ τύφος, πᾶν
 τὸ συμβαῖνον sim. et pl. pas-
 sim, v. ἄλλος, γίνεσθαι, εἶναι,
 λογικός, πράσσειν, συμβαίνειν,
 τοιοῦτος; πᾶν καὶ τὸ μικρό-
 τατον III 131; πᾶσαν φαντα-
 σίαν τὴν ὀχληράν V 2, sim. 31;
 πᾶσαι αἱ ἄλλαι φαντασίαι sim.
 II 51 V 102 203 222 VII 92;
 πᾶν τοῦτο VIII 372 X 22 77
 322, pl. passim; v. ἄλλος, αὐ-
 τός, ἐκείνος, ἕτερος, τοιοῦτος.
 — subst. III 26 IV 493 XI 132

163; n. II 15 IV 231 2 35 VII
 10 VIII 43 X 33 92 332 XII
 11 (π., ὁ ἄν); τὸ π. II 113 III
 91 IV 272 V 322 VI 403 XII
 † 182 33; πάντες et n. passim;
 ἅπαντες I 171, n. VII 92 IX 13
 82 [X 345] XII 212; v. μάλιστα;
 <IX 110>; sine verbo VI 305;
 τὰ -α IV 31 VII 314 VIII 73
 X 252; -α τὰ μέν... τὰ δέ II
 172; πᾶσι πάντα VIII 27; διὰ
 -ων VII 92; ἐν -ί I 1611, pl. I
 1615 V 95 VII 682; ἐπὶ -ός IV
 496 VII 193 552 (ἄλλου) 583 VIII
 73 X 37; ἐπὶ -σι II 174, ἀπα-
 σι VI 232 VIII 53; κατὰ πᾶν
 X 122; πρὸ -ός IV 39, pl. VI
 142 (ἀπ.) VII 222. v. ἐπίπαν
 πᾶσχειν V 291 VI 46 VII 141 (ἐξ)
 2 163 65 (πρὸς a.) VIII 222 [321]
 X 332 6 7 XI 17 [189] XII 14
 163 231 2 323; εὖ π. VII 73
 XI 25
 πατεῖν V 4
 πατήρ I 161 175 V 4 IX 213
 πατραλοίας VI 34
 πάτριος (κατὰ τὰ -α) I 1621
 πατρίς III 162 VI 446 XII 15
 *πατρονομούμενος I 92
 παύειν I 167; m. II 71 III 36
 IV 34 VI 168 VIII 512 582 X
 332 XI 4 162 XII 15 18 231
 (κατά a. = 2)
 παῦλα IX 211 4
 παχύς XI 192
 πεδίον V 71
 πεζός III 33
 πειθαρχεῖν V 92 X 142
 πείθειν VI 501 IX 23 XI 32; p.
 III 45 IX 296 XI 201. -θήμιος
 I 1718
 πείρα IX 23 14 X 272. -ρᾶν IV
 25 [VI 501]; -ατέον V 262;
 -ᾶσθαι I 131 VI 422 <501>
 VII 242 VIII 14 (πεπεῖρασθαι)
 XII 283

πείσις III 62 V 12 261 VI 51
 VII 554 IX 16
 πέλαγος VI 361
 πέλας XII 43
 πέμπτον II 166 XI 188
 πένεσθαι I 1716. πενία II 116.
 πέντε XII 361 3
 πέπειρος I 1617 IV 484
 πεπωμένη III 82; -ον III 32
 περαίνειν V 32 (εὐθεΐαν = X 114;
 <-α VII 556>) VI 263; p. V 134
 VI 12 9 VIII 162 X 66 XI 62.
 πέρας XI 11
 περί g. v. ἁγών, ἀκούειν, ἀλη-
 θεύειν, ἀπομνημονεύμενον,
 ἀποφαίνεσθαι, ἀταραξία, βου-
 λεύεσθαι, διαλέγεσθαι, διανο-
 εῖσθαι, διατείνεσθαι, δόγμα,
 δοκεῖν, δόξα, εἰδέναι, ἐννοεῖν,
 ἐπαινος, ἐπανερωτᾶν, ἐπιστή-
 μη, εὐφημον, εὐχεσθαι, ἐφι-
 στάναι, θεώρημα, κρίμα, κρί-
 νειν, κρίσις, λέγειν, λήθη, λό-
 γος, μνήμα, μνημονεύειν, ὁμι-
 λειν, πιστεύειν, πιστευτικός,
 ποιεῖσθαι, σκέψις, στοχασμός,
 συγγράφειν, συγκατατίθεσθαι,
 συνδιάληψις, τέχνη, ὑπολαμ-
 βάνειν, ὑπόληψις, φάναι, φαν-
 τάζεσθαι, φαντασία, φρονεῖν,
 φουσιολογεῖν; περὶ θανάτου
 sim. VII 32 33 34. — a. ἀγα-
 πητικόν, ἀκενόδοξον, ἀμαρτη-
 τικόν, ἄσεβειν, ἀταραξία, δει-
 σιδαίων, δημοκοπικόν, ἐντρέ-
 χεια, καταγίνεσθαι, κοιμίζε-
 σθαι, πλανᾶσθαι, πλημμελεῖν,
 πράσσειν, πτοεῖσθαι, σπονδά-
 ζειν, σπονδή, στρέφεσθαι, συγ-
 γυμνάζεσθαι, τόπος, φιλότι-
 μον. τὰ περὶ τοὺς ἔρωτας
 I 167, sim. XI 13; v. κόσμος.
 περραιρεῖν IV 243 5 VI 133 IX
 32 XII 22
 περιβάλλειν II 13 112

περιβλέπεσθαι IV 18 V 32 VII
 551 IX 294
 περιβολή XII 23
 περιγίνεσθαι VI 442 (ἐξ) 591
 περιγράφειν V 261 VII 293 IX 25
 (ἀπό); p. II 42 IV 37 (ἐν). -φή
 XII 303
 περιεῖναι [III 36]; ἐκ τοῦ -όντος
 VII 56
 περιεργάζεσθαι X 23
 περιέργος II 11; -ον III 42
 περιέρχεσθαι [II 131] XI 13
 περιέχειν VI 9 VIII 541 X 13;
 -ον IV 391; p. II 162 III 73
 [X 71]
 περιίστασθαι I 12 III 42 (ἐν) XI
 1818; τὰ -εστηκότα VI 11 VII
 682
 περικαταλαμβάνεσθαι IX 911
 περικείμενος VIII 27 X 11 382
 XII 23 33
 περικρατεῖν X 85
 περιλαλεῖν I 77
 περιλαμβάνειν IX 32 X 13
 περιληπτικός XI 102
 περιμένειν II 174 III 52 121 V
 106 335 IX 33 4
 περινοεῖν I 77 IX 32 XI 13
 περιοδικός XI 13. κατὰ περίο-
 δον X 75, pl. V 134 322; διὰ
 -ον XII 11
 περιουικόν XII 243
 περιορᾶν XII 56
 *περιορίζειν V 261 (ἐν) VII 554
 671 VIII 363 502 IX 25
 περιουσία VI 422 (ἐκ -ας)
 περιπατεῖν I 74
 περιπίπτειν II 113 IX 16
 περιπεπλασμένος X 382
 περιπλοκή XII 14
 περιποιεῖν VI 167 IX 32; m.
 IX 37
 περιπόρφυρος VI 131
 περίπτωσις VI 411. -ωτικός X 73
 περιρρεῖν XII 33
 περισκελής IV 28

περισκοπεῖν VII47
 περιεσκεμμένως VIII482
 περισπᾶν II71 IV37 <V31> VI
 22 VIII14. -ασμός XII23
 περισπούδατος V363
 περισσόν IX32 XI13(ττ)
 περίστασις I152 IX13 412 (ἐν
 -ει). -ατικόν X92
 περιστροφή X17
 περίρμημα VIII501
 περιτράνωσ VIII30
 περιτρέπειν V203
 περιτεθραμμένος VII681 XII14
 [περιτρέχειν VI3]
 περιτροπή V202
 περιττώμα VI161 3011
 [περιφέρειν XII145]. -φορά II
 72. -ίφορος κατὰ α. I151
 περιχεῖσθαι IX24
 περπερεύεσθαι V54
 πηγὴ IV4[3] 3 333 VI364 VII
 59 622 VIII23 512 3 IX39
 πεπηγῆναι VII601
 πηλός VIII512
 πηροῦσθαι V813. πήρωσις II
 133 V81
 πιθάνον III26 VIII262 361.
 -ότης IV122 V67
 πιθηκισμός IX371. πίθηκος IV
 16
 πικρός VI571 VIII501
 πίνειν v. ἐσθίειν
 πίπτειν IV323 484 V4 (ἐπί α.
 [d.]) VIII181(ξῖω) 202 573
 πιστεύειν I155(περί g. = IX42
 11) VI444. -εντικόν I145(περί
 g.). πίστις III71 113 V333
 IX4211 X132. πιστοῦσθαι XII
 54(ἐκ)
 πλανᾶσθαι III14 VIII14(περί
 α.); pf. VI22 IX426
 πλάσσειν VII231(ἐξ). πλάστης
 III26
 πλεγμάτιον II22
 πλεῖν III36
 πλεῖστος VII642 681; ὅσον -ον

IX25, ἐπὶ -ον XII51; -α IV
 243 VI141 XII51
 πλείων XI213 XII35; -ον VI
 49, -ω V91 155; πλέον οὐδέν
 II53, μηδὲν π. I1714 VIII491,
 τί π. IV502(ῆ) VII492 VIII
 22 IX4212, ἐπὶ π. I173 8 III
 11 73 IV325(μὴ ἐ. π. ῆ).
 πλεονάκεις XI85
 πλεονέκτης XI186
 πληγὴ VI201
 πληῖθος IV213 VI141 (ib. πλη-
 θύς)
 πλημμελεῖν I76 172(περί α.) II
 101 V282
 πλήν IV193(ἄρα) V101 VIII72
 (ὅτι) XI84(π. γε), v. ἄλλος
 πλήρης V313 X12 XI12. -ροῦ-
 σθαι III34
 πλησίον, ὁ IV18 VIII561 2 XI
 83, pl. II131 VII52 XI14 186
 πλοῦς IX22 301
 πλουσιανός I32
 πλοῦτος II116 III64 V123 VIII
 15 IX112
 (πνεῖν VII512). πνεῦμα II23
 IV36 IX24 XII305. -ατικόν
 IV43 [IX362] X75 6. -άτιον
 II21 V336 VIII254 561 IX24
 <362> XI201 XII31 3 145.
 <πνοή IV43>
 ποθεῖν IV311
 πόθεν IV42(ῆ π.); VII661 XI
 17 XII281. ποθέν IV43, v.
 ἐκεῖθεν, ἤκειν, ὥσπερ
 πόθος XII31
 ποιεῖν c. a. I74 II174 III72
 113 162 IV9 102(σύν) 18 324
 361 V11 3 62 3 5 17 271 281
 292 301 VI21 5 104 154 181
 201 22 271 401 VII52 3 (διά
 g., σύν) 133 172 20 25(ἐξ
 = VIII502 X316) 30 VIII16
 4 11 142 171 2 261 372 481
 IX19 5 26 293 404 (ἐπί d.)
 411 427 13 X21 33 132 211 262

29 30₂ (ἐπί g.) 6 33₂ XI 21 (τὸ ἀνάλογον ἐπί g) 4 63 103 134 152 183 4 16 17 18 (πρός a.) XII 22 11 191 241 323; v. ἔνδεια, λέγειν, φαντασία, χώρα; τὸ ἑαυτοῦ sim. IV 13 VI 331 2 43 X 88; ἀρεστόν σε sim. IV 12 V 19 VI 8 16₁₀ 303 46 VII 222 641 752 VIII 341 352 IX 35 4 222 X 33 73 24 XI 11 2 (ἐπί g.) 85 XII 34 143, v. χεῖρων; audi acc. VII 162 XII 52; sine acc. [V 12], v. λέγειν; ἐπί d., ἵνα VIII 345; c. inf. III 41 VI 8 (acc. c. inf.) VIII 345; οὕτως VI 133 VIII 142; εὖ V 64 201 336 VII 133 73 IX 4212; κακῶς VI 11; τὰ -ητέα ἢ μὴ IV 41; m. III 41 67 111 IV 47 (παρά a.) VI 181 (περὶ πολλοῦ) VII 671 (ὕψ' ἑαυτῶ) 751 VIII 71 2 [IX 37] XII 202. †ποιούντων IX 411. ποιήσις XI 66 [XII 272]. ποιητικὴ I 73 178; -ός III [64] 112 VI 522 VIII 142 IX 16 [16] X 111 [XI 187]

ποικιλία I 11. -ίλος VII 48

ποίηνη VI 141 XI 181. -ιον VII 31

ποιός <XII 10>; π. τις VII 663 XI 271. ποιός V 83, <ποιός τις IX 411>; ἰδίως -όν IX 25 X 79 XII 302. -ότης VI 3 IX 25

πολεμεῖν IV 321. -έμιος VI 412. πόλεμος II 172 IX 97 (ἐν -οις) X 91

πολιαί IX 32

πόλις II 166 III 33 112 IV 35 41 2 293 481 V 221 2 VI 446 VII 12 X 66 152 338 XII 361 (ἐν -ει) 2

πολιτεία I 142 II 166 IX 295, pl. IX 97. -τεύεσθαι XII 361. -ίτην IV 41 2 XI 83. -ίτης III 112 IV 39 41 V 221 X 66 338. -τικός III 52 64 VI 142 445 VII 683

72 IX 231 292 XI 213; v. ζῶον, λόγος

πολλάκις I 12 17₁₁ 14 III 44 IV 481 V 161 231 VI 122 381 VII 11 132 241 IX 16 5 XII 41

πολλοστός IV 47

πολυμαθής I 911

πολυπλήθεια III 72

πολυπράγμων, -ρήμων III 51

πολύς adi. III 313 IV 15 VI 168 (ἄλλα -ά) VIII 11 IX 213 32 XII 22 (ὁ π.), v. τοιοῦτος, ἕτερος; praed. I 1624 X 333 363. — subst. I 1630 III 32 IV 481 503 V 88 VI 169 202 411 VII 643 752 XI 187—9; οἱ -οί III 64 V 121—3 VI 163 XI 23, n. I 1627; μετ' οὐ -ύ XII 211; πολὺ c. comp. VI 25, π. μάλιστα III 42; πολλῶ v. μάλλον

πολυτίμητος V 332

πολυτροπία XII 243

πολυχρόνιος II 45

πολύνητος IV 331 VII 6

πομπή VII 31

πομφόλυξ VIII 203

πονεῖν IX 12

πονηρία III 44 VIII 291

πόνος VI 331 2 VII 331 2 641—4 VIII 281; v. ἡδονή

πορεύεσθαι V 11 (ἐπί a.) 4 (διά g. = X 334)

πορίζειν II 51 2

πορνεύειν VIII 211. πόρνη V 103 284

πορφύρα IV 203 VII 15 IX 361

πόρρω I 32 III 25 VIII 11. -ωθεν I 1612 IX 232

[ποσάκις II 41]. πόσος interrog. III 113 15 IV 34 [8] 8 323 47 481 V 53 313 VI 232 25 [351] VIII 14 313, v. χρόνος, ἐκ -ον II 41, ἐπὶ -ον X 93; in exclam. VI 56 VII 192 VIII 32 X 193. ἐπὶ ποσόν IV 212. πόστος IV 38 V 24 XII 321 2

ποταμός II 172 IV 43 (ἐξ ἑ) VI 232 VI 152 (ἐν -ῶ)
 πότε IX 34 X 95. ποτέ III 33 71 IX 17 X 11 24 362 XII 15; *tandem* IV 34 IX 373 XII 19; μὴ (οὐ) . . . π. sim. I 159 III 71 VI 181 IX 352; εἰ π. VIII 341; εἰάν π. VII 272; v. ὁπῶς; τί π. III 44 V 68 105 11 X 24 XI 65 6 XII 43, sine verbo IX 293; πῶς π. XII 51; τίς (indef.) π. I 1629, n. IX 272; π. μέν . . . πάντως δέ XII 233; v. δῆποτε, ἤδη, μηδέποτε, οἶος, ὅστις (v. λέγειν), πάντως, πού, πόποτε
 πότερον . . . ἢ II 145 III 73 VI 21 VII 51 IX 222 X 73
 πότιμον VIII 512
 ποῦ I 166 IV 392 V 102 VIII 13 252 502 XII 271 281; v. οὐδαμοῦ. πού IX 38 XI 162 203; π. ποτε VIII 341 2; v. πάντως
 πούς (χείρ) II 14 VI 331 VIII 341, pl. IX 4212 X 132 (χ.)
 πράγμα I 102 IV [496] 504 V 292 VI 3 39 VII 193 VIII 13 52 172 IX 32; pl. I 12 1621 22 172 III 11 3 IV 39 10 34 V 101 19 VI 132 3 231 305 522; VII 23 VIII 32 IX 15 XI 11 XII 10. -ατεύεσθαι περί a. VI 32 3. πρακτικός IX 292
 πρανές (κατὰ -οῦς) X 335
 πράξις II 52 72 166 III 14 IV 245 25 325 (κατὰ -ιν = VIII 21 321) 33 3 (κοινωνική = V 17 VI 7 304 VIII 12 IX 6) V 14 (ἐν -ιν = VIII 511) 142 342 364 VI 22 (ἐπὶ -ως) 308 51 VII 11 583 74 VIII 16 321 3 IX 231 2 312 4211 X 66 XI 12 91 2 189 11 214 XII 8 231 2 35
 πράξος VII 632 (πρός a.). -ον XI 1821; -ως VI 262 IX 36 XI 1816. -ότης IX 425 XI 91 (πρός a.)

πράσσειν c. a. I 155 (ττ) 1621 172 9 14 II 51 (μετά g.) 103 III 132 (εὔ) IV 121 241 2 40 V 61 (περί a.) 91 106 (παρά a.) 252 VI 21 (ττ) 232 444 (πρός a.) VII 552 583 VIII 52 23 341 532 IX 412 (διά g.) 428 (τὰ τοῦ ἀπαιδεύτου) 12 13 X 65 85 92 113 (κατά g.) 354 XII 231; sine a. III 61 V 341 (ὁπολαμβάνω = VI 211) VI 501 (ττ) VII 52; c. adv. I 155 (ττ) IV 242 IX 312; v. λέγειν, πρήσσειν; p. I 175 (ὅπερ g.) X 121; τὸ -όμενον IX 412 X 113 371 (πᾶν τ. π.), pl. VI 305; τὰ πρακτέα III 15 VII 552. τὰ πραχθέντα I 1625
 πρέπων VI 302; n. VI 21 VII 133 πρεσβύτης III 52; -ύτερος X 272 XI 207; -τατος II 166 V 812 IX 11
 (πρήσσειν IV 241)
 πρίν (ἢ) v. πρότερον
 πρό v. γίνεσθαι, ἔχειν, τίθεσθαι; οἱ πρὸ αὐτῶν VIII 313, ἡμῶν XI 13; πρὸ γενέσεως sim. v. ἔργον, ὀλίγον, ὅμμα, πᾶς, τελεῖν, ὥρα
 προάγεσθαι m. IV 496 (εἰς); p. V 11 (εἰς) VI 503 (ἐπὶ d.)
 προαγορεύειν III 32
 προαδικεῖσθαι II 103
 προαιρεῖσθαι III 72 IX 23 XI 151. -ετικόν VIII 561 XII 332 ([προαίρετον])
 προαπανδᾶν ἐν VI 29
 προαπολήγειν III 13
 προαποσβέννυσθαι III 12 XII 15
 προαποστήναι I 169
 προβάλλειν VI 261; m. I 12
 προβάτιον VI 131
 προγενής VI 182
 προγεγονότα VII 491
 προγινώσκεσθαι VII 61. -γνωστικός VIII 252
 πρόγονοι VIII 311

προδήλως IX 42¹¹
 προδιοικητικόν I 16¹²
 προεπινοεῖν V 12² 4
 προέρχεται XI 28
 προεφορᾶν VII 49¹
 προηγούμενος VIII 49¹; n. V 20³
 VII 55³, pl. <IV 12> IX 41¹;
 -γῆσάμενα IV 45
 πρόθεσις IV 51²
 προθεσμία II 4¹
 προθυμία πρὸς α. III 2²
 προλέγει I 17⁸ IV 19¹ (διὰ g.
 = X 66) V 12⁴ VI 17² 26² VII
 53 IX 29⁵ X 12¹ XI 9¹ (κατὰ α.)
 προϊστασθαι I 16¹⁷ [VI 46] XI
 18¹
 προκαλῦμμα XI 27²
 προκαταπίπτειν IV 15
 προκατασκευάζεσθαι X 5
 προκείσθαι VII 7¹; -εἰμενος I
 15⁴ (pl.) V 14², n. VI 26³ VIII
 60 IX 42⁶
 προκήδεσθαι III 6²
 προκόπτειν ἐν I 17⁸ [VI 20¹ IX
 36 42¹ X 30¹]
 προλαμβάνειν παρὰ g. IX 15
 προλέγειν II 1¹ IV 48¹ VIII 14¹
 XI 15² [XII 34]
 [προνοεῖν II 5²]; -εἶσθαι VI 44².
 -οητικόν I 16¹². πρόνοια II 3¹
 11² IV 35 VI 10¹ VII 3² IX
 11⁰ XII 12 14¹ 3 24¹ (κατὰ
 -αν)
 προορᾶσθαι II 11³
 πρόπαλαι III 10²
 πρόπαππος I 4¹
 προπίπτειν I 17² [III 26 VII 14¹].
 -πτωτικός XI 10⁴
 πρὸς c. d. v. γίνεσθαι, εἶναι. —
 c. a. v. ἀγανακτεῖν, ἄγειν, ἀδιο-
 φορεῖν, -ρία, ἀκμάζειν, ἀλλο-
 τριοῦσθαι, ἀνένδοτον, ἀνεπί-
 κρυπτον, ἀντέχειν, ἀντιβαίνειν,
 ἀνυστικός, ἀξία, ἀπενδύνειν,
 ἀπλοῦς, ἀποβλέπειν, ἀποκλί-
 νειν. ἀργός, ἀρκεῖν, ἀρμόξεσθαι,

ἀφορμή, βίαιος, βοηθεῖν, γί-
 νεσθαι, δέρκεσθαι, διακείσθαι,
 διατίθεσθαι, διαφέρεσθαι, δια-
 φορά, διεριδεσθαι, δικαιολο-
 γεῖσθαι, δυσαρέστησις, ἐγερ-
 τικός, εἶναι, εἴσοδος, ἐννοια,
 ἐξαρκεῖν, ἐπανέιναι, ἐπάνοδος,
 ἐπεγείρειν, ἐρρωμένος, ἔτοιμος,
 ἐτοιμότης, εὐαρέστησις, -εστι-
 κός, εὐάρμοστον, εὐκλήρημα,
 εὐκόλος, εὐμένεια, εὐμενής,
 εὐνοια, ἔχειν, ἴλεως, ἴσος,
 ἰστάναι, κατὰλληλος, κατα-
 σκευάζειν, κοινός, κωλυτικός,
 λαλεῖν, λειτουργία, λέγειν, με-
 τατιθέναι, οἰκειοῦσθαι, οἰ-
 κείωσις, ὁρμᾶν, οὐδεῖς, παρ-
 οξύνεσθαι, πάσχειν, ποιεῖν,
 πρᾶος, πρᾶότης, πρᾶσσειν,
 προθυμία, πρόχειρος, ῥέπειν,
 σπεύδειν, σπουδή, συγγένεια,
 συλλαμβάνειν, συμβόλαιον,
 σύνδεσις, συνεργός, σχέσις,
 τείνεσθαι, τίθεσθαι, φέρειν,
 πεφνέσθαι, χρεῖα, χρῆσθαι. τὰ
 π. θεοῦς v. θεός; v. ὤς. Πρὸς
 τοὺς ἐπιζητοῦντας initio cap.
 XII 28; πρὸς ἡμέραν sim. v.
 μόνος, ὀλίγος, οὐσία, χρόνος
 [προσαιρεῖσθαι III 7²]
 προσαναπαύεσθαι IV 31¹ V 9²
 10⁶ VI 7 12²
 προσάπτεσθαι IX 9¹²
 προσαρτᾶσθαι XII 34 (ἐξ?)
 προσγυμνάζεσθαι VI 20²
 προσδεδεμένον III 8³
 προσδεῖσθαι VIII 50²
 [προσδιαφέρεσθαι V 17¹]
 προσδοκᾶν IX 42⁸
 προσδοξάζειν VII 64²
 προσεῖναι II 3² III 11¹ XII 3³
 προσεκτικόν XI 3⁷
 προσεπιζητεῖν V 6³
 προσεπιλέγειν VIII 50¹
 προσέρχεται XI 15⁴
 [προσεσηρός I 15⁶]

προσέτι VI169 VII701 VIII8
 213
 προσέχειν VI55 VII583 VIII
 221 X81(μῆ) 111. -χῆς XI814;
 -ῶς IX232
 προσήκειν IV325
 προσηνής I97 V945 VIII12
 πρόσθεν VII222 X271
 προσιέναι ἐπί a. XII312
 προσίεσθαι X21
 προσίστασθαι VI46
 προσκαθῆσθαι IX23
 προσκόπτειν V123 VI201 X
 301(ἐπί d.); m. IX36
 προσκορής VI46
 προσλαμβάνειν X63
 προσμανθάνειν II71
 προσοχή I1620(διὰ -ήν) XI162
 προσπάθεια XII34 (ἐκ -ας)
 προσπαρολαμβάνειν VII52
 προσπάσχειν V17
 προσπίπτειν <III26> VII132
 141 193(ἐπί g.) 683 IX24 412
 X337 XI7
 προσπλέκειν X79
 προσποιεῖσθαι IX296 XI132
 πρόσπτωσις VII141. [-ωτικός
 XI104]
 προσρήσσεσθαι IV491
 προσ<σ>εσηρός I156
 προσσυνοικίζεσθαι IV212
 προστάτης III52 V271.
 προστακτικός IV41
 προστήκειν X24
 προστιθέναι III24 V262(ἐξ) XI
 212
 προσυφίστασθαι V19
 προσφέρεισθαι V311 VII54 XI
 151 185
 προσφυής VIII12 X383
 πρόσχημα VII241
 προσχερῆσθαι VI502. κατὰ πρόσ-
 χησιν VII52
 πρόσω v. αἰών
 πρόσωπον VI305 VII241 37 602
 προτέρημα I1621 VI481

πρότερος [VI302] VII342; τὰ
 -α VI102; -ον V67 VI306
 473(ὑστερον) X332(οὐ π., πρίν
 ἤ; πρίν XI29) XI189
 προτιθέναι XI12
 προτιμᾶν III63 XI14
 προτρεπτικός I72
 [προτροπή XI191]
 [προυφίστασθαι V19]
 προφανόμενα III12
 πρόσφανσις V53(ἐπί g.). -σίζεσθαι
 X331
 προφέρεισθαι I102(διά g.) VI
 261
 προφυλάττεσθαι II115
 πρόχειρος I169 III131(πρός a.
 = V62) IV310 V11 61 VI483
 VII11(ἐπί g. = 64 IX423 XII
 241; audi π. ἔστω VII161) XI
 4 1821(ἐν)
 προχωρεῖν V14(ὑπέρ a.) [XI85]
 πρόωρος IV231 IX332
 πρῶην VI154
 πρωτιστεύειν VII554. πρῶτος
 VIII494 IX13 X76; n. X372
 XI61 181 XII201, τὸ -ον VI
 154 VIII51 X61; -ον μὲν ...
 εἶτα I65 VIII372; -ον ...
 ἔπειτα XII281; v. ὁπόταν
 πταίνειν VII221 622
 πτοεῖσθαι I63(περί a. = IV191)
 [IV191] VII31. πτοία X91 XI
 22
 πτύειν I1720
 πτύρεσθαι VIII452
 πτωχός IV292
 πυνθάνεσθαι IX421 X131 XI
 21
 πῦρ IV12 461 VIII415 IX93
 X316 3335
 πυραμῖς V83
 πυρέσσειν VIII15
 πυρῶδες IV43 214 XI201
 πυῶδες III81
 παλοδάμνης VI165
 πῶποτε VI212 VIII42

πῶρος IX 361
 πῶς interrog. II 114 (ἄν c. opt.
 = 144) IV 211 2 V 233 (π. οὖν
 οὐ) 311 [VII 21] VIII 16 (π. οὖν
 = 513 XI 1813) IX 407-9 (c.
 coni.) XI 5 XII 331, v. ποτέ;
 τὸ πῶς χρῆσθαι VII 582; in
 interr. indir. I 87 II 121 4 IV
 25 40 VI 5 261 55 (c. opt.)
 VII 271 (ἄν c. ind.) IX 411
 411 X 111 231 271 XII 41 8,
 v. ὁρᾶν; in exclam. VI 27 XII
 13. πῶς I 11 II 102 III 225
 IV 332 V 812 <VII 21> X 615,
 v. ἄλλως, οὕτωςί

ῥαγδαῖος VIII 574
 ῥάδιος VI 441 VIII 12 XI 163;
 [-ον VII 263]; -ίως II 8 IV 11
 V 123; ῥᾶον VII 263
 ῥαθυμότερον I 175
 ῥαστώνη X 335 (κατὰ -ην) 364
 ῥεῖν II 31 171 III 25 (ἐξ) IV 333
 (ἀπό) XII 21 (εἰς, ἐξ) 262
 ῥέμβεσθαι II 71
 ῥέπειν III 63 (πρός a.) IX 92
 (ἐπὶ a.)
 ῥεύμα IV 43
 ῥῆμα I 102
 ῥητορεία X 381. -ρική I 73 178.
 ῥήτωρ VI 473
 ῥιγῶν VI 21
 ῥιπτάζεσθαι V 54. -αστιόν I
 16 22. ῥίπτειν II 33 III 101 VII
 31 VIII 502
 ῥόδον IV 44
 ῥόμβος II 171 V 362
 ῥοφεῖν II 23
 ῥυθμός VI 11 VII 492
 ῥυπαρός II 121 IX 14; ῥύπος
 V 105 VII 472 VIII 24
 ῥύσις V 105 232 VI 151
 ῥῶ στοιχεῖον VII 133
 [ῥωμαλέος II 51]. ῥώμη X 262.
 ῥωννύναι v. ἔρρωμένος

σαπρός V 332 XI 151; n. IX 361;
 -ότερα VIII 502
 σαρκίδιον VII 663 VIII 561 IX
 411 X 24 XII 14 145. -κίον II
 21 2. σάρξ V 261 VI 28 X 82
 σαφῶς I 86 VI 306
 σβεννύναι IX 7; p. IV 12 191
 VII 21 VIII 254 XI 31 XII 15.
 σβέσις V 335 VII 32
 σεαντοῦ; variant libri inter σ.
 et σαντοῦ III 14 VIII 343
 σεβασμός IV 16. σέβειν III 91 V
 336 VI 105 364 XII 281
 σεμνός VI 302 473; n. I 94 V 52
 VI 363 [VII 491]; -ῶς XI 32.
 -ότης II 51 X 93. σεμνοτυφία
 IX 298. σεμνύνεσθαι ἐπὶ d. VI
 133
 σεσηρός XI 1815
 σημαίνειν III 15 V 82 142 X 82
 XI 203; -όμενον VII 4 VIII 221.
 σημαντικός (XI 342); -ῶς X 72.
 [σημειωτός] σημειώδης I 175
 σήμερον VIII 222 IX 13
 σήπεσθαι IV 393. σῆψις III 24
 X 18
 <σθένος (εἰς -ος) III 14>
 σιγιλάριον VII 31
 σιδηρίον III 131. σίδηρος VIII
 415
 σίκνος VIII 501
 σικχαίνειν V 91. -αντός VIII 241
 σιτίον X 77
 σιωπή X 282
 [σκαιότης II 51 2]
 σκάλη X 154
 σκάπτειν VII 59
 σκεδαννύναι VI 4 VIII 254 XI 31.
 σκέδασις X 18. -σμός VI 101 4
 VII 32 IX 391 X 75
 σκελετός V 331
 σκέπαρνον X 383
 <σκέπειν VII 59>
 [σκευή VII 53]. σκεῦος VI 401
 σκέψις VI 444 (περὶ g.) VIII 60

σκηνή VII 31 (ἐπὶ -ῆς = XI 61)
 X 27₂ XII 2₃ 36₂
 σκιά XI 24. σκιάζεσθαι VIII 57₃
 σκίμπους I 68
 σκοπεῖν III 25 VII [59] 66₃ VIII
 7₃ 345 (σκέψαι) X 121
 σκοπός II 7₂ 166 VII 4₂ XI 66
 211 2₃
 σκορπισμός VII 50₂
 σκυτεύς VIII 50₁
 σμαράγδιον IV 20₃. σμάραγδος
 VII 15
 σμῆνος VI 54 IX 96
 [σμικρός III 131]
 <σοβεῖν VII 161>
 σόλοικον I 10₂
 σορός VIII 371
 σός passim; σὴ ἐνέργεια VIII
 16₂; ἡ ὑπόληψις ἡ σὴ X 3₃;
 νοῦς ὁ σός VIII 16₂; κακὸν
 σόν sim. IV 391 VIII 18₂; praed.
 IX 42₁₁ XII 3₂; v. φύσις
 σοφιστής I 1617 17₂₂ VI 30₈ VII
 66₂. -στικός I 7₂. σοφός VIII 38
 X 36₂
 σπᾶν VI 154 VIII 54₂; p. II 2₂
 IV 3₉ 324 V 23₃ VIII 31₃ IX
 27₂
 σπάνιος I 16₂₄
 σπαράσσεσθαι X 84
 σπασμός VI 131 (μετὰ -οῦ)
 σπείρειν III 15 IX 3₂; p. XI 12.
 σπέρμα II 13 IV 36₂ 3 X 261
 <XII 24₂ (ἀπὸ -ος)>. -ατικός
 v. λόγος. -άτιον V 4 XII 261
 σπένδειν III 14 VI 151 166 (ἐπὶ
 a. = 307 XI 163) IX 91 (πρὸς
 a. = 4)
 σπογγάριον V 91
 σποδός V 331 XII 271
 σπονδάζειν V 105 VII 3₂ (περὶ a.
 = IX 341); ἐσπονδασμένως III
 121. -δαῖος IX 16 X 36₂ 3; τὰ
 -α VI 134. -δῆ IV 333 (περὶ a.)
 V 17 IX 910 (πρὸς a.) X 113
 σταγών VI 361

σταθερός XII 22
 στάσις v. ἰστάναι. -σιώδης IX
 23₂
 σταφίς, σταφυλή XI 35. -ύλιον
 VI 131
 στάχυν III 25
 στεάλλεσθαι I 1613 (ἐπὶ g.) XI 28
 στενάζειν III 7₂. στένειν IX 296
 X 33₂
 στενόν IV 37 VIII 57₃
 στέργειν V 812 VI 44₃ 49 [X 29]
 *στερέμνιον. VIII 57₃ X 75 6
 στέρεσθαι III 41 VII 631 X 29
 XI 185 XII 31₂ (διὰ g.). -ίσκειν
 II 13₃ VIII 574 (στερῆσειν); p. II
 146 IX 408 (στερηθῆναι); [στε-
 ρημα XII 24₂]
 στερεκτικός X 11
 στηῆθος III 16₃
 στιβαρῶς II 51
 στιγμή II 171 IV 38 VI 361 VIII
 21₃
 στίχος VI 424
 στοιχεῖον IV 4₃ VII 13₃; pl. II
 3₂ 174 5 IV 5 32₃ VI 171 261
 VII 314 471 50₂ VIII 18₂ X 75
 XI 20₃. -ειώδης IV 3₃ IX 9₃
 στοῖχος II 14
 στολή I [74] 16₂₇. ἐν στολίῳ I 74
 στόμα III 25 V 281
 στόμαχος X 316 35₃
 στοργή I 176
 στοχάζεσθαι VI 165 VIII 201 X
 65. -ασμός περὶ g. I 147. -αστι-
 κόν I 95
 <στραγγεία IV 512>
 [στρατεία IV 512]. στρατεύμα
 VII 48. στρατηγός VI 473 XII
 36₂, στρατιώτης VII 71
 στρέφεσθαι VIII [481] 60 (περὶ a.)
 στρουθάριον V 1₂ VI 15₂ ([στρου-
 θίον])
 στρωμάτιον V 11. στρωμνή VI
 309
 σύ nom. IV 31 6₂ 23₃ 36₃ V
 13 4 6 3₂ 28₃ 36₃ VI 12₂ 424

VII 7₂ 18₂ 58₂ 70₂ 73 VIII 4 9
 19₂ IX 19 40₈ 9 42₉ X 32₂ 34₅
 XII 2₂ 36₄, voc. III 6₆ 13₁;
 σοῦ, σοί, σέ passim; v. αὐτός;
 δριμύτητά σου V 5₁, sim. VII
 58₃; ἦτις . . . πρᾶξις σου IX
 23₂; τὸ νοερόν σου μέρος XI
 20₄; σοῦ ἡ φύσις sim. X 2₁ 2
 XI 5; τὰ ἐν σοί V 21₂; τὸ ἐν
 σοί . . . μέρος sim. XI 19₂ 20₂
 XII 15 15; v. θεός
 συγγένεια II 13₃ XII 26₁ (πρός
 a.). -νής II 13 III 4₇ 11₄ VII
 22₂ XI 9₂, pl. I 17₁ VIII 31₁,
 n. IX 9₄ 22₂
 συγγίνεσθαι IX 30₁
 συγγινώσκειν VII 26₂. συγγνώμη
 XI 16₃. -μονικόν I 15₇
 συγγράφειν περί g. I 7₂. σύγ-
 γραμμα III 14. -ραφεῖς I 17₂₂
 συγγυμνάζεσθαι III 1₂ X 11₁
 (περί a.)
 συγκαθίμαρται ἐξ IV 26₄
 συγκατάθεσις V 10₂
 συγκατατάσσειν VII 9₁
 συγκαταστήκεσθαι V 16
 συγκατατίθεσθαι I 7₇ IV 36 (περί
 g.) VIII 7₁ XI 3₇
 συγκεραννύναι VII 67₁. -κιρ-
 νᾶσθαι IX 9₅
 συγκληροῦσθαι VI 39
 σύγκλητος VIII 30 (ἐν -φ)
 συγκλώθειν IV 26₄ X 5; -όμενον
 III 45 (ἐξ = V 81₂) 16₃ VII 5₇.
 σύγκλωσις II 3₁ III 11₄
 σύγκοσμεῖν [V 1₂] VII 9₁ 48
 σύγκριμα II 3₂ VI 10₂ VII 67₁ XI
 20₁. -άτιον VIII 25₄. -ίνειν II
 10₁ X 36₆; p. V 26₁, ἐξ II 17₄ III
 11₁ 3 X 75 93. σύγκρισις II 10₁
 (ἐν -ει) 17₁ IV 5 (ἐξ) XII 24₂
 (ἐξ) 36₄
 συγκροτεῖν V 1₂
 συγγεῖν V 32₁ VII 23₁ VIII 36₁;
 p. IX 9₅
 συγχορῆσθαι εἰς VI 50₂ VII 23₁

συγχωρεῖν VI 27₁ XI 18₂₅
 συζῆν V 27₁ VI 48₂ IX 3₇
 σιδίον X 10₁
 σικῆ IV 6₁ VI 14₁ VIII 15 X 8₆
 XII 16₂. σῆκον III 2₃ VIII 15
 XI 33 XII 16₂ (ἐν -οις)
 συλλαγχάνειν VI 39
 συλλαμβάνειν IX 110 40₅ (εἰς) X
 8₆ (πρός a.)
 συλλέγειν V 4
 συλλήβδην VIII 7₃
 σύλληξις III 11₄
 σύλληψις I 17₁₁
 συλλογισμός I 17₂₂ VIII 15
 σύλλογος IX 9₇
 συμβαίνειν II 1₂ (παρά a.) 11₅
 IV 10₁ 26₄ 39₃ 4 49₂ 3 V 8₃
 (ἐν) 10₆ 18₁ 2 VI 44₁ 3 45₁
 58 VII 58₁ VIII 23 27 (ἀπ' αἰ-
 τίας) [345] 46₁ 2 IX 110 X 31₂
 5 33₇ 36₁; τὸ -ον V 8₂ 12 VII
 29₄ 57 VIII 34₁, πᾶν τ. σ. IV
 10₁ 26₄ 33₃ 44 VI 8 VII 11
 68₄ IX 6 (παρὰ τῆς . . . αἰτίας)
 X 3₁; pl. II 17₄ (καὶ ἀπονεμό-
 μενα = III 44) III 25 16₃ IV 11
 29₃ VII 52 55₁ VIII 43 49₄
 IX 31₁ (ἀπ' αἰτίας) X 7₄ 11₂
 (ἐν -ουσι) 35₄ XI 6₁ 20₆ XII
 33 24₁; τὸ συμβεβηκός IV 49₅
 VII 14₂. σύμβαμα VII 58₁ (ἐφ'
 ἐκάστων -τος). σύμβαισις VII
 54 VIII 7₂ X 5
 συμβιοῦντες (οἱ) I 12 V 10₄ VI
 44₄ 48₁ VIII 27. συμβίωσις IX
 38
 συμβλαστάνειν XI 8₆
 συμβόλαιον πρὸς a. XII 5₁
 συμβούλιον I 16₉ (ἐν τοῖς -οις).
 σύμβουλος X 12₁
 συμμένειν IV 21₂ VI 30₃ XI 31 8₆
 συμμεταλαμβάνειν IX 41₁
 συμμετρία IV 32₅
 συμμηρέσθαι III 11₄ VIII 23
 (ἀπό). -ήρυνσις IV 40

συμμνημονεύειν III 101 VIII 52
 IX 222 X 313
 συμμεμοιραμένα II 52
 συμμονή V 812
 συμμάθεια V 262 (κατὰ -αν) IX
 99. -θήs IV 272 VII 663
 συμπαρεῖναι IV 495
 συμπαρεκτείνειν VII 30
 σύμπας V 24 XII 233; n. VI 25
 IX 302 (τὸ σ.)
 συμπεῖθειν X 13
 συμπεριθεῖν VII 471
 συμπερινοεῖν VIII 361
 συμπεριφαντάζεσθαι X 382
 συμπήγνυσθαι VII 232
 συμπίπτειν I 17 17 VI 482 [X 302]
 συμπληροῦσθαι ἐξ V 84 VI 263.
 -ρωτικός IV 2 IX 231 XI 84, n.
 V 163
 συμπνεῖν VIII 541. σύμπνοια VI
 382. -πνους XI 86
 συμπολιτεύεσθαι X 14
 συμπροσπίπτειν VII 222 X <302>
 312 XII 272 [(συμπροπ.)]
 σύμπτωμα VIII 461
 συμφέρειν V 811 VI 444 451 54
 X 33 62 20; p. XII 235; -ον II
 32 123 III 66 71 V 163 VI 271
 2 444 453 54 X 65 XI 134 XII
 234 5; v. φῶσις
 συμφλυαρεῖν IX 412
 συμφορά XII 271 (ἐν -αις)
 συμπεφορημένος IV 271
 συμφρονεῖν VIII 541. σύμφρων
 X 812
 συμφῶναι VIII 345 XI 84. -φυής
 VII 191
 σύμφυλος III 114
 συμπεφυρμένος μετὰ g. IX 35
 σύμφυτος XII 33
 συμφωνεῖν VIII 213. -νία IX 232.
 σύμφωνος VI 1610; -ως I 1629
 σύν v. ποιεῖν, φηλάσσειν; σύν
 βία sim. v. ἄλλος, δίκη, εὐλο-
 γιστία, μνήμη
 συνάγειν εἰς V 302

συναγελάζεσθαι VI 161 IX 392.
 -αστικός XI 1817
 συναγωγόν IX 96
 συναίρειν v. συνελόντι
 συναίσθησις VII 242
 συναίτιος IV 40
 συναναφορά (ἐπί a.) III 132
 συναποδημεῖν I 168
 συνάπτειν III 121 X 366 XII 293
 συναρμόζειν IV 231 V 83 301
 VI 39 (σεαυτόν); συνηρμοσμένος
 III 164, -ως IV 45
 συναρπάζεσθαι V 361
 συνάφεια IV 45 V 813
 συναύξειν V 17
 συνδειπνεῖν I 168
 σύνδεσις III 131 (πρός a.) VII 91
 συνδιάληψις περὶ g. I 102
 [συνδιανίστασθαι III 25]
 συνδρομή I 172
 συνδύεσθαι VIII 452
 συνειλεῖσθαι εἰς VII 28
 συνειμαρμένον XII 33
 συνέλκεσθαι VIII 511
 συνελόντι II 172
 συνεμφέρειν et p. III 46
 συνεξάπτεσθαι IX 93
 συνεπιβάλλειν III 112
 συνεπιδιδόναι IV 34
 συνεπιθρηνεῖν VII 43
 συνεπικοσμεῖν διὰ a. III 25
 συνεπιμαρτύρησις I 102
 συνεοᾶν X 211
 συνεργεῖν εἰς VI 142 421 2 (κατὰ
 a.) IX 112 403. -γητικόν VI
 423 IX 4213 (εἰς). -γία II 14 VII
 131. -γός VI 421 3 43 (πρός a.)
 VII 191
 συνέρχεσθαι VIII 344
 σύνεσις III 11. -ετός VII 602
 συνέχεια V 813 162. -έχειν III
 101 X 13 XII 305; p. VI 141 402
 IX 352 (ἐν). -χής V 232 VI 121;
 -ῶs I 12 IV 33 11 40 481 V 271
 VI 11 471 VII 471 621 VIII 291
 X 17 271 313 XI 26 XII 271

συνήθεια IX102. -ήτης I1623
 IV331 44 VI3011 VII13 VIII
 62 IX14 XII51; n. I131
 σύνθεσις V83 VIII323. -θήκη
 IX97
 συνιέναι V68 VI423
 συνιζάνειν XI12
 συνίστασθαι <III25> V131 (ἐξ
 = X74 XII31) VIII203 XI84
 XII306; -εστηκός X122
 συννεῖν IV34
 σύννευσις IX910
 σύννησις IV40
 συννοεῖν V282
 [συννοικίζεσθαι IV212]
 σύνολον VII683
 συνορᾶν X121 XII243
 συνουσία VI131(τὰ κατὰ -αν)
 συντάττειν V812 67 12 302; p.
 IV45
 συντείνειν εἰς III11 VII53
 συντέλεια V89 12. -τελεῖν VII
 182([ἀπό]) X92
 σύντευξις III114
 συντηρεῖν VII602
 συντιθέναι VIII321
 σύντομος v. τρέχω
 συντρέπεσθαι X24
 συντρέχειν XI12
 συντυγχάνειν II11
 σύρρους IX92 10
 σῦς III25
 συσπᾶν (ὄφρῦς ὑπέρ g.) IV481
 συσπονδαστικόν I1621
 συστέλλειν I175; [p. I1614(ἐπί
 g.)]
 σύστημα VII132 (ἐξ = XII232)
 IX231
 συστολή II102
 συστοχάζεσθαι III115
 συστρέφειν XII9; p. εἰς VIII481
 σφαῖρα VIII201 XI12. -ίον VI
 571 VIII202. σφαῖρος VIII415,
 cf. XII34
 σφάλλειν V94; p. X41
 σφοδρότατος I84

σφύζειν VII43 69
 σχεδόν I171 II62 III25 V232
 VII91(σ. τι) VIII351(σ. ὅσον)
 532
 σχέςις VII601 XI21; πρὸς a.
 I12 VI381 VIII27 XI181
 σχετλιάζειν V233. -λίως I154
 σχῆμα XI13. -τίξεσθαι VII37
 σχολαῖον X122
 σχολαστικός I1617
 σχολή I1629(ἐπὶ -ῆς) II51(ἀπὸ)
 71 XI1818(ἐν -ῇ)
 σώζειν II32 IV103(ἐπί g. = 22)
 VI304 VII682 X92 354 XII25
 σῶμα I1620 1712 II171(ὄλον =
 VII602) V84 262(ἐν -ι) VII
 131 601 VIII341 IX391 X112
 XI192; pl. I1626 II121 IV
 212—4 V84 VII191 XII302;
 v. ψυχάριον, ψυχή. -ατικός
 VII554; n. IV36 VI25 [X336].
 -άτιον I177 IV393 503(ἐν -ῶ)
 IX411 X336 XII313; v. ψυ-
 χάριον, ψυχή
 σωστικόν II32
 σωτηρία X13 XII291; -ήριον
 VI552
 σωφροσύνη III61 V122 VII631
 XII15. σώφρων III26 IV495
 VIII16 512 XII272; -όνως
 VIII322

τακτικόν I98
 τάλαιπωρία VII31
 ταμειντικόν I1614
 τάξις VI101 VIII345 XI271
 XII141
 ταπεινότερον I175. -ότης IX
 405. -οῦσθαι VIII452
 ταράσσειν [I1629] IV262 VII8
 164 XII33; p. VI104 VII22
 272 VIII51 IX372 392. ταρα-
 χή VIII29
 τάριχος IV483
 τάσις VIII571 4

τάσσειν V82 322 X252; τεταγ-
μένως I1629
ταῦρος XI181
τάχα IX38. τάχος IV37 V231
IX285. ταχύς IX32; -ύ IV
331, -έως I77 II121 VI11 59
X81 302; θαῤσσον IX38(ττ)
912; τάχιστα II145 III102 IV
12 191 VI4 VII10 342 VIII
512 IX302 331 XII321; v.
ἐπειδάν.
τέ I1722 II103 IV38 V[16]
<163> 232 IX18 XI86 1823;
v. πάλιν; ἢ τε ... ὃ τε ...
καί ... καί VI165; τέ (...)
καί passim; v. ἄλλος, ἅμα,
οἶος
τείνεσθαι <VIII573> XI134
(πρός α.) <XII306(ἐπί α.)>
τειχομαχία VII71(ἐν -α). τεῖχος
V83
τέκμαρσις II131
τεκνίον IX409 X343 354 XII
262. τέκνον I83 XI1816; pl. I
133 V311
τέκτων VIII501
τελεῖν III82(πρὸ τοῦ τελέσαι)
[VII182]
τέλειος I1617 [V313] X13; n.
XII364. -ότης V152 VII92
69. [-οῦσθαι V813]. τελεώ-
ματος XI102; τέλεον V85
τελετή IX301
τελευταῖος I1715 VI3015 VII
69; n. VII241 XII312. -ᾶν
I1715 <V313>
τέλος II166 III[14] 164 V142
153 163 322 IX232(κοινωνι-
κόν = XII202) XI11
τελώνης I1628
τέμνειν IV393
τερατεύεσθαι I62
τέρπεσθαι VI7
τεσσαράκοντα VII492. -ντούτης
XI13. τέσσαρες XI191

τέταρτον II165 XI187 192
τετράγωνος V83
τέφρα IV483. -ροῦσθαι IV34
τεχνάζεσθαι III41. τέχνη IV2
V16 141 VI164 5 352(ιδία)
VII683 VIII502 3(ιδ.) XI5
101 371(περί α.). -νικός IV
202 VI141 XI102. -νιον IV
31. -νίτης V83 VI351
τηλικοῦτος II115
τηρεῖν II174 III67 121 V151
VI263 302 IX411 XI104
τιθέναι XI24(ὕπό d.); m. II62
(ἐν = IV37; v. λόγος) 113(ἐπί
d.) VI22(εὑ), X81 272(πρὸ
ὑμμάτων = 335) XII51(πρός α.)
τίκτειν X78; ἡ τεκοῦσα I1715
τιμᾶν I142 II61 III71 V16 124
211 2 VI142 168 9 VIII345
IX341 XII15 281 312. τιμή
I143 162 176 VI1610. -ητι-
κόν I1618. τίμιος VI161 2 4 6
X132
τίς interr. passim; τί εἰσιν οὗ-
τοι II122; τί μοι ζῆν II112;
τί ταῦτα; III36 τί ...; passim;
τί δέ ...; VI43 VIII501; τί
δέ; VIII371; v. ἔτι, οὖν, οὐ-
τος, ποτέ; διὰ τί II175 IV493
V321 IX402; v. ἄλλος, δια-
φέρειν, δοκεῖν, λοιπός, τί πλέον
τίς indef. passim; v. ἄλλος, εἰς,
ἕτερος, κρείσσων, μέρος, μι-
κρός, τρόπος; ὁ, τοῖος, ὁποῖος,
οὐδεῖς, ποιός, τοιοῦτος, τοι-
όσδε; τι ἔργον κοινωνικόν sim.
V68 saep.; ἰδίον τι κάλλος
sim. III24 saep.; τί, ὧν I1616,
v. θεός; τι quodammodo II71;
v. οὐδέν, σχεδόν, μή, ποτέ; εἰ
τις v. οἶος, ὥσπερ
τιτρώσκεσθαι XI1823
(τληῖναι VII512)
τοι [VI202]; ὁ γάρ τοι ἀνήρ
III44; v. ἐπείτοι, καίτοι. τοι-
γαροῦν V283. τοίνυν <IV201>

V103 153 VIII412 IX94(καί
τ. = X354) 214 X338, v. οὐδέ
τοιόςδε τις I175 VI503 VIII
142 IX24; n. pl. X73 XI213
τοιούτος adi.: *ἐννοια* -τη sim.
I31 172(ός) 6 IV333 VI102
232 VII63 IX110 X84 [XII
10]; -ος βίος sim. I[12] 1712
V84 101 5 133 281 VI424
(! = *τοιούτο* var. lect.) VII
162 [IX411] X263 364 [XII
144]; -ος ὁ κλύδων XII144:
αἱ -αι κινήσεις sim. I1628 III
114 IV512 V142 162 VI131
411 46 IX[37] 232 [4211] XI
66 85 162 XII23; ὁ ἀνὴρ ὁ
-ος III44; -ός τις VII502, v.
ἕτερος. — praed. I1718 IV51
(-ος, οἶον) 122 [393] 44
(τοιούτον νόσος; -όν τι, οἶον
VI153) V81(ὁποῖόν τι) 161
(οἶα ..., τοιαύτη) 19(οἶος) VI
154(ὁποῖον ..., -ον = VIII24)
303(οἶος) VII701 VIII251 (-α
πάντα; sim. 341) IX32(οἶον
..., -το!) 361 X14(οἶος = 84)
132 16 272 322 366 XI133
154(οἶον) 1825 33; -ην τὴν
διάθεσιν ἔχειν IX4211, τὴν
ἔξιν ἔχειν -ην XII163. — subst.
ὁ -ος VI422 IX16, v. ἄλλος;
εἰ τις -ος IV503 VIII252; (οἶ)
-οι IV6 V334 IX112 424,
ῶσοι -οι VI474; n. (-ον) VII
602(! οἶόν τι) 65; τὸ -ον IV
493(!), πᾶν τὸ -ον VII631,
ὅλον τὸ -ον X64 [322]; τὸ -το
πᾶν XII272; -όν τι V82(!) 9
(οἶον) VI202, v. ἐκεῖνος; -ον
οὐδέν V292; τὴν -ον I172(!) IX
427; τοιαῦτα IV32(α̃) 11(οἶα)
V281 X193, v. ἕτερος; πολλά
-α III26; πάντα [τὰ] -τα X
271(ὁποῖα); -ά τινα V17 IX
271 411 [XI213]; <τινὰ -τα X
272>; τὰ -α I43 62 3 74 1625

II101 III21(ὄτι) IV31 V81 124
VII263 [X272] XI12 1814;
τὰ -τά τινα I1614; ὅσα -τα
III41, sine verbo I68 X82
XI63; v. ἄλλος
τοῖχος III71 XII301
[τοκεύς] <τοκεών> IV465
τονικός [τοπικός] VI382
τόπος I1622 [28] IV37 X12 XI
37(ἐν -ω; περὶ a.)
τορ[ν]ευτής, -[ν]ευτική V16
τοσαντάκις II141 III33
τοσόσδε v. ἔτος; τ. τις VI49;
ὅσωνπερ ... -ῶδες V155
τοσούτος V4 105 VI478 VII
491(ὁ τ.) 701; v. ἔτος, θεός;
-ον I1712(ἐπὶ -ον) VII32(ῶσον);
-ω III36, ὅσω ..., -ω IX95
XI1822; τοσαῦτα III34 V4 54
X364(τὰ -α)
τότε IV464 XII364; v. ἐάν,
ὅταν, ὅτε
τουτέστι III41 <IV393> VI1610
[VII11] VIII451 IX312 XI213
25 XII33 4
τραγωδεῖν IX297. -δία III72
XI61 4. -δός III82 V284
τράπεζα (ἐπὶ -ης) X132 XI183
τραῦμα X84
τραχύς V88 261(λεῖος = X82);
-έως IV36
τρεῖς VI232 VIII27 IX374;
τρία XII31 36<1> 3
τρέπειν V19 VI8 VII162(εἰς
582; p. III61(ἐπὶ a.) VII582
[XI21] XII212
τρέφεσθαι I173(παρά d.) III12
IV214 VI161 VII182; v. θρε-
πτός
τρέχειν IV18(ἐπὶ g.) 511(ἐπὶ
a. = V13 IX221 XI22)
τριακόσια VI49
τρίβειν (ἐπὶ g.) IX102
τριγερήνιος, τριήμερος IV506
τρίς VIII631. τρισχίλια II141
τρίτος IV47(εἰς -ην) X77(-η)

- ἡμέρα); n. II 24 164 VII 555
 73 (παρὰ ταῦτα) XI 184 XII 32
 (τὸ -ον) 243
 τριχίον VI 131 IX 361
 τροπή III 74 IV 391 V 232 364
 VII 162 582 VIII 162 IX 24 X 75
 (εἰς) XI 191
 τρόπος I 102 (ἐν -ῳ) 12 (διὰ -ον)
 1628 VI 6; δν -ον sim. IV 212
 VIII 352; -ον τινά II 133 III 22
 IV 331 362 V 63 5 813 101 VI
 271 382 IX 98 282 XI 13 11
 τροφεύς I 51; pl. I 179 19 V 311.
 -φή III 22 IV 302 (ἐξ) VI 161
 309 X 262. τρόφιμον 353. -φός
 V 4
 τρύπανον X 17
 τρυφή V 123 IX 21 X 332
 τυγχάνειν I 172 (εἰ ἔτυχεν, sim. XI
 1816); οὐ ἔτυχεν ([-ον]) XI 24;
 c. g. I 146 176 VI 503 VII 53
 (διὰ g.) 73 XI 11; c. partic.
 I 131 XI 7; τυχών V 101; v.
 φούσις; τὸ -όν XI 381, -όν adv.
 X 364
 τυποῦσθαι III 162 VI 161
 τυραννικός I 11 IV 28 XI 1825.
 τύραννος IV 31 481 V 11 VI
 34 473 VIII 415 XII 362
 τυφθεῖσθαι XII 273
 τυφλός IV 292
 τυφός I 175 II 121 172 VI 134
 IX 21 XI 183 XII 244 (ἐπί d.)
 273. τυφοῦσθαι VIII 252
 τύχη I 1616 1723 II 31 171 III
 114 XII 271 (ἐν -αίς)
 ὑβρίζειν II 61 161 4 IV 11. ὕβρις
 III 44 VIII 8. -ιστής II 11. -ιστι-
 κός XI 1816
 ὑγιαίνειν I 1713 X 351—4. ὑγι-
 εια V 82 8—10 IX 112. -εινόν
 VI 551. ὑγιής VIII 30 43 473
 XI 91 39; κατὰ τὸ -έστατον
 IV 511 X 331
 ὑγρόν IV 43 IX 92 XI 202
 ὕδωρ III 34 IV 461 491 VI 571
 VIII 24 IX 361 X 333
 ὕειν V 71 (κατὰ g.). ὑετός VI 43
 ὕλη IV 12 VI 5 (ἐπὶ -ης) VII 231
 583 683 VIII 32 352 504 IX
 14 361 372 X 315 331 2 344
 XII 7 10 272. ὕλικός V 131
 [VII 641] XII 21; n. IV 202 IX
 93 25 XII [10] 18, v. αἰτιῶδες
 ὕμεις IV 62
 ὕμνειν VII 6
 ὑπάγειν IX 297 X 22 364
 ὑπακούειν XI 203
 ὑπάρχειν VII 683 IX 424 X 93;
 -οντα V 122 IX 12
 ὑπατεία IV 321
 ὑπεξαγωγή V 231
 ὑπεξαίρεσις IV 12 (ὁρμᾶν μετ'
 -ως = VI 502) V 202 XI 371
 ὑπέρ c. g. ἀγωνίζεσθαι, ἀπόρ-
 ρητον, γίνεσθαι, διαφέρεσθαι,
 εὐτονον, πράσσειν, συσπᾶν
 (ὄφρ' ὅς). — c. a. προχωρεῖν,
 ὑπέρτασις
 ὑπεράνω VIII 8
 ὑπερέχειν XI 14
 ὑπερηφάνως IX 33
 ὑπερορᾶν V 313, p. I 159. -όρα-
 σις VIII 262
 ὑπεροχή X 192 (ἐξ -ῆς)
 ὑπέρτασις ὑπέρ a. X 82
 ὑπερτίθεσθαι III 44
 ὑπερφρονεῖν V 154. ὑπέρφρων
 X 81 2
 ὑπεύθυνον III 83
 ὑπήκοος VII 37
 ὑπηρεσία III 53 VI 309. -ετοῦν
 X 364
 ὕπνος VI 21 X 131
 ὑπό c. g. ap. pass. passim; v.
 ἄτρεπτος, ἄτρωτος, γίνεσθαι,
 εὐπαράγωγος, ἔχειν, κατὰγνω-
 σις, συμβαίνειν. — c. d. βίος,
 ποιεῖσθαι, τιθέναι; v. ἀνυψία
 ὑποβάλλειν IV 121 X 332; τὰ
 -βελημένα VII 682

[ὑπόγλωσσον VI162]
 ὑπογραφή III111
 ὑπόγυιος VII12
 [ὑποδύεσθαι II24]
 ὑποζώννυσθαι XI28
 ὑπόθεσις IV212 (ἐφ' -ει) VIII
 12 X315 XI71 (εἰς)
 ὑποκατακλίνεσθαι XI14 192
 ὑποκείμενος IX361; n. VII295
 VIII221 24, pl. V103 VI4 231
 IX35 X18 XI17 XII305
 ὑποκρίνεσθαι II165 III71 VII
 69 IX392. ὑπόκρισις I11 II52
 174 (μεθ' -ως) IX21 XI12 1815
 ὑπολαμβάνειν I159 II123 IV11
 392 V124 VI19 51 VII142
 163 261—3 VIII28 X332; περί
 g. IV392 3 VI52 VII22 163
 VIII403 X113 321; v. πράσσω
 ὑπολείπεσθαι IV62; -όμενον
 III41 X151 XII34
 ὑποληπτικός III91; -ὼς VII162.
 ὑπόληψις II122 151 III91 IV
 310 11 7 (αἴρειν -ιν=XII22) V
 262 (περί g. = VIII401 443
 XI162 XII41) VII622 IX6 13
 211 32 X33 336 XI1811 213
 XII14 8 22 25 262
 ὑπόλοιπον IV31
 ὑπομένειν I159 V104 312 VI
 351 VII663 XII42. -νετικόν
 I1614
 ὑπομιμνήσκειν IV244 V283 XI
 64 (διά g.); p. VII271 IX424
 XI26 271. -μνήματα I78. -μά-
 τια III14. ὑπόμνησις I1711
 (ἐξ) X341. -μνηστικός XI61
 ὑπόνοια X121
 ὑποπίπτειν III111 2 VII683 X
 332
 ὑποπτεύειν III71 IV34 321 VI
 203 411. ὑπόπτῃς VI308
 ὑπορρεῖν ἐπὶ a. XI65
 ὑποστάθμη IX361
 ὑπόστασις IX110 427 X5
 ὑποτάσσειν III62 V302; p. I175

ὑποτίθεσθαι IV192 X79
 ὑποτρῖν XI92
 ὑπουλον III81
 ὑπουργός III44
 ὑποχή X101
 ὑποχώρησις IV39
 ὑποψία III43 VI202 (μεθ' -ας)
 XII192
 ὕστερον I179 13 IV15 VI201
 VIII372, v. πρότερον
 ὕστεροφημία II172 III102 IV
 191 VIII442 X343
 ὕφάντρια X384. ὕφή I1626
 ὕφιστάναι VI411; m. II42 IV
 272 (ἐν = 391) 42 (ἐξ) V133
 VII231 297 VIII11 IX98 (ἐπί
 g.) 25 X93 XI104 (ἀπό) 213
 ὕφορᾶσθαι II175 VI169 201
 VII53; -ώμενον I156
 φαιγεῖν V17
 φαιδρόν I1611 III53 X122.
 -ρύνειν VII311
 φαίνειν XII15; m. XI153, c.
 praed. I1621 II102 III62 162
 IV122 463 V17 122 VI8 122
 (διά a.) 271 571 VII683 VIII
 52 24 473 523 X121
 φάναι IV42 V85 134 X74;
 φημί III61 6 IV202 (ἐπὶ g.)
 V14 (φ. κἀγώ) [X71 2] XII34;
 ὥς ξφην VI203; φησί II101
 (ἐν) 131 IV233 241 30 V66
 282 VII314 631 VIII38 IX
 411 X232; ξφη II103 XI25
 (περί g.) 342 37 38
 φανερός X11
 φαντάζεσθαι I1711 (περί g.) III
 12 41 3 4 IV191 363 V123
 161 361 VI133 364 X76 91
 281 311 XII323. -αστόν III
 111
 φαντασία I71 (-αν λαμβάνειν =
 142, ἐπὶ g. VI131) 158 (-αν
 παρέχειν = XII161) II72 III
 113 (-αν ποιεῖν = XII18) IV22

(ἐπὶ πάσης -ας = V 222 VIII 13) V 2 361 VI 161 (κατὰ -αν = X 33) VII 172 (ὦ φ.) 291 (ἐξ-αλείφειν -αν = IX 7; pl. VIII 29) 54 VIII 361 X 17; pl. I 169 II 51 III 41 (περὶ g.) 2 62 163 IV 245 V 161 2 VI 132 VII 21 472 VIII 71 (ἐν -αις) 262 491 4 511

φαντασιοπλήκτως I 72

φάντασμα XI 191 pl. III 43

φανταστικῶς III 162

φάρμακα I 1620

φάρυγξ X 262

φᾶνλος V 17 VII 70₁₂ IX 16 XI 1824 39 XII 162

φέρειν I 1616 (εἰς) II 32 IV 232 242 293 496 V 4 63 4 85 11

181 VI 307 VII 8 VIII 11 (πρός a. = 172 XI 1820) 61 15 462

59 IX 32 6 101 291 X 31-3 154 20 [371 IX 294 (οἴσεται)]

XI 11 62 XII 13 53 162 323;

ἡ ἐνεγκοῦσα IV 484; p. II 103

(ἐπὶ a. = VI 272 VIII 60 IX 15 XII 236) 163 IV 43 V [17] 86

163 (πρός a.) X 333 5 (διὰ g., κατὰ a.) XI 204 XII 236 (κατὰ a.)

φερέπονον I 52 V 52

φεύγειν III 121 IV 292 VII 71 VIII 523 IX 23 (ἐξ) 911 X 251

315 XI 155; v. διώκειν

φήμη II 171

φθάνειν I 179 X 32

φθέγγεσθαι III 121 163

φθεῖρες III 35

φθεῖρεσθαι IV 203 V 131 (εἰς) IX 331 392 X [32] 71 2 XII

212

φθόγγος XI 21

φθονεῖν VI 169 XII 11

φθορά κατὰ a. IX 19

φιλάληθες I 141

φιλανθρώπως XII 51

φιλάργυρος V 16

φιλαντία II 52

φιλεῖν III 163 IV 12 31 361 V

156 91 VI 152 39 VII 133 221

312 57 IX 341 (δι' οἴα) X 113

212 XI 14 XII 13 41; p. I 145

φιλήδονος VI 51

φιλητικὸς X 11

φιλία VI 30₁₂ IX 97. [φίλιος II 133]

φιλοδίκαιον I 141

φιλόδοξος VI 51

*φιλόζωος I 1620

φιλοίκειον I 141

φιλοικοδόμος I 1626

φιλονεικία III 43. -όνεικος V 332

φιλόπονος VI 30₁₀ 474; n. I 163 φίλος I 87 95 131 145 7 168 10

171 II 133 (διὰ a.) V 7 (ὦ φίλε Ζεῦ) 311 VI 302 382 VII 181

VIII 311 IX 272 X 13 366 XI 92

φιλοσοφία I 65 143 1722 II [103] 173 V 913 VI 122 303 VIII 11

IX 298 412. -φειν I 1618 IV 30 XI 7. -όσοφος adi. VIII 11;

subst. <II 103> VIII 12; pl. IV 481 V 101 VI 473; -ώτερον XII

272; -ως II 101 IX 292.

φιλοστοργία II 51. -όστοργος I 99 1718 VI 302; -ως XI 1818

φιλοτεχνία XI 65

φιλότιμον περὶ a. VI 305

φιλόψυχος X 84

φλέβιον II 22

φλεγμαίνειν IV 491

φλοιοί XII 1 8

φλόξ X 316

φοβεῖν II 121 VII 16 [1 (εἰς)] 2; p. II 123 IV 492 V 68 (μῆ) VII

163 181 VIII 62 (μῆ τι) 581 IX 17 18 402 9 X 252 3 XII 15.

φοβερόν VI 571 XII 35. φόβος XI 205 XII 192

φοιτᾶν εἰς I 41

φορά VI 151 171

φορητός VII 331 X 33

φορός VIII 15
 φραστικός I 1621
 φρέαρ VIII 513
 φρενήρης VIII 512
 φρουεῖν I 155 IV 37 X 82 101
 (μέγα) XII 43 (περί g.). φρόνη-
 σις V 95 122 183. φρόνιμος
 IV 38
 φροντίζειν II 51 X 364
 φρύαγμα IV 481. -άττεσθαι ἐν
 [VII 32] X 132
 φυγὰς IV 292. φυγή XI 11
 φύειν IV 484 X 344. πεφυνκέναι
 V 51 [VIII 542] X 74 334 (ὡς
 -ε); πρὸς a. VIII 5212 XI 1816;
 c. praed. VII 554 VIII 342 IX
 4213 XI 1817; c. inf. III 113
 IV 61 V 181 VIII 462 (audi inf.)
 IX 25 X 31—3 (ὡς) 74 93 18
 XI 61 XII 212
 φυλακτικόν I 1614. φυλάσσειν
 I 1621 II 53 72 III 67 VII 603
 (σύν) VIII 513 (εἰς, μετὰ g.) IX
 4211 XI 91 (ἐπί g.) 1820 371;
 m. VI 201 (ττ) VII 272 (μῆ); p.
 X 84
 φυλλάριον X 343. φύλλον VIII 72
 φῦλον VI 472
 φῦμα II 161
 φύραμα VII 681. φύρειν III 163
 VIII 511; p. III 48 (μετὰ g.) VI
 169 VIII 12 [IX 35]; πεφυρ-
 μένως II 115. φυρμός VI 102
 XII 141 4
 φυσᾶσθαι ἐν V 233
 φυσικός III 115 IV 193 V 106
 262 VII 673 [VIII 412] IX 32 3
 XI 202
 φυσιολογεῖν III 34 (περί g.) VIII
 13 IX 411; [-λογητός X 91].
 -λόγος VIII 501 IX 412; -ως
 X 315
 φύσις II 31 (ἄνευ -ως) VI 141
 (ἔξως) 402 [VII 231 (δένδρον)]
 IX 12 (ὄντων) [411] X 61 (ἄτο-
 μοι); ὦ φ. IV 232; -ως ἔργον

II 123, μέρος II 32 VIII 72, μν-
 στήριον IV 51; -ει III 215 IV
 241 [V 282] IX 272 X <71 2>
 338 XI 92 201; ἄλλη τις φ.
 VI 9, ἄλογος VIII 72 X 333, ζω-
 τική VIII 411, κοινή νοερά IX
 94, λογική VIII 71; νοερά VIII
 72 412, οὐδεμία XI 101, πᾶσα
 VIII 71; -ιν ἔχειν c. inf. VII
 281, ποιητικὴν c. g. VI 522;
 κατὰ -ιν ζῆν I 93 1711 X 153
 XII 15, βιοῦν IV 394, διελθεῖν
 IV 484, (εἶναι) II 175 III 114
 (c. d. = VII 11 VIII 12 IX 312
 XI 204) IV 394 XI 163 XII 53,
 ἔχειν IV 11, παρεῖναι III 121,
 περαινεν VI 9; προῖξις κατὰ
 -ιν sim. VII 74 VIII 292; ἄλλο
 οὐ κ. φ. V 93, sim. 292; ἔργον
 τὸ κ. φ. V 31; τὰ κ. φ. V 4
 X 367; ὁ κ. φ. βίος sim. I 1711
 IV 511 VIII 342; παρὰ -ιν βιοῦν
 IV 394, εἶναι ib. et XI 163,
 c. d. VI 331—3 VII 241; ἀντι-
 πράσσειν II 15, συμβαίνειν X
 74. — pl. VI 474 X 63 (πᾶσαι)
 XII 303 (μυρίαί). ἡ φ. II 9 162
 III 26 47 (-ει) 91 V 14 VII 671
 VIII 201 IX 159 31 911 293 425
 X 734 141 366 XI 205 XII 13
 53 12 362; -ως ἔργα III 26;
 μέρος VIII 72; v. διοικεῖν; ἀν-
 θρωπική VIII 12, ἰδία V 32 X
 332 XII 233, κοινή IV 293 V
 32 89 252 VI 58 VIII 71 462
 IX 16 9 10 94 297 X 82 XI 103
 XII 323, νοερά IX 94, τελειω-
 τάτη XI 102, τυχοῦσα V 811;
 ἡ ἐμὴ φ. II 9 V 252 VI 445, σὴ
 V 13 VI 58 XI 163 XII 322; ἡ
 φ. ἡ σὴ VII 551, σαυτοῦ V 16;
 φ. ἡ σὴ IX 4212; ἡ φ. σου V
 15 93 VIII 13 XI 134, σοῦ ἡ
 φ. X 21; ἡ ἐαυτοῦ φ. VI 445;
 ἡ φ. τοῦ ἀγαθοῦ (κακοῦ, ἀμαρ-
 τάνοντος) II 13, (τοῦ) ἀνθρώ-

που III 47 IV 49 45 V 152 VIII
16 52, κόσμον IX 14, λογικῶν
VIII 351, τοῦ ὅλου II 32 VII
551 751 VIII 51 XI 5, τῶν
ὅλων II 9 115 IV 361 V 81 106
VI 9 VII 52 181 3 231 VIII 61
262 502 IX 11 249 351 XI 12
20 XI 134 XII 233 261, συμ-
φέροντος IV 9, φύλλον, φυτόν
VIII 72; ἡ ὥς ζῶον φ. X 212;
κατὰ τὴν φ. γίνεσθαι VIII 262
IX 351 XII 261, ἐνεργεῖν X 332,
ζῆσαι VII 56, εἶναι III 47 V 106
VIII 51 (aud. εἶναι) 12 XI 163
(c. d.), περαίνειν VI 9, πρᾶτ-
τειν IX 42 12 (sim. VIII 12), τὸ
κ. τὴν φ. V 13 VI 445. — pl.
II 162 XI 101 2 (πᾶσαι αἱ ἄλλαι)
φυτάριον V 12. φυτικός VIII 412.
φυτόν VI 161 VIII 72 IX 96 XI
11 81. φυτουργός VI 165 XI
86

φωνή II 122 VIII 443 XI 21 153
XII 14 311
φωρᾶν XI 191
φῶς VIII 573 IX 82 XI 12 XII
15 301

χαίνειν III 23
χαίρειν VI 211 30 13 (εἰ) IX 351
XI 163

χαλεπαίνειν I 76 17 14 III 164 X
192 XI 92. -πός X 362 XI 18 14
XII 273

χαλινός XII 62

χαμαί v. βίος

χάος IV 37

χαρίεις V 104 VI 141 IX 21. χα-
ρίζεσθαι VIII 441. χάρις V 61
IX 42 11. v. εἰδέναί; λόγον -ιν
IV 32; ὦν -ιν sim. V 11 VII
271; pl. I 87

(χάρματα VII 39)

χάσμα III 26 VI 363

χέζειν V 124

χειμάρρους VII 191 IX 291

χειμών IX 301 (ἐν -σι) XI 33

χεῖσθαι IV 212 VIII 542 571

χεῖρ XII 62 9, v. πούς; τὸ ἐν
χερσὶ II 51

χείρων III 36 VIII 452; -ω ποι-
εῖν sim. II 114 IV 8 VII 22 331
641; -ον IV 201 3 IX 427 X
21 2 XI 101. v. κρείττων

χθές VI 154 [X 77]; v. ἐχθές

χιτών IV 30

χλενάζειν X 343. -αστής VI 474

χλωρός X 351 4

χοιρίδιον X 281. χοῖρος VI 131
[χολή II 51]. χόλιον VI 572

χορηγία I 16 14

χρεῖα I 166 17 17 III 112 3 (πρός
a.) IV 202 V 283 X 121; pl. I 168

χρεμετίζειν XII 162

[χρέος] χρεῶν IV 17. χρεώστης
V 62

χρή III 13 21 42 54 IV 213 V
812 VII 32 53 VIII 574 IX 19

χρήζειν I 71 16 20 175 16 III 12
VI 30 11 422 VII 172 VIII 502
IX 92 408

χρήματα I 17 16

χρησθαι I 42 16 28 II 41 2 (εἰς)
III 12 44 73 115 IV 13 481

(κεχρημένος) 496 V 32 11 (πρός
a. = VII 52 8 X 24 XI 372)

211 2 VI 231 423 VII 582 3
VIII 29 30 352 43 IX 19 10

405 (μετά g.) X 23 121 337 XI
26 XII 9 311 331; †χρήση I

17 21. χρήσιμος VII 53; τὸ n. II
15 VII 52 (εἰς); -όν τι VIII 10;

τὰ -α IV 292 (εἰς) VII 182; -ά
τινα XI 66; -ως XI 63. χρήσις

VII 682 3 XII 9 (ἐν -ει). -στικός
VII 554, n. I 16 16

χρηστός IX 112 373 XII 51; -ῶς
XI 132. -ότης VIII 345

χροά I 16 26

χρονίζειν VII 331. χρόνος I 174

II 42 145 (ἐν -ω = X 12 313,
ἐν τινι -ω V 233 171 III 73

113(πόσον -ον = VIII 11) IV
62(ἐν τὸς ὀλιγίστου -ου; sim.
XII 18) 484 V 105 VI 151 181
(ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ -ον) 232(πόσω
-ω) 25(κατὰ τὸν αὐτὸν -ον)
VIII 51(ὀλίγου -ον) 441 IX 14
25 X 17(πρὸς -ον) XI 162(ὀλί-
γου -ον ἐστίν) XII 34 35(πλεί-
ονι -ω); pl. IV 323 VIII 72; v.
ἐνίστασθαι

χρυσός IV 203 VII 15 IX 361

χρῶμα VII 15

χυλάριον VI 131

χύσις VIII 571 <4>

χωλαίνειν[-λεύειν] VII 72

χώρα IV 212(ποιεῖν, παρέχειν) 4
VII 48 VIII 503 X 12 93 XI
204 6; v. διδόναι. χωρεῖν IV
211(ἐξ αἰδίου) 2 25 X 121

χωρίζειν IV 293(διαί g.) VIII 344
XI 83 XII 33(ἀπό) 4

χωρίον VI 46

χωρίς I 12(ἀνάγκης = III 44) IV
30 VII 181 2 IX 296 X 336 384
XI 22 XII 14; χ. ἀπό VIII 341

ψέγειν IX 271 342 X 343; v.
ἐπαινεῖν

ψευδής VIII 71 IX 15. ψεύδεσθαι
IX 124 X 321. ψευδολογία IX
21. ψεύσσης VI 476

ψιλός IV 45 VII 133 VIII 363 X
282 XI 32; κατὰ -όν IV 465
VI 141

ψόγος v. ἔπαινος

*ψοφοδής VI 308. ψόφος V 331

ψυχάγωγειν III 25 XI 61

ψυχάριον (IV 41) V 334 VII 163
(σωμάτιον = XII 262) IX 34 271
341 X 366(σῶμα). ψυχή I 1631
II 61(ὦ ψ. = X 11) 8(ἰδία =
IV 293) 161 171 2(σῶμα = III
73 161 VI 29 VIII 281 X 11
XI 31 XII 7) III 44(ἐξ ὅλης τῆς
-ῆς = 61 IV 31 XII 292) IV 32
10 40(μία = X 11 XII 303, μ.

νοερά IX 81 XII 304) V 54(σω-
μάτιον = VI 321) 11 161 19
261 27 322 342 364 VI 141
(λογική = 2 XI 11) 521 53 VII
[622] 631 663 VIII 291(ἐν -ῇ)
452 511 IX <35> X 333(ἄλογος)
XI 12(ἐν -ῇ = 161) 185 18 XII
242 281 322(ἡ ὅλη ψ.); pl. II
62 131(τὰ ἐν ταῖς -αῖς) IV 21
1 2 481 V 321 IX 96 XI 39.
ψυχικόν VI 25

ψυχρολουσία V 81

ψύχωσης XII 242(ἀπὸ, μέχει-ως)

ψωμίον(εἰς) VII 31

ὦ v. Ζεὺς, θάνατος, κόσμος,
φαντασία, φύσις, ψυχή
ὦδε[sic II 24]. hic IV 325 V 362
VI 166 476 VII 172 VIII 61 182
313 343 IX 910 X 152, v. ποι-
εῖν. huc VI 122 VII 53 VIII 282
IX 4010, v. ἀναβαίνειν

ὦδῃ XI 21

<ὦδῃ II 24>

ὦμός VI 271

ὠνεῖσθαι III 15

ὦόν V 91

ὦρα I 174(πρὸ -ας) II 23(πάσης
-ας = 51 VIII 513) III 26 IV 32
(ῆς -ας) V 64(ἐν τῇ -α) VI 30
11(παρὰ τὴν συνήθη -αν) 15
(τελευταία) VII 296 IX 34(ἐν ῇ
-α) VIII 531(τοῖς τῆς -ας); pl.
I 1626 IV 232 VI 232 IX 32 101
(ἐν -αῖς)

ὦρατος XII 234, superl. III 23

ὥς ante enuntiata (sive integra
sive contracta) et οὕτως, ὥς
passim; v. θέλειν, λέγειν, οἶ-
εσθαι, οἶός(τε), ὀρεῖν, φάναι,
φύεσθαι; ὥς ..., οὕτως V 362
VII 342 IX 34; ὥς καὶ VIII 561
IX 32, οὐδέ IV 42; ὥς ἄν c.
opt. II 101(ὥς ἄν τις) III 82
VIII 501 X 66, c. ind. XII 241.
verbi causa VI 363. tamquam,

utpote: nom. II 51 IV 39 481 V 55
 (ὡς βραδύτερος καταγινώσκε-
 σθαι) VI 305 IX 12, ὡς ἂν τις
 φιλόζωος I 1620, c. partic. II
 22 163 174 III 73 IV 17 31 VI 46
 VII 133 663 VIII 494 IX 12 X
 331 366 XI 132 1819 XII 33;
 gen. VIII 414 X 212, c. partic.
 VIII 10 X 21; dat. III 67 VI
 332 446 VII 52 IX 391 4210,
 c. partic. IX 16 411; acc. II 52
 174 IV 333 40 4813 504 V 82
 103 122 VI 201 VII 69 IX 16
 425 XII 15, c. partic. III 71
 III 131 (οὕτως, ὡς) V 123 VII
 133 271 56 X 345; ὡς λό-
 γον ἔχων μὴ ἔχουσι VI 231,
 sim. XI 181; ὡς ἐπὶ σχολῆς
 sim. I 1629 III 44 112 V 62 262
 VI 272 X 74 152 367 XI 1812
 18; πανταχοῦ ὡς ἐν πόλει τῷ
 κόσμῳ X 152; ὡς πρὸς α. X
 17, ὡς ἂν ὑπό g. IV 101; ὡς
 c. gen. abs. II 111 (οὕτως) VIII
 16, c. acc. abs. (?) IX 312. ὡς εἰ c.
 ind. impf. IX 4212, c. opt. III
 121; v. ὠσανεῖ. ὡς (abundans)
 ἐτέρως XII 52 [IX 32], v. ἐπί-
 παν, ἀληθῶς. = ὅτι [VII 222]
 IX 295(?) 32(?) XI 17, v. δῆ-
 λος. (= ὥστε) c. acc. c. inf. III
 43, c. inf. I [1630] 1717 20 (μὴ)
 VII 671 X 14. in interrog. I 16
 28 VI 306—10 14 IX 295(?) 32(?)
 XII 272; in exclam. V 2 VI 59
 IX 292 XI 151

ὡς X 74 (καὶ ὡς)
 ὠσανεῖ IV 35 41; ὡς ἂν εἰ c.
 ind. 484 VII 15
 ὠσανύτως XI 271
 ὥσπερ † I 1721 [IX 24]; ὦ. . . ,
 οὕτως III 131 IV 212 45 V 84
 VIII 15, οὕτω(ς) καὶ II 32 IV 43
 (δὴ καί, δὲ κ. V 813) 47 VI
 49 VIII 351 IX 231 4213, XI
 185 21 23 213, οὔ. μὴδέ XI 91;
 ὦ. . . , τοῦτο καὶ VI 46, sim.
 X 366; post enunt. prim. IV
 12 43 (ὦ. μὴδέ), V 131 (ὦ. οὐδέ
 = VII 232 VIII 51 IX 16) VI
 151 421 (ὦ. καί = IX 82) XI 92
 [232]. quasi III 112 VIII 573
 XII 51; ὦ. ποθέν VII 48; ὦ.
 εἴ τις c. opt. VI 152, c. ind.
 (οὕτως καί) IV 47; ὦ. c. partic.
 IV 464 XII 22, c. inf. X 18; ὦ.
 ἐπὶ ὀρχήσεως XI 12, sim. X
 366
 ὥστε c. acc. c. inf. I 97 1629 (ἄν)
 1711 (μὴδέν) VI 471 VII 683 IX
 92 X 75 91 XII 33, c. inf.
 I 1616 20 III 1112 IV 11 511
 VI 132 VII 241 272 VIII 62 IX
 11 38 92 24 4211 X 24 XI 12
 32 XII 293, c. ind. III 25 V 101
 [IX 4211], sine verbo VIII 12
 XII 12
 ὥστικῶς IX 33
 ὠφέλεια IV 121 (ἐπ' -α) VII 53
 74. -λεῖν VII 74 (ἐν) IX 11
 (βλάπτειν = 342) XI 4. ὠφέλι-
 μος VI 446

